

סינופסים לספרות ההיכלות

בהשתתפותם של
מרגרטה שליטר והנס גיאורג פון מוטיוס

הוצא לאור על ידי
פטר שפר

J. C. B. Mohr (Paul Siebeck) Tübingen 1981

Liste der verwendeten Zeichen

(א)	eingefügter Buchstabe	אות שהוספה	(א)
(אאא)	eingefügtes Wort	מילה שהוספה	(אאא)
{א}	gestrichener Buchstabe	אות מחוקה	{א}
{אאא}	gestrichenes Wort	מילה מחוקה	{אאא}
{{אאא}}	durch Zensur gestrichenes Wort	מילה שנמחקה ע"י צנזורה	{{אאא}}
<אאא>	Streichung des Wortes fraglich	מחיקת המילה מסופקת	<אאא>
[אאא]	Alternativlesart	גרסה אפשרית אחרת	[אאא]
'אאא'	Glossenwort	מילה המופיעה בשוליים	'אאא'
'אאא אאא אאא'	Glossenzeile	מספר מילים המופיעות בשוליים	'אאא אאא אאא'
א	Lesung des Buchstabens fraglich	אות שפענוחה מסופק	א
אאא	Lesung des Wortes fraglich	מילה שפענוחה מסופק	אאא
?	steht für einen unleserlichen Buchstaben	עומד במקום אות שאינה ניתנת לקריאה	?
???	unleserliches Wort	מילה שאינה ניתנת לקריאה	???
אא/	Zeilenfüller	אותיות למילוי השורה	אא/
אאא//	Seitenfüller	מילה או מילים למילוי העמוד	אאא//
-אא	Worttrennung in der Handschrift	סימן לחלוקת המילה בכתב היד	-אא
א	Abkürzungszeichen	סימן לקצור	א

§ 1 → 882

היכלות | בחילוק כל אות שלפניה באלפא ביתא ויתהלך חנוך את האלדי |
 ואינו כי לקח אותו אלדים.. | אמר ר' ישמעאל כישע[?] ליתי למרום להסתכל
 בצפיית | המרכבה הייתי נכנס בששה היכלות חדר | בתוך חדר וכיון שהגעתי
 5 בפתח היכל שביעי עמדתי בתפלה | לפני הב'ה ונשאתני עיני מפי מעלה
 ואמרתי רבונו של עולם | בבקשה מלפניך שתגרום לי בששה הזאת זכות אחר
 בן עמרם | אוהב שלום ורודף שלום שקבל כתר כהונה מלפני יכסא' כבודך
 בהר | סיני שלא ישלטו בי קצפאל השר ומלאכי' שעמו ואל ישליכוני | מן
 השמי' מיד זמן לו מטטרון עבדו מלאך שר הפני' ופרח | בכנפיו ויצא כנגדי
 10 בשמחה רבה להצילי מידם ותפשני / ב | בידו לעיניהם ואמר לי בואך לשלום
 שנירצית לפני מלך רם | וישא להסתכל בדמות המרכבה

§ 2 → 883

באותה שעה נכנסתי להיכל | ברביעי והדריכני למראה שכינה | והני' והציגני
 15 לפני כסא הכבוד // להסתכל || להסתכל במרכבה וכשראוני שרי
 המרכב[?] (ב)ה ושרפי להבה נתנו | עיניהם בי ימדי' נדעזעתי ונרתעתי ונפלתי
 ממעמדי ונרדמתי / מ | מפני זוהר דמות עיניהם חיו מראה פניהם עד שנער
 בהם הב'ה | ואמר להם משרתי כרוביי ואופניי כסו עיניכם מלפני ישמעאל |
 אוהבי חביבי וכבודי שלא ירחע ולא יודעזע. מיד בא מטטרון | שר הפני'
 20 והחזיר לי נשמתי והציגני על רגלי ועדיין לא היה לי | כח לומר שירה לפני
 כסא הכבוד של מלך הכבוד אדיר על כל | המלכ' וזהר על כל הרחוני' עד
 שכלתה שעה לאחר שעה פתח | לי הב'ה שערי שכינה. שערי חכמה. שערי
 שלום. שערי כח. / ש | שערי גבורה. שערי דיבור. שערי שירה. שערי קדושה.
 שערי | נעימה. והאיר את עיני ואת לבי כאמרי תהלה ושבח ורנה | ותודה
 25 חמרה פאר וגאווה הליל עז. וכשפתחתי פי ושכחתי | שירה לפני כסא חיות
 הקדש מתחת כסא של מלך הכבוד / ול | ולמעלה מן הכסא ענין אחריי
 ואומרי ק'ק'ק' וב'כ'מ.

§ 3 → 884

אמר ר' ישמעאל באותה שעה היה נערי המרכבה ואופני להבה | ושרפי אש
 אוכלה באין ושואלין מאיה עם הוא מאיה שבט | הוא מה טיבו של זה. משיב
 מטטרון ואומר להם מעם ישראל | מוכחר הב'ה להיות לו לעם משביעי' לוי
 הוא מרים לשמו מורע | אהרן הוא שבחר הב'ה להיות לו משרת שקשר לו הב'ה
 בעצמו | כתר כהונה בסיני מיד פתחו ואמרו בודאי ראוי זה להסתכל | במרכבה
 35 דכתי' אשרי העם שכבה לו.

§ 4 → 885

ארי' באותה שעה | שאלתי את מטטרון מלאך שר הפני' אמרתי לו מה שמך |
 40 אמר לי שבע' שמות יש לי כנגד שבע' לשונות שבעולם | וכולם על שמו של
 מלך מלכי המלכ' אבל מלכי קורא אותי | נער.

§ 5 → 886

ארי' אמרתי למטטרון מפני מה אתה בשם קונך | בשבע' שמות ואתה גדול
 45 מכל השרי' וגבוה מכל המלכ' וחביב | מכל המשרתי' ונכבד מכל הצבא' ורב
 מכל האדירי' במלוכה / ו | ובגדולה ובכבוד ומפני מה קורי' אותך בשמי
 ממרומים נער | השיב ואמר לי מפני שאני חנוך בן ירד. כשחטאו דור המבול
 ואמ' לאל סור[?] ממנו ודעת דרכיך לא הפצנו הצילני הב'ה / מ || מביניהם
 להיות עליהם בשמי מרום לכל באי (ה)עולם שלא יאמרו / ר | רחמן אכזר הוא
 50 מה חטאו כל אותן האוכלוסין כשהיה נשיהם | בניהם ובנותיה' טויה' פריד'
 מקנה קנינים וכל עופות שבעולם | שאיבדן הב'ה עממה בימי דור המבול חטאו
 בהמה מה | חטאו שספו עליה' לפיכך העליני בחייהם לשבי' בשמי / מ |
 מרום להיות עד עליה' לעולם הבא וחיוויני הב'ה במרום לשר | ולנגיד בין
 מלאכי השרת.

55

§ 6 → 887

עיוזא עוזא ועוזאל היו מכטינין עלי' | משמי מרום' ממלאכי השרת ואמרו לפני
 60 הב'ה רבונו של עולם | לא יפה אמרו הראשונ' לפיכך לא תברא אדם. עוד
 משיב הב'ה | ואומרי' להם אני עשיתי ואני אשא אני אסכול ואמלט וכיון | שראו
 אותי אמרו לפני רשכ'ה מה טיבו של זה שעלה למרום / מ | מרום' לא

18

- ויתהלך חנוך את האלהים ואינו כי לקח אותו אלהים. | אמר ר' ישמעאל 45
 כשעליתי |ל|במרום להסתכל בצפייתי במרכבה | הייתי נכנס בששה היכלות
 חדר בתוך חדר וכיון שהגעתי לפתח | היכל שביעי עמדתי בתפלה לפני ה'ב'ה'
 ונשאתי את עיני כלפי מעלה | ואמרתי רבונו של עולם בבקשה מלפניך 5
 שתגרום לי בשעה זו | וזכות אהרן בן עמרם אוהב שלום ורודף שלום שקבל כתר
 כהונה | מלפני כבודך בהר סיני שלא ישלוט בי קצפאל השר ומלאכים | שעמו
 ואל ישליכוני מן השמים מיד זימן לי ה'ב'ה' מטטרון עבדו | מלאך שר הפנים
 ופרח בכנפיו ויצא לקראתי בשמחה רבה | להצילני מידם ותפשיני בידו 10
 לעיניהם ואמר לי בא בשלום | שנתרצית לפני רם ונשא להסתכל בדמות
 המרכבה

28

- באותה שעה | נכנסתי להיכל שביעי והדריכני למחנה שכינו והציגני לפני |
 כסא הכבוד להסתכל במרכבה וכיון שראוני שרי המרכבה ושרפי | להבה נתנו 15
 עיניהם בי מיד גרתיני ונודעני | עתי ונפילתי מעומדי | ונרדמתי מפני זוהר
 דמות עיניהם וזו מראה פניהם עד שנער | בהם ה'ב'ה' ואמר להם משרתי
 שרפי כרובי ואופני כסו עיניכם | מלפני ישמעאל בני אהובי חביבי וכבודי
 שלא ירתע ושלא | יודעו. מיד בא מטטרון שר הפנים והחזיר לי את נשמתי |
 והציגני על רגלי ועדיין לא היה בי כח לומר שירה לפני כסא כבודו | של מלך 20
 הכבוד אדיר כל המלכים וזהר כל הרוננים עד שכלתה | שעה. לאחר שעה פתח
 לי ה'ב'ה' שערי שכינו ש' שלום. ש' | חכמה. שערי כח. שערי גבורה. שערי
 דיבור. שערי שירה. | שערי קדושה. שערי נעימה. והאיר את עיני ואת לבי
 באמרי | תהללה ושבח ורנה ותודה וזמרה פאר ונאוה הלול עו. וכשפתחתי | את 25
 פי ושבחתי שירה לפני כסא הכבוד. חיות הקדש מתחת | כסא של מלך הכבוד
 ולמעלה מן הכסא עונים אחרי ואומרים | קדוש וברוך כבוד יי' ממקומו.

38

- אמר ר' ישמעאל באותה שעה || שעה היו נשרי המרכבה ואופני להבה ושרפי 46
 אש אוכלה שואלים | למטטרון. והם אומרים לו נער מפני מה הנחת ילוד אשה
 שיבא | ויסתכל במרכבה מאיזה עם הוא מאיזה שבט הוא מה טיבו של | זה.
 משיב מטטרון ואומר להם מעם ישראל שבחר ה'ב'ה' להיות | לו לעם משבעים 5
 לשון משבט לוי הוא תרומה לשמו מורע אהרן | הוא שבחר ה'ב'ה' להיות לו
 משרת שקשר לו ה'ב'ה' בעצמו כתר | כהונה בסיני מיד פתחו ואמרו בודאי 35
 ראוי להסתכל במרכבה | דכתי' אשרי העם שככה לו וגו'.

48

- אמר ר' ישמעאל באותה | שעה שאלתי את מטטרון 'מלאך' שר הפנים אמרתי 40
 לו מה שמך אמר | לי יש לי שבעים שמות כנגד שבעים לשונות שבעולם וכולם
 על | שמו של מ'מ'ה אבל מלכי קרא אותי נער'.

58

- אמר ר' ישמעאל | אמרתי לו למטטרון מפני מה אתה נקרא בשם קונך בשבעים
 שמ' | ואתה גדול מכל השרים וגבוה מכל המלאכים וחביב מכל המשרתים | 45
 ונכבד מכל הצבאים ורב מכל האדירים במלוכה ובגדולה | וה'ב'ה' | ומפני
 מה קורין אותך בשמי מרומים נער. השיב ואמר לי | מפני שאני הוא חנוך בן
 ירד שכשחטאו בני דור המבול וסרחו | במעשיהם ואמרו לאל סור ממנו שנ' 15
 ויאמרו לאל סור ממנו | ודעת דרכיך לא חפצנו. וטלני ה'ב'ה' מביניהם להיות
 עד עליהם | בשמי מרום לכל באי העולם כדי שלא יאמרו רחמן אכזרי הוא | 20
 מה חטאו כל אותן האוכלוסין ושיהם בניהם ובנותיהם סוסייהם | פרידיהם
 מקניהם וקניינם וכל עופות שהיו בעולם שאבדן ה'ב'ה' | עמהם בימי המבול
 מה העולם יאמרו אם הללו דור המבול חטאו | בהמה וחיה ועופות מה חטאו
 שספו עמהם לפיכך העלני ה'ב'ה' | בחייהם לעיניהם לשמי מרום להיות עד 25
 עליהם לע'ה חיווגי ה'ב'ה' | במרום לשר ולנגיד בין מלאכי השרת באותה שעה
 באו שלשה | מלאכים ממלאכי השרת

68

- עוזה עזה ועזאל והיו מסטינין עלי | בשמי מרום ואמרו לפני ה'ב'ה' לא יפה
 אמרו ראשונים לפניך לא | לא תברא אדם. עוד משיב ה'ב'ה' ואומר להם אני 46
 עשיתי ואני | אשא אני אסבול ואמלט. וכיון שראו אותי אמרו לפני רבונו | של
 עולם מה טיבו של זה שנולה למרום מרומים לא מבני | בניהם של הללו שאבדו

מביניהם הללו שנאבד בימי המבול. עוד משיב הב'ה | ואמר להם מה טיבכם
שאתם נכנס' לדברי אשר חפצתי בזה | יותר מכולכם להיות לשר ולגיד
עליכם בשמי מרום מיד עמדו | כולם ויצאו לקראתי והשתחוו לפני ואמרו לי
אשריך ואשרי /ה | הודך שרצה בהם קונך ומתוך שאני קטן בתוכם ונער
ביניהם | בימי ובחדש' ובשני' לפיכך קור' אותי נער. 5

§ 7 → 888

ארי אל /מט | מטטרון שר הפני' מיום הב'ה לאדם הראשון מן עון הית' |
שכינה שריתה על כרוב תחת עץ החיים ומלאכי השרת היו | מקפצין ובאין
10 ויורדין כתות כתות מן השמים לשוט בכל העולם | כולו ואדם הראשון ודורו
יושב' על פתח להסתכל בדמות תוארו | על' יש' זיו השכינה לפי שזיו
השכינה היה מהלך מסוף העולם ועד | סופו על אחת שש' וחמשה אלפי'
ובגלגל שכל המסתכל בזיו | אותה השכינה אין זוכין ויתושין שורין בו ואין
חולה ואין כל /מדיקין אותו ולא עוד אלא מלאכי' אינן שולט' בהם והב'ה היה |
15 הולך וטש מגן לעדן ומעדן לגן ומן גן לרקיע ומרקיע לגן עדן | והכל מסתכלין
בזיו דמות שכינתו ואינן גזוק'

§ 8 → 889

20 עד שבאו בני | דורו של אנוש היו הולכי' מסוף העולם ועד סופו ומביאי' כל |
אחד ואחד כסף וזהב ואבני' טובות ומרגליות בהר' הר' וגבעות | וגבעות
ועושי' אותו ע'ז בעולם כשעור אלף פרסאות ומורדין //חמה || חמה ולבנה
כוכבי' ומזלות ומעמד לפניהם מימינם ומשמאלם | לשמש בהם כדרך שהיו
משמשין לפני הב'ה ש' כל צבא השמים /עו | עומד' עליו מימינו ומשמאלו.
25 והיאך היה בהם כח שהיו מורדין | אותם ומשתמשין בהם אלא עזאי
ועזאל. היו מלמדין להם | כשפ' שהיו מורדין אות' ומשתמשין שאלמלי כן לא
היו יכולין /לה | להורידן באות' שעה קראו מלאכי השרת קטיגור לפני הב'ה
ואמרו | לפניו ר'שב'ה מה לך אצל בני אדם מה כי תזכרנו מה אדם לא /ג |
נאמר אלא מה אנוש שהוא ראש לע'ז מפני מה הנחת את שמי' שמים העליוני'
30 מלון כבוד שלך וכסא רם ונישא שבמרום ערבות | ובאת ולכת אצל בני אדם
שעובדין ע'ז שהשוו אותך בע'ז עכשיו | אתה בארץ וע'ז בארץ מה טיבך אדם
דאיירי הארץ עובדי ע'ז סילק | הב'ה שכינה מן הארץ מביניהם באות' שעה
באו מלאכי השרת | וגודדי צבאות חיילי ערבות ואלף מתנות וריבי צבאות
ונטלו | את חצוצרות ותפשו בידם את השופרות והקיפו את השכינה | בשירים
35 ובשירות לשמי מרום ש' עלה אלהים בתרועה ה' בקול | שופר.

§ 9 → 890

40 אמר ר' ישמעאל אל מטטרון מלאך שר הפני' כשבק(ש) | לעלות אותי במרום
בתחלה שגר לי ענפיאל השר ונטלני מביניהם | לעיניהם והדריכני בכבוד גדול
על רכב אש וסוסי אש ומשרתי | כבוד והעלני עם השכינה לשמי מרום. וכיון
שהגעתי לשמי /מ | מרום והיו חיות הקדש ואופני' שרפי' וכרובי' וגלגלי
45 המרכבה /ומ | ומשרתי אש אוכלה המריחין את רוחי ברחוק שש' וחמשה
אלפי' | רכבות ושלוש מאות פרסה ואומר מה רוח ילוד אשה ומה טעם | טיפת
לכן שהיא עולה בשמי מרום וישמש בין חוצבי שלהבת | משיב הב'ה ואומר
להם משרתי צבאי וכרובי ואופני' ושרפי אל /י | ירע לבבכם. בדבר זה שכל
בני האדם כפרו בי ובמלכותי הגדולה | והלכו ועבדו ע'ז וסלקי' שכינתי
50 מביניהם והעליתי למרום וזה /ש | שנטלתי מביניהם מבחר שבכולם הוא וזה
שקול כנגד כולם /ב | באמונה ובצדקה ובכשרון מעש וזה שנטלתי שכרי
בעולמי תחת | השמים.

§ 10 → 891

55 ארי אל מטטרון מלאך שר הפני' כשלקחני מן | בני דור המבול העלני בכנפי
רוח שכינה לרקיע העליון והכניסני || בתוך פלטורין גדולי' שבמרום ערבות
רקיע ששם כסא הכבוד | שכינה ומרכבה גדודי' של זעם וחיילי' של זעף ושונאני'
של אש | וכרובי' של לפיד ואופני' של גחל ומשרתי של להב וחשמלי' של /ב |
בזק ושרפי' של ברק והעמידני לשמש בכל יום ויום את כסא הכבוד. |

- בימי המבול הוא מה טיבו ברקיע. | עוד משיב ה'ב'ה' ואומר להם מה טבכם
שאתם נכנסים לדברי | שאני חפצתי בזה יותר מכולכם להיות שר ולנגיד
עליכם בשמי | מרום. מיד עמדו כולם ויצאו לקראתי והשתחוו לפני ואמרו |
אשריך ואשרי הוריד שרצה בכך קונך ומתוך שאני קטן בחוכם | ונער ביניהם
בימים ובחדשים ובשנים לפיכך היו קורין אותי | גער. 5

7 §

- אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך שר הפנים | מיום שטרדו ה'ב'ה' לאדם
הראשון מן עדן היתה שכניה שרייה | על כרוב תחת עץ החיים ומלאכי השרת
היו מקפצין ובאין ויורדין | כתות כתות מן השמים וחבורות חבורות מן הרקיע
ומחנות | מחנות מן השמים לעשות רצונו בכל העולם כולו ואדם | הראשון ודורו
יושבין על פתח גן עדן להסתכל בדמות תוארו | של זיו השכינה לפי שזיו
השכינה היה מהלך מסוף העולם ועד | סופו על אחת ששים וחמשה אלפים
בגלגל חמה שכל המשתמ(ש) | בזיו אותה השכינה אין זבובין ויתושין שורין בו
ואינו חולה | ואינו מצטער ואין כל מזיקין יכולין להזיק אותו ולא עוד אלא |
אפי' מלאכים אין שולטין בו כשה'ב'ה' יוצא ונכנס לעדן ומעדן | לגן ומן גן
לרקיע ומרקיע לג'ה' והכל מסתכלין בזיו דמות | שכינתו ואין נזוקין

8 §

- עד שבאו בני דורו של אנוש לעולם | שהיה ראש לכל עובדי ע'ז' שבעולם ומה
היו בני דורו עושין | היו הולכים מסוף העולם ועד סופו ומביאין כל אחד ואחד
מקן כסף זהב ואבנים טובות ומרגליות בהרים הרים ונבעות | נבעות ועושין
אותן עבודה זרות בארבע רוחות העולם והיו | מעמידין אותן בכל רוח ורוח
שבעולם ע'ז' כשיעור אלף || אלף פרסה ומורידין חמה ולבנה כוכבים ומזלות
ומעמידין | לפניהם מימנים ומשמאלם לשמש בהן כדרך שהיו משמשין |
לה'ב'ה' שנאמ' וכל צבא השמים עומדים עליו מימינו ומשמאלו | והיאך היה
בהם כח שיהו מורידין אותן אלא עוזא עזא | ועזאל היו מלמדים להם כשפים
שיהו מורידין אותם ומשת- | משין בהם שאלמלא כך לא היו יכולין להורידן.
באותה שעה | קשרו מלאכי השרת קטיגור לפני ה'ב'ה' ואמרו לפניו רבוננו של
עולם מה לך אצל בני אדם שנא' מה אנוש כי תזכרנו. מה | אדם לא נאמר כאן
אלא מה אנוש שהוא ראש לע'ז' מפני מה | הנהת את שמי שמים העליונים מלך
כבוד שמך וכסא רם | ונשא שכרם ערבות ובאת ולנת עם בני אדם שעובדים
ע'ז' | והשוו אותך בע'ז' עכשו אתה בארץ וע'ז' בארץ מה טיבך בין | בין דרי
הארץ עובדי ע'ז' מיד סילק ה'ב'ה' שכינתו מן הארץ | מביניהם. באותה שעה
באו מלאכי השרת וגדודי צבאות | וחילי ערבות אלף מחנות וירבי צבאות
ונטלו חצו[?צרות ותפשו | ותפשו בידם את השופרות והקיפו את השכינה
בשירים ?? | ובשירות ועלה לשמי מרום שנאמ' עלה אלהים בתרועה יוי בקול |
שופר.

9 §

- אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך שר | הפנים כשבשך ה'ב'ה' להעלות
אותי למרום בתחלה שיגר לי | ענפיאל יוי השר ונטלני מביניהם לעיניהם
והרכיבני בכבוד | גדול על רכב אש וסוסי אש ומשרתי כבוד והעלני עם
השכינה | לשמי מרום. וכיון שהגעתי לשמי מרום והיו חיות הקדש | ואופנים
ושרפים וכרוכים וגלגלי המרכבה ומשרתי אש אוכלה | מריחין את ריחי
בריחוק שלש מאות וששים וחמשת אלפים | רכבות פרסאות ואומרים מה ריח
ילד אשה ומה טעם טיפת | לכן שהיא עולה לשמי מרום וישמש בין חוצבי
שלהבת. משיב ה'ב'ה' ואומר להם משרתי צבאיי כרוביי ואופניי ושרפיי אל
ירע || לכם בדבר זה שכל בני אדם כפרו בי ובמלכותי הגדולה והלכו | ועבדו
ע'ז' || סלקתי שכינתי מביניהם והעליתיה למרום וזה | שנטלתי מביניהם
מובחר שבכולם וזה שקול כנגד כולם באמונה | ובצדקה ובכשרון מעש וזה
שנטלתי שכרי בעולמי תחת כל השמי(ם).

10 §

- אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך שר הפנים | כשלקחני ה'ב'ה' מן בני
דור המבול העלני בכופי רוח שכינה | לרקיע העליון והכניסני לתוך פלטורי
גדולים שכרם ערבות | רקיע ששם כסא הכבוד של [כ] שכינה ומרכבה. גדודים
של זנב. | וחילים של זנף. ושנאים של אש. וכרוכים של לפיד. ואופנים | של
גחל. ומשרתים של להט. והשמלים של בוק. ושרפים של ברק. | והעמידני לשמש
ב' כל יום ויום את כסא הכבוד.

11§ → 892

אמר ר' ישמעאל אל מטטרון מלאך שר הפני' קודם | שהעמידני לשמש את כסא הכבוד פתח לי הב' אלף שלש /מ| מאות אלפי' שערי חכמה. ושלש מאות אלפי' שערי בינה. וש'מ'א' | שערי ערמה. וש'מ'א' שערי חיים. וש'מ'א' שערי שלום. וש'מ'א' | שערי שכינה. וש'מ'א' שערי גבורה וחיל. וש'מ'א' שערי כח. /ו| וש'מ'א' שערי חן וחסד. וש'מ'א' שערי אהבה. וש'מ'א' שערי /ר| רחמים. וש'מ'א' שערי ענוה. וש'מ'א' יראת חטא. באותה שעה | הוסיף לי הב' חכמה על חכמה. בינה על בינה. ערמה על ערמה. | דעת על דעת. רחמים על רחמים. | תורה על תורה. אהבה | על אהבה. חסד על חסד. ענוה על ענוה. | גבורה על גבורה. כח על כח. חיל על חיל. זוהר על זוהר. /י| יופי על יופי. תואר על תואר. ונתכבדתי ונתפארתי בכל | מדות טובות ומשובחות הללו יותר מן כל בני מרומים. |

15

12§ → 893

ארי' אל מטטרון מלאך שר הפנים אחר כל המדות | הניח הב' ידו עלי וברכני אלף ושלש מאות ושש' וחמשת | אלפי' ברכות ורוממתי והגבהתי כשיעור ארכו ורחבו של | עולם והעלה לי שבע' ושתי' כנפי' ל' כנפי' מצד אחד ול' /כ| כנפי' מצד אחר. וכל כנף וכנף כמלוא עולם וקבע בו שלש | מאות שש' וחמשת אלפי' עיני' וכל עין ועין כמאור הגדול ולא | הניח מימין של ידו ותואר יופי ואורות שבעולם שלא קבע בי. |

13§ → 894

אמר ר' ישמעאל אל מטטרון מלאך שר הפני' כל זאת | עשה לי הב' עשה לי כסא מעין כסא הכבוד ופרש עלי פרש | של זיו ושל זוהר ותואר וכבוד ויופי וחסד מעין פרש של /כ| כסא הכבוד שכל מיני דיו מאורות שבעולם קבועין בו ושמו על | פתח היכל שביעי והושיבני עליו והכרוז יצוא יצא עלי בכל /ר| רקיע ורקיע לאמר מטטרון עבדי שמתן לשר ולגידר על כל //שרי || שרי מלכותי ועל כל בני מרומי' | חוץ משמנה שרי' הנכבדי' והנור(אי') | שנקרא ה' בשמו של עולם וכל מלאך ומלאך שיש לו דבר לדבר | לפני ילך לפניו וידבר אליו וכל דבר ודבר שהוא מדבר בשמי /ע| עליכם תגטרון ותפעלון מפני שטר חכמה ושר הבינה משרתי' | לו ללמדו חכמת עליוני' ותחתוני' חכמת העולם הזה ושר העולם | הכא וגם אני מניתי על כל גזי היכל ערכות ועל כל אוצרות | חיים שיש בשמי מרום. |

14§ → 895

ארי' אל מטטרון מ'ש'ה' גילה | לי הב' מאז כל סתרי תורה וכל רזי חכמה וכל עמוקי תמימה | וכל מחשבות לבבות של בריות וכל רזי' עולם וכל סתרי בראשית | גלוי' לפני כדרך שגלוי' לפני יוצר בראשית וציפיתי מאז להם | תבל ברי' עמוקה ובסוד מופלאה קודם שחשב במרום ובעומק | עולם געלם ממני. |

45

15§ → 896

ארי' אל מטטרון מ'ש'ה' מתוך אהבה | שאהב אותי הב' יותר מכל בני מרומי' עשו לי לבוליו של גיאה | שכל מיני מאורות קבועי' בו והעטפני ועשה לי כתר מלכות | שקבועי' בו ארבעי' ותשע אבני באור באור גלגל החמה שזיו | הולך בארבע ערכות רקיע ובשבעה רקיעי' ובארבע רוחות /ה| העולם וקשרו על ראשי' וקראני ה הקטן בפני כל פמליי /ש| שבמרום שני' כי שמי בקרבו. |

16§ → 897

ארי' אל מטטרון מ'ש'ה' | מתוך אהבה רבה וחמלה גדולה שאהבני וחכמני הב' יותר | מכל בני מרומי' כתב כאצבעו בעט שלהבת על כתר שבראשי | אותיות שנבראו בהן שמים וארץ. אותיות שנבראו בהן ימים | ונהרות אותיות שנבראו בהם הרי' ונבעות. אותיות שנבראו | בהן כוכבי' ומזלות. ברק' רוח ורעמי' קולות שלג וברד סופה. | וסערה. אותיות שנבראו בהן כל צורכי עולם וכל סתרי בראשי(ת) | וכל אות ואות מפרחות פני' בסני' כמראה צאת השמש ולבנה | בכוכבי'.

11§
אמר רבי | ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך | ה' שר הפנים קודם שיעמידני |
לשמש את כסא הכבוד פתח לי ה'ב'ה' שלש מאות אלפים שערי | בינה. ושלש
מאות אלפים שערי ערמה. ושלש מאות אלפים | שערי חיים. ושלש מאות
אלפים שערי שלום. ושלש מאות | אלפים שערי שכינה. ושלש מאות אלפים
שערי גבורה וחי' | ושלש מאות אלפים שערי כח. ושלש מאות אלפים שערי
חן וחסד. | ושלש מאות אלפים שערי אהבה. ושלש מאות אלפים שערי | תורה.
ושלש מאות אלפים שערי פרנסה. ושלש מאות | אלפים שערי רחמים. ושלש
מאות אלפים שערי ענוה. | ושלש מאות אלפים שערי יראת שמים. באותה שעה
| הוסיף לי ה'ב'ה' חכמה על חכמה. בינה על בינה. ערמה על | ערמה. דעת על
דעת. רחמים על רחמים. תורה על תורה. | אהבה על אהבה. חסד על חסד.
חמדה על חמדה. ענוה | על ענוה. גבורה על גבורה. כח על כח. חיל על חיל.
זוהר | על זוהר. יופי על יופי. תאר על תאר. ונכבדתי ונתפארתי | בכל מדות
טובות ומשובחות הללו יותר מכל בני מרומים. || מרומים. 48א

12§
אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך שר הפנים | אחר כל המדות הללו
הניח ה'ב'ה' ידו עלי וברכני אלף ושלש מאות | וששים וחמשת אלפים ברכות
ורוממתי והגבהתי כשיעור ארכו | ורחבו ש'ע והעלה לי שבעים ושנים כנפים
שלשים וששה כנפים | מצד אחד ושלשים וששה מצד אחר. וכל כנף וכנף כמלאו
| עולם וקבע בי שלש מאות ששים וחמשת אלפים עינים. וכל | עין ועין כמאור
הגדול. ולא הניח ממך של זיו ולא ממני זוהר | תאר יופי שבה אורות שבועולם
שלא קבע בי.

13§
אמר רבי | ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך שר הפנים כל זאת עשה לי ה'ב'ה'
כסא מעין כסא הכבוד ופרש עלי פרש של זיו ושל זוהר | ותואר וכבוד ויופי וחן
וחסד מעין פרש של כסא הכבוד שכל | מיני זיו מאורות שבעולם קבועין בו
ושמו על פתח היכל שביעי. | והושיבני עליו והכרח יצא עלי בכל רקיע ורקיע
לאמר מטטרון | עבדי שמתיו לשר ולגיד על כל שרי מלכותי. ועל כל בני |
מרומים חוץ משמנה שרים הגדולים הנכ' | בדים והנוראים | שנקראים יי בשמו
של | עולם | מלכם. וכל מלאך ומלאך וכל | שר ושר שיש לו דבר לדבר לפני ילך
לפניו וידבר אליו וכל דבר | ודבר שהוא מדבר בשמי עליכם תנטרן ותפעלון
מפני ששר | החכמה ושר הבינה מסרתים לו ללמדו | כ | חכמת עליונים ותחתו- |
נים וחכמת העו' | וחכמת העו'. וגם אני מניתיו על כל גנוי | היכל ערבות ועל
כל אוצרות חיים שיש לי בשמי מרום. |

14§
אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך שר הפנים גילה | לי ה'ב'ה' מאז כל
סתרי תורה וכל רזי חכמה וכל עמוקי תמימה | וכל מחשבות לבבות של בריות
וכל רזי עולם וכל סדרי בראשית | גלויין לפני כדרך שגלויין לפני יוצר
בראשית. ואפיתי מאד | להסתכל ברוי עמוקה ובסוד מופלאה קודם שיחשב
אדם | במסתרי אני רואה וקודם שיעשה אדם דבר אני רואה. ואין דבר || במרום 48ב
ובעומק עולם ועלם ממני.

15§
אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך שר הפנים מתוך אהבה שאהב אותי
ה'ב'ה' | יותר מכל בני מרומים עשה לי לבוש של גאה שכל מיני מאורו | ת |
קבועין בו והלבישני ועשה לי מעיל כבוד שכל מיני תאר זיו | זוהר הדר קבועין
בו והעטני ועשה לי כתר מלכות שקבועין בו | ארבעים ותשע אבני תאר כאור
גלגל החמה שזיוו הולך בארבע | רוחות ערבות רקיע ובשבעה רקיעים
ובארבע רוחות העולם | וקשרו על ראשי וקראני יי הקטן בפני כל פמיליאה
שלו שבמר' | שנאמ' כי שמי בקרבו.

16§
אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון | מלאך שר הפנים הדר מרום כל מתוך
אהבה רבה וחמלה גדולה | שאהבני וחבבני ה'ב'ה' יותר מכל בני מרומים כתב
באצבעו בעט | שלהבת על כתר שבראשי אותיות שנבראו בהן שמים וארץ. |
אותיות שנבראו בהן ימים ונהרות. אותיות שנבראו בהן הרים | וגבעות. אותיות
שנבראו בהן כוכבים ומזלות ברקים רוחות | ורעמים קולות שלג וברד סופה
וסערה. אותיות שנבראו | בהן כל צרכי עולם וכל סדרי בראשית כולם וכל
אות ואות | מפרייחות פעם בפעם כמראה ברקים. פעם בפעם כמראה | לפידים.

§ 17 → 898

5 ארִי אֶל מִטְרָן מִשֶּׁה' בִּשְׁקֶשֶׁר לִי הִבֵּה' כֶּתֶר | זֶה בִּרְאשֵׁי זַעַם מִמֶּנִּי כָּל שְׂרֵי מַלְכֵי בָרוֹם עֲרֹבוֹת רָקִיעַ וְכָל ח' חֵיילֵי רָקִיעַ וְרָקִיעַ וְאִפִּי שְׂרֵי אֱלִים וְשְׂרֵי טַפְסֵרִי וְשְׂרֵי אֲרָאִים | שְׁנֹדוּלִי מִכָּל מַלְאכֵי הַשָּׁרֵת הַמִּשְׁתַּמֵּשׁ לִפְנֵי כֶסֶף הַכְּבוֹד זַעֲזִין וְנִגְרָעִין מִמֶּנִּי כִּפִּי רוֹאִין. וְאַלֶּה שְׁמוֹתָן שֶׁל שְׂרִים. || וְאִפִּי סִמָּאֵל הַרְשַׁע שֶׁלְכָל הַמִּשְׁטִינִין שֶׁהוּא גִדּוֹל מִכָּל מַלְכֵי שְׁבִמְרוֹם יִרְא וְמוֹדַעַז וְאִפִּי 10 מִלֶּאךְ הָאֵשׁ. מִלֶּאךְ הַבֶּרֶד. מִלֶּאךְ | הָרוֹחַ. מִלֶּאךְ הַבֶּרֶק. מִלֶּאךְ הַזַּעַם. מִלֶּאךְ הָרַעַם. מִלֶּאךְ הַשֶּׁלֶג. | מִלֶּאךְ הַמֶּטֶר. מִלֶּאךְ הַיּוֹם. מִלֶּאךְ הַלֵּילָה. מִלֶּאךְ הַכּוֹכֵב. מִלֶּאךְ | הַמַּקְלוֹת שֶׁמִּנְהִיגִי אֶת הָעוֹלָם מִתּוֹךְ יָדִי ה' זִיעִין וְנִגְרָעִין מ' מִלִּפְנֵי כִשְׂרוֹאִן אוֹתִי.

15

§ 18 → 899

וְאַלֶּה שְׁמוֹתָן שֶׁל שְׂרִים הַמִּנְהִיגִין א' | אֶת הָעוֹלָם. גְּבִרְיָאֵל מִלֶּאךְ הָאֵשׁ. בְּרִידִיאֵל מִלֶּאךְ הַבֶּרֶד. רוֹחִיאֵל | מִלֶּאךְ שֶׁהוּא מִמּוֹנֶה עַל הָרוֹחַ. בְּרִקִּיאֵל שֶׁהוּא מִמּוֹנֶה עַל ח' | הַבְּרִיקִים. זַעֲמִיאֵל שֶׁהוּא מִמּוֹנֶה עַל הַזַּעַם. זִקִּיאֵל שֶׁהוּא מ' | מִמּוֹנֶה עַל הַזִּיקִים. זִיעִיאֵל שֶׁהוּא מִמּוֹנֶה עַל הַזּוֹעוֹת. זַעֲפִיאֵל | שֶׁהוּא מִמּוֹנֶה עַל הַזַּעַף. רַעֲמִיאֵל שֶׁהוּא מִמּוֹנֶה עַל הָרַעֲמִים. רַעֲשִׁיאֵל שֶׁהוּא מִמּוֹנֶה עַל הָרַעַשׁ. שְׁלִגִיאֵל שֶׁהוּא מִמּוֹנֶה עַל ח' | הַשֶּׁלֶג. מִטְרִיאֵל שֶׁהוּא מִמּוֹנֶה עַל הַמֶּטֶר. שְׁמִשִּׁיאֵל שֶׁהוּא מ' | מִמּוֹנֶה עַל הַיּוֹם. לִילִיאֵל שֶׁהוּא מִמּוֹנֶה עַל הַלֵּילָה. גִּלְגִּיאֵל | ש' | שֶׁהוּא מִמּוֹנֶה עַל גִּלְגַּל חֲמָה. אוֹפִיאֵל שֶׁהוּא מִמּוֹנֶה עַל א' | אוֹפֶן לִבְנֵה. כּוֹבִיאֵל שֶׁהוּא 25 מִמּוֹנֶה עַל הַכּוֹכָבִים. רַהֲטִיאֵל שֶׁהוּא | מִמּוֹנֶה עַל הַמְּזוּלוֹת. וְכוּלָן גּוֹפְלִין עַל פְּנֵיהֶם כִּשְׂרוֹאִין אוֹתוֹ. | וְאִינִם יְכוּלִין לְהַסְתַּכֵּל בִּי מִפְּנֵי הוֹד וְהִדֵּר זִיו וְהִדֵּר יוֹפִי תוֹאֵר | נוֹגֵה. אוֹר כְּבוֹד {שֶׁל} שַׁעַל רֹאשִׁי.

§ 19 → 855 (900)

30 ארִי אֶל מִטְרָן שֶׁר | הַפְּנִי הָדָר מִרוֹם כִּיֹן שֶׁלְקַחְנִי הָק' לִשְׁמֵשׁ כְּבוֹד וְגִלְגִּלִּי הַמִּרְכָּבָה | וְאֶת כָּל עֲרִבֵי הַשְּׁכִינָה מִיֵּד נִהַפֵּךְ בְּשָׂרִי לְשִׁלְחַבֵּת אֵשׁ וְגִידִי / ל' | לֵאשׁ לְהַטִּיחַ וְעַצְמוֹתַי לְנַחֲלִי רַחֲמֵי וְעַסְעִסִּי לְאֹדֶר בְּרָקִים וְגִלְגִּלִּי | עֵינִי לְלִפְסִיד אֵשׁ וְשִׁיעַר רֹאשִׁי לְלַהֵט לְהַבֵּה וְכָל אֵיבְרֵי לִכְנֹפִי א' | אֵשׁ בּוֹעֶרֶת וְנוֹף קוֹמָתִי לֵאשׁ יוֹקֶדֶת מִיִּמִּינִי חוֹצְבִי לְהַבּוֹת אֵשׁ | וּמִשְׁמָאֵלִי בּוֹעֵרִי לִפְסִידִי וְסִבִּיבוֹתַי נִפְרַחַת 35 רוֹחַ סַעֲרָה וְסוֹפָה | וְקוֹל רַעַשׁ בְּרַעַשׁ מִלִּפְנֵי וּמִלֵּאחֲרַי.

§ 20 → 856

אִמְרָ ר' יִשְׁמַעֲאֵל אִמְרָ לִי מִשֶּׁה' הֵמ' כָּל בְּתַחֲלָה הִיִּיתִי יוֹשֵׁב עַל כֶּסֶף גִּדּוֹל עַל 40 פֶּתַח ח' | הֵיכַל הַשְּׁבִיעִי וְהִנֵּנִי אֶת כָּל בְּנֵי מִרוֹמֵי מִרְשֵׁי הָק' חֲלָקְתִּי גִדּוֹלָה | וּמַלְכוּת וְרִבּוּת וְשׁוֹלֵטֵן הָדָר וְשִׁבְחָה וְעֲנוּהָ וְכָבֶד וְכָל שְׂרֵי מַלְכֵי | כְּשֹׁאֵנִי יוֹשֵׁב בִּישִׁיבָה שֶׁל מַעֲלָה וְשְׂרֵי מַלְכֵי עוֹמְדִי לִפְנֵי מ' | מִיִּמִּינִי וּמִשְׁמָאֵלִי מִרְשֵׁי הַקֹּדֶשׁ וְכִיֹן שֶׁבֵּא אֲלִישַׁע בֶּן רֹכֹזִיָּה | הוּא אַחֵר לְהַסְתַּכֵּל בַּצִּפִּיתִי הַמִּרְכָּבָה וְנָתַן עֵינָיו בִּי הִיָּה מִתִּירָא | וּמוֹדַעַז מִלִּפְנֵי וּנְפִשׁוֹ מִבְּהִלָּה לִצְאָת מִמֶּנִּי מִפְּנֵי 45 פַּחַד ו' | וְאִימָתוֹ וּמוֹרָאֵי שְׂרָאֵנִי שָׂאֵנִי יוֹשֵׁב עַל כֶּסֶף כְּמֶלֶךְ וּמַלְאכֵי ח' | הַשָּׁרֵת עוֹמְדִי עָלַי כְּעַבְדִּי וְכָל שְׂרֵי הַמַּלְכֵי הַשְּׁוֹרִים כְּתָרִים | סוֹבֵבִי אוֹתוֹ בְּאוֹתָהּ שַׁעַת פֶּתַח פִּי וְאִמְרָ סוּוֹרִי ב' רִשְׁוִיּוֹתֵיהֶם | בְּשִׁמְיָם מִיֵּד יֵצְתָה בַּת קוֹל מִלִּפְנֵי הַשְּׁכִינָה וְאִמְרָה שׁוֹבֵה גְבוּרִים 'גִּלְגִּלִּי בְּנִים' | שׁוֹבְכִים חוּץ מֵאַחֵר בְּאוֹתָהּ שַׁעַת כֹּא עַסְפִּיאֵל הַשֶּׁר נִכְבֵּד | נִהַדֵּר וְנוֹרָא וְנִפְלָא וְנִחְמַד נוֹרָא נַעֲרָץ בְּשִׁלְחָתוֹ וְהִבִּיא 50 פּוֹלְסָאוֹת | שֶׁל אוֹר וְהַעֲמִידִנִי עַל רִגְלִי.

§ 21 → 857

ארִי אֶל מִשֶּׁה' הֵמ' כָּל שְׂרִים הֵם ג' | גִּדּוֹלִי נוֹרָאִי וְנִפְלָאִי נִכְבֵּדִי שֶׁהֵם מִמּוֹנֵי 55 בְּ רִקְעוֹת וְאִילוֹ הֵם. | מִיכָאֵל. גְּבִרְיָאֵל. שְׁתַּקִּיאֵל. וְבְרִידִיאֵל. וְשַׁתְּקִיאֵל. וְבְרִקִּיאֵל. וְסִדְרִיאֵל. | וְכוּלָן שְׂרֵי צִבְאֵי רָקִיעַ הֵם וְעוֹד יֵשׁ לְכָל אֶחָד מֵהֶם תִּצְרִי אֲלִפִּי | רִיבּוֹא | מַלְאכֵי שְׂרִים. מִיכָאֵל שֶׁר הַגִּדּוֹל מִמּוֹנֶה עַל רָקִיעַ שְׁבִיעִי שֶׁהוּא ע' | עֲלִיָּן שְׁבַעֲרֹבֵי. גְּבִרְיָאֵל שֶׁר הַצֶּבֶא מִמּוֹנֶה עַל רָקִיעַ שְׁשִׁי שְׁבַמְכוֹן. || שְׁתַּקִּיאֵל שֶׁר הַצֶּבֶא מִמּוֹנֶה עַל רָקִיעַ שְׁבִיעִי שְׁבַמְעוֹן. בְּרִידִיאֵל שֶׁר | הַצֶּבֶא 60 מִמּוֹנֶה עַל רָקִיעַ שְׁלִישִׁי שְׁבַשְׁחִקִים. בְּרִקִּיאֵל שֶׁר הַצֶּבֶא | מִמּוֹנֶה עַל רָקִיעַ שְׁנֵי שְׁבוּוֹלָן. סִרְקִיאֵל שֶׁר {הַצֶּבֶא} הַצֶּבֶא מִמּוֹנֶה | עַל רָקִיעַ רֹאשׁוֹן שְׁבַשְׁמִים

פעם בפעם כמראה להבת אש. פעם בפעם כמראה | צאת השמש ולבנה
וכוכבים.

17§

- אמר ר' ישמעאל אמר לי / מט' | מטטרון מלאך שר הפנים כשקשר לי ה'ב'ה' 20
כתר זה בראשי ועו | ממני כל שרי מלכויות שברום ערבות רקיע וכל חיילי
רקיע | ורקיע ואפי' שרי אלים ושרי אראלים ושרי טפשרים ושרי | אראלם
שגדולים מכל מלאכי השרת המשמשים לפני כסא | הכבוד זעים ונרתעים ממני
כשוראים אותי ואפילו סמאל | שר המשטינים שהוא גדול מכל שרי מלכויות 25
שבמרום ירא | ונודעו ממני ואפי' מלאך האש ומלאך הברד ומלאך הרוח |
ומלאך הברק ומלאך הזעם ומלאך הזעף ומלאך הרעם ומלאך | ומלאך השלג. 49א
ומלאך המטר. ומלאך היום. ומלאך הלילה. | ומלאך החמה. ומלאך הלבנה.
ומלאך הכוכבים. ומלאך | המזלות שמהיגין את העולם מתחת ידיון זייעין
ונרתעים | ונבהלים מפני כשוראים אותי.

15

18§

- ואלו שמותם של שרים /ש' | שמהיגין את העולם. גבריאל מלאך האש. 5
ברדיאל מלאך | הברד. רוחיאל שהוא ממונה על הרוח. ברקיאל שהוא | ממונה
על הברקים. ועמיאל שהוא ממונה על הזעם. | זיקיאל שהוא ממונה על הזיקים.
זיעיאל שמונה על | הזועות. ועפיאל שמונה על הזעף. רעמיאל שמונה | על
הרעמים. רעשיאל שמונה על הרעש. שלגיאל שמונה | על השלגים.
מטריאל שמונה על המטר. שמיאל שמונה | על היום. ליליאל שמונה על
הלילה. גלגליאל שמונה | על גלגל חמה. אופניאל שמונה על אופני הלבנה.
כוכביאל | שמונה על הכוכבים. רהטיאל שמונה על המזלות. | וכולם נופלים 15
על פניהם כשוראים אותי ואינם יכולים להסתכל | בי מפני הוד והדר יופי
תאר נגה אור כתר כבוד שעל ראשי.

19§

- אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך שר הפנים | הדר מרום כל כיון
שלקחני ה'ב'ה' בשמשות לשמש את כסא | הכבוד ואת גלגלי המרכבה ואת כל
צרכי השכינה מיד | נהפך לי בשרי לשלהבת. ונידי לאש להט. ועצמותי לנחלי |
רתמים. ואור עפעפי לזוהר ברקים. וגלגלי עיני ללפיד אש. | ושערות ראשי
ללהט וללהבה. וכל איברי לכנפי אש בוערת. | וגוף קומתי לאש יוקדת. ומימיני 35
חוצבי להבת אש. (ו)משמאלי | בוערת לפיד. וסביבותי מפרחות רוח סערה
וסופה וקול | רעש ברעש מפלני ומאחרי. 25

20§

- אמר ר' ישמעאל (א) אמר לי | מטטרון מלאך שר הפנים הדר מרום כל בתחלה
הייתי יושב | על כסא | גדול בפתח היכל שביעי ודנתי את כל בני | 49א
מרומים פמיליא של מקום מרשות ה'ב'ה' וחלקתי גדולה ומלכות | רבות
ושלטון הדר ושבה ועטרה וכתר וכבוד לכל שרי מלכויות | כשאני יושב
בישיבה של מעלה ושרי מלכויות עומדים עלי | מימיני ומשמאלי מרשות ה'ב'ה'
וכיון שבא אחד להסתכל | בצפיית המרכבה ונתן עיניו כי הוא מתיירא 5
ומדוע | מפלני ונפשו מבוהלת לצאת ממנו מפני פחדו ואימתו | ומוראי
כשראה אותי שאני יושב על כסא כמלך ומלאכי השרת | היו עומדים עלי
כעבדים וכל שרי מלכויות קשורים כחרים | סובבים אצלי באותה שעה פתח
את פיו ואמר ודאי שתי | רשויות בשמים. מיד יצאתה בת קול מפלני השכינה 10
אומרת | שובו בנים שובכים חוץ מאחר דלא. באותה שעה בא ענפיאל | יוי השר
נכבד נהדר נחמד נפלא נורא נערץ משליחות של | ה'ב'ה' והכני ששים פולסאות
של אור והעמידני על רגלי.

21§

- אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך שר הפנים הדר | מרום כל. שבעה הם 15
שרים הגדולים ואים נוראים ונכבדים שהם ממונים בשבעה רקיעים. 55
ואלו הן. מיכאל | גבריאל שתקיאל שחקיאל ברדיאל ברקיאל סדריאל | וכולם
שרי צבא רקיע הן ועם כל אחד ארבע מאות ותשעים | וששה אלפים רבבות
מלאכי השרת. מיכאל השר הגדול | ממונה על רקיע שביעי של עליון 20
שבערבות. גבריאל שר | הצבא ממונה על רקיע הששי שבמכון. שתקיאל שר
הצבא | ממונה על רקיע החמישי שבמעון. שחקיאל שר הצבא | ממונה על
הרקיע הרביעי שבזבול. ברדיאל שר הצבא | ממונה על רקיע הן | שלישי 60
שבשחקים. ברקיאל שר הצבא | ממונה על רקיע השני שברום רקיע. סדריאל 25
שר הצבא | ממונה על רקיע ראשון שבזבולן שבשמים.

§ 22 → 858

למטה גוהס יגל מהם, גלגליאל השר שהוא / מ | ממונה על גלגל חמה צ'ו
מלאכי רבי ונכבד' שהם המריצי' את | גלגל | חמה ברקיע השמים. ש'ס'ה'
אלפי' פרסאות בכל יום. למטה | מהן | אופניאל השר הממונה על גלגל חמה
ועמו צ'ו מלאכים | רבי' המריצי' גלגל הלבנה ש'צ'ד. ש'צ'ד' אלפי' פרסאות
בכל לילה | ולילה כל זמן שהלבנה עומדת בתקופת במזרח שהוא בטו' | בכל
חדש. למטה מהן | ה' | רהטיאל השר הממונה על המזלות ו/ | ועמו ס'ב מלאכי'
רבי' ונכבד' שהוא מרהיט המזלות במסילת | ממערב למזרח וממזרח למערב
מפני שהאהל אחד עושה | להן | הק'בה לחמה וללבנה ולכוכבי' ולמזלות שהם
מהלכי' בו / ב | בלילה ממערב למזרח. למטה מהן סככאל השר הממונה על |
הכוכבי' שלו ועמו ש'ס'ה' אלפי' רבבות מלאכי השרת שהם גדולי' | נכבד'
המריצי' כוכבי' מעיר לעיר ממדינה למדינה ברקים / ש | שמים ולמעלה מהן
יש ס'ב שרי מלכות מלכיות במרום כנגד | ע' | לשונות כולם קשורי' כתרי מלכות
ועטופי' עדיי מלכות | וכולם רוכבי' סוסי מלכות ותופשי' שרביטי מלכות בידן
וכל | אחד ואחד כשהוא מהלך ברקיע רציץ לפניו בכבוד גדול וביקר | רב
שמי מלכות כדרך שמשמשין בארץ במרכבה ופרשות | וחילול רבות ונכבד
ובתפארת כך משמשין במרום במרכב(ה) | כולי.

20

§ 23 → 859

אמר ר' ישמעאל אל מ'שה' ר'מ כל מלאכי רקיע | ראשון כשהן רואין שר
שלהן יורדי' מעל סוסי' ונופלי' על / פ | פניהם ועוד רקיע ראשון שהוא רואה
שר רקיע שני מעביר | כתר כבוד מראשו ונופל על פניו וכן שני לשלישי וכן
כולם | עד השביעי ושר רקיע כשהוא רואה ע'ב שרי מלכיות מעבכי' | בו.

30

35

§ 24 → 860

וכן עושין ע'ב שרי מלכיות כשהן רואי' פתח היכל ראשון / ש | שבערבות רקיע
וכן שומרי פתח היכל ראשון ושומרי פתח / ה | היכל שני וכן כולץ. וכן עושין
שומרי פתח היכל שביעי כשהן / / רואין | רואין ד' שרי' ונכבד' הממוני' על ד'
מחנות שכינה.

45

50

§ 25 → 861

וכן עושין ד' | מחנות שרי' ונכבד' (הממוני') כשהן רואי' את תנעץ שמא רבא |
55 ויקירא וכן תנעץ כשהוא רואה ענופיאל השר הגדול שעל ראשי' | אצבעות
פרוסות ערבות רקיע העליון וכו'. וכן ענופיאל / כ | כשהוא רואה המון השרי'
הגדולי' הנכבד' והנוראי' והנערץ / ה | המרעיש כל מיני מרומי' בשעת הגעת
זמן שלש קדוש שנ' מקול | גדרו עמי' וכו'. וכן המון שר הגדול כשרואה
טוטרסיאל ה' ו/ | וכן טוטרסיאל ה' כשרואה ענורוגיאל ה' וכן ענורוגיאל ה'
60 כשרואה נעדריאל ה' וכן נעדריאל ה' כשרואה ססניגאל ה' וכן | ססניגאל ה'
כשרואה זוריאל ה' וכן זוריאל ה' כשרואה גבורתיאל | ה | וגבורתיאל כשרואה
את טרפיאל ה' השר כשרואה אשירוולי' | ה השר ואשירוולי' ה השר מונה ראש

22 §
 למטה מהן | וגלגל אל השר הממונה על גלגל חמה ועמו חשעים ושה | ושה 50
 מלאכים רבים ונכבדים שהן מריצין את גלגל חמה | ב' | ברקיע שלש מאות
 וחשים וחמשת אלפים פרסאות בכל יום | ויום. למטה מהן אופניאל השר שהוא
 ממונה על גלגל הלבנה | ועמו שמעים ושמונה מלאכים שהם מריצין את גלגל
 הלבנה | שלש מאות חמשים | ס'א ששים | וארבעת אלפים פרסאות בכל לילה 5
 ולילה | כל זמן שהלבנה עומדת במזרח בתקופתה. ואימתי עומדת | במזרח
 בתקופתה | הוי אומר בששה עשר בכל חדר וחדש. | למטה מהן רהטיאל השר
 שהוא ממונה על | המזלות ועמו | שבעים ושנים מלאכים גדולים ונכבדים.
 ולמה נקרא שמו | רהטיאל מפני שהוא מרהיט המזלות בגלגליהם 10
 ובמסילותיהם | שלש מאות ושלשים ותשעה אלפים פרסאות בכל לילה
 ולילה | מן המזרח למערב ומן המערב למזרח מפני שאהל אחד עשה | להן
 ה'צ' לחמה וללבנה ולכוכבים ולמזלות שהן מהלכין בו | בלילה מן המערב
 למזרח. למטה מהן כוכביאל השר שהוא | ממונה על הכוכבים כולן ועמו שלש 15
 מאות וחשים וחמשת | אלפים רבבות מלאכי השרת גדולים ונכבדים שהם
 מריצין | את הכוכבים מעיר לעיר וממדינה למדינה ברקיע השמים. | ולמעלה
 מהן יש שבעים ושנים שרי מלכיות כמרום כנוד | שבעים לשונות שבעולם.
 וכולם קשורים כתרי מלכות | ולבושים בגדי מלכות ועטופן בעדי מלכות 20
 וכולן רכובין | בסוסי מלכות ותופשים בידם שריבטי מלכות וכל אחד ואחד |
 מהן כשהוא מהלך ברקיע רצין לפניו בכבוד | גדול וביקר רב | ששמי מלכות
 כדרך שמהלכין בארץ במרכבה ופרשים בחיילות | רבות ובכבוד ובגדולה
 שבה ותהלה ותפארת.

23 §
 אמר רבי | ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך שר הפנים הדר מרום כל | כל 25
 מלאכי רקיע ראשון כשהן רואין את שר שלהן יורדין מעל | סוס שלהם ונופלים
 על פניהם. ושר רקיע ראשון כשהוא רואה | את שר רקיע שני מעביר כתר כבוד 250
 מעל ראשו ונופל על | פניו. ושר רקיע שני כשהוא רואה את שר רקיע שלישי
 מעביר | כתר כבוד מעל ראשו ונופל על פניו. ושר רקיע שלישי כשהוא | רואה
 את שר רקיע רביעי מעביר | כתר כבוד מעל ראשו ונופל | על פניו. ושר רקיע 5
 רביעי כשהוא רואה את שר רקיע חמישי | מעביר כתר כבוד מעל ראשו ונופל
 על פניו. ושר רקיע | חמישי כשהוא רואה את שר רקיע ששי מעביר כתר כבוד |
 מעל ראשו ונופל על פניו. ושר רקיע הששי כשהוא רואה את | שר רקיע שביעי
 מעביר | כתר כבוד מעל ראשו ונופל על פניו. ושר רקיע השביעי כשהוא רואה 10
 את שבעים ושנים | שרי מלכיות מעביר כתר כבוד מעל ראשו ונופל על פניו. | 35

24 §
 ושבעים ושנים שרי מלכיות כשהן רואין | את' שומרי פתח | היכל ראשון
 שבערבות רקיע העליון הן מעבירין | כתר מלכות | מעל ראשן ונופלין על
 פניהם. ושומרי פתח היכל ראשון | כשהן רואין את שומרי פתח היכל שני 15
 מעבירין | כתר כבוד | מעל ראשן ונופלין על פניהם. ושומרי פתח היכל שני |
 כשהן רואין את שומרי פתח היכל שלישי מעבירין | כתר | כבוד מעל ראשן
 ונופלין על פניהם. ושומרי פתח היכל | שלישי כשהן רואין שומרי פתח היכל
 רביעי מעבירין | כתר | כבוד מעל ראשן ונופלין על פניהם. ושומרי פתח היכל | 20
 רביעי כשהן | את' שומרי פתח היכל חמישי מעבירין | כתר כבוד | מעל ראשן
 ונופלין על פניהם. ושומרי פתח היכל חמישי | כשהן רואין את שומרי פתח
 היכל ששי מעבירין | כתר כבוד | מעל ראשן ונופלין על פניהם. ושומרי פתח
 היכל | פתח | ששי | כשהן רואין את שומרי פתח היכל שביעי מעבירין | כתר 25
 כבוד | מעל ראשן ונופלין על פניהם. ושומרי פתח היכל שביעי | כשהן רואין
 את ארבעה שרים גדולים הנכבדים הממונים | הממונים על ארבע מחנות 50
 שכינה מעבירין | כתר כבוד מעל | ראשן ונופלין על פניהם.

25 §
 וארבעה שרים הגדולים כשהם רואים | את תנעץ שרא רבא ויקירא בשירה
 תחלה בראש כל בני עליונים | מעבירין | כתר כבוד מעל ראשן ונופלין על
 פניהם. ותנעץ שרא | רבא ויקירא כשהוא רואה את עטטיאל השר הגדול של 5
 שלש | אצבעות ברום ערכות רקיע העליון מעביר | כתר כבוד מעל | ראשו ונופל
 על פניו. ועטטיאל השר הגדול כשהוא רואה | את המון השר הגדול והגורא
 והנכבד הנחמד והנערץ שהוא | מרעיש את כל בני מרומים בשעת הגיע זמן
 לומר קדוש שנאמ' | מקול המון נדדו עמים מרוממותך נפצו גוים מעביר | כתר | 10
 כבוד מעל ראשו ונופל על פניו. והמון השר הגדול כשהוא | רואה את טטרסיאל
 יוי השר מעביר | כתר כבוד מעל ראשו ונופל | על פניו. וטטרסיאל יוי השר

על בני פרק מרומים | כשרואה גליצור ה השר רז כתר תורה כתר קדושה כתר
מלכות | מעביר כתר בו

5

10

§ 26 → 862

15 וכן עושה גליצור ה השר כשרואה זכובאל ה | השר הממונה לכתוב זכיותיו
של ישראל על כסא הכבוד וכו' | וכן זבוריאל ה השר כשרואה ענפיאל
השומר' מפתחי היכל | ערבות רקיע ולמה נקרא שמו ענפיאל שעוף הדור
והדור חיוו | וזהו מכסה כל חדרי רקיע העליון כיוצר עולם מה יוצר עולם |
כתוב בו כסה שמים הדור אף ענפיאל כן. וכן ענפיאל ה / כ | כשרואה סותר
20 אשיאל ה השר הנכבד והנורא מבעים וכו' | ולמה נקרא שמו כך שהוא ממונה
בפני' על ד' ראשי נהר / ד | דינור כלפי כסא הכבוד וכל שר שהוא נכנס ויוצא
לפני' / ש | שכינה אינו נכנס ואינו יוצא אלא מרשותו מפני שחזותו | נהר דנור
מסורות בידו ולא עוד אלא שרום גובהו ע' אלפי' | רכבות פרטאות והוא סותר
אש של נהר דנור ויוצא ונכנס | לפני שכינה לפרש בכתובי' על באי עולם כענין
25 שנ' דינא / י | יתיב וספרין פתיחו וגו'.

30

§ 27 → 863

וסותר אשיאל ה כשרואה את / ש | שקר הואי ה השר הגדול הנכבד והנורא
מעכבין בו. ולמה | נקרא שמו כך מפני ששוקל בכף מאזני' לפני הק' וכן
שקרהחאי' | ה כשרואה זהפנוריאלי ה השר הגדול הנכבד והנורא הנער || בכל
35 סמליא של מעלה מעבור בו ולמה נקרא שמו כך מפני כי | בנהר דנור ידועפו
ממקומו. וכן זהפנוריאלי ה השר כשרואה | אזבוגה ה השר הגדול הנכבד והנורא
הנהדר הנערץ הנפלא / ה | הנשגב הנחמד הנקי בתוך שרי' גדולי' המכירי' ברזי
כס הכבוד. | ולמה נקרא שמו כך לפי שאחר בגדי חיים ועטוף מעיל חיים |
לצדיקי' לעתיד לבא לצדיקי' עולם וחסידי עולם כדי שיהיו / ח | חיים בהם
40 רזי עולם.

§ 28 → 864

ואזבוגה ה השר כשרואה ב' שרים | הרבי' הנכבד' העומד' למעלה הימנו
מעבור בו. ואלה | שמות ב' השרי' סופריאל ה ממית יס'א ממית ומחיה שר גדול
1/ ונכבד ונורא ונהדר ונקי ישיש ועז ולמה נקרא שמו סופריאל (מפנ) ממית
מפני שהוא ממונה על ספרי מתי' שר הגדול נכבד ונהדר | ונקי ישיש ועז.
50 ושופריאל ה' | מחה | מחיה מפני שממוני' על | [ע] ספרי החיים מרשות המקום
ב'ה ושמא תאמר הואיל / וה | והב'ה יושב על כסא רם אף הם יושבי' על כסא
וערבות / וכו' | וכותבי' תל' וכל צבא השמים עומד' עליו מצב השמים לא נאמר
| אלא וכל צבא השמים מלמד שאפי' מלאכי' גדולי' שאין כיצא | בהן בשמי
מרום אין עושין צורכי' השכינה אלא כשהן עומדין |

55

§ 29 → 865

וכיצד כותבין כשעומד' אלא זה עומד על סופה זה עומד | על גלגלי סערה זה
60 לבוש אצטלת של מלכ' וכן זה ושניה' עטויין | מעילי גאווה זה קשור כתר
מלכות וכן זה. זה גופו מלא עינים | וכן זה. זה מראיו כמראה ברקס וכן זה. זה
עינים בשמים | בגבורתו וכן זה. זה את זיוו כיו כסא הכבוד וכן זה. זה גובהו |

- הגדול כשהוא רואה את | אטרונגיאל יי | הוא מעביר כתר כבוד מעל ראשו
 15 ונופל על פניו. ואטרונגיאל יי | השר כשהוא רואה את נערוריאל | יי | השר היה
 מעביר כתר כבוד מעל ראשו ונופל על פניו. | נערוריאל יי | השר כשהוא רואה
 את סטניגיאל יי | השר היה | מעביר כתר כבוד מעל ראשו ונופל על פניו.
 20 וסטניגיאל | יי | השר כשהוא רואה את זוריאל יי | השר היה מעביר כתר | כבוד
 מעל ראשו ונופל על פניו. | זוריאל יי | השר כשהוא | רואה את גבורתיאל יי |
 השר מעביר כתר כבוד מעל ראשו | ונופל על פניו. | וגבורתיאל יי | השר כשהוא
 רואה את | ערפיאל יי | השר היה מעביר כתר כבוד מעל ראשו ונופל | על
 25 פניו. | וערפיאל יי | השר כשהוא רואה את אשרוייל | יי | השר היה מעביר כתר
 כבוד מעל ראשו ונופל על פניו. | ואשרוייל יי | השר ראש כל פרק בני מרומים
 10 כשהוא רואה את גליצור יי | השר מגלה רז היה מעביר כתר כבוד מעל | ראשו
 ונופל על פניו.

26 §

- וגליצור יי | השר כשהוא רואה את | זכוכיאל יי | השר שהוא ממנה לכתוב
 15 זכיותיו של ישראל / ש' | שעושין על כסא הכבוד היה מעביר כתר כבוד מעל
 ראשו / ר' | ונופל על פניו. | זכוכיאל יי | השר כשהוא רואה את ענפאל | יי | השר
 5 שהוא שומר | פ' | מפתחי היכלי ערבות רקיע היה מעביר | כתר כבוד מעל
 ראשו ונופל על פניו. | ולמה נקרא שמו ענפאל | מפני שענף הודו והדרו וכתרו
 20 חיוו וזיהורו מכסה את כל | הדרי ערבות רקיע עליון כיוצא עולם מה יוצר
 עליון כתוב | בו כסה שמים הודו ותהלתו מלאה הארץ אף ענפאל יי | השר |
 10 מכסה הודו והדרו את כל הדרי ערבות עליון. | וענפאל | יי | השר כשהוא רואה
 את סותר אשיאל יי | השר הגדול והגורא | והנכבד היה מעביר כתר כבוד מעל
 ראשו ונופל על פניו. | ולמה נקרא שמו סותר אשיאל מפני שהוא ממנה בפנים |
 25 על ארבעה ראשי נהר דגור כלפי כסא הכבוד וכל שר ושר שהוא | יוצא ונכנס
 לפני השכינה אינו יוצא ונכנס אלא ברשותו / מ' | מפני שחזותות ארבעה ראשי
 נהר דגור מסורות בידו ולא עוד | אלא שרום גובהו שבעים אלפים רבבות
 פרסאות והוא סותר | אשי של נהר דגור יוצא ונכנס לפני השכינה לפרש
 בכתובים | של כל באי העולם כענין שנאמר | דינא יתיב וס' | פרין פתיחו. |

30

27 §

- וסותר אשיאל יי | השר כשהוא רואה שקד חזי יי | השר הגדול הגבור והגורא
 20 והנכבד היה מעביר כתר כבוד | מעל ראשו ונופל על פניו. | ולמה נקרא שמו
 שקד חזי / מ' | מפני שהוא שוקל כל זכיות בכף מאזנים לפני ה' ב'ה'. | ושקד
 25 חזי יי | השר כשהוא רואה את זה פגוריי יי | השר | הגדול הגבור והגורא והנכבד
 הנהדר הנערץ בכל פמיליא | של מעלה מעביר כתר כבוד מעל ראשו ונופל על
 35 פניו. | ולמה נקרא שמו זה פגוריי מפני שהוא זועף בו בנהר | בנהר דיגור ודועכו
 40 במקומו. | וזה פגוריי יי | השר כשהוא | רואה את אזגובי יי | השר הגדול הגבור
 והגורא והנכבד | והנהדר הנפלא והנשגב הנחמד והנערץ בתוך שרים / והג'
 5 הגדולים המכירים ברוי כסא הכבוד מעביר כתר כבוד | מעל ראשו ונופל על
 פניו. | ולמה נקרא שמו אזגובי | יי | השר מפני שהוא אחר בגדי חיים ועוטף
 מעיל חיים | לעתיד לבן | לצדיק עולם ולחסדי עולם כדי שיהיו חיים | בהם
 חיי עולם.

28 §

- ואזגובי יי | השר כשהוא רואה את שני | שרים הגדולים רבים ונכבדים
 10 העומדים למעלה הימין | מעביר כתר כבוד מעל ראשו ונופל על פניו. | ואלה |
 שמותם של שני שרים סופריאל יי | ממית שר | הגדול נכבד | נהדר נקי ישיש ועז.
 15 סופריאל יי | שר | מחיה שר גדול | ונכבד נהדר נקי ישיש ועז. | ולמה נקרא שמו
 סופריאל | יי | ממית מפני שהוא ממנה על ספרי מתים שכל | מי | שהגיע יום
 20 מותו הוא כותבו על ספרי מתים. | ולמה נקרא | שמו סופריאל יי | מחיה מפני
 שהוא ממנה על ספרי חיים | שכל מי שרוצה בו ה' ב'ה' בחיים הוא כותבו
 בספרי חיים | מרשות המקום. | ושם תאמר הואיל וה' ב'ה' יושב על כסא | אף הן
 25 יושבין וכותבין תל וכל צבא השמים עומדים עליו. | צבא | (ה) שמים לא נאמר
 אלא וכל צבא השמים מלמד שאפי' | שרים הגדולים שאין כיוצא בהם לשמי
 55 מרום אין עושין את | צרכי השכינה אלא כשהן עומדין.

29 §

- וכיצד כותבין כשהן | עומדין אלא זה עומד על גלגלי סופה וזה עומד על גלגלי
 25 סעריה. | זה לבוש אצטלית של מלכים וזה לבוש אצטלית של | מלכים. | זה עטוי
 מעיל גאווה וזה עטוי מעיל גאווה. | זה קשור | קשר של מלכות. | זה קשור קשר של
 מלכות. | זה גופו יכולי מלא | עינים. | זה גופו יכולי מלא עינים. | זה מראהו

כרוב ד' רקיע' וכן זה. זה כנפיו כימות שנה וכן זה. זה כנפיו | כ(?) (מ)רחבי
רקיע וכן זה. זה שפתי' בשערי מזרח וכן זה. זה /ל| לשונו ברום גלי ים וכן זה.
זה מפיו תצא שלהבת וכן זה. זה מפיו | יוצא' ברק' וכן זה. זה מזיעתו האש
דולקת וכן זה. זה מלשונו | בוער לפיד אש וכן זה. זה על ראשו אבן ספיר וכן זה.
5 זה על | כתיפיו גלגל וכן זה. זה בידו מגלה של נחל וכן זה. שיעור | ה | המגלה ד'
אלפ' פרסאות שיעור שלנו ג' אלפ' פרסאות שיעור | כל אות שכותבי ש"ס ה'
פרסאות.

10

15 § 30 → 866

אמר ר' ישמעאל מ'שה' | ה'מ כל למעלה מהן מ'ב שר' הללו יש אלוף אחר
שר ונכבד | א | אדיר ונהדר הדור ונערץ גבוה' חזק גדול תקיף ומפואר נפלא
//ונשגב || ונשגב נקי ונחמד שליט. ושליט גאה ורם ישיש ועז שאין כיוצא | בו
בכל השר' כולם רבביאל ה' השר הגדול הגבור והעורא שמו | ד' שעומד אצל
20 המרכבה וע'ב שמו כך שתומו על גלגלי המרכבה | חזן מסור' בידו וכמה
גלגלי' הם שמונה ב' לכל רוח ורוח. | וסביבותיהן ד' רוחות מוקפות להן ואילן
הן רוח עזה רוח רעש | רוח סופה ומ(כ)ת(ח)ת(ח)ת(ח) מושבין ויוצא' ד' נהרות של
אש נהר | אחד | [ש]לכל צד ומביניה' מוקפ' ועומד' ד' ענני' ואלו הן ענני' | א |
אש לפידי ענני נחלי'. ענני גפרית וענני שתולין ועומד' כנגד | גלגליהן ורגלי
25 החיות נתונות על גבי גלגלי' ורעש ברעש בין גלגל | ורעש ברעש כל גלגל
וכשמגיע זמן לומר שירה רועשין המון | גלגלי' רועד' המון ענני' רועשי' כל
שלישי ורונשי' כל פריש' ונרת(עו) | כל גבור' מודעזע' כל הצבא' מתפחד' |
כל הגדוד' ונחפזים כל | המוני' מתבהלין כל השר' וחלים ומוגו המשרת'
מתחוללים | המלאכי' והרגלי' וקול ישמעו גלגל לגלגל כרוב לכוונת חיה לחיה |
30 אופן לאופן ושרף לשרף ש' סולו סולו לרוכב בערכות וגו' |

31 § → 867

ארי' אל מ'שה' | ה'מ למעלה מהן יש שר אחד גדול ותקיף | ח | חייליאל ה שמו
35 שר אדיר וכו' שר אלוף וגבור ונורא שר שכל | בני מרומי' מודעזע' מלפניו שר
שיכול לבלוע את העולם | כולו בבת אחת ולמה נקרא שמו כך לפי שממונה על
החיות | ומכה אותם בפול האות של אות ומפאר אותם בתתם שבח(ח) | ותהלה
ורנה וממהר' לומר אחרי' ק' וב'רא.

40

32 § → 868

ארי' אל מ'שה' | ה'מ כל ד' חיות כנגד ד' רוחות כל חיה חיה כמלוא עולם
45 כולו | כל אחד ואחד לה ד' פני' וכל אחת יש לה ד' כנפי' וכל כנף | בכסיו של
וכל אחד ואחד יש לו פני' בתוך פני' וכנפיים | ב | בתוך כנפיי' שיעור הפני'
רמ'ח' פני' ושיעור כנפיי' ש'ס'ה' | כנפי' וכל אחד ואחד קשור' בראשה ב'
אלפ' כתר' וכל כתר | כמראה הקשת כענן וזיו כזיו גלגל חמה וניצוצי'
היוצאים | מכל אחד כזיו הגנה במזרח.

50

33 § → 869

אמר ר' ישמעאל אל | מ'שה' | ה'מ כל למעלה מהן יש שר אחד אדיר מופלא
55 אמין | ומשובח מכל מיני שבח כרביאל ה שמו גבור מלא כח גבור || שר גאה
ושר גאה עמו שר צדיק וצדקה עמו שר קדוש וקדושה | עמו שר ומפואר
באלפי צבאות שר מסתלטל בריבי חיילותיו /ומ | ומקצפו | ב[ח]ת'רעש תבל
ומרגזו ירעדו מתננות ומאימתו יחולו | יסודות ומנערתו ירעשו ערכות
קומתו מלאה נחלי' ורום קומתו | ברום ד' רקיע' ורוחב קומתו ברוחב ד' רקיע'
60 ועובי קומתו | ב | בעובי ד' רקיע' מפתח פיו דולקת כלפידי אש ולשונו כאש
אוכלת | ועפעפיו כוהר ברק ועיניו כוהר ההוד ומראה פניו כאש יוקד(ח) |
וכתר קדושה על ראשו ששם המפורש חקוק בו שממו ברקים | יוצא' וקשת

כמראה ברקים. || זה מראהו כמראה ברקים. זה עניו כשמש בגבורתו. זה | 352
 עניו כשמש בגבורתו. זה יויו כזו כסא כבוד. זה יויו כזו | כסא כבוד. זה גבהו
 ברום שבעה רקיעים. זה גבהו ברום | שבעה רקיעים. זה כנפיו כימות השנה
 זה כנפיו כימות השנה. | זה כנפיו כמרחבי רקיע זה כנפיו כמרחבי רקיע. זה | 5
 שפתיו | כשערי מזרח זה שפתיו כשערי מזרח. זה לשונו כרום גלי הים | זה
 לשונו כרום גלי הים. זה יוצא מפיו שלהבת זה יוצא מפיו | שלהבת. זה יוצאים
 מפיו ברקים זה יוצאים מפיו ברקים. זה | מזיעתן האש דולקת זה מזיעתן האש
 דולקת. זה מלשונו בוער. | לפיד אש זה מלשונו בוער לפיד אש. זה על ראשו
 10 אבן ספיר | זה על ראשו אבן ספיר. זה על כתיפיו גלגל כרום קל זה על |
 כתיפיו גלגל כרום קל. זה בידו מגלה של גחל זה בידו מגלה של | גחל. זה בידו
 עט שלהבת זה בידו עט שלהבת. שיעורה של | מגלה שלשת אלפים רבבות
 פרסאות. ושיעורו של עט שלהבת | שלשת אלפים רבבות פרסאות. שיעור של
 15 כל אות ואות שהן | כותבין שלש מאות וששים וחמשה פרסאות.

30 § 15
 אמר רבי | ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך שר הפנים למעלה מהן | משני
 השרים הגדולים הללו יש שר אחד אלוף ונכבד אדיר | ונהדר הדור ונערץ גבור
 וחזק גדול ומגדול תקיף ומפואר נפלא | ונשגב נקי ונחמד שליט גאה ורם ישיש
 ועז שאין כיצא בו בכל | השרים כלם. רכביאל יוי השר הגדול ונורא שמו
 שהוא | עומד אצל המרכבה ולמה נקרא שמו רכביאל שהוא ממונה | על גלגלי
 20 המרכבה וגלגלי המרכבה מסורין בידו וכמה הם | גלגלים שמנה שנים שנים
 לכל רוח ורוח וסביבותיהם ארבע | רוחות מקיפות להן ואלו הן הרוחות רוח
 סופה ורוח סערה | ורוח עזה ורוח רעש ומתחתיהן מושכן ויוצאין ארבעה נהרי
 | אש נהר אחד לכל צד וצד וביניהם מוקפין ועומדים ארבעה || ארבעה עננים
 25 ואלו הן ענני אש ענני לפיד ענני גחל ענני | גפרין עננים שתולים ועומדים כנגד
 | גלגליהם ורגלי החיות | נתונות על גבי גלגלים ורעש כרעש בין גלגל לגלגל
 ורעש ברעם. | בין גלגל לגלגל וכשמגיע זמן לומר שירה רועשים המון גלגלים | 5
 רועדים המון עננים רועשים כל שלשים רוגשים כל פרשין. | גרתעים כל
 גבורים מזדעזעים כל הצבאים כל הגדודים | נחפזים כל הממונים מתבהלים כל
 30 השרים חיילים נמוגו | כל המשרתים מתחוללים כל המלאכים והדגלים וקול
 ישמיעו | גלגל לגלגל כרום לכרום חיה לחיה אופן לאופן שרף לשרף | סלו
 10 לרוכב בערכות ביה שמו ועלו לפניו.

31 § 35
 אמר ר' ישמעאל | אמר לי מט[?]טרון מלאך | הן שר הפנים למעלה מהן יש | ר'
 שר | אחד גדול ותקיף חייליאל יוי שמו שר אדיר ונורא שר אלוף | וגבור שר
 גדול ונורא שר שכל בני עליונים מזדעזעין | מ' | מלפניו שר שהוא יכול לבלע
 15 את כל העולם כלו בבת אחת | ולמה נקרא שמו חייליאל יוי השר מפני שהוא
 ממונה על | החיות והוא מכה את החיות בפלסאות של אור והוא מפאר | אותם
 40 בתתם תהלה שבו ודיעה והוא ממחר אותם לומר אחרי | קדוש ברוך כבוד יי
 ממקומו.

32 §
 אמר ר' ישמעאל אמר לי | מטטרון מלאך שר הפנים ארבע חיות כנגד ד' רוחות
 כל חיה | וחיה כמלוא עולם כלו וכל אחד ואחד יש לו ארבעה פנים | וכל פנים
 20 ופנים בפני מזרח וכל אחד ואחד יש לו ארבע | כנפים וכל כנף וכנף ככסוי של
 עולם וכל אחד יש לו פנים | בתוך פנים. וכל אחד ואחד יש לו כנפים בתוך
 25 כנפים. שיעור | של פנים מאתים וארבעים ושמה פנים ושיעורן של כנפים |
 שלש מאות ששים וחמשה כנפים וכל אחת ואחת קשורים | בראשה שני אלפים
 50 כתרם וכל כתר וכתר כקשת בענן חיוו | כזו גלגל וניצוצין היוצאין מכל אחד
 353 ואחד כזו כוכב הנונה || במזרח.

33 §
 אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך שר | הפנים למעלה מהן יש שר אחד
 אדיר ומופלא אמיץ ומשובח | בכל מיני שבח כרוביאל יוי שמו שר גבור מלא
 5 כח וגבורות | שר גאה וגאה | ש | עמו שר צדיק ועמו צדקה שר קדוש ועמו |
 קדושה. שר מפואר באלפי צבאות שר מסתלסל בריבי | חיילות. מקצפו תרעש
 תבל ומרגו ירעדון מחנות ומאימתו | יחילו יסודות. ומגערות ירעשו ערבות.
 קומתו מליאה | גחלים רום קומתו כרום שבעה רקיעים ורחב קומתו כרחב |
 10 שבעה רקיעים ועובי קומתו כעובי שבעה רקיעים מפתח | פיו דולק כלפיד
 ולשונו אוכלת אש ועפעפיו כוזהר ברק. | ועיניו כזיקוקי זוהר ומראה פניו כאש
 יוקדת וכתר קדושה | על ראשו ששם המפורש חקוק בו ושמןו ברקים יוצאים |

שביניהן בין כתיפיו וחרכו כברק על מתניו וחיציו | כבוק על חגוריו ותריס אש אוכלה על צוואריו וגחלי רתמים | על סביביו חיו שכונה על פניו וקרני ההוד אור פניו על אופניו | וצניף מלוכה על וגופו כולו מלא עינים

§ 34 → 870

וגובה קומתו כולו | כנפי' מימינו כולו להבה תלהב ומשמאלו להט תלהט וגחלי' בוערי' | ממנו ולפיד' מגופו וברק' מבהיק' מפניו ועומד' עמו | ת' תמיד רעם ברעמו ואצלו תמיד רעש ברעש ב' שרי מרכבה | בקומו ולמה שמו כך לפי שממונה על מרכבות חיות וגבורות | וכתר ראשם הוא מפאר ועטרת קרקס מצחצח ותפארת גאונם | ממחר ורבות שפרם הוא מרכבה וגודל יקרם הוא מגדל ושיר | תהלהם הוא משורר ועו תפארתם הוא משנן וחוהר גדול הוא מזריח ופאר חסדם הוא משביע וחמדת גונגם מרקדם | וח' חמד יופים מיפה וקשט הדרם הוא מהדר וסדר שבהן הוא | מסלסל להבין מושב ליושב הכרובי' והכרובי' אצל חיות הקדש | וכנפיה' ברום ראשיה' ושכינה על גביה' וחוהר כבוד על פניה' | ושיר ותהלה בפיהם וידיה' תחת כנפיה' ורגליה' מכוסות | בכ' בכנפיה' וקרני הוד על ראשיה' חיו שכונה על אפיהם ושכינה | אל על גביהן ואבני ספיר סביבות ועמוד אש על רבועיהם | ו' ועמודי לפיד בצדיהם ספיר אחד מזה וספיר. והספירים | תחתם גחלי רתמי' כרוב אחד מזה וכרוב אחד מזה. וכנפיה' | כרובי' זה את זה מקיפי' על קרקס בכבוד ופורשו לשורר | בהם שיר לשוכן שחקי' להעריך בהם פאר למלך מלכי המלכים. // וכרוביאל | וכרוביאל ה' השר הממונה עליה' מסדרם בסדרי נאי' ויפים | ונ' ונעימי' ומסלסלם בכל מיני סלסול יקר וכבוד וממהר אות' בכבוד | ועז לפעולת רצון קונם בכל עת רגע כי כל רום ראשיה' פעולת | כ' כבוד מלך רם יושב הכרובי'.

25

§ 35 → 901 (871)

סדר רוחות | אמר ר' ישמעאל אל מטטרון מ'שה' כמה רוחות מ' // מנשבות || מנשבות מתחת כנפות הכרובי' מנשבת רוח מרחפת רוח. ש' | רוח ארליים מרחפת. מנשבת רוח עזה ש' ויולך ה' את הים | ברוח קדים עזה. מנשבת רוח קדים ש' ורוח הקדים נשא את | הארכבה. מנשבת רוח של יום. ש' ורוח גסע מאת ה' ויג' | שלום. מנשבת רוח קנאה ש' ועבר עליו רוח קנאה. מנשבת | רוח רעש ש' ואחר הרוח רעש לא ברעש ה'. מנשבת רוח ה' | ש' וסרה מעליו רוח רעה. מנשבת רוח חכמה ורוח בינה | ו' | ורוח דיעה ורוח יראה ש' ונחה עליו רוח ה' רוח חכמה ובינה | רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת ה'. מנשבת רוח גשמים ש' | רוח צפון תחולל גשם. מנשבת רוח ברקים ש' ברק' למטר עשה | מוצא רוח מאוצרותיו. מנשבת רוח משכר סלעים ש' ה' עובר | ברוח גדולה חזק. מנשבת רוח משיכת מים ש' ויעבר אלקים | רוח על הארץ וישוכו המים. מנשבת רוח חימה ודאגה ש' | רוח גדולה באה מעבר המדבר ויגע בארבע פנות הבית ויפול | על הנערי'. מנשבת רוח סערה ש' רוח סערה עושה דברו. | ו'

§ 36 → 902

והשטן עומד בין הרוחות הללו אינן מנשבות אלא תחת כנפי' | הכרובי' ש' וירכב על כרוב ויעוף וירא על רוח. ולהיכן הולכות | הרוחות וכולות מלמד שמתחת יוצאות ונופלות בגלגל חמה | ש' הולך אל דרום וסוכב אל צפון סוכב סוכב הולך הרוח | ו' | ועל סביבותיו שכ הרוח. ומגלגל חמה חוזרת ונופלת בנהרות | ובימים בנהרי' ובגבעות ש' כי נגה ה' יוצר הרים ובואר רוח | ומימים ונהרות חוזרות ביישוב ומיישוב חוזרות ונופלות | בעירות ובמדינות ומשם נופלות לגן ומגן נופלות לעדן ש' | מתהלך בנן לרוח היום. ובתוך גן עדן מתעברות ונושבות | מ' מצד זה לצד זה ומתבשמים מבשמי גן עדן וממרקחי עדן | עד שנפרדות ומתמלאות מריח בושם טהור ומביאות ריח | מ' מרקחי גן ובושמי עדן לפני צדיק' וחסיד' יורשי גן עדן | ו' ועץ החיים לעתיד לבא ש' עורי צפון ובואי תימן הפיחי | גני | יש? | יללו בשמיו יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו. |

וקשת שכינה בין כתיפיו וחרבו כברק על מתניו וחצו כברק | על חגוריו ותרים
אש אכלה על צוארו וגחלי רתמים על סביבו - | תיו חיו שכינה על פניו. וקרני 15
ההוד על אופניו וצניף מלוכה | על קרקדו וגופו כולו מלא עינים

34§ 5
וגובה קומתו כולו כנפים /מ' | מימינו להבה תלהב ומשמאלו להט תלהט
וגחלים בוערים | מגופו ולפידיים יוצאים ממנו וברקים מבהיקים מפניו ועמו |
תמיד רעם ברעם ואצלו תמיד רעש ברעש שני שרי מרכבה | במקומו. ולמה 20
נקרא שמו כרוביאל יי השר מפני שהוא | ממונה על מרכב כרובים וכרובי
גבורה מסורין בידו וכתרי | ראשם הוא מפון|אר ועטרת קדקדם הוא מצחצח
ושבח /ת' | תארם הוא מעורר ותפארת גאונם הוא ממחר ורבות שכרם | הוא 10
מרבה וגיל יקרה הוא מגדיל ושיר תהלתם הוא משורת' | ועוז תפארתם הוא
משון וזהר כבודם הוא מורית ופאר חן | חסדים הוא משפיר וחמדת נגהם הוא 25
מרקם וחמלת יפיים | הוא מיפה וקושת הדרם הוא מהדר וסדר' | שכתם הוא
מסלסל | להכין מושב ליושב הכרובים והכרובים עומדים אצל חיות | הקדש 15
וכנפיהם ברום ראשיהם ושכינה על גביהם וזהר כבוד | על פניהם ושיר תהלה
בתוך פיהם וי' | דיהם תחת כנפיהם ורגליהם | מכוסים לכנפיהם וקרני הדר
על ראשיהם וחיו שכינה על | אפיהם ושכינה על גביהם ואבני ספיר סביבותיהם 5
ועמודי אש | על רבעיהם ועמודי לפיד בצדדיהם ספיר אחד מזה וספיר | אחד
מזה תחת ספיריהם גחלי רתמים כרוב אחד מזה וכרוב | אחד מזה. וכנפי כרובים 20
זה את זה מוקפין על קדקדם בכבוד | פרושים לשורר בהם שיר לשוכן שחקים
ולהעריך בהם פאר | למלך מלכים וכרוביאל יי שמו השר שהוא ממונה 10
עליהם | מסדר אותם בסדרים נאים ויפים ונעים ומסלסל אותם בכל | מיני
סלסול יקר וכבוד וממהר אותם בכבוד ועוז לפעול | רצון קונם בכל רגע ורגע 25
כי על רום ראשיהם תמיד כבוד | רב מלך יושב הכרובים.

35§
אמר ר' ישמעאל אמר לי | מטטרון מלאך שר הפנים כמה רוחות מנשבות 15
מתחת כנפי | הכרובים מנשבת רוח מרחפת שנאמ' ורוח אלהים מרחפת | על
פני המים. מנשבת רוח עזה שנאמ' ויולך יי את הים | ברוח קדים עזה. מנשבת 30
רוח קדים שנאמ' ורוח קדים | נשא את הארבה. מנשבת רוח שלום שנאמ' ורוח
נָסַע מאת | יי ויגו שלום. מנשבת רוח קנאה שנאמ' ועבר עליו רוח | קנאה. 20
מנשבת רוח רעש שנאמ' ואחר הרוח רעש לא | ברעש יי. מנשבת רוח יי שנאמ'
ויציאני ברוח יי | ויניחני. מנשבת רוח רעה שנאמ' וסרה מעליו רוח רעה. |
מנשבת רוח חכמה ורוח בינה ורוח דעת ורוח יראת יי | שנאמ' ונחה עליו רוח 25
יי רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה | רוח דעת ויראת יי. מנשבת רוח גשמים
שנאמר רוח | צפון תחולל גשם. מנשבת רוח ברקים שנאמ' ברקים | למטר עשה 30
מוצא רוח מאוצרותיו. מנשבת רוח משברת | סלעים שנאמ' יי עובר ברוח
גדולה וחזק. מנשבת רוח | משיכת מים שנאמ' ויעבר אלהים רוח על הארץ 40
וי|שכו המים. | מנשבת רוח חמה ודאגה שנאמ' והנה רוח גדולה באה | מעבר 5
המדבר ויגע בארבע פנות הבית ויפול על הנערים. | מנשבת רוח סערה שנאמ'
רוח סערה עושה דברו

36§
והשטן | עומד בין הרוחות הללו שאין רוח סערה אלא רוח השטן וכל | הרוחות 45
הללו אין מנשבות אלא תחת כנפי הכרובים שנאמר | וירכב על כרוב ויעו(ו)ף
וידא על כנפי רוח. ולהיכן הן הולכות | הרוחות וכלות מלמד שמתחת כנפי 10
הכרובים יוצאות ונופלות | בגלגל (ה)חמה שנאמ' הולך אל דרום וסובב אל
צפון סובב סובב | הולך הרוח. ועל סביבותיו שב הרוח. ומגלגל חמה חזרות |
ונופלות בנהרות ובימים בהרים ובנבעות שנאמ' כי הנה יוצר | הרים ובורא 50
רוח. ומהרים ונבעות חזרות ונופלות בימים | ובנהרות. ומימים ונהרות חזרות
ונופלות ביישוב. ומיישוב | חזרות ונופלות בעיירות ובמדינות. ומעירות
ומדינות | חזרות ונופלות בנ. ומגן חזרות ונופלות בעדן. שנאמר | מתהלך בנ
לרוח היום. ובתוך גן העדן ערבות ונושבות | מצד זה לצד זה ומתבשמות 55
מבושמי גן וממרקחי עדן | עד שנפראות ומתמלאות ברוח בושם טהור ומביאות
ריח | מרקחי גן ובוסמני עדן לפני צדיקים וחסידים יורשי גן | עדן ועץ החיים
לעתיד לבא שנאמ' עורי צפון ובואי תימן | הפיחי גני יילו בשמי יבא דודי לגנו
ויאכל פרי מגדיו. |

37§ → 903

ארי' אל מטטרון משה' הדר מרום כל כמה מרכבות יש || להביא יש לו מרכבות כרוב שנ' וירכב על כרוב ויעף. ילמ' רוח שנ' | וירא על כנפי רוח. ילמ' עב קל שנ' הנה ה רוכב על עב קל. ילמ' | ענני שנ' הנה אנכי בא אליך בעב הענן. ילמ' מזבח שנ' ראיתי | ה נצב על המזבח. ילמ' רבותים שנ' רכב אלהים רבותים אלפי | שנאן. ילמ' אהל מ(ו)עד שנ' וידבר ה' אליו מאהל מועד. {?} ילמ' /כ| כפרת שנ' וישמע את הקול מדבר אליו מעל הכפורת. ילמ' אבן | ספיר שנ' ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר. ילמ' מרכבות /ו| נשרי שנ' ואשא אתכם על כנפי נשרי. ילמ' תרועה שנ' עלה | אלדים בתרועה. ילמ' ערבות שנ' סולו סולו לרוכב בערבות | ביה שמו. ילמ' {ערבות} עבים שנ' השם עבים רכובו. ילמ' {ח} חיות | שנ' והחיות רצות ושב רצים ברשות ושבים ברשות שהשכינה | על רום ראשיהם. ילמ' גלגלי שנ' ויאמר אל פנת לגלגל. ילמ' /כ| כרוב קל שנ' רוכב על כרוב קל.

15

38§ → 904

ובשעה שהוא רוכב על כרוב קל | ומניח על גביו רגל אחד ועדיין לא הניח רגלו. שבייה /ס| סוקר שמונה עשר אלפי עולמות כסרקא ומבין וראה /בא| באוכלוסיו ויודע בכל אלו ואלו עד שהניח רגלו שנייה על | {רגליו} גביו שנ' סוכב {על} שמונה עשר אלף. ומניין שהוא סוקר | בכל אלו בכל יום שנ' אלדים משמים השקיף על בני אדם /ל| לראות היש משכיל דורש אלדים. ילמ' מרכבות אופני שנ' /ו| והאופני מלאות סביב. ילמ' כסא כבודו שנ' אלדים יושב על | כסא קדשו. ילמ' כס יד שנ' כי יד על כס יד. ילמ' כסא כבוד שנ' | כסא כבוד מרום מראשון מקום מקדשינו. ילמ' כסא רם ונישא | שנ' ואראה את ה יושב על כסא רם ונשא.

30

39§ → 905

ארי' אל | מטטרון משה' למעלה מהן יש שר אחד גדול ונורא גבור ותכבד | אלוף ונערץ ושיש ועוז. ואפפיאל ה שמו שיש לו ששה עשר | פנים ארבעה לכל צד וצד ויש לו שמונה אלפי ושבע מאות /וש| ושש' ותשע עינים כמניין ששת ימות השנה שני אלפי ומאה | ותשעי' ואחד ושש עשרה לכל צד וצד ואותם שתי עינים /ש| שפניו בכל אחד ואחד ברק' מבריקות ומכל אחת לפידים /ב| בוערות ואין כל בריה יכולה להסתכל בהם שכל המסתכל בהם //מיד | מיד נשרף ורום קומתו מהלך שני אלפי וחמש מאות שנה | שאין כל עין בריה יכולה לראות ואין כל פה יכול לדבר כח /ג| גבורות עוזו אלא מלך מלכי המלכ' הביה בלבד.

40

40§ → 906

ולמה נקרא | שמו אפפיאל מפני שהוא ממונה על האופנים והם מסורי' | בידו והוא עומד בכל יום ויום ומשמש ומפחד ומעדן אותם | ומסדר מסלסל את מרוצתם ומנהיל את דוכנם ומעדן דירת' | ומרוה את פנתם ומדשן את מושבם והוא משכי' ומעריב | עליהם לילה ויום לרבות את תפארתם ולהגדיל את גאונם /ול| ולעשותם מהירים בשבח קוניהם והאון(פ)(ט)ג' כולם מלאות /ע| עינים מלאי' כנפים. עינים כנגד כנפים. כנפים נגד עיני' | ומביניהם מבהיק' אור כאור גוהה ושבע' ושתי' אבני /ס| ספיר קבועין על כתר שכל אחד ואחד זיוו הולך בארבע /ר| רוחות ערבות גלגל חמה שאיוו הולך בארבע רוחות העולם | ולמה נקרא שמו צדקת מפני שזיוו דומה למראה צדק ומקיפי' | להם סוכות זיו זיו סוכות וזהר סוכות אור ספיר וברקת | מפני מראית דמות עינים.

55

41§ → 907

ארי' אל מטטרון משה' | למעלה מהן יש צד אחד מופלא ואדיר יקר גבור ועריץ אלוף | ונגיד הדור ונכבד ונחמד וכולו מלא זיו וכולו מלא שבח /ו| ונוגה וכולו מלא זוהר. וכולו מלא אור וכולו מלא יופי חמדה | גדולה דמותו כמלאכי' וגופו כנשרי' זיוו כברקים תוארו /כ| כלפידים ויופיו ככניקים והודו

60

37§

- וסדר מרכבות' אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך שר הפנים | הדר מרום
כל כמה מרכבות יש לו לה' ב'ה' יש לו מרכבות | כרובים שנאמ' וירכב על
כרוב ועיף. יש לו מרכבות רוח | שנאמ' וידא על כנפי רוח. יש לו מרכבות עב
קל שנאמ' | הנה יי רוכב על עב קל. יש לו מרכבות עננים שנא' | הנה
אנכי בא אליך בעב הענן. יש לו מרכבות מזבח | שנאמ' ראיתי את יי נצב על
המזבח. יש לו מרכבות | רבותיים שנאמ' רכב אלהים רבותים אלפי שנאן. יש לו
מרכבות האהל שנאמ' וירא יי באהל בעמוד ענן. יש לו מרכבות אהל מועד
שנאמ' וידבר יי אליו מאהל | מועד. יש לו מרכבות כפרת שנאמ' וישמע את
הקול | מדבר אליו מעל הכפרת. יש לו מרכבות אבן ספיר שנ' | ותחת רגליו
כמעשה לבנות הספיר. יש לו מרכבות ושרי(ם) | שנאמ' ואשא אתכם על כנפי
ושרים ואינן ושרים אלא | שהן פורחות כנשרים. יש לו מרכבות תרועה שנאמ'
עלה | אלהים בתרועה. יש לו מרכבות ערבות שנאמ' סלו | לרוכב בערבות. יש
לו מרכבות עבים שנאמר השם | עבים רכובו. יש לו מרכבות חיים שנאמ'
והחיות רצוא | ושוב רצים ברשות ושכים ברשות שהשכינה על רום ראשי- | הם.
יש לו מרכבות גלגלים שנאמ' ויאמר אל ביות | לגלגל. יש לו מרכבות כרוב קל
שנאמ' רוכב על כרוב | קל.

38§

- ובשעה שהוא רוכב על כרוב קל ומניח על גביו | רגל אחת ועדיין לא הניח רגלו
שנייה סיקר שמנה עשר | אלף עולמים בסקירה אחת ומבין ורואה בכולם ויודע
| בכל אלו ואלו עד שהניח רגלו שנייה על גביו שנאמר סביב | שמנה עשר אלף.
ומנין שהוא סוקר בכל אלו ואלו בכל | יום ויום. שנאמר משמים השקיף על בני
אדם לראות | היש משכיל. ד'א'א'. יש לו מרכבות אופנים שנא' והאופני(ם) |
מלאים סביב. יש לו מרכבות כסא קדשו. שנאמ' אלהים | ישב על כסא קדשו.
יש לו מרכבות כס יי | שנאמר כי יד על כס | יי. יש לו מרכבות כסא משפט
שנאמ' יוגבה יי | צבאות' במשפט. || יש לו מרכבות כסא כבוד שנאמ' כסא
כבוד מרום מראשון | מקום מקדשינו. יש לו מרכבות כסא רם שנא' ואראה | את
יי יושב על כסא רם ונשא.

39§

- אמר ר' ישמעאל | אמר לי מטטרון מלאך שר הפנים למעלה מהן יש שר | אחד
גדול וגורא גבור ונכבד אלוף ונערץ ישיש ועז אפפניאל | יי שמו שיש לו ששה
עשר פנים ארבעה פנים לכל צד וצד | וארבעה פנים לכל צד וצד. מאה כופים
לכל צד וצד ומאה | כופים לכל צד וצד. ויש לו שמות אלפים ושבע מאות
ששים | וש[מ]ש עינים כמנין ששת ימי השנה. שני אלפים ומאה ותשעים(ם) | ואחת
ושש עשרה לכל צד וצד. ושני אלפים ומאה ותשעים | ואחת ושש עשרה לכל צד
וצד. ואותם שתי עינים שבפניו | בכל אחת ואחת ברכים מבריקות. ומכל אחת
ואחת לפידים | בוערות ואין בריה יכולה להסתכל בהם שכל המסתכל בהם |
מיד נשרף ורום קומתו מהלך שני אלפים וחמש מאות שנה. | שאין כל עין יכולה
לראות ואין כל פה יכול לדבר כח גבורות | עוזו אלא מ'מ'ה' ה'ב'ה' בלבד.

40§

- ולמה נקרא שמו ד' אפפניאל | מפני שהוא ממונה על האופנים והאופנים
מסורים בידו והוא | ממונה לשמש את האופנים והוא עומד עליהם בכל יום
| ויום | ומשמש ומפאר אותם ומסלסל ומסדר את מרוצתם ומנהיג | את דרכם
ומעבד את דירתם ומשוה את פיתם ומדשן | את מושבם והוא משכים ומעריב
עליהם לילה ויום לרבות | את תפארתם ולהגדיל את גאותם ולעשותם מהירים
בשבח | קוניהם. והאופנים כלם מלאות עינים וכולם מלאים כופים | שבע כנגד
כופים וכופים כנגד עינים. וכפניהם מבהיקין | ויו זוהר כאור נוגה ושבעים
ושתיים אבני ספיר קבועים על | לבושם מימין כל אחד ואחד. וע'ב אבני ספיר
קבועים על | לבושם משמאל כל אחד ואחד. וארבע אבני ברק[ו]ת קבועים ||
קבועים על | כתרו של כל אחד ואחד שזיוו הולך בארבע רוחות | ערבות
כגלגל חמה שזיוו הולך בארבע רוחות העולם. ולמה | נקרא שמו ברקת מפני
שזיוו דומה למראה ברק ומקיפין | לזן סוכות ויו סוכות וזהר סוכות אור ספיר
וברקת. מפני | מראית דמות עיניהם ודמות פניהם.

41§

- אמר ר' ישמעאל | אמר לי מטטרון מלאך שר הפנים למעלה מהם יש שר | אחד
מופלא ואדיר רב יקר גבור ועריץ אלוף ונגיד סופר | מהיר הדור ונכבד ונחמד
וכולו מלא שבח ונוגה וכולו מלא | זוהר וכולו מלא אור וכולו מלא יופי וכולו
מלא חמדה וכולו | רבות וגדולה. דמותו כמלאכים וגופו כנשרים. זיוו כברקים |

כנחלי' הדרו כחשמלי' נוגהו | כאור נוגה מראותו כמאור הגדול גובהו כשבעה
רקיעים | ו | ואור עפעפיו כאור שבעת' ואבן ספיר על ראשו כמלוא | עולם
כזיו עצם השמים לטוהר וגופו מלא עינים כוכבי | ה | השמים שאין להם חקר
ואין להם וכל עץ כעץ ככוכב הנוגה | ויש מהן כמאור הקטן ויש מהן כמאור
הגדול מקרסוליו ועד | ארכובותיו כוכבי הברק. ומארכובותיו ועד יריכותיו
כוכבי | הנוגה ומיריכותיו ועד מתניו כמאור לבנה. וממתניו ועד | צוארו
כמאור החמה. ומצוארו ועד קדקד ראשו כאור לא | נעדר. וכתר שעל ראשו
כזיו כסא הכבוד שיעור של כתר || מהלך חמש מאות ושתי שני' ואין מיני זיו
ואין מיני זוהר ואין | מיני נוגה ואין מיני מאור בעולם שאין קבועין באותו
הכתר. |

42§ → 908

ואותו השר שרפיאל ה שמו מפני שהוא ממונה על השרפים | ושרפי' להבה
מסורין בידו והוא עומד עליהם ליל ליום ומלמד להם | שירה ותהלה פאר עוז
גאון לפאר למלכם בכל מיני שבח וקדוש(ה) | וכמה הם שרפי' ארבע כנגד
רחות של עולם וכמה כנפי' יש להם | שש כנגד שש ימי בראשית. וכמה פני' יש
להם שש עשרה פנים | ארבע לכל רוח ושיעורם של כנפי' כל כנף וכנף כמלא
רקיע / שי' | שיעורם של פני' כל פני' ופני' בפני פני' מורח מאירי' כל אחד | ו |
ואחד כזיו כסא הכבוד שאפי' חיות הקדש ואופני הוד וכרובי / ה | הדר אין
יכולין להסתכל בו שכל המסתכל בו עיניו כהות מזיו גדול | שעליו ולמה נקרא
שמו שרפי' מפני שהן שורפי' פניקסאות של | שטן בכל יום ויום השטן יושב עם
סמאל הרשע שר של רומי | ו | ועם דמואל שר של פרס וכותב עגותיהם של
ישראל על פנקסאות(ה) | ונותני' אותן לשרפי' להכניס אותה לפני הבה' לאבד
ישראל מן / ה | העולם והשרפי' יודעי' ברזי יה הבה' שאינו רוצה שתפול אומה |
זו של הבה' ישראל מה עושין שרפי' בכל יום ויום גוטלין מיד | השטן ושורפי'
אותן באש יוקדת שכנגד כסא רם וגשא כדי / ש | שלא יכניסו לפני הבה' בשעה
שהוא על הדין ודן על כל העולם / כ | כולו באמת.

43§ → 909

ארי' אל מטטרון משה' למעלה מן השרפי' | יש שר אחד מעולה מכל השרפי'
מופלא מכל המשרתי' דריואל | ה שמו שהוא על גני ספרי' והוא מוציא ומביא
דלוסקוס והוא | פותח וגוטל את הספרי' ונותן אותם ליד הבה' והבה' גוטלם |
מידו ונותן אותם לפניו ליד הסופרי' לקרות בכד' הגדול שבמרום | ערכות
רקיע בפני פמליא של מעלה. ולמה נקרא שמו דריואל | מפני שכל דיבור
דיבור יוצא ממנו מלאך ועומד בשירות של | מלאכי השרת ואומרי' שירה
לפניו בשעת הגיע זמן לומר / ק | קדוש. // סדר ||

44§ → 910

סדר עירין | אמר ר' ישמעאל אל מטטרון משה' למעלה מכל אילו יש |
ארבעה שרי' הגדולי'. עירין וקדישין שמם. רמים | ונכבדי' גוראי' ונחמדי'
נפלאי' ואדירי' גדולי' מכל בני עליוני' ואין | כמותן בכל שרי העליוני' ואין
כערכן בכל המשרתי' כולם שכל אחד | ואחד שקול כנגד כולם ומחיצתן כנגד
כסא הכבוד חזו דמותן | מעין זיו השכינה והן פאירין מפאר השכינה ומשבחתי'
משבח | השכינה ולא עוד אלא שהבה' {?} עושה דברו בעולמו עד שנמלך |
עליהם תחלה ואח' עושה דבר בעולמו ש' כגורת עירין פתגמא | ומאמר
קדישין שאלתא עירין שני' וקדישין שנים וכיצד הן אומ' | לפני הבה' מלמד
שעיר אחד עומד מזה וקדיש אחד עומד מזה. | ולעולם הן מגביהי' שפלי' והם
משפילי' גאי' עדי ארץ והן מגביהין | שפלי' עד מרום.

45§ → 911

ובכל יום ויום כשהבה' יושב על כסא דין ודן / א | את כל העולם כולו וספרי'
חיים וספרי' מתי' פתוחין לפניו כל בני | עליוני' עומדין לפניו ביראה בפחד
ברעיה באותה שעה הבה' | יושב כדיין על כסא הפני' לבושו לכן כמו של
ושער ראשו כמו | צמר ג' ומעילו כולו כאור נוגה וכולו מלא צדקה כשירין והן
עירין | וקדישין עומדי' לפניו כשורטי' לפני השופט והם גושאין ונותנין | בכל
דבר ודבר וגומרי' את הדבר שבא לפני הבה' בדין כעניין ש' | כגורת עירין

תארו כלפידים. ויפיו כבזיקים. והדו כנחלים. הדרו | כחשמלים. וגוה כאור
 גוה. מראהו | כמראה | כמאור | הגדול גבהו | כשבעה רקיעים. ואור עפעפיו
 כאור שבעתים ואבן ספיר | על ראשו כמלא עולם | וזכיו עצם השמים לטוהר
 ונפול מלא | עינים ככוכבי השמים שאין להם חקר ואין להם מספר וכל | עין 15
 ועין ככוכב | הנוגה יש מהם כמאור הקטן יש מהם כמאור | הגדול
 מקרסוליו ועד רכובתו ככוכבי ברק. ומרכבתו ועד | ירכותיו ככוכב הנוגה.
 ומירכותיו ועד מתניו כמאור | הלבנה. ממתניו ועד צוארו כמאור החמה.
 ומצוארו | ועד קרקד ראשו כאור לא נעדר. וכתר שעל ראשו כזיו | כסא הכבוד. 20
 שיעור של כתר מהלך חמש מאות ושתי | שנים ואין מיני זיו ואין מיני זוהר ואין
 מיני גוה ואין מיני | מאור בעולם שאין קבועין באותו הכתר 10

42§

ואותו השר | שרפיאל יוי שמו. וכתר שבראשו שר שלום שמו. ולמה | נקרא שמו
 שרפיאל יוי שמו מפני שהוא ממנוה על השרפים | ושרפי להבה מסורין בידו
 והוא עומד עליהם לילה ויום | ומלמד להם שירה תהלה פאר עוז וגוה לפאר 15
 למלכם | בכל מיני שבח וקדושה וכמה הם שרפים ארבע כנגד ארבע | רוחות
 של עולם וכמה כנפים יש להם שש כנגד ששת ימי | בראשית. וכמה פנים יש
 להם שש עשרה פנים ארבע ארבע | לכל רוח ושיעורן של שרפים ורום כל אחד
 ואחד כנגד שבעה | רקיעים. שיעורן של כנפים כל כנף וכנף כמלא רקיע 5
 שיעורן | של פנים כל פנים ופנים כפני מזרח. ומאירין כל אחד ואחד | כזיו כסא
 הכבוד. שאפילו חיות הקדש ואופני הוד וכרובי | הדר אין יכולין להסתכל בו
 שכל המסתכל בו עיניו כהות | מזיו גדול שעליו. ולמה נקראו שמן שרפים מפני
 שהם | שורפים פ | נקסאות של שטן. בכל יום ויום השטן יושב עם | סמאל שרה 10
 של רומי ועם דוביאל שרה של פרס וכותב | ענוותיהם של ישראל על פנקסאות
 גוהותן אותם לשרפים | להכניס אותן לפני ה' ב' לאבד את ישראל מן העולם | 25
 ושרפים ידעים ברוי ה' ב' שאינו רוצה שתפול אומה | זו של ישראל מה
 עושין שרפי | בכל יום ויום נוטלין אותן | מיד השטן ושרפין אותם באש
 יוקרת שכנגד כסא רם | ונשא כדי שלא יכניס | לפני ה' ב' בשעה שהוא יושב
 על כסא | הדין ודן את העולם כולו באמת. 30

43§

אמר ר' ישמעאל | אמר לי מטטרון מלאך שר הפנים למעלה מן השרפים יש | 20
 שר אחד מעולה מכל השרים מופלא מכל המשרתים | דדוריאלי יוי שמו שהוא
 ממנוה על גזי ספרים והוא / מ' | מוציא ומביא דלוסקוס של כתובים וספר 35
 זכרונות בתוכו | לפני ה' ב' והוא מכיר בחזנות של דלוסקוס והוא פותח |
 ונוטל את הספרים ונותן אותם ליד ה' ב' וה' ב' נוטל | מידו ונותן אותן לפניו 25
 לפני הסופרים לקרות בבית דין | הגדול שברום ערבות רקיע בפני
 | מפמיליאה של מעלה. ולמה נקרא שמו דדוריאלי מפני שכל דבור ודבור | 35
 ודיבור שיוצא ממנו נברא ממנו מלאך ועומד בשירות של | מלאכי השרת
 ואומר שירה לפני ה' ב' בשעת הגיע זמן לומר | קדוש. 40

44§

סדר עירין | אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך | שר הפנים למעלה מכל
 אלו יש ארבעה שרים הגדולים עירין | וקדישין שמן. רמים ונכבדים גוראים 5
 ונחמדים מופלאים | ואדירים גדולים מכל בני עליונים ואין כמות בכל שרי
 | ה | עליונים | ואין כערך בכל המשרתים כולן שכל אחד ואחד שקול כנגד |
 כולם ומחיצתן כנגד כסא הכבוד ועמידתן כנגד ה' ב' | שוהר מחיצתן מעין 10
 זוהר כסא הכבוד וזיו דמותן מעין זיו | השכינה והן פאורין מפאר גבורה
 ומשבחין משבח שכינה | ולא עוד אלא שאין ה' ב' עושה דבר בעולמו עד
 שנמלך עליה | תחלה ואח' עושה דבר שנאמ' בגיורת עירין פתגמ' ומאמר | 50
 קדישין שאלחא. עירין שנים וקדישין שנים. וכיצד הן | עומדין לפני ה' ב' 15
 מלמד שיעיר אחד עומד מזה וקדיש | אחד עומד מזה. עיר אחד עומד מזה וקדיש
 אחד עומד | מזה. ולעולם הן מגביהין והן משפילים גאים עדי ארץ. והן |
 מגביהין שלמים עדי מרום. 40

45§

ובכל יום ויום כשה' ב' יושב | על כסא הדין ודן את כל העולם כולו וספרי
 חיים וספרי מתי | פתוחין לפניו כל בני עליונים עומדים לפניו באימה
 וביראה | כפזר וברעדה באותה שעה ה' ב' יושב בדין על כסא הדין | לבושו 20
 לבן כמו שלג ושער ראשו כמו צמר נקי ומעילו כלו | כאור גוה. וכולו מלא
 צדקה כשריין והן עירין וקדישין | עומדים לפניו כשותרים לפני השופט והן
 נושאין ונותנין | בכל דבר ודבר וגומריין את הדבר שבא לפני ה' ב' בדין כענין | 25

פתגמא ומאמר קדישין שאלתא. מהם פוסקין /ה/ הרב ר' ומהם גזירי בבד' הגדול שבערבבות. מהם שואלי את השאלות(ח) | מלפני הגבורה. ומהם גומרי את הדברי כנגד למעלה. מהם מקימי | את הגזירות בארץ מתחת כעניין שג' ואילין עיר וקדיש מן שמיא | נחת קרא בחיל וכן אמר גזיר אילנא וקציצו ענפיה אתרו עפיה | וברדו עינביה. ולמה נקרא שמם עירין וקדישין שהן מקדשין את | הגוף והנשמה בפולסאות שלא ביום השלישי של דין שג' יחיינו /מ/ מיומים ביום השלישי יקימנו ונחיה לפניו..

10 § 46 → 912

אר' אל | מטטרון משה' שבע' שמות יש לכל אחד ואחד מהם כנגד שבע' | לשונות וכולם על שמו של הבה' וכל שם ושם כתוב בעט /ש/ || שלהבת (?) על כתר נורא שעל ראשו של מלך רם ונישא ומן כל | אחד ואחד זיקוקין וברקין יוצאין ממנו ומן כל אחד ואחד /ק/ קרני זוהר מוקפין הימנו ומן כל אחד ואחד אורות מבריקות | הימנו ומן כל אחד ואחד סוכות ואהלות בוגה מוקפ' הימנו | שאפי' השרפ' והחיות שהם גדולי' מכל בני העליונ' אינם /י/ | יכולים להסתכל..

20 § 47 → 913

סדר דין | אמר ר' ישמעאל אל מטטרון משה' כל זמן שבד' הגדול | יושבין ברום ערבות רקיע השרי' הגדול' שהם | נקרא' ה בשמו של הבה' וכמה הם השרי' שבע' ושני' שרי' | מלכיות שבעולם חוץ משר העולם שהוא מדבר בשבחו של עולם | לפני הבה' בכל יום ויום בשעה פתיחת הספר שכל מעשה /ע/ | עולם כתוב' בו כענין שג' דינא יתוב וסיפרין פתיחו..

30 § 48 → 914

אר' אל מטטרון משה' כשהבה' יושב על כסא הדין /ע/ | עומד צדיק בימינו וחסד משמאלו ואמת כנגד פניו. ובשעה | שבא אדם רשע ל(פ)(פ)ניו לדין יוצא מדין 'סא מזי' החסר כלפי פניו ועומד | לגדו מיד נופל אדם על פניו מתיראין ומודעזנין כל מלאכי | חבלה ממנו כענין שג' הוכן בחסד כסא וישב עליו באמת..

35 § 49 → 915

אר' אל מטטרון משה' כשפותחין מלפני הבה' את /ה/ | הספר חציו אש וחציו שלהבת יוצאין מלפניו בכל רגע ורגע | לעשות בהן דין רשעי' וחרבו משתלפת מנרתקה שזיה מתהיק | כברק והולך מסוף העולם ועד סופו וניצוצי' יוצאי' הימנו | כשיעור ככבי רקיע שג' ברק חרבו.

45 § 50 → 916

אר' אל מטטרון | משה' בשעה שהבה' יושב על כסא דין אמ' מלא(כ)(כי) | רחמים | עומדי' מימינו מלאכי שלום עומדי' משמאלו מלאכי חבלה | עומדי' לקראתו סופר אחד למטה הימנו וסופר א(נ)(?) | למעלה | הימנו. ושרפי' כבוד סוכבי' בארבע רוחות כסא בחומת | של ברכים ואופני' סוכבים להם בלפדי' סבוכות כסא /ה/ // הכבוד || הכבוד ועוני אש ועוני לפיד מוקפין להם מימין ומשמאל וחיות | הקדש ונשאות כסא הכבוד מתחתיהם כל אחד ואחד | בשלש אצבעות שיעור גובהן של אצבעותיהם כל אחד ואחד | שמונת | אלפי' ושבע מאות ושבע וששת אלפי' פרסאות ומתחת רגלי' | החיות מושכות ויוצאות שבע נהרות אש וכל נהר נהר אורכו | שלש מאות וששים וחמשת אלפי' פרסאות אורכו אין חקר ואין | מספר וכל אחד ואחד חוזר בהן כמן כיפה בארבע רוחות /ע/ | ערבות רקיע ונופל וכלה למעון וממעון לזבול ומזבול לשחקים | ומשחקי' לרקיע ומרקיע לשמים ומשמים על ראש רשע שבגיהנו(ם) | שג' הנה סערת ה יצאה וסער מתחולל עדרי'.

שנאמ' בגזירת עירין פתגמא ומאמר קדישין שאלתא מהן | פוסקין דין דבברים.
ומהן גזירין את הגזירות בבית דין הגדול | שבערבות. מהן שואלין את השאלות
מלפני הגבורה מהן || גומרין את הדברים כנגד למעלה. מהן גומרין יורדין 257
ומקיימין | את הגזירות בארץ מתחת כענין שנאמ' ואלו עיר וקדיש מן | שמיא
נחית קרא בחיל וכן אמר גורו אילנא וקציצו ענפיה | אתרו עפיה וברו אנביה
תגד חיותא מן תחותיה וצפרי' מן | ענפ'. ולמה נקרא שמן עירין וקדישין. עירין 5
על שם ש' /ש' שמקדשין את הגוף והנשמה בפלסאות של אש ביום השלישי | של
דין שנאמ' יחיינו מיומים ביום השלישי יקימו ונחיה | לפניו.

46§
אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך שר הפור' | שבעים שמות יש לכל אחד
ואחד מהן כנגד שבעים לשונות | שיש בעולם וכולם על שמו של ה'ב'ה' וכל שם 10
ושם כתוב בעט | של להבת על כתר גורא שעל ראשו של מלך רם ונשא ומן כל |
אחד ואחד ויקוקין וברקים יוצאין ממנו ומן כל אחד ואחד | קרני זוהר מוקפין
הימינו. מכל אחד ואחד אורות מבהיקות | הימינו. ומכל אחד ואחד סוכות זוהר 15
ואהלות נוגה מוקפין | הימינו שאפי' השרפים וחיות שהן גדולים מכל בני
עליונים | אינן יכולין להסתכל בהן.

47§
יסדר דין' אמר ר' ישמעאל אמר לי | מטטרון מלאך שר הפנים כל זמן שבית דין
הגדול יושב | ברום ערבות רקיע אין פתחון לכל בריה שבעולם חוץ מאותן |
השרים הגדולים שהן נקראן יוי בשמו של ה'ב'ה' וכמה הם השרים | שבעים 20
ושנים שרי מלכיות שבעולם חוץ משר העולם שהוא | מדבר בשבחיו של עולם
לפני ה'ב'ה' בכל יום ויום כשעת פתיחת | ספר שכל מעשי עולם כתובין בו
כענין שנאמ' דינא יתיב | וסיפרין פתיחו. 25

48§
אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך | |ס'שר הפנים בשעה שה'ב'ה' יושב
על כסא הדין עומד צדק | מימינו וחסד משמאלו ואמת כנגד פניו ובשעה שבא 25
אדם | רשע לפניו לדין יוצא מזיו החסד כלפי פניו כמקל ועומד | לנגדו מיד
נופל אדם על פניו מתיראין ומזדעזעין כל מלאכי || מלאכי חבלה הימינו כענין 30
שנאמ' והוכן בחסד כסא וישב | על' באמת. 358

49§
אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך שר | הפנים כשפותח ה'ב'ה' את הספר
חציו אש וחציו שלהבת | יוצאין מלפניו בכל רגע ורגע לעשות דין ברשעים
וחורבן | משתלחת מנרתיקה שזויה מבהיק כברק | והוציא | והולך מסוף | העולם 5
ועד סופו שנאמ' כי באש יי נשפט. וכל באי העולם | מתיראין ומזדעזעין
מלפניו כשרואין את חרבו שהיא | משתננת כברק מסוף העולם ועד סופו
וניצוצין חיקוקין יוצאין | הימנה כשיעור כוכבי רקיע כענין שנאמ' אם נותני 40
ברק חרבי' |

50§
אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך שר הפנים בשעה | שה'ב'ה' יושב על
כסא הדין מלאכי רחמים עומדים מימינו /מ' | מלאכי שלום עומדים משמאלו 45
ומלאכי חבלה עומרין לקראתו | סופר אחד למעלה הימנו וכרוב אחד למעלה
משני ושרפי | כבוד סובבין בארבע רוחות כסא כחומות חומות | בריקים | 15
ואופנים סובבים להן כלפידים סביבות כסא הכבוד וענני אש | וענני לפיד
מוקפין להם מימין ומשמאל וחיות הקדש נושאות | כסא הכבוד מתחתיהן כל
אחת ואחת כשלש אצבעות וכל | אחת ואחת כשלש אצבעות שיעור גבהן של 50
אצבעותיהן /מ' | כל אחת ואחת שמנת אלפים ושבע מאות ששים וששת אלפים
| פרסאות ומתחת רגלי החיות מושכות ויוצאות שבעה נהרות | אש וכל נהר
והר רחבו שלש מאות וששים וחמשת אלפים | פרסאות ועומקו מאתים 20
|ושבעים| וארבעים ושמנה אלפים | רבבות פרסאות ארכו אין חקר ואין מספר
וכל אחד ואחד | חוזר כמין כיפה בארבע רוחות ערבות רקיע ונופל וכלה 55
למען | וממען לזבול. ומזבול לשחקים. ומשחקים לרקיע. ומרקיע | לשמים. 25
ומשמים על רגש רשעים שבגהינם. שנאמ' הנה סערת | יי חימה יצאה וסער
מתחולל על ראש רשעים יחול. ||

917 → 51§

ארי' אל מטטרון מ'שה' פרסת רגלי החיות מוקפין שבע ענני נחל | לפני ענני
נחל מוקפין שבע חומות של להב ולפניהם מוקפין | שבעה חומות של לפיד
ולפניהם מוקפין שבע אבני של גביש | ולפני אבני אלגביש מוקפין סביבי
5 שלהבות ולפני סביבי שלהבות | עליות סערה. ולפני עליות סערה מוקפין
חומות אש ומים. | ולפני אותם מוקפין אומר' קדוש. ולפניהם ברוך. ולפני
אותם | ערפלי טוהר מוקפין גחלי רתמים. ולפניהם מוק'?? 'מוקפים' אלף / מח |
מחנות אש וריכי צבאות להבה. ובין מחנה למחנה ובין צבא | לצבא ערפל
מוקף ביניהם כדי שלא ישרפו באש.. |

10

918 → 52§

15 סדר מחנות | אמר ר' ישמעאל אל מטטרון מ'שה' ארבע מאות | ותשע' וששת
אלפי' רבבות מחנות יש לו להכ' | ברום ערבות רקיע וכל מחנה ומחנה ארבע
ותשע' וששת | אלפי' מלאכי' וכל מלאך ומלאך רום קומתו בים הגדול ומראה
| דמותו כמראה ברק ועיניהם כלפידי אש חרועותיהן ומרגלותן | כעין נחשת
קלל. ושירי החיל עומדי' בראש כל שורה ושורה. יש | מהם אומר' קדוש ויש
20 מהם אומר' ברוך. יש מהם רצי' / בש | בשליחות יש מהם עומדי' בשמשות
כענין שנ' אלף אלפין / י | ישמשוניה וריבוא רבון קדמוהי יקומון דינא יתיב
וספרין || פתחו.

919 → 53§ 25

ובשעה שהגיע זמן לומר קדוש בתחלה רוח סערה יוצא | מלפניו הבה ונופלת
במחנה שכינה ויהי סער גדול ביניהם שנ' | הנה סערת ה' חימה וסער מתחולל
באותה שעה אלף אלפים | מהם נעשים זיקין. אלף אלפי' מהם נעשים | לפידי.
30 א'אמ' לוחשים. א'אמ' להבים. א'אמ' / ו | זכרים. א'אמ' נקבות. א'אמ' אש
דולק. א'אמ' שלהבת. א'אמ' / זיקוקין זיקוקין. א'אמ' חשמלי' אור. א'אמ'
שמבליקין עול / מ | מלכות רם ונישא יוצר כולם ביראה ברחת בזיע בזעם
וחלחלה | בפחד ורעד ואח' מחזירין למדתן הראשונה להיות יראת מלכם |
לפניהם וכל שעה ושעה כדי שיכנו לבם לומר שירה בכל שעה | שנ' וקרא זה
אל זה ואמר.

35

920 → 54§

ארי' אל מטטרון מ'שה' / ב | בשעה שמלאכי השרת מבקשין לומר שירה עולה
40 נהר דינור / ב | בכמה אלף אלפי' וריכי רבבות כח גבורות אש ומושך ועובר |
מתחת כסא הכבוד בין מחנות מלאכי השרת וגדודי ערבות | וכל מלאכי השרת
יורדין תחלה דינור וטובלין את עצמן באש | של נהר דינור ומטבילי' את לשונם
ואת פיהם שבעה פעמים | בנהר דינור ואח' עולין ולובשין לבוש מחמקי סמל
ועטופי / ט | טפלי חשמל ועומדי' בארבע שורות כנגד כסא הכבוד בכל / ר |
45 רקיע ורקיע.

921 → 55§

ארי' אל מטטרון מ'שה' בשבעה היכלות | עומדי' ארבע מרכבות שכינה ולפני
כל אחד ואחד עומדים | ארבע מחנות שכינה בין מחנה למחנה מושך ועובר נהר
50 של | אש ובין נהר לנהר מוקפ' ערפלי טוהר. ובין כל אחד ואחד / ע | עומדי'
עומדי' {ע} גפריין ובין עמוד לעמוד מקיפין ועומדין / גל | גלגלי שלהבת ובין
גלגל לגלגל מרכבי' שביכי' לפידי ובין שביכי' לשביכי' | מקיפי' אוצר ברקי'. אחרי
אוצרי ברקי' מקיפי' כנפי' סופה / ג | גזי סערה רחזות. קולות רעמים רעמים
זיקים אחר זיקים / מ | מקיפין זועות.

55

922 → 56§

ארי' אל מטטרון מ'שה' בשעה שמלאכי | השרת אומר' קדוש כל עומדי'
רקיעים ואדניהם מרוספים / ו | ושערי היכלות ערבות רקיע מתרעשין ויסודי'
60 תבל ושחקים / מ | מזדעזעין וחדרי מעון והיכלי מכון מתחוללי' וכל סתרי
רקיע / מ | מזלות וכוכבים ונחלים וגלגל חמה וגלגל לבנה נחפזי' ונסים / מ |
ממסלותם || ממסלותם ורצין לאחוריהן. שנים עשר אלפי' פרסאות

51§
אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך שר הפנים פרסת | רגלי החיות מוקפין 358
שבעה עוני גחל. לפני עוני גחל מוקפין | שבע חומות של להב. לפני חומות של
להב מוקפין שבע חומות | של לפיד. לפני חומות של לפיד מוקפין שבע חומות
אבני | אלגביש. ולפני אבני אלגביש מוקפין אבני ברד. ולפני אבני ברד מוקפין 5
אבני כפי סופה. ולפני אבני כפי סופה מוקפין | שביבי שלהבת. ולפני שביבי
שלהבת מוקפין עליות סערה. | ולפני עליות סערה מוקפין האש | ר' והמים.
ולפני האש והמים | מוקפין אומרי קדוש. ולפני אומרי קדוש מוקפין אומרי 10
ברוך. ולפני אומרי ברוך מוקפין ערפלי טוהר. ולפני ערפלי | טוהר מוקפין
גחלי רתמים. ולפני גחלי רתמים מוקפין אלף | מחנות אש וריבי צבאות להבה. 10
ובין מחנה למחנה. ובין | צבא לצבא ערפל מוקף ביניהם כדי שלא ישרפו
(ב)אש.

52§
'סדר מחנות' אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך | ב'שר הפנים | ארבע 15
מאות ותשעים וששת אלפים רבבות מחנות יש לו לה' ב' | ברום ערבות רקיע.
וכל מחנה ומחנה ארבע מאות תשעים | וששה אלפים מלאכים וכל מלאך
ומלאך רום קומתו כים | הגדול ומראה דמותו כמראה ברק ועיניהם כלפדי
אש | חרעויות ומרגלותן כעין נחשת קלל ומשאנת קול דבריהן | כקול המון. 20
וכולם עומדי לפני כסא הכבוד בארבע שורות | ושרי החיל עומדין בראש כל
שורה ושורה. ויש מהן שהן אומרי | קדוש. ויש מהן שהן אומרים ברוך. ויש מהן
רצין בשליחות. ויש מהן עומדין בשמשות כעין שנאמ' אלף אלפין ישמשונה |
ורבו רבבן קדמוהי יקומון דינא יתיב וסיפרין פתיחו.

53§ 25
ובשעה | שהגיע זמן לומר קדוש בתחלה רוח סערה יוצא מלפני ה' ב' | 25
ונופלת במחנה שכניה ויהי סער גדול ביניהם שנאמ' הנה | סערת יוי חמה יצאה
וסער מתחולל. באותה שעה אלף אלפין | אלפין מהן נעשין ויקין אלף אלפים 59א
נעשין מהן לפידים. אלף | אלפים מהם נעשין לחשין. אלף אלפים מהן נעשין
להבים | אלף | אלפים מהן נעשין זכרים. אלף אלפים מהן נעשין נקבות. אל | פ' |
אלפים מהן נעשין רוחות. אלף אלפים מהן נעשין אש דולקת | אלף אלפים 5
מהן נעשין שלהבת. אלף אלפים מהן נעשין | זיקוקין. אלף אלפים מהן נעשין
חשמלי אור עד שמקבלין | עליהם עול מלכות רם וגשא יוצר כולם באימה
ביראה ברתת | ובזיע ברעם ובחלחלה בפהר וברעדה ואח' מחזירין אותן |
למדתן ראשונה להיות יראת מלכם לפנייהם בכל שעה ושעה | כדי שיכוונו את 10
לבם לומר שירה בכל שעה שנאמר וקרא | זה אל זה ואמר.

54§
אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון | בשעה שמלאכי השרת מבקשין לומר שירה
עולה נהר דינור | בכמה אלף אלפים וריבי רבבות כח גבורות אש ומושך 40
ועובר | מתחת כסא הכבוד בין מחנות מלאכי השרת וגודדי | ע' | ערכות וכל
מלאכי השרת יורדין תחלה לנהר דינור וטובלין | את עצמן באש של נהר דינור
ומטבלין את לשונם ואת | פיהם שבעה פעמים בנהר דינור ואח' עולין
ולובשין לבוש | מחמקי סמל. ועוטפין טפלי חשמל ועומדין בארבע שורות |
בגוד כסא הכבוד בכל רקיע ורקיע. 45

55§
אמר ר' ישמעאל | אמר לי מטטרון בשבעה היכלות עומדין ארבע מרכבות | 20
שכינה ולפני כל אחת ואחת עומדין ארבע מחנות שכינה | בין מחנה למחנה
מושך ועובר נהר של אש ובין נהר לנהר | מוקפין ערפלי טוהר. ובין כל א'
עומדים ושתולים עמודי | גפרין ובין עמוד לעמוד מקיפין ועומדין גלגלי של
להבת. | ובין גלגל לגלגל מקיפין שביבי לפיד. ובין שביבי לשביבי | מ' | מקיפין 25
אוצרי ברקם אחורי אוצרי ברקים מוקפין כפי | סופה. אחורי כפי סופה
מקיפין גנוי סערה. אחורי גנוי | סערה מקיפין רוחות רוחות קולות קולות 55ב
רעמים רעמים זיקי | זיקים זועות זועות.

56§
אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון | בשעה שמלאכי השרת אומרים קדוש כל
עמודי רקיעים | ואדיניהם מתרופפין ושערי היכלי ערבות רקיע מתרעשין | 5
ויסודי תבל ושחקים מזדעזעין וחדרי מעון וחדרי מכון | מתחוללים וכל סדרי
רקיע מזלות וכוכבים ובהלים וגלגל | חמה וגלגל הלבנה נחפזים ונסין
ממסלותם ורצין לאחוריהם | שנים עשר אלפים פרסאות ומבקשין להשליך

ומבקשו(ת) | להשליך עצמם מן השמים מפני רעמת קולם ורעש רוממותם |
חיקוקי שיוצאי מפיהם שנ' קול רעמך בגלגל האירו וגו' עד שקורא | להם שר
העולם ואומר להם שתקן במקומכם ואל תתיראו. /ש | שמלאכי השרת
שאומר' שירה לפני הבה שנ' ברוך יחד כוכבי /ב | בוקר ויריעו כל בני אלהים.

5

923 → 57§

ארי אל מטטרון משה' | כשמלאכי השרת אומר' קדוש כל שמות המפורשות
חקוקות /ב | בעט שלהבת על כסא הכבוד מפרחות כשרי' בשש עשרה /כ |
כנפי' ומקיפות וסובבות את הבה בארבע רוחות מקום שכיתו | ומלאכי הצבא
10 ומשרתי להבה ואופני גבורה וכרובי שכינוהו /ו | וחיות הקדש ושרפי' ואראלי'
וטפסרי' וגלודי אוכלה ומערכות | לפיד. וצבאות להט. ושרי קדושים. ושרי
כתרים. לבוש מלכות. | עשויי {ע} כבוד אבירי ותפארת אחרי אדרת חוגרי
גאות ונפלי' | על פניהם שלשה פעמים ואומר' בשכמלו.

15

924 → 58§

ארי אל מטטרון משה' | בשעה שמלאכי השרת אומר' קדוש בחי קונו | לפני
הבה יוצאי משרתי כסאו משמני' כבודו בשמחה רבה מתחת | כסא הכבוד וכל
אחד ואחד בידיהם אלף אלפי' וריבי רבבות | כתר' של כוכבי' מעין מראהו
20 כוכב נוגה וקושרין אותן למלאכי | השרת ולשרי' הגדולי' אותן שאומר' קדוש
שלשה כתרים. אחד | על שם שאומר' קדוש. ואחד על שם שאומר' קדוש קדוש.
ו /ו | ואחד שאומר' קדוש קדוש קדוש ה צבאות ובזמן שאין אומר' | קדוש
כתיקונו אש אוכלת יוצאת מלפני אצבעו קטנה של הבה | ונופלת בתוך
מערכתיו ומתחלקות לארבע מאות תשע' וששה | אלפי' תבות חלקי' כנגד
25 ארבע מחנות מלאכי השרת ואוכלת /א | אותן בבת אחת שנ' אש לפניו {תאכל}
תלך ותלהט סביב צריו. | ואח' פותח הבה את פיו ודובר דבר אחר ובורא
תחתיהם | כמותם חדשי' ועומדי' כל אחד ואחד בשורה לפני כסא /כ | כבודו
ואומר' קדוש שנ' חדשי' לבקר' רבה אמונתך..

30

925 → 59§

ארי אל מטטרון בא ואראך אותיות שנבראו בו /ש | שמים וארץ. אותיות
שנבראו בהן ימי' ונהרות. אותיות שנבראו || בהן כוכבי' ומולות אופן הלבנה
וגלגל החמה וכסיל וכימה וכל /מ | מיני מאורות רקיע. אותיות שנבראו בהן
35 מלאכי השרת. אש' | שרפי' וחיות. אש' | כסא הכבוד וגלגלי המרכבה.
אש' | כל צורכי' עולם. אש' | חכמה וכינה דיעה והשכל. ענוה וישרות שבת
/מ | מתקיימן כל העולם כולו והלכתי אצלו ותפשני בידו והעילני /ב | בכנפיו
והראיני אותם האותיות כולם שהן חקוקי' בעט שלהבת | על כסא הכבוד
חיקוקין וברקי' יוצאין מהן ומכסין את כל החדרי' | ערבות.

40

926 → 60§

ארי אל מטטרון בוא ואראך איפה תלויים | ברום המים ואיפה אש להטת
45 בתוך אבני אלגביש ואיפה /ב | ברקי' מבריקי' בתוך הרי שלג ואיפה רעמי'
מרעמי' בתוך /מ | מרומי' עליון ואיפה להבה תלהט בתוך אש יוקדת ואיפה
קולו /מ | משמיע ברעם וברעש. והלכתי ותפשני בידו והעילני בכנפיו | והראיני
את כולם וראיתי מים תלויי' ברום ערבות רקיע בשם | יה אהיה אשר אהיה.
מהם יורדי' גשמי' ומרוים פני תבל שנ' /מ | מפרי מעשיך תשבע הארץ וראיתי
50 אש ושלג ואבני מתלקחות | אלו בתוך אלו ואינן ניזוקין בשם אש אוכלה שנ' כי
ה' אליהך | אש אוכלה וגו'. וראיתי ברקי' שהם מבריקי' בתוך {להבי אש} יהי
שלג ואינן | ניזוקין בשם יה יהוד צור עולמים שנ' כי ביה ה צור עולמים. |
וראיתי רעמי' וקולות שהן מרעישין בתוך להבי אש ואינן ניזוקי' | בשם יד על
כס יה. שנ' ויאמר כי יד על כס יה. וראיתי גהרי' | אש בתוך גהרי' מים ונהרי' מים
55 בתוך גהרי' אש ואינן ניזוקין | בשם עושה שלום במרמוי שהוא עושה שלום בין
אש למים | ובין ברד לאש ובין רוח לענן ובין וועם לזיקים.

עצמן מן השמים | מפני רעמת קולן ועימתן ורעש רוממותם וזיקוקן וברקים |
 שיוצאין מפיהם שנאמ' קול רעמך בגלגל האירו וגו'. עד שקורא | להם שר
 העולם ואומר להם שתקו במקומכם ואל תתייראו | שמלאכי השרת אומרים
 שירה לפני ה'ב'ה' שנאמ' ברוך יחד כוכבי | בקר ויריעו כל בני אלהים.

57§

אמר ר' ישמעאל אמר לי | מטטרון כשמלאכי השרת אומרים קדוש כל שמות
 המפורשות | החקוקות בעט שלהבת על כסא כבוד מפרחות כנשרים כשש |
 עשרה כופים ומקיפות וסוככות את ה'ב'ה' בארבע רוחות מקו(ם) | כבוד
 שכינתו ומלאכי הצבא ומשרתי להבה ואופני גבורה | וכרובי שכינה וחיות
 הקדש ושרפים ואראלים וטפסרים /וב' | וברודי להם וגודי אוכלה ומערכות
 לפיד וצבאות להט | ושרי קדושים קשורי כתרים לבושי מלכות עטויי כבוד |
 אפודי תפארת אזורי אדרת חגורי גאות נופלים על פניהם | שלשה פעמים
 ואומרים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.

58§

אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון בשעה שמלאכי | השרת אומרים קדוש כתקנו
 לפני ה'ב'ה' יוצאין משרתי כסאו | משמשני כבודו בשמחה רבה מתחת כסא
 הכבוד וכל אחד | ואחד בידיהם אלף אלפים וריבי רבבות כתרים של ככבים |
 מעין מראה זיו כוכב גוגה וקושרין אותן למלאכי השרת || השרת ולשרים
 הגדולים אותן שאומרים קדוש שלשה כתרים | אחד שאומרים קדוש ואחד על
 שם שאומרים קדוש קדוש | ואחד על שם שאומרים קדוש קדוש קדוש יוי
 צבאות. ובזמן | שאין אומרים קדוש כתקנו אש אכלה יוצאת מלפני אצבעו |
 הקטנה של ה'ב'ה' ונופלת בתוך מערכותיהם ומתחלקת | לארבע מאות תשעה
 וששה אלפים רבבות חלק כנגד ארבע | מחנות מלאכי השרת ואוכלת אותם
 בבת אחת שנאמ' אש | לפניו תלך ותלהט סביב צרי. ואח' פותח ה'ב'ה' את
 פיו ודובר | דבר אחד ובורא אחרים תחתיו כמותן חדשים ועומדין | כל אחד
 ואחד בשירה לפני כסא הכבוד ואומ' קדוש שנאמר | חדשים לבקרים רבה
 אמותיך.

59§

אמר ר' ישמעאל | אמר לי מטטרון בא ואראך אותיות שנבראו בו שמים וארץ.
 אותיות שנבראו בהן ימים ונהרות. אותיות שנבראו בהן הרים | וגבעות. אותיות
 שנבראו בהן עצים ועשבים. אותיות שנבראו | בהן כוכבים ומזלות אופן הלבנה
 וגלגל החמה וכסיל וכימה | וכל מיני מאורות רקיע. אותיות שנבראו בהן
 מלאכי השרת. | אותיות שנבראו בהן שרפים וחיות. אותיות שנבראו בהן | כסא
 הכבוד וגלגלי המרכבה. אותיות שנבראו בהן צרכי | עולם. אותיות שנבראו
 בהן חכמה ובינה דעת והשכל /ע' | ענוה וישרות שבהן מתקיימן העולם כולו
 והלכתי אצלו /ות' | ותפשני בידו והעלני בכנפיו והראני את אותן האותיות כלן
 | שהן חקוקות בעט שלהבת על כסא הכבוד וזיקוקן וברקים | יוצאין מהן
 ומכסין את כל הדרי ערבות.

60§

אמר ר' ישמעאל | אמר לי מטטרון בא ואראך איפה מים תלויין ברום רמים |
 ואיפה אש דולקת בתוך אבני ברד ואיפה בריקים מבריקים | בתוך הרי שלג
 ואיפה רעמים מרעשים במרומי עליון ואיפה | להבה תלהב בתוך אש יוקדת
 ואיפה קולות משמיעים ברעם || וברעש והלכתי אצלו ותפשני בידו והעלני
 בכנפיו והראני | את כולם וראיתי מים תלויים ברום ערבות רקיע בשם יה
 אהיה | אשר אהיה ופירותיהן יורדין גשמים ומורים פני תבל שנאמר | מפרי
 מעשיך תשבע הארץ. וראיתי אש ושלג. ואבני ברד | שהם מתלקחות אלו בתוך
 אלו ואינם ניזוקות בשם אש אוכלה | שנאמר כי יוי אליהך אש אוכלה וגו'.
 וראיתי בריקים. שהם | מבריקים בתוך הרי שלג ואינם ניזוקין בשם יה יוי צור
 עולמי(ם) | שנאמ' כי ביה יוי צור עולמים. וראיתי רעמים וקולות שהם |
 מרעישין בתוך להבי אש ואינן ניזוקין בשם אל שדי רבה | שנאמר אני אל שדי.
 וראיתי להט ולהבה שהן לוהטין | ולוהבין בתוך אש יוקדת ואינן ניזוקין בשם יה
 על כס יה שנא' | ויאמר כי יד על כס יה. וראיתי נהרי אש בתוך נהרי מים |
 ונהרי מים בתוך נהרי אש ואינן ניזוקין בשם עושה שלום | שנאמ' עושה במרומיו
 שלום שהוא עושה שלום בין אש למים | ובין ברד לאש ובין רוח לענן בין זועים
 לזיקים.

§ 61 → 927

ארי אל | מטטרון בוא ואראך נשמתן של צדיקי שגראו וחזרו ונשמתן של צדיקי שעדיין לא נבראו והעלני אצלו ותפשני בידו והוליכני אצל | כסא הכבוד והראני אותן הנשמות שגראו וחזרו להן שהם /מ/ מסורחות למעלה מכסא הכבוד לפני הכ"ה ואח"כ הלכתי ודרשתי | את הפסוק הזה ומצאתי בענין כי רוח מלפני יעטרף ונשמות | אני עשיתי אלו נשמות של צדיקי שעדיין לא נבראו בגוף. |

10

§ 62 → 928

ארי אל מטטרון בוא ואראך נשמתן של רשעים /ה//היאך || היאך הן עומדין ונשמתן של ביוניי היאך הן עומדין נשמתן של | ביוניי היאך הן יורדין. ואמר לי נשמתן של רשעי יורדות לשאול | על שני ידי מלאכי חבלה ואלו הן זעפאל. וסמכאל. סמכאל | שהוא על נשמתן של ביוניי כדי לסומכן ולטהרן | ממאט | מחטא | ברוב רחמי של מקום. זעפאל שהוא על נשמתן של ביוניי | כדי להורידן מלפני הכ"ה מדין השכינה לשאול לדון באש בניהם | במקלות של גחלי והלכתי אצלו ותפשני בידו והראני את כ' /כ/. באצבעות ידיו וראיתי דמות מראה פניהם כבני אדם וגופן /כ/ כושרי ולא עוד אלא שזיו דמות של ביוניי דומין כירקות מפניו /מ/ מעשיהם שיש בהם דופי עד שיטהרו | עו' מעונם באש וזיו דמות | נשמתן של רשעי כשולי קדירה מפני רוב מעשיהם הרעים. |

§ 63 → 929

25 וראיתי נשמתן של אבות העולם אברהם יצחק יעקב ושאר צדיקי | כשמעמידן אותן מקבריהם ועולין לרקיע ומתפללין לפני הכ"ה ואומ' בתפלה רשב"ה עד מתי אתה יושב על כסא כאבל שהוא יושב בימי | אבל וימנך לאחורק ואי אתה גואל את בניך ומגלה את מלכותך | בעולם ואי אתה מרחם על בניך שמשמשין כעבדי בין אומות /ה/ העולם ועל ימינך שהיא 30 לאחריק שבה נטות וטיפחת שמים /ו/ ושמי השמים אי אתה חומל. באותה שעה משיב הכ"ה לכל אחד | ואחד מהם בלבד ואומר מפני הרשעי הללו שחטאו לפני כך וכך | כשעו לפני כך וכך וכשפשעו לפני כך וכך היאך אני יכול להושיע | את בניי מבין אומות העולם ולגלות מלכותי בעולם לעיני הגוים | להושיע את ימיני הגדולה נפילה ומפלת על ידם. באותה שעה | קורא אותי ואומר לי מטטרון עבדי טול את הספר וקרא /א/ את מעשיהם הרעי מיד 35 נוטלי אלי את הספר וקורא את /מ/ מעשיהם ונמצאי שלשי ושש כריתות שכל רשע ורשע עבר. | ועוד שעברו על כל אותיות של תורה וכל ישראל עברו תורתך | על תורתך לא נאמר אלא תורתך שעברו מאלף ועד תיו על | שלשי ושש כריתות בכל אות ואות מיד בכה אברהם בפני | עצמו יצחק בפני עצמו. יעקב בפני עצמו. ואח"כ אומר להם | הכ"ה אברהם אוהבי יצחק בחיירי יעקב בכורי. עכשיו אני יכול || להשען מבין אומות העולם ומיד בא מיכאל שרם של 40 ישראל /צ/ צוח וכוכה בקול גדול ומר ואמר למה ה תעמוד ברחוק.. |

§ 64 → 930 45

ארי אל מטטרון בוא ואראך פרגוד של מקום שהיא /פ/ פרוסה לפני הכ"ה שכל דורי דורות העולם כל העולם וכל מעשי | דורות העולם בין שעשו ובין שעושי עד סוף כל הדורות חקוקי | בו והלכתי והראני באצבעות ידיו כאב שהורה לבנו אותיות של | תורה וראיתי דור דור ודור ומלכיהם דור דור | ורונתיהם דור דור וראשיהם ורעיהם | דור דור ושומריהם ונוגשיהם וסירוקיהם ופקודותיהם /ושו/ ושופטיהם ושוטריהם ומלמדיהם ועוזקיהם וחסידיהם 50 ונגדיהם | והוריהם וחכמיהם וראשי מדרשיהם וראשי ישיבותיהם דור | דור וקציניהם ונשיאיהם ואלופיהם דור דור וחקניהם דור דור | ומנהיגיהם. וראיתי אדם ודורו מחשבותיהם ומעשיהם משותלח | ודורו ומחשבותיהם ומעשיהם. זה 55 דורון | המבול ומעשיהם /ומ/ ומחשבותיהם. שם ודורו ומחשבותיהם. גמרוד דור הפלגה. /א/ אברהם ודורו ומעשיהם ומחשבותיהם. יצחק ודורו ומעשיהם | ומחשבותיהם. ישמעאל ודורו ומחשבותיהם ומעשיהם. יעקב | ודורו ומחשבותיהם ומעשיהם. יוסף ודורו ומעשיהם ומחשבותיהם | שבטים ודורן ומחשבותיהם ומעשיהם. עמרם ודורו ומחשבותיהם | ומעשיהם. משה ודורו ומחשבותיהם ומעשיהם. אהרן ודורו /ומ/ ומחשבותיהם ומעשיהם. מרים ודורו 60 וגו'. נשיאים וקני' וגו'. | שופט' וגו'. יהושע וגו'. עלי וגו'. אלקנה וגו'. פינחס וגו'. שמואל | וגו'. שאול וגו'. דוד וגו'. שלמה וגו'.

61§

אמר | ר' ישמעאל אמר לי | מ(ט)טרוך בא ואראך נשמתן של צדיקים | שנבראו וחזרו ונשמתן של צדיקים שעדיין לא נבראו | והעלני אצלו ותפשני בידו והעלני אצל כסא הכבוד אצל | מקום שכניה וגילה לי את כסא הכבוד והראני את אותן הנשמות | שנבראו וחזרו להן שהן מפריחות למעלה מכסא הכבוד לפני | ר' ה'ה' ואח' הלכתי ודרשתי את הפסוק הזה ומצאתי כענין | שנאמר | כי רוח מלפני יעטוף ונשמות אני עשיתי | רוח מלפני | יעטוף אלו נשמות שנבראו בגוף הכריות של צדיקים וחזרו | לפני ה'ה' | ונשמות אני עשיתי אלו נשמתן של צדיקים | שעדיין לא נבראו בגוף.

62§

אמר ר' ישמעאל אמר לי / מט' | מטטרון בא ואראך נשמתן של רשעים היכן הן עומדין. ונשמ- | הן של ביונויים היכן הן עומדין. ונשמתן של ביונויים היכן | היכן הן יורדות. ושל רשעים היכן הן יורדות. ואמר לי נשמתן | של רשעים יורדות לשאול על ידי שני מלאכי חבלה. ואלו הן. | זעפאל וסמכאל. סמכאל שהוא ממונה על נשמתן של | ביונויים כדי לסומכן ולטהרן מחטא ברוב רחמיו של מקום. | זעפאל שהוא ממונה על נשמתן של רשעים כדי להורידן | מלפני ה'ה' | מדין השכינה לשאול לדון באש לגהנם במקלות | של נחלים והלכתי אצלו ותפשני בידו והראני את כולם | באצבעות ידיו וראיתי דמות 'מראה' פניהם כפני אדם גופן כנשרי(ם) | ולא עוד אלא שזיו דמות נשמתן של ביונויים דומין כירקות | מפני מעשיהן שיש בהן דופי עד שיטהרו מעונם באש. וזיו | דמות נשמתן של רשעים דומין כשולי הקדרה מפני רוב | מעשיהן שהן רעים.

63§

וראיתי נשמתן של | צ' אבות העולם | אברהם יצחק ויעקב ושאר הצדיקים שמעדיין אותן | מקבריהן ועולין לרקיע ומתפללין לפני ה'ה' ואומרים בתפלה | לפני ה'ה' רבונו של עולם עד מתי אתה יושב על כאבל שהוא | יושב בימי אבלו וימינו לאחורין ואי אתה גואל את בניך | ומגלה מלכותך בעולם ואי אתה חומל על בניך | שמשועבדין | בין אומות העולם על ימינו שהיא לאחור שבה נטית וטפחת | שמים ושמי השמים אי אתה חומל. באותה שעה | ש' משיב | ה'ה' לכל אחד ואחד מהם לאברהם בלבד | ליצחק בלבד | ליעקב בלבד ואומ' מפני שהרשעים הללו שחטאו לפני כך | וכך שעשו לפני כך וכך שחטאו לפני כך וכך שפשעו לפני | וכך וכך | ה'ה' | אני יכול להושיע את ימיני הגדולה במפלת ערלים. באותה | שעה קרא אותי ואמר לי | קרא מטטרון עבדי טול את הספרים | וקרא את מעשיהם הרעים מיד ונטלתי את הספרים וקרא | את מעשיהם ונמצאים שלשים ושש כריתות כל רשע ורשע. | בכל' | בל' | בל' | שער' כל רשע ורשע בג' | וכן כל רשע ורשע על | כל רשע ורשע על כל אותיות שבתורה שנאמר וכל ישראל עברו | את תורתך על תורתך לא נאמר כן אלא את תורתך שעברו | מא' ועד ת' על שלשים ושש כר' | תות בכל אות ואות מיד בכ' | אברהם בפני עצמו יצחק בפני עצמו יעקב בפני עצמו. ואח' | אומר להם ה'ה' אברהם אהובי יצחק בחירי יעקב בכורי עכשו | ה'ה' | אני יכול להשען מבין אומות העולם. ומיד מיכאל שרן של | ישראל צווח ובוכה בקול גדול ואומר למה י' תעמוד ברחוק. | וגו'.

64§ 45

אמר ר' ישמעאל אמר לי | ל' מטטרון בא ואראך פרגו(ד) | של מקום שהיא פרושה לפני ה'ה' שכל דורי דורות העולם וכל | מעשי דורות העולם בין שעשו ובין שעושין עד סוף כל הדורות | חקוקין בו והלכתי והראני באצבעות ידיו כאב שהורה לבניו | אותיות של תורה וראיתי דור דור ומלכיהם. דור דור ורחניהם. | דור דור וראשיהם. דור דור ור'ה' | הם. דור דור ושמהם. דור דור ונשיהם. דור דור וסירוגיהן. דור דור ופקודותיהן. | דור דור ושופטיהם. דור דור ושטריהם. דור דור ומלמדיהם. | דור דור ומעבדיהם. דור דור ועזיקיהם. דור דור וחסידיהן. | דור דור ונגידיהן. דור דור והוריהם. דור דור וחכמיהם. דור דור וראש כליהם. דור דור וראשי | 'מדרשיהם'. דור דור וראשי ישיבות | הם. דור דור וקציניהם. דור דור ונשיאיהם. דור דור ומלציהם. דור דור ואלופיהם. דור דור ואלופיהם. דור דור ואדיריהם. | דור דור וקניהם. דור דור ומנהיגיהן. וראיתי אדם ודורו | ומעשיהם ומחשבותיהם. נח ודורו ודור המבול ומעשיהם | ומחשבותיהם. ושם ודורו ומעשיהם ומחשבותיהם. נמרוד ודורו ודור הפלגה ומעשיהם | ומחשבותיהם. אברהם ודורו ומעשיהם ומחשבותיהם. יצחק ודורו ומעשיהם ומחשבותיהם. | ישמעאל ודורו ומעשיהם ומחשבותיהם. יעקב ודורו ומעשיהם. | ומחשבותיהם. יוסף ודורו ומעשיהם ומחשבותיהם. שבטים | שבטים ודורן ומעשיהם ומפעליהם. עמרם ודורו

5

§ 65 → 931

מלכי יהודה וגו'. מלכי ישראל | וגו'. מלכי אומות העולם וגו'. רחוני ישראל וגו'.
אלופי ישראל וגו'. | אלופי אומות העולם וגו'. עשירי ישראל וגו'. עשירי אומות
| העולם וגו'. חכמי ישראל וגו'. חכמי אומות העולם וגו'. נשיאי | ישראל וגו'.
נשיאי אומות העולם וגו'. ראשי ישיבות ישראל וגו'. | ראשי אומות העולם
וגו'. אנשי שם ישראל וגו'. אנשי שם | א | אומות העולם וגו'. דייני ישראל וגו'.
דייני אומות העולם וגו'. | מלמד תנוקת ישראל וגו'. מלמדי תנוקת של אומות
העולם וגו'. | מליצי ישראל וגו'. מליצי אומות העולם וגו'. נביאי ישראל וגו'.
| נביאי || נביאי אומות העולם וגו'. וכל קרב מלחמה שאומות העולם עושין |
עם ישראל בימי מלכותם. וראיתי משיח בן יוסף ודורו וכל מעשיה | שעושין
שם אומות העולם. וראיתי משיח בן דוד ודורו וכל קרב | ומלחמת מעשיהם
ומפעלותיהם שהם עושין עם ישראל בין | לט | לטובה בין לרעה. וראיתי את
כל קרבות ומלחמות שנגזר ומנוג | עושין לימות המשיח וכל מה שהב' עושה
20 עמהם לעתיד לבא | ו | ושאי פרנסי הדור וכל מעשה הדור בין שבישראל בין
שבאומות | העולם בין שעשו בין שעושין לעתיד לבוא עד דורי דורות עד | סוף
חקוקין על פרגוד של מקום. ואני ראיתי בעיני את כולם | ולבסוף שראיתי
פתחתי פי ואמרתי בשבחיו של מקום כאשר דבר | המלך שלטון וגו'. שומר
מצוה לא ידע דבר רע וגו'. ואומר מה | רבו מעשיך ה'. ואומר מה גדלו מעשיך
ה וגו'.

30

35

§ 66 → 932

א' | אל מטטרון רוחן של כוכבי' שנימוקין ברקיע וכל לילה ולילה | ב |
בועמו של מקום והיכן הם הולכי' והיכן הן עומדי' הלכתי אצלו | ותפשני
והראני את כולם באצבעי ידיו והן בניצוצי שלהבת | יסביבות' | } | מרכבותיו
של מקום מה עשה מטטרון מ'שה' באותה שעה הכה | כפו על כפו והפריח את
כולן ממקומן מיד פרחו ממקומן | ב | בכנפי שלהבת ועלו וכסו בארבע רוחות
כסא המרכבה והגיד | לי כל אחת ואחת את שמותם ואת כינויים ש' מונה
מספר | לכוכבי' לכולם שמות יקרא מלמד שהניח הב' לכל כוכב וכוכב |
45 | ו | שם לכולן גכנסין במניין על ידי רהטיאל המלאך ברקיע השמים | לשמש את
העולם ויוצאי' במניין לקולם את הב' בשירי' ובתושבחות | כענין ש' |
השמים מספרי' כבוד אל ומעשה ידיו מגיד הרקיע | ולעתיד לבא הב' עוזר
ש' חדשי' לבקרי' וגו'. אין פותחין את | פיהם ואומרי' שירה ומה שירה אומרי'
ש' כי אראה שמך | וגו'.

50

§ 67 → 933

א' | אל מטטרון בוא ואראך נשמתן ורוחן של | משרתים שגופן גשפנים מאשו
של מקום שהיו יוצאין מאצבעו | קטנה והם נעשי' גחלי' של אש בתוך דינור
ורוחן נשמתן היו | עומדי' אחורי השכינה כל זמן שמלאכי השרת אומרי' שירה |
55 שלא בזמנה ושלא כראוי ושלא כהוגן הרי הן גשפנים ולוהטין || באש של קניהם
ובלהב של בוראיהן במקומן רוח סערה מגשבת עליהן | ומשלכת אותן לנהר
דינור ונעשין שם הרי' הרי' של גחלי' ורוחן נשמתן | חוזרות לבוראן ועומדות
כולם אחר קניהם והלכתי אצלו ותפשני | ב | בידו והראני את כולן נשמתן של
מלאכי' ורוחן של משרתי' שהן עומדות | אחרי השכינה מיד עברה סערה
60 וחומות של אש מקפות להם באות' | שעה פתח לי מטטרון שערי חומות של אש
שהן עומדות בתוכן | א | אחרי שכינה מיד נשאתי את עיני וראיתי אותן של כל
אחד ואחד | דמותן של מלאכי' וכנפיהם כעוף מעשה שלהבת מפעלות אש

ומעשיהם | ומפעליהם. משה ודורו מעשיהם ומפעליהם. אהרן ומרים |
ומעשיהם ומפעליהם. נשיאים וזקנים מעשיהם ומפעליהם. | יהושע ודורו
מעשיהם ומפעליהם. שופטים ודורן ומעשיהם ומפעליהם. עלי ודורו מעשיהם
ומפעליהם. פנחס ודורו | מעשיהם ומפעליהם. אלקנה ודורו מעשיהם
ומפעליהם. | שמואל ודורו מעשיהם ומפעליהם. שאול ודורו מעשיהם |
ומפעליהם. דוד ודורו מעשיהם ומפעליהם. שלמה ודורו | מעשיהם ומפעליהם.

65§

מלכי יהודה ודורן מעשיהם ומפעליהם. | מלכי ישראל ודורן מעשיהם
ומפעליהם. מלכי אומות העולם | דורן מעשיהם ומחשבותיהם ומפעליהם.
רוחני ישראל ודורן מעשיהם ומפעליהם. אלופי ישראל ודורן מעשיהם
ומפעליהם. אלופי | אומות העולם ודורן מעשיהם ומפעליהם. גבורי ישראל
ודורן מעשיהם ומחשבותיהם. גבורי אומות העולם ודורן מעשיהם |
ומפעליהם. עשרי ישראל ודורן מעשיהם ומפעליהם. עשרי | אומות העולם
ודורן מעשיהם ומפעליהם. חכמי ישראל ודורן | מעשיהם ומפעליהם. חכמי
אומות העולם ודורן מעשיהם | ומפעליהם. נשיאי ישראל ודורן מעשיהם
ומחשבותיהם. | נשיאי אומות העולם ודורן מעשיהם ומפעליהם. ראשי | ישיבות
דורן מעשיהם ומפעליהם. ראשי אומות העולם ודורן | מעשיהם ומפעליהם.
אנשי השם בישראל ודורן מעשיהם | ומפעליהם. אנשי אומות העולם ודורן
מעשיהם ומפעליהם. | דיני ישראל ודורן מעשיהם ומפעליהם. דיני אומות
העולם | דורן ומעשיהם ומפעליהם. מלמדי תינוקות | בישראל | דורן
מעשיהם | ומפעליהם. מלמדי תינוקות באומות העולם ודורן ומעשיהם |
ומפעליהם. מליצי ישראל ודורן ומעשיהם ומפעליהם. מליצי | אומות העולם
ודורן מעשיהם ומפעליהם. וכל גביאי ישראל | דורן ומעשיהם ומפעליהם. וכל
גביאי אומות העולם ודורן | ומעשיהם ומפעליהם. וכל קרב מלחמות שאומות
העולם | עושים | עם | ישראל בימי מלכות. וראיתי | את | משיח בן יוסף ודורו |
ומעשיהם שעושים עם אומות העולם. וראיתי את משיח | בן דוד ודורו וכל
קרבנות ומלחמות ומעשיהם ומפעליהם שהם | עושים עם ישראל בין לטובה בין
לרעה. וראיתי את כל קרבנות | ומלחמות שגוג ומגוג עושים עם ישראל לימות
המשיח וכל | מה שה' ב' עושה עמהם לעתיד לבא. ושאר כל פרנסי הדור | וכל
מעשי הדור | בין שבישראל ובין שבאומות העולם בין | שנעשו בין שעושים
לעתיד לבא עד דורי דורות עד סוף | חקוקין על פרגוד של מקום ואני ראיתי
בעיני את כולן ולבסוף | שראיתי פתחתי פי ואמרתי בשבחו של מקום באשר
דבר מלך | שלטון וגו'. שומר מצות לא ידע | לא ידע | דבר רע. ואומר מה | מה
רבו מעשיך יי וגו'. ואומר מה גדלו מעשיך יי.

66§

אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון רוחן של כוכבים שנימקין | ברקיע בכל לילה
ולילה בדעמו של מקום והיכן הן הולכין והיכן | הן עומדין הלכתי אצלו ותפשוני
בידו והראני את כולן באצבעו | ידיו והן עומדין בניצוצי שלהבת סביבות
מרכבותיו של מקום | מה עשה מטטרון באותה שעה הכה כפו אל כפו והפריח
את | כלן ממקומן מיד פרחו ממקומן בכנפי שלהבת ועלו וכסו | בארבע רוחות
כסא המרכבה והגיד לי כל אחד ואחד את | שמותם וכל א' וא' את כוויים
שנאמ' מונה מספר לכוכבים | לכלם בשם יקרא. מלמד שהניח ה' ב' לכל
כוכב וכוכב שם | וכלם וכנסין במנין על ידי רהטיאל המלאך לרקיע השמים |
לשמש את העולם ויוצאין במנין לקלס את ה' ב' בשירות | ובת(ו)שבחות כענין
שנאמר השמים מספרים כבוד אל. | ולעתיד לבא חזר ה' ב' ובוראם חרשים.
שנאמ' חרשים לבקרי(ם) | לבקרים וגו'. והן פותחין את פיהם ואומרים שירה. א
ומה שירה | הם אומרים כי אראה שמך וגו'.

50

67§

אמר ר' ישמעאל אמר לי | מטטרון בא ואראך ושמתן של מלאכים ורוחן של
משרתים | שגופן ושרפין באשו של מקום שהיא יוצאה מאצבעו קטנה | והן געשין
גזלים של אש בתוך נהר דיגור ורוחן ושמתן | היו עומדין אחורי השכינה כל
זמן שמלאכי השרת אומרים | שירה שלא בזמנו ושלא כראוי ושלא כהוגן הרי הן
גשפין | ונלהטין באש של קוניהם ובלהב של בוראיהן במקומם ורוח | סערה
מושבת עליהן ומשלכת אותן לנהר דיגור וגעשין שם | הרים הרים של גזלים
ורוחן ושמתן חזרות לבוראן ועומדות | כולן אחרי קוניהם והלכתי אצלו
ותפשוני בידו והראני את כולן | ושמתן של מלאכים ורוחן של משרתים שהן
עומדות אחורי | שכינה על כדי סערה וחומות של אש מוקפות להן באותה |
שעה פתח לי מטטרון שערי חומות של אש שהן עומדות | בתוכן אחורי שכינה
מיד ושאתי את עיני וראיתי אותן שכל | אחד ואחד דמותן כמלאכים וכנפיהם

יוקרת | באותה שעה פתח פיך את פי בשבחו של מקום ואומר 'מעשה ה' וגו'.

§ 68 → 934

5 ואמר ר' ישמעאל אל בוא וראה יד ימינו שהיא נשלחת | לאחר מפני חרבן בית המקדש שכל מיני זיו' מאורות מובהקות | ממנה שבה גבראו תשע מאות וחמשי' וחמשה רקיעי' שאפי' /ש/ שרפי' ואופני' אינן רשאי' להסתכל בה. עד הגעת יום תשועה | לבא והלכתי אצלו ותפשני בידו והעליני בבגדיו והראני אותה. | וכל מיני שבח רנה ותהלה שאין פה יכול לומר שבחה ואין עין /י/ יכולה להסתכל מפני רבנותה ותושבחתא ויקרא וכבודה ותפארת' | אלא שכל גשמתן של צדיקי' שהן זוכין ורואין ושמחת' של ירושלים | הן עומדות אצלה ומקלטות לפניה ומבקשות רחמי' מלפניה ואומ' | שלש פעמי' בכל יום עורי עורי לבשי עוז זרוע ה' עורי' וגו' /וכ/ | וכענין שנ' מוליך לימין משה זרוע תפארתו באות' שעה היתה | בוכה ימינה של מקום ומושכות ויוצאות חמשה? 10 נהרות של /ד/ דמעה מחמש אצבעותיה ונופלות לתוך ים הגדול ומרעישות את העולם | כולו' כענין שנ' רוע התרועעה ארץ פור התפוררה ארץ וגו'. | נוע תנוע ארץ כשכור והתנודדה כמלונה הרי חמש פעמי' כנגד | חמש אצבעותיה של ימינו הגדולה.

§ 69 → 935

20 וכשרואה הב' כי אין צדיק | בדור ואין חסיד בארץ ואין צדקה בידי אדם ואין איש כמשה | ואין מפגיע כשמואל שבקש רחמי' מלפני המקום על התשועה | שיחזור אותה לפניו לעשות בה תשועה גדולה לישראל. מיד זוכר | הב' צדקתו וזכותו וחסדו ורחמי' של עצמו ומושיע לעצמו | את זרועו הגדולה ותסמוך לו כל צדקתו כענין שנ' וירא כי אין /איש/ איש כמשה שהיה מבקש רחמי' כמה פעמי' במדבר על ישראל ובטל | את הגזרות מעל ישראל. וכי אין מפגיע כשמואל שפגע בהב' וקרא | וענה לו ועשה לו הב' רצונו שאפי' שלא כראוי כענין שנ' הלא קציר | חטים היום אקרא אל ה' ולא עוד אלא ונודג לו למשה שנ' משה | ואהרן בכוהניו ושמואל בקוראי שמו וגו'. ואומר אם יעמוד משה | ושמואל לפניו ותושע לו זרועו אמר הב' באות' שעה עד אימתי | אצפה לבני לעשות בצדקתן תשועה לזרועי אני בשבילי ובשביל /צד/ צדקתי וזכותי אושיע את זרועי ואציל את בניי מבין אומות העולם | שנ' למעני למעני אעשה כי איך אייחל

§ 70 → 936

35 באותה שעה מגלה הב' | בעולם זרועו הגדולה ומראה לה לאומות העולם שאורכה כאורכו | של עולם מסוף העולם ועד סופו ורחבה כרחבו של עולם ותואר | זיוה כזוהר השמש כגבורתו בתקופת תמוז מיד ישראל וגאליו /מ/ מבייניהן וגראה להם משיח שיעלה אותן לירושלים בשמחה ולא עוד | אלא אוכלין מלכות ישראל עם משיח מארבע רוחות העולם | ואין אומות העולם אוכלין עמהם זהו שנ' חשף ה' זרוע קדשו /ל/ לעיני כל העמי' וראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהים ה' ברך יתנו | ואין עמו אל נכר. ונאמר והיה ה' למלך על הארץ.

§ 71

20 אילו שמותיו של הקב' שהם יוצאים בכמה כתרים של אש /ב/ בכמה כתרים של להבה בכמה כתרים של בוק בכמה כתרים | של חשמל בכמה כתרים של ברק מלפני כסא הכבוד ועמהם | אלף מחנות של שכינה וריבי רבבות צבאות גבורה ונהגין אותם | כמלך ברעד ברתת באימה (ב') וויע בהוד והודר ויראה בפחד /ב/ בגדול ובכבוד ביקר בחוסן בבניה ודיעה בעמוד אש ובעמוד | להבה 25 וברק ואודם כבריאי אור ובמראה חשמל ונותין להם /כ/ כבוד ועוז וקוראין לפניהם קדוש קדוש קדוש. שנ' וקרא זה אל | זה ואמר קדוש קדוש קדוש גוללים אותו בכל רקיע ורקיע שבמרום | כבני מלכים אדירים ונכבדים. וכשמחזירים אל מקום כסא | כבוד כל חיות שבמרכבה פותחים את פיהם בשבח כבוד /ש/ 30 //שמו || שמו של הקב' ואומר 'ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד' 34

§ 71 → 937

אלו | שמותיו של הב' שהם יוצאין מכמה כתרי' של אש וכמה כתרים | של צדק בכמה כתרים של שלהבת בכמה כתרים של חשמל. וכמה | כתרים של בוק. ועמה אלף מחנות שכינה וריבי צבאות גבורה | ונהגין אותה כמלך בכבוד ביקר ובחוסן וברוב רנה ורגן ובעמודי | אש ובעמודי להבה ונותין כבריאי אור וכמראה חשמל ונותין /ל/ להם כבוד ועוז וקוראין לפניהם ק'ק' שנ' וקרא זה אל זה ואמר | ק'ק' ואאלין אותן בכל רקיע ורקיע שבמרום כבני מלאכי' אדירי' | ונכבדי' וכשמחזירין אותן אל מקום כסא הכבוד כל החיות שבמרכב(ה) | פותחין את פיהן ב(ש)בח בכבוד שמו של הב' ברוך שם כבוד | מלכותו לעולם ועד. 60

כעוף מעשה שלהבת | מפעלות אש יוקדת-באותה שעה פתחתי את פי בשבחו של | מקום ואמרתיו גדולים מעשי יי.

68 §

- אמר ר' ישמעאל | אמר לי מטטרון בא ואראך את ימינו של מקום שהיא נשלחת
| לאחר מפני חרבן בית המקדש. שכל מיני זיוי מאורות | מובהקות ממנה שבה
20 גבראו תשע מאות חמשים וחמשה | רקיעים שאפי' שרפים 'ואופנים' אינן
רשאי לה(ס)תכל בה עד הגעת יום | תשועה לבא והלכתי אצלו ותפשני בידו
והעלני בכנפיו והראני | אותה בכל מיני שבח רנה וזהלה שאין פה יכול לומר
10 שבחה | ואין עין יכולה להסתכל בה מפני רוב רבותה ותושבתה ויקרה |
וכבודה ותפארתה ולא עוד אלא שכל נשמתן של צדיקים שהן | זוכין ורואין
בשמחתה של ירושלם הן עומדות אצלה ומקלסות || לפניו ומבקשות רחמים
מלפניה ואומ' ג' פעמים בכל יום עורי | עורי לבשי עוז זרוע יי. וכענין שנאמ'
מוליך לימין משה זרוע | תפארתו. באותה שעה היתה בוכה ימינו של מקום
15 ומשכות | ויוצאות חמשה נהרות של דמעות מחמש אצבעותיה וגופל' | לתוך
הים הגדול ומרעישות את העולם כולו כענין שנאמר | רועה התרועעה הארץ
פור התפוררה ארץ גוע תנוע ארץ | כשכור והתגורדה כמלונה. הרי חמש
פעמים כנגד חמש | אצבעותיה של ימינו הגדולה

69 §

- וכשרואה ה'ב'ה' שאין צדיק בדור | ואין חסיד בארץ ואין צדקה בידי בני אדם
ואין איש כמשה | ואין מפגיע כשמואל שיבקש רחמים מלפני המקום על
10 התשועה(ה) | ועל הגאולה ועל מלכותו שתגלה בעולם כלו ועל ימינו הגדולה |
שיחזיר אותה לפניו לעשות בה תשועה גדולה לישראל מיד | וזכר ה'ב'ה'
25 צדקתו וזכותו ורחמיו וחסדיו של עצמו ומושיע | לעצמו את זרועו הגדולה
ותסמוך לו צדקתו כענין שנאמר | וירא כי אין איש כמשה שהיה מבקש רחמים
15 כמה פעמים | במדבר על ישראל וביטל את הגזירה מעל ישראל. וישתומם | כי
אין מפגיע כשמואל שפגע בה'ב'ה' וקרא אליו וענה לו ועשה | לו ה'ב'ה' רצונו
שאפי' שלא כראוי כענין שנאמ' הלא קציר חטים | היום אקרא אל יי. ולא עוד
20 אלא שגודווג לו למשה בכל | מקום שנאמר משה ואהרן בכתונו. ועוד אם יעמוד
משה | ושמואל לפני. ותושע לי זרועי. אמר ה'ב'ה' באותה שעה אני | עד מתי
אצפה לבני אדם לעשות בצדקתן תשועה לזרועי אני | בשבילי ובשביל זכותי
וצדקתי אושיע את זרועי ואציל בה את | בני מבין אומות העולם שנאמר למעני
25 למעני אעשה כי אידך | יחל.

70 §

- באותה [?]שעה מגלה ה'ב'ה' בעולם את זרועו הגדולה ומראה | להם לאומות
העולם שארכה כארכו של עולם מסוף העולם | ועד סופו ורחבה כרחבו של
עולם ותאר יוה כיו אור השמש || 'השמש' בגבורתו בתקופת תמוז מיד אומות
40 העולם וישראל גואלין | בה מביניהם ונראה להם משיח שיעלה אותן לירושלם
בשמחה | רבה ולא עוד אלא שאוכלין מלכות משיח בארבע רוחות העולם | ואין
אומות העולם אוכלין עמהם שנאמ' חשף יי את זרוע קדשו | לעיני כל הגוים
5 וראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו. ואומר | יי בדד יתנו ואין עמו אל נכר.
והיה יי למלך על כל הארץ.

45

71 §

- אלו שמותיו של ה'ב'ה' שהן יוצאין בכמה כתרים של אש | בכמה כתרים של
שלהבת בכמה כתרים של חשמל בכמה כתרי(ם) | של בוק בכמה כתרים של
10 ברק מלפני כסא הכבוד ועמתן אלף | מתנות שכינה וריבי צבאות גבורה ונהיגן
אותו כמלך בכבוד | ביקר חוסן וברוב רנה ורגן ובעמוד אש ועמודי להבה
בברק | אור וכמראה חשמל נותנין להן כבוד ועונים וקוראין לפניהם | ק'ק'ק'
שנאמ' וקרא זה אל זה ואמר ק'ק'ק' וגוללין אותן בכל | רקיע ורקיע שבמרום
15 כבני מלכים אדירים ונכבדים וכשמה- | זרין אותן אל מקום כסא הכבוד כל
החיות שבמרכבה | פותחין את פיהם בשבח בכבוד שמו של ה'ב'ה' ברוך
שכ'מל'.

60

ואותם השמות של הבה' שלא בפירו' אין /ל/ להם חקר ומספר. ואילו הם
אדירירון ק'ק' כתבתי אותם /ב/ במקום אחר. כפתבים הוא יה שם הגדול
במקום אחר כתוב' | אלף אלפי א"ב' תיו לקחתיו פקד פקדתי למטטרון
עבדי שהוא | אחד מכל בני מרומים כדאיתא באלפא ביתות דר' עקיבא.. | הם
וושלם. שבה לבזרא עולם. ||

אלף אמר הקב"ה איברתי לקחתיו פקדתי למטטרון | עבדי שהוא אחד אחד
מכל בני מרומים כולם | איברתי בדורו של אדם הראשון וכיון שהסתכלתי
בדורו של /ד/ דור המבול שהן מקלקלן ובאין סילקתי שכיתי ביניהם ועליתי |
5 בקול שופר ובתרועה למרום שנ' עלה אלהים בתרועה יי' בקול | שופר.
ולקחתיו לתנוך בן ירד מבניהם והעליתיו בקול שופר | ובתרועה למרום להיות
לי לעד עם ארבעה חיות שבמרכבה | לעולם הבא. פקדתי על כל גזוים
10 ואוצרות שיש לי בכל /ר/ | רקיע ורקיע ומפתח של אחד אחד ואחד מסרתי בידו
ושמתיו שר | על כל השרים ועשיתי משרת על כסא כבודי היכלי ערבות |
לפתוח לו דלתותיהם וכסא הכבוד לסלסל ולסדר חיות הקודש | ולקשר
בראשם כתרים. ואופני הדר לכתור להם עז ותפארת | וכבוד כרובי הוד
להלבישם הדר. וזיקן וזהר להוכירם זיו וזהר | שרפי להבה להתעטפם גאות.
15 חשמלי אורה להתאזרם נהורא | בכל שחר ושחר להכין לי מושב בשכתי על
כסאי בכבוד ויקר | לראת בכבודי במרום עוזי ברזי עליונים וברזי תחתונים

15

רוממתי | עליכם רום קומתו בתוך כל רמי הקומות שבעת אלפים /פ/ פרסאות
גדלתי כסאו מהוד כסאי והרבתי כבודו מהוד כבודי /ה/ הפכתי בשרי ללפיד
אש וכל עצמות גופו לגחלי אור שמתי /מ/ | מראיו כמראה בוק ואור עפעפו
25 (כמראה) כאור לא נעדר הבהקתי | פניו כאור זיו השמש זוהר עיניו כן/זיו
כסא כבוד שמתי לבושו | כבוד הוד והדר. וכסות מעילו פאר וגאווה ועז. כליל
תפארת | מלכות של חמש מאות על חמש מאות פרסה ונתתי עליו /מ/ מהודי
ומהדרי ומזיו כבודי שמעל כסא כבודי קראתיו בשמי | יהוה הקטן שר הפנים
וידוע רים וכל רז ורז גליתי לו באהב | וכל סוד וסוד הודעתיו ביושר קבעתי
30 כסאו בפתח היכלי /ב/ | מבחוץ לישב ולעשות דין וכל פמליא שלי שבמרום
וכל שר | ושר העמדותי ל/כ/גדו לטל רשות לעשות לו רצונו שר /ש/

שבעים שמות וטלתי משמותי וקראתיו בהם לרבות לו כבוד || שבעים שרים
30 גתחים בידו ליפקוד להם בכל לשון פיקודי דברי | להשפיל בדברי גיאים ערי
ארץ. ולהגביה בשיח שפתי שפלים | עד למרום להכות מלכים באמרת
להכניע רוננים וזידים בדברותי | להסיר מלכים ממלכותם להקים רוננים על
ממשלתם שנ' והוא | מהמשנה עדיניא וזמנא מהעדה מלכי/מ/ ומהקם מלכין
5 וגו' ליתן | חכמה לכל מלכ' באי עולם ובינה ומדע ל/מ/ ביני מדע שנ' יהיב /ח/ |
חכמתא לחכימין ומנדעא לידעי בינה. לגלות להם רזי דברי /ו/ | ולהורות להם
גזירות דין משפטי שנ' כן יהיה דברי אשר יצא | מפי לא ישוב אלי רקם כי אם
40 עשה את חפצתי וגו'. כי אם | אעשה לא נאמר אלא כי אם עשה מלמד שכל
דבר ודבר וכל | שיח ושיח שהוא יוצא מפי הגבורה הקב"ה עומד מטטרון
ועושהו | מעצמו ומקיים גזירתו של הקב"ה

45

והצליח את אשר שלחתיו /ו/ | ואצליח לא נאמר אלא והצליח מלמד שכל גזירה
וגזירה שיוצא | מפי הקב"ה על אדם כיון שעשה תשובה אין משלחין אותו /ל/ |
15 לפרענות אלא משלחין אותו לאדם אחר שנ' צדיק מצרה | נחלץ ויבא רשע
ותחתיו. ולא עוד אלא שבכל יום ויום יושב | מטטרון שלש שעות בשמי מרום
וכנס כל אותן הנשמות | של העוברים שמתו במעי אמן ושל יונקי שדים שניתן
20 על | שדי אמן ושל תינוקות של בית רבן שמתו על חומשי תורה | ומביא אותם
תחת כסא הכבוד ומושיבין כתות כתות | חבורות חבורות ואגודות אגודות
שביבות פניו ומלמדן תורה | חכמה ואגדה ושמועה ומסיים להם ספר תורתם
55 שנ' את מי | יורה דיעה ואת מי יבין שמועה גמולי מחלב עתיקי משרים.. |

תשעים ושתיים שמות יש לו למטטרון. ואילו הם... | יהואל יה יופיאל אפפאל
25 מרגיאל גיזתאל טנריאל /ט/ טטנריאל טטריאל טבטיאל אחיה יהוה עבר
60 | זבוליא צפצפיאל ספריאל צפציאל סניגורן מטטרון | סיגורן אדריגון
אסטט סקטט סקטט מיכון מיטון /מ/ מטטרון רוח פסקונית אטטיה אססיה

72§

אלף אמר ה'ב'ה' איברתיו לקחתיו פקדתיו למטטרון | עבדי שהוא אחד מכל
 בני מרומים כולל. איברתיו בדורו | של אדם הראשון. וכיון שהסתכלתי באנשי
 דור ? המבול מקולקלין ובאין סלקתי שכניתי מביניהם והעליתיו בקול שופר
 20 | ותרועה למרום שנאמ' עלה אלהים בתרועה יוי בקול שופר. | ולקחתי לחנוך
 בן ירד מביניהם והעליתיו בקול שופר ותרועה | לשמי מרום להיות לי לעד עם
 חיות שבמרכב(כ)ה לעה. | פקדתיו על כל גוים ואוצרות שיש לי בכל רקיע
 ורקיע | ומפתחי של כל אחד ואחד מסתרים בידו ושר על כל השרים | עשיתיו
 25 | משרת לכסא כבודי היכל ערבות לפתוח לי דלתותיהם | וכסא הכבוד לסלסל
 ולסדר חיות הקדש לקשור כתרים בראש(ם) || ואופני הדר לכתור להם עוז
 10 וכבוד כרובי הוד להלבישם הדר | ובזיקי זוהר להזהירם זיו זוהר שרפי להבה
 לעטפם נאוו וחשמלי | אורה לאורם נהורא בכל שחר ושחר להכין לו מושב
 בשבתו על | כסאו בכבוד ויקר לרבות כבודו במרום עוזו ברוי עליונים | וברזי
 5 תחתונים.

15

V228

73§

רוממתי על כן תרום קומתו בכל רומי הקומות | שבעים אלפים פרסאות.
 גדלתי כסאו מהוד כסאי והרביתי | כבודו מהוד כבודי הפכתי בשרו ללפיד
 אש וכל עצמות גופו | לגחלי אש שתי מראות עיניו כמראה הבזק ואור עפעפיו
 10 כ/ | כאור לא נעדר הבהקתי פניו כאור זיו השמש זוהר עיניו | כזיו כסא
 הכבוד שמתי לבושו הוד והדר וכסות מעילו פאר | גאוה ועוז כליל כתר מלכות
 של חמש מאות על חמש מאות | פרסאות ונתתי עליו מהדרי ומהודי ומזיו
 כבודי שעל כסא | הכבוד קראתיו בשמי יוי הקטן שר הפנים ויודע רים וכל רז
 ורו גליתי לו כאהב וכל סוד וסוד הודעתיו ביושר קבעתי | כסאו בפתח היכלי
 15 מבחור לישב לעשות דין בכל פמיליא | שלי שבמרום וכל שר ושר העמדות
 לגדו ליטול ממנו רשות | לעשות לי רצוני

30

74§

שבעים שמות וטלתי משמותי וקראתיו | בהן לרבות לו כבוד שבעים שרים
 נתחיים לידו להפקד | להם בכל לשון פקודי דבריו להשפיל בדבר גאים עדי
 20 ארץ | ולהגביה בשיח שפתיו עד מרום להכות מלכים באמרתו | להכניע רזים
 בדברתו להסיר מלכים ממסלותם להקים | רחנים על ממשלתם שנאמ' והוא
 מה שנא עידיניא וזמניא. | וגו'. ליתן חכמה לכל חכמי עולם ובינה ומנדעא
 25 לנבוי /מ' | מדע שנאמ' ומנדעא לידעי בינה לגלות להם רוי דבריי | להורות
 להם גזירת דין משפטי שנאמ' כן יהיה דברי אשר | יצא מפי לא ישוב אלי ריקם
 40 כי אם אעשה לא נאמר כאן | אלא כי אם אשר עשה מלמד שכל דבר דובר וכל
 שיה ושיח || ושיח שיצא מלפני ה'ב'ה' עומד מטטרון ועושהו מעצמו ומקיי(ם) |
 65 גזירתו של ה'ב'ה'.

45

75§

והצליח את אשר שלחתיו אצליה לא נאמר | אלא והצליח מלמד שכל גזירה
 וגזירה שיוצאה מלפני ה'ב'ה' | על אדם וכיון שאדם עושה תשובה אין משלחין
 אותו לפורענות | אלא משלחין אותו על אדם אחר רשע לפורענות שנאמ' צדיק
 5 | מצירה נחלץ ויבא רשע תחתיו. ולא עוד אלא שבכל יום | יושב מטטרון שלש
 שעות בשמי מרום וכוונס כל אותן עוברין | שמתו במעי אמן ושל יונקי שדים
 שמתו על שדי אמן ותיוקו(ת) | של בית רבן שמתו על חמשה חומשי תורה
 ומביא אותן תחת | כסא הכבוד ומושיבן כתות כתות וחבורות וחבורות ואגודות |
 10 אגודות כביבות פניו ומלמדן תורה וחכמה ואגדות ושמועות | ומסיים להם ספר
 תורתם שנאמ' את מי יורה דעה ואת מי | יבין שמועה גמולי מחלב עתיקי
 55 משדים.

387 - 76§

שבעים שמות יש לו למטטרון שנטל ה'ב'ה' משמו והניחן | לו למטטרון שהוא
 15 חנוך בן ירד ואלו הן יהואל יה יהואל | יופיאל ויופיאל ואפפיאל ומרגיזאל
 גיותאל פתריאל | עטהפריאל טטריאל טכטבאל או יהיה זה והיה עבד |
 זבדיאל עפעפיאל ספפיאל פפפיאל סניגורון מטטרון | סוגורן אדריגון

זגוגיה פצפציה | מצמציה אבצונים מרגש ברדש מכדכד מצפד // תשגש || תשגש 30
 תשבש אטרפיטט כציהו איטמון פיסקון | צפצפיה זרחוריה אבאביה הבהבית
 פלטפליה | רברביה חסחסיה טפטפיה תמתמיה צנחצחיה | ערעריה עלעליה
 5 זרחרזיה טחסניה זורזרזיה | סטרסיה רזרזיה ערימיה טברסחסיה צבצביה |
 קיללקליה הלההיה והוהיה ובזביה טיטריסיה סויריה | זהפזריה זפזפיה 5
 גלרזיה מלכמלכיה עטטיה עמקקיה | צלצלליה צבצביה געיטגעטיה
 פרישפרישיה | שפטשפטיה חסימיה שרשריה גבירגביריה | גירגיריה זיוא רבא 10
 גער נאמן יהוה נטקה רמז על | שם רבו שג' כי שמי בקרבך. רברביאל געימריאל
 סגוגאל | שר החכמה

10

§ 77 ← 388

ולמה נקרא שמו סגוגאל מפני שכל גנוי חכמ' | מסורם בידו. וכולם נפתחו לו
 למשה בסיני עד שלמדו | לו בארבעי' ימים כשהוא אומ' בהר התורה בשבעים
 15 פנים | של שבעים לשון נביאים כתובים הלכות ואגדות שמועות | תוספות וכולם
 בשבעים פנים של שבעים לשון. כתובים | בשבעים פנים של שבעים לשון.
 20 הלכות בשבעים פנים | של שבעים לשון. שמועות ותוספת בשבעים פנים של
 שבעים לשון. וכיון שעלו לו סוף ארבעים יום ושתכחו | לו כולם בשעה אחת עד
 שקרא לו הקב"ה ליפיעיה שר של | תורה ונתן לו במשה במתנה שג' ויתנם ה'
 20 אלי ואחר כך | נתקיימה לו ומניין שנתקיימה לו שג' זכרו תורת משה | ע'
 עבדי אשר ציויתי אותו בחורב על כל ישראל חוקים ומשפטי' | תורת אילו
 25 תורה נביאים וכתובים. חקים אלו הלכות | ושמועות ומשפטים אילו אגדות
 ותוספות וכלם נתנה | למשה בסיני..

§ 78 25

אילו תשעים ושנים מעין שם /ה/ | המפורש שבמרכבה שחוקקה על כסא
 הכבוד שנטל הקב"ה | משמו המפורש והניחם על שמו של מטטרון שמות /ש/ |
 30 שקוראין אותו בהם מלך מלכי המלכים הקב"ה ומלאכי השרת | בשמי מרום.
 30 ועשרים ושנים חותמות שטבע אצבעו || שבו נתחתמו כל סדרי רקיע ערבות ובו
 מתחתמין בפתקי | של שרי מלכיות שבמרום במלכות ובממשלת ברכות
 30 ובגדלה | ובו מתחתמין פתקי של מלאך המות ופתקי של כל אומה | ומלכות.
 5 אמר מטטרון מלאך שר הפנים מלאך | שר התורה מלאך שר החכמה מלאך שר
 התבונה מלאך | שר המלוכה מלאך שר הכבוד מלאך שר ההיכל מלאך שר |
 המלכים מלאך שר הרוזנים מלאך שר השרים רמים וגבוהים | רבים ונכבדים
 35 שבשמים ובארץ

§ 79

י' אלהי ישראל הוא עד לי /ב/ | בדבר זה שכשגילתי רז זה למשה רעשו עלי כל
 10 חיילי מרום /ש/ | שבכל רקיע ורקיע ואמר | לי מפני מה אתה גלה רז זה
 40 לבני אדם | ילוד אשה בעלי מום בעלי טומאה בעלי דם בעלי זב בעלי /ט/
 טיפות סרחות רז שנבראו בו שמים וארץ ים ויבשה הרים | וגבעות נהרות
 15 ומע(י)נות גיהנם אש וברד גן עדן ועץ החיים | ונוצרו בו אדם ובהמה וחית
 השדה ועוף השמים ודגי הים | ב/ במהמות ולויתן שקצים ורמסים שריצי הים
 15 ורמשי מדברות | תורה וחכמה דעת ומחשבה בית עליונים ויראת שמים /מ/ |
 45 מפני מה אתה מגלה לבשר ודם. אמרתי להם מפני שנתן לי | רשות הקב"ה ועוד
 וטלתי רשות מכסא רם ונשא שבכל /ש/ | שמות המפורשות יוצאות כברקי אש
 20 ובבזיקי זוהר ובחשמלי | להבה ולא נתקרה דעתן עד שנופן הקב"ה והוציא
 בנויפה | מלפניו ואמר להם אני רציתי ואני חישקתי ואני פקדתי ואני | מסרתי
 למטטרון עבדי בלבד שהוא אחד מכל בני מרום | 1/

50

§ 80

ומטטרון מן בית גנוים שלי ומוסרו למשה ומשה ליהושע | ויהושע לזקנים
 25 וזקנים לנביאים ונביאים לאנשי כנסת | הגדולה ואנשי כנסת הגדולה לעזרא
 הסופר ועזרא /ה/ | הסופר להלל הזקן והלל הזקן לר' אבהו ור' אבהו לר' זירא
 55 ור' זירא לאנשי אמונה ואנשי אמונה לבעלי אמונות להזהר | בו ולהתרפות את
 כל החולים המתרגשות לבא בעולם שג' | ויאמר אם שמוע תשמע לקול ה'
 30 אלהיך והישר בעיניו /ת/ | תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל חוקיו כל המחלה
 86 אשך // שמתי || שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני ה' רופאך.. ||

- אטטס סקטס מיגון מיטטון מיטטרון | רחפס קינות אטטיה אסטיה 20
 וגויה פצפציה אכצנויה | מברגש ברדש מכרכך מצפד חשגש חשגש מטרטטט |
 בציה איטמן טיטמן פסקון צפצפיה זרח זרחיה אבא | ביה הבהיה פלט
 פלטיה רברביה חס חסיה טפטפיה | תמתמיה צהצהיה ערעריה עלעליה
 25 חורייה זורייה | סחסיה ססרסיה חורייה ערימיה סבהיה סברסבהיה
 סמבס הסיה צבצביבהיה צבצביה קלילקלי ביההה ההיה | זה והיה זוכיה
 טטריסיה סויריה זהפניריה ועזעיה גל || רזיא מלמליביה עטטיה עמק קמה 265
 צלצליה צבצביה ועוטר | געוטיה מרפריש פרישיה שפט שפטיה חסמיה
 שרשיה | גביר גבוריה גור גוריה זיוארבה נער נאמן יוי קטן על שם | רבו שנאמר
 10 כי שמי בקרבו רכרכיאל געמיאל סנסגיאל | שר חכמה.
 5

388 ← 77 §

- ולמה נקרא שמו סנסגיאל מפני שכל גווי | חכמה מסורין בידו וכולן נפתחו לו
 למשה בסני עד שלמדו | לו בארבעים יום כשהוא עומד. תורה בשבעים פנים
 15 של | שבעים לשון. הלכות בשבעים פנים של שבעים לשון. שמועות | בשבעים
 פנים של שבעים לשון. הגדות בשבעים פנים של | שבעים לשון. תוספות
 10 בשבעים פנים של שבעים לשון. וכין | שכלו עליו לסוף ארבעים יום שכחם
 כולן בשעה אחת עד שקרא | ה'ב'ה' ליפיה שרה של תורה ונתן לו למשה
 במתנה שנאמר | ויתנם {א} יוי אלי ואחרי כן נתקיימה לו ומגין שנתקיימה לו |
 20 שנאמר | זכרו תורת משה עבדי. תורת משה אלו תורה | גביאים וכתובים. חקים
 אלו הלכות ושמעות. משפטים | אלו הגדות ותוספות כולן ניתנו לו למשה
 בסני.

78 § 25

- אלו חשעים ושנים שמות מעין שם המפורש שבמרכבה | שחקוקין על כסא כבוד
 שנטל ה'ב'ה' משמו המפורש והניחן | על שמו של מטטרון שבעים שמות יש לו
 שקורין בהם מ'מ'ד' | ב'ה' ומלאכי השרת בשמי מרום וצשרים ושנים חותמות |
 20 שכתב אצבעו שבו נחתמו כל סדרי ערבות רקיע בו | נחתמו פיתקי של שרי
 מלכיות שבמרום במלכות ובממשלות | וברבות ובגודל שבו מתחתמין פיתקי
 30 של מלאך מות | ופיתקי של כל {כ} אומה ולשון. א' מטטרון מלאך | שר הפנים.
 25 ומלאך שר התורה. ומלאך שר החכמה. ומלאך | שר התבונה. ומלאך {ה} שר
 המלכים. ומלאך שר הרחנים. | ומלאך שר הכבוד. מלאך שר המלכים. מלאך
 35 שר השרים. || השרים רמים וגבוהים רבים ונכבדים שכשמים ובארץ
 א66

35

79 §

- יוי | אלהי ישראל הוא עד לי בדבר (ה)זה שכשגיליתי רז זה למשה | רגשו עלי
 כל חיילי מרום שכלל רקיע ורקיע ואמרו לי מפני | מה אתה מגלה רז זה לכן
 40 אדם ילוד אשה ובעלי זוב ובעלי | טומאה ובעלי דם ובעלי טפה סרוחה רז
 שנבראו שמים וארץ | ים ויבשה הרים וגבעות נהרות ומעיינות גהינם ואש וברד |
 ונן עדן ועץ החיים ונוצרו בו אדם וחיה ובהמות וחית השדה | ועוף השמים ודגי
 הים ובהמות ולויתן ורמשים ושקצים שרצי | הים רמשי מדברות ותורה וחכמה
 10 ודיעה ומחשבה ובינת | עליונים ויראת שמים מפני מה אתה מגלה לבשר ודם
 ואמר(תי) | להם מפני שנתן לי המקום רשות ועוד נטלתי רשות מכסא | רם ונשא
 45 שכל שמות המפורשות מלפניו יוצאות כב(ר)קי אש | ובויקי זוהר ובחשמלי
 להבה ולא נתקרה דעתם עד שנוף | בהם ה'ב'ה' והוציאן בגויפה מלפניו ואמר
 15 להם אני רציתי | ואני חשקתי ואני פקדתי ואני מסרתי למטטרון עבדי בלבד |
 שהוא אחד מכל בני מרומים

50

80 §

- ומטטרון מוציא אותם מבית | גזיזם שלי ומסר אותם למשה ומשה ליהושע.
 ויהושע / ל' | לזקנים חקנים לגביאים וגביאים לאנשי כנסת הגדולה | ואנשי
 20 כנסת הגדולה לעזרא הסופר והסופר להלל | הזקן. והלל הזקן לרבי
 55 אבהו ור' אבהו לר' זירא | ור' זירא לאנשי אמנה ואנשי אמנה לבעלי | אמונות
 להזהר בו ולהתרפאת בו כל | חולי המתרגשת בעולם שנאמר | והיה אם שמע
 25 תשמע לקול | יוי אלהיך והישר בעיניו | תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל
 חקיו כל המחלה אשר שמתי | במצרים לא אשים עליך כי אני יוי רופא(יך).
 חם ותהלה לאל.. ||

81§

זה ספר שבע היכלי קדש 31
המפורשים בו שבעים שמות
הקדש | אר' ישמעאל מה אילו
5 שירות אר' מי שמבקש להסתכל
בצפירת מרכבה לירד | בשל' |
ולעלות בשלום. גדולה מכולם
להזקק לו להכניסו ולהבי' | לחדרי 5
היכל ערבות רקיע להעמידו
לימין | כסא כבודו ופעמ' שהוא
עומד נגד טעצש' יי' אלהי ישר'
לראות כל מה שעושים לפני כסא
| כבודו ולידע כל מה שעתיד
להיות בעולם | סליק הילכתא.

82§

ב'. למי משפילין למי מגביהין |
למי מרפים למי מגבירין למי
20 מרוששין למי מעשירין למי
ממיתין | למי מחיים למי נוטלין
מנו ירושה למי כמנחילין לו תורה
ולמי | נותן | נותנין לו חכמה.

25

83§

ג. גדולה מכולם שהוא צופה בכל
מעשה בני אדם | שעושין אפילו 10
30 בחדרי חדרין בין מעשים נאים בין
מעשים מקולקלי | גנב אדם יודע
ומכיר בו. נואף אדם יודע ומכיר
בו רצח נפש יודע | ומכיר בו
נחשד על הגדה יודע ומכיר בו. 35
גדולה מכולם שיוודע | ומכיר בכל
יודעי כשפים.

35

84§ 40

ד. גדולה מכולם כל המגביה ידו
עליו | ומכהו מלבישין אותו צרעת
ומעטרים אותו בהרת גדולה | 15
מכולם שכל המספר עליו לשון
הרע מטילין ומשליכין עליו כל
מכות | צמחין וחבורות ופצצות
שירדי מהם שחין לת.

50

85§

ה'. גדולה מכולם | שהיה מובדל
מכל אדם ונבהל מכל מדותיו
ונכבד על העליונים | ועל 55
התחתונים וכל הנכשל בו
הכשלות גדולות ורעות וקשות
נופלות עליו מן השמים וכל
השולח בו יד בגנאי בית דין של 20
מעלה שולחים בו יד ומכלים אותו
מן העולם.

60

81§

י? ? ? ? ? בירי אעשה ואצליח' 19
אמ' ר' ישמעאל מה אילו שירות
שהיה אומ' | מי שמבקש להסתכל
בצפיית מרכבה לירד בשלום |
ולעלות בשלום. גדולה מכולם
5 להזקק לו להכניסו ולהבי' | לחדרי
היכל ערבות רקיע להעמידו
לימין | כסא כבודו ופעמ' שהוא
עומד נגד טעצש' יי' אלהי ישר'
לראות כל מה שעושים לפני כסא
| כבודו ולידע כל מה שעתיד
להיות בעולם | סליק הילכתא.

82§

ב'. למי משפילין למי מגביהין | 10
למי מרפים למי מגבירין למי
מרוששים למי | מעשרין למי
ממיתין למי מחיים למי נוטלין |
ממנו ירושה למי נותנין לו ירושה
למי מנחילין לו | תורה למי נותנין
לו חכמה. סליק היגלה.

83§

ג. גדולה מכולם שהוא צופה
ומכיר בכל מעשה | בני אדם 15
שעושים אפ' בחדרי חדרים. בין
מעשים | נאים בין מעשים
מקולקלי. גנב אדם יודע ומכיר | 20
בו. נואף אדם יודע ומכיר בו.
רצח נפש יודע ומכיר בו. נחשד
על הגדה יודע ומכיר בו. סיפר
לשון הרע | יודע ומכיר בו. גדולה
מכולם שמכיר בכל יודעי כשפים.
| סליק היגלה.

84§

ד. גדולה מכולם שכל המגביה
ידו עליו | ומכהו מלבישין אותו 5
ונערים ומכסין אותו צרעת
ומעטרין | אותו בהרת. גדולה
מכולם שכל המספר עליו לשון
הרע מטילין ומשליכין עליו כל
מכות צמחין וחבורות רעים |
ופצצים שירד מהן שחין לת.
סליק.

85§

ה'. גדולה מכולם | שהיה מובדל
מכל בני אדם ונבהל מכל מדותיו
| ונכבד על העליונים ועל 10
התחתונים וכל הנכשל בו |
הכשלות גדולות רעות וקשות
נופלות עליו מן השמים וכל
השולח בו יד בגנאי בית דין של
מעלה | שולחין בו יד. סליק.

81§

אמר | רבי ישמעאל מה הן אילו 80
שירות שהיה נאמר מי שמבקש
להסתכל בצפיית המרכבה לירד
בשלום ולעלות בשלום. | גדולה
מכולם להזקק לו להכניסו
ולהביאו בחדרי היכל ערבות | 5
רקיע להעמידו לימין כסא כבודו
ופעמים שהוא עומד נגד | טעצש
ה' אלדי ישראל לראות כל מה
שעושין לפני כס' כ | כבודו ולידע
כל מה שעתיד להיות בעולם.
סליק |

82§

הלכתא ב' למי משפילין למי
מגביהין למי מרפין למי | מ |
מגבירין למי מרוששין למי
מעשירין למי ממיתין למי מחיין | 10
למי נוטלין ממנו ירושה למי
מנחילין לו תורה למי נותנין לו |
חכמה. סליק הלכתא

83§

העלה ג' | גדולה מכולם שהוא
צופה ומכיר ומגיד בכל מעשה
בשר | ודם שעושין אפילו בחדרי
חדרים בין מעשים מתוקנים | בין
מעשים מקולקלי. גנב אדם יודע 15
ומכיר בו. נואף אדם | יודע ומכיר
בו. רוצח נפש יודע ומכיר בו.
נחשד על הגדה | יודע ומכיר בו.
ספר לנו לשון הרע יודע ומכיר
בו. גדולה | מכולם שהוא מכיר
בכל כשפים.

84§

העלה ד' | גדולה מכולם שכל
המגביה ידו עליו ומכהו מלבישין
אותו | נערים ומכסין אותו צרעת
ומעטרין אותו בהרת. גדולה | 20
מכולם שכל המספר עליו לשון
הרע מטילין ומשליכין עליו |
מכות צרורות וחבורות רעים
ופצצים שירד מהן שחין לת.

85§

ה' גדולה מכולם שהיה מובדל
מכל בני אדם ונבהל מכל מדותיו
ונכבד על העליונים ועל 25
התחתונים | וכל הנכשל בו
הכשלות גדולות רעות וקשות
נופלות עליו | מן השמים וכל
השולח בו בנט בית דין של מעלה
שולחין בו | יד. 280

81§

אמר רבי ישמעאל מה אילו | 149
השירות שהיה | אומר מי שמבקש
להסתכל בצפיית המרכבה לירד
בשל' ולעלות בשל' גדולה |
מכולם להזקק לו ולהכניסו
ולהביאו לחדרי היכל ערבות
רקיע להעמידו | לימין כסא כבודו 5
בעמים שהוא עומד נגד טעצש יי'
אלהי ישראל ולרא' | כל מה
שעושין לפני כסא כבודו ולידע
מה שעתיד ל? להיות בעולם סליק
פ' א' |

82§

למי משפילים ולמי מגביהים
ולמי מרפים ולמי מעבירים ולמי
מרוששים | ולמי מעשירים ולמי
ממיתים ולמי מחיים ממי נוטלים
ממנו ירושה ולמי | נותנים לו
ירושא למי מנחילי' לו תורה ולמי
נותני' לו חכמה.

83§

גדולה | מכולם שהיה צופה בכל 10
מעשה בני אדם שהם עושים אפ'
בחדרי חדר' | בין מעשים נאים
ובין מעשים מקולקלים גונב אדם
יודע ומכיר בו | נואף אדם יודע
ומכיר בו רוצח נפש יודע ומכיר
בו נחשד על הגדה | יודע ומכיר
בו גדולה מכולם שמכיר בכל
יודעי כשפ'.

84§ → 87

גדולה מכולם שכל המגביה עליו
יד ומכהו מלבישין אותו ננע
ומכס' אותו | צרעת ומעטרים
אותו בהרת. גדולה מכולם שכל
מי שמספר בו לשון הרע | מטילין
אותו ומשליכין עליו כל מסות
ומכות צמחין וחבורות
התחבורות | פצצות שירד מהם
שחין לת. סליק פרקא

85§

גדולה | מכולם שהיה מובדל מכל
בני אדם ומבהל בכל מדותיו
ונכבד על | העליוני' ועל 15
התחתונים וכל הנכשל בו
מכשלות גדולות רעות וחושות
קשות נופלות עליו מן השמים וכל
השולח בו יד בית דין של מעלה |
שולחין בו יד.

81§
בשם נורא עלילות (תהילות) 169
אתחיל לכתוב פרקי היכלות | וא'
אמ' ר' ישמעאל מה אלו שירות
שהיה אומר מי שמבקש להסתכל
בצפיית המרכבה לירד בשלום |
ולעלות בשלום. גדולה מכולם
להיזקק לו להכניסו ולהביאו
לחדרי היכל ערכות רקיע
להעמידו | לימין כסא כבודו
ופעמים שהוא עומד נגד טעצש יי
אלהי ישראל ולראות כל מה
שעושים לפני | כסא כבודו ולידע 5
כל מה שעתיד להיות בעולם.
סליק הילכתא.

82§
ב' למי משפילין | ולמי מגביהים
למי מרפין ולמי מגבירים למי
מרי(י)שים ולמי מעשירים למי
ממיתים ולמי מחיים | למי נוטלים
ממנו ירושה ולמי נותנים לו ירושה
למי מנחילים לו תורה ולמי
נותנים לו חכמה. | סליק הילכתא

83§
ג' גדולה מכולם שהוא צופה
ומכיר בכל מעשה בני אדם
שעושים אפילו בחדרי | בן
מעשים נאים בין מעשים
מקולקלים. גונב אדם יודע ומכיר 10
בו. נואף אדם |?| יודע ומכיר בו.
רוצח נפש יודע ומכיר בו. נחשד
על הנדה יודע ומכיר בו. סיפר
לשון הרע | יודע ומכיר בו. גדולה
מכולם שמכיר כל יודעי ס'א מיני
כשפים. סליק הילכתא.

84§
ד' | גדולה מכולם שכל המגביה
ידו עליו ומכהו מלבישים אותו
נגע ומכסים אותו צרעת ומעטרין
אותו | בהרת. גדולה מכולם שכל
המספר עליו לשון הרע מטילים
ומשליכים עליו כל מכות צמחים
וחבורות | רעים ופצעים שירד
מהם שחין לה. סליק הילכתא.

85§
ה' גדולה מכולם שיהא מוכרל
מכל | בני אדם ומבוהל בכל 15
מדותיו ונכבד על העליונים ועל
התחתונים וכל הנכשל בו
הכשלות גדולות | רעות ונפלות
עליו מן השמים וכל השולח בו יד
בגנאי בית דין שלמעלה שולחים
בו יד. סליק הילכתא.

81§
היכלות דר' ישמעאל שראה |
כשעלה למרום ומעשה מרכבה |
אמר ר' ישמעאל מה אלו שירות
שהוא אומר מי שמבקש | להסתכל
בצפיית המרכבה לעלות בשלום
ולירד | בשלום גדולה מכלם 5
להזקק לו להכניסו ולהביאו
לחדרי | היכל ערכות רקיע
ולהעמידו לימין כסא הכבוד
פעמים | שהוא עומד נגד טעצש
יהוה אלהי ישראל לראות מה |
שעושים לפני כסא הכבוד ולידע
מה שעתיד להיות | בעולם..

82§
ב' למי משפילין למי מגביהין למי
מרפין | למי מגבירין למי מרוששין 10
למי מעשירין למי ממיתין | למי
מחיים למי נוטלין ממנו ירושה
ולמי נותנין לו ירושה | למי
מנחילין לו תורה ולמי נותנין לו
חכמה..

83§
ג' גדולה | מכולם שהוא צופה בכל
מעשי בני אדם שעושים אפילו |
בחדרי חדרים בין מעשים נאים
בין מעשים מקולקלים. | גנב אדם 15
יודע ומכיר בו נואף אדם יודע
ומכיר בו. | רצח אדם יודע ומכיר
בו. נחשד על הנדה יודע ומכיר |
בו. סיפר לשון הרע יודע ומכיר
בו. גדולה מכולם שהוא | מכיר
בכל יודעי כשפים.

84§ → 90
גדולה | מכולם שכל המגביה יד
עליו ומכהו מלבישין אותו
ומכסין | אותו צרעת ומעטרין
אותו בהרת. גדולה מכולם שכל |
המספר לשון הרע עליו מטילין
ומשליכים עליו כל מכות | צמחים
וחבורות פצעים שיוזרד מהן שחין
לה..

85§ → 89
ה' גדולה מכולם שיהיה / מוב |
מוכרל מכל בני אדם ומבוהל
מכל מדותיו. נכבד על || על
העליונים ועל התחתונים. כל
הנכשל בו הכשלות ג' | גדולות
רעות עזות וקשות ונפלות עליו מן
השמים. כל | השולח בו יד מיד
בית דין של מעלן שולחין בו יד.

81§
ספר היכלו. | אמ' ר' ישמעאל מה 1
הן אלו שירות שהיה אומר מי
שיבקש | לה?? כל בצפיית
המרכבה לירד בשלום ולעלות |
בשלום גדולה מכולם להזקק לו
להכניסו ולהביאו בחדרי | היכל 5
?? זאת רקיע להעמידו לימין כסא
כבודו ופעמים |??? שהוא עומד
נגד טעצש' יי אלהי ישראל
לראות כל מה | שעושים לפני כס'
כבודו ולידע כל מה שעתיד
להיות בעולם.. | סליק הילכתא

82§
ב' למי משפילין למי מגביהין |
למי מרפין למי מרששים למי 20
ימעיבירים | למי מרוששין למי
מעשירין למי ממיתין למי מחיים
למי |? טלון ממנו ירושה למי
נותנין לו ירושה למי מנחילין לו
תורה | למי נותנין לו חכמה.. סליק
הילכתא 25

83§
היגלה ג' | גדולה מכולן שהוא |
צופה ומכיר בכל מעשה בני אדם
שעושים אפ' בחדרי חדר' | בין 30
מעשים נאים בין מעשים
מקולקלים גנב אדם יודע | ומכיר
בו. נואף אדם יודע ומכיר בו רצח
ונפש י'ב' נחשד | על הנדה י'ב'
סיפר לשון הרע י'ב' גדולה 35
מכולם שהוא | מכיר בכל כשפים..
סליק הילכתא

84§ 40
היגלה ד' | גדולה מכולם שכל | 20
המגביה ידו עליו ומכהו מלבישין
אותו נגעים ומכסין | אותו צרעת
ומעטרין אותו בהרת. גדולה
מכולם שכל | השם עליו לשון הרע
מטילין ומשליכין עליו מכות
צמחי || חבורות רעים ופעם? 2
שירד מהן שחין טר' | סליק

85§
ה' גדולה מכולם שהיה בדל ???
|? ונבהל בכל מדותיו וילל על
העליונים | ועל התחתונים וכל
הנכשל בו הכשלות גדולות רעות
וקשות | ונפלות עליו מן השמים 5
וכל השולח בו |? בגניי |? בית
דין של | מעלה שולחין בו יד??
סליק

86§

1. גדולה מכולם | שהיו כל
הבריות לפניו ככסף לפני צרוף
איזה הוא כסף פסול | איזה הוא
5 כסף טהור ואף הוא היה הצופה
במשפחה כמה | ממזרים יש
במשפחה. כמה בני גדה יש
במשפחה. כמה פצועי דכא יש
במשפחה. כמה כרותי שפכה יש
10 במשפחה. | כמה עבדים יש
במשפחה. כמה בני ערלים יש
במשפחה. כמה | פסולים יש
במשפחה. סליק פרק ראשון.

15

20

25

30

35

40

45

50

55

91§

גדולה מכולם | שכל המעיו פניו בו
מכהין מאור גלגלי עיניו | גדולה
60 מכולם שכל המספר עליו לשון
הרע בגנותו עליו כלה ונחרצה
ואי חומלין עליו | גדולה מכולם

86§

גדולה מכולם שיהיו כל הבריות |
לפניו ככסף לפני צורף שמכיר
איזה כסף צרוף | ואיזה | כ(כ)סף 15
פסול איזהו כסף טהור ואף הוא
יהיה | צופה במשפחה כמה
ממזרים יש במשפחה | כמה בני
גדה | שפכה פצועי דכא כמה
כרותי || שפכה כמה עבדים כמה 20
בני ערלים. סליק פירקא |

86§

גדולה מכולם שהיה הבריות
צורף לפניו | לפניו צורף | איזה |
כסף פסול ואיזה כסף טהור ואף
הוא היה צופה במשפחה | כמה
ממזרים במשפחה כמה בני גדה
כמה פצוע דכא | וכמה כרות
שפכה כמה עבדים כמה בני
ערלים..

86§

גדולה מכולם שיהיו כל הבריות
לפניו ככסף לפני צורף | איזה
כסף פסול ואיזה כסף טהור ואף
הוא היה צופה במשפחות כמה |
ממזרים יש במשפחה כמה בני
גדה כמה פצועי דכא כמה כרותי
שפכה | כמה בני עבדי כמה בני
20 ערלים. והא דא קמיא לשהיה
מובדל |

87§ - 84

גדולה מכולם שכל המנביה עליו
יד ומכהו מלבישין אותו גנע
ומכסי אותו | צרעת ומעטרים
אותו בהרת. גדולה מכולם שכל
מי שמספר בו לשון הרע | מטילין
אותו ומשליכין עליו כל מסות
ומכות צמחין ומחבורות
והחבורות | פצעות שירד מהם
שחין לח. סליק פרקא

91§

גדולה מכולם שכל המעיו פניו בו
מכהין מאור גלגלי / ע | עיניו..
גדולה מכולם שכל הבוחה אותו
עוזב לא שורש | ולא ענף ואף לא
יורש.. גדולה מכולם שכל המצפה

91§

ב' גדולה מכולם | שכל המעיו פניו
בו מכ(ה)ץ מאור גלגלי | עיניו
גדולה מכולם שכל הבוחה אותו
אינו עוזב שורש וענף ואף לא
יורש | גדולה מכולם שכל מי

91§

גדולה מכולם שכל המעיו פניו בו
מכהין מאור גלגלי | עיניו. גדולה
מכולם שכל הבוחה אותו אינו
עוזב | לא שורש ולא ענף ואף לא
5 יורש יורשי. גדולה מכולם | שכל

86§

ו' גדולה מכולם (שיהו) שיהיו כל
הבריות לפניו ככסף לפני צורף
אי זה כסף צרוף אי | זה כסף
פסול ואי זה כסף טהור ואף הוא
יהיה צופה במשפחות כמה
ממזרים יש במשפחה. | כמה בני
גידה. כמה פצועי דכא. וכמה
כרותי שפכה. כמה בני עבדים
20 כמה בני ערלים. סליק | פירקא

88 → 86§

ד' גדולה מכולם שיהיו כל |
הבריות לפניו ככסף לפני צורף
על פי הכור. אי זה כסף | טהור
ואי זה כסף פסול. אף הוא יהיה
צופה במשפחות | בני אדם כמה
ממזרים יש במשפחה. כמה בני
גידה יש | במשפחה. כמה פצועי
דכא וכרותי שפכה. כמה בני |
עבדים כמה בני ערלים.

86§

גדולה מכולם שיהיו | הבריות
לפניו אי צורף אי זה כסף | פסול
ואי זה כסף טהור ואף הוא היה
צופה במשפחה | כמה ממזרים יש
בה כמה בני גידה כמה פצוע דכא
10 וכמה | כרותי שופכה כמה עבדים
כמה בני ערלים... | סליק פירקא.

86 ← 88§

ד' גדולה מכולם שיהיו כל |
הבריות לפניו ככסף לפני צורף
על פי הכור. אי זה כסף | טהור
20 ואי זה כסף פסול. אף הוא יהיה
צופה במשפחות | בני אדם כמה
ממזרים יש במשפחה. כמה בני
גידה יש | במשפחה. כמה פצועי
דכא וכרותי שפכה. כמה בני |
עבדים כמה בני ערלים.

85 ← 89§

ה' גדולה מכולם שיהיה / מוב |
מובדל מכל בני אדם ומבוהל
מכל מדותיו. נכבד על || על
20 העליונים ועל התחתונים. כל
הנכשל בו הכשלות ג' | גדולות
רעות עזות וקשות ונפלות עליו מן
השמים. כל | השולח בו יד מיד
בית דין של מעלן שולחין בו יד.

84 ← 90§

גדולה | מכולם שכל המגביה יד
«עליו» ומכהו מלבישין אותו
ומכסין | אותו צרעת ומעטרין
5 אותו בהרת. גדולה מכולם שכל |
המספר לשון הרע עליו מטיילין
ומשליכין עליו כל מכות | צמחים
וחבורות פצעים שיוורד מהן שחין
לח..

91§

גדולה מכולם שכל המעיץ פניו בו
מכהין | מאור גלגלי עיניו. גדולה
מכולם שכל הבוזה אותו אינו
עוזב לא שורש ולא ענף ואף לא |
יורש. גדולה מכולם שכל המספר

91§

פרק ב' גדולה מכולם שכל המעיץ
פניו בו מכהין | מאור גלגלי עיניו.
גדולה מכולם שכל | הבוזה אותו
10 אין עוזב שורש וענף ואף לא
יורש. גדולה | מכולם שכל מי

91§

גדולה מכולם שכל המעיץ פניו בו
מכהין | מאור גלגלי עיניו גדולה |
60 מכולם שכל הבוזה אותו אינו
עוזב לא שורש ולא ענף ואף לא |
יורש... גדולה מכולם שכל

שכל הבוה אותו אינו עובד שורש
וענף ואף לא יורש

92§

5 ב גדולה | מכולם שתוקעין ומריעין
ותוקעין ואחר כך מגדים ושבים
ומגדים ומחרימין שלשה | פעמים
בכל יום בית דין של מעלה מיום
שנתנה רשות לישראל לישרים
ולכשרים ולכש(י)רים | ולעלובים
לנבונים ולבחורין | ולברושי
ולירד ולעלות במרכבה לומר
יהא בנדוי לטעצש | יהוה אלקי
ישראל לו ולכסא כבודו ולכתר
ראשו לבד של מעלה ולבד |
15 שלמטה ולכל צבא מרום ולכל
משרתיו מי שעומד לפניו וחושש |
35 במרכבה ועוזב אותו.

20

93§

25 ג. | גדולה | מכולם | אר' ישמעאל
כך היו שוני | בצפיית מרכבה
החושש במרכבה אין לו רשות
לעמוד אלא | מפני שלש מדות
הללו בלבד מפני מלך ומפני כהן
גדול ומפני | ס | סנהדרין בזמן
30 שיש עמהם נשיא הא אין בהם
נשיא אפילו | מפ | מפני סנהדרין
לא יעמיד ואם עמד הרי מתחייב
בנפשו מפני || שעומד מפניו
וממעט את ימיו ומקצר את
35 שנותיו.

94§

ד. אר' ישמעאל | מה הפרש שירות
שאדם משורר ויורד למרכבה
40 פותח ואר' ראשי | שירות תחילה
שבח וראשית שירה. תחילת גילה
וראשית רגה | משוררים השירים
המשרתים בכל יום ליהוה אלקי
ישראל על כסא | כסאיהם | כסא
45 הם | מושבים גלגל כסא כבודו מן
רנן מושב עליון הריע כלי | חמדה
שנעשה בה פלא ופלא תשמח
מלך שעליך כשמחת חתן | בבית
50 חופתו ישמח ויגל כל זרע יעקב
וכשבאתי לחסות | תחת 'צלי'
כנפך בשמחת לבב ששמח כך כי
סיחתך עם סיחת | מלך ועם
יוצרך אתה מספר בדבר ש'
ק'ק' יהוה צבאות.

55

95§ (155)

60 ה. | משבח ושירה של יום ויום
מגילה ורינה של עתים עתים
ומהגיון | היוצא מפי קדושים | הרי

המספר בגנותו עושין עליו כלה
ונחצה. ואין | חומלין עליו. סליק.

92§

ב. גדולה מכולם שתוקעין
ומריעין | ותוקעין ואחר כך מגדים
ושבים ומחרימין שלשה | פעמים
בכל יום בית דין של
מעלה מיום שנתנה תורה | לישר'
לישרים ולכש(י)רים | לענוים
ולחסידים לעלובים | לנבונים
10 ולבחירים ולפרושים לירד
ולעלות במרכבה | ולומר יהא
בנדוי לטעצש יי אלהי ישר' לו
ולכסא כבודו | ולכתר ראשו לבית
דין של מעלה ולבית דין של מטה.
| ולכל צבא מרום ולכל
משר|צ(ת)יו מי שעומד מפניו
חושש | במרכבה במרכבה ועוזב
אותו.

93§

ג. אר' ישמעאל | כך היה שוני
בצפיית המרכבה. החושש
במרכבה | אין לו רשות לעמוד
אלא מפני שלש מדות בלבד |
מפני המלך ומפני כהן גדול ומפני
סנהדרין וס(נ)הדרין || בזמן שיש
20 בהן נשיא הא אין בהן נשיא אף
מפני | סנהדרין לא יעמד. ואם
עמד הרי זה מתחייב בנפשו | מפני
שעמד מפניו וממעט את ימיו
ומקצר שנותיו. | סליק הילכתא.

94§

ד. אר' ישמעאל מה הפרש
שירות שאדם | משורר וי(ו)רד
5 למרכבה. פותח ואומר ראש
שירות תחילת | שבח וראשית
שירה תחילת גילה וראשית רגה
משוררים | השירים המשרתים בכל
יום ליוי אלהי ישר' ולכסא כבודו
הם | מושבים גלגל כסא כבוד. רנן
רנן מושב עליון הריע כלי | כלי
חמדה שנעשה בהפלא ופלא
תשמח 'ס'א' שמח תשמח' תשמח
מלך שעליך | כשמחת חתן בבית
10 חופתו ישמח ויגל כל זרע יעקב
וכשבאתי | לחסות תחת צל כנפך
בשמחת לבב ששמח כך כי סיחתך
עם | סיחת מלך ועם יוצרך אתה
מספר בדבר שו' ק'ק' יי
צבאות... | סליק.

95§

ה. משבח ושירה של יום ויום
מגילה ורינה של עתים | ועתים
ומהגיון | היוצא מפי קדושים

| בגנותו עושין לו כלה ונחצה
ואין חומלין עליו.. |

92§

גדולה מכולם שתוקעין ומריעין
ותוקעין ואחר כך מגדים ושבים |
10 ומגדים ומחרימין ג' פעמים בכל
יום בית דין של מעלה מיום
שנתנה תורה לישראל לישרים
ולכשרים ולענוים ולחסידים |
ולעלובים ולנבונים ולבחירים
ולפרושים לירד ולעלות
במרכבה | לידור יהא בנדוי
לטעצש יהוה אלדי ישראל לו
ולכסא כבודו | ולכתר ראשו אשר
בראשו לבד של מעלה ולבד של
מטה ולכל | צבא מרום ולכל
15 משרתיו מי שעומד מפניו חושש
במרכבה | ועוזב אותו..

93§

אר' ישמעאל כך היו שוני
בצפיית המרכבה | החושש
במרכבה אין לו רשות לעמוד
אלא מפני ג' מדות בלבד | מפני
המלך ומפני כהן ומפני סנהדרין
וסנהדרין בזמן שיש | בה נשיא הא
אם אין בה נשיא אף מפני
סנהדרין לא יעמוד | ואם עמד הרי
20 זה מתחייב בנפשו מפני שעומד
מפניו | ומ | וממעט את ימיו
ומקצר את שנותיו..

94§

אר' ישמעאל | מה הפרש שירות
של אדם משורר ויורד במרכבה
פותח | וא | ואומר ראש שירות
תחלת שבח וראשית שירה תחלת
גילה | וראשית רכה משוררים
25 השירים המשרתים בכל יום לה |
אלדי ישראל ולכסא כבודו.
כבודו מושבים גלגל כסא כבודו |
רנן מושב עליון הריע כלי
חמדה שנעשה בהפלא ופלא
כלי פלא | פלא. ופלא. תשמח
'ס'א' שמח תשמח עם שיחת מלך'
מלך שעליך כשמחת חתן בבית
חופתו ישמח | ויגל כל זרע יעקב
וכשבאתי לחסות תחת צל כנפך
בשמחת | לבב ששמח כך. וכי
שיחתך שיחת מלךך ועם יוצרך
30 אתה | מספר בדבר שו' ק'ק' ה
צבאות מלא כל הארץ כבודו..
//משבח||

95§

משבח ושירה של יום מגלה | ון |
81 ורונה של עתים ועיתים. /ה |
וההגיון | היוצא מפי קדושים

שמספר בגנותו עושין עליו כלה
ונחצה ואין חומלין | עליו.

92§

גדולה מכולם שתוקעין ומריעין
ותוקעין ותוקעין ואחר כך מגדים
ושבים ושוברים ומריעין ומגדים
ומחרימין שלשה פעמים בכל
יום בית דין של מעלה
30 מיום שנתנה תורה לישראל
לישרים ולעשירים ולענוים
ולעלובים || ולנבונים ולבחורין
ולפרושים לירד ולעלות למרכבה
לאמר יהא בנדוי של טעצש | ה'
אלהי ישראל לו ולכסא כבודו
ולכתר ראשו לבית דין של מעלה
ולבית דין של מטה | ולכל צבא
מרום ולכל משרתיו ולמי שעומד
מפניו חושש במרכבה ועוזב אותו
149 שזה אותו שעומד מפניו ומולול
בו.

93§

אמר ישמעאל כך היו שוני
בצפיית המ | רכבה החושש
5 במרכבה אין לו רשות לעמוד
אלא מפני שלש מדות בלבד | מפני
המלך ומפני כהן גדול ומפני
סנהדרין בזמן שיש בה נשיא הא
אם אין | בה נשיא אף מפני
סנהדרין לא יעמוד ואם עמד הרי
זה מתחייב בנפשו | מי שעומד
מפניו מפני שמעט את ימיו
ומקצר את שנותיו.

94§

אמר ישמעאל | מה הפרש שירות
שאדם משורר ויורד למרכבה
10 פותח האומר ראש שירות תחילת
שבח וראשית שירה תחילת גילה
וראשית רגה | משוררים השירים
בכל יום לה | אלהי | ישראל כסא
כבודו הם מושבים גלגל כסא
כבוד רנן רנן מושב עליון הריע
הריע | כלי חמדה כלי חמדה
שנעשה בהפלא ופלא שמח תשמח
מלך שעליך כשמחת | חתן
בבית חופתו ישמח ויגל כל זרע
יעקב וכשבאתי לחסות תחת
כנפך | בשמחת לבב ששמח כך כי
שיחתך עם שיחת מלךך ועם
15 יוצרך אתה מספר בדבר שו' ק'ק'
קדוש קדוש קדוש ה' צבאות מלא
כל הארץ כבודו.

95§

מי שבח ושירה | של יום ויום מי
גלה ורינה של עתים ועיתים
ומהגיון | היוצא מפי קדושים ומי |

בגנותו עושין עליו כלה ונחרצה
ואין חומלין עליו. | סליק

שמספר בגנותו עושין עליו כלה
ונחרצה | ואין חומלץ עליו.

המספר בגנותו עושים | עליו כלה 15
ונחרצה ואין חומלין עליו.. | סליק

92 §
גדולה מכולם שתוקעין ומריעין
ותוקעין ואחר כך מגדיל (מכריזין)
ושבין ומגדיל (ומכריזין) ומחרימין
שלשה פעמים בכל יום בית דין
שלמעלה מיום שניתנה תורה
לישראל | לעגן | לזישרים |
25 ולכשרים לענוים ולחסידים
ולעלובים ולנבונים ולבחירים
ולפוסחים לירד ולעלות במרכבה
| לומר יהא בידיו לטעש יי'
אלהי ישראל לו ולכסא כבודו
ולכתר ראשו לבית דין שלמעלה |
ולבית דין שלמטה ולכל צבא
מרום ולכל משרתיו מי שעומד
מפניו חושש במרכבה ועוב |
אותו.

928
ב' גדולה מכולם שתוקעין
ומריעין | וחורין ותוקעין ואחר
כך מנדין ושוברין מניירין
ומחרין- | מן שלשה פעמים בכל
יום. בב' של מעל לומר. מיום | 15
שניתנה רשות לישרים לכשרים
לעגונים ולעלובים לזבונים (ם) |
לברורים ולפרושים לירד ולעלות
במרכבה לומ' יהא בנדי | נגד
ט"עצ' יהיה אלהי ישראל
ולכסא כבודו ולכתר ראשו | לבית
דין של מעל ולבד של מן ולכל
צבא מרום ולכל | משרתיו כל מי
שעומד מפניו החושש במרכבה
ויצונו | אותו.

928
גדולה מכולם שתוקעין ומרעין
והוקעין ואחר (ר) | כך מדין ושבין
וענין ומחרימין ג' פעמי' בכל |
יום ב'ד של מעלה מיום שנתנה
תורה לישראל לישרים ולכשרי' |
ולעונו' ולחסידי'ם ולעלובי'ם
ולבנו'י'ם ולבחורי'ם ולפרועי'ם |
לירד ולעלות במרכבה לימ' יהא
כרדי לטע' צמ' יהוה | אלהי
ישראל לו ולכסא כבודו ולכתר
אשר בראשו לב'ד של | מעלה
ולב'ד של מטה ולכל צבא מרום
ולכל משרתי' מי שעומד (ר) | מפניו
חושש במרכבה ועוזב אותו ישוה
אותו שעומד מפניו ומקלל ב' |

93§
ג' אמ' ר' ישמעאל כך היו שונים
בצפיית המרכבה החושש
במרכבה אין לו רשות | לעמוד
אלא מפני שלש מדות בלבד מפני
המלך ומפני כהן גדול ומפני
סנהדרין וסנהדרין בזמן | שיש בה
נשיא הא אם אין בה נשיא אף
מפני סנהדרין לא יעמוד. ואם
עמד הרי זה מתחייב | בנפשו מפני
שעומד מפניו וממעט את ימיו
ומקצר את שנותיו. סליק.

938
ג' אמר ר' ישמעאל כך היו שונים
בצפיית /ה/ המרכבה. החושש
במרכבה אין לו לעמוד ומפני
שלש מדות. מפני מלך ומפני כהן
גדול ומפני סנהדרין. וסנהדרין
עצמה כשיש בה נשיא. ואם בה
נשיא אף מפני סנהדרין. | לא
יעמוד ואם עמד הרי זה מתחייב
בפנשו מ' שעמד | בפניו מפני
שמעט את ימיו ומקצר את
שנותיו.

93§
 3 ג' אמר ר' שמעאל כד || הו שוין
 25 בצפיית המרכבה הרושע
 במרכבה אין לו רשות | לעמוד
 אלא מפני ג' מדות כלול מפני
 30 הה' ומפני כהן גדול | ומפני
 סנהדרין וסנהדרין בזמן שיש בה
 30 ושיא ?? אם אין | בה ושיא אף
 מפני סנהדרין לא יעמוד ואם
 5 עמד הרי זה | מתחייב בנפשו מפני
 שנומל מפני וממעט ימיו |
 ומקלר את שנותיו. סליק

94 §
ד'. אמר ר' | ישמעאל מה הפרש
שירות שאדם משורר ויורד
למרכבה. פותח ואומר. ראש
שירות תחלת שבח | וראשית שירה
תחלת גילה וראשית רנה
משוררים השירים המשרים בכל
יום לה' שמוי ישראל לכסא |
כבודו הם מנשאים גיל גיל (לגלגל)
כסא (ה) כבוד. רנן רנן מושב עליון
הריע הריע כל חמדה שנעשה
בהפלא | ופלא. שמח תשמח מלך
ששעלך כשמתח חתן בבית חופתו
ישמח ויגל כל זרע יעקב.
וכשבאתי | לחסות תחת צל כנפיך
בשמחת לבב ששמח כך כי שיוחך
עם שיחת מלכך ועם יוצרך אתה |
מספר כדבר שנ' ק'ק' ה' צבאות
מלוא | הארץ כבודו. סליק.

94§
אֲר' | יִשְׁמַעֲלֵם מִה פִּירוּשׁ שִׁירוֹת
שִׁירוֹת מְשׁוּרֵר וְיִוִּיד לְמִרְכָּב(ה) |
פִּוֹתָהּ וְאוֹמֵר רֹאשׁ שִׁירוֹת תַּחֲלֵת
שִׁבְחָהּ וְרֹאשִׁית שִׁירָהּ || תַּחֲלֵת גִּילָה
וְרֹאשִׁית רִנָּה מְשׁוּרֵרִים הַשְּׂרִים
הַמְשֻׁרִים | בְּכָל יוֹם גִּנֵּד טַעֲצֵשׁ
יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לִכְסֹא כְבוֹדוֹ הֵן |
מִנְשָׁאִין גִּיל גִּיל כִּסֵּא כְבוֹד רִנָּה רִנָּה
מִשְׁבֵּחַ עֲלִיּוֹן הָרִיעַ | הָרִיעַ כִּלִּי
חֲמֻדָּה שְׁנַעֲשֶׂה בָּהּ פֶּלֶא וּפֶלֶא שִׁמְחָה
חֲתָן מִלֵּךְ שְׁעֲלִיד כְּשִׁמְחַת חֲתָן
וְיִכְלֶה בְּבֵית יִשְׁמַח וְיִגֵּל כָּל זֶרַע |
יַעֲקֹב כְּשִׁבְאִים לַחֲסוֹת תַּחַת
בִּנְפִיךָ כְּשִׁמְחַת לִבֵּךְ שִׁשְׁמָה | כִּךְ כִּי
שִׁיחַתָּךְ עִם שִׁיחַת מֶלֶךְךָ וְעִם
יִצְחָק אֶתָּה מִסְפֵּר | דְּבַר שְׁנָמָ'
ד'ק'ק'

948
ה' ד' אמי' ר' ישמעאל ?? הפלש
שירות של אדם משור' | ???
40 במרכבה פותח ואומ' ראש שירות
תחלת שבח וראשית (י) | שירה
תחלת גילה וראשית רנה
10 משוררים השרים המשרת' | בכל
יום לוי' אלהי ישראל ולכסא
45 כבודו הם מושאים גלגל כסא' |
??? רנן רינן' מושב עליון הריע
הריע כלי חזנה' וכלי חזנה'
שועשה בה | ??? ופלא. תשמח
תשמח מלך שעליך (עומד)
50 בשמחת חתן | בבית חופתו ישמח
ויגל זרע וזרע יעקב וכשבנאמי
לחסות | תחת כל כנפיך בשמחת
לבב ששמח בך. כי שיחתך
15 שיחת) | מלכך ועם יוצרך אתה
55 מספר כדבר שו' ק'ק'ק' יי'
צבאות | מלוא כל הארץ כבודו.
סליק

95§
ה' משבח ושירה שליום | ויום.
מגילה ורינה שלעמים ועמים.
ומהגיון היוצא מפי קדושים

95§ ד' משבח ושירה של כל יום ויום.
מגילה ורנה של עתים ועתים
מהגיון היוצא מפי הקדושי(ם) | 10

95 § 60 ה' (מ') שבח ושירה | של יום ויום
מגילה ורנה של עתי' | ועתים
ומהגיון היוצא מפי קדושים

ומגנין המתגבר מסף משרתים
הרי אש וגבעות להבה שבזות
וגנוזות נתיבות ככל יום כדבר שני.
| ק'ק' יהוה צבאות. סליק פרק
שני.

5

96§

מה לך שאתה נבהל עבד | נאמן
מה לך שאתה מרתיע משרת
ואהוב. אומר | לפניך זהרריאל
10 יהוה אלקי ישראל. אם אני לא
אבהל מי הוא | שלא | ש'יבהל.
אם אני לא ארתיע מי הוא
שירתיע שאני נקרא | לגבורה שש
15 שעות בכל יום ואלף פעמים
תוחכן אותו על / רכו | רכוב(ו)תן
עד שאני מגיע לכסא כבודו

97§

והיה הקול משיב ואומר | כמה שני
ויהי קול מעל לרקיע אשר על
ראשם בעומד | תרפינה כנפיהם
20 הללו שעושין לך מעשים הללו
אין בלי מה על | דבריהם ואין
25 סותר על סיחתם ואין סותר על
[סיחתם] (דבריהם) משרתי | הדור
רואים המלך הדור יושב בחדרי
היכל דממה אימה ויראה | קדושה
30 וטהרה כדבר שני ק'ק' יהוה
צבאות.

98§

ב. מלך גיסיים | מלך גבורות מלך
נפלאות מלך פרישות כסאך
מעופף שתקעת | יתד אריגת
25 המסכת שש כלול | ששכלול
העולם ומסלולו. עומד עליה שנים
40 | רבות דורות עד אין קץ ועדיין
לא הניח רגליו על קרקע ערב' |
אלא כעוף מעופף ועומד תחתיו
גאו גאים קשורי כתרים וכל |
מלכי ראשי מדות שבראת
45 חבושים עומדים תחת כסא
הכבוד |

99§

והיו מנטלין אותו בעז תוקף
וגבורה. ואף הם לא הניחו
רגליהם | בקרקע ערבות אלא
30 כעוף מעופפים ועומדים תחתיו
ושלשה | פעמים בכל יום ויום
כסא כבודך משתטח לפניך
ואומר לך | אהריאל זהרריאל
יהוה אלקי ישראל התכבד ושב
עלי מלך מפוא | למי שמשלך
60 חביב עלי ואין כבד עלי כדבר שני
ק'ק' יהוה צבאות. |

ומגנין המתגבר | מפי משרתים
הרי אש וגבעות להבה וצבזות
וגנוזות | נתיבות ככל יום כדבר
יום. כדבר שני ק'ק' יוי צבאות.
כו. סליק פר. |

96§

מה לך אתה נבהל עבד נאמן מה
לך אתה מרתיע משרת | ואהוב.
אומר יס'א' אמ' לפניך לפניך
זהרריאל יוי אלהי ישראל. אם אני
לא | אבהל מי הוא שיבהל. אם אני
לא ארתיע מי הוא שירתיע | שאני
221 נקרא לגבורה שש שעות בכל יום
ואלף פעמים סוחכן | אותי על
רכובתי יס'א' רכיבותיי עד שאני
מגיע לכסא כבודו.

97§

והיה הקול | משיב ואומר לו כמה
שני ויהי קול מעל לרקיע אשר על
ראשם | במעמד | בעומד | תרפינה
5 כנפי. הללו שעושין לך המעשים
הללו יס'א' האיללי | אין כלימה
על דבריהם ואין סותר על סיחתם
ואין סותר | על דבריהם משרתי
הדור קוראים מלך הדור יושב
בחדרי | היכל גאוה היכל דממה
אימה ויראה קדושה וטהרה כדבר
| שני ק'ק' יוי צבאות.

98§

ב. מלך גיסיים מלך גבורות. מלך
נפלאות | מלך פרישות כסאך
מעופף ועומד תחתיו משעה
10 שתקעת | יתד אריגת המסכת של
שיכלול העולם ומסלולו עומד
עליה | שנים רבות דורות עד אין
קץ ועדיין לא הניח רגליו על
קרקע ערבות. | אלא כעוף
המעופף ועומד תחתיו גאי גאים
קשורי כתרים | וכל מלכי ראשי
מדות שבראת חבושים עומדים
15 תחת כסא | כבודו.

99§

והיו מנטלין אותו בעז תוקף
וגבורה. ואף הם לא הניחו
רגליהם בקרקע ערבות אלא
כעוף מעופפים ועומדים תחתיו. |
ושלשה פעמים בכל יום ויום כסא
כבודך משתטח לפניך ואומר לך.
זהרריאל יוי אלהי ישראל התכבד
ושב עלי מלך מפואר לפי |
שמשאך חביב עלי ואין כבד עלי
כדבר שני ק'ק' יוי צבא. ||

ומרגין המתגבר מפי משרתים
הרי אש וגבעות להכות בצריות
וגנוזות נתיבות ככל יום כדבר |
שני ק'ק' ה צבאות וכו'.

96§

מהלך | מה לך | אתה נבהל עבד
נאמן | מה אתה. מהלך | מה לך |
5 אתה מרתיע משרת ואהוב אומר
אני לפניך יס'א' אמר לפניך |
זהרריאל ה אלדי אלדי אבותי
אם אני לא אבהל מי הוא ש |
שיבהל אם אני לא ארתיע מי הוא
שירתיע שאני נקרא לגבורה |
שש שעות בכל יום ואלף פעמים
סוחכים אותי | על | ריבבותי | עד
שאני מגיע לכסא הכבוד

97§

והיה הקול משיב ואומר לו כמה |
שני קול ממעל לרקיע אשר על
ראשם בע'מ' תרפ' כנפיהם. |
הללו שעושין לך המעשים האילו
אין כלימה על דבריהם ואין |
סותר על סיחתם ואין סותר על
דבריהם משרתי הדור ונקראי |
מלך הדור יושב בחדרי היכל
דממה אימה ויראה קדושה |
וטהרה כדבר שני ק'ק' ה צבאות
מלא כל הארץ כבודו. |

98§

מלך גיסיים מלך גבורות מלך
נפלאות מלך פרישות | כסאך.
15 כסאך מעופף משעה שתקעת
יתיר יתיר אריגת | המסכת
שיכלול העולם ומסלולו עומד
עליה שנים ריבוא | ד | דורות עד
אין קץ ועדיין לא הניח רגליו על
קרקע ערבות אלא | כעוף מעופף
ועומד תחתיו גאי גאים קשור
כתרים וכל מלכי | ראשי מדות
20 שבראת חבושין יס'א' חשובין
עומדים תחת כסא כבודך

99§

והיו | מנעלין יס'א' מנטלין אותי
בעז תוקף ואף הם לא הניחו
רגליהם בקרקע | ע/ ערבות אלא
כעוף מעופף ועומדים תחתיו וג'
פעמים בכל יום | ויום כסא כבודך
משתטח לפניך ואומר לו
זהרריאל ה אלדי | ישראל התכבד
ושב עלי מלך מפואר למי
שמשאך חביב עלי ויקר | ואין כבד
25 עלי כדבר שני ק'ק' ה צבאות.

נגון המתגבר מפי משרתים הרי
אש וגבעות להבה ניצבזות וניגזות
ונתינות בכל | יום כדבר שני
קדוש קדוש קדוש ה' צבאות מלא
כל הארץ כבודו. סליק | פרקא

96§

ג' מה לך אתה נבהל עבד נאמן
מה לך אתה | מרתיע משרת
20 ואהוב אומר אני לפניך זהרריאל
ה' אלהי ישראל | אם אני לא אבהל
מי הוא שיבהל אם אני לא ארתיע
מי הוא שירתיע שאני נקרא |
לגבורה שש שעות בכל יום ואלף
פעמים סוחכים אותי על
ארכובותיי עד שאני מגיע | לכסא
כבודך

97§

והיה הקול משיב וא' לו כמה
שכתוב ויהי קול ממעל לרקיע
אשר | על ראשיהם בעומד.
תרפינה כנפיהם הללו שעושין לך
25 כל המעשים הללו אין כלימה | על
דבריהם ואין סותר על סיחתם
משרתי הדור ונקראי מלך הדור
יושב בחדרי | היכל דממה אימה
ויראה קדושה וטהרה כדבר שני
קדוש קדוש קדוש ה' צבאות מלא
כל הארץ כבודו.

98§

מלך גיסיים מלך גבורות מלך
נפלאות מלך פרישות כסאך
כסאך | מעופף משעה שתקעת
יתד אריגת המסכת ששכלול
העולם ומסלולו עומד עליה | שנים
רבות דורות אין קץ ועד אין
מספר ולא הניח רגליו הקרקע
ערבות ערבות | רקיע אלא כעוף
30 מעופף ועומד תחתיו גאי גאים
קשורי כתרים וכל מלכי | ראשי
150 מידות שבראת חבושים ועומדים
תחת כסא כבודך

99§

והיו מנטלין אותו בעז תוקף |
וגבורה | ואף הם לא הניחו
רגליהם על קרקע ערבות רקיע
אלא כעוף מעופף | פים | ועומדים
תחתיו שלשה פעמים בכל יום ויום
היה כסא כבודך משתטח לפניך
ואומר לך | זהרריאל יי אלהי
ישראל התכבד ושב עלי מלך
מפואר לפי שמשאך חביב לי ואין
כבד | עלי שני ק'ק' וקרא זה אל זה
5 ואמ' קדוש קדוש קדוש יי צבאות
מלא כל הארץ כבודו. |

ומגין המתגבר מפי משרתים
הרי אש וגבעות להבה | נצברות
ללא נצברות. ונגזרות ונחכות לא
ונתכות בכל יום כדבר ש' ק'ק'ק'
40 ה' צבאות | כול' סליק פירקא.

96§

מה לך אתה נבהל עבד ואמן | מלך
מה לך אתה מרתיע משרת |
ואהוב. אומ' אני לפיך הריאל
י'י' אלהי ישראל אם אני לא
אבהל מי הוא שיבהל. אם אני לא
אם אני לא ארתיע מי הוא
שירתיע. שאני נקרא לגבורה שש
שעות בכל יום. ואלף פעמים |
סוחבים אותי על רכובותי. מגיע
לכסא הכבוד

97§

והיה הקול משיב ואומ' לו כמה
ש' ויהי קול ממעל לרקיע אשר
על ראשם בעמדם תרפנה
כנפיהם.. הללו שעושים לך כל |
45 דבר(י)הם ואין סותר על שיחותם
(סיתתם) ואין סותר על דבריהם |
משרתי הדור וקראים (רואים)
מלך הדור יושב בחדרי היכל
דממה אימה ויראה קדושה
וטהרה כדבר ש' ק'ק'ק' י'י'
צבאות.

98§

ב' מלך נסים מלך גבורות
מלך נפלאות. מלך פרישות | כסאך
כסאך כסאך מעופף משעה שחקעתה יתר
שחקעת | יתיד אריגת המסכת
ששכלול העולם וסלסולו
ומסלולו עומד עליה שנים רבות
דורות עד אין קץ | ועד אין מספר
לא יולא' הניח רגליו על קרקע
ערבות רקיע אלא כעוף | מעופף |
מעופף | מעופף | ועומד תחתך
ית?תיו' גאי גאים קשורי כתרים
וכל מלכי ראשי | מדות | מדות
שבראת חשובים | עומדים תחת
5 כסא כבודך

99§

והיו מנטלין אותו בעז תוקף
וגבורה ואף הן לא הניחו רגליהם
| על קרקע ערבות רקיע אלא
כעוף מעופפים ועומדים תחתיו
ושלשה פעמים בכל יום | ויום
כסא כבודך משתטח לפניך
ואומר לך הריאל י'י' אלהי
ישראל התכבד ושב עלי | מלך
מפואר לפי שמשאך חביב עלי
ויקר ואינו כבד עלי כדבר ש'
ק'ק'ק' י'י' צבאות וגו'.

ומגין המתגבר מפי המשרתים
הרי אש וגבעות להבה | נצברות
ונגזרות ונחכות בכל יום ויום
כדבר ש' ק'ק'ק'.

96§

פרק ג' מה לך אתה נבהל עבד
מלך נאמן. מה | לך אתה מרתיע
משרת אהוב. אמר לפיו |
ההריאל יהוה אלהי ישראל אם
אני לא אבהל מי הוא | שיבהל. אם
15 אני לא ארתיע מי הוא שירתיע.
שאני נקרא | לגבורה שש שעות
בכל יום ואלף פעמים סוחבין
אותי על | ארכובותי עד שאני
מגיע לכסא כבודך

97§

והיה הקול משיב | ואומר לו כמה
שכתי ויהי קול ממעל לרקיע וכו'.
הללו /ש/ שעושים לך כל המעשין
האלו אין הכלמה על דבריהן ואין
| סותר על שיחתן משרתי הדרי
20 נקראין מלך הדור יושב | בחדרי
היכל דממה אימה ויראה קדושה
וטהרה כדבר | שנא' ק'ק'ק'.

98§

ב' מלך נסים מלך גבורות מלך
נפלאות | מלך פרישות. כסאך
כסא מעופף משעה שחקעתה יתר
| וארגת המסכת ששכלול עולם
וסלסולו עומד עליה שנים | רבות
25 דורות אין קץ ועדיין לא הניח
רגליו על קרקע | ערבות רקיע
אלא כעוף מעופף עומד תחתך
גאו גאים | קשורי כתרים וכל
מלאכי ראשי מדות שבראת
חבושים | חבושים ועומדים תחת
471 כסא כבודך

99§

והיו מנטלין אותי | בעז תוקף
וגבורה ואף הן לא הניחו רגליהן
על קרקע ערבות | רקיע אלא
כעוף מעופפים ועומדים תחתיו
שלשה פעמים | בכל יום ויום היה
כסא כבודך משתטח לפניך
ואומר לך | ההריאל י'י' אלהי
ישראל אתכבד ושב עלי מלך
מפואר | לפי שמשאך חביב עלי
ואין כבד לי כדבר ש' ק'ק'ק' /ג/

ומגין המתגבר מפי | משרתים
הרי אש וגבעות להבות וצברות
ונגזרות ונחכות | כל יום כדבר
20 ש' ק'ק'ק' י'י' צבאות וכו' סליק
פירקא

96§

פ' מה לך אתה נבהל עבד ואמן
| מה אתה | מה לך אתה מרתיע
משרת אהוב אומ' אני לפיך
10 ההריאל | י'י' אלהי ישראל אם
אני לא אבהל מי הוא | שיבהל | אם
אני לא | אבהל מי הוא שיבהל אם
4 אני לא ארתיע מי הוא שירתיע(ע) |
15 שאני נקרא לגבורה שש שעות
בכל יום ואלף פעמים | סוחבים
אותי על רכובותי עד שאני מגיע
לכסא |א|כבודך |

97§

והיה הקול משיב ואומ' לו כמה
ש' ויהי קול ממעל לרקיע | אשר
5 על ראשם בעמ' תרפנ' כנפיהם.
הללו שעושים לך | המעשים האלו
25 אין כלמה על דבריהם ואין סותר
על שיחת(ם) | ואין סותר על
דבריהם משרתי הדור ונקראין
מלך הדור | יושב בחדרי היכל
דממה אימה ויראה קדושה
30 וטהרה | כדבר ש' ק'ק'ק' י'י' צבאות
וכו'.

98§

ב' מלך נסים | מלך גבורות מלך
35 נפלאות מלך פרישות | כסאך
| כסאך מעופף משעה שחקעת
יתיד | טה | אריגת המסכת
ששכלול העולם וסלסולו
40 ומסלולו עומד עליה שנים | רבוא
(ס'א רבות) דורות עד אין קץ
(ועוד אין מספר) ועדיין לא הניח
רגליו על קרקע | ערבות אלא
כעוף מעופף ועומד תחתך גאי
45 גאים קשורי | כתרים וכל מלכי
ראשי מדות שבראת חבושין
עומדין | תחת כסא כבודך
15

99§

והיו מנטלין יס'א מנטלין אותו
בעז תוקף | (וגבורה) ואף הם | לא
הניחו רגליהם בקרקע ערבות
רקיע אלא כעוף מעופף |
55 ועומדין תחתיו ג' פעמ' בכל יום
יום כסא כבודך | משתטח לפניך
ואומ' לו ההריאל י'י' אלהי
ישראל תתכבד | ושב עלי מלך
מפואר לפי שמשאך חביב עלי
60 ויקר ואין | כבד עלי כדבר ש'
ק'ק'ק' י'י' צבאות וכו'

100§

ג' גאווה מופלאה או שררה ראשונה
גאווה של רוממה ושררה | של
זהוהו | זיהוין של מלאך הפנים
מתנהג בה בכל יום ויום שלש |
פעמים בבד' שלמעלה כשהוא
הולך ובא על ערבות רקיע שעל |
ראשי הכרובים. ושעל ראשי חיות
הקדש ושעל ראשי האופנים
והכרובי | והאופנים וחיות הקדש
חבושים ועומדים תחת כסא
הכבוד.

101§

וכיון | שרואים כל מי שבמרומ
כשהוא הולך ובא על ערבות
רקיע שעל ראשי | הכרובים ושעל
ראשי האופנים ושעל ראשי חיות
הקדש מרתיעין | ומתבהלין
ומתעלפין ונופלין | על פניהם
לאחוריהם כי במאה ושמו |
וחמשת אלפים רבבות פרסאות
אין כל בריאה יכולה ליגע לאותו |
מקום מפני | וזו אלי אשיות
שמועלרים ויוצאים מפני
הכרובים | ומפני האופנים. ומפני
חיות הקדש שפותחין פיהם לומר
קדוש | בשעה שישראל אומרי
לפניו קדוש. כדבר שנ' ק'ק'ק'
יהוה צבאות. | סליק פרק שלישי.

102§

מדה של גבורה מידה של קדושה
מידה נוראה | ומבהלה. מידה של
רתת. מידה של יזע. מידה של
חלחלה. | מידה של חילוק. של
זהרריאל יהוה צבאות אלקי
ישראל שמעוטר | ובא על כסא
כבודו וחוקו ומלא כולו מפנים
של החיצון יהוה יהוה | ועיני כל
בריאה אינ' יכולה להסתכל בו
לא עיני בשר ודם ולא | עיני
משרתיו והמסתכל בו והמציץ
והרואה אחזות מחזיונת | לגלגלי
עיניו וגלגלי עיניו מפלטיין
ומוציאין לפידי אש והן מלהטין
והם שורפין אותו והאש | והוא
מן האדם המסתכל מפני אדם |
המסתכל הוא מלהטת אותו והיא
שורפת אותו. מפני מה מפני |
דמות עינים של חילוק של זה.
רדיאל יהוה אלקי ישראל
שמעוטר | ובא על כסא כבודו
וערב ומתוק יופיו כמראה יופי
הדר | עיניו דמות חיות הקדש.
כרב' שנ' ק'ק'ק' יהוה צבאות.

100§

ג' גאווה מופלאה ושררה משונה.
גאווה של רוממה | ושררה של
זיהוין של מלאך הפנים מתנהג בה
שלשה פעם | בכל יום ויום בבית
דין של מעלה כשהוא הולך ובא
על הרקיע | שעל ראשי הכרובים
ושעל ראשי האופנים. ושעל ראשי
חיות | הקדש והכרובים והאופנים
חיות הקדש חבושים ועומדים |
תחת כסא הכבוד

101§

וכיון שרואים כל מי שבמרומ
כשהוא הולך | ובא על ערבות
רקיע שעל ראשי הכרובים ושעל
ראשי האופנים | ושעל ראשי חיות
הקדש מרתיעין ומתבהלין
ומתעלפין ונופלין | לאחוריהם כי
במאה ושמונים וחמשת אלפים
רבבות פרסאות | אין כל ב' (י)ה
יכולה ליגע | לאותו {?} מקום
מפני | זוחלי אשיות שטורדין |
ויוצאים מפני הכרובים ומפני
האופנים ומפני חיות הקדש שח'
ש[ת] | שפותחין פיהם לומר
קדוש בשעה שישר' אומ' לפניו
קדוש. כדבר שנ' ק'ק'ק' יי צבא'
מ'כ'ה'כ'.

102§

ד'. מידה של קדושה מידה של
גבורה מידה נוראה | מידה של
מבהלה מידה של רתת מידה | של
יזעה מידה של בהל מידה של
חלחלה של חלוק של זהרריאל |
יו אליה ישר'. שמעוטר ובא על
כסא כבודו וחוקו ומלא כולו |
מבפנים ומן החיצון יי יי ועיני
כל בריאה אינה יכולה להסתכל |
בו יב' לא עיני בשר ודם ולא עיני
משרתיו והמסתכל בו והמציץ |
והרואה אחזות ומחזירות לגלגלי
עיניו וגלגלי עיניו פולטיין |
ומוציאין לפידי אש והן מלהטין
אותו והן שורפין אותו. | והאש
היוצא מן | היוצא {?} האדם
המסתכל היא שורפת | אותו והיא
מלהטת אותו מפני מה מפני דמות
עינים | של חלוק של זהרריאל יי
אלהי ישר' שמעוטר ובא על | כסא
כבודו וערב ומתוק יופיו כמראה
יופי | זיו הדר עיני | דמות חיות
הקדש. כרב' שנ' ק'ק'ק' יי
צבאות כר'. | סליק פרק

100§

גאווה מופלא /וש | ושררה משונה
גאווה של רוממה ושררה של זיהוין
שמלאך הפני' | מתנהג בה ג'
פעמי' בכל יום בבד' של מעלה
{?} כשהוא הולך ובא | עד הרקיע
שעל שני הכרובים ושעל ראשי
האופנים ושעל ראשי | חיות הקדש
והכרובי | והאופני' וחיות הקדש
חבושי בד' ועומדי' | תחת כסא
הכבוד

101§

וכיון שרואין כל מי שבמרומ
כשהוא הולך ובא | על הרקיע
שעל ראשי הכרובים ושעל ראשי
החיות הקדש | ושעל ראשי
האופנים מרתיעין ומתבהלין
ומתעלפין ונופלין | לאחוריהם {?}
כי בקס'ה אלפי' רבבות פרסאות
אין כל בריה יכולה ליגע לאותו
מ | מקום מפני | זוחלי אשיות
שטורדין ויוצאין מפני הכרובים
ומפני | האופנים ומפני חיות הקדש
שפותחין פיהם לומר בשעה
שישראל | עומדים לפניו קדוש
כדבר שנ' ק'ק'ק'.

102§

מדה של קדושה | מדה של גבורה
מדה נוראה מדה מובהלת מדה
של רתת מדה של | יזע מדה של
בהל מדה של חלחלה יש לו חלוק
של זהרריאל ה אלדי | ישראל
שמעוטר ובא אל כסא כבוד
חוקו כולו מבפנים ומן | ה |
החיצון ה ה ועיני כל בריה אין
יכולה להסתכל בו ולא עיני בשר |
ודם ולא עיני משרתיו והמסתכל
בו והמציץ בו והרואה אחזות |
ומחזירות לגלגלי עיניו וגלגלי
עיניו מופלטיין ומוציאין לפידי אש
והן | מלהטין ושורפין אותו והאש
היוצאה מן האדם המסתכל
שורפתו | ומלן {?} מפני מה
מפני דמות עינים של חלוק של
זהרריאל ה | אלדי ישראל
שמעוטר ובא על כסא כבודו
וערב ומתוק יופיו | כ | כמראה
יופי זיו הדר עיני דמות חיות
הקדש כדבר שנ' ק'ק'ק' וכו'.

100§

גאווה מופלא זו הדרי המשנים
גאווה של רוממה ושררה של זיהוין
ומלאך הפנים מת- | נהיג בה שלש
פעמי' בכל יו' {?} ויום בית דין
של מעלה וכשהוא הולך ובא על
הרקיע | שעל ראשי הכרוב שעל
ראשי האופני' ושעל ראשי החיות
הקדש חבושין ועומדין תחת | כסא
כבודך

101§

וכיון שהיו רואין אותו כל מי
שבמרומ כשהוא הולך ובא על
הרקיע שעל | ראשי הכרובים
ושעל ראשי האופנים ושעל ראשי
חיות הקדש מרתיעין ומתבהלין
ומת- | לפין ונופלים לאחוריהם
כי במאה ושמונים וחמשת אלפים
רבבות פרסאות ואין כל | בריה
יכולה ליגע לאותו המקום מפני
זוחלי אשיות שטורדין ויוצאין מפני
הכרובים | ומפני האופנים ומפני
חיות הקדש שפותחין את פ' {?}הם
לאמר בשעה שישראל עומדין |
לפניו כדבר שכת' קדוש קדוש
קדוש יי צבאות מלא כל הארץ
כבודו.

102§

מידה של קדושה | מידה של גבורה
מידה נוראה מידה מבהלה מידה
של רתת מידה של בהלה מידה |
של חלחלה של חלוק של זהרריאל
יי אלהי ישראל שמעוטר ובא על
כסא כבודו וחוקו ומלא | כולו
מבפני' ומבחוץ יי יי ועיני כל
בריאה אינה יכולה להסתכל בו לא
עיני בשר ודם | ולא עיני משרתין
כי המסתכל בו והמציץ והרואה
אותו אחזות מחזירות לגלגלי
עיניו | מפליטיין אש ומוציאין
לפידי אש והן מלהטין אותו והם
שורפים אותו כי אש היוצא מאת |
אדם המסתכל היא מלהטת אותו
והיא שורפת אותו מפני דמות
עינים של חלוק של | זהרריאל יי
אלהי ישראל שמעוטר ובא על
כסא כבודו וערב ומתוק יופיו
ממראה יופי זיו | הדר עיני חיות
הקדש כדבר שנ' קדוש קדוש
קדוש יי צבאות מלא כל הארץ
כבודו. | סליק פרק

100§

ג' גאווה מופלא וש[ר]רה משונה
גאווה של רוממה ושררה של
זיהיון שמלאך הפנים מתנהג בה
שלושה פעמים בכל יום | ויום
בבית דין של מעלה לפני כסא
כבוד כשהוא הולך | ובא על
הרקיע שעל ראשי הכרובים
ושעל ראשי האופנים | ושעל ראשי
חיות הקדש והאופנים | וחיות הקדש
חבושים ועומדים תחת כסא
הכבוד

101§

וכיון שרואים אותו כל מי
שבמרום | כשהוא הולך ובא על
הרקיע שעל ראשי הכרובים
ושעל ראשי האופנים ושעל ראשי
חיות הקדש מרתיעין ומתבהלין
ומתעלפין ונופלין לאחוריהן | כי
במאה ושמונים וחמשת | אלפים
רבות פרסאות אין כל בריה
יכולה ליגע לאותו מקום מפני
זוחלי אישות | שטורדין ויוצאין
מפי הכרובים ומפי האופנים
ומפי חיות הקדש שפותחין את
פיהן | לומר קדושה קדושה
שישראל אומרין לפניו קדוש
כדבר שו' ק'ק'ק' יי' צבאות וגו'.

102§

ד' | מידה של קדושה מידה
של גבורה מידה גוראה מידה
מבולה מידה של רתת | מידה
שליוע מידה שלכלה מידה
שלחלחלה מידה שלחלוק | ס'א
שח'ן | שלהרריאל יי' אלהי
ישראל | שמעוטר ובא על כסא
כבודו וחוק ומלא כולו מבפנים
ס'א 'ים' ומן החיצון יי' יי'
ועיני כל | בריה אין ס'א אינה'
יכולה להסתכל בו לא עיני בשר
ודם ולא עיני משרתיו כי
המסתכל בו | והמצייץ והרואה
אותו אוחות ס'א '?? אר'
מחזירות גלגלי עיניו וגלגלי עיניו
מפלטין אש ומוציאין | לפידי אש
והן מלהטין אותו והן שורפין אותו
כי אש היוצא מאת אדם המסתכל
היא מלהטת אותו והיא שורפת
מפני מה מפני דמות עיניים
שלחלוק שלהרריאל ה' שמוי
ישראל שמעוטר ובא על | כסא
כבודו וערב ומתוק יופיו כמראה
יופי זיו הדר עיני דמות חיות
הקדש כדבר שו' ק'ק'ק' ה' |
צבאות וגו' סליק פירקא.

100§

גאווה מופלאה ושררה משונה.
גאווה של רוממה ושררה של |
זיהיון שמלאך הפנים מתנהג בה
שלושה פעמים בכל יום | ויום
בבית דין של מעלה לפני כסא
כבוד כשהוא הולך | ובא על
הרקיע שעל ראשי הכרובים
ושעל ראשי האופנים | ושעל ראשי
חיות הקדש והאופנים | וחיות הקדש
חבושים ועומדים תחת כסא
הכבוד

101§

וכיון שהיו רואין אותו | כל מה
שבמרום כשהוא הולך ובא על
הרקיע שעל ראשי הכרובים
ושעל ראשי האופנים ושעל ראשי
חיות הקדש | מרתיעין ומתבהלין
ומתעלפין ונופלין לאחוריהן
שבמאה | ושמונים וחמשת אלפים
רבות פרסאות אין כל בריה
יכולה ליגע לאותו מקום מפני
זוחלי אשות שטורדין | ויוצאין
מפי הכרובים ומפי האופנים
ומפי חיות הקדש | שפותחין את
פיהן לומר קדוש בשעה שישראל
אומרין לפניו קדוש כדבר שנא' 20
ק'ק'ק'.

102§

ד' מידה של קדושה מידה של |
גבורה מידה גוראה מידה מבולה
מידה של רתת מידה של | זיע מידה
של בהלה מידה של חלחלה של
חלוק של הורריאל | יהיה אלהי
ישראל שמעוטר ובא ויושב בו על
כסא כבודו | וחוק ומלא כולו
מבפנים ומבחוץ יי' יי' ועיני כל
בריה | אינה יכולה להסתכל בו
לא עיני בשר ודם ולא עיני מ' /
משרתיו. והמסתכל בו והמצייץ
הרואה אותו אוחות | מחזירות
לגלגלי עיניו. וגלגלי עיניו
מפלטין ומוציאין | לפידי אש והן
מלהטין אותו והן שורפין אותו כי
אש היוצא מאת אדם המסתכל
היא מלהטת אותו והיא שורפת
אותו. מפני מה מפני רמות עיניים
של חלוק של הורריאל יהיה |
אלהי ישראל שמעוטר ובא על
כסא כבודו וערב ומתוק | יפיו
כמראה יופי זיו הדר עיני חיות
הקדש כדבר שנא' ק'ק'ק'.

100§

ג' גאווה | מופלא יי' הררי
המשיגים. ושררה משונה גאווה של
רוממה | ושררה | של זיהיון
שמלאך הפנים מתנהג בה ג'
פעמי' בכל יום | ויום בב'ד של
מעלה כשהוא הולך ובא על
הרקיע שעל | שני הכרובים ושעל
ראשי האופנים ושעל ראשי חיות |
הקדש והכרובים והאופנים | וחיות
הקדש חבושי בד ועומדי' | תחת
כסא הכבוד

101§

וכיון שרואין כל מי שבמרום
כשהוא | הולך ובא על הרקיע
שעל ראשי הכרובים ושעל ראשי
חיות הקדש ושעל ראשי האופנים
מרתיעין ומתבהלין | ומתעלפין
ונופלין לאחוריהן כי ב'ק'פ'ה'
אלפים רבות | פרסאות לאין כל
בריה יכולה ליגע לאותו מקום
מפני | זוחלי אשות שטורדין
ויוצאים מפי הכרובים ומפי |
האופנים ומפי חיות הקדש
שפותחין פיהן לומר ק' בשעה | 10
שישראל אומ' לפניו קדוש כדבר
שו' ק'ק'ק'.

102§

ד' מידה | של קדושה מידה של
גבורה מידה גוראה מידה | מבולה
מידה של רתת מידה של זיע מידה
של בהל מידה | של חלחלה של
חלוק של הורריאל יי' אלהי
ישראל שמעוטר | ובא על כסא
כבוד וחוק ומלא כולו מבפנים
ומן החיצון יי' יי' ועיני כל בריה
אין יכולה להסתכל בו ולא עיני | 15
בשר ודם ולא עיני משרתיו
המסתכל בו והמצייץ והרואה |
(ס'א אותו תואר מחזירות)
אוחות ומחזירות לגלגלי עיניו
וגלגלי עיניו מן | מפלטין אש
ומוציאין לפידי אש והן שורפין
ושורפין אותו והאש היוצא | מן
האדם המסתכל שורפתו
ומלהטתו מפני מה מפני | דמות
עיניים של' חלוק של הורריאל יי'
אלהי ישראל שמעוטר | ובא על
כסא כבודו וערב ומתוק יופיו
במראה יופי זיו | הדר עיני דמות
חיות הקדש כדבר שו' ק'ק'ק' וכ' | 55
סליק פירקא

103§

י'ד' מי כמלכינו בכל גיאי
תופשי מלכות מי כיוצרנו | מי
כה' שמוינו ומי כמוהו בקושרי
קשרי כתרם. כי בששה קולות
משוררים לפניו משרתי מרום |
נושאי כסא כבודו הכרובים
והאופנים חיות הקודש בקול קול
שמעולה מחברו ומשונה משלפניו |

104§

קול הראשון כל השומע אותו
מיד מתגעה ומשתטח. קול השני
כל המאזין לו מיד תועה | ושוב
30 אינו חוזר. קול השלישי כל השומע
אותו מיד אוזנתו עוית ומיד מת.
קול הרביעי | כל המאזין לו מיד
משתברת גולגולת ראשו וקומתו
ומתנתקין רוב ראשי צלעותיו.
קול החמישי | כל השומע אותו
מיד משתפך כקיתון ושורה כולו
להיות דם. קול השישי כל המאזין
לו מיד | אוזנתו דקירה [רקידה]
בלבו ולבו מרעיש ומהפך את בני
קלבי מיעיו ושרת מררתו בקרבו
להיות כמים | דבר ש' ק'ק' ה'
צבאות וכול'.

105§

ב' מי כמלכינו ומי כיוצרנו ומי
כה' שמוינו חמה | ולבנה מפליט
35 ומוציא כתר ראשו כימה וכסיל
וכוכב ונוגה מזרות וכוכבים
ומזלות טורדין | ויוצאין מחלוק
שלו שמעוטר ויושב בו על כסא
כבודו ואור גדול היה מפליט בין
עיניו כי מלך | ניסין ומלך גבורות
ומלך נפלאות ומלך פרישות הוא
דבר ש' ק'ק' ה' צבאות וכול'.

106§

ג' אמ' ר' ישמעאל כל השירות
הללו שמע ר' עקיבה כשירד
למרכבה | ותפש ולמד אותם
[?] מלפני כסא כבוד שהיו [מושר]
משוררין לפניו משרתיו.

107§

אמ' ר' ישמעאל אותו | היום
40 חמישי בשבת היה כשבאת
שמועה קשה מרומי מכרך גדול של רומי
שלרומי לאמר יתפשו ארבעה |

103§

פרק ד' מי כמלכנו בכל גיאי
תופשי תפסוי מלכות. מי כיוצרנו
מי כיוי אלהינו | בקושרי קשרי
כתרים. כי בששה קולות משוררין
לפניו מדות נושאי כסא כבודו
הכרובים והאופנים וחיות הקודש |
10 בקול קול שמעולה מחברו
ומשונה משלפניו

104§

קול הראשון כל השומע אותו מיד
מתגעה ומשתטח. קול השני כל
המאזין לו מיד תועה ושוב אינו
חוזר. קול השלישי כל השומע
אותו מיד ומיד מת. קול הרביעי | כל
משתברת גולגולתו וקומתו |
15 ומתנתקין רוב ראשי צלעותיו.
קול החמישי כל השומע אותו
מיד משתפך כקיתון ושורה כולו
להיות דם. קול השישי כל המאזין
לו מיד אוזנתו דקירה לבלבו ולבו
מרעיש ומהפך את בני קרבי מעיו
ושורת מרירתו | בקרבו להיות
כמים דבר שנא' ק'ק'.

105§

ב' מי כמלכנו מי כיוצרנו מי כיו
אלהינו חמה ולבנה | מפליט
20 ומוציא כתר ראשו כימה וכסיל
וכוכב ונוגה | מזרות וכוכבים
ומזלות טורדין ויוצאין מחלוק
שלו | שמעוטר ויושב בו על כסא
כבודו ואור גדול היה | מפליט בין
עיניו מלך ניסין ומלך גבורות מלך
נפלאות | ומלך פרישות הוא
25 דבר שנא' ק'ק'.

106§

ג' אמר רבי ישמעאל כל השירות
הללו שמע ר' עקיבה כשירד |
למרכבה ותפש ולמד אותם
מלפני כסא כבוד שהיו || שהיו 72
משוררין לפניו משרתיו.

107§

אמר ר' ישמעאל אותו | היום
חמישי בשבת היה כשבאת שמועה
קשה מרומי | מכרך גדול של רומי
לומר | תפשו ארבעה אנשים |

103§

פד' מי כמלכינו בכל גיאי תופשי
מלכות. מי כיוצרנו ומי כיו
אלהינו. ומי כמוהו בקושרי | קשרי
5 כתרים כי בששה קולות משוררים
לפניו יסא לפניו משרתי מרום
נושאי כסא כבודו | מדת נושאי
כסא כבוד הכרובים והאופנים
חיות הקודש בקול קול | שמעולה
מחברו ומשונה משלפניו.

104§

קול הראשון | כל השומע מיד
מתעגר יסא מתגעה ומשתטח.
15 קול השני | כל המאזין לו מיד
תועה ושוב אינו | חוזר. קול
השלישי כל השומע מיד אוזנתו
עוית ומיד מת. קול הרביעי | כל
המאזין לו מיד משתברת גולגולתו |
20 ראשו וקומתו ומתנתקים רוב
ראשי צלעותיו. | קול חמישי כל
השומע מיד נשפך כקיתון ושורה
כולו להיות דם. קול השישי | כל
השומע וכל המאזין לו מיד |
25 אוזנתו רקודה בלבו ולכן מרעיש
ומהפך [כלי] (קרבי) מעיו ושורה |
15 מרדתו בקרבו להיות כמים כדבר
ש' קק' וכו' | סליק

105§

הגלה ג' אמ' ר' ישמעאל ומי כיוצרנו
ומי כיו | אלהינו חמה ולבנה
משליט ומוציא (א) | כתר ראשו
40 כימה וכסיל וכוכב ונוגה מזרות
וכוכבים | ומזלות טורדין ויוצאין
מחלוק שלו שמעוטר ויושב בו על |
20 כסא כבודו ואור גדול היה מפליט
בין עיניו. כי מלך | ניסים ומלך
גבורות ומלך נפלאות ומלך
45 פרישות הוא | דבר ש' קק'.

106§

הגלה ג' אמ' ר' ישמעאל (אל) | כל
השירות הללו שמע || ר' עקיבה 7
כשירד למרכבה ותפש ולמד
אותם מלפני כבוד שהיו |
משוררים לפני משרתים.

107§

אמ' ר' [עקיבה] ישמעאל אותו
60 היום | חמישי בשבת כשבאת
שמועה קשה מכרך גדול של רומי
לומר | תפשו ד' אנשים מאבירי

אנשים רבן שמעון | בן גמליאל. ור' |
ישמעאל בן אלישע. ור' אליעזר |
בן דמה. ור' יהודה בן בבא |
ושמונת אלפים תלמידים |
מירושלים פידיון שלהם. 5

מאבירי ישר' | רבן שמע' בן
גמליאל ור' ישמעא' בן אלישע ור'
אלעז' בן דמה ור' יהוד' | בן בבא
ושמונת אלפי תלמידי חכמים
מירושלם פידיון שלהם. | סליק
היגלה.

רבן שמעון בן גמליאל. ור' ישמעאל בן אלישע. | ור' אלעזר בן דמא. ור' יהודה בן בבא. אלפים תלמידי חכמים / מ | מירושלים פדיון שלהם.

מאבירי ישראל רבן שמעון בן
גמליאל | ור' ישמעאל בן אלישע
ור' אלעזר בן דוסא ור' יהודה בן
בבאא הללו ארבעה מאבירי
ישראל ושמונת אלפים תלמידי
חכמים מירושלים פידיון שלהם

108 §
 10 ב. | וכיון שראה ר' גלחונייא בן הקנה
 גזירה זו עמד והורידני למרכבה
 וברקבתי שאלו | מסוריא שר
 הפנים ואמר לי עשרה ?תנו ביד
 לשמלעיל ותתנו רשות | לסמאל
 הרשע שרו של רומי לומר לך
 15 ותלחד מאבירי ישראל כל נתח |
 טוב ירך וכתף להשלים גזירה
 ונוגב איש ומכור ושמומרה וקמה זו
 |/ל| להנקם ממנו עת שנוגע יפוק
 יתוה על צבא המלכות במרום
 20 מל/ | מלכו שהוא נשחט ומוטל
 הוא וכל שרי מלכות במרום
 כדניים וכבשנים | של יום
 הכיפורים.

108 §
ד' ויכין שראה ר' נחוניא בן הקנה
גזירה זו עמד | והורידני למרכבה. 15
וביקשתי מסוריא שר הפנים
ואמר לי עשרה כתבו | בבית דין
של מעלה ונתנו לסמאל שרה של
רומי לומר לך והכחד מאבירי |
ישר' כל נחת טוב ירך וכתף
השלים גזירה גונב איש ומכור
ונמצא בידו מות יומת. ושמונה
לו נקמה להנקם ממנו עד שתגיע
יפקוד | ייר על צבא המרום במרום
שנושטט ומוטל הוא וכל שרי
מלכות | במרום כגדיים וכבשים 20
של יום הכיפורים...

108§
וכיון שראה ר' נחוניא [בן] הקנה
גזירה זו ע/ע | עמד והורידני
מלמרכבה ובקשתי מסוריאלי שר
הפנים ואמר לי (עשרה) | [כתבי] 10
י'סא ואמר לי כתבו כבד' ב"ד
של מעלה ותנו לסמאל שרה של
רומי לומר לך זה בחר | מאבירי
ישראל כל גנות טוב. וכתך
להשליך גזירה ונתב איש ומכור |
וגו' ושמורה לו נקמה להוקם ממנו
עד שתניע יפקדה על צר צבא |
המרום במרום שנשכח ומוטל הוא
וכל שירי מלכיות בחרום כגדלים |
ובכשים של יום הכפורים..

108 §

וכיון שראה ר' נחוניא בן הקנה |
גזירה זו עמד והוריד אותו |
מלכנה ובקשתי שאלה מסורייא |
שר הפנים ואמר לי עשרה | כתבם |
בית דין של מעלה ונתנו לי |
לסמאל שר רע שרה של רומי |
לאמר לך והכחד מאבירי ישראל |
כל כתף טוב רך וכתף להשלים |
גזירה גזירת גונב אש ומכרו |
ונמצא בידו מות יומת ומסורה לו |
נקמה להנקם ממנו עד שתגיע |
יפקוד יי על צבא המרום במרום |
שהוא נשחט ומוטל הוא וכל שרי |
מלכות במרום כגדיים וכבשם |
של יום הכיפורים | מליק עבשם

109 §
 15 א' אר ישמעאל כל התראות
 35 הללו וכל התנאים | התרו בו
 והותרו בסמאל הרשע והוא א'
 קבלתי עלי ויכחדו מאבירי |
 ישראל עשרה מאבירין הללו. ר'
 עקיבא בן יוסף ר' יהודה בן
 40 כבא. ור' | ישבב הספר. ור' חניינא
 בן תרין. ר' | חנניא הורוגמן. ר'
 אלעזר. | בן שמע ר חנינא
 חנינא ר ישמעאל בן אישע. רבן
 שמעון | בן גמליאל. ר' אלעזר בן
 45 דמא.

פרק ה'. || א'ר' ישמעא' כל 23
התראות הללו וכל התנאים התרו
בו והתנו בו | בסמאל הרשע והוא
אומ' קיבלתי עלי ויכחדו עשרת
אבירים | הללו.

109§
אמר ר' ישמעאל כל התנאים
הללו | וכל ההתראות הללו התרו 15
בו והתנו בסמאל הרשע והוא
אמר | קבלתי עלי ויכחדו עשרת
אבירים הללו.

109§
ה' אִמְר' יִשְׁמְעָאֵל כָּל הַתְּרֹאוֹת
הַלְלוּ וְכָל הַתְּנוּאִים | הַלְלוּ הַתֵּר[א] |
וְהַתֵּרוּ בּוֹ בִּסְמָאֵל הַרְשָׁעָהּ |
אוֹמֵר קִבְּלָתִּי עָלַי וַיִּכְחָדוּ עֲשֵׂרָה
אֲבִירִים הַלְלוּ

110§
ד. אִרְיִשְׁמַעֲאֵל מַה עָשָׂה
סְהִידֵי אֵיִל יִהְיֶה | אֶלְקֵי יִשְׂרָאֵל 20
בְּאִתּוֹ? וְכָתוּב גִּירוֹת | וּמִכּוֹת 50
גְּדוּלוֹת עֲזוֹת קִשּׁוֹת וְנוֹרָאוֹת
וּמְבוֹהוֹלוֹת כְּבֹדוֹת וּמְנוּלוֹת | עַל
רִימֵי הָרִשְׁעָה מִפְּנֵי חִמָּה
שֶׁנִּתְמַלְאָה עַל סַמָּאֵל שֶׁקִּבֵּל עָלָיו 55
כִּי הִתְנַאֲף | הִלְלוּ אֵילֵי מִרְי וְגַם
יִבְרִי הוּא עֲצֻמוֹ וְכָתוּב עַל הַיִּיבֵר כִּךְ
כָּתַב לָהֶם לַיּוֹם | וְקָמָה שַׁעֲתִיד
וְשׁוּר רִימֵי הָרִשְׁעָה תַּעֲלֶה עֵן
אֶחָת וְתַעֲמֹד לְמַעַל | מְרוּמֵי 60
חֲדָשִׁים וְתוֹרֵד שְׁחֵין לֵחַ עַל
הָאֵדָם וְעַל הַכְּהֵמָה עַל הַכֶּסֶף | וְעַל

110§
 אר' ישמעא' מה עשה זהריראל
 יי אלהי ישר' באותה שעה | לא
 הספיק לומר לסופר כתוב גזרות
 ומכות גדולות עוות וקשות | 5
 גזרות ומכוחות כבידות
 ומגזלות על רומי הרשעה מפי |
 חזיה שנתמלא על סמאל שיקבל
 עליו כל התנאים הללו אלא מיד |
 הוא נטל [נטל הוא] עצמו הנייר
 וכחב. וכך כחב ליום נקמה
 שעתיד ושמור | לרומי הרשעה
 תעלה עון אחת [תעלה ע] ותעמוד
 למעלה מרומי | ותוריד שחץ על
 ששה חזשים על האדם ועל
 בהמות ועל הכסף | ועל הזהב ועל 10

1108
אמר ר' ישמעאל מה | עשה
והרריאל ה צבאות אלדי צבאות
באותה שעה לא הספיק לומר |
לספור כתוב גירות ומכות
גדולות ומבזהלות כבדות
ומוטלות על | רומה הרשעה מפני
חמה שנתמלא על סמאל שקבל
עליו כל התנאים | הללו אלד מיד
וגל הוא עצמו וכתב. וכך כתב
ליום נקמה שעתיד | ושמור לרומה
הרשעה תעלה עעון אחת ותעמוד
למעלה מרומי |ות/ ותוריד שחין
לח ו' חדשי' על האדם והכהמה
והכסף והזהב והפירות | ועל כל
כלי מתכות ואחר כך תעלה לה

1108

אמר ישמעאל מה עשה זה רריאל
 יי אלהי ישראל באותה שעה לא
 תספיק לומר לסופר כתוב גזירות
 ומכות גדולות עזות וקשות |
 וגראות ומבחלות כבדיות
 ומטולות על רומי הרשעה מפני
 חזמה שנתמלא על | סמאל שקבל
 עליו כל תנאץ הללו אלא מכ
 נבל הוא נייר וכתב עשוי
 כשל ליום | וכן נקמה שעתיד
 ושמור לרומי הרשעה תעלה ענן
 אחת ותעמוד למעלה מרומי
 ותוריד | שחץ לח ששה חרשים על
 האדם ועל כל בהמה ועל כל חסוף
 ועל הזוח ועל כלי חמה |

אנשים מאבירי ישראל רבן שמעון
בן גמליאל ור' ישמעאל בן אלישע
ור' אלעזר בן דמא ור' יהודה בן
בבא הללו ארבעה מאבירי
ישראל או שמות אלפים תלמידי
חכמים מירושלם פדיון שלהם |
סליק היגלה.

108§

ד' וכין שראה ר' נחוניא בן
הקנה גזירה זו עמד והוריד אותי
למרכבה | ובקשתי שאלה מן
סוריא שר הפנים ואמר לי עשרה
כתבו | ב"ד של מעל(ן) ונתנו לו
לסמאל הרשע שרה של רומי |
לומר לך והכחד מאבירי ישראל
כל נחח טוב ירך וכתף | להשלים
גזירת גונב איש ומכרו וגו'.
ושמורה לו נקמה יו' | להנקם ממנו
עד שתגיע יפקוד יו' על צבא
המרום | וגו'. שיהא נשחט ומוטל
הוא וכל שרי מלכיות במרום |
כנדיים וכבשים של יום
הכיפורים... |

109§

ה' יה' אמ' ר' ישמעאל כל
ההתראות הללו וכל התנאים
הללו התרו בו | והללו בו בסמאל
הרשע והוא אמ' קיבלתי עלי
וייכחדו עשרה אבירים הללו.

110§

אמ' ר' ישמעאל מה | עשה
ההרריאל ה' שמויי ישראל באותה
השעה לא הספיק לומר לסופר
כתוב גזירות ומכות גדולות | עזות
וקשות וגוראות ומבוהלות
וכבירות ומנוולות על || ר' י'
הרשעה || מפני חימה שנתמלא על
סמאל שקיבל | עליו כל התנאים |
הללו אלא מיד גטל הוא נייר
וכתב על הנייר וכך כתב ליום
הנקמה שעתיד להיות | ושמור ???
??? תעלה ענן אחת ותעמוד
למעלה || ר' י' || ותוריד שחך לח
ששה חדשים על האדם | ועל
הבהמה ועל הכסף ועל הזהב ועל

מאבירי ישראל רבן שמעון בן
גמליאל ור' ישמעאל | בן אלישע
ור' אלעזר בן דמא ור' יהודה בן
בבא | אלו ארבעה מאבירי
ישראל | ושמות אלפים תלמידי
חכמים מירושלם פדיון שלהם.

108§

ד' וכין שראה רבי | נחוניא בן
הקנה גזירה זו עמד והוריד אותי
למרכבה | ובקשתי שאלה מן
סוריא שר הפנים ואמר לי עשרה
כתבו | ב"ד של מעל(ן) ונתנו לו
לסמאל הרשע שרה של רומי |
לומר לך והכחד מאבירי ישראל
כל נחח טוב ירך וכתף | להשלים
גזירת גונב איש ומכרו וגו'.
ושמורה לו נקמה יו' | להנקם ממנו
עד שתגיע יפקוד יו' על צבא
המרום | וגו'. שיהא נשחט ומוטל
הוא וכל שרי מלכיות במרום |
כנדיים וכבשים של יום
הכיפורים... |

109§

פרק ה': אמר ר' ישמעאל כל
התרו(ן)ות הללו וכל התנאים הללו
| וכל התנאים האלו | התרו והתנו |
בו בסמאל הרשע והוא אומר
קבלתי עלי ויכחדו | עשרה
אבירים אלו. | רבן שמעון בן
גמליאל ור' ישמעאל בן אלישע
ור' חנניה בן תרדיון ור' עקיבה בן
יוסף. ור' יהודה בן בבא. ור' ישכב
הסופר ור' חנינה בן חכינא. ור'
אלעזר בן דמא. ור' חוצפית
התורגמן. ור' אלעזר בן שמוע.

110§

אמר ר' ישמעאל מה עשה |
ההרריאל יהיה אלהי ישראל
באותה שעה לא הספיק לו | ואמר
לסופר יס' לא הספיק לומר
לסופר כ"ז כתוב גזירות ומכות
גדולות עזות וקשות | גוראות
ומבוהלות כבדות ומנוולות על
רומי הרשעה | מפני חימה
שנתמלא על סמאל שקבל עליו
כל התנאים | האלו אלא מיד גטל
הוא נייר וכתב עליו יום נקמה | ש/ |
שעתיד ושמור לרומי הרשעה
תעלה ענן אחת ותעמוד | למעלה
מרומי ותוריד שחך לח ששה
חדשים על האדם | ועל הבהמה

108§

היגלה ר' וכין שראה ר' נחוניא
בן הקנה | גזירה זו עמד והורידני
למרכבה | ובקשתי מסוריא שר
הפנים ואמר לי עשרה כתבו בית
דין של | מעלה ונתנו לסמאל שרה
|| ר' י' || לומר לך והכחד
מאבירי ישראל | כל נחח טוב
ירך וכתף להשלים גזירה גונב
איש ומכרו וגו'. | ושמורה לו נקמה
להנקם ממנו עד שתגיע יפקוד יו'
על צבא | המרום במרום שנשחט
ומוטל הוא וכל שרי מלכיות
במרום | כנדיים וכבשים של יום
הכיפורים.

109§

פ"ה אמ' ר' ישמעאל כל | התנאים
הללו וכל ההתראות הת(ר)ו | בו
והתנו בסמאל | || ר' י' || והוא אמ'
קבלתי עלי ויכחדו עשרת
אבירים הללו.

110§

אמ' ר' ישמעאל מה עשה
ההרריאל יי' צבאות אלהי ישראל
באותה | שעה לא הספיק לומר
לסופר כתוב גזירות ומכות גדולות
עזות | קשות וגוראות ומבוהלות
כבירות ומנוולות על || ר' י' ||
מפני חמה שנתמלא על סמאל
שקבל עליו כל התנאים הללו
|| ר' י' || מיד גטל הוא עצמו
את הנייר וכתב וכך כתב ליום
נקמה שעתיד | ושמור || ר' י' ||
|| ר' י' || תעלה עניין | ענן | אחת
ותעמוד למעלה || ר' י' || ותוריד.
שחך לח | חדשים על האדם
והבהמה והכסף והזהב והפי(ר)ות

הזהב ועל כל הפירות ועל יכל מיני המתכות. ואחר כך תעלה ענן אחר | ותדחה חברתה ותעמוד במקומה ששה חדשים ותוריד גנע צרע | וספחת ובהרת וכל מיני גנעים כולם על רומי הרשעה עד שיש | שעה שיאמר אדם לחבירו הילך רומי הרשעה הוא וכל שבא(ה) /כפֿרֿ | בפרוטה אחת 30 ויאמר אין מתבקשת לי.

5

10

הפירות ועל כל כלי מתכות. ואחר כך תעלה לה ענן | ענן אחר ותדחה את חברתה ותעמוד במקומה ששה חדשים | אחרים ותוריד גנע צרעת וספחת ובהרת וכל מיני גנעים כולם | על רומי הרשעה עד שיש שעה שיאמר אדם לחבירו הי לך רומי הרשעה היא וכל אשר בה בפרוטה אחת ויאמר לו אין מתבקשת | לי. סליק 15 היגלה.

111§

ב. אר' ישמע' כשבאתי והודעתי עדות זו מלפני | כסא הכבוד שמחו כל חברים ועשו את אותו היום לפני ר' נחוניא | בן הקנה יום משתה ושמחה ולא עוד אלא שאמר נשיא בשמחתו | הכניסו לפניו כל מיני זמר ונשתה בהן יין הואיל ועתיד זהרריאל | יי אלהי ישר' | לעשׁ | לעשות נקמה ונפלאות ונפלאי נפלאות בה | 20 ברומי הרשעה ונגילה בשמחת כנור ועוגב. סליק היגלה.

112§

ג. אר' ישמע' מה עשו בית דין של מעלה באותה שעה ציון | למלאכי חבלה וירדו עליו ועשו עליו על לופיינוס קיסר כלה נחרצה | ולא נשתיר בכל היכלו שריר ופליט וריפא אשת נעוריו. וכל אמהותיו | וכל פלגשיו היו מוטלין והיו שרופין ומוטלין לפניו כל בניו וכל בני ביתו | וכל מחמדי עיניו. 24

113§

ד. אר' ישמע' מה עשו לאותו רשע ניוולוה ונב(ה)לוה | במותיו 5 מפני שהיו מוטלין לפניו וכיון שהיה שולח ידו כל ברייה ליטול | אחד ממותיו של לופיינוס קיסר להניחו על מיטתו לקבורו היה בולעו | תהום וכיון שמשך ידו הימנו היה פולטו תהום והיו מוטלין לפניו. | ולא עוד אלא שסרחו ונבאשו בכל היכל מלכותו והיה מתבייש | מפני שרי מלכיות שהיו נכנסין ויוצאין לפניו.

55

ענן אחרת ותדחה חברתה | במקומה ר' חדשי' ותוריד גנע צרעת וספחת ובהרת. וכל מיני גנעים | כולם על רומי הרשעה עד שיש שעה שיאמר אדם לחבירו הא לך | רומי הרשעה היא וכל אשר בה בפרוטה אחת ויאמר לו אין מתבקשת(ה) | לי..

111§

אמר ר' ישמעאל כשבאתי והודעתי עדות מלפני כסא | הכבוד שמחו כל החברים ועשו אותו היום לבני נחוניא בן הקנה יום | משתה ושמחה ולא עוד אלא שאמרו נשיא בשמחתו הכניסו לפניו כל מיני זמר ונשתה בהן | יין הואיל ועתיד זהרריאל אלדי ישראל לעשות || נקמה ונפלאות 30 ונפלא נפלאות בה ברומי הרשעה ונגילה בשמחת כנור | ועוגב.. 382

112§

אמר ר' ישמעאל כשבאתי והודעתי מה עשו ב"ד של | מעלה באותה שעה ציור למלאכי חבלה ירד עליו ועשו על לופינו(ס) | ק/קיסר כלה נחרצה ולא נשתיר בהיכלו שריר ופליט וריפא אשת נעוריו | וכל אמהותיו וכל פילגשיו 5 היו מועלין היו שורפין ומוטלין לפניו כל בניו 1/ | וכל בני ביתו וכל מחמדי עיניו..

113§

אמר ר' מה עשו לאותו רשע | שילולוה ונבלוהו במתיו מפני שהיו מוטלין וכיון שהיה שולח ידו כל | ב/ב | בריה נטול אחד ממתיו של לופיינוס קיסר להניחו למשחו ולקברו היה | בולעו תהום וכיון שמשך אותו ממנו היה בולעו תהום והיו מוטלין לפניו | ולא עוד אלא שסרחו ונבאשו בכל היכל מלכותו והיה מתבייש בכל שרי | מלכיות נכנסין ויוצאין לפניו.. 10

114§ - 119§

אמר (ב) ר' ישמעאל אמר לי /ס/ | סורא שר ידיד אומר לך אל תתעצב זו שאתה נפטר בה בבית

ואחר כך תעלה ענן אחרת ותדחה את | מ(חברתה ותעמוד במקומה ששה חדשים אחרים | ותוריד גנע צרעת וספחת ובהרת וכל מיני גנעים כולם על רומי הרשעה עד שיש | שעה שיאמר אדם לחבירו הילך רומי הרשעה היא וכל אשר בה בפרוטה אחת ויאמר לו אין | מימי תבקש לו. אמר' ישמעאל סח לי סגנונאל שר הפני' ידידי שב בחיקי ואגיד לך מה | תהיה על ישראל

111§

אמר' ישמעאל כשבאתי והודעתי עדות זו מלפני כסא | כבוד שמחו כל חברים ועשו חברים את אותו היום לפני ר' נחוניא בן | הקנה יום משתה ושמחה ולא עוד אלא || שאמר נשיא בשמחתו 30 והכניסו לפניו כל מיני זמר ונשתה בהם יין הואיל ועתיד | זהרריאל יי אלהי ישראל לעשות נקמה ונפלאות ונפלאי נפלאות בה ברומי הרשעה נגילה | בשמחת כינור ועוגב.

112§

אמר' ישמעאל מה עשו בית דין של מעלה באותה שעה ציון | למלאכי חבלה וירדו עליו ועשו עליו על לופיינוס קיסר כלה נחרצה | ולא נשתיר לו בכל | הכלו פליט 5 ושריד ריפא אשת נעוריו וכל גיבורותיו וכל אמהותיו וכל פילגשיו היו | מוטלין לעיניו והיו שרופין ומוטלין לפניו כל בניו וכל בני ביתו וכל מחמדי עיניו |

113§

אמר' ישמעאל מה עשו לו לאותו רשע נאלוהו וניבלוהו במיתו | מפני מה מפני שהיו מוטלין לפניו וכיון שהיה שולח ידו על | בריה ליטול אחד ממותיו ללופיינוס קיסר | להניחו על המטה לקברו היה בולעו תהום וכיון שמשך ידו וגמנה היה פולטו | תהום והיו מוטליים לפניו 10 ולא עוד אלא שסרחו ונבאשו בכל היכל מלכותו והיה מתבייש מפני | שרי מלכיות שהיו נכנסין ויוצאין לפניו סליק פרקא

60

הפירות ועל כל כלי מחכות.
ואחר כך תעלה ענן אחרת ותדחה
| את חברתה ותעמוד במקומה
ששה חדשים ואחרים ותוריד גנע
צרעת ולפחת ובהרת וכל מיני
נגעים | כולם על {???} {???} עד
שיש שעה שיאמר אדם לחברו
הילך {רומי הר?} | היא וכל
15 אשר בה בפרוטה | אחת ויאמר לו
אינה מתבקשת לי. סליק היגלה.

111§

ב' אמ' ר' ימכאן ועד ב' שלמטה
צריך שיסודר ?? התוספת' ר'
ישמעאל כשבאני והעדתי עידות
זו | מלפני כסא הכבוד שמחו כל
החברים ועשו חברים את אותו
היום לפני ר' נחוניא בן הקנה יום
משתה ושמחה | ולא עוד אלא
שאמר נשיא בשמחתו הכניסו
לפניו כל מיני זמר ונשתה בהן יין
הואיל ועתיד זהרריאל ה' שמוי |
ישראל לעשות נקמה ונפלאות
ונפלאי נפלאות בה {???} {???}
ועגב. | סליק היגלה.

112§

ג' אמ' ר' ישמעאל מה עשו בית
דין שלמעלה באותה שעה צוים |
20 למלאכי חבלה וירדו | ועשו עליו
על לופינז קיסר כלה ונחרצה
ולא נשתיר בכל היכלו פליט
ושריד ריפא אשת געוריו וכל
גיבוריו | וכל אמהותיו וכל פלגשיו
היו מוטלין לפניו והיו טרופין
ומוטלין לפניו כל בניו וכל בני
ביתו וכל מחמדי עיניו.

113§

ד' אמ' ר' ישמעאל מה עשו לו
לאותו רשע ניוולוהו וניבלוהו
במותיו לא במתיו מפני מה | מפני
שהיו מוטלין לפניו וכיון שהיה
שולח ידו כל בריה ליטול אחד
ממתיו של לופינז קיסר להניחו
על המטה | להוציאו לקוברו היה |
בולעו תהום וכיון שמשך ידו ממנו
היה פולטו תהום | והיו מוטלין
לפניו. ולא עוד אלא שסרחו
(ו) נבאשו בפלי (סא) | בכל |
25 היכל מלכותו והיה מתבייש מפני
שרי מלכותו שהיו נכנסין ויוצאין
לפניו | פירקא.

על הכסף ועל הזהב ועל הפירות
ועל כל כלי | מתכות. ואחר כך
272 תעלה ענן אחרת ותדחה את
חברתה | ותעמוד במקומה ששה
חדשים ואחרים ותוריד גנע צרעת
וספחת ובהרת וכל מיני נגעים
כולם על רומי | יהרשעה | עד
שיאמר | אדם לחבירו הי לך רומי
הרשעה היא וכל אשר בה | ב/ |
5 בפרוטה אחת ויאמר אינה
מתבקשת לי.

111§

ב' אמר | ר' ישמעאל כשבאני
והעדתי עדות זו מלפני כסא
כבודו | שמחו כל החברים ועשו
אותו היום לפני ר' נחוניא | א | בן
הקנה | יום משתה ושמחה ולא עוד
אלא שאמר הנושיא בשמחתו
הכניסו לפניו כל מיני זמר ונשתה
יין הואיל ועתיד | זהרריאל יי |
10 אלהי ישראל לעשות נקמה
ונפלאות ונפלאי | נפלאות בה
ברומי הרשעה נגילה בשמחת
כנור ועוגב.

112§

ג' אמר ר' ישמעאל מה עשו בד'
של מעלן באותה שעה | צו
למלאכי חבלה וירדו ועשו עליו
על לופינז קיסר | כלה ונחרצה
ולא נשתיר בכל היכלו שריד
ופליט. | ריפא | אשת געוריו וכל
15 גבירותיו וכל אמהותיו וכל
פילגושיו היו | מוטלין לפניו והיו
טרופין ומוטלין לפניו כל בניו
וכל בני ביתו וכל מחמדי עיניו.

113§

ד' מה עשו לו לאותו רשע | ניוולוהו
וניבלוהו במתיו מפני מה מפני
שהיו מוטלין לפניו | וכיון שהיה
שולח ידו כל בריה ליטול אחד
ממתיו של לופינז קיסר להניחו
20 על המטה | להוציאו לקוברו היה |
בולעו תהום וכיון שמשך ידו ממנו
היה פולטו תהום | והיו מוטלין
לפניו. ולא עוד אלא שסרחו
(ו) נבאשו בפלי (סא) | בכל |
היכל מלכותו והיה מתבייש מפני
שרי מלכותו שהיו נכנסין ויוצאין
לפניו.

|| ועל כל כלי מתכות ואחר כך
תעלה לה ענן אחרת ותדחה
חברתה | ותעמוד במקומה ו'
חדש' ותוריד גנע צרעת וספחת
5 ובהרת וכל | מיני נגעים כולם על
{רומי} עד שיש שעה שיאמר
אדם | לחבירו הא לך {???} {???}
{יא} | וכל אשר בה בפרוטה אחת |
5 ויאמר לו אין מתבקשת לי.. סליק

111§

היגלה ב' אמ' ר' ישמעאל | יסא
15 אמ' ר' ישמעאל סח לי סגנונאל
{ס} שר הפנים ידידי שב בחקי
ואניד לך מה תהיה על ישראל |
כשבאני והעדתי עדות מלפני
20 כסא | הכבוד שמחו כל חברים
ועשו אותו היום לפני נחוניא בן
הקנה | יום משתה ושמחה ולא עוד
אלא שאמר נשיא בשמחתו
הכניסו לפניו כל מיני זמר
25 ונשתה בהן יין הואיל ועתיד
זהרריאל אלהי ישראל | לעשות
10 נקמה ונפלאות ונפלאי נפלאות
{???} {???} | נגילה | כשמחת
כנור ועוגב.. סליק

112§

היגלה ג' אמ' ר' ישמעאל | מה עשו
בד' של מעלה באותה שעה |
{צור} | ציוו | למלאכי חבלה
35 וירדו עליו ועשו על לופינז
קיסר כלה ונחרצה | ולא נשתיר
בהיכלו שריד ופליט. וריפא אשת
געורים וכל | אמהותיו וכל פלגשיו
15 היו מועילין היו טרופין ומוטלין
לפניו כל בניו | וכל בני ביתו וכל
מחמדי עיניו.

113§

ד' אמ' ר' ישמעאל מה עשו |
45 לאותו רשע שווילוהו (ניוולוהו)
ונבלוהו במתיו מפני שהיו מוטלין
ילפניו | וכיון שהיה שולח ידו כל
בריה וטול אחד ממתיו (ו) של
לופינז קיסר | להניחו למטתו
50 ולקברו היה בולעו תהום וכיון
שמשך ידו ממנו היה | בולעו
20 (פולטו) תהום והיו מוטלין לפניו
ולא עוד אלא שסרחו ונבאשו בכל
| היכל מלכותו והיה מתבייש
55 מפני שרי מלכותו שהיו נכנסין
ויוצאין.. לפניו.

עולמי(ם) | שכבר מילא זהרריאל
ה אלדי ישראל פי בשחוק ושחק
על אותו רשע | ואמר הדר גאון
היכל נורא שאני שמי בתוכו וכסא
כבודו שסלסולו | בו שאני עוזב מה 15
שנברא ועד לעד שאני מטעימן
טעם אור אש | וגחל רתמים
כרובים ואופנים וחיות הקדש
לאותו רשע בתוך היום | על ידי
חניא בן תרדיון..

115§ - 120

אמר ר' ישמעאל סח לי סוורא |
שר הפנים ידיד אומר לך מה עשה
הדר טוב (הדר) אלדיהם (ה)
{ו}אלדי ישראל | באותה שעה
ציוני וירדתי וטרדתי ורהבתי את
לופי קיסר מהיכלו | שהיה ישן בו 20
בלילה והולכתיו בביתו להקת
חזירי וכלבי והכנסתי | את ר'
חנינא בן תרדיון והלמתי
והולכתיו בהיכלו של לופינוס
קיסר | למחר באו ההורגים
שכועסין על ר' חנינא בן תרדיון
לומר נפלאות | יושב ועושה בבית
המדרש ויושב ומלמד לאבירי
ישראל תורה התיז | את ראשו
גדמה להם לופינוס קיסר בר' 25
חנינא בן תרדיון ותכחו את | ראשו
ור' נחוניא בן הקנה בייתו ור'
חנינא בן תרדיון קשר כתר |
מלכות והלך מלך על רומי
הרשעה בצורת פנים של לופינוס
קיסר | ו' חדשים והרג בה ששה
אלפי הגמונים אלף אחד לכל
חדש / וה' | והעמידו בצורת ר'
חנינא בן תרדיון לבני רומי
הרשעה ותפשוהו | והטילוהו
והשליכוהו באש ומי הוא 30
שהטילוהו באש תחת ר' חנינא | בן
תרדיון לופינוס שמאחר
שהמיתוהו החזירו והחיו אותו
בכ"ד של // מעלה || מעלה ותפר 35
ותפשוהו והיה בשיטין בית
השריפה ומדה הזו לכל עשרת |
חכמי ישראל

116§ - 121

מפני שכרוז יוצא מערבות רקיע
ומכריז ואומר | בכ"ד של מעלה
מחשבה שחשבה רומי הרשעה על
אבירי להורגם זהרריאל | ה אלדי
ישראל היה מסכים ואפילו
הרהור הלב שרומי הרשעה
מהרהרת | על בני חשוכה {חשובה} 5
היא להם כאילו עשאוה.. (ב)

117§

אמר (א) ר' | ישמעאל אמר לי
סוורא שר הפנים ידיד אומר לך
כל בושה זו | וכל | כלימה זו וכל
חרפה זו מפני מה לאותו רשע על

117§

פרק ו'. אר' ישמעאל | אמ' לי 10
סוורא שר הפנים ידיד אומר אני
לך כל בושה זו כל כלימה זו | כל
נויפה זו מפני מה לאותו רשע על

117§

אר' ישמעאל סח לי זה פטריה
60 ויא' סוורא' {ש}סר הפנים ידיד
אוי אני לך | כל בושה זו וכל
כלימה זו לאותו רשע למה על ר

117§

ו' | אמר ישמעאל אמר לי סוורא
שר הפנים ידיד | אומר לך כל
ששה זו כל חרפה זו כל כלימה זו
לאותו רשע מפני מה מפני שגור |

5

10

15

20

25

30

35

40

45

50

55

117§

י' א' ר' ישמעאל א' ל'
סווריא ס'א סוורא {??} שר
הפנים ידד אומר לך כל בושה זו
כל חרפה זו וכל כלימה זו לאותו

117§

פרק ו' א'ר ישמעאל | אמר לי
סווריא שר הפנים ידד אומר | לך
כל בושה זו וכל חרפה זו וכל
כלמה זו לאותו רשע | מפני מה

117§

פ' א' ר' ישמעאל א' ל' סוורא
י'א כולן סווריא שר הפנים ידד || 9
אומ' לך כל בושה זו וכל כלמה זו
וכל חרפה זו מפני מה לאותו רשע

60

1 [נחוגיא] חניג' | בן תרדיון שהגיע יום שכתוב עליו להורגו אמרו לו מרי קיסר חזו' | כך על אותו חכם 10 שלא יהרג אמר ימות הוא וכל בני ביתו הללו | ואף כל רומי תספה עמי ובדבר הזה אין אני חוזר ב.

118§

10 ב. אר' | ישמעאל סח לי מלבלבית יא' סוריא שר הפנים ידיד אר' אני לך מפני מה חזק כחו של אותו רשע מפני שמשלשלת של משי חבשו אותו | 15 רשע לפיכך חזק וציוח וקשה לנו.

119§

1 ג. אר' ישמעאל סח לי | 15 שפושפשה | שפושפשה | יא' סוריא שר הפנים ידיד אר' אני לך אל תעצוב במדה הזו | שאת' נפטר לבית עולמך כבר. אלא וזהריאל יהיה אלקי ישראל | פיו בצחוק וצחק על אותו רשע ואמר הדר 25 חדר גאון היכל נורא | שאני שרוי בו וכסא כבוד שחילחולי בן שאן אני עובד מי שנבר | ועד לעד. עד שאני מטעים אותו טעם אור וגחלי 30 אשר כרובים | ואופנים חיות לאותו רשע בגיהנם על ידי ר חניגא בן תרדיון |.

120§

35 ד. אר' ישמעאל סח לי וזעפנוריה [נעפטר] יא' סוריא שר הפנים ידיד אומ' אני | לך מה עשה הדר טהור | זו הדר ואור יחס [ואוריהם] | וזהריאל יא' 25 ישראל באותה השעה ציוני | וירדתי וטרדתי ורחפתי את ליפיונים בהיכלו שהיה ישן בו בלילה והילכתי אתו בלילה | בבית ליגת חזירים וכלבים 40 והולכתי אותו בבית זדקת חזירים | וכלבים והכנסי בן | חניגא בן תרדיון והולכתי בהיכלו של 45 לופיונ' | קיסר למחר באו ההורגים שצטוו על ר חניגא לומר נפלאות | יושב ועוסק בבית המדרש ויושב ומלמד לאבירי 50 ישראל תורה | הייתי זאת על ראשו כי דימה להם ליפיונים קיסר כר' נחוגיא | בן הקנה וחכתו 30 בלחך ביתו | דימה להם ר נחוגיא בן הקנה כלופיונס והלך בביתו וקשר כתר | מלכותו ומלך על רומי הרשעה בצורת פניו של 55 ליפיונס קיסר | ששה חרשים והרג בה ששת אלפים הגמנים אלף הגמון | לחודש והעמידו בצורת ר נחוגיא בן תרדיון לבני רומי הרשע | ותפשוהו והטילוהו באש | 60 והיה כשינוק בתוך השריפה

ר' [נחוגיה בן הקנה] (חניגה בן תרדיון) שהגיע | יום שכתוב עליו להורגו אמרו לו מרי קיסר חזור כך על אותו | חכם שלא יהרג אמר ימות הוא וכל בני ימות הוא וכל בני ביתו הללו וכל רומי תפסה | עמו (כידו) ובדבר הזה אין אני חוזר. סליק הגילה.

118§

15 ב. אר' ישמע' סח לי | סוריא שר הפנים ידיד אומר לך מפני מה חזק כחו של אותו | רשע מפני שמשלשלת של עשו הרשע הוא היה לפיכך עז | וחזק וקשה לבו. סליק הגילה.

119§

ג' אר' ישמע' סח לי סוריא שר | הפנים ידיד אומ' לך אל תעצב במדה זו שאתה נפטר בה בבית | עולמך שכבר מילא וזהריאל יוי אלהי ישר' פיו בשחוק ושחק ואמר | הדר גאון היכל נורא שאני שרוי בו בתוכו וס(כ)סא כבודי 20 שכלול בו | ושסילסולי בו שאני עובד משנברא ועד לעד שאני מטעימו || טעם אור? (אור) ואש 24 גחלי כרובים | ואופנים חיות הקדש לאותו | רשע בתוך גיהנם על ידי ר' חניגה בן תרדיון. סליק הגילה |.

120§

ד. אר' ישמע' סח לי סוריא שר הפנים ידיד אומר אני לך מה עשה | הדר טהור הדר אוהיהם יאוריהם ס'א' יוי אלהי ישר' באותה שעה ציוני וירדתי 5 וטרדתי ורחפתי את ליפיונס קיסר מהיכלו שהיה ישן בו בלילה | והולכתי אותו בבית להקת חזירים וכלבים והכנסי את ר' חניגה | בן תרדיון וחילמתי 10 והולכתי אותו בבית ליפיונס קיסר למחר באו | ההורגים שכעסין על ר' חניגה בן תרדיון לומר נפלאות יושב | ועושה בבית המדרש ויושב ומלמד לאבירי ישר' תורה התיו את | ראשו נדמה 10 להם ליפיונס קיסר כר' חניגה בן תרדיון ונחוגיה בן הקנה ס'א' וחכתו את | ראשו ור' נחוגיה בן הקנה בתוך ור' חניגה בן תרדיון קשר כתר | מלכותו והלך ומלך על רומי הרשעה בצורת פניו של 15 ליפיונס קיסר | ששה חרשים והרג בה ששת אלפים הגמנים אלף אלף | הגמנים לכל חדש והעמידו בצורת ר' חניגה בן תרדיון לבני | רומי הרשעה ותפשוהו והטילוהו באש. ומידו שהטילוהו באש | תחת ר' חניגה בן תרדיון חילמתי

ר' חניגא בן תרדיון שהגיע | יום שבת עליו להורגו אמר לו מרי קיסר חזור כך על אותו חכם בלי | יתרג אמר ימות הוא וכל בני ביתו הללו ועל רומי יספה כידו ובדבר זה | איננו חוזר.. 10

118§

אמר ר' ישמעאל סח לי סוריא שר הפנים אמר | לך מפני מה חזרה כחו של אותו רשע מפני שמשלשלת של עשו הרשע | הוא בא לפיכך עז וחזק וקשה לבו. (א)

119§ → 114

אמר (ב) ר' ישמעאל אמר לי | סוריא שר ידיד אומר לך אל תתעצב זו שאתה נפטר בה בבית | עולמי(ם) | שכבר מילא וזהריאל ה אלדי ישראל פי בשחוק ושחק על אותו רשע | ואמר הדר גאון היכל נורא שאני שמי בתוכו וכסא כבודו שסלסולי | בו שאני עובד מה שנברא ועד לעד שאני מטעימן טעם אור | אש | וגחל רחמים כרובים | ואופנים חיות הקדש לאותו רשע בתוך היום | על ידי חניגה בן תרדיון..

120§ → 115

אמר ר' ישמעאל סח לי סוריא | שר הפנים ידיד אומר לך מה עשה הדר טוב (הדר) | אליהם (ה) | אלדי ישראל | באותה שעה ציוני וירדתי וטרדתי ורחפתי את 5 לופי קיסר מהיכלו | שהיה ישן בו בלילה והולכתי בו בביתו להקת חזיר' | וכלב' | והכנסי | את ר' חניגא בן תרדיון והלמתי 10 והולכתי בהיכלו של ליפיונס קיסר | למחר באו ההורגים שכעסין על ר' חניגא בן תרדיון לומר נפלאות | יושב ועושה בבית המדרש ויושב ומלמד לאבירי ישראל תורה התיו | את ראשו נדמה להם ליפיונס קיסר כר' חניגא בן תרדיון וחכתו את | ראשו ור' נחוגיה בן הקנה בייתו ור' חניגה בן תרדיון קשר כתר | 15 מלכות והלך מלך על רומי הרשעה בצורת פנים של ליפיונס קיסר | ר' חרשים והרג בה ששה אלף | הגמנים אלף אחד לכל חדש | והעמידו בצורת ר' חניגא בן תרדיון לבני רומי הרשעה ותפשוהו | והטילוהו באש ומי הוא שהטילוהו באש תחת ר' חניגא | בן תרדיון | ליפיונס שמאחר

על ר' חניגה בן תרדיון שנע יום שכתוב עליו להורגו אמרו מרי קיסר חזור כך על אותו | חכם שלא יהרג אמר ימות הוא וכל בני ביתו הללו אף כל רומי תוספה | עמו | בדבר הזה אין אני חוזר.

118§

אמר ישמעאל אמר לי סוריא שר הפנים ידיד אומר | לך מפני מה חזק אותו כחו של אותו רשע מפני שמשלת של עשו הרשע הוא לפיכך | עז וחזק וקשה לבו.

119§

אמר ישמעאל אמר לי סוריא שר הפנים ידיד לך ואומר | לך חניגה בן תרדיון אל תעצב על מידה זו שאתה נפטר בה לבית עולמך | 20 כבר מלא וזהריאל יי אלה ישראל פיו יצחק עליו על אותו רשע ואמר הדר גאון היכל נורא | שאני שרוי בו וכסא כבודו שסילולי לבי שאן אני עובד מי שנקרא ערל עד שאני מטעי | אותו טעם אור ואש וגחלי כרובים ואופנים חיות הקדש לאותו רשע בתוך גיהנם | על ידי ר' חניגה בן תרדיון.

120§

אמר ישמעאל אמר לי סוריא שר הפנים ידיד אומ' | לך מה עשה הדר טהור [זו] הדר ואור יחס [ואוריהם] | וזהריאל יי אלה ישראל באותה השעה ציוני | 25 וירדתי וטרדתי ורחפתי את ליפיונס בהיכלו שהיה ישן בו בלילה והילכתי אתו בלילה | בבית ליגת חזירים וכלבים והכנסי את ר' חניגה בן תרדיון וחילמתי אתו בה(י)כלו | של ליפיונס קיסר לאחר באו המנים שצטוו על ר' נחוגיא בן [ת]הקנה | לאמר נפלאות יושב ועושה בבית המדרש ויושב ומלמד אותם לאבירי ישראל 30 לפיונס קיסר כר' נחוגיא בן הקנה וחכתו את ראשו ור' נחוגיא בן הקנה בתוך | ביתו ור' חניגה בן תרדיון קשר כתר של מלכות ומלך על רומי הרשעה בצורת פניו | של ליפיונס קיסר ששה חרשים והרג בו ששה אלפים הגמנים אלף הגמון לכל חודש וחודש | ותחמירו בצורת ר' חניגה בן תרדיון להם לפני רומי הרשעה ותפסוהו והטילוהו באש | 35 אש שהטילוהו תחת ר' חניגה בן תרדיון

רשע מפני מה על ר' חנניא בן
תרדיון שהגיע יום שכתב עליו
להורגו. אמרו לו מרי קיסר חזור
בך | על אותו חכם שלא יהרג אמר
ימות הוא וכל בני ביתו הללו ואף כל
כל ||למ' תס'ה|| עמו ובדבר הזה
אין אני | חוזר. סליק היגלה.

118§

אמ' ר' ישמעאל סח לי סוורא שר
הפנים ידיד אומר לך מפני מה
חזק כחו שלאותו | רשע מפני
שמשלשלת שלעשו הרשע הוא בא
לפיכך עיון ||חזק וקישא לכבו
(ב') וזהו התוס' סליק היגלה.

119§ → 127

אמ' ר' ישמעאל סח לי סוורא שר
הפנים ידיד אומר לך אל תעצב
במיתה ס'א במדה זו שאתה נפטר
בה לבית | עולמך שכבר מילא
ההריאל ה' שמוי ישראל פיו
בשחוק ושחק עליו על אותו רשע
ואמר הדר גאון היכל | גורא שאני
שרוי בו וכסא כבודי | שסילסולי
בו שאין אני עוזב מי שנקרא ערל
ער שאני מטעים אותו | טעם אור
ואש וגחלי כרובים ואופנים וחיות
הקודש לאותו רשע בתוך גיהנם
על ידי חנינה בן תרדיון. | סליק
היגלה.

120§ → 128

ד' אמ' ר' ישמעאל סח לי סוורא
שר הפנים ידיד אומר לך מה עשה
הדר טהור | זיוי הדר אורחם
אורחם ה' שמוי ישראל באותה
שעה ציוני וירדתי וטרדתי
ודחפתי את לופיינוס קיסר
מהיכלו | שהיה ישן בו בלילה
והולכתי אותו בבית להקת
חזירים וכלבים וחילמתי אותו.
והכנסתי את ר' חנינה בן | תרדיון
וחלמתי אותו | בהיכלו
ש(ל)לופיינוס קיסר למחר באו
ההורגים שנצטוו לא שכעוסין על
ר' חנניא בן תרדיון | ס'א ר'
נחניא בן הקנה לאמר נפלאות
יושב ועוסק בבית המדרש ויושב
ומלמד לאבירי ישראל תורה
התיו ? | את ראשו. נדמה להם
לופיינוס קיסר כר' חנינא בן
תרדיון ס'א כר' נחניא בן הקנה
וחתכו את ראשו. ור' | נחניא בן
הקנה בתוך ביתו ור' חנניא בן
תרדיון קשר כתר מלכות בראשו
ומלך על ||רומי|| הרשעה בצורת
פניו של לופיינוס קיסר ששה
חדשים והרג בה ששת אלפים
הגמונים אלף הגמון לכל חודש
וחודש והעמידו | בצורת ר' חנניא
בן תרדיון להם לבני ||רומי||

מפני ר' חנניה בן תרדיון שהגיע
יום שכתב עליו || עליו להרגו
אמרו לו מרי קיסר חזור בך על
אותו חכם שלא | יהרג אמר ימות
הוא וכל בני ביתו הללו ואף כל
רומי תספה | עמו ובדבר הזה איני
חוזר.

118§

ב' אמר ר' ישמעאל אמר לי |
סוריה שר הפנים ידיד אומר לך
מפני מה חזק כחו של אותו | רשע
מפני שמשלשלת של עשו הרשע
הוא לפיכך עז חזק | וקשה לבו.

119§

ג' אמר ר' ישמעאל אמר לי סוריה
שר הפנים | לך אמר לו | חנינה
בן תרדיון אל תתעצב על מדה זו |
שאתה נפטר בה לבית עולמך
כבר מלא וההריאל יי' אלהי |
ישראל פיו בצחוק וצחק עליו על
אותו רשע. אמר הדר | גאון היכל
גורא שאני שרוי בו שסלסולי בו
שאני עוזב מי | שנקרא ערל עד
שאני מטעים אותו טעם אור מאש
גחלי | הכרובים והאופנים וחיות
הקודש לאותו רשע בתוך גיהנם |
על ידי ר' חנינה בן תרדיון.

120§

ד' אמר ר' ישמעאל אמר לי |
סוריה שר הפנים ידיד אומר לך
מה עשה הדר טהור זיוי הדר |
יאוריהם ס'א אוריהם נ'א
אלהיהם יי' אלהי ישראל באותה
שעה ציוני וירדתי וטרדתי |
ודחפתי את לופיינוס קיסר
מהיכלו שהיה ישן בו בלילה |
והילכתי אותו בבית ליגת חזירים
וכלבים והכנסתי את רבי | חנינה
והילכתי אותו בהיכלו של
לופיינוס קיסר למחר באו |
ההורגים שנצטוו על ר' חנינה
לומר נפלאות יושב ועושה | בבית
המדרש ויושב ומלמד אותו
לאבירי ישראל התיו | את ראשו
נדמה להם לופיינוס קיסר כר'
נחניא ||ה' || (נדמה להם) רבי | חנינה
ראשו ור' נחניא בן הקנה בתוך
ביתו. ה' (נדמה להם) רבי | חנינה
בן תרדיון ס'א הקנה כלופיינוס
קיסר והלך לביתו וקשר | קשר
כתר מלכות ומלך על רומי
הרשעה | בצורת פניו של לופיינוס
קיסר ששה חדשים והרג בה ששה |
אלפים הגמונים. אלף אלף הגמון
בכל חדש וחדש והעמידו | בצורת
ר' חנינה בן תרדיון להן לבני רומי
הרשעה ותפשוהו | והטילוהו באש.

על ר' חנניה בן תרדיון שהגיע
יום שכתב עליו להורגו אמ' לי מרי
קיסר | חזור בך על אותו חכם
שלא יהרג אמ' ימות הוא וכל בני
ביתו | הללו ועל ||למ' || יספה
בירו עמו ובדבר זה איני חוזר. |
סליק

118§

היגלה ב' אמ' ר' ישמעאל סח לי
סוורא שר הפנים | ידיד אמ' לך
מפני מה חזקה כחו של | אותו
רשע | מפני שמשלשלת של עשו
הרשע הוא בא לפיכך עז חזק |
וקשה לבו. סליק

119§

היגלה ג' אמ' ר' ישמעאל שח לי |
סוורא שר ידיד אומ' לך אל
תעצב יעל מדה זו | זו שאתה
נפטר בה בבית עולמים שכבר
מילא וההריאל יי' אלהי | ישראל
פי בצחוק ושחק על אותו רשע
ואמ' הדר גאון היכל | גורא שאני
שרוי בו וכסא כבודי | שסלסולי
בו שאני עוזב | מה
שנברא ועד לעד שאני מטעימן
טעם אור וגחלי רתמים | כרובים |
ואופנים וחיות הקודש לאותו רשע
בתוך גיהנם על ידי חנינה בן |
תרדיון. סליק

120§

היגלה ד' אמ' ר' ישמעאל שח לי |
סוורא | שר הפני' ידיד אמ' לך מה
עשה הדר | טהור (זיוי) הדר
אוהיהסן ס'א אוריהסן ס'א
אוריהסן ס'א וההריאל יי' אלהי
ישראל באותה שעה ציוני וירדתי |
וטרדתי ודחפתי אל לופי' קיסר
מהיכלו שהיה ישן בו בלילה
והולכתי ||הו|| | לביתו להקת
חזירים וכלבים והכנסתי את ר' |
חנינה בן תרדיון | וחלמתי ס'א
והכנסתי | וחלמתי | בהיכלו
שלופיינוס קיסר למחר באו
ההורגים | שכעוסין על ר' חנינא
בן תרדיון לומר נפלאות | יושב
ועושה בבי(ת) | המדרש ויושב
ומלמד לאבירי ישראל תורה
התיו את ראשו. נדמה || להם
לופיינוס קיסר כר' חנינא בן
תרדיון וחתכו את ראשו. ור' |
נחניא | בן הקנה ביתו ור' חנינא בן
תרדיון קשר כתר מלכותו והלך
מלך | על ||רומי הרשעה|| בצורת
פנים של לופיינוס קיסר | חדשים
והרג | בה ששה ||אלפים הגמונים
אלף הגמון|| לכל חדש והעמידו
בצורת ר' | חנינא. בן תרדיון
לבני ||???|| | ושפשוהו.
והטילוהו באש | ומי הוא

ובמדה | הוּ לַכּל עֶשְׂרֵת חֲכָמִי 35
יִשְׂרָאֵל.

שְׁמֵאֲחֵר שֶׁהִמִּיתוּהוּ חֲזָרוּ וְהָחִיו |
אוֹתוֹ בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעֲלָה
וְתַפְשׁוּהוּ וְהִטִּילוּהוּ בָּאֵשׁ וְהָיָה
בְּשִׁגּוֹק | בֵּית הַשְּׂרִיפָה וּבִמְדָה הוּ
לְכָל עֶשְׂרֵת חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל סָלִיק
הִיגְלָה.

שֶׁהִמִּיתוּהוּ הַחֲזִירוּ וְהָחִיו אוֹתוֹ
בְּבֵד שֶׁל //מַעֲלָה || מַעֲלָה וְתַפְּסֵהוּ
וְהִיטִילוּהוּ בְּשִׁטָּין בֵּית
הַשְּׂרִיפָה וּמְדָה הוּ לְכָל עֶשְׂרֵת |
חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל

לְלֻפְיוֹנוֹס קִיסָר שְׁמֵאֲחֵר שֶׁהִמִּיתוּ
אוֹתוֹ חֲזָרוּ וְהָחִיו | אוֹתוֹ בֵּית דִּין שֶׁל
מַעֲלָה תַּפְּסוּהוּ וְהִטִּילוּהוּ בָּאֵשׁ
וְהָיָה בְּשִׁטָּק וּבִתְחֵן הַשְּׂרִיפָה
וּבִמְרָאָה | זֶה לְכָל עֶשְׂרֵת חֲכָמֵי
יִשְׂרָאֵל 5

121§ 10

ה'. מְפָנִי שֶׁהִכְרַח יוֹצֵא מַעְרְבוֹת |
רְקִיעַ מְכַרֵּץ וְאוֹמֵר בְּבֵית דִּין |
שְׁלֹמֶעֱלָה מַחֲשָׁבָה שֶׁחֲשָׁבָה רוֹמִי
הַרְשָׁעָה עַל אֲבִירֵי יִשְׂרָאֵל לֹאבֵד
אוֹתָם. וְהַרְדִּיאֵל יִהְיֶה אֶלְקִי
יִשְׂרָאֵל | הֵיכָל מַסְכִּים אֲפִילוֹ 15
הַרְהוֹר הַלֵּב שְׂרוּמִי מִהִרְהָרֵת עַל
בְּנוֹי חֲשׁוּבָה | הֵם כְּאִילוֹ עָשׂוּ
אוֹתָהּ.

121§

ה'. מְפָנִי שֶׁהִכְרַח יוֹצֵא מַעְרְבוֹת
רְקִיעַ מְכַרֵּץ וְאוֹמֵר בְּבֵית דִּין שֶׁל | 20
מַעֲלָה לֹמ' מַחֲשָׁבָה שֶׁחֲשָׁבָה רוֹמִי
הַרְשָׁעָה עַל אֲבִירֵי יִשְׂרָאֵל לֹאבֵד.
וְהַרְדִּיאֵל יוֹי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הֵיכָל
מַסְכִּים וְהַרְשָׁעָה || מִהִרְהָרֵת ? 25
שְׂרוּמִי הַרְשָׁעָה || מִהִרְהָרֵת ? 25
חֲשׁוּבָה הֵיכָל לֹמ' לִפְנֵי כְּאִילוֹ
עָשׂוּ אוֹתָהּ. | סָלִיק פֶּרֶק.

116→ 121§

מְפָנִי שֶׁכְּרוֹחַ יוֹצֵא מַעְרְבוֹת רְקִיעַ
וּמְכַרֵּץ וְאוֹמֵר | בְּבֵד שֶׁל מַעֲלָה
מַחֲשָׁבָה שֶׁחֲשָׁבָה רוֹמִי הַרְשָׁעָה עַל
אֲבִירֵי לְהוֹרֵגם וְהַרְדִּיאֵל | ה' אֱלֹדִי
יִשְׂרָאֵל הֵיכָל מַסְכִּים וְהַרְשָׁעָה
הַרְהוֹר הַלֵּב שְׂרוּמִי הַרְשָׁעָה
מִהִרְהָרֵת | עַל בְּנוֹי חֲשׁוּבָה [חֲשׁוּבָה]
הֵיכָל לֹמ' כְּאִילוֹ עָשׂוּ אוֹתָהּ. (ב)

121§

מְפָנִי שֶׁהִכְרַח יוֹצֵא מַעְרְבוֹת רְקִיעַ
מְכַרֵּץ וְאוֹמֵר בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעֲלָה
לֹאמֵר מַחֲשָׁבָה שֶׁחֲשָׁבָה רוֹמִי
הַרְשָׁעָה עַל אֲבִירֵי יִשְׂרָאֵל לֹאבֵד
אוֹתָם | וְהַרְדִּיאֵל יוֹי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
הֵיכָל מַסְכִּים אֲפִי הַרְהוֹר הַלֵּב
שְׂרוּמִי הַרְשָׁעָה מִהִרְהָרֵת | עַל בְּנוֹי
חֲשׁוּבָה הֵיכָל לֹמ' כְּאִילוֹ עָשׂוּ
אוֹתָהּ. סָלִיק פֶּרֶק

N8128

25

122§

ו'. אֲר' יִשְׁמַעְאֵל סַח לִי סִסְגִּיָּאל שֶׁר || שֶׁר הַפְּנִים יִדִּידֵי שֶׁב בַּח(י) קִי וְאֵגִיד לָךְ 84
מֵה תֵּהָא עַל יִשְׂרָאֵל יִשְׁבְּתִי בַּח(י) קִי || וְהָיָה מִסְתַּכֵּל בִּי וְהָיָה בּוֹכָה וְהָיָה דְּמַעֲוֹת
נּוֹפְלוֹת [עַל] מַעֲנִיּוֹ וְיִוְרְדוּ | עַלִי אֲמַרְתִּי לוֹ הִדֵּר זִיוִי מְפָנִי מֵה אֵת בּוֹכָה. אִמ' 30
בֹּא וְאֲכַנְסֵךְ | וְאוֹדִיעֵךְ מֵה גִּזְוֹ לֹמ' לִיִּשְׂרָאֵל עִם קְדוּשִׁים תַּפְּסֵם בִּלְדוֹ וְהַכְּנִיסֵם |
לְחֲדָרֵי חֲדָרִי וְלִגְנֵי גִּזְוִים וְלֹאצֻרוֹת. וְטַל פּוֹקֶסֶן וּפְתַח וְהָיָה(???) | אִיגְרוֹת 5
כְּתוּבוֹת מִשְׁנוֹת זֶה מִזֶּה אֲמַרְתִּי לוֹ הִלְלוּ לִמִּי אִמ' לִי הִלְלוּ | לִיִּשְׂרָאֵל. אֲמַרְתִּי
הִלְלוּ יִשְׂרָאֵל יִכְוֹלֵן לַעֲמֹד בָּהֶם. אִמ' לִי לִמְחַר בֹּא | וְאוֹדִיעֵךְ צִרוֹת קֶשֶׁר מִן 35
הָרַשְׁנוֹת לִמְחַר הַכְּנִיסִנִי לְחֲדָרֵי חֲדָרִי | וְהָרַנִּי צִרוֹת מִשְׁנוֹת מִן הָרַשְׁנוֹת
אֲשֶׁר לִשְׁבִי לִשְׁבִי אֲשֶׁר לִרְעַב | לִרְעַב אֲשֶׁר לִבּוֹה לִבּוֹה. אֲמַרְתִּי לוֹ הִדֵּר זִיוִי וְכִי 40
יִשְׂרָאֵל בְּלִבְד | חֲטָא. אִמ' לִי בְּכָל יוֹם וְיוֹם מִתְחַדְּשׁוֹת גִּזְרוֹת (קֶשׁוֹת) מֵאִילוֹ וְכִין |
שִׁיִּשְׂרָאֵל וְכִנְסִין לְבַתִּי כְּנִיסִיוֹת וּלְבַתִּי מִדְּרָשׁוֹת וְהֵם עֲוִין יֵהָא /ש/ שְׁמִיָּה רִבָּא
מְבַרֵּךְ אֵין אֲנִי מְנִיחִין לְצֹאֵת מִחֲדָרֵי חֲדָרִי.

40

123§

וּבִשְׁעָה | שִׁירְדִּיתִי מִלְּפָנָיו שְׁמַעְתִּי קוֹל מְדַבֵּר בְּלִשׁוֹן אֲרָמִי וּבְלִשׁוֹן הַזֶּה | הָיָה 15
מְדַבֵּר מִקְדָּשׁ קְדִישָׁא לְחוּרְבָא וְהִיכְלָא לְנוֹר כְּלִים. וְדִירְתָא ד' | דְּמִלְכָא
לְצִיּוֹתָא. וּבְחֻלִּין וְעוֹלִימִין לְבִיּוֹת. בְּנִי מִלְכָא לְקִטְלָא. ? | וְחִדּוּתֵיהּ דְּמִלְכָא
תַּמְשׁוֹר אֶלְמִנּוּתָא. וּמְדַבְּחָא דְּבִיָּא לְאִיסְתַּבָּא. | וּפְתוּרָא דְּמִתְקֵן יִסּוּפָה בְּעִלְיָה 45
דְּבִבִי וִירוּשָׁלַיִם לְאֵנִידִן וְאַרְעָא ד' | דִּישְׂרָאֵל לִזְיַע.

124§

בְּאוֹתָהּ שְׁמַעְתִּי אֵת קוֹל הַחֲזוֹן הַזֶּה. וְנִרְמַמְתִּי | וְנִפְלַחִי לְאַחֲזִיר עַד שְׁבָא דְּהַרְעִיָּאל 20
דְּהַרְעִיָּאל דְּהַרְעִיָּאל אֲשֶׁר נָתַן בִּי רַחֵם | וְנִשְׁמָה וְהַעֲמִידֵנִי אִמ' לִי יִדִּידֵי מֵה עֲלֵתָה
לָךְ אֲמַרְתִּי לוֹ הִדֵּר | זִיוִי אֵין לֹמ' תִּקְוָה לִיִּשְׂרָאֵל אִמ' לִי בֹא וְאֲכַנְסֵךְ לִגְנֵי 50
נַחֲמֹת | וְלִגְנֵי יִשְׁעוֹת וְאַרְאֵךְ. הַכְּנִיסִנִי לִגְנֵי יִשְׁעוֹת וְלִגְנֵי נַחֲמוֹ | וְרִאֲיִיתִי כְּתוּת
שֶׁל מִלְאכֵי הַשָּׁרֵת שְׁדֵן יוֹשְׁבֵין וְאוֹרְגִין בְּגִדֵי יִשְׁעוֹ | וְעוֹשִׂין כְּתָרִי חֲיִים טוֹבִים 25
וְאֲבִיִּים טוֹבוֹת שֶׁל מְרִגְלִיוֹת קְבוּעִין בַּח(ב) (ב) | וּמִרְקָחִין וְכָל מִינֵי בְּשָׂמִים וְיִינוֹת
מְמוֹרָקִים לְצִדִּיקִים. וְרִאֲיִיתִי | כְּתָר אֶחָד מִשְׁנוֹה מְכָל הַכְּתָרִים חֲמָה וּלְבָנָה 55
וְשִׁנִּים עֶשְׂרֵת מִזְלוֹת | קְבוּעוֹת בּוֹ. אֲמַרְתִּי הִדֵּר זִיוִי כְּתָרִים הִלְלוּ לִמִּי אִמ' לִי לִדּוֹד
מִלָּךְ | יִשְׂרָאֵל. אֲמַר לוֹ הִדֵּר זִיוִי הָרַנִּי כְּבוֹדוֹ שֶׁל. אִמ' לִי יִדִּידֵי הַמֶּלֶךְ | שֶׁלֶשׁ 30
שָׁעוֹת עַד שִׁיבָא דּוֹד לְכָאן וְתִרְאָה בְּגִדּוֹלְתוֹ.

הרשעה ותפשוהו והטילוהו באש
ומי הוא שהטילוהו באש תחת | ר'
חגנייא בן תרדיון לופיוס קיסר
שמאחר שהמיתוהו חזרו והחיו
אותו בבית דין שלמעלה ותפשוהו
והטילוהו | באש והיה בשינוק
ובתוך השריפה ובמידה הזו לכל
עשרה חכמי ישראל. סליק היגלה.

121§ → 129§

ה' מפני | שהכרוז יוצא מערכות
רקיע מכריו ואומר בבית דין
שלמעלה לאמר מחשבה שחשבה
רומי הרשעה על | אכירי ישראל
לאבד אותם ולכלותם זהרריאל
ה' שמויי ישראל היה מסכים.
ואפי' הרהור הלב 'שרומי'
||ה???ה|| | מהרהרת על בניו
חשובה היא להם כאילו עשו
אותם. סליק פירקא

ומי הוא שהטילוהו באש לופיוס
קיסר || שמאחר שהמיתוהו חזרו
והחיו אותו בב'ד של מעלן
ותפשוהו | והטילוהו באש והיה
כשינוק בתוך השריפה. ובמדה זו
לכל 'עשרת' חכמי ישראל.

121§

ו' מפני שהכרוז יוצא מערכות
רקיע מכריו | ואומ' בב'ד של
מעלן לומר מחשבה שחשבה רומי
הרשעה על | אכירי ישראל
לאבדם זהרריאל יוי אלהי ישראל
היה מסכים | אפי' הרהור הלב
שרומי מהרהרת על בני חשובה
היא לכם | כאילו עשו אותה...

שהטילוהו באש תחת ר' חגינא בן
תרדיון לופיוס שמאחר |
שהמיתוהו החזירו והחיו אותו
בב'ד של מעלה ותפשוהו
והטילוהו | באש והיה בשינוק
בית השריפה ומדה הזו לכל
עשרת חכמי ישראל. | סליק

121§ 10

היגלה ה' מפני שכרוז יוצא
מערכות רקיע ומכריו | ואומ' 10
בב'ד של מעלה מחשבה שחשבה
||???|| על אכירי להורגם
והרריאל יי' אלהי ישראל היה
מסכים || ואפי' הרהור הל' ||???||
||ה???|| מהרהרת על בני חשובה
היא | להם לפני כאלו עשא? סליק
היגלה

20

122§

א' | אמ' ר' ישמעאל סח לי סנוניאל שר הפנים ידידי שב בחיקי ואגיד לך מה
תהא על ישראל. ישבתי בחיקי והיה | מסתכל בי ובוכה והיו דמעות יורות
מעניניו ונופלות על | פניו | אמרתי לו הדר זיו מרום מפני מה אתה | בוכה.
אמ' לי ידידי בוא ואכניסך ואודיעך מה גזו להם לישראל עם קדוש תפשוני
והכניסני לחדרי חדרים | ולגזי גזויים ולאוצרות. וטל את הפנקסים ופתח
והראני איגרות כתובות צרות משונות זו מזו אמרתי לו | למי אמ' לי לישראל.
אמרתי לו ויכולין ישראל לעמוד בהן. ואמר לי למחר בוא ואודיעך צרות
משונות מאלה | למחר הכניסני לחדרי חדרים והראני צרות קשות מן הראשונות
אשר לחרב ואשר לרעב לרעב ואשר | לשבי לשבי אמרתי לו הדר זיו
ישראל בלבב חטאו אמ' לי בכל יום ויום מתחדשות להם צרות קשות מאלה
וכיון | שנכנסין לבתי כנסיות וענין אמן יהא שמיא רבא מברך אין אנו מניחים
לצאת מחדרי חדרים.

40

123§

בשעה | שירדתי מלפניו שמעתי קול מדבר בלשון ארמי וכך היה אומר מקדשא
קדישא לחורבא והיכלא קדישא לנור | דליק ודירתיה דמלכא תינטר ארמלותא
ומדבחא דכייא לאיסתאבא ופתורא דמתקן יכונייה בעל דבכא | וירושלם
לגנדין וארע ישראל לזייע.

45

124§

חמישי כיון ששמעתי את קול החזק הזה ובעתי ונדממתי תפלתי | לאחריי עד
שבא הדריאל השר ונתן בי כח ונשמה והעמידני על רגליי אמ' לי ידידי מה
עלתה לך | אמרתי לו הדר זיו מרום שמה אין להם תקנה לישראל. אמ' לי
ידידי בוא ואכניסך לגזי נחמות ולגזי ישועות | והכניסני לגזי נחמות ולגזי
ישועות וראיתי כיתות של מלאכי השרת יושבין ואורגין בגדי ישועה ועושין
כתרי | חיים וקובעין בהם אבנים טובות ומרגליות ומרקחים וכל מיני בשמים
וממתיקין || יינון לצדיקים וראיתי כתל | אחד משונה מכל הכתרים וחמה
ולבנה ושנים עשר מזלות קבועין בה. אמרתי לו הדר זיו מרום כתרים | הללו
למי אמ' לי לישראל. וכתר משוכה זה למי אמ' לי לדוד מלך ישראל אמרתי לו
הדר זיו מרום הראני כבודו | שלדוד. אמ' לי ידידי המתן עד שיבוא דוד בכאן
ותראה גדולתו.

55

125§

הושיבני בחיקו | או לי מה אתה רואה. אמר לו אני רואה | ב) שבעה ברכים שהם
 | רצין כאחד. או לי כבוש עיניך שלא תזרעו מהללו שיצאו | לקראת דודי מיד
 נעשו כל אופנים ושרפים ואוצרות שלג / וא | ואוצרות ברד וענני כבוד ומזלות
 5 וכוכבים ומלאכי השרת ולהוטי | זבול. ואומ' למנצח מזמור לדוד השמים
 מספרים ושמעתי קול | רעש גדול שבא מגוזך ואי ימלוך יי לעולם. והנה דוד
 24 מלך | ישראל בא בראש וראיתי כל מלאכי בית דוד אחריו וכל אחד || ואחד
 כתרו בראשו וכתרו של דוד מובהק ומשונה מכל הכתרים חיוו | הולך מסוף
 העולם ועד סופו כיון שעלה דוד מלך ישראל לבית המדר' | גדול שברקיע
 10 מוכן לו כסא של אש שהוא ארבעים פרסאות גובה | וכפליים אורכו וכפליים
 רחבו.

126§

וכיון שבא דוד וישב לו על הכסא | שלו. מוכן 'נגד' | על | כסא של קונו. וכל 5
 15 מלכי בית דוד יושבין לפניו | ? | ומלכי בית ישראל אחריו. מיד או דוד שירות
 ותושבחות שלא | שמעתן אותן מעולם וכיון שפתח דוד ואמר ימלוך יהוה אלקיך
 | ציון | לדור ודור הללויה. פתח מטטרון וכל המזלות ואמרו קק' | יהוה
 10 צבאות מלא כל הארץ כבודו. וחיות הקדש משבחות ואומר' | ברוך כבוד יהוה
 20 ממקומו. והרקיעים או ימלוך יהוה וגו'. והארץ | אומר' יהוה מלך יהוה מלך
 (הוה) ימלוך לעולם ועד. וכל מלכי בית דוד | אומ' והיה יהוה למלך על כל
 הארץ. סליק פרק ששי.

25

30

35

40

45

50

125§

תפשוני והושיבני בחיקו אמ' לי מה אתה | רואה אמרתי לו אני רואה שבעה
ברקים שהם רצים כאחד אמ' לי בני כבוש עיניך שלא תזדעזע הללו שיצא || 172
לקראת דוד. מיד ניגשו כל אופנים ושרפים וחייות הקודש ואוצרות ברד
ואוצרות של וועני | כבוד ומזלות וכוכבים ומלאכי השרת ולהוטי זבול
ואומרים למנוח מזמור לדוד השמי' מספר' | כבוד וכול'. ושעמתי קול רעש
גדול שבא מעדן ואומר ימלוך ה' לעולם ועד. והיה דוד מלך ישראל | בראש
וראיתי כל מלכי בית דוד אחריו וכל אחד ואחד מהם כתרו בראשו וכתרו
שלדוד מוכהק ומשובח | מכל הכתרים וחיו הולך מסוף העולם ועד סופו. 5
שנייה. כיון | של | שעלה דוד לבית המדרש גדול | שברקיע מוכן לו כסא שלאש
שהיא ארבעים פרסאות גובה כפלים אורכו וכפלים רוחבו 10

126§

כיון שבא | דוד וישב לו על הכסא שמוכן לו כנגד כסא שלקונו וכל מלכי בית
דוד יושבין לפניו וכל מלכי ישראל | עומדין לאחרייו מיד עמד דוד ואמר שירות
ותושבחות שלא שמעתן און מעולם. כיון שפתח דוד ואמ' | ימלוך ה' לעולם
פתח מטטרון וכל פמליא שלו ואמ' ק'ק'ק' ה' צבאות. וחייות משבחות ואומרות
ברוך | כבוד ה' ממקומו ורקיעים אומ' ימלוך ה' לעולם והארץ אומרת ה' מלך 10
ה' מלך ה' ימלוך וכל מלכי בית | דוד אומרים והיה ה' למלך על כל הארץ
ביום ההוא יהיה ה' אחד שמו || אחד. 'התוספת' 20

127§ - 119

אמ' ר' ישמעאל סח לי סוירא שר הפנים ידיד אומר לך אל תעצב במיתה ס'א
במדה זו שאתה נפטר בה לבית | עולמך שכבר מילא והרריאל ה' שמויי ישראל 25
פיו בשחוק ושחק עליו על אותו רשע ואמר הדר גאון היכל | נורא שאני שריו בו
וכסא כבודי שסילסולי בו שאין אני עתוב מי שנקרא ערל עד שאני מטעים אותו
| טעם אור ואש וגחלי כרובים ואופנים וחייות הקודש לאותו רשע בתוך גיהנם 15
על ידי חנינה בן תרדיון. | סליק היגלה. 30

128§ - 120

ד' אמ' ר' ישמעאל סח לי סוירא שר הפנים ידיד אומר לך מה עשה הדר טהור |
זיוי הדר אורהם אורהם ה' שמויי ישראל באותה שעה ציוני וירדתי וטרדתי
ודחפתי את לופינוס קיסר מהיכלו | שהיה ישן בו בלילה והולכתי אותו בבית
להקת חזירים וכלבים וחילמתי אותו. והכנסתי את ר' חנינה בן | תרדיון 35
וחלמתי אותו בהיכלו של (ל) לופינוס קיסר למחר באו ההורגים שנצטוו לא
שכועס על ר' חנניא בן תרדיון | ס'א ר' נחוניא בן הקנה לאמר נפלאות יושב 20
ועוסק בבית המדרש ויושב ומלמד לאבירי ישראל תורה התיו ? | את ראשו.
גדמה להם לופינוס קיסר כר' חנינה בן תרדיון ס'א כר' נחנילה בן הקנה ותתכו
את ראשו. ור' | נחוניא בן הקנה בתוך ביתו ור' חנניא בן תרדיון קשר כתר 40
מלכות בראשו ומלך על || רומי || הרשעה בצורת | פניו של לופינוס קיסר ששה
חדשים והרג בה ששת אלפים הגמונים אלף הגמון לכל חודש וחודש והעמידו |
בצורת ר' חנניא בן תרדיון להם לבני || ר' ? || הרשעה ותפשוהו והטילוהו 25
באש ומי הוא שהטילו באש תחת | ר' חנניא בן תרדיון לופינוס קיסר שמאחר
שהמיתוהו חזרו והחיו אותו בבית דין שלמעלה ותפשוהו והטילוהו | באש והיה 45
בשינוק ובתוך השריפה ובמידה הו לכל עשרה חכמי ישראל. סליק היגלה.

129§ - 121

ה' מפוי | שהכרח יוצא מערבות רקיע מכריז ואומר בבית דין שלמעלה לאמר
מחשבה שחשבה רומי הרשעה על | אבירי ישראל לאבד אותם ולכלותם 50
הרריאל ה' שמויי ישראל היה מסכים. ואפי' הרהור הלב ישרומי || ה' ? ||
מהרהרת על בניו חשובה היא להם כאילו עשו אותם. סליק פירקא

130§

א'ר | ישמעאל כך אמ' לי אכתריאל יה יהוה אלקי צבאות ידידי | ישמעאל תדע
לך שלא נתתי לכל אומות העולם לשעבד בישראל. אלא | יום אחד בעולם על
ידי שעזבתי והשתחוו לאלקים אחרים / והעמידו צלם בביתי ודחקתי את
שכינתי ממנו שנשבעתי לשכון | שמי שם לעולם והכעיסוני והמרוני המה
מלכיהם ושריהם כהניהם | ונביאיהם. והיו שבע מאות שנה הן חלוקים מעלי
ושבעתי באפי | שאני מכעיסם תחת פרזלא וכספא ושריהם יהרגו ומלכיהם
| ישחיתו בחורו ישריכו ועולליהם ירטישו ועל זקניהם יכבדו לעולם | ויגזרו
עליהם גזירות קשות עד שהם נמקים כעונם וכעון אבותיה | או שמא שהם שבים
או אולי שהקץ מתמלא שכן שלחתי להם | ביד עבדי הנביאים שאני עתיד
לפקוד עליהם את ימי הבעלים | שהקטירו להם וכשם שהכעיסוני שבע מאות
שנה כך אני עתיד | להכעיסם ולהקניאם בגוי וכל ובגוי אשר לא חלקתי לו
מלכות כיום | שהפלתי גורלות על כל העמים.

131§

ב'. יען כיען רפו ידי ונפלתי | מלך? | מלא' קומתי ונבעתי על פני וכח לא היה
בי לא לדבר ולא לענות מזה | ומיד נענה לי מטטרון ואמר לי מיד יה תבס
ועמוד וחזק את מותיניך | והבן והשקן כל בדברים אשר ידבר אליך ושמעתי
קול יוצא מבין שני | הכרובים וא' ידידי ישמעאל אל תירא שאין אני פורע
מהם מדה | במדה. אני יודע שאין בהם כח לעמוד לא שאני עושה למען שמי |
ואני גותן מחלוקת בין | ה' אומות ואיבה גדולה בין אדם ובין ישמעאל | כדי
שיתגרו אילו באילו ולא יכלו ישראל.

132§

א'ר ישמעאל ישבתי והייתי | מחשב בחשבון שני | תן לי בפעם | שנייה |
ראשונה. וחשבתי לבל שבע' | שנה. ולמדי חמשים ושתים שנה. וליון מאה
ושמונים שנה ולישראל | לא עלה לי חשבון עד שעמדתי בתפילה ובאותה
התענית שהתנפלתי | בראשונה ימים בימים. ומיד שמעתי בת קול יוצאת
ואומרת | ידידי ישמעאל תדע לך שאם ישראל שבים בתשובה מיד וגאלים
שכן התנתי | לישעיה בשוכה ונחת הושעין.

133§

ד. א'ר ישמעאל השל? כלפי רבר ואמרתם | אם אינן עושין תשובה אינן לעולם
נגאלין. אמ' לי או שמא ימקו בעונם או | ישלם הקץ.

134§

ה'. א'ר ישמעאל השיבני כלפי דיבור ואמרתי והקץ מלכות | המרשעת הזאת
אינו יכול להתנאות. שמעתי קול יוצא וא' ידידי ישמעאל | לקץ מלאת בוין
בית מלכי פרס שבע מאות שנה יתמו ה' | כל ומעל כל עני | הארץ יתמו והוא
מריק העונות כשם שעזבתי שבע | מ' אות שנה ועבדו | הבעלים כך אעזבם גם
אני ואנטשם בידי אבירים | אכזרים | שבע מאות שנה | ואין להם מושע לא כהן
מורה ולא נביא מלך ולא נגיד ולא שר עד | שהם חוזרים ושבים עלי
בתפילה ובתחנונים. ואם מבקשים פני וגם | אני אמצא להם והשיבותים על
אדמתם. סליק פרק שביעי.

135§

א'ר / יש' | ישמעאל חשבתי דבר כלפי דבר ואמרתי | אם אינן עושים |
תשובה. אי' נגאלים לעולם. אמ' לי אני מעמיד עליהם מלך שגורתי | קשות
כהמן ועל כרחן שלא בטובתן הם שבים אילו והוא מלך עד פני | ומבין חידות
ומילין. לגדר עילאה ימלל ולהקדשי עליונים יכלה ויסבור | להשניה מילין ודת.
ויהיה בין ביהוה עד עידן עידנים ופלא עידן.

136§

ב'. א'ר ישמעאל אני הייתי מחשב בחשבון כי מלא' | ת לבל שבעים שנה |
ולמדי חמשים ושתים ולאדום כענין יצא לי למלאות החורבן בית שני | שבע
מאות שנה ובקרתו בספרים שסתם דניאל וחתם ומצאתי כתוב | בדיו שבע
מאות שנה נחתך ונגזר על עמך ועל עיר קדש ובמלאותם | יכלו ויתמו פושעים
וחטאים ויוכפר עון עם מעט ויבא צדיק עולמים | את משיח שהוא סתום וחתום
לכל הנבכרים וימשה את קרשי הקדש'.

137§

ג'. א'ר ישמעאל וכמה שפירש דניאל מצאתי כתוב שבועים שבעים | נחתך על
עמך ועל עיר קדשך לכלה הפשע ולהתם החטאת ולכפר | העון ולהביא צדק
עולמים ולהתום חזון ונביא ולמשה קרשי קדשי | ואילו שבועים שבעים רמז
לשבע מאות שנה וכשתן כלים הם כלים | לעת הטוב ומיד | ה' אור בא. ש'
והיה לעת ערב יהיה אור.

138§

ד. א'ר ישמעאל מפני מה נתגלה לי הקץ זה לפי שנתתי לבי לדרוש לפרש |
בזכמה ולחשב מועדים וזמנים רגעים וקצים ועידן עידנים ומועד | מועדים
ונתתי פני לקדיש עילאה בתפילה ותחנונים ובצום ובשק | ובמספד. וכך הייתי
מתפלל וא' יהוה אלקי צבאות אלקי ישראל עד מתי | יהיו ישראל דנוחין
פרוצין עושין לען וקלם בין העמים כל רואינו ילעונו | לנו ויאמרו אלה הם עם

147§ 45

ב'. אמ' ר' ישמעאל אמ' לי הדר מרום בבקשה ממך אמור להם לישראל אהוב
בעלי תשובה | כי התשובה מגעת והולכת לכסא הכבוד שלש מאות ותשעים |
רקיעים.

148§ 50

ג'. גדולים בעלי תשובה יותר ממלאכי השרת שבשעה / שג' שגלו ישראל אמרו
מטטרון ומיכאל ונביראל מה עושה מיד הניחו ידיהם על ראשהם | והיו בוכים
בקול גדול ואומרים מי יעלה למרום מרומים ויבכה לפני מי שאמר והיה |
העולם וישבו מחרון אפו וירחם על בניו.

149§

ד' אמר להם מטטרון. אני אעלה | בעלייתו. וזדעזעו כל להטי אש מפניו כיון
שעלה שמיים רקיעים רגשו שמים | ושמי השמים וקדישי עליונים אמרו בפה
אחד מה ריח ילוד אשה עולה במרום | עד שאמר להם הקב"ה משרתי הדין
ושרפי הוא הניחו לא יבא ויבכה על בני שגלו. | לבין זאבים ולבין אריות ועל
היכלן ועל תורתן ששרפן באש בן בנו של נמרוד הרשע. | ועל חכמים ותלמידים
שנהרגו בבית המקדש. דום ושלו רפו ידי ואיני יכול להצילם | מפני שרפוי

ששומעין כן מרן?ב | אהבה שאוהבין הן להשתעבד בישראל כל אחד ואחד
אומר לו דבר | דברך.

143§

ד. אומר להם משיח דבר קטן יש לי ואין לי דבר גדול. כל מי | שמחיה כל
ההרונים האילו יהיה מלך עלינו. מיד נסתמים דבריהם | ואין להם פה לדבר
באותה שעה משיח?ח עומד ומתעטף בתפילה. | ומתאור כגבור לפני מי שאמר
והיה העולם. אומ' לפניו רבון של עולמים | זכור לי יגון ואנחה וחושך ואפילה
שהייתי בו שריו. עיני שלא ראו אור | ואזני ששמעו חרפה גדולה וצפד עורי על
עצמי. ונשכר לבי בקרבי | ותשש כחי ביוגון ואנחה גלוי וידוע לפניך כי הדבר
הזה לא לכבודי / ע' | עשיתי ולא לכבוד בית אבא עשיתי אלא לכבודך עשיתי
על אורך ועל | היכלך ועל בניך ששרויים בצער בין אומות העולם.

144§

ה'. באותה שעה | עומדים אותם מאתים אלף על רגליהם. ואומר' מישראל אנו
מישראל | אנו. שנ' וגללו גוים רבים אל יי' באותה שעה אומ' להם משיח לכו /
| וקבצו את כל אחיכם מכל הגוים והולכים ומקבצים כל ישראל ומביאין ||
אותם ומעמידים אותם לפני משיח שנ' והביאו את כל אחיכם מכל | הגוים מנחה
ליהוה.

145§

ו'. אר' ישמעאל אמ' לי וגנאל שר הפנים עתידך | כל אומות העולם באין אצל
משיח אומרים לו שמענו עליך שיש בידך | להמית ולהחיות אם רצונך אמור
לפני הק'ב'ה | ויקבל ממנו דורון אומ' | ומה דורון אתם מביאים לי אומר' לו
בית נוח החרבנו ממנו נכנס. | ואנו אומר' להם רשעים אתם אנשים אינו צריך
לבניינכם שכן | שכן כתוב בו בונה ירושלים יהוה וגו'. אומר' לו אנו אם כן
נקבצו בו | אבנים טובות ומרגליות שאין דוגמתן בכל העולם הוא אומר להם
רשעי' | כל אבנים טובות ומרגליות שלו הן. שנ' לי הכסף ולי הזהב וגו' באות'
| שעה משיבה אותן רוח הקדש ואר' להם שוטים ורשעים תחת גדולים | ואדוני'
שהרגתם מה אתם מביאין. מיד יוצאין מלפניו בפסי נפש. | סליק פרק תשיעי.

146§

אר' ישמעאל אמ' לי דר ממרום בא ואראך אפייו. | תלויים בין רקיע לרקיע
מים. בין מים למים אש. בין אש | לאש מים. בין מים למים אש וברד ומים. אש
מתלקחת וחומת | אש מכאן ומכאן לכסא. ושרפים עומדים לפניו ואומ' ק'ק' |
יהוה | צבאות וחיות משבחות ברוך כבוד יהוה ממקומו. ורקיע אומר ימלוך |
יהוה לעולם וגו'. והארץ אומ' יהוה מלך גיאאות לבש וגו' וימים ונהרות | משבחת
ואומ' לגורם ים סוף ל? לגורים וגו'.

יהוה למה חרי ולמה השליכם מעל פניו /? | והם אומרי על גודל עונם ועוצם
הטאותם תעבם מעליו ומעלין | אדמתם | ואינו עתיד לסובבם עוד ועל זו
תתפילה סח לי אכתיאל יה יהוה אלקי | צבאות.

139§

ה'. אר' ישמעאל כך סח לי אזהיה שר הפנים לאחר | שהרגו ר' חנינא בן
תרדיון ורמה להם לופינוס קיסר כר' נחוניא בן || בן הקנאה | והרגוהו
והעמידהו בצורת ר' חנינא בן תרדיון לבני רומי הרשעה | ותפשוהו
והטילוהו באש ומי הוא שהטילוהו באש תחת ר' | נחוניא בן הקנה | יחני' בן
תרדיון | לופנוס קיסר מאחר שהמיתוהו חזרו והחיותו ב'ד שלמעלה ותפשוהו
והטילוהו | באש והיה בשניות בתוך השריפה ובמדה זו לכל עשרת חכמי
ישראל. | סליק פרק שמי.

140§

אר' ישמעאל סח לי מטטרון שר | הפנים | הגדול ידידי | בא ואגלה לך קצו של
משיח שאפי' דורות הראשונים לא היו /ר | ראויין לגלות להם אבל שקול
כבודך כאהרן הכהן. דור שבו דוד בא בו כל | העמים כולו דומה כמו יולדה
ואוכלין ושותין ולבם אין עליהם מללה בקדושים | וצעקה במשכיות אדירים
ותעלה ורעדה בכרכים ותרדה במדינות והגפן | יתן פיריו והיין ביוקר והזיתים
ילקו והשמן ביוקר וכל העומל איש וביתו כל | היום כולו אינו מספיק לפרנסתו
ולפרנסת ביתו מאב היוקר וכשרואין | אומות העולם כן גותחין רשות על כל
לעזרה. שנ' יבושו כל עובדי פסל | המתהללים באילילים וכיון שאתה רואה כל
סימנין הללו דע שהוא קצו | של משיח.

141§

ב'. אחר כך 'באין' ארבע מארבע רוחות העולם ואילו הם בני | מסקריא מרוח
אחת. בני שבור מרוח אחת בני דוש ומרגיש מרוח אחת | בני פיסתון מרוח אחת.
ועושין מלחמה זה עם זה והורגים זה בזה | וגופלין מהם אותו היום יותר
ממאתים אלפים הרונים. באותה שעה | אומר' זה לזה למה לנו לעשות
מלחמה. בואו ונתפייס וכל המנצח יהיה | מלך עליון ונעבוד אותו כולנו.

142§

ג'. באותה שעה (?) יצא משיח?ח מבית | האיסורין במקלו ובתרמילו ואומר
להם אתראה אני | ארץ | אפים עמכם | באותה שעה אומרים זה לזה כמה הוא
מנצחין לא מראהו כבני אדם | ולא תארו כבני אדם לא עושרו כבני אדם לא
חיל לו כבני אדם. אנהנו /ב'ע' | בעלי עושר בעלי חיל בעלי מלחמה בני מלכים
וזה כמה ינצחין אומ' | לו אם אנו נוצחין אותך מה אתה גותן לנו אומר להם
משיח אם את' | מנצחין אותי הר'גי וכל בני ישראל עבדים לכם. כיון

315 → 147§

מהיכלות | אר' ישמעאל אמ' לי הדר מרום בבקשה ממך אמור להם לישראל
אהבו בעלי תשובה שהתשובה | הולכת ומגעת לכסא הכבוד שלש מאות ותשעי'
רקיע'.

316 → 148§

ג' גדולי' בעלי תשובה יותר מ- | מלאכי השרת שבשעה שגלו ישראל אמרו
מיטטרון מכאל וגבריאל מה נעשה מיד הכחו | ידיהן על ראשיהן והיו בוכי'
בקול גדול ואומר' מי יעלה למרום מרומי' ויבכה לפני מי שאמ' והיה | העולם
וישוב אחרון אפס וירחם על בני

317 → 149§

ד' אמ' להם מטטרון אני אעלה בעלייתו גוד(ע)זעו | כל לוחטי אש מפניו כיון
שעלה שמונים רקיעי' רגשו שמי' ושמי שמי' וקדישי עלינו' | אמרו בסה א מה
ריח ילוד אשה עולה למרום עד שא' להם קב'ה | משרתי הוא ושרפי הוא הניחו
לו. בא ויבכה על בניי שגלו לבין זאבי' ולבין אריות ועל היכלו ועל תורתו
ששרפו באש כן בנו | של נמרוד הרשע ועל חכמי' ותלמדי' שנהרגו בבית מקדשי
הזו ושל' רפו ידיי ואיני יכול להציל | מפני | שריפה | שריפו עצמן מדברי תורה

עצמם מן התורה ולא היו בהם בעלי תשובה שיבקשו עליהם רחמים /ש/ |
שאלמלא היו בהם בעלי תשובה שיבקשו רחמים עליהם לא מסרתים למות.
הא /ל/ | למדת' שגדולים בעלי תשובה ממלאכי השרת

150§ 5

ה' אר' ישמעאל שמים אילו /ש/ | שלש מאות ותשעים הם (שכנ|ר) שכך שמים
בני מטרייא ושמא תאמר אילו בלבד יש | אלא עד כאן יש רשות לדבר. מסאן
ואילך אין לך רשות לדבר שאין הקרוא' מספר | ואין קץ וחשבון ואין סך
לרקיעי אש וכא מלהבת ואל תחקור בדבר זה שלא תטרד | מן העולם אלא
גמור בלבך. 10

151§

א' אר' ישמעאל פעם אחת הייתי מעלה עולה על | גבי המזבח. וראיתי את
אכתריאל יה יהוה צבאות יושב על כסא רם ונשא. אמ' | לי ישמעאל בני ברכני.
אמרתי לפניו (ריבוננו של עולם) | יהוה' ריבון העולמים יהי רצון מלפניך | יי
אלהי שיכבשו רחמך את כעסך ויגלו רחמך על מדותיך והתנהג עם בניך
במדת | הרחמים ותכנס להם לפנים משורת הדין ועונול לי ראש. סליק פרק
/עש/ עשירי. 10

M22

M40

O1531

N8128

152§

א' אמר' ישמעאל אמר לי סוריא
שר הפני' ידידי | שבחו של מלך
וכסאו לכך נאמר כסאו כבודך
על כרובי מעלה ורוממתה |
ואופני גחלה מנשאין אותו ובריות
כפיר ובריות קיטור ובריות
דלוקה מעוטרת | בגאווה וביהיון
ועיני שדי נשואות בהן היו משונות
תחתיו כאילות תחת המחרשה |
והיה נטוי על ראשיהם בעוז תוקף
וגבורה כדבר שנא' קדוש קדוש
קדוש יי צבאות | מלא כל הארץ
כבודו

153§

תתהדר ותתרום תתנשא מלך
מפואר בעל כסא רם ונשא | נורא
ומבוהל אתה שוכן בחדרי היכל
גאווה משרתי כסאך מבהילים
ומזיעים ערבות | הדום רגלך בכל
יום בקול רינה וברעש זמירה
ומהון שירה כדבר שנא' קדוש |
קדוש קדוש יי צבאות מלא כל
הארץ כבודו.

154§

עורי גבורה ומפעמי שכניה
מרעיש | קול מגדילי שירה
וגבורה לקול קדושים לקול
משרתים לקול אבירים לקול
אזיריים בחץ | ערב ובעימה.
קדושים שוכן בריגון נחלי להבה
הם מנשאים גלגל כסאו כבוד
הילכתא | טליה. 20

152§

אמר ר' ישמעאל סח | סוורא שר
הפנים מי אמר לך שבחו של מלך
וכסאו לכך נאמר כסא | כבודך
על כרובי מעלה (ח|ר) מממותא
ואופני גדולה מנשאים אותו
ובריות | כפור. ובריות קיטור. 15
ובריות דליקה מעוטרת בגאווה
ומזוהיו ועיני שדי | נשואות בהן
היו משונות תחת רגליו כאילות
תחת המחרשה והיה | נטוי על
ראשיהן בעוז תוקף וגבורה כדבר
שנ' ק'ק'ק' ה צבאות..

153§

תתהדר תתרום תתנשא מלך
מפואר כי מעל כסא רם ונשא |
נורא ומבוהל אתה שוכן בחדר
היכל גאווה משרתי כסאך
מבוהלים | ומ' ומקיפין ערבות
הדום רגלך בכל יום בקול בפה
וברעש זמרה והמון שירה | כדבר
שנ' ק'ק'ק' ה צבאות וכו'.

154§

עורי גבור ומפעמי /ש/ שכניה
ומרעיש קול ומגדילי שירה ונערת
לקול קדושי' לקול משרתים |
לקול אבירים משוררים בחץ ערב
ובנעימות קדושי' שוכן בריגון
נחלי /ל/ | להבה מנשאים גלגל
כסא הכבוד כדבר שנ' ק'ק'ק' ה
צבאות וכו'. | רנן רנן כו' 25

152§

א' אר' ישמע' סח לי סווריא שר
הפנים ידידי שבחו | של מלך וכסאו
לכך נאמר כסא כבודך על כרובי
מעלה רוממתה | ואופני גדולה
מנשאין אותו ובריות כפור ובריות
קיטור ובריות | דליקה מעוטרת
בגאווה וביהיון ועיני שדי נשואות
בהן והיו | משונות תחתיו כאילות
תחת ימשובות תחתיו כאילות
תחת ס'א' המחרשה והיה נטוי
על ראשיהם | בעוז תוקף וגבורה
כדבר שנ' ק'ק'ק'.

153§

ב'. תתהדר תתרום | תתנשא מלך
מפואר כי על כסא רם ונישא
נורא ומבוהל אתה שוכן | בחדרי
היכל גאווה משרתי כסאך מבהילים
ומזיעין ערבות | ומזיעין ערבות
הדום | רגלך בכל יום בקול רינה
וברעש זמרה והמון שירה כדבר
שנ' ק'ק'ק' יי צ'מ'כ'ה'כ' סליק
היגלה. 10

154§

ג'. עירי גבורה | עוררי גיבורי
ס'א' מפעמי שכניה | מרעיש קול
מגדילי שירה ונערה לקול
קדושים לקול משרתים לקול |
אבירים משוררים בחץ | בחץ
ס'א' ערב וב(נ)עימת קדושים
שוכן בריגון נחלי | להבה מנשאין
גלגל כסא כבודו.

152§ 25

א' ישמעאל ססוריה שר הפנים
ידוד אומר אני לך שבחו של מלך
וכסאו לכך נאמר כסא כבודך על
כרובי מעלה רוממות ואופני
גדולה מנשא' | אותו ובריות קיטור
ובריות דליקה מעוטרת בגאווה
וכזוהיו ועיני שדי נשואות בהן |
והיו משוב(ח|ת) תחתיו כאילות
תחת המחרשה | המחרשה והיו
כסוי על ראשיהם בעוז תוקף || 36
וגבורה נשואות בהן והיו משוכות
תחתיו. וכאילות תחת המחרשה
והיה | נטוי על ראשיהן בכל תוקף
וגבורה כדבר שנ' ק'ק'ק' יהוה
צבאות וגו'. 40

153§

ב'. תתהדר תתרום תתנשא מלך
מפואר מעל כסא רם ונשא | נורא
ומבוהל אתה | שוכן בחדרי היכל
גאווה משרתי כסאך מבוהלים
ומזיעין ערבות | הדום רגלך בכל
יום בקול רנה ורעש זמרה והמון
שירה כדבר שנ' ק'ק'ק' וגו'. 50

154§

ג'. עירי | עירי | גבורה מפעמי
שכניה מרעיש קול מגדילי שירה
ונערה לקול משרתים | לקול
אבירים משוררים בחץ ערב
ובנעימים קדושים שוכן בריגון
גל. נחלי | להבה מנשאים גלגל
כסא כבודו רינה מושב עליון
הרע כלי חמדה שנעש' | בה פלא
ופלא שמיח מלך שעליך

ולא היו בהם בעלי תשובה שיבקשו עליכם רחמים | שאילמלי היו בהם בעלי תשובה שיבקשו עליהם רחמי לא אמרתי למות הא למדת שגדולי בעלי תשובה יותר ממלאכי השרת... |

B238

V228

D436

152§

י' א' ר' ישמעאל | סח לי סורא 30
שר הפנים ידיד אומר לך שבחו שלמלך וכסאו לכך נאמר כסא כבודך על כרובי מעלה רוממתה | ואופני גדולה מנשאים אותו ובריות כפור ובריות קיטור ובריות דליקה מעוטרת בגאווה ובהיון ועיני שדי | ושואות בהן והיו משוכות תחתיו כאילות תחת המחרישה והיה נטוי על ראשיהם בעוז תוקף וגבורה כדבר ש' | ק'ק' ה' צבאות וכולי. סליק היגלה.

153§

ב' תתהדר תתרום תתנשא מלך מפואר כי על כסא רם | ונישא נורא ומבהל אתה יושב ושוכן בחדרי היכל גאווה משרתי כסאך מבהלים ס'א מבהלים ומוזעים ערבות. | היום רגליך בכל יום בקול רינה ורעש | וזמרה והמון שירה כדבר ש' ק'ק' ה' וכולי. סליק היגלה.

154§

ג' עזרי | גבורה ומפעמי שכונה מרעיש קול ומגדילי שירה וגערה לקול קדושים לקול משרתים לקול אבירים לקול משרתים | משוררים בחיך ערב ובונימ קדושה שוכן ברגיון נחלי להבה הן מנשאין גלגל | גיל גיל | כסא כבוד רנן רנן מושב | עלין הריע הריע כלי חמדה שנעשה בהפלא ופלא

152§

פרק א' אמר ר' ישמעאל | אמר לי סוריה שר הפנים ידיד שבחו | של מלך ולכסאו לכך נאמר כסא כבודך על כרובי מעלה ילא להבים | רוממתה ואופני גדולה 10 | נחלים | מנשאין אותו ובריות כפור ובריות קיטור | ובריות דליקה מעוטרת בגאווה ובזיהיון ועיני שדי ושואות | בהן והיו משוכות תחתיו כאילות תחת המחרישה והיה נטוי | על ראשיהן בעוז תוקף וגבורה כדבר שנאמ' ק'ק' וכו'.

153§

ב' תתהדר תתרום תתנשא מלך מפואר שעל כסא רם ונשא | נורא 15 ומבהל אתה שוכן בחדרי היכל גאווה משרתי כסאך | מבהלין ומוזעים ערבות היום רגליך בכל יום בקול רינה | וברעש ומרה והמון שירה כדבר שנאמ' ק'ק'.

154§

ג' עזרי ילא עזרי | גבורה ומפעמי שכונה מרעיש קול ומגדילי שירה וגערה | לקול קדושים לקול משרתים לקול אבירים לקול אדירים | בחיך ערב 20 ובונימ קדושים שוכן ברגיון נחלי להבה. | הן | מנשאין גלגל כסא כבוד כל הלכה כולה כמו שאמ' ר' ישמעאל | מה הפרש שירות.

152§ 25

פ' א' ר' ישמעאל | סח לי סורא שר הפנים ידיד מיד אומ' לך | 15 שבחו של מלך וכסאו לכך נאמ' כסא כבודך על כרובי מעלה | רוממותא ואופני גדולה מנשאים אותו. ובריות כפור ובריות קיטור ובריות דליקה מעוטרת בגאווה ומזהיון ועיני שדי | ושואות בהן והיו משוכות תחת רגליו כאילות תחת המחרישה | והיה נטוי על 35 ראשיהן בעוז תוקף וגבורה כדבר ש' קק' י' | צבאות מלוא כל הארץ כבודו. סליק

153§

היגלה ב' תתהדר | תתרום תתנשא מלך מפואר | כי מעל יספר אחר בעלי | כסא רם ונשא נורא ומבהל אתה שוכן בחדרי היכל גאווה משרתים | || כסאך 11 מבהלין ומקזיעין ערבות היום רגליך בכל יום בקול רינה | וברעש זמרה והמון שירה כדבר ש' קק. סליק

154§

היגלה ג' עזרי גבורה ומפעמי שכונה ומרעיש | קול ומגדילי שירה וגערה לקול קדושים לקול משרתים לקול | אבירים יס'א 5 לקול אדירים | משוררים בחיך ערב ובונימות קדושים שוכן ברגיון | נחלי להבה | הם' מנשאים גלגל כסא כבוד כדבר ש' קק..

5

10

15

20

25

30

35

40

45

50

55

60

67

בשמחת חתן בבית חופתו ישמח | 10
ויגיל כל זרע יעקב וכשבאתי
לחסות תחת צל כנפך בשמחת
לבב /שש/ ששמח כך סיחתך עם
5 סחת מלכך ועם /סיחת/ יוצרך
אתה מספר. /כ/ | כדבר שנ'
ק'ק'ק'.

155§ (95)

10 ד. משבח ושירה של יום ויום.
מגילה ורינה של עיתים | ומהגיון
היוצא מפי קדושים ומנגיון
המתנבך מפי משרתים הרים אש |
וגבעות להבה וצברות וגננות
15 נתיבות בכל יום. כדבר שנ'
ק'ק'ק'.

156§

ה'. | עטורו פאר מוכתרי כתרם | 15
מרני עליון בשיר גילה רוממי
20 אחם לאדון | להבה כי בשכינת
שכינה הרר הדרי חדריו
אתם חונים. {ב} הפליא | את
שמיכם משם משרתיו. הבדיל
25 אתכם ממשרתי מרכבה המזכיר
שם | אחד מכם אש לוהטת להבה
סוכבת שלהבת מקפת {שלהבת}
גחלי אש | גחלי זיו מתכבדות.
כדבר שנ' ק'ק'ק'.

30

156§

היל' ד' אר' ישמע' מה הפרש
שירות | עטורי פאר מכתרי
15 כתרם מרני עליון בשירי גילה
רוממו אתם | לאדון להבה כי
בשכינת שכינה הדרר {הדר} חדריו
חדריו אתם חונים {חניון} | הפליא
את שמכם משם משרתיו הבדיל
אתכם ממשרתי מרכבה | המזכיר
שם אחד מכם אש לוהטת להבה
סוכבת שלהבת מקפת | גחלי אש
גחלי זיו מנתות כדבר שנ' ק'ק'ק'
יו צב. כו. סל' היג'.

156§

אמר ר' ישמעאל מה הפרש
שירות ד' עטורי פאר | מוכתרי
כתרים מרני עליון בשיר גילה
רוממו אתם לאדון להבה כי /ב/ |
בשכינת שכינתו הדרר החדרי
חדרים אותם תצון הפליא את
שמכם משם | משרתים הבדיל
אתכם ממשרתי מרכבה המזכיר
שם אחד מכם אש | לוהטת להבה
סוכבת שלהבת מקפת גחלי אש
גחלי זיו מנהטות כדבר | שנ' 30
ק'ק'ק'.

156§

אמר ישמעאל מה הפרש שירות
עמודי פאר כתורי כתרם מרני
עליון | בשיר גילה רוממה אתם
לאדון להבה כי בשכינה שוכנת
בתוך חדרי חדרים בשכינת | הדר
חדרי חדרין אתם חונין הפליא את
שמכם משם משרתיו הבדיל
אתכם משרתי | מרכבה המזכיר
שם אחד מכם אש לוהטת להבה
סוכבת שלהבת מקפת גחלי | רוח
זיו מנתות כדבר שנא' קדוש קדוש
קדוש יי צבאות מלא כל הארץ
כבודו. |

157§ 35

ו. תמדי גורא ברורי עליון ושואי | 20
פנים הדורי שמחה נעימים
ונחמדים בעיני שדי. אומר'
ונשמעים | לפני מלך מפואר
משרתי הדריו נקראים מלך הדרור
40 יושב בחדרי מלך | הכל דממה
ויראה {ד} קדושה וטהרה. כדבר
שנ' ק'ק'ק'. סליק פרק אחד
עש(י) |

45

157§

מחמדי גורא ברורי עליון ושואי
פנים הדורי שיחה נעימים | 20
ונחמדים בעיני שדי ישרי ס'א'
אומרים ונשמעים לפני מלך
מפואר משרתי || הדרו נקראים
25 מלך יושב בחדרי היכל דממה
אימה ויראה קדושה. | כדבר שנ'
ק'ק'ק' וגו'.

157§

מחמדי גורא ברורי עליון ושוא
פנים הדורי שיחה || נעימים 283
ונחמדי בעיני שדי אומרים
ונשמע' לפני מלך מפואר /מש/ |
משרתי הדרו נקראים מלך יושב
בחדרי היכל דממה אימה ויראה |
קדושה כדבר שנ' ק'ק'ק' וכו'.

157§

מחמדי גורא ברורי עליון ושואי
פנים והדורי שיחה נעים ונחמדים
בעיני שדי | אומרים ושמעים לפני
מלך מפואר משרתי | הדריו
נקראים מלך הדר יושב בחדרי |
היכל דממה אימה ויראה קדושה
וטהרה כדבר שנא' קדוש קדוש
קדוש יי צבאות מלא | כל הארץ
כבודו. סליק פרקא

158§

מבטלי גזירה מפירי שבועה
מעבירי אימה משיכי קנאה
מזכירי /אה/ | אהבה מסדרי
דיעות לפני הדר גאון היכל גורא.
50 מה לכם שאתם יודעים | מרונים
נוראים. ופעמים לכם שאתם
שמחים. מה לכם שאתם מרגנים |
ופעמים שאתם מבוהלים. אמרו
25 כשאופני מרכבה גבורה מקדירים
וגלגל | מרכבה מחשיכים עומדים
אנו בבהלה גדולה וכשוהרי
מרכבה מאירים | אנו שמחים
שמחה רבה. כדבר שנ' ק'ק'ק'.

60

158§

פרק ח'. מבטלי גזירה מפירי
שבועה מעבירי | אימה משיכי
קנאה מזכירי אהבה מסדרי
דיעות לפני הדר גאון | היכל גורא
ימה לכם שאתם מרגנים ופעמים
לכם שאתם שמחים מה לכם מה
לכם שאתם נוראים ופעמים לכם
שאתם מבהילים | מבוהלים ס'א' | 5
אמרו כשאופני גבורה מרכבה
מרקדים עומדים אנו בבהלה
גדולה | וכשוהרי מרכבה {שכינה}
מאירין אנו שמחים שמחה רבה.
כדבר שנ' ק'ק'ק'.

158§

מבטלי גזירה מפירי שבועה |
מעבירי אימה משיכי קנאה
מזכירי אהבה מסדרי דיעות לפני
הדר | גאון היכל גורא מהלכם | מה 5
לכם שאתם מרגנים. ופעמים לכם
שאתם שמח' | מה לכם שאתם
נוראים ופעם לכם שאתם
מבהילים. אמרו כשאופני |
מרכבה גדולה מהדרין עומדין אנו
בבהלה גדולה ובזוהרי שכינה |
ובזוהרי מרכבה גדולה מאירין
אנו שמחין שמחה רבה כדבר שנ' |
ק'ק'ק' וכו'.

158§

ח' מבטלי גזירה מפירי שבועה |
מעבירי אימה מעבירי חימה
משיכי קנאה מזכירי | אהבה 30
משרתי רשות לפני הדר גאון
היכל גורא מה הכל שאתם
מרונים פעמים || לכם שאתם
שמחים מה לכם שאתם נוראים
152 ופעמים לכם שאתם נבהלים
אמרו | כשאופני גבורה מקדירים
עומדים אנתו בבהלה גדולה
בשהרי שכינה מאירים שמח' |
אנתו שמחים אכן שמחה רעה
כדבר שנא' קדוש קדוש קדוש יי
צבאות מלא כל הארץ כבודו |

שמח תשמח מלך שעליך כשמחח
חתן בבית חופתו | ישמח ויגל כל
זרע יעקב וכשבאתי לחסות תחת
צל כנפיק בשמחת לבב ששמח בכך
כי שיחתך עם שיחת | יוצרך ועם
מלכך אתה מדבר כדבר שו'
ק'ק'ק' ה' וכול'.

156§

ד' עטורי פאר מוכתרי (כתורי)
כתרים מרגני | עליון בשיר גילה
(רוממה) רוממה (רוממו) אתם
לאדון להבה כי בשכינת הדר
הדרו הדרין (שכינה חדר חדרי
חדרים) אתם חונים הפלא יאת |
שמכם משם משרתיו הבדיל
אתכם משרתי ס'א משרתי
מרכבה המזכיר שם אחד מכם
לוהטת להבה | סובבת שלהבת
זיו מנתות כדבר שו' ק'ק'ק' ה'
וכל' סליק היגלה |

157§

ה' מחמדי נורא ברורי עליון
נשואי פנים הדורי שיחה נעימים
ונחמדים בעיני שרי אמרים |
ושמעם לפני מלך מפואר משרתי
הדריו (הדרו) וקראים מלך הדור
יושב בהדרי (בהדרי) היכל
דממה אימה ויראה קדושה |
וטהרה כדבר שו' ק'ק'ק' ה' וכול'.

סליק פירקא.

158§

יח' מבטלי גזירה מפירי שבועה
מעבירי | חימה משיבי קנאה
מזכירי אהבה מסדרי רשות ס'א
ריעות לפני הדר גאון היכל נורא
מה לכם שאתם מרגנים | ופעמים
לכם שאתם שמחים מה לכם
שאתם נוראים ופעמים לכם
שאתם נבהלים אמרו כשאופני |
גבורה מקדירין עומדין אנתנו
בבהלה גדולה. וכשהרי
(וכשאחרי) שכינה מאילין אנו
שמחים שמחה רבה כדבר | שו'
ק'ק'ק' ה' צבאות מלא כל הארץ
כבודו. סליק הלכתא.

156§

ד' עטורי פאר מכתירי כתרים
מרגני | עליון בשיר גילה רוממו
אתם לאדון להבה כי בשכינת |
שכינת הדר הדריו אתם
חונין הפליא את שמכם משם |
משרתיו הבדיל אתכם משרתי
מרכבה המזכיר שם אחד מכם.
אש לוהטת להבה סובבת שלהבת
מקפת גחלי זיו | מנתות כדבר
שנאמ' ק'ק'ק'.

157§

ה' מחמדי נורא ברורי || ברורי 74
עליון נשואי | עליון | פנים הדורי
שיחה נעימים ונחמדי(ם) | בעיני
שרי אומרים ושמעים לפני מלך
מפואר משרתי | הדריו וקראין
מלך יושב בהדרי היכל דממה
אימה ויראה | וקדושה כדבר
שנאמ' ק'ק'ק'.

158§

פרק ח' מבטלי | גזירה מפירי 5
שבועה מעבירי חימה | משיבי
קנאה מזכירי אהבה מסדרי
ריעות לפני הדר גאון | היכל נורא
מה לכם שאתם מרגנים ופעמים
לכם שאתם | שמחים מה לכם
שאתם נוראים ופעמים לכם
שאתם נבהלים אמרו כשאופני ולא
כשאופני גבורה מקדירים ויגללי
מרכבה מחשיכים עומדים אנתנו |
בבהלה גדולה וכשהרי שכינה
מאירין שמחים אנתנו | שמחה רבה
כדבר שנאמ' ק'ק'ק'.

156§

הלכתא רנן רנן | רנן | בא ר'
ישמעאל מה הפרש שירות | ד'
עטורי פאר מוכתרי כתרים מרגני
עליון | כשיר גילה רוממו אתם
לאדון להבה כי בשפיכת ס'א
בשכינה שוכנת בתוך חדרי
חדרים אתם ס'א כי בשכינת הדר
חדרו חדריו אתם שכינתו הדר |
החדרי החדרים אתם הפליא חנון
את שמכם משם משרתים | הגדיל
אתכם משרתי מרכבה המזכיר
שם אחד מכם אש לוהטת | להבה
סובבת שלהבת מקפת גחלי ??
גחלי זיו מנתות כדבר | שו' קקק.
סליק

157§ 35

היגלה מחמדי נורא בדורי עליון |
נשואי פנים הדורי שיחה נעימים |
ונחמדים בעיני שרי אומ' ונשמעים
לפני מלך מפואר משרתי | הדרו
וקראים מלך | הדרו יושב בהדרי
היכל דממה אימה ויראה | קדושה
וטהרה כדבר שו' קקק וכו'.

158§

פ'ח מבטלי גזירה מפירי | שבועה
מעבירי אימה משיבי קנאה
מזכירי | אהבה מסדרי דיעות ס'א
רשות לפני הדר גאון היכל נורא
מה לכם שאתם | מרגנים ופעמים
לכם שאתם שמחים מה לכם
שאתם נוראים | ופעמים לכם
שאתם מבהלים אמרו כשאופני
ס'א כשאופני גבורה מקדירים
עומדין אנו בבהלה גדולה | מהדירין
עומדין אנו בבהלה גדולה וכוהורי
שכינה וכוהורי | וכוהורי מרכבה
גדולה מאירין אנו שמחים שמחה
רבה כדבר שו' | קקק וכו' סליק

159§

ב. פנים נאים פנים הדורים | פנים
של יופי פנים של להבה. פני יהוה
אלקי ישראל כשהוא יושב על | 30
כסא כבודו וסילסולו מתוקן במושבו
הדרו. יופיו נאה מיופי גבורות.
הדרו | מעלה מהדר חתנים וכלות
מחופתם. המסתכל בו מיד נקרע.
המצץ | ביופיו. מיד משתפך
10 כקיתון המשרתים אותו היום. אין
משרתים | אותו למחר. והמשרתים
אותו למחר שוב אין משרתים
לפניו. כי תש | כחם והשחרו
פניהם תעב(ה) לכם ונחשכו
15 עיניהם אחר הדרי ויו יופיו | של
מלכם כדבר שנ' ק'ק'ק'.

159§

ב. פנים נאים פנים הדורים פנים
של יופי פנים של להבה | פני יוי
אלהי ישראל כשהוא יושב על כסא
כבודו וסילסולו ימתניו | במושבו
הדרו יופי נאה מיופי גבורות
הדרו מעולה מהדר | חתנים וכלות
10 בבית חופתם המסתכל בו מיד
נקר(א)ע והמצץ ביופיו | מיד
נשתפך כקיתון המשרתים אותו
היום שוב אין משרתים אותו |
למחר והמשרתין | למחר | אותו
למחר שוב אין משרתין אותו כי
תשש | כחם והושחרו פניהם תעה
לכם ונחשכו עיניהם אחר הדרי ויו
יופי | של מלכם. כדבר שנ' ק'ק'ק'.

159§

פנים נוראים פנים הדורים פנים
של יופי פנים | של להבה. פני ה
אלדי ישראל כשהוא יושב על
כסא כבודו וסילסולו | מתוכו
ומתוכו במושבו הדרו יופי נאה
מיופי גבורות הדרו מעולם |
מהדר חתנים וכלות בבית חופתן
המסתכל בו מיד נקרע והמצץ |
ביופיו מיד נשתפך כקיתון
המשרתים אותו היום שוב אין
משרתין | אותו לאחר והמשרתים
אותו לאחר שוב אין משרתין אותו
כי תשש | כחם והושחרו פניהם
15 תעה לכם עיניו ונחשדו אחד ויו
הדר יופי של | מלכם כדבר שנ'
ק'ק'ק' וכו'.

159§

פנים נאים פנים הדורים פנים של
יופי פנים של להבה פני יי אלהי
ישראל כשהוא יושב | על כסאו
5 כבודו וסילסולו מתוקן במושבו
הדרו יופיו נאה מיופי גבורות
הדרו נאה | מהדר חתנים וכלות
בבית חופתם המסתכל בו מיד
נקרע המציץ ביופיו מיד | נשתפך
כקיתון המשרתים אותו היום שוב
אין משרתים אותו כי תשש כחן
והשחרו | פניהם תעה לכם כדבר
שנא' קדוש קדוש קדוש יי צבאות
מלא כל הארץ כבודו |.

20

160§

ג. משרתים אהובים משרתים
נאים | משרתין ממהרין משרתין
15 קלין העומדים על כסא הכבוד
והנצבין | על גלגל המרכבה
כשאבן כסא הכבוד מחזר עליהן
כסא גלגל | המרכבה מחטיף
אותם העומדים לימן חוזרין
ועומדין | לשמאל חוזרים ועומדים לימן.
30 העומדים | לפניו חוזרין ועומדין
לאחור. העומדים | לאחור חוזרים
ועומדים לפניו. הרואה את זה
אומ' זה הוא והרואה | את זה {?} 37
35 אומ' זה הוא. קלסתר פניו של זה.
דומה לקלסתר פניו של זה. אשרי
המלך אשר אילו משרתיו. ואשרי
המשרתים שזה מלכם אשרי עין
שניזונת | והמסתכלת באור מופלא
40 הזה. ראייה {ן} מופלא ומשונה
מאד מאד. כדבר שנ' ק'ק'ק'.

160§

ג. משרתים אהובים משרתים
נאים | משרתין ממהרין משרתין
15 קלין העומדים על כסא הכבוד
והנצבין | על גלגל המרכבה
כשאבן כסא הכבוד מחזר עליהן
כסא גלגל | המרכבה מחטיף
אותם העומדים לימן חוזרין
ועומדין | לשמאל חוזרים ועומדים לימן.
30 העומדים | לפניו חוזרין ועומדין
לאחור והעומדים לאחור חוזרים
ועומדים | לפניו הרואה את זה
20 אומ' זהו והרואה את זה אומ' זהו.
קלסתר פניו של זה דומה
לקלסתר פניו של זה וקלסתר |
פניו של זה דומה לקלסתר פניו
של זה. אשרי המלך שאילו |
משרתיו. אשרי משרתים שזה
מלכם אשרי עין הניזונת |
והמסתכלת באור מופלא הזה
ראייה מופלא ומשונה כדבר || שנ' 26
ק'ק'ק'.

160§

משרתים אהובים משרתין | נאים
משרתים ממהרים משרתים קלים
העומדים על כסא והנציבין | על
גלגל המרכבה מחליפין העומדים
לימן חוזרין ועומדין | לשמאל.
והעומדין | לשמאל מחזירין
ועומדין לימן. והעומדין לפניו
חוזרין ועומדין | לאחור. והעומדין
20 לאחור מחזירין ועומדין לפניו.
הרואה את זה זהו | קלסתר פניו
של זה דומה לקלסתר פניו של זה
וקלסתר פניו של זה דומה |
לקלסתר פניו של זה. אשרי המלך
שאילו משרתיו אשרי המשרתים |
שזה מלכם. אשרי עין הניזונת
והמסתכלת באור מופלא הזה
ראייה | מופלא ומשונה מאד
מאד כדבר שנ' ק'ק'ק'.

160§

משרתים אהובים משרתים
ממהרים משרתים קלים עומדים
על אבן כסאו כב(ו)ד | הניצבים
10 על גולגול מרכבה כשאבן כסאו
כבוד מחזיר עליהם מרכבה
מחטיף אותם | העומדין לימן
חוזרים ועומדין לשמאל והעומדין
לשמאל חוזרין ועומדין לימן
העומדין | לפניו חוזרין ועומדין
לאחור והעומדין לאחור חוזרין
ועומדין לפניו והלאה {ן} אלה |
זה אומר זה הוא זה והרואה את זה
אומר זה הוא זה כי קלסתר פניו
של זה דומה | לקלסתר של זה
וקלסתר פניו של זה דומה
לקלסתר פניו של זה {ן} אשרי
15 המלך שאילו | משרתיו אשרי
משרתים שזה מלכם אשרי עין
הניזונת והמסתכלת באור מופלא |
ומשונה מאד מאד כדבר שנא'
קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא
כל הארץ כבודו |.

45

161§

ד. נהרי שמחה. נהרי ששון. נהרי
גילה. נהרי רצון נהרי אהבה. | 5
50 נהרי ריעות. משתפכין ויוצאים
מלפני כסא הכבוד ומתגברין
והולכין | בשערי נתיבות ערבות
רקיע. מקול גון כינורות. חיותיו
מקול רנת תופ(ני) | אופניו מקול
55 ומירות צלצול כרוביו מתגבר
ויוצא הקול ברעש גדול בקדוש |
בשעה שישאל או לפני ק'ק'ק'.

161§

ד. נהרי שמחה נהרי ששון נהרי
גילה נהרי רצון | נהרי אהבה נהרי
ריעות משתפכין ויוצאין מלפני
כסא הכבוד ומתגברין | והולכין
בשערי נתיבות ערבות רקיע
מקול גון כינורות חיותיו מקול |
רינת תופי אופניו ומקול ומירות
צלצלי כרוביו מתגבר קול
(ל) יוצא 'יוצא' ברעש | גדול 5
בקדושה בשעה שישאל אומ' לפניו
ק'ק'ק'.

161§

נהרי שמחה | נהרי ששון נהרי גילה
נהרי רצון נהרי אהבה נהרי
ריעות משתפכין | ו | יוצאין
מלפני כסא הכבוד ומתגברין
והולכין בשערי נתיבות ערבות |
רקיע {מכל} מקול גון כינורות
חיותיו מקול רינת תופי אופניו
ומקול | ומירות צלצלי כרוביו
מתגבר קול יוצא ברעש גדול
בקדושה בשעה | ש | שישאל
אומרי לפניו ק'ק'ק'.

161§

נהרי שמחה נהרי ששון נהרי גילה
נהרי רינת נהרי אהבה נהרי
ריעות משתפכין | ויוצאין מלפני
כסא כבודו ומתגברין והולכין
בשערי נתיבות ערבות רקיע
מקול גון | כינורות חיותיו מקול
{רינת} רינת תועה אופניו
ומקול | ומירות צלצלי כרוביו
20 מתגבר | קול יוצא ברעש גדול
בשעה שישאל אומרי לפניו
קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא
כל הארץ | כבודו סליק פרקא

159§

ב' פנים נאים פנים | הדורין פנים 173
שליופי פנים שללהבה פני ה'
שמוי ישראל כשהוא יושב על
כסא כבודו וסילולו | מתוכן
במושב הדרו יופיו נאה מיופי
גבורות הדרו מעולה מהדרת
חתנים וכלות בבית חופתם |
המסתכל בו מיד נקרע והמצין
ביופיו מיד נשפך כקיתון
המשרתים אותו היום שוב אין
משרתים | אותו למחר והמשרתים
אותו למחר שוב אין משרתים כי
תשש כחם והושחרו פניהם תעה
לבם | ונחשכו עיניהם אחר הדר זיו 5
יופי שלמלכם כדבר שו' ק'ק' ה'
וכול' סליק היגלה.

160§

ג' משרתים | אהובים משרתים
נאים | משרתים ממהרים משרתים
קלים העומדים על אבן כסא
כבוד והוצבים | על גלגל המרכבה
כשאבן כסא | ה' | כבוד מחזר
עליהם כשגלגל המרכבה מחטף
אותם העומדים | לימין חוזרים
ועומדים לשמאל העומדים
לשמאל חוזרים ועומדים לימין
והעומדים לפנים חוזרים |
ועומדים לאחור העומדים
לאחור חוזרים ועומדים לפנים
| אין חוזרים לפנים | והרואה את
זה אומר זהו זה והרואה | את זה 10
אומר זהו זה כי קלסתר פניו
שלוה דומה לקלסתר פניו שלזה
וקלסתר פניו שלזה דומה |
לקלסתר פניו שלזה אשרי המלך
שאילו משרתיו אשרי משרתים
שזה מלכם אשרי העין הניזונת |
והמסתכלת באור המופלא הזה
ראייה מול מופלאה ומשונה מאד
מאד כדבר שו' ק'ק' ה' | וכול' |
סליק היגלה.

161§

ד' נהרי שמחה נהרי | ששון נהרי
גילה נהרי רצון נהרי אהבה נהרי
רעות | משתפכים ויוצאים מלפני
כסא כבודו ומתגברין והולכין
בשערי נתיבות ערבות רקיע
מקול ניגון | כינורות חיותיו מקול 15
רינת חופי אופניו ומקול זמירת
צלצלי כרוביו מתגבר קול יוצא
ברעש | גדול | בקדושה בשעה
שישראל אומרין לפניו ק'ק' ה'
צבאות וכול' סליק פירקא יט'

159§

ב' פנים נאים פנים | הדורין פנים
של יופי פנים של להבה פני יהוה
אלהי ישראל | כשהוא יושב על
כסא כבודו וסלסולו מתוכן
במושב הדרו | יופיו נאה מיופי
גבורות הדרו מעולה מהדרת חתנים
| וכלות | בבית חופתם המסתכל
בו מיד נקרע המצין | | ביופיו
מיד משתפך כקיתון והמשרתים
אותו היום שוב | אין משרתין אותו
למחר. והמשרתין אותו מחר שוב
אין | משרתין אותו יס' לפניו
היום כי תשש כחם והשחרו
פניהם ותעה | לבם ונחשכו עיניהם
אחרי הדר זיו יופי של מלכם
כדבר | שנאמ' ק'ק' 20

160§

ג' משרתים אהובים משרתים
נאים | משרתים ממהרים משרתים
קלים העומדים על אבן | כסא
כבוד והוצבים על גלגלי המרכבה
כשאבן כסא | כבוד מחזיר עליהם
כסא וגלגל מרכבה מחטף אותם |
העומדים לימין חוזרים ועומדים
לשמאל העומדים לשמאל | חוזרין 25
ועומדים לימין. העומדים לפנים
חוזרין ועומדים | לאחור
(ו) העומדים לאחור | חוזרין
ועומדים לפנים. הרואה את זה
אומר זה | הוא זה. והרואה את זה
אומ' זה הוא זה. לפי שקלסתר
פניו | של זה דומה לקלסתר פניו 274
של זה. אשרי המלך שאלו
משרתיו | ואשרי משרתים שזה
מלכם. אשרי | מלכם | העין הניזונת |
והמסתכלת באור יס' בנא' |
מופלא הזה ראייה מופלאה
ומשונה | מ | מאד מאד. כדבר
שנאמ' ק'ק'.

161§

ד' נהרי שמחה נהרי | ששון נהרי 5
גילה נהרי רינה נהרי אהבה נהרי
רעות | מש | משתפכין ויוצאין
מלפני כסא כבוד ומתגברין
(והולכין) בשערי | נתיבות ערבות
רקיע מקול ניגון כנורות חיותיו
מקול רנת | חופי אופניו מקול
זמרת צלצלי כרוביו מתגבר
ויוצא (הקול) ברעש | גדול
בקדושה בשעה שישראל אומרין
לפניו קדיש כדבר | שנאמ' 10
ק'ק'...

159§

היגלה ב' פנים נאים פנים
הדורין. | פנים יופי פנים של
להבה פני יי' אלהי | ישראל
כשהוא יושב על כסא כבודו
וסילסולו מתכו יס' מתוכן
במושב | ומתילו במושב | הדרו 5
יופיו נאה מיופי גבורות הדרו
מעולה מהדרת חתנים וכלות | בבית
חופתן המסתכל בו מיד נקרע
והמצין ביופי ומיד | ביופיו מיד
נשפך | כקיתון המשרתים אותו
היום שוב אין משרתין אותו לאחר
המשרתים | אותו למחר שוב אין
משרתין אותו כי תשש כחם
והושחרו | פניהם תעה לבם
עיניהם נחשכו אחר הדר זיו הדר
יופי של מלכם. | כדבר שו' ק'ק'.. 10
סליק

160§

היגלה ג' משרתים אהובים |
משרתים נאים משרתים ממהרים |
משרתים קלים העומדים על כסא
הכבוד והוצבים על | כסא הכבוד
| גלגל המרכבה כשאבן כסא
הכבוד מחזר עליהם כסא וגלגל |
המרכבה מחליפין העומדים לימין
חוזרים ועומדים | לשמאל
והעומדים לשמאל מחזירין
ועומדים לימין העומדים לפנים
לפנים עומדים | לאחור והעו
לאחור עומ' לפנים הרואה | 15
הרואה את זה אומ' זהו קלסתר
פניו של זה דומה לקלסתר פניו |
של זה וקלסתר פניו של זה דומה
לקלסתר פניו של זה. אשרי |
המלך שאלו משרתיו אשרי
המשרתים שזה מלכם אשרי עין |
הניזונת והמסתכלת באור מופלא
הזה ראייה מופלאה ומשונה מאד
מאד כדבר שו' ק'ק' סליק

161§

היגלה ד' נהרי שמחה | נהרי 20
ששון נהרי גילה נהרי רצון נהרי |
אהבה נהרי רעות | משתפכין
ויוצאין מלפני כסא הכבוד
ומתגברין | והולכין בשערי נתיבות
ערבות רקיע מקול ניגון כנורות
חיותיו | מקול רנת חופי אופניו 13
ומקול זמירת צלצלי כרוביו
מתגבר | קול יוצא ברעש גדול
בקדושה בשעה שישראל אומ'
לפניו ק'ק'.

162§

בקול ימים | ברעש נהרות. בגלי
תרשיש שרוח דממות טורדת בהן
בקול שירה | של כסא שמוכיר
5 ומשבח למלך (ה)מפואר המון
קולות ורעש גדול הרבה והו
עוזבין בו קולות בכסא הכבוד
לעזרו ולחזקו כשהוא מזמרו
ומקלסו לאביר | יעקב. כדבר ש
10 ק'ק'ק'.

162§

פרק ט'. כקול ימים | כרעש נהרות
כגלי תרשיש שרוח דרומית
טורדת בהן בקול | שירה של כסא
הכבוד שמוכיר ומשבח למלך
מפואר המון קולות | ורעש גדול
הרבה היו עוזבין בו קולות בכסא
כבוד לעזרו ולחזקו | כשהוא
מזכירו ומקלסו לאביר יעקב.
ילאבירי ישר' ס'א' כדבר ש
ק'ק'ק' |

162§

בקול ימים ברעש נהרות רגלי | 30
תרשיש שרוח דרומית טורדת
בהם בקול שירה של כסא הכבוד
שמוכיר (כ) // ומשבח | ומשבח
א84 למלך מפואר המון קולות ורעש
גדול הרבה והיו עוזבין | ק'קולות
בכסא כבודו לעזרו ולחזקו
כשהוא מזמרו ומקלסו לאביר |
יעקב כדבר ש' ק'ק'ק'.

162§

ט' בקול מים מרעש נהרות כגלי
תרשיש | שרוח דרומית
טורדת בהן בקול שירה | של כסא
כבוד שמוכיר ומשבח למלך
מפואר המון קולות ורעש גדול
הרבה והיו עוזבין | בו קולות
בכסא כבוד לעזרו ולחזקו
כשהוא מזמרו ומקלסו לאביר
ישראל כדבר ש' ק'ק'ק' קדוש
25 קדוש יי צבאות מלא כל הארץ
כבודו.

163§

ב. ברוכים לשמים ולאין יורדי
מרכבה אם | תאמרו ותגידו לבני
מה שאני עושה בתפילת שחרית
ובתפילת מנחה | וערבית. ובכל יום
יום ובכל שעה ושעה שישאל
או' ק' לפני קדוש למדו | אותם. 15
אמרו להם שאו עיניכם לרקיע כנגד
כנגד בית תפילתכם בשעה |
שאתם אומרי לפני קדוש. למדו
אותם אין לי הגאה בכל עולמי
שבראתי | אלא באותה שעיניכם
25 ושואות לעיני. ועיני מביטות
עיניכם באותה | שעה שאתם
אומרי לפני קדוש. כי 'הקול'
היוצא מפיהם שעה טורד' ועולה |
30 לפני כריח ניחוח.

163§

ב. ברוכים לשמים ולאין יורדי
מרכבה אם תאמרו ותגידו | לבני
מה אני עושה בתפילת שחרית
ובתפילת המנחה וערבית | בכל
יום ובכל שעה ושעה שישאל אומ'
לפני קדוש ולמדו אתם | ואמרו
להם שאו עיניכם לרקיע כנגד
בית תפילתכם בשעה | שאתם
אומ' לפני קד' כי אין לי הגאה
בכל בית עולמי שבראתי | באותה
15 שעה שעיניכם ושואות בעיני
ועיני ושואות בעיניכם | בשעה
שאתם אומ' לפני קד'. כי הכל
היוצא מפיהם באותה שעה | טורד
ועולה לפני כריח ניחוח.

163§

ברוך(ים) לי שמים וארץ
ויוירי | מרכבה אם תאמרו לי
ותגידו לבני מה שאני עושה
ובתפילת מנחה וערבית ובכל יום
יום ובכל שעה ושעה שישאל
או' ק' לפני קדוש ולמדו | אותם. 15
אמרו להם שאו עיניכם לרקיע כנגד
כנגד בית תפילתכם בשעה |
שאתם אומרי לפני קדוש. למדו
אותם אין לי הגאה בכל עולמי
שבראתי | אלא באותה שעיניכם
25 ושואות לעיני. ועיני מביטות
עיניכם באותה | שעה שאתם
אומרי לפני קדוש. כי 'הקול'
היוצא מפיהם באותה שעה | טורד
ועולה לפני כריח ניחוח.

163§

ברוכים אתם ליי שמים וארץ
ויוירי | מרכבה אם תאמרו
ותגידו לבני מה שאני עושה
בתפילת השחרית ובתפילת
המנחה | שבכל יום ובכל שעה
ושעה שישאל אומרים לפני
קדוש לימדו אותם ואמרו להם |
שאו עיניכם לרקיע כנגד בית
תפילתכם בשעה שאתם אומרים
לפני קדוש כי אין לי | הגאה בכל
עולמי שבראתי אלא באותה שעה
שעיניכם ושואות בעיני ועיני שלי
30 ושואות | בעיניכם בשעה שאתם
אומרים לפני קדוש כי הקול
היוצא מפיהם באותה שעה || טורד
16152 ועולה לפני כריח ניחוח.

164§

ג. והעידו לי מה עדות יש לכם
אתם רואים מה | אני עושה
20 לקלסתר פניו של יעקב אביכם
שהיא חקוקה לי בכסא /כב' |
כבודי. כי בשעה שאתם או' לפני
קד' אני כורע עליה ומגפץ
40 ומנשק | ומחבק אותה. וידי על
זרועותי שלשה פעמים כי אתם
או' לפני קדוש | כדב' ש' ק'ק'ק'.

164§

ג. והעידו לי להם מה עדות אתם
רואים אתי מה אני עושה
לקלסתר פניו יעקב אביהם שהיא
| חקוקה לי על כסא כבודי כי
בשעה שאתם אומ' לפני קדוש | 20
כורע אני עליה ומחבק ומנשקה
ומגפץ וידי על זרועותי | ג'
פעמ' שאתם אומ' לפני קד'.
כדבר ש' ק'ק'ק'.

164§

והעידו לו להם מה עדות אתם
רואים אותי מה אני | עושה
לקלסתר פניו של יעקב אביכם
שהיא חקוקה לי על כסא | כבודי
כי בשעה שאתם אומרים לפני
קדוש נורע אני עליה | ומגפפה
ומנשקה ומחבקה וידי על זרועותי
15 כשאתה אומר לפני | ג' פעמים
ק'ק'ק' ש' ק'ק'ק' ה צבאות..

164§

והעמידו להם מה העידות אתם
רואים אותו מה | שאני עושה להם
לקלסתר פניו של יעקב אביכם
שהוא חקוקה לי על כסא
(ה)כבודי כי בשעה | שאתם
אומרים לפני קדוש שר אני עליה
ומגפץ אותה ומחבק אותה ומנשק
אותה וידי | על זרועותי שלשה
פעמים שאתם אומרים לפני קדוש
כדבר ש' ק'ק'ק' קדוש קדוש
5 צבאות | מלא כל הארץ כבודו.

165§

ד'. מי לא יתיר למלך המהודר.
מי לא ישבח למלך | המשובח. מי
לא יקדש למלך המקודש שבכל
יום ויום גבורות ונפלאות רבות | 25
מתרגשות לפני הק'ב'ה מעולות
ומשנות זו מזו. כי מהכל עפעפי
| שריסי אפירותיו. שטורד ויוצא
מפיהם. כשהן מזכירין באותו הש'
55 המפואר שם הנכנס באונים ויוצא
בפה. ומשתבח בלב מלב שאינו
הגון | לו. כדב' ש' ק'ק'ק'.

165§

ד'. מי לא | יתיר למלך המהודר
מי לא ישבח למלך המשובח מי
לא | יקדש למלך הקדוש שבכל
יום ויום גבורות ונפלאות רבות |
ומתרגשות לפניו מעולות ומשנות
זו מזו כי מה כל עפעפי | שריסי
25 אפירותיו שטורד ויוצא מפיהם
כשמוכירין || באותו השם שם
הנכנס באונים ויוצא בפה ומשתבח
מלב | שאינו הגון לו כדבר ש'
ק'ק'ק'.

165§

מי לא יתיר למלך | המהודר מי
לא ישבח למלך המשובח מי לא
יקדש למלך הקדוש | שבכל יום
ויום גבורות ונפלאות רבות
מתרגשות לפניו מעולות |
ומשנות זו מזו כי בהכל עפעפי
שרים עפירותיו שטורד ויוצא |
מפיהם כשמוכירין באותו שם
הנכנס (באונים) ויוצא בפה
ומשתבח בלב | שאינו הגון לו
20 כדבר ש' ק'ק'ק'.

165§

מי לא יתיר למלך | המהודר מי
לא ישבח למלך המשובח מי לא
יקדש למלך הקדוש | שבכל יום
ויום גבורות ונפלאות רבות
מתרגשות לפניו מעולות |
ומשנות זו מזו כי בהכל עפעפי
שרים עפירותיו שטורד ויוצא |
מפיהם כשמוכירין באותו שם
הנכנס (באונים) ויוצא בפה
ומשתבח בלב | שאינו הגון לו
20 כדבר ש' ק'ק'ק'.

162§

בקול ימים ברעש נהרות בגל
תרשיש שרוח דרומית טורדת
בקול שירה של כסא הכבוד
שמזכיר ומשבח למלך מפואר
המון קולות ורעש גדול הרבה והיו
עוזבין ס'א עורבין בו קולות
בכסא הכבוד לעזרו ולחזקו
לחזקו מזמרו ומקלסו לאביר
ישראל כדבר שנ' ק'ק'ק' ה'
צבאות וכול'.

163§

ב' ברוכים אתם לי שמים וארץ
ויורדי מרכבה אם תאמרו ותגידו
לבני מה שאני עושה | בתפילת
שחרית ובתפלת מנחה וערבית
בכל יום ובכל שעה ושעה
שישראל אומרין לפני קדוש |
למדו אותם ואמרו להם שאו
ענייכם לרקיע כנגד בית
תפילתכם בשעה שאתם אומרים
לפני קדוש כי אין לי הנאה בכל
עולמי שבראתי באותה שעה
שענייכם נשואות בעיני ועיני
שלי נשואות | בענייכם בשעה
שאתם אומרים לפני קדוש כי
הבל היוצא מפיהם באותה שעה
טורד ועולה לפני | כריח נוחות. 25
סליק היגלה

164§

ג' והעידו להם מה עדות אתם
רואים אותי מה אני עושה |
לקלסתר פניו שליעקב אביכם
שהיא חקוקה לי על כסא כבודי
כי בשעה שאתם אומרים לפני
קדוש | כורע אני עליה ומגפף
אותה ומחבק אותה ומנשק אותה
וידיי על זרועותי שלש פעמים
כנגד שלש פעמים שאתם אומרים
לפני קדוש כדבר שנ' ק'ק'ק' ה'
כול' סליק היגלה.

165§

ד' מי לא יחדר | למלך המהדר מי
לא ישבח למלך המשובח מי לא
יקדש למלך הקדוש שבכל יום
יום גבורות ונפלאות | רבות 30
מתרגשות לפני מעולות ומשונות
זו מזו כי מהבל ס'א מבהל עפעפי
אפירותיו שטורד ויוצא | מפיהם
כשמוזכרים באותו השם שם
הנכנס באזנים ויוצא בפה
ומשתכח (מ)לב שאינו הגון לו |
כדבר שנ' ק'ק'ק' וכול' סליק
היגלה.

162§

פרק ט' בקול ימים כרעש נהרות
בגל תרשיש שרוח דרומית
עוררת | בהן בקול שירה של כסא
כבוד כשהוא משבח למלך ומזמר
למלך מפואר המון קולות ורעש
גדול הרבה יהיו עוזבין בו קולות
בכסא כבוד לעזרו ולחזקו כשהוא
מזמרו ומקלסו | לאביר ישראל 15
כדבר שנאמ' ק'ק'ק'.

163§

ב' ברוכים אתם לי | שמים וארץ
י'ס'א ברוכי לשמי' ולארץ' ויורדי
מרכבה. אם תאמרו ותגידו לבני
מה | מה שאני עושה בתפלת
שחרית ובתפלת מנחה (וערבית)
בכל יום | ויום ובכל שעה (ושעה)
שישראל אומרין לפני קדוש.
למדו אותם | ואמרו להם שאו
ענייכם לרקיע כנגד בית
תפילתכם בשעה | שאתם אומרין 20
לפני קדוש. כי אין לי הנאה בכל
עולמי | שבראתי כאותה שעה
שענייכם נשואות בעיני ועיני שלי
נשואות בעיניכם בשעה שאתם
אומרין לפני קדוש. כי | הקול י'נ'א
הכלי היוצא מפיהם באותה שעה
טורד ועולה לפני כריח | נוחות.

164§

ג' והעידו להם מה עדות אתם
רואים אותי מה | שאני עושה לה 25
לקלסתר פניו של יעקב אביכם
שחקוקה | לי על כסא כבודי. כי
בשעה שאתם אומרין לפני קדוש |
כורע אני עליה ומגפף אותה
ומחבק אותה ומנשק אותה || אותה 75
וידיי על זרועותי שלש פעמים
כנגד ג' פעמים שאתם | אומרים
לפני קדוש כדבר שנאמ' ק'ק'ק'.

165§

ד' מי לא | יחדר למלך (ה)מהדר
מי לא ישבח למלך המשובח מי
לא | יקדש למלך הקדוש שבכל
יום ויום גבורות ונפלאות | רבות 5
מתרגשות לפני מעולות ומשונות
זו מזו כי מהבל | עפעפי שרי סר
אפודותיו שטורד ויוצא מפיהם
כשמוזכר | רין אותו השם
(המפואר) שם הנכנס באזנים
ויוצא בפה ומשתכח | מלב מלב
שאינו הגון לו כדבר שנאמ' ק'ק'ק'.

162§

פ'ס בקול ימים ברעש נהרות בגל
תרשיש שרוח דרומית | טורדת
בהם בקול שירה של כסא הכבוד
שמזכיר | ומשבח למלך מפואר 5
המון קולות ורעש גדול הרבה והיו
עוזבין י'ס'א עורבין | קולות
ובכסא כבודו לעזרתו ולחזקו
לעזרו ולחזקו כשהוא מזמרו
ומקלסו לאביר עקב כדבר(ר) שנ'
ק'ק'ק'.

163§

ב' ברוכים לי שמים וארץ ויורדי
מרכבה אם | תאמרו לי ותגידו
לבני מה שאני עושה בתפילת
שחרית ובתפלת מנחה וערבית
ובכל יום ובכל שעה ושעה | 10
שישראל אומ' לפני קדוש ולמדו
אותם ואמרו להם שאו ענייכם
לרקיע כנגד בית תפילתכם בשעה
שאתם אומרין לפני ק' כי אין לי
הנאה בכל בית עולמי שבראתי
באותה שעה שענייכם נשואות
ועיני נשואות בעיניכם בשעה
שאתם אומרים לפני ק' כי הקול |
הקול יהבלי היוצא מפיהם באותה
שעה טורד ועולה לפני כריח
30 ויחוח. | סליק

164§

היגלה ג' והעידו לו להם מה עדות
אתם רואים | אותי מה אני עושה
לקלסתר פניו | של יעקב אביכם 15
שהיא חקוקה לי על כסא כבודי
ב' בשעה | שאתם אומ' לפני ק'
כורע אני עליה ומגפפה ומנשקה
ומחבקה | וירי על זרועותי
כשאתם אומ' לפני ג' פעמים ק'ק'ק'
שנ' ק'ק'ק' | סליק

45

165§

היגלה ד' מי לא יחדר למלך
המהדר מי לא | ישבח למלך
המשובח מי לא יקדש | למלך 20
הקדוש שבכל יום ויום גבורות
ונפלאות רבות מתרגשות לפני
מעולות ומשונות זו מזו כי מהבל
יעפעפי שרים עפריותיו שטורד
ויוצא | ויוצא מפיהם כשמוזכרין
מפיהם כשמוזכרי באותו השם שם
הנכנס באזנים ויוצא || בפה 14
ומשתכח מלב שאינו הגון לו כדבר
שנ' ק'ק'ק' | סליק

166§

ה'. כי במקום שמזכירין אותה מאור. מזהיר | ומכסין. וטורד פטדה ויהלום. ספיר נופך וברקת שיש טהור. כי מופל | ומשונה. ורז גדול הוא. שם נבראו שמים {ואר?} וארץ ובלעו ונכלמו ונהלו | ונתחסמו בו כל יסדרי {מעשה} בראשית. כדבר ש' ק'ק'ק'. סליק פרק שלשה / ע' עשר.

167§

התגבהו התגבהו בעלי רוממה. 15 התנשאו התנשאו בעלי | זיהיון. התגברו התגברו בעלי גבורה. התנאו התנאו בעלי גאווה. כי למלכו | של עולם ולכל משרתיו. להם בלבד רוממה וגבורה. גאווה 20 זיהיון כי לכל | משרתי גאווה נאה להתנאות ולמנטלי כסאו ראוי להתגבר. כי מכסא | כבודו ומעלה שמונים ומאת אלפים רבבות פרסאות גבה. ומכסא כבודו | ולמטה שמונים ומאת אלפים רבבות פרסאות קומתן. מאתים 25 ושלשים | וששה אלפים רבבות פרסאות מגלגל עין הימין עד גלגל עין השמאל. | שלשים רבבות פרסאות. רוחב עין ימינו. שלש 30 רבבות פרסאות ושלשת | אלפים פרסאות. וכן לעין שמאלו. מזרוע ימינו ועד זרוע שמאלו || שבעים 27 ושבע אלפים רבבות פרסאות דחבירו לכך נאמר האל הגדול הגבור / והגז | והנורא.

168§ 40

ב'. כי כמה גבורים ? הם מנטלי כסא כבודו של מלך גבורה. / בטע' | בשעונים ועומדים יום ולילה ערב ובקר וצהרים בחרדה 45 כבהלה באימה ברתת | בויע וביראה. וכי כמה כח יש בכם משרתי אלינו שאתם מזכירים ומשמיעין לו | זכרון שמו ברום 5 עולם אין חקר ואין מספר בקול ותוקף כדבר ש' ק'ק'ק'.

169§

גזירת שמים עליהם יורדי מרכבה אם לא תזכרו ותאמרו מה ששמעתם | ואם לא תעידו מה שראיתם על פנים. ד'. פנים רוממה וגבורה גאווה כן | וזיהיון שמתגלות מתגלות ומתרגשות 55 מתגלות הפנים מתגברות | ומתגברות שלשה פעמים ביום במרום. ואין בני יודעים ומכירים | בהם כדבר ש' ק'ק'ק'. סליק פרק רביסר.

166§

ה'. כי במקום שמזכירין אותה מאיר ומזריח ומזהיב ומכסין וטורד פטדה ויהלום ספיר נופך | וברקת ושיש טהור כי מופלא ומשונה רז גדול הוא שם שנבראו 5 בו שמים וארץ גיבלעו וניכלמו ונתלו ונתחכמו בו כל סדרי בראשית | כדבר ש' ק'ק'ק'. סליק פרק

167§

י'. התגבהו התגבהו בעלי רוממה התנשאו | התנשאו בעלי זיהיון התגברו התגברו בעלי גבורה התנאו התנאו בעלי | גאווה כי למלכו של עולם בלבד ולכל משרתיו רוממה וגבורה וגאווה זיהיון | כי למשרתיו גאווה נאה להתנאות ולמנטלי כסאו ראוי 10 להתגבר כי מכסא | כבודו ולמעלה שמונים ומאת אלפים רבבות פרסאות גובהו ומזרוע ימינו | ועד זרוע שמאלו שבעים רבבות פרסאות. רוחבו כ'.

168§

כי כמה גבורים | הם מנטלי כסא של מלך גבור זה טעונים ועומדים יום ולילה ערב ובקר | וצהרים בחרדה בבהלה באימה ברתת 45 בויע וביראה. וכי כמה כח יש בכם משרתי אליהו שאתם מזכירים ומשמיעים לו זכרון שמו ברום | עולם אין חקר ואין מספר 15 בקול {תוקף. כדבר ש' ק'ק'ק'.

169§

גזירת שמים | עליכם יורדי מרכבה. ואם לא תגידו ותאמרו מה ששמעתם ואם לא תעידו | מה שראיתם על פנים פנים רוממה וגבורה גאווה וזיהיון שמתנשאים | מתגלות ומתרגשות ומתגדלות 60 הפנים מתגברות ומתגדלות שלשה | פעמים בכל יום ויום במרום ואין בני אדם יודעים | ומכירים בהן כדבר ש' ק'ק'ק'. סליק פ' (י)קא.

166§

כי במקום שמזכירין אותו | מאיר ומזריח ומזהיב ומכסין וטורד פטדה ויהלום ספיר נופך | וברקת ושיש טהור כי מופלא ומשונה רז גדול הוא שם שנבראו | בו שמים וארץ גיבלעו וניכלמו ונתלו ונתחכמו בו כל סדרי בראשית | כדבר ש' ק'ק'ק'.

167§

התרומו התרומו בעלי רוממה. | התנשאו התנשאו בעלי זיהיון. 25 התגברו התגברו בעלי גבורה. התנאו התנאו בעלי גאווה. כי למלכו של עולם וכל משרתיו רוממה | וגבורה וגאווה וזיהיון כי למשרתיו | גאווה נאה להתנאות ולמנטלי | כסאו ראוי להתגבר כי מכסא כבודו ולמעלה ק'פ אלפים רבבות | פרסאות גובהו ומזרוע ימינו עד זרוע שמאלו שבעים 30 ושבעה | רבבות פרסאות רחבו.

168§

כי כמה גבורים הם מטילי || כסא 284 כבוד ש' מלך גבור טעונים ועומדין יום ולילה ערב ובקר וצהרים | בחרדה בבהלה באימה ברתת בויע וביראה וכי כמה יש בכם משרתי עלין | אלדינו שאתם משמיעין לו זכרון שמו ברום | עולם אין חקר ואין מספר בקול 15 ותוקף כדבר ש' ק'ק'ק'.

169§

גזירת שמים עליכם יורדי מרכבה. אם לא תגידו ותאמרו מה ששמעתם ואם לא תעידו | מה שראיתם על פנים | רוממה וגבורה גאווה וזיהיון שמתנשאים מתגלות | ומתרגשות ומתגדלות / הפנים מתגברות ומתגברות ג' פעמי' בכל יום ויום במרום ואין בני אדם | יודעים ומכירים בכם כדבר ש' ק'ק'ק'.

166§

כי במקום שמזכירים אותו מאיר ומזריח ומזהיב ומכסין | וטורד פטדה ויהלום ספיר נופך וברקת ושיש טהור כי מופלא ומשונה ורז גדול הוא | שם שנבראו בו שמים וארץ גיבלעו וניכלמו ונתלו ונתחכמו בו כל סדרי בראשית | כדבר | שגא' קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו. סליק פרקא

167§

י' | היתלחו היתלחו בעלי רוממה התנשאו התנשאו בעלי | זיהיון 10 התגברו התגברו בעלי גבורה התנאו התנאו בעלי גאווה כי למלכו של עולם בלבד | ולכל משרתיו רוממה וגבורה גאווה וזיהיון כי למשרתי אליהו גאווה נאה להתנאות ולמנטלי | כסאו כבודו ראוי להתגבר כי מכסאו כבודו של מעלה שמונים ומאת אלפים רבבות פרסאות | גובהו מזרוע ימינו עד זרוע שמאלו שבעים ושבעה רבבות פרסאות 15 חרועותיו כפולי | על שכמו זרוע ימין קיססיקיה שמו ושל שמאל מתקיה אססיה שמו כפות ידיו ארבע | אלפים רבבות פרסאות כל אחד ואחד כף ימין הורויה שמו ושל שמאל הזששיה שמו | לכך נקרא האל הגדול הגיבור והנורא אמר מיטטרן ע'כ ראיתי טס ידידיה מרי | עלמא מה דודין מדוד וג'

168§

כי כמה גיבורי' הם מנטלים כסאו כבודו של מלך גיבור זה | טעונין ועומדין יומם ולילה ערב ובקר וצהרים בחרדה בבהלה באימה וברתת | ובויע וביראה כי מה כח יש בכם משרתי אליהו שיעולם שאתם אין חקר ואין מספר | בקול 20 תוקף חקר ואין מספר קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו.

169§

גזירת שמים | עליכם יורדי מרכבה אם לא תאמרו מה ששמעתם אם לא תעידו | מה שראיתם על | פנים פני רוממה וגבורה גאווה וזיהיון שמתנשאים ומתגלות היתגדשות ומתגדלות | ומתגברות ומתגברות שלוש פעמים בכל יום ויום במרום אין באנו אדם יודעין ומזכירי' | בהם. סליק פרקא

166§
ה' כי במקום שמוכירין אותו
מאיר ומזריח מזהב ומכסף וטורד
10 וטורד פטדה ויהלום ספיר ונוסף
וברקת ושיש טהור כי מופלא
ומשונה ורו גדול הוא שם שנבראו
בו שמים וארץ ונבלעו ונבלמו
ונתלו ונתחמו בו כל סדרי
בראשית כדבר שנ' | ק'ק'ק' ה' 35
צבאות. וכול'. סליק פירקא

167§
ה' התגבהו התגבהו בעלי
רוממה. התנשאו | התנשאו בעלי
זהוין. התגברו התגברו בעלי
גבורה. התנאו התנאו בעלי גאווה
כי למלכו של עולם בלבד ולכל
משרתיו רוממה | וגבורה גאווה
זהוין. כי למשרתי אלהינו גאווה
להתנאות ולמטלי | כסאו ראוי
להתגבר כי מכסא כבודו ומעלה
שמונים ומאת אלפים רבבות
פרסאות גובהו ומזרוע | ימינו ועד
זרוע שמאל שבעים וחורעותיו
רבבות פרסאות רחבו. חורעותיו
40 כפולין על שכמו. זרוע | ימין קנים
סיקיה שמו. ושלשמאל מתקיה
אססיה שמו. כפות ידיו ארבעת
אלפים רבבות פרסאות | כל אחד
ואחד. כף ימין הוריה שמו
ושלשמאל זו ששיה שמו לכך
נקרא האל הגדול הגבור והנורא.
אמ' מטטרון עד כאן ראיתי רום
ידידיה דמרי עלמא שלום ס'א
שלש מה דודך מדוד היפה בלש' |
וג'. דודי צח ואדום וג' הפרשה
עד בנות ירושלם. סליק היגלה.

168§
ב' כי כמה גיבורים | הם מטלי
כסא כבודו שלמלך גיבור זה
טעונין ועומדין יומם ולילה ערב
ובוקר וצהריים בחרדה | בבהלה 45
באימה ברתת בזיע וביראה וכי
מה ס'א כמה כח יש בכם משרתי
שמויינו שאתם מוכירין | ומשמיעין
לו זכרון שמו ברום עולם אין חקר
ואין מספר בקול ותוקף כדבר שנ'
ק'ק'ק' וכול'. סליק היגלה. ||

169§
ג' גזירת שמים עליכם יורדי 174
מרכבה אם לא תגידו ותאמרו מה
ששמעתם ואם לא תעידו | מה
שראיתם על פנים פני רוממה
וגבורה גאווה זהוין שמתנשאות
ומתנשלות ומתרגשות ומתגדלות |
הפנים מתגבהות ומתגברות שלש
פעמים בכל יום ויום במרום ואין
בני אדם יודעים ומכירין בהם |
כדבר שנ' ק'ק'ק' ה' צבאות. וכול'.
סליק פירקא

166§
ה' כי במקום | שמוכירין אותו
מאיר ומזריח מזהב ומכסף וטורד
10 פטדה | ויהלום ספיר ונוסף
וברקת | ושיש טהור. כי מופלא ומשונה |
ורו גדול הוא שנבראו בו שמים
וארץ ונבלעו ונבלמו | ונתלו
ונתחמו בו כל סדרי בראשית
כדבר שנאמר | ק'ק'ק'...

167§
פרק י' התגבהו התגבהו בעלי |
רוממה. התנשאו התנשאו בעלי | 15
זהוין. התגברו התגברו בעלי
גבורה. התנאו התנאו בעלי | גאווה.
כי למלכו של עולם בלבד ולכל
משרתיו רוממה | וגבורה גאווה
זהוין. כי למשרתי אלהינו גאווה
להתנאות | ולמטלי כסא כבודו
ראוי להתגבר כי מכסא כבודו |
ולמעלה שמונים ומאת אלפים
רבבות פרסאות גבוהו | ומכסא
כבודו ולמטה שמוי' ומאת אלפי'
רבבות פרסאות. קומתו מאתי'
ושלשי' וששה אלפי' רבבות
פרסאות. מגלגל עין ימין ועד
גלגל עין של שמאל שלשי' רבבות
פרסאות | רחב עין ימינו שלש
רבבות ושלשת אלפי' פרסאות
וכן לעין | שמאלו ומזרוע ימינו
כז' | ומזרוע ימינו ועד זרוע 20
שמאלו שבעים ושבעת אלפים |
רבבות פרסאות רחבו. | לכך נאמ'
האל הגדול הגבור והנורא

168§
ב' כי כמה גיבורים | הם מטלי | כסא
כבודו של מלך גבור זה טעונין
ועומדין יומם ולילה | ערב ובקר
וצהריים בחרדה בבהלה באימה
ורחת זיע | וביראה. וכי כמה כח
יש בכם משרתי אלהינו שאתם | 25
משמיעין לו זכרון שמו ברום
עולם אין חקר ואין מספר | בקול
ותוקף כדבר שנאמ' ק'ק'ק'.

169§
ג' גזירת שמים | עליכם יורדי
מרכבה אם לא תגידו ותאמרו מה
ששמעתם || ואם לא תעידו מה 375
שראיתם. על פנים פנים רוממה
וגבורה | גאווה וזהוין שמתנשאות
ומתנשלות מתרגשות ומתגדלות |
ומתנשלות מתגבהות ומתגברות
שלש פעמים בכל יום ויום |
במרום ואין בני אדם יודעין
ומכירין בהם. | חסלת עיסקא 5
קדמאה. נתחיל | עיסקא מציעאה |

166§
היגלה ה' ב' במקום שמוכירין
אותו מאיר | ומזריח מזהב ומכסף
ומכסף וטורד | ופטדה ויהלום
ספיר ונוסף וברקת. ושיש טהור
5 כי מופלא | ומשונה ר' גדול הוא
שם שנבראו בו שמים וארץ
וגבלעו ונבלמו | ונתלו ונתחמו בו
כל סדרי בראשית כדבר שנ'
ק'ק'ק'.. סליק 10

167§
היגלה פי התגברו ס'א' התרוממו
15 והתרוממו ??? בעלי רוממה |
התנשאו התנשאו בעלי זהוין
התגברו | | התגברו בעלי הגבורה
התנאו התנאו בעלי גאווה כי מלכו
של | עולם בלבד וכל משרתיו 10
רוממה וגבורה וגאווה וזהוין כי |
למשרתי ס'א' אלהינו גאווה גאווה
גאווה להתנאות ולמטלי כסאו
ראוי להתגבר | כי מכסא כבודו
ושלמעלה ק'פ אלפים רבבות
25 פרסאות גובהו | ומזרוע ימינו עד
זרוע שמאלו שבעים ושבעה
רבבות פרסאות | רחבו. ס'א'
ה' וזהוין כפולין על ראשו
שבעה זרוע ימין קניסיקיה שמו
30 ושל שמאל מתקיה אססיה שמו
כפות ידיו ארבע אלפי' רבבות
פרסאות כל אחת ואחת כף ימין
חוריה שמו ושל שמאל חוריה
שמו לכך נקרא האל הקדול
35 הגיבור והנורא אמר מטטרון עד
כאן ראיתי רום ידידיה מרי
עלמא מה דודך מדודי וג' כי
סליק

168§ 40
היגלה כי כמה גיבורים הם
מטילין | כסא כבודו שנ' מלך גבור 15
זה טעונין | ועומדים יום ולילה
ערב ובקר וצהריים בחרדה
45 בבהלה באימה | ברתת בזיע
וביראה וכי כמה כח יש בכם
משרתי עליון אלהינו | שאתם
משמיעים לו זכרון שמו ברום
עולם אין חקר ואין | מספר בקול
50 ותוקף כדבר שנ' ק'ק'ק'.. סליק

169§
היגלה. גזרת | שמים עליכם יורדי 20
מרכבה אם לא תגידו | ותאמרו
55 מה ששמעתם ואם לא תעידו מה
שראיתם על פנים יפני' | רוממה
וגבורה גאווה זהוין שמתנשאים
ומתנשלות מתרגשות || ומתגדלות 15
הפנים מתגבהות ומתגברות ג'
60 פעמי' בכל יום ויום | במרום ואין
בני אדם יודעים ומכירים בהם
כדבר שנ' ק'ק'ק'.. סליק

170g

כשמלאך הפנים נכנס | לסלסל
ולסדר לכסא כבודו ולהכין |
מושב לאביר יעקב אלף אלף
כתרים קושר לאופני הוד לכל
אחד ואחד | מהם בראשו. אלף
אלף פעמים כורע ונופל ומשתטח
לפני כל אחד ואחד | מהן. || שני
אלפים כתרים קושר לכרובי
כבוד לכל אחד ואחד מהן בראשו
ושני | אלפים פעם כורע ונופל
ומשתטח לפני כל אחד ואחד מהן.

171g

שלש | פעמים אלפים כתרים
קושר לחיות הקדש לכל אחד
ואחד מהן בראשה | ושלשה
פעמים כורע ונופל ומשתטח לפני
כל אחת ואחת מהן. ששה | אלפים
כתרים קושר לנוגה אור לו
ולשמונת אלפים אלפי אלפים
ורוב | ריבי רבבות כתרים. ששה
אלפים פעמים כורע ונופל
ומשתטח | לכל אחד (ו) אחד מהן
שנים עשר אלפים כתרים קושר
לבזק לו ולששה | עשר אלף אלף
אלפי אלפי אלפים רוב רובי
ריבי ריבי רבבות רבבות | כתרים
שנים עשר אלפים פעמים כורע
נופל ומשתטח לפני כל אחד |
ואחד מהן. סליק היגלה.

172g

בבקשה מהם מדות נושאי כסא
הכבוד | בלב שלם ובנוש חפיצה
והגדילו גילה ורינה שירה וזמרה
לפני כסא | כבודו של טוטרוסיאי
ונבוכמרתצען ואית דאמרין נדיב
מרתצען יו אלהי ישראל ושמו לבו
בשעת תפילת בניו וידרש | וימצא
להם ליורדי מרכבה בשעה שהן
עומדין לפניו | כסא | כבודו.

173g

בכל יום ויום בהגיע עלות השחר
השחר מלך הדור יושב ומברך |
לחיות. לכם חיות אני אומר לכם
בריות אני משמיע חיות חיות |
ושואות כסא כבודו בלב שלם
ובנוש חפיצה ותברך שעה |
שיצאתי אתכם יתרום המזל
שיצאתי אתכם בו יאיר אור אתו |
יום שעליהם במחשבה על לבכי
שאתם כלי חמדה שהכתי |
ושיכללתי אתכם בו כי החרישו
לי קול יצוריי שבראתי ואשמע |
ואאזין לתפילת בניי.

170g

כשמלאך הפנים נכנס | לסלסל
ולסדר לכסא הכבוד ולהכין
מושב לאביר יעקב אלף כתרים
קושר | לאופני הוד לכל אחד
ואחד מהן שני אלפים כתרים
קושר לכרובי כבוד | לכל אחד
ואחד מהן בראשו. וב' אלפי
פעם כורע ונופל ומשתטח לפני
כל אחד ואחד מהן

171g

ג' אלפי כתרים קושר לחיות
הקדש לכל אחד ואחד | בראשה.
וג' אלפים פעמים כורע ונופל
ומשתטח לפני כל אחד ואחד | מהן
ו' אלפים כתרים קושר לנוגה אור
לו ולשמונת אלפים אלפי אלפים |
ורוב ריבי רבבות כתרים. ו'
פעמים אלפים כורע ונופל יב
אלפים כתרי | קושר לבזק לו
ולששה עשר אלף אלף אלפי
אלפים רוב רוב ריבי ריבי |
רבבות רבבות כתרים יב אלף
פעמים וכו'.

172g

בבקשה | מהם מדות נושאי כסא
הכבוד בלב שלם ובנוש חפיצה
והגדילו ג' | גילה ורינה שירה
ווימרה לפני כסא כבודו של
טוטרוסיאי נבוכ | מ' מרת רצען
ואת דאמ' נביב מרת צען ה אלדי
ישראל ושמו לבו | ב' בשעת תפילת
בניו וידרש וימצא להם ליורדי
מרכבה בשעה שהן | עומדין

173g

בכל יום בהגיע עלות השחר מלך
הדור יושב ומברך לחיות | לכם
חיות אני אומר לכם בריות אני
משמיע חיות נושאות כסא | כבודו
בלבב שלם ובנוש חפיצה ותברך
שעה שבראתי אתכם | יתרום
יתברך המזל שיצאתי אתכם בו
יאיר אור יום שעלית | ב'
במחשבה על לבכי שאהיה כלי
חמדה שהכתי ושיכללתי אתכם |
בו כי החרשתי לי כל יצוריי
שבראתי ואשמע ואאזין לתפילת
בניי.

170g

יא שמלאך הפני נכנס לשלשלי
ולסדר לכסא כבוד | ולהכין
מושב לאביר יעקב אלף אלף
כתרים קושר | לאופני הוד לכל
אחד ואחד מהם בראשו שני אלפי
פעמים כורע ונופל ומשתטח לפני
כל אחד ואחד מהם בראשם

171g

שלשה אלפים פעמים כורע ונופל
ומשתטח לפני כל אחד | ואחד
מהם בראש | שלשה אלפים פעמים
כורע ונופל ומשתטח לפני כל אחת
ואחת מהן. ש' | ששה אלפים
כתרים לנוגה אור לשמונת אלפים
ואלפי אלפים ורב ריבי | רבבות
כתרים וששה אלפים פעמים
כורע ונופל ומשתטח לפני כל אחת
מהן | שנים עשר אלפים כתרים
קושר לבזק לו ולששה עשר אלף
אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי
אלפים רוב רוב ריבי ריבי רבבות
רבבות כתרים שנים עשר | אלפים
פעמים פעמים כורע ונופל
ומשתטח לפני כל אחד ואחד
מהם.

172g

בבקשה מהם מדות נושאי כסא
גבוה בלבב שלם ובנוש חפיצה
והגדילו גילה | ורינה וזמרה וזמרה
לפני כסא כבוד שולטן נדיב
זרת צעו ואית דאמרין | נדיב מדת
צען יי אלהי ישראל ושמו לבכי
בשעה | בשעת תפילת וידרש
וימצא להם ליורדי | מ' מרכבה
כשעלה שהן עומדין לפני כסא
כבוד

173g

בכל יום בהגיע תפילת עלות |
השחר מלך הדור יושב ומברך
לחיות לכם חיות אני אומר לכם
חיות אני | משמיע חיות ושואות
כסא כבוד בלבב שלם ובנוש
חפיצה ותברך שעה | שבראתי
אתכם בה יתרום המזל שיצאתי
אתכם בו יאיר אורו של אותו
היום | שהעליהם במחשבה על
לבכי שאהיה כלי חמדה שהיכתי
ושיכללתי אתכם בו | החרישו אלי
כל היצור שבראתי ואשמע
ואאזין לקול תפילת בניי

בכל יום ויום בהגיע עלות השחר
מלאכי | השחר מבקשים לומר
שירה תחילה באים סביבות כסא
(ה) כבודו | כמו הרים. | הרים של
אש וכמו גבעות. גבעות של להבה
מלך הדור יושב ומברך | לחיות.
לכם חיות אני אומר בריות אני
משמיע חיות חיות נושאות | כסא
כבוד בלב שלם ובנוש חפיצה.
תתברך שעה שבראתי | אתכם
י' | יתרום המזל שיצאתי
אתכם שעליהם במחשבה. יאיר
אור יום שיצאתי | אתכם שאהם
כלי חמדה שהבנתי ו | שיכללתי
אתכם בו. כי החרישו לי כל |

170§

יִא' כשמלאך הַפְּנִים וְכֹס |
לסלסל ולסדר לכסא הכבוד
ולהכין מושב לאביר יַעֲקֹב אֵלֶּף
אלף כתרִים קוֹשֶׁר לַאֲוֹפְנֵי הָדָר
לכל אחד | ואחד מהם בראשו.
ואלף אלף פעמים כורע ונופל
ומשתטח לפני כל אחד ואחד
מהם. שני אלפים | כתרִים קוֹשֶׁר
לכרובי הכבוד לכל אחד ואחד
מִהָמָן | שני אלפים. ושני אלפים
פעמים כורע ונופל ומשתטח |
לפני כל אחד ואחד מהן.

171§

שלשת אלפים כתרִים קוֹשֶׁר
לחיות הקודש לכל אחת ואחת
מהן בראשה. ושלשת | אלפים
פעמים כורע ונופל ומשתטח לפני
כל אחד ואחד מהן. ששת אלפים
כתרִים קוֹשֶׁר לַנּוֹגָה בָּאוֹר | לֹא
ולשמנות אלפים אלפי אלפים
ורוב ריבֵי רבבות כתרִים. ששת
אלפים פעמים כורע ומשתטח
לפני | כל אחד ואחד מהן. שנים
עשר אלפים כתרִים קוֹשֶׁר לְבֹקֶץ
לו ולששה עשר אלף אלפי אלפי
ריבֵי ריבֵי רבבות כתרִים. ושנים
עשר אלף פעמים כורע
ונופל ומשתטח | לפני כל אחד
ואחד מהם. סליק היגלה.

172§

ב' בבקשה מכם מדות נושאי ס'א
ושאו כסא | כבוד בלבב שלם
ובנפש חפצה והגדילו גילה ורינה
ושירה חמרה לפני כסא כבודו
שלטוטריסאי' ס'א שלטנד נבוב |
ס'א נביב מרת צען ואית דאמרי
נדיב מרת צען יי שמוי ישראל
וישמח לבו בשעת | תפלת בניו
בשעה שהן עומדין לפני כסא
כבודו.

173§

ב' בכל יום | ויום בהגיע עלות
השחר מלך הדור יושב ומברך
לחיות. לכם חיות אני אומר. לכם
בריות אני [אומר] | משמע חיות
חיות נושאות כסא כבודי בלב
שלם ובנפש חפצה תתברך
השעה שבראתי אתכם בה |
יתרומם המזל שיצאתי אתכם בו
יאיר אורו שלאותו היום שעליכם
במחשבה על לבבי שאתם כלי |
חמדה שהכנתי ושכללתי אתכם
בו החרישו לי קול כל יצורים
שבראתי ואשמע [ואזין] ואאזין
לקול | תפלת בני.

170§

פרק יא' כשמלאך הַפְּנִים וְכֹס
לסלסל ולסדר לכסא | כבודו
ולהכין מושב לאביר יַעֲקֹב אֵלֶּף
אלפים | כתרִים קוֹשֶׁר לַאֲוֹפְנֵי
הָדָר לכל אחד ואחד מהן בראשו.
ואלף אלפים פעמים כורע ונופל
ומשתטח לפני כל אחד | ואחד
מהן. שני אלפים כתרִים קוֹשֶׁר
לכרובי כבוד לכל אחד | ואחד
מהן בראשו. ושני אלפים פעמים
כורע ונופל | ומשתטח לפני כל
אחד ואחד מהן.

171§

שלשה אלפים כתרִים | קוֹשֶׁר
לחיות הקודש לכל אחת ואחת מהן
בראשה. שלשה | אלפים פעמים
כורע ונופל ומשתטח לפני כל
אחד ואחד | מהן. ששה אלפים
כתרִים קוֹשֶׁר לַנּוֹגָה כְּאוֹר לו
ולשמנות | אלף אלפי אלפים ורוב
ריבֵי רבבות כתרִים. ששה אלפים
פעמים כורע ונופל ומשתטח
לפני כל אחד ואחד מהן. שנים
עשר (אלפי) כתרִים קוֹשֶׁר לְבֹקֶץ
לו ולששה עשר אלף אלפי אלפי
אלפי ריבֵי ריבֵי רבבות | רוב
שנים עשר אלפים פעמים כורע
ונופל | ומשתטח לפני כל אחד
ואחד מהן.

172§

ב' בבקשה מכם | מדות נושאי כסא
כבודו בלבב שלם ובנפש חפצה.
הגדילו | גילה רנה שירה חמרה
לפני כסא כבודו של טטר נבוב |
נבוב נ'א נדיב' מרתצען יי אלהי
ישראל ישמח לבו בשעת תפלת
בניו | וידרש וימצא ליורדי
מרכבה בשעה שהן עומדין לפני
כסא | כבודו.

173§

ב' בכל יום | ויום בהגיע עלות
השחר מלאכי השרת מבקשין
לומר שירה תחלה באי סביבות
כסא הכבוד כמו הרי' הרי' של
אש וכמנעו נבעות של להבה
מלך כ' מלך הדור יושב | ומברך
לחיות. לכם חיות אני אומר. לכם
בריות אני משמע | חיות חיות
נושאות כסא כבודי בלב שלם
ובנפש חפצה. ח' | תתברך שעה
שבראתי אתכם בה יתרומם המזל
שיצאתי א/ אתכם בו יאיר אורו
של אותו היום שעליכם במחשבה
על לבבי | שאתם כלי חמדה
שהכנתי ושכללתי אתכם בו.

170§

פִּי'א' כשמלאך הַפְּנִים וְכֹס
לסלסל ולסדר | לכסא הכבוד
ולהכין מושב לאביר יַעֲקֹב | אלף
(אלף) כתרִים קוֹשֶׁר לַאֲוֹפְנֵי הָדָר
לכל אחד ואחד מהן בראשו אלף |
אלף פעמים כורע ונופל ומשתטח
לפני כל אחד ואחד מהן שלשה |
אלפים כתרִים קוֹשֶׁר לְכַרְוֵבִי
כבוד לכל אחד ואחד מהן בראשו |
וב' אלפים פעמים כורע ונופל
ומשתטח לפני כל אחד ואחד מהן |

171§ 15

ג' אלפים כתרִים קוֹשֶׁר לַחַיִּית
הקדש לכל אחד ואחד מהן
בראשה. | ו' אלפים פעמים
כורע ונופל ומשתטח לפני כל
אחד ואחד מהן | ו' אלפים כתרִים
קוֹשֶׁר לַנּוֹגָה אֹר לו ולשמנות
אלפים אלפי אלפים | ורוב רובי
רבבות כתרִים | אלפים פעמים
כורע ונופל ומשתטח לפני כל
אחד ואחד מהן | י' אלפים
כתרִים | קוֹשֶׁר לְבֹקֶץ לו ולששה
עשר אלף אלפי אלפי
אלפים אלפים רוב רוב | ריבֵי
ריבֵי רבבות (רבבות) כתרִים י' |
אלף פעמים (פעמים) כורע | ב' |
ונופל ומשתטח לפני כל אחד
ואחד מהן. | סליק הלכתא

172§

ב' בבקשה מכם מדות נושאי {ס'
כסא | הכבוד בלב שלם ובנפש
חפצה והגדילו | גילה ורינה
ושירה חמרה לפני כסא כבודו
י'ס'א שולטנד נביב מרת צען' של
טוטריסאי' נבוב | מרת צען ואת'
דאמ' נביב מרת צען יי אלהי
ישראל ישמח לבו | בשעת תפלת
בניו וידרש וימצא להם ליורדי
מרכבה בשעה | שהן עומדין

173§

בכל יום | ויום בהגיע עלות השחר
מלך הדור | יושב ומברך לחיות
לכם חיות אני אומר | לכם בריות
י'ס'א חיות אני משביע' אני |
משביע חיות נושאות כסא כבודי
בלבב שלם ובנפש חפי | תתברך
שעה שבראתי אתכם יתרומם
המזל שיצאתי אתכם בו | יאיר
אור יום שעליתי במחשבה על
לבבי שאתם כלי חמדה | שהכנתי
ושכללתי אתכם כ' | החרשתי לי
כל יצורין שבראתי | ואשמע
וואזין לתפלת בניו.

יוצרי שבראתי.

174§

- 5 כל מלאך ומלאך וכל שרף ושרף.
כל חייה וחייה. כל אופן | ואופן
שבראתי עד שאשמע ואאזין
תחילת כל שירות ותושבחות | 35
ותפילות ונעים זמירות ישראל.
10 מלמד שעריבים לפני הק' ב'ה'
שירות ותושבחות | של ישראל ש'
בן יחד כל כבבי בקר אילו
ישראל וירעו כל בני האלקים. |
אילו מלאכים.

15

O1531

N8128

20

25

30

35

40

178§

- כשמגיע זמנם של מלאכים לאמר שירה וזימרה לפני הק' ב'ה'. יהוה שמעאל.
המלאך קשר הגדול והנכבד והנורא עומד על חלוני | הקיע התחתון לשמוע
ולהקשיב כל שירות וזמירות ותושבחות העולות | מן הארץ ומן כל בתי כנסיות 48
ומדרשות להשמיע להם לפני ערבות רקיע 45

179§

- ומפני מה הוא עומד על | ערבות | רקיע מפני שאין להם רשות למלאכי השרת
לומר | שירה תחילה מלמעלה עד שיפתחו ישראל את פיהם בשירה מלמטה
ש' רוממו | יהוה אלקינו. וכל מלאכי השרת וכל מלאכי רקיע ורקיע ששומעים
קול | שירות ותושבחות שאומרים ישראל מלמטה הם פותחין מלמעלה 5
בק'ק'. | סליק פרק חמיסר.

180§ 55

- למה נקרא שמו של ההוא שר שמועאל מפני שהוא עומד | בכל שחר ושחר
ומשמיע קול שירות ותושבחות העולות מן הארץ | מן בתי כנסיות ומן בתי
מדרשות לפני רקיע ורקיע עד ערבות רקיע עד | חיות הקדש ואופנים ושרפים
וכרובי הדר. כיון שהוא שומע ומשמיע | לכל רקיע מיד יורדים כתות כתות. 10
שורות שורות חבורות חבורות | מחנות. חילות חילות של מלאכי השרת
ומן רקיע ורקיע לתוך נהרי אש | ונהרי להבה ונהרי שלהבת וטובלים עצמן.
שבע פעמים ובדקין עצמן | באש שלש מאות וששים וחמשה פעמים.

78

(807) 787 → 178§

וכיון שהגיעה | זמנם של מלאכי לומר שיר לפני הק' ב'ה' יהוה שמעאל | השר
הגדול הנכבד הגדול והנורא עומד על חלוני רקיע | תחתון לשמוע ולהקשיב
קול שירות ותושבחות וזמירות | העולות 'העולות' מן הארץ מבתי כנסיות ומבתי
מדרשות להשיר | ולהשמיע להם בערבות רקיע

(808) 788 → 179§

ומפני מה הוא עומד על | חלוני רקיע התחתון מפני שאין להם רשות למלאכי
השרת לומר שיר 'תחילה' מלמעלה עד שפותחין ישראל את פיהם | בשירה תחילה
מלמטה דכת' רוממו יי' אלהינו והשתחו | להר קודשו אילו ישראל כי קדוש יי'
אלהינו אילו מלאכי | כל רקיע ורקיע וכיון ששומעין כל שירות ותושבחות
שאומרים | ישראל מלמטה. ש' וקרא זה אל זה ואמר ק'ק' יי' צבאות | מלא כל
הארץ כבודו

(810) 790 → 180§

ולמה נקרא שמו של אותו מלאך שמעאל מפני | שעומד בכל שחר ושחר
ומשמיע קול שירות | ותושבחות העולות מן הארץ מבתי כנסיות ומבתי
מדרשות... לפני כל ערבות רקיע ורקיע עד ערבות | ועד חיות הקדש ואופנים
וכרובי הדר וכיון | שהוא שומע ומשמיע לכל מלאכי רקיע ורקיע מיד | יורדים
כיתות כיתות שורות שורות חבורות | חבורות מחנות מחנות חילות צבאות
צבאות | של מלאכי השרת מן כל רקיע ורקיע לתוך נהרי אש | ולתוך נהרי
להבה וטובלין עצמן שלש מאות ששים | פעמים.

החרישו לי | קול כל יצורים
שבראתי

174§

יכל מלאך ומלאך כל שרף ושרף
כל חיה וחיה כל אופן ואופן(?) עד
שאשמע כלי ואשמע ואאזין
(תחילה) לקול תפלת בני יס"א
ואאזין תחלה כל שירות
ותושבחות ותעילות של ישראל
שנא' ברן יחד כוכבי בקר וירי-עו
כל בני אלהי' כוכבי בקר אלו
ישראל בני אלהי' אלו מלאכים.
ע"כ

V228

M22

175§ - 189

ד' בכל יום ויום בהגיע תפלת המנחה מלך הדור יושב/ומ' ומרומם לחיות עד
שלא יכלה דבר מפיו חיות הקדש יוצאות | מתחת כסא (ה) כבוד בפיהם מלא
רנה בכנפיהם מלא גילה | ידיהם מנוגות ורגליהם מרקדות ועוקפות וסוככות
את | מלכם אחת מימינו ואחת משמאלו אחת מלפניו ואחת | מאחוריו ומגפפות
ומנשקות אותו ומפרעות את פניהם | הם מפרעות ומלך הכבוד מכסה פניו
והיה ערבות רקיע | מתבקע ככברה [כ] מפני (מלך) הדר זיו יופי תאר חמרת
חמלת | תאות וזהר אחר שבה מראה פניהם כדבר שנאמ' ק'ק'ק'.. |

176§ - 190

פרק י"ב מבטלי גזירה מפירי שבועה מעבירי | חימה משיבי קנאה מזכירי
אהבה אהבתו | של אברהם לפני מלכם כשהיו רואין אותו כשהוא כועס על |
בניו מה הן עושין מחבטין כחריהם ומתירין את מתניהם | ומכין על ראשיהם
ונופלין על פניהם ואומ' התר התר יוצר | בראשית סלח סלח אביר יעקב מחול
מחול קדוש ישראל | כי אדיר מלכים אתה.

177§ - 191

ב' מלך נורא מלך מבוהל מלך | יקר מלך נכבד למה לך איבה עם זרע אברהם
למה לך קנאה | עם זרע יצחק למה לך תחרות עם זרע יעקב כי קנין שמים |

178§

י'פרק ה' מהיכלות | כשמגיע זמנם של מלאכי' לומ' שירה חמרה לפני הק' יוי
שמועאל המלאך השר | הגדול הגבור והנורא עומד על חלוני רקיע התחתון
לשמוע ולהקשיב כל שירות | וחמרות ותושבחות העולות מן הארץ ומן כל בתי
כנסיות ומדרשות להשמיע להם | לפני ערבות רקיע.

179§

ומפני מה הוא על חלוני רקיע מפני שאין להם רשות למלא (כי) | השרת לומ'
שירה תחילה מלמעלה עד שיפתחו ישראל מלמטה את פיהם שנא' | רוממו יוי
אלהינו וכל מלאכי השרת וכל מלאכי רקיע ורקיע כשומעין קול שירות |
ותושבחות שאומ' ישראל מלמטה הם פותחי' מלמעלה ק'ק'ק'.. |

180§

למה נקרא שמו של ההוא שר שמועאל מפני שהוא עומד בכל שחר ושחר
ומשמי' (ע) | כל שירות ותושבחות העולו' מן הארץ מן בתי כנסיות ובתי
מדרשות לפני רקיע | ורקיע עד ערבות רקיע עד חיות הקדש ואופני' ושרפי'
וכרובי הדר כיון שהו(א) | שומע ומשמיע לכל רקיע ורקיע מיד יורדי' כיתות
כיתות שורות שורות | חבורות חבורות מחנות מחנות חיילות של מלאכי
השרת מן רקיע ורקיע לתוך גהרי אש וגהרי להבה וגהרי שלהבת | וטובלין
עצמן שבע פעמי' ובודקין עצמם באש שלש מאות ושש' וחמשה פעמי'

(811) 791 → 181§

וְכִי יֵשׁ לָהֶן לְמַלְאכֵי הַשָּׁרֵת זֶב וְחֵבֶה יִידָהּ | וְיִולֵּדֶת אֹו שׁוּם טוֹמֵאָה שְׁהֶן צִרְיִיכֶן
 טוֹבִילְהָ לֵאלֵא | מְלֵאכֵי הַשָּׁרֵת שְׁהֶן בְּמוֹנֵקֶן עַל מְלֵאכֶת הָעוֹלָם. | עוֹדֵינֶן יוֹרֵדִין כֻּכֵּל
 יֵשׁוּם | לְשׁוּם | שְׁלֹוּם הָשׁוּר וְכִינֶן שִׁיגַע | טָמֵא שִׁרְיָה עוֹלִין לִרְקֵעַ וּמִפְנֵי רִיחֵם
 בּוֹנֵי אִירֵם | שְׁהֶן יִלְדֵי אֲשֶׁה בְעֵלֵי זִמְמָה וְכִינֶן זֹז וְטוֹיָנֹו | הֵם רִחְצִים עֲצָמָן
 בְּכֹאֵשׁ וּמַעְקִין וּמִשְׁתַּרְחִין עֲצָמָן || בְּכֹאֵשׁ. | וּמִזְהָרִים וּמִכְבָּסִים וּמַעֲנִיִּים וּמִגְבִּירִין |
 וּמִגְדִּילִין | וּמִגְבִּירֵין וּמִקְדִּישִׁין וּמִסְמָלִין וּמִצִּיצִין | עֲצָמָן בְּכֹאֵשׁ וּמִסְפָּרִים
 וּמִמְצַפִּים | וּמִמְצַפִּים | מוֹט(ִי)בֵּין עֵד | שְׁנַעְשׂוּ קְדוּשִׁים וּמוֹקְדִישִׁין שְׁהוּרִים
 וּמוֹטְהִירִם | וְהַצֵּם כְּמֵלֵאכֵי הַשָּׁרֵת עֲרֹב

(812) 792 → 182§

ואחורא כך קוראים | זה לזה וממליכים זה את זה. ואחור כך נהיר אש | ברשות זה וזאת זה. ומגביך ועושיך עצמן כאור | בריקים של זהירי זהיר ואחור כך עולים וסבלום של כובתחיה עץ שמגיעין אצל | חלל חיילי ערבות | אצל חשמאלי וזוהר אצל | כרובים ואופנים אצל חיות הקודש | וגלגלי המרכבה אצל הדורי פנים ובעלי כרובים | אצל כסא רם וגישא

(813) $793 \rightarrow 183 \S$

מִידָּהּ עוֹמְדִים כּוֹלֵם בְּאִימָה | בִּירֵאָה בִּרְתָּת וּבִזְעַ כְּטָהֳרָה וּבִקְרוּשָׁה בְּאִימָה |
וּבִכּוֹרֵעָה וּמִכְסִּים כּוּפִיֵּהֶם אֶת פְּנֵיהֶם לֵבָל | יִכְרִי דְמוֹת אֱלֹהִים הַשּׁוֹכֵן
בְּבִמְ(ר) כְּכֹה. וְעוֹמְדִין | כִּיתוֹת כִּיתוֹת מִתּוֹת מִחֲנֹי שְׂאִין לָהֶם חֶקֶר | וְצִבְאוֹת שְׂאִין
לָהֶם מִסְפָּר כַּמָּה הָרִים שֶׁל אֵשׁ | וְכֹמָה גְּבוּעוֹת שֶׁל לְהִבָּה לְפָנֵי כִסֵּא. וְכֹמָה
צִבְאוֹת | צִבְאוֹת שֶׁל מַלְאֲכֵי הַשָּׁרָת. וְיוֹשֵׁב הַקִּבְיָה עַל כִּסֵּא | הַכְּבוֹד וּמֵלֵא כָל
[הָאָרֶץ] (הָעוֹלָם) כְּכֹדוֹ

(814) 794 → 184§

ואף חיות הקורש | מתכוונות ומתקדשות ומטהרות יותר מהם | כל אחת ואחת
קשורה אלף אלפים כתרים של | מיני מאורות בראשן.. ומתלבשות לבושיץ של |
אש ומתעטפות

(815) 795 → 185 §

ובמיתקיר(ת) יותר מהן מפני שהמרכבה על גביהי וכסא הכבוד על רוס ראשיתן ושכינה למעלה מהן ונהיג וכו', ונהיג אש עוברין || ביניהן לפיכך הן מתכווננים ומזריזן ומזהרים /ומית' / ומיתוספנים כיראה בטענה ובקדושה ואומ' שירה / שבח וזמרה ותה(ה)(ו)לה וקילוס בקול אחד כדביבור אחד / בדעת אחד ובענינה אחת.

(816) 796 → 186 §

וּלְאֵל זֶה בְּלִבְךָ אֵלֶּה שְׁנוּפִילִין אֵלֶּף אֲלָפִים רִיבֵי רַבּוּת לְתוֹךְ זֶהרִי | דִּינוּר
וְנוֹשְׁפִין לְפִי שְׁאִין בֶּהֱן מוֹקֵדִם וּמֵאָחָר | מִשְׁפִּיל מֵרִים בְּשׁוֹרֵרִם שִׁירָה וְקִדּוּשָׁה
לְפָנֵי | מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים לְפִיכֶךְ כָּל הַמוֹקֵדִם וְהַמֵּ(א)אָחָר | בְּשִׁירָה מַחְבִּירו
הָרִי {שׁ}הוּא וְשִׁרְתָּ.

(817) 797 → 187§

והאף חיות | הקדש איך מהם מקדים ומאחר מפני ששיעור קומתם | כאחת ועובייהם כאחת וכופיהם | כאחת וגבותם | כאחת | וכתר ראשון חייון כאחת ויופיין כאחת ומכוונת | בארבע כאחת על רגלי כסא וזו כנגד זו וגלגל זו כנגד זו ואופן כנגדו כנגדו וזחיה זו כנגד זו וכרוב זה כנגד | כרוב זה ושרף זה כנגד זה וכפנה זה כנגד זה | ונטי' | ונטימות זה כנגד נטימות זה והם פותחים את | פיהם בשירה גדולה באימה ברתת ובויע פסח | ברעדה בטהרה ובקדושה ובקול דממה | שנ' ואחר הכרעש קול דממה דקה.

181 §

ב'. וכי יש להם למלאכי השרת | זוב וטומאה גדה ויולדת שהם צריכים טבילה. 15
אלא מלאכי השרת שהם | ממונים למלאכת העולם ויורדין בכל יום לשים
שלום בעולם. וכיון שמגיע | זמן שירה עולין לרקיע. מפני ריחם של בני אדם
ילידי אשה בעלי טומאה | ובעלי זוב וטומאין רוחצין עצמן באש ומקין ומטהרין
ומהריץ | ומפריץ | ומעיינין ומגדילין ומטבילין עצמן באש עד ששוחין
עצמן | בפרשין | והיוין כמלאכי השרת של ערבות רקיע.

182 §

20 אחר כך קורא זה לזה ואומר זה לזה: ועולין מנהיגים אש ברשות זה לזה ומתגברין
ועושין עצמן כאור וכברק של | וזהו זהו. ואחר כך עולים בסולם של אש
בתחילה עד שמיגיעים אצל חיילי | ערבות רקיע אצל חשמלי וזהו אצל חיות
(התקדש אצל גלגלי מרכבה אצל הדורי | פנים אצל בעלי כנפים. אצל כסא רם
והוא.

183 §

ד'. מיד הם עומדים | בסולם. | כולם באימה ופחד וברעד ובקדושה ובאמת
ובענוה ומכסים פניהם עם | כפיהם לכל | יצירו דמות השוקב במיכתה |
ועומדים כיתות של אלף אלפי | אפים ושורות שורות של רב ריבי רכבות
ומתנות מתנות שאין להם חקר | וצבאות צבאות בלא מספר כמו הרים הרים
של אש. וכמו גבעות וגבעות | של ברד. לפני כסא הכבוד. ובאותה שעה יושב
הק'ה'ה' פר | כסאו כבודו | כסאו וכבודו מלא עולם שנ' מלא כל הארץ כבודו.
ללוי ערל שיתסר.

184 §

30 אף חיות הקרש מכונות ומתקשרות ומטהרות יותר מהם וכל אחת | ואחת
קשורה אלף אלפי כתררים של מ(י)ני מאורות בראשיהם ומלכשות | לבושי אש
ומתעטפות כסות של להבה ומכסות פניו בבזק. והק'ב'ה פורע | פניו.

185 §

ב'. מפני חיות הקדש ואופני הוד וכרובי [הוד] הדר מתקשים | ומטהרים
ומתלבשין ומתעטפין ומתקייין יותר. מפני שהמרכבה על | פניהם. וכסא
כבוד על ראשם. ושכינתו למעלה מהם ונהיר אש עוברים | בניהם. לפיכך הם
מתכוונים. ומזדהרים וזוקקים באור שבעתים וכולם | עומדים בטהרה
בקדושה. ואומרי שירה יחירה שכן וצהלה וקלס | בקול אחד בדבור אחד
בדעת אחד ובנעימה אחת.

186 §

ג'. ולא זה בלבד | אלא ונפלים מהם מלאכי השרת אלף אלפי וריבי רבבות
לנהר דינור | ונשרפים. מפני מה מפני שנאמר בהן מוקדם ומאחר שירה וקדוש || 38 40
לפני מלכי המלכים. לפי כל מקודם ומאחר מחבירו 'יכשורה' מיד נשרף.

187 §

ד'. אבל חיות | הקדש אין בהם מוקדם ומאוחר מפני (ש)רוב קומתם כאחת. ועבין כאחת. ועטיפתן | כאחת וגבורתן כאחת. וכתר ראשן כאחד. וזיוין כאחד. ומכונות בארבע רגלי | הכסא זו כנגד זו ולגל זה כנגד זה. כנף זה כנגד זה. ועימם זו כנגד זו. ואין | פותחות פיהן בשירה בתורה ביראה באימה בפחד 5 וברעד ובזי(ע) וברתת (בשה?) | בטהרה ובקדושה ובקול דממה דקה. שני קול דממה דקה.

188 §

ה'. ומנשאים המרכבה | בקול שירות בשבח ובתהילה הקדושים מקדישים
טהורים מקדישים עירים | מרוממים. נגלים מעלסים. כרובים מפוארים. חיות
מברכות. שרפים משמני' | מזולים הנודים המלאכים כשהן מזמרים
נחלקים לשלש שורות של אלף | אלפי אלפים ורבי רבבות כת אחת אומרת
10 חלקים | וכורעת ונופלת על פניה. | וכת אחת אומר ק'ק' | וכורעת ונופלת על
פניה. וכת אחת אומרת ק'ק' | וכורעת ונופלת על פניה. והחיות מחתות

181§

ב' וכי יש להם למלאכי השרת נב | וטומאת גידה ויולדת שהן צריכי' טבילה
אלא מלאכי השרת שהן ממונין למלאכת העולם ויורדי' בכל יום לשום שלחן
בעולם וכיון שמגיע זמן שירה עולי' לרקיע ומפני ריחם של בני אד' ילודי אשה
בעלי טומאה בעלי זבות וטינופין רוחצ' | עצמם באש ומנקין ומטהרין
(1) מזהירין ומפרשין ומעייני' ומתגברין ומגדלין ומטיבין עצמן באש עד שעושי'
עצמם | קדושי' והווי' כמלאכי השרת של ערבות רקיע... |

45

532 → 182§

ואחר כך הורין זה את זה ועולין מנהרי אש ברשות | זה את זה ומתגברין ועושין
כאור וכברקים של זוהר. ואחר' | כך בסולם של אש בתחלה עד שמגיעים אצל
חיילי ערבות אצל חשמאלי | זוהר אצל חיות הקדוש אצל גלגלי המרכבה
הדופי פנים אצל בעלי | כופים אצל כסא רם ונישא

5

10

15

533 → 183§

ומיד עומדין כולם באימה ביראה ברתת | בזיע בטהרה בקדושה באימה
ובענוה ומכסים פניהם עם כנפיהם | אצל כסא רם ונישא לכל יכירו דמות
אלהים השוכן במרכבה ועומדים | כיתות כיתות של אלף אלפי אלפים ושורות
של רוב רובי רבבות ומחנות | מחנות שאין להם חקר וצבאות צבאות בלא
מספר כמו הרים הרזים | של אש וכמו גבעות גבעות של ברד לפני כסא הכבוד
ובאותה שעה | יושב הקב"ה על כסא הכבוד וכבודו מלא העולם שנאמר מלא
כל | הארץ כבודו..

20

25

534 → 184§

ואף חיות הקדוש מתכוונות ומתקדשות ומטהרות | יתר מהם וכל אחת ואחת
קשורה אלף אלפין כתרם של מיני מאורות | בראשיהם ומלבשות לבושי אש
ומתעטפות כסות של להבה ומכסות | פניהם בברק והקב"ה פורע (?) פניו

30

535 → 185§

מפני מה חיות הקדוש ואופני הוד | וכרובי הדר מתקדשים ומטהרים
ומתלבשים ומתעטפין ומתכבדים | ומתקיימים יתר מפני של המרכבה על
פניהם וכסא הכבוד על רום | ראשו ושכינה למעלה מהם ונהרי אש עומדין
ביניהם ולפיכך הם | מתכוו(1)נים ומזרזין ומיזהרין ומיטפין ומזרקים באור
שבעתיים | וכולם עומדים באימה וביראה בטהרה בקדושה ואומרין שירה שבח
| חימרה צהלה וקילוס בקול גדול אחד בדיבור ואחד בדעת אחד | וכינעימה
אחת

35

40

536 → 186§

ולא זה בלבד אלא נופלים מהם מלאכי שרת | אלף אלפין וריבי רבבות לנהר
דיגור ונשרפין מפני מה מפני | שאין בהם מוקדם ומאחר שירה וקדושה לפני
מלך מלכי המלכים | הקב"ה לפיכך כל המוקדם והמאחר תזכירו בשירה מיד
ונשרף |

45

537 → 187§

ואף חיות הקדוש אין בינם מוקדם ומאחר מפני שרום קומתן | כאחת ועוביין
כאחת ועטיפתן כאחת וגבורתם כאחת וכתר || ראשם כאחת חיותם כאחת
ואפריים כאחת ומתוכנות כאחת כארבע | גלגלי הכסא זו כנגד זו גלגל זה כנגד זה
והם פותחים את פיהם | אופן זה כנגד זה חיה זו כנגד זו וכרוב זה כנגד זה
ונשרף זה | כנגד זה וכנף זה כנגד זה ונעימות זה כנגד זה והם פותחים | את פיהם
בשירה גדולה ביראה באימה ברתת בזיע בפחד ובכרעה | בטהרה בקדושה
ובקול דממה דקה שנאמר אחר | הרש | הרעש קול דממה | דקה

55

538 → 188§

ומנשאין את המרכבה בקול שירות ושירים שבח ותהלה פאר | חימרה באותה
שעה קדושים ומקדישים טהורים ומקלסין עירין | מרוממין גלגלים מעלסין
מפארים כרובים חיות מברכין שרפים | משבחים גדודין מגדלים מלאכים
מזמרים ונחלקים בשלש שורות של | אלף אלפי אלפים וריבי רבבות אומרים
קדוש כת אחת אומרת קדוש | וכרעת ונופלת על פניה וכת אחת אומרת
קדושה וכרעת ונופלת | על פניה וכת אחת אומרת קדוש קדוש קדוש יי צבאות

60

כסא הכבוד עונות אחריהן ואומר | בריך כבוד יהוה ממקומו.

5

10

15

20

25

30

35

40

45

50

55

60

65

70

75

80

85

90

95

100

105

110

115

120

125

130

135

140

145

150

155

160

165

170

175

180

185

190

195

200

205

210

215

220

225

230

235

240

245

250

255

260

265

270

275

280

285

290

295

300

305

310

315

320

325

330

335

340

345

350

355

360

365

370

375

380

385

390

395

400

405

410

415

420

425

430

435

440

445

450

455

460

465

470

475

480

485

490

495

500

505

510

515

520

525

530

535

540

545

550

555

560

565

570

575

580

585

590

595

600

605

610

615

620

625

630

635

640

645

650

655

660

665

670

675

680

685

690

695

700

705

710

715

720

725

730

735

740

745

750

755

760

765

770

775

780

785

790

795

800

805

810

815

820

825

830

835

840

845

850

855

860

865

870

875

880

885

890

895

900

905

910

915

920

925

930

935

940

945

950

955

960

965

970

975

980

985

990

995

1000

1005

1010

1015

1020

1025

1030

1035

1040

1045

1050

1055

1060

1065

1070

1075

1080

1085

1090

1095

1100

1105

1110

1115

1120

1125

1130

1135

1140

1145

1150

1155

1160

1165

1170

1175

1180

1185

1190

1195

1200

1205

1210

1215

1220

1225

1230

1235

1240

1245

1250

1255

1260

1265

1270

1275

1280

1285

1290

1295

1300

1305

1310

1315

1320

1325

1330

1335

1340

1345

1350

1355

1360

1365

1370

1375

1380

1385

1390

1395

1400

1405

1410

1415

1420

1425

1430

1435

1440

1445

1450

1455

1460

1465

1470

1475

1480

1485

1490

1495

1500

1505

1510

1515

1520

1525

1530

1535

1540

1545

1550

1555

1560

1565

1570

1575

1580

1585

1590

1595

1600

1605

1610

1615

1620

1625

1630

1635

1640

1645

1650

1655

1660

1665

1670

1675

1680

1685

1690

1695

1700

1705

1710

1715

1720

1725

1730

מלא כל הארץ | כבודו. וחיות מתחת כסא הכבוד עונות אחריהם ואומרות |
ברוך כבוד יי ממקומו. ומפני מה אומרים במקומו מפני שהשכינה | בכל מקום
ולעתיד לבא השכינה חוזרת למקומה לבית קדשי הקדשים | ואומרים ברוך
הוא ממקומו

B238

V228

D436

189 §

ד' בכל יום ויום בהגיע תפלת
המנחה מלך הדור יושב ומרומם
לחיות. עד שלא | יכלה דבר מפיו
חיות הקדוש יוצאות מתחת כסא
כבוד פיהם מלא רינה. כנפיהם
מלא גילה. ידיהם | מנגנות
ורגליהם מרקדות ומקפצות
וסובכות את מלכם אחת מימינו
ואחת משמאלו אחת מלפניו ואחת
| מלאחוריו ומנפפות ומנשקות
אותו ומפרעות פניהן. הן מפרעות
פניהם ומלך הכבוד מכסה את
פניו | והיה ערבות רקיע מתבקע
ככברה מפני הדר זיו יופי תואר
חמדת [חל] חמלת [?] אות זוהר
אור שבח | מראה פניהם כדבר שנ'
ק'ק'ק' ה' צבאות. וכולי. סליק
פירקא.

190 §

י"ב מבטלי גזירה מפירי | שבועה
מעבירי חמה משיבי ס'א מעזבי
קנאה מזכירי אהבה אהבתו
שלאברהם לפני מלכם כשהם |
רואים אותו שהוא כועס על בניו
מה הן עושין מחבטין כתריהן
ומתירין את מותניהם ומכין על
ראשן | ונופלין על פניהן ואומרים.
התר התר יוצר בראשית. סלח
סלח אביר יעקב. מחול מחול
קדוש ישראל | כי אדיר מלכים
אחה.

191 §

ב' מלך אביר מלך ברוך מלך
גדול מלך דגול מלך הדור מלך
והתיק | מלך זך מלך חנון מלך
טהור מלך ישר ס'א ישראל מלך
כבוד מלך לעד מלך מבוהל מלך
גורא מלך | סומך מלך עזוי מלך
פודה מלך צח מלך קרוב מלך
רועה מלך שומר מלך תם. ס'א
מלך גורא מלך מבוהל מלך יקר
מלך נכבד למה לך איבה וכולי.
למה לך איבה | עם זרע אברהם
למה לך קנאה עם זרע יצחק למה
לך תחרות עם זרע יעקב. כי קניין
שמים

175 → 189 §

ד' בכל יום ויום בהגיע תפלת
המנחה מלך הדור יושב /ומ |
ומרומם לחיות עד שלא יכלה
דבר מפיו חיות הקדוש יוצאות |
מתחת כסא (ה)כבוד בפיהם מלא
רנה בכנפיהם מלא גילה | ידיהם
מנגנות ורגליהם מרקדות ועוקפות
וסובכות את | מלכם אחת מימינו
ואחת משמאלו אחת מלפניו ואחת
| מאחוריו ומנפפות ומנשקות אותו
ומפרעות את פניהם | הם מפרעות
ומלך הכבוד מכסה פניו והיה
ערבות רקיע | מתבקע ככברה [כ]
מפני (מלך) הדר זיו יופי תאר
חמדת חמלת | תאות זוהר אור
שבח מראה פניהם כדבר שנאמ'
ק'ק'ק' |.

176 → 190 §

פרק י"ב מבטלי גזירה מפירי
שבועה מעבירי | חמה משיבי
קנאה מזכירי אהבה אהבתו | של
אברהם לפני מלכם כשהיו רואין
אותו שהוא כועס על בניו מה הן
עושין מחבטין כתריהם ומתירין
את מותניהם | ומכין על ראשיהם
ונופלין על פניהם ואומ' התר
התר יוצר | בראשית סלח סלח
אביר יעקב מחול מחול קדוש
ישראל | כי אדיר מלכים אתה.

177 → 191 §

ב' מלך גורא מלך מבוהל מלך |
יקר נכבד למה לך איבה עם
זרע אברהם למה לך קנאה | עם
זרע יצחק למה לך תחרות עם
זרע יעקב כי קנין שמים |

189 §

ד' בכל יום ויום בהגיע תפלת | 5
המנחה מלך הדור יושב ומרום
לחיות עד שלא | יכלה דבר מפני
חיות הקדוש יוצאות מתחת כסא
כבוד מפיהם | מלא רינה
בכנפיהם מלא גילה ידיהם מנגנות
ורגליהם מרקדות | ופוקפות
וסובכות את מלכם אחת מימינו
ואחת משמאלו ואחת | מלפנים
ואחת מלאחוריו ומנפפות
ומנשקות אותו ומפרעות | פניהם
הן מפרעות ומלך הכבוד מכסה
פניו והיה ערבות רקיע | מתבקע
בכברה ס'א כוכב דעל' מפני
מלך מפני הדר זיו יופי תואר
חמדת | חמלת תאות זוהר הוור
ס'א זוהר אור' אור שבח מראה
פניהם כדבר שנ' קקק | סליק

190 §

פ"ב מבטלי גזירה מפירי שבועה
מעבירי חמה | משיבי קנאה
קבירי יס'א מזכירי אהבה אהבתו
של אברהם (ם) | לפני מלכם כשהיו
רואין אותו שהוא כועס על בניו
מה הן | עושין מחבטין כתריהן
ומתירין את מותניהם ומכין על
ראשם (ם) | ונופלין על פניהן ואומ'
התר התר יוצר בראשית סלח
סלח אביר | יעקב מחול מחול
קדוש יעקב כי אדיר מלכם
אתה.. |

191 §

ב' מלך גורא מלך מבוהל מלך
יקר נכבד למה לך איבה | עם זרע
אברהם למה לך קנאה עם זרע
יצחק למה | לך תחרות עם זרע
יעקב כל קניין שמים

192§

וארץ קראתם ויוצאות קרנות
מתחת כסא | כבודו. | פל | פמליות
תוקעות ומריעות. ותוקע
ומברכות. ברוכים אתם | ל | מלמדי
| זכות על בני שבח לכם. ומסלסלי 30
אבות וכל צבא מרום כבוד
וגדולה עשו | 5 | להם. אדו אטה
סען עורי צפת. ואית דאמרי אדרו
10 מטח סען עור | פצת יו יהוה אלקי
ישראל היו נקראיך.

193§

1. הרי הוא אר' לך יהוה הגדולה |
15 'יהנבורה' והתפארת והנצח
וההודו כי כל בשמים ובארץ. לך
יהוה המלכה והמתנשא | א | לכל
ראש והעושר והכבוד מלפניך
20 ואתה מושל בכל. וכידך כח
וגבורה בידך | לגדל ולחזק לכל 35
עתה מודים אנחנו לך ומהללים
לשם תפארתך. מה | רבו מעשיך
יהוה כולם בחכמה עשית.

25

194§

ד'. לך תתהדר תתרום תתנשא |
מלך כביר. מלך תקיף מלך בחור
30 מלך סובל כולו. מלך פודה מלך
רחום. | מלך מובהק. מלך רם.
מלך ברור. מלך הוגה המולה.
מלך זך. מלך המלכים. | מלך
נחמד. מלך זן. מלך מכין כסאו
35 בצדק. מלך רוכב ערבות. מלך
לעד. | מלך טוב מלך וודאי. מלך 40
בורא. מלך מפואר.

195§

ה'. תתברך תתקדש | טטרו / טטרו
40 // טטרוסיאי | טטרוסיאי יהוה
אלקי ישראל. שהיה נקרא
טטרוסיאי טטרוסיה. טטרוסיאי.
ט / טטרוסי. טטרוסיאל
45 טטרוסיג טטרוסיך טטרוסיף
טטרוסא טטרושיש | טטרוסיב
טטרוסין טטרוסיס טטרוסיע
טטרוסיק טטרוסית צודטג |
50 הריאל אשר ויליא.

50

196§

וסימנזה דהא הילכותא למגרס
אילין מן שמהתא ר' | ? ברביא. 5
מטטרוסיאי ועד טטרוסית
ליגרס דהא מטטרוסית. יה אה ל'ג
60 כ' | צש ב' טע קת. ס' א יה
אח'ל פ' | ל'ג ש'ב נש ע'קת.
סליק פרק | תמי סר.

192§

וארץ קראת א(ו)תם ויוצאות
קרנות מתחת | כסא כבודו
פמליות פמליות ותוקעות
ומריעות ומברכות | ברוכים אתם
מלמדי זכות על בני שבח לכם
מסלסלי אבות וכל | צבא מרום 15
כבוד וגדולה עשו להם. אדרו
אטה סען עורי | פצת יו אלהי
ישר' היו נקראיך.

193§

הרי הוא אומ' לך יו הגדולה |
והגבורה וגו'. ואומ' מה רבו
מעשיך יו וגו'.

194§

לך נאמר תתהדר | תתרום
ותתנשא מלך מפואר

195§

תתברך ותתקדש טטרוסיאי | יו
אלהי ישר' ד'. שהוא נקרא
טטרוסיאי (י) 'טיטרוסיאי'
20 טטרוסיה | טטרוסיה טטרוסיה
טטרוסיאל טטרוסין טטרוסיך |
טטרוסיף טטרוסין טטרושיש
טטרוסיב טטרוסיך | טטרוסיס
טטרוסיע טטרוסיק טטרוסית
צורטג | יהריאל אשרויליא.

192§

קראת אותם ויוצאות קרנות
מתחת כסא הכבוד פלמיות
פלמיות / ות | ותוקעות ומריעות
ומברכות ערובים אותם מלמדי
זכות על בני שבח | לכם מסלסלי 15
אבות וכל צבא מרום כבוד
וגדולה עשו להם. | אדרו אונה
שעז שדי פצת ה אלדי ישראל היו
נקראים

193§

הרי הוא | אולך וכו' ואומר מה
רבו מעשיך ה וכו'

194§

לך נאמר תתהדר תתרום (ס) |
תתנשא מלך מפואר.

195§

תתברך תתקדש. טטרוסיאי. ה
אלדי ישראל | ד' שהוא נקרא
טטרוסיאי. טטרוסיף. טטרוסק.
20 טטרוסיאי. 'טטרוסיאי' {טו} |
טטרוסילו. טטרוסיג. טטרוסיף.
טטרוסיע. טטרוסיק. טטרושיש |
טטרוסי. טטרוסיס. טטרוסית.
צורסק. ויהריאל. אשר. ויליא.

192§

וארץ קראת אותם ויוצאת קרנות
מתחת כסאו כבוד פמליות |
פמליות ותוקעות ומריעות
ומברכות ברוכים אתם מלמדי
זכות שבח לכם | מסלס לי אבות
וכל צבא מרום כבוד וגדולה
עושים להם אדיר אנוח כן עורי |
פצת יי אלהי ישראל היו
נקראים..

193§

הרי הוא מלך אמר לך יי הגדולה
והגבורה | שליה ואומר מה רבו 30
מעשיך יי כולם בחכמה עשית
מלאה הארץ קנייך

194§

לך || נאמר תתדרר תתרום 153
ותנשא מלך מפואר

195§

תתברך ותשתבח ותתגדל
ותתקדש | טטרוסיאי יי שהיה
נקרא טטרוסיאי טטרוסיה
טטרוסיא טטרוסיה טט | רוסיג
טטרוסיך טטרוסיף טטרוסיך
טטרושיש טטרוסיב טטרוסיס |
טטרוסיע טטרוסיק טטרוסית
5 צירתן והריאל אשרויליא. |
סליק פרקא

196§

י'ג וסימנא דהא הילכותה
למיגרס אילין שמות רבה |
מטטרוסיאן ועד טטרוסית
ניגרס האדא | מיסרתא יה אחל
גרפץ שבץ עקת..

196§

וסימן דהא הילכתא למיגרס יה
אחל פן שכנס עקת.. |

196§

וסימ' דהא הילכת' למיגרס
אילין | שמהתא רב' ל'ברכתא'
מטטרוסיאי ועד טטרוסית
ניגרס דהא || מטטרוסית. יה אחל ל'ג 28
פן שכנס עקת. סליק פרק

192§
וארץ | קראת אותם | ומיד יוצאות
קרנות מתחת כסא כבוד
פמליות פמליות ותוקעות
ומריעות ומברכות ברוכים אתם
35 מלמדי זכות על בני שבה לכם
מסלסלי אבות וכל צבא מרום
כבוד וגדולה עשו להם (עושין) להם |
אדרו אטה שעו (סעו שדי) עורי
(עזרי) צפת (פצת) יס'א אדיר
אטחע ?ן עורו פצת ה' וכול' ה'
שמויי ישראל היו נקראים.

193§
ג' הרי הוא אומר לך ה' הגדולה
והגבורה | והתפארת והנצח וההוד
כי כל בשמים ובארץ לך ה'
הממלכה והמתנשא לכל לראש
והעושר והכבוד | מלפניך ואתה
מושל בכל ובידך כח וגבורה
ובידך לגדל ולחזק לכל. ועתה
שמויינו מודים אנחנו לך |
ומהללים לשם תפארתך. ואומר
מה רבו מעשיך ה' כולם בחכמה
עשית מלאה הארץ קייניך.

194§
לכך נאמר | תתהדר תתרום 40
ותתנשא מלך מפואר

195§
תתברך תשתבח ותת[?] גדל
ותתקדש טטרוסיאי ה' שמויי
ישראל. | ד'. שהוא נקרא
טטרוסיאי טטרוסיה טטרוסיא
טטרוסיה טטרוסיאל טטרוסיג
טטרוסיך | טטרוסיף טטרוסיין
טטרוסיש טטרוסיב טטרוסיין
טטרוסיים טטרוסיע טטרוסיק
טטרוסית | צורטק זיהרריאל
אשרויליא.

196§
וסימנא דהרא הילכתא למיגרס
אילין שמהתא רברביא
(מטו)טרוסיאי | ועד טטרוסית
ניגרוס הדא (מסורתא) מסורתא
יה אחל 'להא גף' גר פץ שבס
עקת. סליק פירקא. ייג' |

192§
וארץ קראת אותם ויוצאות קרנות 276
מתחת כסא כבודו פמליות |
פמליות ותוקעות ומריעות
ומברכות ברוכים אתם מלמדי |
זכות יעל בניי שבה לכם מסלסלי
אבות. וכל צבא מרום כבוד
וגדולה | עשו להם אדירי אטחסען
עירי פצת יס'א צוריצפת' נדיב
מרתצען יוי | אלהי ישראל היו 5
נקראין.

193§
ג' הרי הוא אומר לך יי הגדולה |
והגבורה וגו'. ואומ' מה רבו
מעשיך יי וגו'.

194§
'לכך' [לכך] {מר} תתהדר |
תתרום תתנשא מלך מפואר

195§
תתברך תשתבח תתקדש |
טטרוסיאי יוי אלהי ישראל. ד'
שהיה נקרא טטרוסיאו | סוטלסית
סוטלסיה טטרוסיה טטרוסיאל
טטרוסיג | טטרוסיך טטרוסיף 10
טטרוסיין טטרוסיש טטרוסיב |
טורטסין טטרוסיס. טטרוסיע
טטרוסיק טטרוסית | צורתק
זהרריאל אשרויליא.

196§
וסימנא דהרא הילכתא למיגרס
אילין רברביה מן טטרוסיאי עד
טטרוסית | ניגרוס הדא מסרתה
יהאחל גרמן שבכם עקת. |

192§
וארץ קראת אותם | ויוצאות
קרנות מתחת כסא כבודו
פמליות פמליות ותוקעות || 17
ומריעות ומברכות ברוכים אתם
מלמדי זכות על בניי שבה להם |
מסלסלי אבות וכל צבא מרום
כבוד וגדולה עשו להם יס'א אלו
הם שמות אדירי אטחע כן עורי
10 פצת' אדרו אטה | שען שדי פצת
עורי יי' אלהי ישראל היו נקראים

193§
הרי הוא אר' לך | יי' הגדולה
והגבורה וכו'. ואומ' מה רבו
מעשיך יי' וכו'.

194§
לכך | נאמ' תתהדר תתרום 5
ותתנשא מלך מפואר

195§
תתברך תתקדש (ס'א) ותשתבח
ותתגדל | טטרוסיאי יי' אלהי
ישראל. ד' שהוא נקרא
טטרוסיאי | טטרוסיף (ס'א. ה.)
טטרוסיין. טטרוסיא (ס'א. ה.)
טטרוסיה (ס'א ג) | טטרוסיאל 45
(סא מהנה) יס'א מהנה טטרוסיך
טטרוסיף טטרוסיין טטרוסיש
טטרוסיב טטרוסיס טטרוסיע
טטרוסיק טטרוסית {צו} צירהון
זהרריאל אשרויליא טטרוסיג. 50
טטרוסיף. טטרוסיע. טטרוסיק |
טטרוסיש. טטרוסיב. טטרוסי.
טטרוסיס. טטרוסית | צורסק. 10
ויהרריאל אשרויליא

196§
וסימן דהרא הילכתא למיגרס | יה
אחל פץ שבכם עקת.. סליק

197§

א'ר ישמעאל שלש כתות של
מלאכי השרת אומר' שירה בכל
יום אחת אומר' ק' ואחת אומרת
ק'ק ואחת אומרת ק'ק' יהוה |
צבאות מלא כל הארץ כבודו.
האופנים וחיות הקדש ענין
אחריון ברוך | כבוד יהוה 10
ממקומו.

10

198§

ב'. א'ר ישמעאל כיון שראה ר'
נחוניא בן הקנא את | רומי
הרשעה שנטלה עיצה על אבירי
ישראל לאבדם. עמד וגילה סודו
של | עולם מה שהוא דומה למי
שהוא ראוי להסתכל במלך.
וכסאו בהדרו /ובי' | וביופיו
חיות הקדש בכרובי גבורה
ובאופי שכונה בכוק מבוהל
בחשמל | נורא כריגיון שמקיף
סביב לכסאו בגשריו וכשלהבות
שמתגברות ועולות | בין גשר לגשר 15
וכאבק עשן ובריה זו שהיה מעלה
כל אבק גחליו שהיה | חופה
ומכסה כל חדרי היכל ערבות
רקיע בערפלי גחליו. וסוריא שר'
הפנים עבד טוטריאל יהוה
גאה.

30

199§

ג'. למע דומה מדה זו. לאדם שיש
לו סולם בביתו. לכל אדם היוורד
|ב| למרכבה שנקי ומנוער ומעז'
ומנע' ועד' | ולשון הרע. ושכונות
שקר וחלול השם ועזות פנים
ואיבת חנם וכל' ע' | עשה ולא
תעשה שומר.

40

200§

ד'. א'ר ישמעאל אמ' לי ר'
נחוניא בן גאים. | אשריו ואשרי
נפשו שכל מי שנוקם ומנוער
משמונה מדות אילו. | שטוטריאל
יהוה וסוריא שר הפנים עבדי
מואס בהם. ה'. יורד | ומסתכל
בגאווה מופלא. וסררה משונה
גאווה |מ| רומי מה וסררה | של
זיהיון שהם מתרגשות לפני כסא
כבודו שלש פעמים בכל יום
/במר | במרום. מיום שנברא
העולם עד עכשיו לשבח שטו
מרכים יהוה | מתנהג בה במרום.
סליק פרק תשיסר.

201§

ה'. א'ר ישמעאל כיון ששמעו
אזני התראה הו' תשש כחי אמרתי
לו ר' אם כן אין לדבר סוף | שאי

198§

י'ג'ג'.. | א'ר ישמע' כיון ר'
נחוניא בן הקנא את רומי
הרשעה' שנטלה | עיצה על
אבירי ישר' לאבד אתם עמד
וגילה סודו של עולם | מידה
שה|יא דומה למי שראוי
להסתכל במלך וכסא בהדרו
ביופיו | חיות הקדש בכרובי
גבורה וכאופי שכונה בכוק
מבוהל | נורא כריגיון שמקיף
סביב לכסא בגשריו וכשלהבות
שמתגברות ועולות | ועולות
בין גשר לגשר ובאבק עשן ובריה
זו שהיה מעלה כל אבק | גחליו
שהיה מחופה ומ|כסה את כל
חדרי היכל ערבות רקיע |
בערפלי גחליו וסוריא שר הפנים
עבד טוטריאל יו' גאה.

199§

ו'. למע דמה זו לאדם שיש לו
סולם בתוך ביתו לכל מי | שנקי
ומנוער מעבודה זרה וגילוי עריות
ושפיכות דמים ולשון | הרע
וש|ן|בועת |שאן| הוא וחילול השם
ועזות פנים ואיבת חנם | וכל עשה
ולא תעשה שומר.

200§

ז'. א'ר ישמע' אמ' לי ר' נחוניא בן
הקנא בן גאים אשריו ואשרי נפשו
שכל מי שנקי ומנוער | משמונה
מידות הללו שטוטריאל יו'
וסוריא עבדו מואס | בהם. ג'. יורד
ומסתכל בגאווה מופלאה ושררה
משונה | גאווה של רומימה ושררה
של זיהיון שהן מתרגשות לפני
כסא כבודו שלש פעמים בכל יום
ויום במרום מיום שנברא | העולם
ועד עכשיו לשבח |ט|ש|
שטוטריאל יו' מתנהג | בה
במרום. סליק פרק

201§

י'. א'ר ישמע' כיון ששמעו
אזני התראה הזאת תשש כחי
אמרתי לו ר' אם כן אין לדבר

198§

אמר ר' ישמעאל כיון שראה ר'
נחוניא בן הקנא את רומי | הרשעה
שנטלה עצה לאבד אבירי ישראל
עמד וגילה סודו של עולם | מידה
שהיא דומה למי שראוי להסתכל
במלך וכסא בהדרו ביופיו |
בחיות הקדש בכרובי גבורה
ובאופי שכונה בכוק מבוהל
וחשמל | נורא כריגיון שמקיף סביב
לכסאו בגשריו ובשלהבות
שמתגברות ועולות | בין גשר לגשר
ובאבק עשן ובריה זו שהיה מעלה
כל אבק גחליו שהיה | מחפה
ומכסה כל חדרי היכל ערבות
רקיע בערפלי גחליו וסוריא שר'
הפנים עבד טוטריאל ה גאה.

199§

למע דומה זו לאדם שיש לו | סולם
בתוך ביתו לכל מי שנקי ומנוער
מז' וגילוי עריות ושפיכות | דמים
ולשון הרע ושכונות שוא וחלול
השם ועזות פנים חכם | ועל עשה
ועל לא תעשה שומר..

200§

ארי אמר לי ר' נחוניא | בן הקנא
בן גאים אשריו ואשרי נפשו שכל
מי שנקי ומנוער | משמונה מדות
הללו שטוטריאל ה וסוריא עבד
מואס בהם. | ג' יורד ומסתכל
בגאווה מופלאה ושררה משונה
גאווה של רוממה | ושררה של
זיהיון שהם מתרגשות לפני כסא
כבודו ג' פעמים בכל | יום ויום
במרום מיום שנברא העולם עד
עכשיו לשבח שטוטריאל | ה
מתנהג בה במרום..

201§

ארי כיון ששמעו אזני התראה |ה|
הזאת תשש כחו ואמרתי לו ר' אם
כן אין לדבר |ט|ש| שאין לך |

198§

אמר ישמעאל כיון שראה ר'
נחוניא בן הקנא | את רומי הרשעה
שנטלה עיצה על אבירי ישראל
לאבד אותם עמד גילה סוד של |
עולם מדה שהיא דומה למי
שראוי להסתכל במלך וכסאו
בהדרו וביופיו וחיות הקדש |
בכרובי גבורה ובאופי שכונה
בבוק מבוהל בחשמל | נורא
כריגיון שמקיף | וסובב לכסאו
בגשריו ובשלהבות שמות
שמתגברות ועולות | בין כל גשר
וגשר ובאבק | עשן ובריה זו שהיה
מעלה את כל אבק גחליו שהיה
חופא ומכסה את כל חדרי | היכל
ערבות בערפי גחליו וסוריא שר
הפנים עבד טורנתיאל יי אלהי
גאווה..

199§

למע דומה מידה זו | ליורדי
מרכבה לאדם שיש לו סולם בתוך
ביתו שהיה עולה | ויורד בו אין כל
ברייה שממחה בידו כל מי שנקי
ומנוער מעבודה זרה וגילוי עריות
| ושפיכות דמים ולשון הרע
ושכונות שוא וחילול השם ועזות
פנים ואיבת חנם וכל' | עשה ולא
תעשה שומר..

200§

אמר ישמעאל אמר לי ר' נחוניא
בן הקנא רבי בן | גאים אשריו
ואשרי נפשו של כל מי שנקי
ומנוער משמונה מידות הללו
שטוטריאל | אל יהוה וסוריא
עבדו מואס בהם יורד ומסתכל
בגאווה מופלא ושררה משונה |
בגאווה של רוממה ושררה של
זיהיון שהם מתרגשות לפני כסאו
כבודו שלש פעמים בכל | יום ויום
במרום מיום שנברא העולם ועד
עכשיו לשבח שטוטריאל יהוה
מתנהג | בה במרום. סליק פרקא

201§

יד אמר ישמעאל כיון ששמעו
התראה | הזאת תשש כחי אמרתי
לו לר' נחוניא בן הקנא | ר' איך אין

5

10

30

40

200§

201§

60

198§
פיג אמ' ר' ישמעאל | כיון שראה
ר' נחוניא בן הקנה את ||רומי||
||הרשעה|| שנטלה עצה לאבד
אבירי ישראל עמד וגילה סודו
של | עולם מדה שהיא דומה למי
שראו להסתכל במלך וכסא
בהדרו | ביופיו בחיות הקדש
בכרוב גבורה ובאופני שכינה.
בבוק |מבוהל בחשמל גורא ברגיון
שמוקף סביב לכסאו בנשריו |
ובשלהבות שמתגברות ועולות בין
גשר לגשר וכאבק עשן וכרי(ח)| זו
שהיה מעלה כל אבק גחליו שהיה
מחפה ומכסה כל חדרי | היכל
ערבות רקיע כערפלי גחלים
וסורא שר הפנים עבד טוטריאל
|| י' גאה.
20

199§
ב' למא דומה זו לאדם שיש לו
סולם בתוך ביתו לכל | מי שנקי
ומנוער מעץ וגילוי עריות
ושפיכות דמים ולשון | הרע
ושבועת שוא וחלול השם ועזות
פנים ואיבת חנם ועל || עשה ולא
תעשה שומר.
40

200§
אמ' ר' ישמעאל אומ' לי ר' נחוניא
בן הקנה|| בן גאים אשריו ואשרי
נפשו שכל מי שנקי ומנוער
משמונת | מדות הללו שטוטריאל
י' וסורא עבד מואס בהם. ג'
יורד | ומסתכל בגאווה מופלאה
ושרה משונה גאווה של רוממה |
ושרה של זיהיון שהם מתרגשות
לפני כסא כבודו ג' פעמים | בכל
יום ויום במרום מיום שנברא
העולם עד עכשו לשבח
שטוטריאל | י' מתנהג בה
במרום.. סליק
50

201§
פ'ד' אמ' ר' ישמעאל כיון |
ששמעו אנ'י התרייה הזאת תשש
כחי | ואמרתי לו ר' אם כן אין

198§
פרק יג אמר ר' ישמעאל כיון
שראה ר' נחוניא בן | הקנה את
רומי הרשעה שנטלה עצה על |
אבירי ישראל לאבד אותם עמד
וגילה סודו של עולם מדה | שהיא
דומה למי שהוא ראוי להסתכל
במלך וכסאו בהדרו | ו(ב)יופיו
וחיות הקדש בכרובי גבורה
ובאופני שכינה בבוק | מבוהל
בחשמל גורא ברגיון שמוקף סביב
לכסאו בגשרין | ובשלהביות
שמתגברות ועולות בין גשר לגשר
וכאבק עשן | וברוח זיו שהוא
מעלה את כל אבק גחלין שהיה
חופה ומכסה | את כל חדרי היכל
ערבות רקיע כערפלי גחליו
וסורא שר | הפנים עבד
טוטריאל י' גאה.

199§
ב' למא דומה מדה | זו ליורדי
מרכבה לאדם שיש לו סלם בתוך
ביתו שהוא עולה | ויורד בו ואין
כל בריה שממחה בידו כך כל מי
שהוא נקי | נקי ומנוער מעץ וגילוי
עריות ושפיכות דמים ולשון הרע |
ושבועת השם ועזות פנים ואיבת
חנם וכל עשה ולא תעשה | שומר.

200§
ג' אמר ר' ישמעאל אמר לי ר'
נחוניא בן הקנה | רבי בן גאים
אשרי ואשרי נפשו של כל מי
שהוא נקי ומנוער | משמונה מדות
הללו שטוטריאל י' וסוריה
עבדו מואס | בהן. ד' יורד
ומסתכל בגאווה מופלאה ושרה
משונה | בגאווה של רוממה ושרה
של זיהיון שמתרגשת לפני כסא |
כבודו שלש פעמים בכל יום ויום
במרום מיום שנברא | העולם ועד
עכשו כשכח שטוטריאל י'
מתנהג בה | במרום...
10

201§
פרק יד אמר ר' ישמעאל כיון
ששמעו | אנ'י התראה הזאת תשש
כחי אמרתי | לו לר' נחוניא בן

198§
אמ' ר' ישמעאל כיון שראה ר'
נחוניא בן הקנה את רומי הרשעה
שנטלה עיצה על אבירי ישראל |
לאבד אותם עמד וגילה סודו
שלעולם מידה שהיא דומה למי
שראו להסתכל במלך וכסאו
בהדרו | וכיופיו. וחיות הקדש
בכרובי גבורה. ובאופני שכינה
בבוק מבוהל בחשמל גורא ברגיון
שמוקף | סביב ס'א וסובב לכסאי
בגשרין ובשלהובות שמתגברות
ועולות בין גשר לגשר וכאבק עשן
ובריה זו | ס'א וברוח זיו שהיה
מעלה את כל אבק גחליו שהיה
חופה ומכסה את כל חדרי היכל
ערבות רקיע | כערפלי גחליו
ובסורא שר הפנים עבד
טוטריאל ס'א טוטריאל ה'
שמויי גאה. ב' ||

199§
ב'. למא דומה מידה זו ליורדי
מרכבה לאדם שיש לו סולם בתוך
ביתו שהיה עולה ויורד בו ואין |
כל בריה שממחה בידו. כל מי
שנקי ומנוער מעץ וגילוי עריות
ושפיכות דמים ולשון הרע
ושבועת | שוא וחלול השם ועזות
פנים ואיבת חנם וכל עשה ולא
תעשה שומר.

200§
ג' אמ' ר' ישמעאל אמ' | לי רבי
נחוניא בן הקנה רבי בן גאים
אשריו ואשרי נפשו שלכל מי שנקי
ומנוער משמונה מידות הללו |
שטוטריאל ה' וסוריא עבדו
מואס בהם. ד' יורד ומסתכל
בגאווה מופלאה ושרה משונה
בגאווה | שלרוממה ושרה שלהיון
שהם מתרגשות לפני כסא הכבוד
שלש פעמים בכל יום ויום במרום
מיום שנברא | העולם ועד עכשו
לשבח שטוטריאל י' מתנהג בה
במרום.. סליק פירקא.

201§
י'ד' אמ' ר' ישמעאל | כיון ששמעו
אנ'י התראה הזאת תשש כחי
ואמרתי לו לר' נחוניא בן הקנה

N8128

לך כל אדם שהושמה תלויה
בקרבו שנקי ומונער משמנה
מידות הללו אמ' לו בן גאים אם
עמוד והבא לפני כל גבורי חבורה
5 וכל אדירי ישיבה ואומ' לפנייהם
הרזים הסתורים הכבושים
נפלאות עליה וערנות המסכת
ששכלול העולם וסילסולו עומד
עליה ושפיר שמים וארץ שכל
10 כנפי ארץ ותבל וכנפי רקיעי
מרום קשורים תפורים ומחוברים
תלויים ועומדים ונתן בסולם מרום
שראשו אחד בארץ וראשו אחד
על ימין של כסא הכבוד.

15

202§

ב' אמ' ר' ישמעאל מיד עמדת
הקהלתי את כל סנהדרין גדולה
20 וקטנה למבוי השלישי שבבית
יהוה והוא יושב על ספסל של
שיש טהור שנתן לי אלישע אבי
35 כי מחפץ יולדתו שהכניסה לו
בכתובתה הוה.

25

203§

ג'. ובאו רבן שמעון || בן גמליאל
ור' אליעזר הגדול ור' אלעזר בן
דמה ור' אליעזר בן שמעון ויוחנן
30 בן ד' | דהבא וחנניה בן חכניא
יוחנן בן עזריאל ור' עקיב' בן
יוסף ור' יהודה בן בבא באנו וישי
בנו לפניו והיו חברים עומדים על
רגליהם כי היו רואים כוכיות של
35 ש' אש ולפיד | אור שהפסיקו
בניהם לבינינו ור' נחוני' בן הקנ'
יושב ומסדר לפנייהם את כל
דבריהם || דברי מרכבה ירידה
39 ועליה || ה' היאך יורד מי שיעלה.
40 והיאך עולה מי שעולה.

40

204§

ד'. וכיון שהיה אדם מבקש לירד
במרכבה היה קורא לסטוריא
45 שר הפנים ומשביעו מאה ושנים
עשר פעמים בטטרוסיאי י"א
בטטרוסיאי י"ה שהיה נקרא.
טטרוסאי צורטק | טטריבאל.
אופרג אשוי לריו זבייאל
40 והריאל טנדלי וטוקהחוריו.
ושקדן | זריו דהיברון. 5
ואדירירון יהוה אלקי ישראל.

55

205§

וזהר שלא יוסיף על מאה ושנים
עשר פעמים ולא יגרע מהם. ואם
60 מוסיף או גורע דמו בראשו אלא
פיו יוצא | ואצבעות ידיו מאה
ושנים עשר יספכו. ומיד שולט
במרכבה. סליק פרק | איקוייש.

O1531

סוף שאין לך אדם שהושמה בו
שנקי | ומונער משמונה מידות
הללו. אמ' לי בן גאים ואם | לאו
עמוד והבא לפני כל גבורי
חבורה וכל אדירי || ישיבה ואומר
28 לפנייהם הרזים הסתורים הכבושים
נפלאות | וערנות המסכת
(ש)שכלול העולם וסילסולו
עומד עליה ושפיר | שמים וארץ
שכל כנפי ארץ ותבל וכנפי רקיעי
מרום קשורים תפ(ו)רין | ומחוברים
תלויין ועומדים בו ונתב סולם
מרום שראשו אחד בארץ | וראשו 5
אחד על רגל ימין כסא כבוד.

202§

ב' אמ' ר' ישמע' מיד עמדת
הקהלתי את כל סנהדרין גדולה
וקטנה למבוי הגדול השלישי |
אשר בבית יו' והוא יושב על
ספסל של שיש טהור שנתן לי
אלישע | אבי מחפץ יולדתי
שהכניסה לו בכתובתה.

203§

ג'. ובא רבן שמעון | בן גמליאל ור'
אלעזר הגדול ור' לעזר בן דמה
10 ור' אליעזר בן שמעון | ויוחנן בן
דהבא וחנניה בן חכניא ויוחנן בן
עזריאל ור' עקיבה | ור' יהודה בן
בבא באנו וישבנו לפניו והיו כל
המון חברים עומדים | על רגליהם
כי היו רואין כוכיות של אש
ולפיד אור שמפסיקין ביניהם |
ובינו ור' נחוניא בן הקנה יושב
ומסדר לפנייהם את כל דברי
מרכבה | ירידה ועליה היאך יורד
מי שיוורד והיאך יעלה מי שיעלה.

204§

ד'. וכיון שהיה אדם מבקש
לירד למרכבה היה קורא אותו |
לסוריה שר הפנים ומשביעו מאה
ושנים עשר פעמים | בטטרוסיאי
י"ה שהיה נקרא בטטרוסיאי צורטק
טטריבאל | טופגר יטופדג ס"א
אשריילאי אשרייליי מעא
בספר סודי ריין זבוריאל
40 והריאל טנדאל | ושקדהחוי
י"ס"א | ושקדהחוי
יושקדהחוי ד"ס"א | דהיברון
ואדירירון יו' אלהי ישר'.

205§

ה'. שלא יוסיף על | מאה ושנים
עשר פעמים ולא יגרע מהם או
מוסיף או גורע דמו | בראשו. אלא
פיו יוצא שמות ואצבעות ידיו
מאה ושנים עשר | יספרו מיד יורד
ושולט במרכבה. סליק פרק

M40

אדם שהושמה בו שנקי ומונער.
מ"ח מצות הללו אמר לי בן גאים |
ואם לאו עמוד והבא לפני כל
גבורי חבורה וכל אדירי ישיבה
/וא | ואומרים לפנייהם הרזים
הסתורים הכבושים ונפלאות
וערנות | המסכת ששכלול העולם
וסילסולו עומד עליה ושפיר
15 וכנפי רקיע מרום קשורים תפורין
שמים | וארץ שכל כנפי ארץ ותבל
1/ | ומחוברים תלויין ועומדים בו
ונתב סולם מרום שראשו אחד |
בארץ וראשו אחד על רגל ימין
כסא הכבוד..

202§

ארי' | מיד | מיד | עמדותי והקהלתי
את כל סנהדרין גדולה וקטנה
למבוי הגדול | השלישי אשר בבית
ה והוא יושב על כסא ספסל של
שיש שנתן | לי אלישע אבי מחפץ
20 יולדתי שהכניסה לו בכתובתה.

203§

ובא ר' שב' | ור' אלעזר בן דמא.
ור' אלעזר בן שמעון. ויוחנן בן
זכאי. וחנניה בן | חכניא. ויוחנן בן
עזריאל. ור' עקיבא. ור' יהודה בן
בבא. באנו | וישבנו על פניו והיו
כל המון חברים עומדים על
רגליהם כי היו | רואים בוכיות של
אש ולפיד אור ש | ה(ה)פסיקו
ביניהם ובינינו ור' 1/ | נחוניא בן
25 הקנה יושב ומסדר לפנייהם את כל
דברי מרכבה יריד | ה | ועליה
היאך יורד מי שיוורד ועולה מי
שעולה..

204§

וכיון | שהיה אדם מבקש לירד
במרכבה היה קורא אותו לסטוריא
שר | הפנים מאה ושנים עשר
פעמים. בטטרוסיאי. י"א
בטטרוסיאי. | ה שהיה נקרא
טטריסאי. צורטק. טטריבאל.
טופגר. אשריילאי | זבוריאל
30 והריאל. טובראל ושקר הזאי.
דהיברירון. ואדירירון // | ה ||
אלדי ישראל..

205§

שלא יוסיף על קרב פעמי לא
יגרע מהם | ואם מוסיף או גורע
דמו בראשו לאפרו יוצא שמות
ואצבעות ידיו | קרב יספרו מיד
יורד ושולט במרכבה..

M22

לדבר סוף עד אין כל בריה
שהושמה בו נקי ומונער משמונה
מידות | הללו אמ' לי בן גאים אם
25 לא עמוד והבא לפני כל גבורי
חכמה וכל אדירי | ישיבה ואומר
לפניהם הרזים הסתורים
הכבושים ונפלאות וערנות
המסכת | ששכלול העולם
וסילסולו עומד עליה ושפיר שמים
וארץ שכל כנפי ארץ וכנפי שמים
| מרום קשורים תפורין ומחוברים
תלויין ועומדים בו ונתב סולם
מרום שראשו אחד | בארץ וראשו
אחד על רגלי ימין כסא כבוד..

202§

אמר ישמעאל מיד עמדת
הקהלתי | את כל סנהדרין גדולה
30 ואת כל סנהדרין קטנה למבוי
השלישי אשר בבית יי והוא || היה
x154 יושב על ספסל של שיש טהור
שנתן לי אלישע אבי מחפץ
יולדתי שהכניסה לו בכתובתה..

203§

ובא רבן שמעון בן גמליאל ור'
אלעזר הגדול ור' אלעזר בן
דוסא | ור' שמעון ויוחנן בן
דהג' || ?א' וחנניה בן כינאי ויוחנן בן
עזריאל ור' עקיבא ור' | יהודה בן
בבא באנו וישבנו לפניו והיו קול
5 המון חבורות עומדים על רגליהם |
כי היו רואין בריות אש ולפיד
אור שהפסיקו בינינו לביניהם ור'
נחוניא בן | הקנה יושב ומסדר את
כל דברי מרכבה ירידה ועליה
היאך יורד משיורד | והיאך יעלה
מי שיעלה

204§

וכיון שהיה אדם מבקש לירד
למרכבה היה קורא אותו |
לסוריא שר הפנים ומשביעו מאה
ושנים עשר פעמים בטטרוסיאי
יהוה טרתק | טטרוביאל טופגר
אשריילאי זבוריאל והריאל
טנדל ושק דהחוי דהיברון |
10 ואדירירון יי אלהי ישראל..

205§

שלא יוסיף על מאה וי"ב פעמים
ואם הוסיף או גורע | דמו בראשו
סליק פירקא

ר' אם כן אין לדבר סוף | שאין לך
כל בריה שהגשמה בו שנקי
ומנוער משמונה מידות הללו. אמ'
לי בן גאים ואם לא עמוד | והבא
לפני כל גבורי חבורה וכל
אדירי ישיבה ואומר להם הרזים
הסתורים והכבושים ונפלאות
וערוגות | המסכת (ששל) ששכלול
העולם וסלסולו עומד עליה
ושיפור | ושיפור | שמים וארץ שכל
כופי הארץ ותבל וכופי | רקיעי
מרום קשורים תפורים ומחוברים
תלויים ועומדים בו ונתיב סולם
מרום שראשו אחד בארץ וראשו |
אחד על רגל ימין כסא הכבוד.

202§

ב'. אמ' ר' ישמעאל מיד עמדתי
והקהלתי את כל סנהדרין גדולה ואת
כל סנהדרין קטנה למבוי השלישי
אשר בבית ה' והוא היה יושב על
ספסל שלשיש טהור שנתן לי
אלישע | אבי מחפץ נולדתי |
שהכניסה לו בכתובתה.

203§

ג'. ובא רבן שמעון ב[ג]ן גמליאל
ור' אליעזר הגדול ור' אלעזר בן
למא. ור' אלעזר בן שמעון ויוחנן
בן דהבאי ותנניה בן חבינאי ויונתן
בן עוזיאל ור' עקיבה ור' יהודה
בן בבא באנו וישבנו לפניו והיו
כל המון חברים עומדין על
רגליהן כי היו רואים כוביות
שלש | ולפדי אור שהפסיקו
בנינו לבניהם. ור' נחוניא בן
הקנה יושב ומסדר לפניהם את כל
דברי מרכבה | ירידה ועליה
היאך יורד מי שיורד והיאך יעלה
מי שיעלה.

204§

ד'. וכיון שהיה אדם מבקש לירד |
למרכבה היה קורא לסוריה שר
הפנים ומשביעו מאה | ושנים עשר
פעמים בטטרוסיא יי' שהיה
נקרא | טטרוסי | צורתק
טוטריאל טופגר אשרויליא
זכוריאל וזהריאל | טנראל
ושקרהוויא והבירון ואדירירון
ה' שמויי ישראל.

205§

ה'. שלא יוסיף על מאה ושנים
עשר פעמים ולא יגרע | מהם ואם
מוסיף או גורע דמו בראשו אלא
פיו יוציא שמות ואצבעותיו מאה
ושנים עשר יספרו מיד יורד |
ושולט במרכבה. סליק פירקא.

הקנה רבי אם כן אין לדבר סוף
שאין כל | בריה שגשמה בו שנקי
ומנוער משמונה מידות הללו. אמ'
לי | בן גאים אם לא עמוד והבא
לפני כל גבורי חבורה וכל | אדירי
ישיבה ואומר לפנייהם הרזים
הסתורים והכבושים | ונפלאות
אריגת המסכת ששכלול העולם
(העולם) וסלסולו | עומד עליה
ושפור שמים וארץ שכל כופי
ארץ ותבל | וכופי רקיעי מרום
קשורים תפורים ומחוברים תלויין
ועומדין | בו ונתיב סלם מרום
שראשו אחד בארץ וראשו אחד
על | רגל ימין כסא כבוד.

202§

ב' אמר ר' ישמעאל מיד עמדתי |
והקהלתי את כל סנהדרין גדולה
ואת כל סנהדרין קטנה | למבוי
השלישי אשר בבית יי' והוא יושב
על ספסל של שיש | טהור שנתן לו
אלישע אבי מחפץ | יולדתי כי
שלה הוא | שהכניסה לו בכתובתה.

203§

ג' ובא רבן שמעון בן גמליאל | ור'
אליעזר הגדול ור' אלעזר בן דמא
ור' אלעזר בן שמעון | ויוחנן בן
דהבאי ותנניה בן חבינאי ויונתן בן
עוזיאל ורבי | עקיבה ור' יהודה בן
בבא באנו וישבנו לפניו והיו כל
המון | חברים עומדין על רגליהם
כי היו רואין כיכיות אש ולפדי |
{אש} אור שהפסיקו בנינו
ובניהם ור' נחוניא בן הקנה יושב |
ומסדר את כל דברי מרכבה
ירידה ועליה | היאך יורד מי |
שיורד והיאך יעלה מי שיעלה.

204§

ד' וכיון שהיה אדם מבקש | לירד
למרכבה היה קורא לסוריה שר
הפנים ומשביעו מאה | ושנים עשר
פעמים בטטרוסיא יי' שהיה
נקרא | טטרוסי | צורתק
טוטריאל טופגר אשרויליא
זכוריאל וזהריאל | טנראל
ושקרהוויא והבירון ואדירירון
ואדירירירון | יי' אלהי ישראל.

205§

ה' (ויוהר) שלא יוסיף על ק"ב
פעמים ולא | יגרע מהן אם היה
מוסיף או אם היה גורע דמו
בראשו | אלא פיו יוציא שמות
ואצבעות ידיו יספרו ק"ב |
ומשתלט | נ'א ומיד יורד ושולט |
במרכבה.

לדבר סוף שאין לך אדם שהגשמה
בו | שנקי ומנוער מח' מידות הללו
אמ' לי בן גאים ואם לאו עמוד |
והבא לפני כל גבורי חבורה וכל
אדירי ישיבה ואומ' לפנייהם
הרזים | הסתורים הכבושים
ונפלאות וערוגות המסכת ששכלול
העולם | וסלסולו עומד עליהן
ושיפור שמים וארץ שכל כופי
ארץ ותבל | וכופי רקיע מרום
קשורים תפורים ומחוברים תלויים
ועומדים בו | ונתיב סולם מרום
שראשו אחד בארץ וראשו אחד
על רגל ימין | כסא הכבוד.

202§

ד' אמ' ר' ישמעאל מיד עמדתי
והקהלתי את | כל סנהדרין גדולה
וקטנה למבוי הגדול השלישי אשר
| בבית יי' והוא יושב על ספסל של
שיש טהור שנתן לי אלישע אבי |
מחפץ יולדתי שהכניסה לו
בכתובתה.

203§

ובא רש"ב' ור' אליבד' | ור'
אלעזר בן שמעון ויוחנן בן דהבאי
ותנניה בן חבינאי ויונתן | בן עוזיאל
ור' עקיבה ור' יהודה בן בבא
באנו וישבנו לפניו והיו | כל המון
חברים עומדים על רגליהם כי היו
רואים כוכיות של | אש ולפדי אור
שהפסיקו ביניהם ובנינו ור'
נחוניא בן הקנה יושב | ומסדר
לפניהם את כל דברי מרכבה
ירידה ועליה | היאך יורד מי |
שיורד ועולה מי שעולה.

204§

ד' וכיון שהיה אדם מבקש לירד
במרכבה | היה קורא אותו
לסורא שר הפנים ומשביעו מאה
ושנים | עשר פעמים בטטרוסיא
ס"א בטטרוסיא יי' שהיה נקרא |
טטרוסיא צורתק טוטריאל
טופגר אשרויליא וזכוריאל |
זהריאל. טנראל ושקרהוויא
והבירון ואדירירון יי' אלהי |
ישראל.

205§

ה' שלא יוסיף על ק"ב פעמים
ולא יגרע מהם | ואם מוסיף או
גורע דמו בראשו אלא פיו יוציא |
שמות ואצבעות ידיו יספרו
מיד יורד ושולט במרכבה. | סליק

206§

א'ר ישמעאל. כך אמ' לי ר'
נחוניא בן הקנה בשבע' היכלות |
יושב טטרוסאי יהוה אלקי
צבאות חדר בתוך חדר. ובפתח
כל היכל והיכל /שם | שמונה 10
שומרי סף. ארבע אל ימין
המשקוף. וארבע אל שמאל
המשקוף.

10

206§

ה'י. א'ר' ישמעא' | כך אמ' ר'
נחוניא בן הקנה בשבעה היכלות
יושב טטרוסאי | יו' אלהי ישר'
חדר בתוך חדר ובפתח כל היכל
היכל שומרי //הסף שמונה || 29
ישומרי פתח היכל ג' אינן מונה
כאן רק ד' ובהיכל ה' מונה תשעה
צ'ע' | הלא צריך להיות בכל א'
שמונה שומרי הסף ועל' ותראה
ש'?? ???? | הסף שמונה. ארבע(ה)
מימין המשקוף וארבע(ה)
לשמאל המשקוף.

206§

א'ר' כך אמר ר' נחוניא בן הקנה
ב' היכלות יושב טטרוסאי ה
אלדי ישראל | חדר בתוך חדר 5
ופתח כל היכל והיכל שומרי
הסף. שמונה ד' | מימין המשקוף.
וד' משמאל המשקוף.

206§

אמר ישמעאל כך אמר לי ר'
נחוניא בן הקנה בשב' [עצה] |
היכלות יושב טטרוסאי יי אלהי
ישראל חדר בחדר ובפתח כל
היכל והיכל שמונה | שומרי הסף
לימין המשקוף

207§ 15

ב'. אלה שמותם של שומרי פתח
היכל ראשון. זהביאל וקשקאל
גהוריאל וזכתיאל | סופהאל
דהריאל משקיאל ושוואל. ואית
דאמרי ושובאל. 20

207§

ב'. אלה שמותם של שומרי פתח
היכל הראשון. דהבאל וקשריאל | 5
גהוריאל ובזתיאל טופהיאל
דהריאל מתקאל ושוואל. ואית
דאמרין | שובאל.

207§

אלה שמות של שומרי |הסף פתח
ההיכל. הראשון דהביאל.
וקשריאל. גהוריאל. זכתיאל. |
טופיאל. זרמיאל. מתקאל.
ושואל. ואי דאמרי ושובאל.

207§

ואלה שמותם של שומרי פתח
היכל הראשון דרבאל וקשראל |
גהוריאל וגותיאל וטופהיאל
דהריאל מתקאל ושוואל ואית
דאמרי ושובאל..

208§

ג'. אלה שמותם של | שומרי פתח
היכל השני. טגריאל ומתפואל
סדהואל אשפיאל. יא' וסכורא'
שהריאל יא' וענפיאל' רגעיאל |
וסהביאל.

208§

ג'. אלה שמותם של שומרי פתח
היכל השני. טגריאל | ומתפיאל
סרהיאל וערפיאל שהריאל
וסטראל דג'ע'יאל ירגעיאל'
וסהביאל. |

208§

אלה | שמות של שומרי פתח היכל
השני. ערגיאל. ומרסיאל.
סרהיאל. | וענפיאל. סהריאל. 10
וסטפיאל. רגעאל. וסהביאל. |

208§

ואלה שמות | שומרי | פתח היכל 15
השני טגריאל סרקיאל ענפיאל
שהריאל מתפיאל סטראל
רגעיאל | סתביאל..

209§

ד'. ואלה שמותם של שומרי פתח
היכל שלישי. שבוריאל ורצוציאל
| וסלמיאל סבלאל וזההואל 15
היוראל ובזתיאל ופלטריאל יא'
דוריאל ולא עוד שם.

209§

ד'. אלה שמותם של שומרי פתח
היכל השלישי. שבוריאל
ורצוציאל | וסלמיאל סבלאל
וזההואל הדראל ובזתיאל.

209§

אלה שמות של שומרי פתח היכל
השלישי. שבוריאל. וחוציאל |
ושלמיאל סבלאל. וזהפיאל.
קדריאל. ובזריאל.

209§

ואלה שמות שומרי פתח היכל
השלישי שבוריאל ועדוריאל
סלמיאל סבל | ורצוציאל
וזההואל וכזריאל..

210§

ה'. אלה שמותם של /ש' | שומרי
היכל פתח רביעי פסדאל
וגבורתאל בזיאל ושכינאל
שתקאל וערבאל /כ | וכפיאל
וענפיאל. 40

210§

ה'. אלה שמותם | של שומרי פתח 10
היכל הרביעי פחדאל וגבורתאל
כוזיאל | ושכינאל ושתקאל
וערבאל וכפיאל וענפיאל.

210§

אלה ש(ו)מרי | פתח היכל
הרביעי. פחדאל. כגבורתאל.
יבזואל. ושכנאל. /ש | ושתקאל.
וערבאל. וכסיאל. וענפיאל.

210§

ואלה שמותם של שומרי פתח
היכל הרביעי פחדאל |
וגבורתאל בזיאל ושכינאל
שתקאל וערבאל וכפיאל
וענפיאל..

211§

ו'. אלה שמותם של שומרי היכל
פתח חמישי. תחילאל ועזויאל
יגטוא גטוראל וסעפרואל' ואית
דאמרי להתאל וערדיאל
גטואהליאל גטואל וסעפריאל
כרפיאל וגריאל יא' אויאל
ותולטריאל' | רדיאל. ואית דאמרי
חדריאל. 50

211§

ו'. אלה שמותם | של שומרי פתח
היכל החמישי. תחילאל ועזיאל
גיזיאל גטואל | וסעפרואל
גרפיאל וגריאל דריאל
ופלטריאל.

211§

אלה שמות של שומרי | פתח היכל 15
החמישי. תחילאל. ועזיאל.
גטואל. גטואל. וסעפרואל |
גריאל. דריאל. פטריאל.

211§

ואלה שמותם של שומרי | פתח
היכל החמישי תחולאל ועזיאל
גטואל ובעפריאל גרפיאל
וגריאל הדואל | ופלטריאל..

212§

ז'. ואלה שמותם של שומרי פתח
היכל ששי | דומיאל וקפציאל 20
גהנהיאל ואדם ברסכיאל
עגרומיאל ופרעאל מחקאל
ותופראל. |.

212§

ז'. אלה שמותם | של שומרי פתח
היכל הששי. רומיאל וקפציאל
גהנהיאל | ואדסברסכיאל 15
עגרומיאל ופרצאל ומחקאל
ותופראל.

212§

אלה שמות של שומרי פתח היכל |
הששי. רומיאל. וקפציאל.
גהנהיאל. ופריאל. וארסברפיאל.
ע / עגרומיאל. ופרצאל.
ומחקאל. ותופיאל.

212§

ואלה שמותם של שומרי פתח
היכל הששי דומיאל ותופיאל
גהנהיאל | וארסברפיאל
עגרומיאל ופרציאל {מחקאל}
מחקאל ותופראל

206§
יט' אמ' ר' ישמעאל כד אמ' ר'
נחוניא בן הקנה בשבעה | היכלות
ישוב טוטרסאי יושב יי' אלהי |
ישראל חדר בתוך חדר ובפתח כל היכל
היכל שומרי הסף שמונה |
ארבעה מימין המשקוף וארבעה
משמאל המשקוף.

206§
פרק י"ה אמר ר' ישמעאל (כד)
אמר | ר' נחוניא בן הקנה רבי
בשבעה | היכלות יושב טוטרסאי
יהוה אלהי ישראל חדר בתוך |
חדר חדר בתוך חדר ובפתח כל
היכל והיכל שמונה שומרי | הסף
ארבעה לימין המשקוף וארבעה
לשמאל המשקוף.

206§
פ"ט אמ' ר' ישמעאל כד אמ' ר'
נחוניא בן הקנה | כ"ז היכלות
ישוב טוטרסאי יושב יי' אלהי |
ישראל חדר בתוך חדר ובפתח
כל היכל והיכל שומרי הסף
שמונה | ד' מימין המשקוף וד'
משמאל המשקוף.

10

207§
ב'. אלה שמותם של שומרי פתח
היכל הראשון | דהבאל וקשראל
נהוראל וזכתיאל טופהאל
ודרהאל מתקאל ושוואל ואית
דאמרין ושובאל.

207§
ב' אלה שמותם של שומרי פתח
היכל ראשון. דהבאל | וקשראל
נהוראל ובותיאל טופהאל
ודרהאל מתקאל | ושוואל ונא
ש(ו)ביאל.

207§ 15
ב' אלה שמות | של שומרי פתח
ההיכל הראשון דהבאל וקשראל
נהוראל | וזכתיאל טופהאל
ורחאל מתקאל ושוואל וא'
דאמר' ושובאל.

208§
ג' אלה שמותם | של שומרי פתח
היכל השני טרגיאל ומתסיאל
סרהיאל ועופיאל שהריאל
וסטראל רגעיאל

208§
ג' אלה שמותם של שומרי פתח
היכל שני | טגריאל ומתסיאל
טרהיאל ועופיאל שהריאל
וסטראל | רגעיאל וסהביאל.

208§
ג' | אלה שמות של שומרי פתח
היכל השני ערגיאל וסא
טגריאל | סרהיאל | ועופיאל
סדריאל וסטפאל רגעאל
וסהביאל.

209§
וסהביאל. ד' | אלה שמותם
שלשומרי פתח היכל השלישי
שבוריאל ורצוציאל ושלמיאל
סבלאל וזהואל הדראל
וכוריאל.

209§
ד' אלה שמותם של שומרי פתח
היכל השלישי שבוריאל
ורצוציאל עדיאל וסלמיאל |
סבלאל וזהואל הדראל וכוריאל.

209§ 30
ד' אלה שמות של | שומרי פתח
היכל השלישי. שכוריאל
ורצוציאל ושלמיאל. סבלאל |
וזהואל הדראל וכוריאל.

210§
ה' | אלה שמותם שלשומרי פתח
היכל הרביעי פחדיאל
וגבורתיאל בזויאל ושכינאל
שתקאל וערביאל וכפיאל
וענפיאל.

210§
ה' אלה שמותם | של שומרי פתח
היכל הרביעי פחדיאל
וגבורתיאל בזויאל | ושנתיאל ונא
שכינאל שתקאל וערביאל
זכפיאל ונא ק' וענפיאל.

210§
ה' אלה שמות של שומרי פתח |
היכל הרביעי פחדיאל
וגבורתיאל. בזויאל ושכינאל
שתקאל | וערכאל וכסיאל
וענפיאל.

211§
ו' | אלה שמותם שלשומרי פתח
היכל החמישי תהי(ח)לאל
וענפיאל וטהואל וסעפריאל
נרפיאל וגדיאל סא וגריאל
רוריאל | סא חרואל ופלטריאל.

211§
ו' | אלה שמותם של שומרי פתח
היכל החמישי תהלאל ועווריאל |
גטהואל ומעפרואל גרפיאל
וגדיאל חדיאל ופלטריאל. || 78
ופלטריאל.

211§
אלה שמות ש"פ' החמישי
תהילאל || ועזיאל. גטואל. 20
גטהואל. ועפרואל גבריאל.
רריאל. ופלטריאל |

50

212§
ז' | אלה שמותם שלשומרי פתח
היכל השישי דומיאל וקצפיאל
גההיאל וארסכסביאל | סא
וארסכסביאל עזרומיאל
ופרציאל ומחקאל ותופראל סא
ותופיאל.

212§
ז' אלה שמותם של שומרי פתח
היכל השישי | דומיאל וקצפיאל
גההיאל וארסכסביאל
עזרומיאל ואמ' | ופרצאל חקאל
ותופראל.

212§
אש ש"פ' השישי רומיאל
וקצפיאל. גההיאל וארסכ
סביאל | עזרומיאל ופרצל
ומחקאל ותופיאל.

213§

ח'. ובפתח היכל שביעי ששי
זעופין ועומדים כל הגיבורים
עריצים | עזים וקשים גוראים
5 ומבוהלים גבורים מהרים ולטושים
מגבעות בראשיהם | קשתותם
דרוכות. והם בפניהם חרבותם
לטושות והן בידיהם וברקים
סורדים ויוצאים מגלגלי עיניהם.
10 ובוכיות של אש מחוטמין ולפיד
1/ גחלים מפייהם. וכובעים
25 ושיריונות הן מעוטרין ורמחים
ותחיתות הן מעוטרין תלויין להם
15 בזרועותיהם. סליק פרק איק
וישי היכה.

214§

סוסייה(ם) | סוסי חושך סוסי
צלמות סוסי אפילה סוסי אש.
20 סוסי דם סוסי ברד. | סוסי ברזל
סוסי ערפל. סוסים שרוכבים
עליהם עומדים על ארזים אש |
ומלאים גחלי |אש| רתמים
ואוכלים גחלים מתוך אבוסיהם
25 בשיעור ארבעין |סאה גחלים בפה
כל אחד מהם ושיעור פה כל סוס
30 וסוס שלשה | כשיעור פתח של
קסרי. ושיעור כל אבוס שלשה
אבוסים מאבוסו של | קסרי.

215§

ב'. ונהרי אש |של| יבצד'
אבוסיהם והיו שותים כל סוסיהם
כשיעור מלא | אמת המים שיש
35 בנחל קדרון שמוציאה ומחזקת כל
מיני בשמים שבירושלי | והיה שם
עניין למעלה מראשם מקלפת דם
למעלה מראשם שלהם |של| ושל
35 סוסיהם והיו סימן ומידה של
40 שומרי פתח היכל שביעי וסוס כל
פתח | כל היכל והיכל.

216§

ג'. והיו עולין כל יורדי מרכבה
45 ואינם נוקין אלא שרואים | כל חבל
זה ויורדים בשלום ובאין
ועומדים ומעידים ומספרים
ראייה | נוראה ומבוהלת מה שאין
50 כן בכל היכלי מלך בשר ודם
ומברכים ומשבחים | ומקלסים
ומפארים ומרוממים ומהדרים
ונותנים כבוד ותפארת וגדולה |
10 לטוטרסויאי יהוה אלקי ישראל
ששמח ביורדי מרכבה והיה יושב
55 ומצפה לכל אחד | ואחד מישראל
אימתי ירד נוראה בגואה
מופלאה. ושררה משונה בגואה
של |ר| רוממה ושררה של זיהיון.
60 שמתרגשת לפני כסא כבודו של
פעמים בכל יום | במרום |מ|
(מ)שנברא העולם. ועד עכשיו
לשבח.

213§

ח'. ובפתח היכל השביעי זעופין
ועומדין כל הגיבורים עריצים |
עזים וקשין |ו| ראים ומבוהלים
גבוהים מהרים ולטושים מגבעות
קשתותם דרוכות והן בפניהם
חרבות לטושות והן בידיהם
וברקים | טורדין ויוצאין מגלגלי
עיניהם וביביות אש מחוטמם
ולפיד גחלים מפייהם | וכובעים
20 ושיריונות הן מעוטרין ורמחים
ותחיתות תלויות להן |
בזרועותיהם.

214§

פרק י'. סוסייהם סוסי חושך סוסי
צלמות | סוסי אפילה סוסי אש
סוסי דם סוסי ברד סוסי ברזל
סוסי | ערפל סוסים שרוכבים
עליהם העומדים על אבוסים אש
ומלאים | גחלי רתמים ואוכלים
29 גחלים מתוך אבוסיהם כשיעור מ'
סאה בפה | אחד לשעור פה כל
סוס וסוס שלשה כשיעור פתח
מאבוס של קיסרי.

215§

ב'. ונהרי אש בעד אבוסיהם והיו
שותים כל סוסיהם כשיעור אמת |
המים שיש בנחל קדרון שמוציאה
ומחזקת כל מימי גשמים של
ירושלם | והיה שם ענן למעלה
5 מראשם. מולך דם למעלה
מראשם שלהם |של| סוסיהם. והיו
סימן ומידה של שומרי פתח היכל
השביעי וסוס כל פתח | כל היכל
והיכל.

216§

ג'. והיו עולין כל בעלי יורדי
המרכבה ואינם נזוקים | אלא
שהיו רואים כל חבל זה ויורדים
בשלום ובאים ועומדים ומעידין |
ראייה נוראה ומבוהלת |ל| ומה
שאין בו בכל היכל של מלכי בשר
ודם | מברכין ומשבחים ומקלסים
10 ומפארים ומרוממים |ומהדרין|
ונותנים כבוד ותפארת וגדולה |
לטוטרסויאי יוי אלהי ישר.
ששמח ביורדי מרכבה והיה יושב
ומצפה |זה| 'ומצפה' לכל אחד
ואחד מישר' אימתי ירד בגואה
מופלאה ושר(ר)ה משונה. בגואה
של רוממה ושררה | של זיהיון
שמתרגשות לפני כסא הכבוד
שלשה פעמים בכל יום במרום
משנברא | העולם ועד עכשיו
לשבח.

213§

ובפתח היכל ה/ השביעי זעופין
ועומדין כל הגבורים עריצים
עזים וקשים גוראי' | ומבוהלים
20 גבוהים מהרים ולטושים מגבעות
קשתותם דרוכות | והם בפניהם
חרבות לטושות והם בידיהם
וברקים טורדים | ויוצאי'
מגלגלים | עינים וכפיות אש
מחוטמם ולפיהם גחלים | מפייהם
וכובעים ושיריונות הן מעוטרין
ורומחין ותחיתות |ח| תלויות להם
בזרועותיהם..

214§

סוסייהן סוסי חושך. סוסי | ז/ |
צלמות. סוסי אפילה. סוסי דם.
סוסי ברזל. סוסי ערפל. סוסים |
שרוכבים עליהם העומדים על
אנוסי אש ומלאים גחלי רתמי' |
ואוכלים גחלים מתוך אבוסיהם
כשיעור מ' סאה בפה אחד |
ושיעור כל פה כל סוס שלשה
כשיעור פתח מאבוס של קסרי.

215§

ונהרי אש בתוך צר אבוסיהם
כשיעור אמת המים שיש בנחל |
קדרון שמוציאה ומחזקת כל מיני
גשמים של ירושלים והיה שם | ענן
30 למעלה מראש שלהם |של| ושל
סוסיהם והיו סימן ומידה של
שומרי | פתח ההיכל השביעי.
וסוס של כל פתח כל היכל והיכל

216§

ג' והיו עולין | כל יורדי מרכבה
אין נזוקין אלא שהיו רואין כל
חבל זה ויורדין |ל| לשלום ובאין
ועומדין ומעידין ראייה נוראה
ומבוהלת מה שאין כן | בכל
5 היכלות מלכי בשר ודם. ומעריבין
ומשבחים ומפארים |ו| מקלסין |
ומרוממים וממהרין ונותנין כבוד
ותפארת וגדולה לטוטרסויאי ה |
אלדי ישראל ששמח ביורדי
המרכבה והוא יושב ומצפה לכל
א/ אחד ואחד מישראל אימתי
ירד בגואה מופלאה ושררה
משונה | בגואה של רוממה ושררה
של זיהיון שמתרגשות לפני כסא
ה/ הכבוד | פעמים בכל יום
10 במרום משנברא העולם ועד
עכשיו.. |

213§

ושומרי פתח היכל | השביעי
זעופין ועומדין כל הגיבורים
עריצים | עזים וקשים גוראים
ובבוהלים | גבוהים מן ההרים
ולטושים מן הגבעות וקשתותיהם
דרוכותיהם בפניהם | חרבותיהם
לטושות והם בידיהם וברקים
טורדים ויוצאים מגלגלי עיניהם
ומכות | אש מחוטמין
25 ול|פ|די גחלי מפייהם
וכובעים ושיריונות ורמחים
ותחיתות | תלויות להם
בזרועותיהן.. סליק פרקא

214§

י' סוסייהם סוסי חושך | צלמות
סוסי אפילה סוסי אש סוסי דם
סוסי | ברד סוסי ברזל סוסי ערפל
סוסים שחן רוכבים עליהם
העומדין על אבוסים | ומלאין
גחלי רתמים האוכלים גחלים
מתוך האבוסים כשיעור ארבעין
30 ארבעים | סאין גחלים יפיו אחד
כשיעור שלשה בפתח מאבוס של
קיסר. |קיסריין|

215§

ונהרי אש בצד || מאבוסים היו
שותין כל סוס וסוס כשיעור מלא
אמת מים המים שעל נחל קדרון |
שמוציאה ומחזקת כל מימי
גשמים של כל ירושלים והיה שם
ענן למעלה מראשיהם היה |
מזליף דם למעלה מראשיהם
שלהם ושל סוסיהם זה סימן וזה
מידה של שומרי פתח | היכל
השביעי וכן פתח כל היכל
והיכל..

216§

היו עולין כל יורדי מרכבה ואין
ניזוקין אלא שהיו רואין כל חבל
5 זה ויורדין בשלום ובאין ועומדין
ומספרין ראייה נוראה ומבוהלת |
מה שאין כן בכל מלכי בשר ודם
ומברכין ומשבחים ומקלסים
ומפארים |ו| ומרוממים | ונותנים
כבוד ותפארת לטוטרסויאי יוי
אלהי ישראל כי היה משמח
ביורדי מרכבה | והיה יושב
ומצפה לכל אחד ואחד מישראל
אימתי יורד נוראה בגואה מופלאה
ושררה | משונה בגואה של רוממה
חורירה של זיהיון שמתרגשת
10 לפני כסאו כבוד שלשה פעמים |
בכל יום במרום מיום
שבראתה את העולם ועד עכשיו
לשבח..

213§

ח' ובפתח היכל השביעי | זעופין |
ועומדין כל הגבורים עריצים
עזים וקשים גוראים ומבוהלים
גבוהים מן ההרים ולטושים מן
הגבעות | וקשתותיהם דרוכות והן
35 בפניהן חרבותיהם לטושות והן
בידיהם. וברקים טורדים ויוצאים
מגלגלי עיניהם | וכוביות אש
מחוטמיהם ולפדי גחלים מפיהם
וכובעים ושריונות הם מעוטרין
ורמחים וחניתות תלויות | להם
בורעותיהם. סליק פירקא.

214§

י'י' סוסייהם סוסי חושך סוסי
צלמות סוסי אפילה סוסי אש |
סוסי דם סוסי ברד סוסי ברזל
סוסי ערפל סוסי שם עומדים
עליהם העומדין על אבוסים |
ומלאים גחלי רתמים והאוכלים
גחלים מתוך אבוסיהם כשיעור
ארבעים סאה בפה אחד ושיעור
40 {כל פה כל | סוס וסוס כשיעור
שלשה בפתח מאבוס שלקיסר.

215§

ב' ונהרי אש בצד אבוסיהם והיו
שותין כל | סוס וסוס כשיעור מלא
אמת המים שעל גחל קדרון
שמוציאה ומחזקת כל מימי
גשמים שלכל ירושלים | והיה שם
ענן למעלה מראשיהן היה מזלף
דם למעלה מראשיהם שלהם
ושלסוסייהם והיו סימן ומדה
שלשומרי | פתח היכל השביעי וכן
פתח כל היכל והיכל.

216§

ג' והיו עולין כל יורדי מרכבה
ואין נזוקין | אלא שהיו רואין כל
חבל זה ויורדין בשלום ובאין
ועומדין ומעדין ומספרין |
45 ראייה נוראה ומבוהלה מה | שאין
כן בכל היכלי מלכי בשר ודם
ומברכין ומשבחין ומקלסין
ומפארים ומרוממין ומחדרין
ונותנין כבוד | ותפארת וגדולה
לטוטרסויא ה' שמויי ישראל כי
היה שמח ביורדי מרכבה והיה
יושב ומצפה לכל אחד | ואחד
מבני ישראל אימתי ירד ויראה
בגאווה מופלאה ושררה משונה
בגאווה שלרוממה ושררה שלהין |
שמתרגשת לפני כסא הכבוד שלש
פעמים בכל יום ויום במרום
משנברא העולם ועד עכשו
לשבת.

213§

ח' ובפתח היכל השביעי | זעופין |
ועומדין כל גבורים עריצים עזים
וקשים גוראים | ומבוהלים גבוהים
5 מן ההרים ולטושים מן הגבעות
קשתותיהן | דרוכות והן לפניהם
חרבותיהם לטושות והן בידיהן
וברקין | טורדין ויוצאין מגלגלי
עיניהם וכוביות אש מחוטמיהם |
ולפדי גחל מפיהם וכובעין
ושריונות הן מעוטרין ורמחים |
וחניתות תלויות | להם
בורעותיהם..

214§

פרק י' | סוסייהן סוסי חושך סוסי
צלמות סוסי | אפילה סוסי אש
סוסי דם סוסי ברד סוסי ברזל
סוסי ערפל | סוסייהן שהן רכובין
עליהם העומדין על אבוסים אש
מלאים | גחלי רתמים ואוכלין
גחלים מתוך אבוסים כשיעור
ארבעים | סאה גחלים בפה אחד
15 ושיעור פי כל סוס וסוס כשיעור |
שלשה מאבוס של קיסרין.

215§

ב' ונהרי אש בצד אבוסיהן | והם
שותין כל סוס וסוס כשיעור מלא
אמת המים שיש | בגחל קדרון
שמוציאה ומחזקת כל מימי
גשמים של כל | ירושלים והיה שם
ענן למעלה מראשיהן שהיה מזלף
דם למעלה מראשיהן שלהן ושל
סוסייהן והיו סימן ומדה של |
20 שומרי פתח היכל השביעי ובין
כל פתח כל היכל והיכל.

216§

ג' והיו עולין כל יורדי מרכבה
ואין נזוקין אלא שהיו רואין כל
חבל זה ויורדין בשלום ובאין
ועומדין ומספרין | ראייה נוראה
ומבוהלה מה שאין כן בכל היכלי
מלכי בשר ודם | ומברכים
ומשבחים ומקלסין ומפארים
ומרוממין ומחדרין | ונותנין כבוד
25 ותפארת וגדולה. לטוטרסויא
יהוה אלהי | ישראל שהיה שמח
ביורדי מרכבה והיה יושב ומצפה
| לכל אחד ואחד מישראל. אימתי
ירד ויראה בגאווה | בגאווה
378 מופלאה ושררה משונה בגאווה של
רוממה ושררה של | ויהיו
שמתרגשת לפני כסא כבודו ג'
פעמים בכל יום ויום במרום
מיום שנברא העולם ועד עכשו
לשבת.

213§

ובפתח היכל השביעי | זעופין |
ועומדין כל הגבורים עריצים
עזים וקשים גוראים | ומבוהלים
5 גבוהים מהרים ולטושים מגבעות
קשתותם דרוכות | והם בפניהם
חרבים לטושות והם בידיהם
ברקים טורדים ויוצאים | מגלגלי
עזים וכוביות אש מחוטמם
10 ולפיהם גחלים מפיהם וכובעים |
ושריונות הן מעוטרין ורומחין
וחניתות תלויות | להם
בורעותיהם |

214§

פ'י' סוסייהם סוסי חושך סוסי
צלמות סוסי אפילה סוסי דם |
20 סוסי ברד סוסי ברזל סוסי ערפל
סוסי שרובבים | עליהם
העומדים על אבוסים אש ומלאים
גחלי רתמים ואוכלים | גחלים
מתוך אבוסיהם כשיעור מ' סאה
25 בפה אחד ושיעור כל | פה כל סוס
שלשה כשיעור פתח מאבוס של
קסרי

215§

ונהרי אש בצד | אבוסיהם ושרתים
כל סוסייהם כשיעור אומת המים
שיש כגחל קדרון | שמוציאה
35 ומחזקת כל מימי גשמים של
ירושלים והיה שם עין למעלה |
מראשם מדם למעלה מראש
שלהם ושל סוסייהם והיו סימן
ומדה | של שומרי פתח היכל
40 השביעי וסוס כל פתח כל היכל
והיכל

216§

ג' והיו | עולין כל יורדי מרכבה
אין נזוקין אלא שהיו רואין כל
חבל זה ויורדין | לשלום ובאין
ועומדין ומעדין ראייה נוראה
ומבוהלה מה שאין | כן בכל
20 קבלות מלכי בשר ודם ומעריכין
ומשבחין ומפארים | ומקלסין
ומרוממין ומחדרין ונותנים כבוד
ותפארת וגדולה | לטוטרסויא י'
אלהי ישראל ששמח ביורדי
55 מרכבה והוא יושב | ומצפה לכל
אחד ואחד מישראל אימתי ירד
בגאווה מופלא ושררה | משונה
בגאווה של רוממה ושררה של |
זיהיון שמתרגשת לפני כסא
60 הכבוד ג' פעמים בכל יום
במרום | משנברא העולם ועד
עכשו לשבת.

217§

ד. מלך ישראל מלך אהוב מלך | 5
ברוך. מלך גאון מלך דגול מלך
ישר מלך נאמן מלך אהוב. מלך
סומך מלך | סומך מלך נחמד.
מלך עלוב מלך עניו מלך חסיד
מלך קדוש מלך טהור מלך | גבור
מלך רחום מלך מלכי המלכים
ואדון הכתרים מלך הדור מלך
ותיק מלך | דך מלך יחיד מלך
כביר מלך להט מלך מפואר
מלך פודה מלך צדיק מלך | שומר
מלך | ותקיף מלך חרוץ.

218§ 15

ה. מחמד ומצפה טוטרוסאי יהוה
אלקי ישר | במדה שמצפה
לגאולה ולעת ישועה ששמורה
לישראל ליום נקם וְאֵחָר חורבן
הבית | אחרון אימתו יורד היורד
למרכבה מתי יראה בגאון מרום.
מתי יראה קץ | הישועה. מתי
ישמע קץ הפלאות. מתי יראה מה
שלא ראתה עין. מתי יעלה | ויגיד
לזרע אברהם אוהב. סליק פרק
איקוישי דיינו.

219§

א'ר ישמעאל כשאתה | בא ועומד
על פתח היכל ראשון. בפתח טול
שתי חותמות בשתי ידך | אחד של
טוטרוסאי יהוה אלקי ישראל
ואחד של סוריא שר הפנים. של
טוטרוסאי | יהוה אראה
לעומדים לימין. ושל סוריא שר
הפנים הראה לעומדים לשמאל |
מיד דהביאל השר שהוא ר[אש]
הפתח היכל ראשון ופקוד על
היכל ראשון והוא | עומד לימין
המשקוף. וטופיאל השר עומד
לשמאל המשקוף עליו עמו מיד |
תופשין אותך מימין ואחד
משמאלך עד שמולכים ומוסרים
אותך ומשלימים | ומהירין עליך
| לתן | לטופיאל השר לטגדיאל
השר שהוא ראש פתח היכל | ש |
שני ועומד לימין המשקוף.
ומתפיאל השר העומד לשמאל
המשקוף עמו. | 50

220§

ב. והראה אותם שתי חותמות
אחד של אוריהרון יהוה הראה
אותו | לעומדים לימין. ושל
אחיה שר הפנים הראה
לעומדים לשמאל. מיד תופשין |
אותך אחד מימין ואחד
משמאלך. עד שמולכים ומוסרים
אותך ומשלימים | אותך ומהירין
עליך לשבוריאל השר שהוא ראש
פתח היכל שלישי ועומד | לימין

217§

ד. מלך ישר מלך נאמן מלך
אהוב מלך נחמד מלך סומך | 15
עלוב מלך עניו מלך צדיק מלך
חסיד מלך קדוש מלך טהור מלך
ברוך מלך גאון | מלך גבור מלך
חונן מלך רחום מלך מלכי
המלכים ואדון הכתרים.

218§

ה. מחמד ומצפה | טוטרוסאי יו
אלהי ישר | במדה שמצפה
לגאולה ולעת ישועה ששמורה
להם לישר | אחר חורבן הבית
השני האחרון. אימתי יורד היורד
למרכבה מתי יראה בגאון מרום |
מתי ישמע קץ ישועה מתי יראה
עין לא ראתה מתי יעלה ויגיד
לזרע אברהם | אהבו. | 20

219§

פרק י'. א'ר ישמע' כשאתה בא
ועומד על פתח היכל הראשון טול
שתי חותמות בשתי ידך אחד של
טוטרוסאי יו ואחד של סוריא
שר הפנים. | של טוטרוסאי יו
הראה אותו לעומדים |
לימין | ושל סוריא הראה
אותו לעומדים || לשמאל מיד |
רביאל (רביאל) השר שהוא
ראש פתח היכל הראשון ופקוד
על היכל | ראשון ועומד לימין
המשקוף וטופיאל שר העומד
לשמאל המשקוף עמו | מיד
תופשין אותך אחד מימין ואחד
משמאלך עד שמולכים | אות
ומוסרים | אותך ומשלימים
ומהירין עליך לטגדיאל השר
שהוא ראש פתח היכל השני | 5
ועומד מימין המשקוף ומתפיאל
השר העומד לשמאל המשקוף
עמו.

220§

והראה | אותם שתי חותמות אחד
של אדריהרון יו ואחד של
אחיה שר הפנים | שר הפנים.
של אדריהרון הראה אותם
לעומדים לימין. ושל אחיה שר
הפנים הראה אותם לעומדים
לשמאל מיד תופשין אותך אחד
מימין ואחד | משמאלך עד
שמולכים ומוסרים אותך
ומשלימים אותך ומהירין עליך

217§

מלך ישראל. מלך נאמן. מלך
אהוב. מלך נחמד. מלך | סומך.
מלך עלוב. מלך עניו. מלך חסיד.
מלך צדיק. מלך קדוש. | מלך
טהור. מלך ברוך. מלך גאון. מלך
גבור. מלך חנון. מלך רחום. | מלך
מלכי המלכים ואדון הכתרים.

218§

ה מחמד טוטרוסאי. ה אלדי | 15
ישראל במדה של מצפה לגאולה
ולעת ישועה ששמורה לרבי
ישראל | אחר חורבן הבית
האחרון. אימתי יורד הורד
למרכבה מתי יראה | בגאון
מרום. מתי יראה קץ ישועה. מתי
יראה עין לא ראתה. | מתי יעלה
ויגיד לזרע אוהבו.

219§

א'ר' כשאתה בא | וע | ועומד על
פתח היכל הראשון טול ב'
חותמות בשתי ידך אחת של | 20
טוטרוסאי. ואחת של סוריא שר
הפנים של טוטרוסאי ה הראה |
אותו לעומדים לימין. ושל סוריא
הראה לעומדים לשמאל. מיד |
רביאל השר שהוא ראש פתח
היכל הראשון ופקוד על היכל
ראש | ועומד לימין המשקוף.
| וטפיאל וטפיאל שר העומד
לשמאל | ה | המשקוף עמו מיד
תופשין אותך אחד בשמאלך
ואחד בימין | עד שמולכים | 25
ומוסרים | ומוסרים ומשלימים ומזהירין
עליך לטגדיאל השר שהוא | ראש
פתח היכל השני ועומד לימין
המשקוף. ומתפיאל השר | ה |
העומד לשמאל המשקוף עמו.

220§B

והראה להם ב' חותמות אחד של |
אדריהרון ה אחד של אוהריא שר
הפנים של אדריהרון הראה |
לעומדים לשמאל מיד תופשין
אותך עד שמולכים ומוסרים אותך
| ומשלימים אותך ומהירין עליך | 30
לשבוריאל השר שהוא ראש פתח
|| השלישי || העומד לימין
המשקוף. ורצוציאל השר העומד
לשמאל | ה | המשקוף עמו.

217§

מלך ישראל מלך | נאמן מלך
עלוב מלך עניו מלך חסיד מלך
קדוש מלך טהור מלך ברוך מלך
גאון מלך | גבור מלך חנון מלך
רחום מלך מלכי מלכים ואדון
כתרים..

218§

היה מחמד ומצפה | טוטרוסאי יו
אלהי ישראל במדה שמצפה
להיגאולה ולשני שועה ששמורה
להם לישראל | אחר חורבן
האחרון אימתי יורד היורד
למרכבה אימתי יראה בגאון
מרום אימתי | ישמע קץ שועה | 15
אימתי יראה עין לא ראתה אימתי
יעלה ויגיד לזרע אברהם | אמר
ישמעאל כשאתה בא ועומד על
פתח היכל ראשון טול שתי
חותמות שתי |

219§

בידך אחד של טוטרוסאי יו ואחד
של סוריא שר הפנים של
טוטרוסאי יהוה הראה | אותו
לעומדים לימין ושל סוריא שר
הפנים הראה אותו לעומדים
לשמאל מיד רהב | אל הכיר שהוא
ראש פתח היכל ראשון ופקוד על
היכל ראשון ועומד לימין השקוף | 20
וטופיאל השר העומד לשמאל
השקוף עמו מיד תופשין אותו
אחד מימין ואחד | משמאלך עד
שמולכים אותך ומוסרים אותך
ומשלימים אותך ומהירין עליך
לטגדיאל | השר שהוא פתח היכל
שני ועומד לימין השקוף
ותופיאל השר עומד לשמאל
השקוף עמו | ס..

220§

והראה אותם שני חותמות אחד
של דיומון יס'א של אדריהרון
אחיה של אין היא שר הפנים של |
אדריהרון יהוה הראה אותו
לעומדים לימין של הויה יהוה שר
הפנים הראה אותו לעו- | מדין
לשמאל מיד תופשין אותך אחד
מימין ואחד משמאלך עד
שמולכים ומוסרים | אותך
ומשלימים אותך ומהירין אותך

217§
ר' מלך | ישר מלך | נאמן מלך | אהוב
מלך | נחמד מלך | סומך | מלך
עלוב מלך | עניו מלך | צדיק | מלך
176 חסיד מלך | קדוש מלך | טהור מלך
ברוך מלך | גאה מלך | גבור מלך
חנון מלך | רחום מלך | מלכי
המלכים | ואדון כתרם.

217§
ר' מלך | ישר מלך | נאמן מלך
אהוב מלך | נחמד מלך | סומך | מלך | 5
ענו מלך | צדיק מלך | חסיד מלך
קדוש מלך | טהור מלך | ברוך מלך
גאה מלך | גבור מלך | חנון מלך
רחום מלך | מלכי | המלכים | ואדון
הכתרים.

217§
ר' מלך | ישראל מלך | נאמן | מ'
אהוב | מ' | נחמד | מ' | סומך | מ' | עלוב.
מ' | עניו | מ' | חסיד | מ' | צדיק. מ' | 5
קדוש. מ' | טהור. מ' | ברוך. מ' | גאה.
מ' | גבור. מ' | חנון. מ' | רחום מלך
מלכי המלכים | ואדון הכתרים

10

218§
ה' | מחמד | ומצפה | טוטרוסיא | ה'
שמוי | ישראל | ב(כ) | מדה | שמצפה |
לנאולה | ולעת | ישועה | ששמורה
להם | לישראל | אחר | חרבן | הבית
האחרון | אימתי | יורד | (יורד) | היורד
למרכבה | מתי | יראה | בגאות | מרום
מתי | ישמע | ס'א | יראה | קץ | ישועה
מתי | יראה | עין | לא | ראתה. מתי
5 יראה | ס'א | יעלה | | ויגיד | לזרע
אברהם | אהבו. סליק | פירקא.

218§
ה' | היה | מחמד | ומצפה | טוטרוסיא |
יהוה | אלהי | ישראל | כמדה | שמצפה
ליום | הגאולה | ולעת | ישועה |
(ש) | שמורה | להן | לישראל | אחר
חרבן | הבית | האחרון | אימתי | ירד | 10
היורד | למרכבה | מתי | יראה | בגאות
מרום | מתי | יראה | קץ | ישועה | מתי
ישמע | קץ | ישועה | מתי | יראה | (מה)
(עין) | לא | ראתה | (עין) | מתי | יעלה
ויגיד | לזרע | אברהם | אהבו.

218§ 15
ה' | מחמד | ומצפה | טוטרוסיא | י'
אלהי | ישראל | במדה | של | מצפה
לנאולה | ולעת | ישועה | ששמורה
להם | לישראל | אחר | חרבן | הבית
20 האחרון | אימתי | יורד | הורד
למרכבה | מתי | יראה | בגאות | מרום
מתי | יראה | קץ | ישועה | מתי | יראה | 10
עין | לא | ראתה | מתי | יעלה | ויגיד
לזרע | אהבו.

25

219§
י' | אמ' | ר' | ישמעאל | כשאתה | בא
ועומד | על | פתח | היכל | ראשון | טול
שתי | חותמות | בשתי | ידיך | אחד
שלטוסיא | ה' | ואחד
שלטווייא | שר | הפנים. של
טוטרוסיא | יי | הראה | אותו
לעומדים | לימן | ושלטווייא | שר
הפנים | הראה | אותו | לעומדים |
לשמאל | מיד | רהביאל | השר | שהוא
ראש | פתח | היכל | ראשון | ופקיד | על
היכל | ראשון | ועומד | לימן
המשקוף | ס'א | השקוף | וטופחאל
השר | העומד | לשמאל | המשקוף
עמו | מיד | תופשין | אותך | אחד
10 מימין | ואחד | משמאלך | | עד
שמוליכן | אותך | ומוסרין | אותך
ומשלימן | אותך | ומוהירין | עליך
לטגריאל | השר | שהוא | ראש | פתח
היכל | שני | ועומד | לימן | השקוף
ומתפיאל | השר | העומד | לשמאל
השקוף | עמו.

219§
פרק יז | אמר | ר' | ישמעאל | כשאתה
בא | ועומד | על | פתח | היכל | הראשון |
טול | שני | חותמות | בשתי | ידיך | אחד
של | טוטרוסיא | יי | ואחד | לסוריה | 15
שר | הפנים | של | טוטרוסיא | יי
הראה | אותך | לעומדין | לימן | ושל
סוריה | שר | הפנים | הראה | אותך
לעומדין | לשמאל | מיד | רחביאל
השר | שהוא | ראש | פתח | היכל
הראשון | ופקיד | על | היכל | הראשון
ועומד | לימן | המשקוף | וטופחאל
השר | העומד | לשמאל | המשקוף
עמו | מיד | תופשין | אותך | אחד
20 מימין | ואחד | משמאלך | עד
שמוליכן | אותך | אחד | מימין
ואחד | משמאלך | עד | שמוליכן |
ומוסרין | אותך | ומשלימן
ומהירין | | עליך | לטגריאל | השר
שהוא | ראש | פתח | היכל | שני | ועומד |
לימן | המשקוף. ומתפיאל | השר
העומד | לשמאל | המשקוף | עמו.

219§ 30
פ' | אמ' | ר' | ישמעאל | כשאתה | בא
ועומד | על | פתח | היכל | הראשון
טול | ב' | חותמות | בשתי | ידיך | אחת
של | טוטריסיא | ואחד | של | סוריא | שר
הפנים | של | טוטריסיא | יי | הראה | (ה)
35 | אותו | לעומדים | לימן | ושל | סוריא
הראה | לעומדים | לשמאל | מיד | 15
רהביאל | השר | שהוא | ראש | פתח
היכל | הראשון | ופקיד | על | היכל |
ראש | ועומד | לימן | המשקוף
וטופחאל | שר | העומד | לשמאל
40 המשקוף | עמו | מיד | תופשין | אותך
אחד | בשמאלך | ואחד | בימין | עד
שמוליכן | ומוסרין | אותך
ומשלימן | ומוהירין | עליך
45 לטגריאל | השר | שהוא | ראש | פתח
היכל | השני | ועומד | מימן | המשקוף
ומתפיאל | השר | העומד | לשמאל | 20
המשקוף | עמו

50

220§
ב' | והראה | אותם | שני | חותמות | אחד
של | אדרהירון | ש'א | שלאדרהירון
יי | ואחד | שלאזהיאי | שר | הפנים.
שלאדרהירון | יי | הראה | אותו
לעומדים | לימן | ושל | אזהיאי | שר
הפנים | הראה | אותו | לעומדים
לשמאל | מיד | תופשין | אותך | אחד
מימין | ואחד | משמאלך | | עד
10 שמוליכן | ומוסרין | אותך
ומשלימן | אותך | ומוהירין | עליך
לטגריאל | השר | שהוא | ראש | פתח
היכל | שני | ועומד | לימן | השקוף
ומתפיאל | השר | העומד | לשמאל
השקוף | עמו.

220§
ב' | והראה | אותם | שני | חותמות | אחד
של | אדרהירון | | יי | (ו) | אחד | של | 25
אזהיאי | שר | הפנים | (של)
אדרהירון | יי | הראה | אותם |
לעומדין | (לשמאל) | לימן | ושל
אזהיאי | שר | הפנים | הראה | אותך |
לעומדין | לשמאל. מיד | תופשין
אותך | אחד | מימין | ואחד | || 279
משמאלך | עד | שמוליכן | ומוסרין
אותך | ומשלימן | אותך | ומוהירין

220§
והראה | להם | ב' | חותמות | אחד | של
אדרהירון | יי | אחד | של | אוזהיאי
55 שר | הפנים | של | אדרהירון | הראה
לעומדים | מימן | ושל | אזהיאי | שר
הפנים | הראה | לעומדים | לשמאל
מיד | תופשין || אותך | אמ' | ואמ' | עד | 22
שמוליכן | ומוסרין | אותך
ומשלימן | אותך | ומוהירין | עליך
60 לשבוריאל | השר | שהוא | ראש | פתח
השלישי | ועומד | לימן | המשקוף

המשקוף. ורצוציאל השר העומד לשמאל עמו.

5

221 §

ג'. והראה אותם שתי | חותמות אחד של צורטק יהוה. של אהביון שר הפנים. של צורטק | יהוה. הראה לעומדים לימין. 10 אהביון שר הפנים הראה לעומדים לשמאל | מיד תופסין אותך אחד מימין ואחד משמאלך. ומוליכין לפניך שני שרים | מלפניך ושני שרים מל(א)אחריך ומוסרין אותך ומשלימין אותך עד שיהו | מוליכין אותך ומוהירין עליך לכסדיאל השראל שהוא ראש פתח היכל רביעי | ועומד לימין המשקוף וגבורות השר עומד לשמאל המשקוף המשרת עמו. |

222 §

ד'. והראה אותם שני חותמות אחד של גבריאל יהוה. ואחד של מרגיואל | שר הפנים. של גבריאל יהוה הראה לעומדים לימין. 35 מרגיואל שר | הפנים הראה לעומדים לשמאל. מיד תופסין אותך אחד מימין ואחד | משמאלך עד שמוליכים אותך ומוסרין אותך ומשלימין אותך ומוהירין | עליך לתחאל השר שהוא ראש פתח היכל חמישי ועומד לימין המשקוף | ועבדיאל השר העומד לשמאל המשקוף המשרת עמו. |

223 §

ה'. והראה אות | שתי חותמות. אחד של טוטבריאל יהוה. ואחד של זופטריאל שר הפנים || של טוטבריאל יהוה הראה לעומדים לימין ושל זופטריאל שר הפנים הראה | לעומדים לשמאל מיד תופסין אותך ומוליכים אותך שלשה שרים. מלפניך | ושלשה שרים מאחריך ושני שרים מציידך. 50

224 §

ו'. מפני ששומרי פתח היכל השי(ש) | היו משחיתים ביורדי המרכבה ולא ביורדי מרכבה שלא ברשות והיו מצוין עליהם 5 ומכים אותם ושורפין אותם ומעמידין אחריהם במקומן ואף אחרי | העומדים {במקומן} תחתיהם כך היא מרתם | אינם מתייראין ומעלים ללב לומר 60 למה אנו נשרפין וכי מה הנזיה | ש לנו שאנו משחיתים ביורדי

לשבוריאל | השר שהוא ראש פתח היכל השלישי ועומד לימין המשקוף ורצוציאל השר | העומד לשמאל עמו.

221 §

ג'. והראה אותם שני חותמות אחד של צורטק יי ואחד | של דהביון שר הפנים. של צורטק יי הראה אותו לעומדים לימין ושל | דלכ' | רהביון שר הפנים הראה אותו לעומדים לשמאל מיד תופסין אותך אחד | מימין ואחד משמאלך ומול(י)כין לפניך שני שרים מלפניך ושני שרים מאחריך | ומשלימין אותך עד שמוליכין אותך ומ(י)הירין עליך לפחדאל השר שהוא | ראש פתח היכל הרביעי ועומד לימין המשקוף. וגבורתיאל השר העומד | לשמאל המשקוף עמו.

222 §

ד'. והראה אתם שני חותמות אחד של זבוריאל יי. | ואחד של מרגיואל שר הפנים הראה של זבוריאל הראה לאותן העומדים לימין ושל מרגיואל שר הפנים הראה לאותן העומדים לשמאל. 35 מיד תופס(ש)ין | אותך אחד מימין ואחד משמאלך עד שמוליכין אותך ומוסרין אותך | ומשלימין אותך ומוהירין עליך לתחאל השר שהוא ראש פתח היכל החמישי | ועומד לימין המשקוף וערויאל השר העומד לשמאל המשקוף עמו. ||

223 §

ה'. והראה אתם שני ח(ו)תמות 30 אחד של טוטבריאל יי ואחד של | זופטריאל שר הפנים של טוטבריאל יי הראה לעומדים לימין ושל | זופטריאל שר הפנים הראה אתם לעומדים לשמאל. מיד תופס(ש)ין אותך | שלשה שרים מלפניך ושלשה שרים מאחריך ואולי.

224 §

ו'. מפני ששומרי היכל השן(י)שי 5 היו משחיתין ביורדי מרכבה ולא ביורדי מרכבה שלא ברשות והיו מצוין עליהן ומכים אותם ושורפין אותם ומעמידים | אחריהם במקומיהן ואף אחריהם העומדים תחתיהם כך היא מרתם | אינם מתייראין ומעלים ללב לומר 60 למה אנו נשרפין וכי מה הנזיה | ש לנו שאנו משחיתים ביורדי

221 §

והראה אותם ב' חותמות אחד של צורטק ה. ואחד | של דהביון הראה לעומדים לשמאל מיד תופסין אותך אחד | מימין ואחד משמאל ומוליכ' ב' שרים מלפניך וב' שרים מאחריך | ומשלימין אותך עד שמוליכין אותך ומוהירין עליך לפחדאל. 5 ה | השר שהוא ראש פתח היכל הרביעי. ועומד לימין המשקוף וגבורתיאל | השר העומד לשמאל המשקוף עמו.

222 §

והראה אותם ב' חותמות | א(ס)ה(ח)ד של זבוריאל ואחד של מנגיאל שר הפנים של זבוריאל ה | הראה (ל)אותם לעומדים לימין ושל מרגיאל הראה | לעומדים לשמאל | מיד תופסין אותך ומשלימין אותך ומוהירין עליך לתחאל השר | שהוא ראש פתח היכל החמישי ועומד לימין המשקוף. וערויאל | ה | השר העומד לשמאל המשקוף עמו.

223 §

והראה אותם ב' חותמות אחד של טוטבריאל ואחד של זופטריאל שר הפנים של טוטבריאל ה הרא(ה) | לעומדים לימין ושל שר הפנים לעומדים לשמאל מיד תופסין אותך | ומוליכין אותך ג' שרים מלפניך וג' שרים מאחריך. ואולם

224 §

מפני ששומרי היכל הששי היו משחית' ביורדי מרכבה שלא ברשות והיו מצוין עליהם | ומכים אותם ושורפין אותם ומעמידים אחרי | במקומן. ואף אחריהם העומדים תחתיהם כך היא מרתם | אינן מתייראין ומעלים ללב לומר | למה אנו נשרפין. וכי מה הכאה 20 יש לנו שאנו משחיתין ביורדי מרכבה ולא ביורדי מרכבה שלא

לשבוריאל השר שהוא ראש פתח היכל השלישי | העומד לימין השקוף ורצוציאל השר העומד לשמאל השקוף עמו.

221 §

והראה אותם | שני חותמות אחד של צורטק יהוה הראה אותו לעומדים לימין ושל דהביון שר הפנים הראה אותו לעומדים לשמאל מיד תופסין אותך אחד מימין ואחד | משמאלך ומוליכים 30 לפניך שני שרים מלפניך ושני שרים מאחריך ומשלימין אותך || 155 ומוהירין עליך לפחדאל שר שהוא פתח היכל רביעי ועומד לימין השקוף וגבורתיאל | השר העומד לשמאל השקוף עמו.

222 §

והראה אותם שני חותמות אחד של זבוריאל יהוה | ואחד מרגיואל שר הפנים של זבוריאל יהוה הראה אותם לעומדים לימין ושל מרגיואל | שר הפנים הראה לעומדים לשמאל מיד תופסין אותך אחד מימין ואחד משמאלך | עך שמוליכין אותך 5 ומוסרין אותך ומוהירין עליך לתחאל השר שהוא ראש פתח היכל החמישי ועומד לימין וערויאל השר העומד לשמאל השקוף עמו..

223 §

והראה אותם | שני חותמות אחד של טרטביאל יהוה ואחד של זופטריאל שר הפנים של טרטביאל יהוה הראה אותו לעומדים לימין של זופטריאל השר הפני הראה אותם לעומדים לשמאל מיד תופסין | אותך ומוליכין לפניך שלשה שרים מאחריך ואולי

224 §

מפני ששומרי פתח היכל הששי היו | משחיתים ביורדי מרכבה ולא ביורדי מרכבה שלא ברשות והיו מצוין עליהם | ומכים אותם ושורפין אותם ומעמידים אחריהם במקומן ואף אחריהם העומדים תחתיהם כך היא | מרתם אינם מתייראין ואין מעלים על לב לומר מה אנו נשרפין וכי מה הנזיה | יש לנו שאנו משחיתים

לשבוריאל השר שהוא ראש פתח
היכל שלישי | ועומד לימין השקוף
ורציצאל השר העומד לשמאל
השקוף עמו.

221§

ג' והראה אותם שני חותמות
אחד שלצורט(ת)ק יי ואחד
שלרהבירון ס"א שלרהבירון
שר הפנים. שלצורטק יי הראה
אותו לעומדים | לימין
ושלרהבירון שר הפנים הראה
אותו לעומדים משמאל מיד
תופשין אותך אחד מימין ואחד
משמאלך | ומוליכין אותך שני
שרים מלפניך ושני שרים
מלאחרך ומוליכין אותך עד
שמשלימים אותך ומהירין עליך |
לפחדיאל השר שהוא ראש פתח
היכל רביעי ועומד לימין השקוף
וגבורתיאל השר העומד לשמאל
השקוף.

222§

ד' והראה אותם שני חותמות אחד
שלבוריאל ס"א שלבוריאל יי
ואחד שלמרגיאל ס"א
שלמרגיאל שר | הפנים
שלבוריאל יי הראה אותו
לעומדים לימין ושלמרגיאל
הראה אותו לעומדים לשמאל
מיד תופשין כך | אחד מימין
ואחד משמאלך עד שמוליכין
אותך ומוסרין אותך ומשלימין
אותך ומהירין עליך לתהיאל |
השר שהוא ראש פתח היכל
חמישי ועזריאל ס"א ועזריאל
השר העומד לשמאל השקוף.

223§

ה' והראה להם שני חותמות אחד
שלטורביאל יי ואחד
שלזהפנוריא שר הפנים.
שלטורביאל יי הראה אותו
לעומדים | ולזהפנוריא שר
הפנים הראה אותו לעומדים
לשמאל מיד תופשין אותך
ומוליכין אותך שלשה שרים |
מלפניך ושלשה שרים מאחרך
ואולי.

224§

ו' מפני ששומרי פתח היכל הששי
היו משחיתים ביורדי | מרכבה
ולא ביורדי מרכבה שלא ברשות
והיו מצוין עליהם ומכין אותם
ושורפין אותם ומעמידן אחרים |
במקומם ואף אחרים העומדים
חתתין כך היא מרתן אינם
מתיראין ומעלין על לב לומר
למה | אנו נשרפים וכי מה הנאה
יש לנו שאנו משחיתים ביורדי

עליך לשבוריאל השר שהוא ראש
פתח היכל | השלישי ועומד לימין
המשקוף ורציצאל השר העומד
לשמאל המשקוף עמו.

221§

ג' והראה אותם שני חותמות אחד
של צורתק יי ואחד של דהבירון
שר הפנים של צורתק יי | הראה
אותו לעומדים לימין ושל
דהבירון שר הפנים הראה אותו
לעומדים לשמאל מיד תופשין
אותך אחד מימין ואחד
משמאלך ומוליכין לפניך שני
שרים מלפניך ושני שרים
מאחרך עד שמוליכין אותך
ומשלימין אותך ומהירין עליך |
לפחדיאל השר שהוא ראש פתח
היכל הרביעי ועומד לימין
המשקוף וגבורתיאל השר העומד
לשמאל המשקוף עמו.

222§

ד' והראה אותם שני חותמות אחד
של זבוריאל יי ואחד
מרגיאל שר הפנים. של זבוריאל
יי הראה אותו לעומדים | לימין
ושל מרגיאל שר הפנים הראה
אותו לעומדים לשמאל | מיד
תופשין אותך אחד מימין ואחד
משמאלך עד שמוליכין | אותך
ומוסרין אותך ומשלימין ומהירין
עליך לתהיאל השר | שהוא ראש
פתח היכל החמישי ועומד לימין
המשקוף ועזריאל | השר העומד
לשמאל המשקוף עמו.

223§

ה' והראה אותם שני חותמות
אחד של טורביאל יי ואחד של
זהפנוריא שר | הפנים. של
טורביאל יי הראה אותו לעומדים
לימין ושל | זהפנוריא שר הפנים
הראה אותו לעומדים לשמאל.
מיד | תופשין אותך ומוליכין אותך
[מלפניך] שלשה שרים מלפניך |
ושלשה שרים מאחרך ושני שרים
מאחוריך | ואולי.

224§

ו' מפני ששומרי פתח היכל הששי
היו משחיתים מיורדי מרכבה ולא
ביורדי מרכבה | שלא ברשות
והיו מצוין עליהם ומכין אותם
ושורפין אותם ומעמידן אחרים |
במקומם ואף העומדים האחרים
[האחרים העומדים] כך היא |
מרתם אינן מתיראין ואינן מעלין
על לב לומר למה אנו | נשרפים
וכי מה הנאה יש לנו שאנו

ורציצאל השר העומד לשמאל
המשקוף עמו..

221§

ג' והראה אותו ב' חותמות אחד
של צורטק יי ואחד של
רהבירון שר הפנים של צורטק
יי הראה לעומדים לימין | של
רהבירון הראה לעומדים
לשמאל מיד תופשין אותך אחד
מימין ואחד משמאל ומוליכין ב'
שרים מלפניך וב' שרים מאחריך |
ומשלימין אותך עד שמוליכין
אותך ומהירין עליך לפחדיאל |
השר שהוא ראש פתח הרביעי
ועומד לימין המשקוף וגבורתיאל |
השר העומד לשמאל המשקוף
עמו.

222§

ד' והראה אותם ב' חותמות אחד
של זבוריאל יי ואחד של
מרגיאל שר הפנים של זבוריאל
יי הראה לאותן העומדים לימין
ושל | מרגיאל הראה לעומדים
לשמאל מיד תופשין אותך אחד
מימין | ואחד משמאל עד
שמוליכין אותך ומוסרין אותך
ומשלימין | אותך ומהירין עליך
לתהיאל השר שהוא ראש פתח
היכל | החמישי ועומד לימין
המשקוף ועזריאל השר העומד
לשמאל המשקוף עמו..

223§

ה' והראה אותם ב' חותמות אחד
של | טורביאל יי ואחד של
זהפנוריא שר הפנים של
טורביאל יי הראה לעומדים
לימין ושל שר הפנים | לעומדים
לשמאל מיד תופשין אותך
ומוליכין אותך ג' שרים לפניך וג'
מאחריך ואולי

224§

מפני שומרי היכל הששי היו
משחיתים | ביורדי מרכבה ולא
ביורדי מרכבה שלא ברשות והיו
מצוין עליהם | ומכין אותן
ושורפין אותן ומעמידן אחרים
במקומיה ואף אחרים | העומדים
חתתין כך היא מרתן אינם
מתיראים ומעלין ללב | לומר למה
אנו נשרפים וכי מה הנאה יש לנו
שאנו משחיתים | ביורדי מרכבה

שאנו משחיתים ביורדי מרכבה
אלא| היורדי מרכבה שלא ברשות
ועדיין כך הוא מרתם של שומרי
פתח היכל | שישי. סליק פרק.
אי קוישי טריאה.

5

225§

א'ר ישמעאל א'מ' לי כל | ח' | 10
חבירים בן גאים אתה מושל באור
10 תורה כ' נחוניא בן הקנה ראה
אותו | והחזיר אותו וישב אצלו
מצפייה שהיה | צופה | מצין
בצפות המרכבה ואמר לנו | מי
הוא מיורדי מרכבה ולא מיורדי
15 מרכבה שהיו פוגעין בהן שומרי
פתח | היכל השישי ולא היו נוגעין
ביורדי המרכבה כל עיקר מה
הפרש יש בין אילו | לאילו

20

226§

ב. א'ר ישמעאל מיד וטלתי מטלת
של מילת פרהבא ונתתיה לר'
עקיב' | ור עקיבא נתנה לעבד
25 שלנו לומר לך והעמד מטלה זו.
אשר אשה שטבלה | ולא עלתה לה
טבילה והטבילה שאם תבא אותה
י? | ותאמר מרת וסתה לפני | ח'
חבירה בידוע שאחד אוסר והרב
30 מתירין אמרו לאותה אשה געי בה
| בטלה זו בראש אצבע צרדא
שליך ואל תדרסי ראש האצבע
עליה אלא כאדם | שנוטל נימא
מגלגל עינו שנפלה מרחף אותה
35 ברמיזה.

40

227§

ג. הלכו ועשו כן והניחו את
המטלת לפני ר' ישמעאל נעץ בה
טרוביאי שלה דם מליאה פלאטון
| ששרוי באפלטון נקר והניחוה
45 הקנה ומיד פטרוה | מלפני כסא
הכבוד שאהיה יושב ורואה בגאווה
מופלא וסררה משונה בגאווה של
ח' | רומי וסררה של זיהיון
50 שמתרגשות לפני כסא הכבוד
שלשה פעמים בכל יום | ויום
במרום משנברא העולם עד
עכשיו לשבח.

55

228§

ד'. ובקשנו ממנו מיורדי מרכב | 25
ולא מיורדי מרכבה א'מ' לנו אילו
בני אדם שלוקחין אותו יורדי
מרכבה ומעמיד | אותו למעלה
60 מהם ומושיבים אותם לפניהם
ואומרים להם צפו וראו והאזינו |
וכתבו כל מה שאנו אומרים וכל

מרכבה ולא ביורדי מרכבה שלא | 10
ברשות ועדיין כך היא מידתם של
שומרי פתח היכל השישי.

225§

אמר ר' ישמעאל אמרו | לנו כל
חבורה בן גאים אתה מושל באור
של תורה כ' נחוניא בן | הקנה
ראה אותו והחזיר אותו וישב
אצלו מצפייה שהיה מצין |
בצפיית המרכבה ואמר לנו מהו
מיורדי מרכבה ולא מיורדי
מרכב(ה) | שהן פוגעין בהן שומרי
25 פתח היכל השישי ולא היו נוגעין
ביורדי | מרכבה כל עיקר מה
הפרש בין אילו לאילו.

226§

א'ר' מיד | אני וטלתי של מלת
פרחבא ונתתי אותה לר' עקיבה
ור' עקיבה נתנה | לעבד שלנו
לומר לך והעמד מ(ט)לת זו
אצל אשה שטבלה ולא עלתה לה
טבילה והטבילה שאם תבא אותה
האשה ותאמר מרת וסתה | לפני
30 החבורה בידוע שאחד אוסר ורוב
מתירין אמרו לאותה אשה | בעי
במטלית זו ברא אצבע צרדה של
יד ואל תדרני ראש אצבע עליה |
אלא כאדם שנוטל עמה מגלגל
שנפלה מרחח אותה ברמיזה.

227§

הלכו ועשו כן והניחו המטלית
לפני ר' ישמעאל עץ בה מורטיא
של הדס | מ' | מליאה פליטון
ששרוי(ה) | בה | באפרסמון נקי
והניחוהו על ארכובותיו של
נחוניא | בן הקנה מיד פטרוהו
5 מלפני כסא כבוד שהיה יושב
וראה בגאווה מופלא(ה) | ושררה
משונה בגאווה של רוממה ושררה
של זיהיון שמתרגשות לפני | כסא
כבוד ג' פעמ' בכל יום | ויום
במרכבה משנברא העולם ועד
עכשיו | לשבח.

228§

ובקשנו ממנו מי הוא מיורדי
מרכבה ולא מיורדי מרכב(ה) |
ואמר לנו אילו בני אדם שהיו
לוקחין אותן יורדי מרכבה
ומעמידן | מהן למעלה מהן
10 מושכין אותן לפני' | אומר להם
צפו וראו והאזינו | ו | וכתבו וכל

מיורדי מרכבה ולא | מ' | ביורדי
מרכבה שלא ברשות ועד | אין כך
היא מידתם של שומרי פתח היכל
השישי. סליק פרקא

225§

י' | א'מ' ישמעאל אמרה לי כל | 15
חזקה בן גיאה אתה | ש(?) | אתה
מושל באור גדול באותה של תורה
כ' נחוניא בן הקנה ראה אותו
החזר | אותו וישב אצלו מצפיית
מה שהוא מצין בצפיית המרכבה
ואמר לנו ויפריש לנו | מהו מיורדי
מרכבה ולא ביורדי מרכבה שהיו
פוגעין בהם שומרי היכל השישי
ולא | היו נוגעים ביורדי מרכבה
כל עיקר מה הפרש בין איל
לאילו.

226§

א'מ' ישמעאל | מיד וטלתי
מטלית של מילא פורח בא ונתתי
אותה לר' עקיבה ור' עקיבה נתן
אותה | לעבד שלנו לו אמר לך
ה(ט)לת | מ(ט)לת זו אצל אשה
שטבלה ולא עלתה לה טבילה
שאם | תבא אותה האשה ותאמר
מרת וסתה לפני חבורה כידוע
שאחד אוסר והרוב מתירין |
אומרין לה לאותה אשה געי בה
במטלית זו בראש הצבע צרדה
של יד עליה ואמרו | לה אל
תדרשי ראש אצבע צרדה של יד
עליה אלא כאדם שנוטל נימא
25 מגלגל עינו שנפלה | ומרחח אותה
בדמי זה.

227§

הלכו ועשו כך והניחו את
המטלית לפני ר' ישמעאל נעץ
בה מוריביה של דם שמלאה
פיליטון ששרוי באפרסמון נקי
הניחו אותה על | ארכובותיו של
ר' נחוניא בן הקנה ומיד פטרוהו
ומלפני כסאו כבוד שהיה יושב
ורואה | בגאווה מופלא וסוררה
משונה בגאווה של רוממה וסוררה
של זיהיון שמתרגשות לפני כסאו |
כבוד שלשה פעמים בכל יום
במרום מיום שנברא העולם ועד
עכשיו לשבח

228§

ובקשנו | ממנו מה שהוא מיורדי
מרכבה ולא ביורדי מרכבה אמר
לנו אילו בני אדם שהיו | לוקחין
30 אותם יורדי מרכבה ומעמידים
אותם למעלה מהם או שמושיבין
אותם לפניהם | ואומרים להם צפו
וראו והאזינו וכתבו כל מה שאנו

מרכבה ולא ביורדי מרכבה שלא
ברשות | ועדיין כך היא [מידך] 30
מידתם שלשומרי פתח היכל
הששי. סליק פירקא

225 §

ויח' אמ' ר' ישמעאל | אמרה לי
כל חבורה בן [?] נאים אתה שאתה
מושל באור גדול באורה שלתורה
כר' נחוניא בן הקנה ראה | אותו
והחזר אותו וישב אצלנו מצפייה
שהיא מצין בצפיית המרכבה
ויאמר לנו ויפרש לנו מה הוא |
מיורדי מרכבה ולא מיורדי
מרכבה שהיו פוגעין בהן שומרי
פתח היכל ששי ולא היו נוגעין
ביורדי | מרכבה כל עיקר מה
הפרש בין אילו לאילו.

226 §

ב' אמ' ר' ישמעאל מיד גטלתי
מטלית שלמילת | פרחבא ונתתי 35
אותה לר' עקיבא ור' עקיבא נתנה
לעבד שלנו לומר לך והעמד
מטלית זו אצל אשה | שטבלה ולא
עלתה לה טבילה והטבילה שאם
תבוא אותה האשה ותאמר מידת
ווסתה לפני חבורה בידוע | שאחד
אוסר והרוב מתירין. ואמרו לה
לאותה אשה געי במטלית זו
בראש אצבע צרדה של [לבך]
ואמרו | לה אל תדרסי ראש
האצבע עליה אלא כאדם שנוטל
וימא [מעל] [מגלגל] עינו שנוטל
לו ומדחיף ס'א ומדחה | אותה
ברמיה.

227 §

ג' הלכו ועשו כן והניחו המטל
לפני ר' ישמעאל נעץ בה מורבייה
שלהם שמלא | ס'א מליאה 40
פלייטון ששרוי באפרסמון נקי
והניחו על ארכובותיו שלר'
נחוניא בן הקנה ומיד פטרוהו |
מלפני כסא כבוד שהיה יושב
ורואה בגאווה מופלאה ושררה
משונה בגאווה שלרוממה ושררה
של זיהיון | שמתרגשות לפני כסא
הכבוד שלש פעמים בכל יום ויום
במרום מיום שנברא העולם ועד
עכשו לשבח.

228 §

ד' ובקשנו ממנו מה הוא מיורדי
מרכבה ולא ביורדי מרכבה ואמ'
לנו אילו בני אדם שהיו לוקחין
אותם | יורדי מרכבה ומעמידין
אותם למעלה מהן או שמושיבין
אותן לפניהן ואומרין להם צפו
וראו והאזינו | וכתבו כל מה שאנו 45

משחיתים מיורדי / מ | מרכבה
ולא ביורדי מרכבה שלא ברשות
ועדיין כך היא | מדתם של שומרי
פתח היכל הששי.

225 §

פרק יח' אמר ר' ישמעאל אמרה
לי כל חבורה | בן גאים אתה 5
שאתה מושל באור הגדול באורה
של תורה כר' | נחוניא בן הקנה
הראה אותו החזר אותו וישב
אצלנו מצפייה | שהוא מצין
בצפיית המרכבה ויאמר לנו
[מהו] [מי הוא] מיורדי מרכבה |
ולא ביורדי מרכבה שהיו פוגעין
בהן שומרי פתח היכל הששי | ולא
היו נוגעין ביורדי מרכבה כל
עיקר מה הפרש בין אלו לאלו.

226 §

ב' אמר ר' ישמעאל מיד גטלתי 10
מטלית של מילאת | פרחבא
ונתתי אותה לר' עקיבא ור'
עקיבא נתנה לשמש והשמ[ש] |
נתנה לעבד שלנו לומר לך והעמד
מטלית זו אצל אשה | שטבלה ולא
עלתה לה טבילה והטבילה שאם
תבוא אותה | האשה ותאמר מדות
וסתה לפני חבורה בידוע שאחד
אוסר | והרוב מתירין ואימדו ס'א 15
אמרין לאותה האשה געי בה
במטלית זו | בראש אצבע צרדה
שליך עליה ואמרו לה אל תדרסי
ראש | אצבע צרדה שליך עליה
אלא כאדם שנוטל נימה מגלגל |
עינו שנוטל לו ומדחיף אותה
ברמיה.

227 §

ג' הלכו ועשו | כן והניחו את
המטלית לפני ר' ישמעאל. נעץ
בה מורבייה | של הרס מליאה 20
פלייטון ששרוי באפלסמון נקי
והניחו אותה | על ארכובותיו של
ר' נחוניא בן הקנה ומיד פטרוהו
מלפני | כסא כבוד שהיה יושב
ורואה בגאווה מופלאה ושררה
משונה | בגאווה של רוממה ושררה
של זיהיון שמתרגשות לפני כסא |
כבוד ג' פעמים בכל יום ויום
במרום מיום שנברא העולם | ועד 25
עכשו לשבח.

228 §

ד' ובקשנו ממנו מי הוא מיורדי
מרכבה | ולא ביורדי מרכבה.
אמר לנו אלו בני אדם שהיו
לוקחין אותן | יורדי מרכבה
ומעמידין אותם למעלה מהם
ומושיבין אותן || אותן לפניהם 80
ואומ' להם צפו וראו האזינו

ולא ביורדי מרכבה שלא ברשות
ועדיין כך היא | מדתם של שומרי
פתח היכל הששי.

225 §

פ' יח' אמ' ר' ישמעאל | אמרו לו 5
כל חבורה בן גאים אתה מושל
באור של | תורה כר' נחוניא בן
הקנה ראה אותו והחזר אותו וישב
אצלנו | מצפייה שהיה מצין
בצפיית המרכבה ואמ' לנו מה
הוא מיורדי | מרכבה ולא מיורדי
מרכבה שהן פוגעין בהם שומרי
פתח | היכל הששי ולא היו נוגעין
ביורדי מרכבה כל עיקר מה | 10
הפרש בין אלו לאלו.

226 §

ב' אמ' ר' ישמעאל מיד אני גטלתי
מטלית | של מלת פרחבא ונתתי
אותה לר' עקיבא ור' עקיבא |
נתנה לעבד שלנו לומר לך והעמד
מטלית זו אצל אשה שטבלה | ולא
עלתה לה טבילה והטבילה שאם
תבוא אותה האשה | ותאמר מדת
ווסתה לפני החבורה בידוע
שאחד אוסר | והרוב מתירין. 15
אמרו לאותה אשה געי במטלית זו
בראש | אצבע צרדה של יד ואל
תדרסי ראש האצבע עליה אלא
כאדם | שנוטל נימה מגלגל עינו
שנוטל מרחא אותה ברמיה. 35

227 § 40

ג' | הלכו ועשו כן והניחו את
המטלית לפני ישמעאל נעץ בה |
מורבייה של הרס מליאה פליטון
ששרוי בה באפרסמון נקי | 20
והניחוהו על ארכובותיו של
נחוניא בן הקנה מיד פטרוהו |
מלפני כסא כבוד שהיה יושב
ורואה בגאווה מופלאה ושררה |
משונה בגאווה של רוממה ושררה
של זיהיון שמתרגשות לפני | כסא
הכבוד. ג' פעמים בכל יום ויום
במרכבה משנברא || העולם ועד 24
עכשו לשבח.

228 § 55

ד' ובקשנו ממנו מי הוא מיורדי |
מרכבה ואמ' לנו אלו בני אדם
שהיו לוקחין אותן. | יורדי מרכבה
ומעמידין מהן למעלה מהן
ומושיבין אותן לפניהם | אומ'
להם צפו וראו והאזינו וכתבו כל
מה שאנו אומ' וכל מה | שאנו אומ' 5

מה שא[?] (ת)ם שומעין מלפני
כסא כבוד ואות' | בני אדם אינם
הגונים לכך. לפיכך היו פוגע'
בהם שומרי פתח היכל השישי. |
והיו זהירים שנתבררו לבם בני
אדם כשרים והם מחבירים
הבדירים.

229 §

ה. | כשאתה בא ועומד על פתח
היכל השישי הראה שלשה
חותמות של שומרי | פתח היכל
השישי הראה שני חותמות
לקפציאל השר וקפציאל חרבו
שלופה | בידו ושודדים ויוצאים
מבה בריקים והיה מעוררה על כל
מי שאינו ראוי להסתכל | למלך
וכסא ואין כל ברייה ממחה בידו
וחוצו [וחצין] צווחת ואומרת הכל
ועומדת | במשקוף של ימין.

230 §

ו. וחותר אחד הראה לדומיאל.
וכי דומיאל שמו והלא. | והלא
אבידהירדיהם שמו ולמה נקרא
שמו דומיאל. א' ישמעאל כך
א' ר' נחוניא בן הקנה בכל יום
יום בת קול יוצאת מערבות
רקיע ומכריו ואומר | בבד
שלמעלה כך אומר טעום.
ובמרמ' צצה' ופוריגש יהוה
אלקי ישראל קרא | א(י)תו
דומיאל. ואית דאמרי געשת ופורי
געשת. יהוה אלקי ישראל קרא
אותו | דו' דומיאל על שמו מה אני
רואה ומחריש כך דומיאל רשות
שלו משקוף של ימין | והיה דוחה
אותו | קפציאל | קפציאל ואין לו
עליו לא איבה ולא שנאה ולא
קנאה ולא תחרות | אלא אילו
לכבודי ואילו לכבודי. סליק פרק
איקוישי טשרה

231 §

הרריאל יפעלו פעלי | שני
(ת)תמות הללו הראה מה שהוא
לקפציאל גררוניה שר הפנים
הראה | לדומיאל השר ישר ועלוב.
מיד הוה קפציאל השר דורך
קשתו ונוטש ומבא לך רוח | סערה
ומושיב בקרן של גנה ומתקיע
לפניך כשיעור שמות אלפים
ורבבות | קרנים ושלשת אלפים
רבבות שופרות. וארבע אלפים
רבבות חוצצרות ודומיאל /הש |
השר תופס דורך והולך לפניו.

וכל מה | שאנו שומעין מלפני כסא
כבוד ואותם בני אדם אינם הגונים
לכך לפיכך | היו פוגעין בהן
שומרי פתח היכל השישי. היו
זהירין שתבררו לבם בני אדם |
כשרים והן מחבירים הבדוקין.

229 §

ה. | כשאתה בא ועומד על פתח
היכל | השישי והראה שלשה
חותמות של שומרי פתח היכל
שישי לקפציאל השר | שחרבו
שלופה בידו ושודדים ויוצאים
ממנה בריקים והיה מעוררה על
כל מי שאינו | ראוי להסתכל
במלך וכסא ואין כל ברייה
שממחה בידו וחברו שלופה
צווחת. | ואומרין הכל
וע[מ] (ומ)רין במשקוף לימין.

230 §

ו. ואחד של דומיאל. וכי דומיאל |
שמו והלא אביר גהיריהם שמו
למה נקרא שמו דומיאל א'ר'
ישמע' | כך אמ' ר' נחוניא בן הקנה
בכל יום יום [יוצאת] בת קול
יוצאת מערבות | רקיע ומכריו
ואומר בית דין של מעלה כך
אומרים טעום ובר מנצה זפוכי
גשש | יס'א' געשת יי' אלהי ישר'
קרא אתי דומיאל על שמי ומה
[ש]אני רואה מחריש | כך דומיאל
רשות שלי משקוף של ימין והוא
דוחף אתו קפציאל השר | ואין לו
עליו לא איבה ולא שנאה ולא
קנאה ולא תחרות. אלא אילו
לכבודי | ואילו לכבודי.

231 §

פרק יט'. הרריאל ופעלי
[יפעלין] פעלי שני חותמות |
הללו הראה מי ש[?] הוא לקפציאל
ובררוניה הראה לדומיאל השר שר
ישר | ועלוב מיד היה קפציאל
השר דורך קשתו ונוטש ומביא לך
רוח סערה | ומושיב אותך בקרן
של גנה ומתקיע לפניך כשיעור
שמות אלפים | רבבות קרנים
ושלשה אלפים רבבות שופרות
וארבעת אלפים רבבות |
חוצצרות ודומיאל השר תופס
דורך והולך לפניך.

מה שאני אומר וכל מה שאנו
שומעין מלפני כסא הכבוד | ואותן
בני אדם אינם הגונים לכך לפיכך
היו פוגעין בהן שומרי פתח | היכל
השישי הוה זהירין הוה זהירין
שתבררו לבם בני אדם כשרים
והם | מחבירים הבדוקים..

229 §

כשאתה בא ועומד על פתח היכל
השישי | לקפציאל השר שחרבו
שלופה בידו ושודדים ויוצאים
ממנה בריקים והיה | מעוררה על
מי שאינו ראוי להסתכל במלך
וכסא ואין כל בריה /ש' שממחה
בידו וחברו שלופה צווחת ואומר
הכל ועומד במשקוף ימין..

230 §

ואחד של רומיאל וכי רומיאל
שמו והלא נהרריהם שמו למה |
נקרא רומיאל א'ר' א'ר' נחוניא בן
הקנה בכל יום בת קול יוצאה /מ'
מערבות רקיע ומכרית ואומרת
בבד של מעלה כך אומר טעום |
וברמנצה זפיכי גשש ה אלדי
ישראל קרא אותו רומיאל על
שמי. | ומה אני רואה מחריש כך
רומיאל רשות שלי משקוף של
ימין והוא | רוחף אותו קפציאל
השר ואין לו עליו לא איבה ולא
שנאה לא קנאה | ולא תחרות אלא
אילו לכבודו ואילו לכבודו..

231 §

הרריאל | ופעלי פעלי שני
חותמות הללו הראה מי שהוא
לקפציאל ובררוניה. | הראה
לרומיאל השר שר | ר' (י)שר
ועלוב מיד היה קפציאל דורך
קשתו | ונוטש ומביא לך רוח
סערה ומושיב אותך בקרן של
גנה ומתקיע | לפניך כשיעור ח'
אלפים רבבות קרנים וג' אלפים
רבבות שופרות | וד' אלפי'
רבבות. ורומיאל השר תופס רצון
הולך לפניך..

אומרים וכל מה שאנו שומעין |
מלפני כסאו כבודו ואותם בני
אדם אינם הגונים לכסא הגונים לכך
לפיכך היו פוגעין בהם | שומרי
היכל השישי היו זהירין שתבררו
לבם בני אדם כשרים והן
מחבירין הבדוקים |

229 §

כשאתה בא ועומד על פתח היכל
השישי הראה שלוש חותמות של
שומרי פתח היכל השישי | אחד
לקפציאל השר שנים לקפציאל
השר שהיתה חרבו שלופה בידו
והיו שודדים ויוצאים | ממנה בריקים
והיה מעורר אתה על כל מי שאין
ראוי להסתכל במלך וכסא ואין
כל | ברייה שממחה בידו והיתה
צווחת ואומרת הכל ועומד
במשקוף של ימין

230 §

ואחד לדומיאל | וכי דומיאל שמו
והלא אבירגאודרהם שמו ולמה
נקרא שמו דומיאל אמר' ישמעאל
כך אמר' | נחוניא בן הקנה בכל
יום יום בת קול יוצא מערבות
רקיע ומזכירין ואומר' בבית דין |
של מעלה כך אומר טעום
וברמציין ופופיגשעת יהוה אלהי
ישראל קרא אותו דומיאל | על
שמו מה אני רואה ומחריש כך
דומיאל רשות שלו היא משקוף
של ימין והיה רוחף אותו | וצפיאל
השר ואין לו עליו לא איבה ולא
שנאה ולא קנאה ולא תחרות אלא
אילו לכבודי | ואילו לכבודי. סליק
פרקא

231 §

י' הרריאל ופעלו פעלו חותמות
הללו הראה | מי שהוא לקפציאל
וברציא הראה לדומיאל ובדומה
השר שר | ושר ועליה מודם היה
קפציאל השר דורך קשתו וטש
חרבו ומביא לך רוח סערה
ומושיב | אותך בקרן של גנה והיה
מתקיע לפניך כשיעור שמנה
מאות אלפים רבבות קרנים |
ושלשת אלפים רבבות שופרות
וארבעת אלפים רבבות חוצצרות
ודומיאל השר תופס דורך | והולך
לפניך..

אומרים וכל מה שאנו שומעים
מלפני כסא הכבוד ואותם בני
אדם אינם הגונים | לכך לפיכך
היו פוגעין בהן שומרי פתח היכל
הששי. הוּוּ זְהִירִין שְׁתַּבְּרְרוּ לָכֵם
בְּנֵי אָדָם כְּשֵׁרִים וְהֵם | מַחְבְּרִים
הַבְּדוּקִים.

229§

ה' כשאתה בא ועומד על פתח
היכל הששי הראה שלש חותמות ||
שלשומרי פתח היכל הששי שנים
לקצפיאל הסר שהיתה חרבו
שלופה בידו והיו טורדין ויוצאין
ממנה ברקים והיה מעורה על כל
על כל מי שאינו ראוי להסתכל
במלך וכסאו ואין כל בריה |
שממחה בידו והיתה חרבו שלופה
צווחת ואומרת הכל ועומד
במשקוף שלימין.

230§

ו' ואחד של רומיאל וכי | רומיאל
שמו והלא אבירגהידריהם שמו
ולמה נקרא שמו רומיאל אמ' ר'
ישמעאל כך אמ' ר' נחוניא בן
הקנה | בכל יום ויום בת קול
יוצאת מערבות רקיע ומכרות
ואומרת בבית דין שלמעלה. כך
אמר טעוס | וברמנצה זפוכי געשת
ה' שמויי ישראל קרא אותו ס'א
קראו אותו רומיאל על שמי מה
אני רואה ומחריש | כך רומיאל
רשות שלו היא משקוף שלימין
והיה רוחף אותו קצפיאל השר
ואין לו עליו לא איבה ולא קנאה
ולא | שנאה ולא תחרות אלא אילו
לכבודי ואילו לכבודי ס'א
לכבודו. סליק פירקא

231§

ו'י' זְהִירִיאל ופעלי פעלי ס'א
ופעלו פעלו שני חותמות הללו
הראה מי שהוא ס'א משהוא
לקצפיאל השר וברוניה ס'א |
ובריניא הראה לרומיאל השר שר
ישר ועלוב. מיד היה קצפיאל
השר דורך קשתו וגווש חרבו
ומביא לך | רוח סערה ומושיב
אותך בקרן שלונגה והיה מתקיע
ס'א מתריע לפניך בשיעור שמונה
אלפים רבבות קרנים | ושלשת
אלפים רבבות שופרות וארבעת
אלפים רבבות חצוצרות ולרומיאל
השר תופש דורן והולך לפניך.

וכתבו כל מה שאנו | אומרים וכל
מה שאנו שומעים מלפני כסא
כבוד ואותן | בני אדם אינן הגונים
בכך לפיכך היו פוגעין בהן
שומרי פתח | היכל הששי. הוּוּ
זְהִירִין שְׁתַּבְּרְרוּ לָכֵם בְּנֵי אָדָם
כְּשֵׁרִים וְהֵם | מַחְבְּרִים הַבְּדוּקִים.

229§

ה' כשאתה בא ועומד על פתח
היכל הששי הראה שלשה חותמות
של שומרי פתח היכל הששי | שנים
לקצפיאל השר שהיתה חרבו
שלופה בידו והיו טורדין | ויוצאין
ממנה ברקים והיה מעורה על כל
מי שאינו ראוי | להסתכל במלך
וכסאו ואין כל בריה שממחה
בידו והיתה | חרבו צווחת ואומרת
חבל ועומד במשקוף של ימין. 1/

230§

י'וחתם' אחד (הראה) לרומיאל
וכי דומיאל שמו והלא {אביג'
/אביג' | אבירגהידריהם שמו
ולמה נקרא שמו דומיאל. אמר ר'
ישמעאל כך אמר לי ר' נחוניא בן
הקנה רבי בכל יום ויום בת | קול
יוצא מערבות רקיע ומכרין
ואומר בב' של מעל. כך | אמר
טעוס ובר מצציה ופוכי שעת יו'
אלהי ישראל | קראו אותו דומיאל
על שמי מה אני רואה ומחריש כך
| דומיאל רשות שלו הוא משקוף
של ימין והיה דוחף אותו |
קצפיאל השר ואין לו עליו לא
איבה ולא תחרות אלא אלו |
לכבודי ואלו לכבודי..

231§

פרק י'ט' זְהִירִיאל ופעלי פעלי
שני חותמות הללו הראה | מי
שהוא לקצפיאל וברוניה הראה
לרומיאל השר שר ישר | ועלוב
מיד היה קצפיאל השר דורך
קשתו ולוטש חרבו | ומביא לך רוח
סערה ומושיב לך בקרן של גנה
והיה מתקיע | לפניך כשיעור
שמונה אלפים (רבבות) קרנים
ושלשת אלפים רבבות | שופרות
וארבעת אלפים רבבות חצוצרות
ודומיאל השר | תופש דורן והולך
לפניך.

וכל מה שאנו שומעין מלפני כסא
הכבוד ואותן בני | אדם אינם
הגונים לכך לפיכך היו פוגעין
בהם שומרי פתח | היכל הששי
הוּוּ זְהִירִים שְׁתַּבְּרְרוּ לָכֵם בְּנֵי אָדָם
כְּשֵׁרִים וְהֵם | מַחְבְּרִים הַבְּדוּקִים..

229§

ה' כשאתה בא ועומד על פתח
היכל | הששי הראה 1' חותמות
של שומרי פתח היכל | הששי
לקצפיאל השר שחרבו שלופה
בידו וטורדין ויוצאין ממנה |
ברקים והיה מעורה על מי
שאינו ראוי להסתכל במלך וכסא
| ואין כל בריה שממחה בידו
חרבו שלופה צווחת ואומ' הכל |
ועומד במשקוף ימין.

230§

ו' ואחד של רומיאל וכי רומיאל |
שמו והלא גהדריה. שמו למה
נקרא שמו רומיאל | אמ' ר'
ישמעאל אמ' ר' נחוניא בן הקנה
בכל יום בת קול יוצאה מערבות
רקיע ומכרות ואומרת בב' של
מעלה כך אומ' | טעוס וכדמנצה
זפוכי געשת יי' אלהי ישראל קרא
אותו רומיאל | על שמי ומה אני
רואה מחריש כך רומיאל רשות
שלי משקוף | של ימין והוא דוחף
אותו קצפיאל השר ואין לו עליו
לא איבה | ולא שנאה לא קנאה
ולא תחרות אלא אלו לכבודו
ואלו לכבודו.. סליק

231§

פ'י' זְהִירִיאל ופעלי פעלי שני
חותמות הללו | הראה מי שהוא
לקצפיאל וברוניה הראה |
לרומיאל השר. שר ישר ועלוב
מיד היה קצפיאל דורך קשתו ||
וגווש ומביא לך רוח סערה
ומושיב אותך בקרן של גנה |
ומתקיע לפניך כשיעור ח' אלפים
רבבות קרנים וג' אלפים רבבות
שופרות וד' אלפים רבבות
חצוצרות ורומיאל השר תופש
דורן | והולך לפניך..

232 §

ב. ומה דורון אר' ישמעאל כך אמ' ר נחוניא בן הקנה דורון זה שהיה דומיאל תופס לפני קרון של אותו אדם שזוכה ויורד למרכבה | לא דורון כסף ולא דורון זהב אלא שזכין לאותו אדם ולא היו שואלים אותו לא בהיכל ראשון ולא בהיכל שני. ולא בהיכל שלישי. ולא בהיכל רביעי. ולא בהיכל חמישי. ולא בהיכל ששי. ולא בהיכל שביעי. אלא הוא מראה להן חותמו והם עוזבין אותו ו/ ונכנס.

15

233 §

ג. ובפתח היכל השישי דומיאל השר שומר סף הימין לפתח היכל ה/ השישי יושב על ספסל של יתוק טהור שכל (שבן) זיו מאורות רקיע כבריינו של עולם | ארסטאן ואורא ארסטאר וכנפינן שמושה ערגה. יהוה אלקי ישראל דומיאל השר | מקבל אותם בסבר פנים יפות ומושיבו על ספסל יתוק טהור ויושב אצלו על ימין | סליק פרק אקיווישי פינטוט.

30

234 §

היה דומיאל אומר לו שתיים לפניך אני מעיד ומתרה | בך אין יורד היורד למרכבה אלא שיש בו שתי מדות הללו מי שקרא תור ונביאים וכתובין ושונה מדרש הלכות (ואגן) והגדות ופתרון הלכות | איסור והיתר ומי שקיים כל הכתוב בתורה ושם כל הזהירות של חוקים ושל משפטים ושל תורות שנאמר לו למשה בסיני.

45

235 §

ב. אם אמ' לו לדומיאל השר | יש בו אחת משני מדות אילו. מיד היה דומיאל השר נזקק לגבריאל הסופר וכותב | לו את הנייר בסקריא של קרון לאותו אדם לומר כך וכך תורתו של פלוגי | כך וכך מעשיו ומבקש להכנס לפני כסא כבודו.

55

236 §

ג. וכיון שהיו רואים שומרי פתח היכל שביעי לדומיאל ולגבריאל ולקפציאל שהם 'באים' לפני קרון של אותו אדם | שזוכה ויורד

25

232 §

ב. ומה דורון אר' ישמע' כך אר' נחוניא בן הקנה רבי דורון זה שהיה דומיאל השר תופס | לפני קורין של אותו אדם שזוכה ויורד למרכבה לא דורון של כסף או של זהב אלא עוזבין אתו לאתו אדם ולא 'היו' שואלין אתו לא בהיכל ראשון ולא | בהיכל שני ולא בהיכל שלישי (ו) לא בהיכל רביעי ולא בהיכל חמישי ולא בהיכל ששי | ולא בהיכל שביעי אלא הוא מראה להן חותמן והן עוזבין אותו ונכנס.

31

233 §

ג. ובפתח היכל ששי דומיאל השר שומר הסף שלימין לפתח היכל ששי יושב | על ספסל של ליתוק טהור שן|כו זיו מאורות רקיע כבריינו של עולם ארסטאן | ואירא ארסטאר וכנפינן צמנש ערגה יערגה ס'א' יי אלהי ישראל דומיאל השר מקבל | אותו בסבר פנים יפות ומושיבו על ספסל של ליתוק טהור ויושב אצלו על ימין.

5

234 §

פרק כ. והיה אומר לו שתיים אני מעיד ומתרה בך אין יורד היורד למרכבה | אלא שיש בו שני מידות הללו מי שקרא תורה ונביאים וכתובים ושונה מדרש הלכות ואגדות ופתרון הלכות איסור והיתר ומי שקיים כל הכתוב בתורה ושם כל הזהירות של חוקים ושל משפטים ושל תורות | שנאמר למשה מסיני.

10

235 §

ב. אם אמ' לו לדומיאל השר יש בו אחת משני מ(י)דות | הללו היה דומיאל השר נזקק לו לגבריאל הסופר וכותב | את הנייר בסקריא | של קורין לאותו אדם לומר כך וכך תורתו של פלוגי כך וכך מעשיו ומבקש | ליכנס לפני כסא כבודו.

232 §

ומה דורון אר' כך אר' נחוניא בן הקנה ד' דורות זה שהיה רומיאל // השר | השר תופס לפני קורין של אותו אדם שזוכה ויורד למרכבה לא | דורון של כסף ולא של זהב אלא עוזבין אותו אדם ולא היו שואלין | אותו לא בהיכל ראשון ולא בהיכל שני ולא בהיכל שלישי ולא בהיכל רביעי ולא בהיכל חמישי ולא בהיכל ששי ולא בהיכל שביעי הוא | מראה להם חותמו והן עוזבין אותו ונכנס.

5

233 §

ובפתח היכל | דומיאל השר שומר הסף של ימין לפתח היכל ששי יושב על ספסל | של ליתוק טהור שבידיו מאורות רקיע כברייאנו של עולם. ארסטאן | ואירא. ארסטאר. וכנפינן צמנש ערגה ה אלדי ישראל. דומיאל | השר מקבל אותו בסבר פנים יפות ומושיבו על ספסל של ליתוק | טהור ויושב אצלו על ימין.

10

234 §

והיה אומר לו שתיים לפניך אני מעיד ומתרה בך אין יורד היורד למרכבה אלא שיש בו כך מ/ מדות הללו מי שקרא (תורה) ונביאים וכתובים ושונה מדרש הלכות ופתרון הלכות ואגדות ופתרון הלכות ואיסור והיתר ומי שקיים כל מצוות התורה ושומר כל אזהרות שכתוב בתורה של חוקים ושל משפטים | משפטים ותורות שנאמר למשה מסיני.

15

235 §

אם אמר לו | דומיאל השר יש בו מ' הללו היה דומיאל השר נזקק לו לגבריאל | (ה)סופר וכותב לו את הנייר בסקריא של קורין אותו את שזוכה

232 §

ומה דורון אמ' ישמעאל כך אמ' ר נחוניא בן הקנה מתאים [מתאים] דורון זה | שהיה דומיאל השר תופס לפני קרון של אותו אדם שזוכה ויורד למרכבה לא דורון של כסף | ואף לא דורון של זהב אלא שהיו עוזבין אותו לאותו אדם ולא היו שואלין אותו לא | בהיכל ראשון ולא בהיכל שני ולא בהיכל שלישי ולא בהיכל רביעי ולא בהיכל חמישי | ולא בהיכל השישי ולא בהיכל השביעי אלא הוא מראה להם חותמם והם עוזבין אותו | והוא נכנס

233 §

ופתח היכל השישי היה דומיאל השר שומר שקוף של ימין של פתח היכל השישי | יושב על ספסל של ליתוק טהור ויושב אצלו על יד ימין ס'א יזומא מאורות רקיע כברייאנו | של עולם ארסטאר וכנפינן צמנש צמנש צמנש יא ערגה יי אלהי ישראל דומיאל השר מקבל | אותו בסבר פנים יפות ומושיבו על ספסל של ליתוק טהור ויושב אצלו על ימין. | סליק פרקא

234 §

יח והיה אומר לו שתיים לפניך אני מעיד בה ומתרה | בה אין יורד היורד למרכבה אלא מי שיש בו שתי | מידות הללו מי שקרא תורה ונביאים וכתובים ושונה מדרש הלכות ואגדות | ופתרון הלכות ואיסור והיתר או מי שקיים כל לאו הכתוב | בתורה ושם כל האזהרות | של חוקים ושל משפטים ולתורות שנאמר לו למשה בסיני.

235 §

אם אמר לו לדומיאל השר | יש בו אחת משני מידות הללו היה דומיאל השר מחזיק לו לגבריאל הסופר וכותב לו את | הנייר והיה תולה את הנייר בסקריא של קורין של אותו אדם לומר כך וכך תורתו | של פלוגי וכך וכך מעשיו ומבקש ליכנס לפני כסא כבודו

236 §

וכיון שהיו רואין אותו שומרי פתח היכל השביעי | לדומיאל ולקפציאל שהם 'באים' לפני קרון של אותו אדם | שזוכה ויורד

236 §

ויורד | במרכבה מכסין פניהם ויושבין שהיו נזופין ועומדים ומתירין את | הקשתות הדרוכות ומתירין החרבות הלשושות אל

15

232§
ב' | ומה דורון אמ' ר' ישמעאל כך
אמר ר' נחוניא בן הקנה רבי
דורון זה שהיה רומיאל השר
תופש לפני קרן | שלאותו אדם
שזוכה ויורד למרכבה לא דורון
שלכסף ואף לא דורון שלזהב
אלא שהיו עוזבין אותו לאותו
אדם | ולא היו שואלין אותו לא
בהיכל ראשון ולא בהיכל שני ולא
בהיכל שלישי ולא בהיכל רביעי
ולא בהיכל | חמישי ולא בהיכל
ששי ולא בהיכל שביעי אלא הוא
מראה להם חותמו ס"א חותמין
והם עוזבין אותו | והוא נכנס.

233§
ג' | ובפתח היכל ששי היה רומיאל
השר שומר שקוף שלימין לפתח
היכל ששי יושב | על ספסל | של
לוחות | שלליתוק טהור שבו
ריומא ס"א ויומא ס"א ויו מאלות
ס"א מראית רקיע בבריתו |
שלעולם ארסטאן ס"א ארס
ואית דאמרין ארסטאר ס"א ארס
טאר וכנפין ס"א וכנפין צמנש |
ערגה ס"א ערצה ה' שמוי ישראל.
והיה רומיאל השר מקבל אותו
ספסל | שלליתוק טהור וישיב
אצלו על ידי ימינו. סליק פירקא.

234§
כ" | והיה אומר לו. שתים לפניך |
אני מעיד ומתרה כך אין יורד
היורד למרכבה אלא מי שיש בו
שתי מידות הללו מי שקרא תורה
נביאים | וכתובים ושונה משנה
ומדרש הלכות ואגדות ופתרון
הלכות איסור והתר או מי שקיים
כל הלאוין הכתובים | בתורה
ושמר כל אזהרות שלחוקים
ושלמשפטים ושלתורות שנאמרו
לו למשה מסיני.

235§
ב' | אם אמ' לו | לרומיאל השר יש
בו אחת משתי מידות הללו היה
רומיאל השר מקזיק ס"א וזקק לו
לגבריאל הסופר וכותב | לו את
הנייר והיה תולה את הנייר
בסקרייא שלקרן שלאותו אדם
לומר כך וכך תורתו שלפלו וכך
וכך | מעשיו ומבקש להכנס לפני
כסא כבוד.

236§
ג' | וכיון שהיו רואין שומרי פתח
היכל שביעי לרומיאל |
ולקציפאל ולגבריאל שהם באין
לפני קרן שלאותו אדם שזוכה

232§
ב' | ומה דורון אמ' ר' ישמעאל | כך
אמר ר' נחוניא בן הקנה רבי דורון
זה שהיה רומיאל השר | תופש
לפני קרן של יאותו | אדם שזוכה
ויורד למרכבה לא דורון של |
כסף הוא ולא דורון של זהב אלא
שהיו עוזבין | ס"א שזבין | (ל)אותו
אדם ולא | היו שואלין אותו לא
בהיכל ראשון ולא בהיכל שני ולא
בהיכל | שלישי ולא בהיכל רביעי
ולא בהיכל חמישי ולא בהיכל
הששי | ולא בהיכל השביעי אלא
הוא מראה להן חותמות והן
עוזבין אותו והוא נכנס.

233§
ג' | ובפתח היכל הששי היה
רומיאל השר | שומר הסף של ימין
לפתח היכל הששי יושב על
ספסל של ימין | של ליתיק טהור
שבו זיו מאורות רקיע ובריתו של
עולם | אדסטאן ובנפיכזט
צמנשערגה יי אלהי ישראל. והיה
רומיאל השר מקבל אותו בסבר
פנים יפות ומושיבו על ספסל | של
ליתיק טהור ויושב אצלו על
ימינו.

234§
פרק ב' | והיה (רומיאל) אומר לו
שתים לפניך אני מעיד | ומתרה
כך. אין היורד יורד למרכבה
אלא מי שיש בו שתי | מדות הללו
תורה נביאים וכתובים ושונה
משניות ומדרש | הלכות והגדות
ופתרון הלכות אסור והתר או מי
ס"א ומי שקיים כל | לאו (ס"א).
הכתוב בתורה ושומר כל הזהרות
של חקים ומשפטים | ושל תורות
שנאמרו לו למשה מסיני.

235§
ב' | אם אמ' לו לרומיאל | השר יש
בו אחת משתי מדות הללו. (מיד)
היה דומיאל השר נזקק | לו
לגבריאל הסופר וכותב לו את
הנייר והיה תולה את הנייר |
בסקרייא של קרן של אותו אדם
לומר כך וכך תורתו של | פלו כך
וכך מעשיו ומבקש להכנס לפני
כסא כבוד.

236§
ג' | וכיון שהיו רואין שומרי פתח
היכל השביעי לרומיאל
ולקציפאל | ולקציפאל שהן באין
לפני קרן של אותו אדם שזוכה

232§
ב' | ומה דורון אמ' ר' ישמעאל כך
אמר ר' נחוניא בן הקנה ר' דורון
זה שהיה נותן רומיאל | השר תופש
לפני קורין של אותו אדם שזוכה
ויורד למרכבה לא | לא דורון של
כסף ולא של זהב אלא עוזבין
אותו אדם ולא היו | שואלים אותו
לא בהיכל ראשון ולא בהיכל ב'.
ולא ב' וביד | ולא בהיכל ה'. ולא
ב' ולא ב' אלא הוא מראה להם
חותמו והן | עוזבין אותו ? ונכנס..

233§
ג' | ובפתח היכל רומיאל השר
שומר | הסף של ימין לפתח היכל
ששי יושב על ספסל של ליתוק |
טהור שבידיו מאורות רקיע
בבריתו של עולם ארסטאן |
ואירא ארסטאר וכנפין צמנש
(ערגה) יי אלהי ישראל ורומיאל
השר מקבל אותו בסבר פנים
יפות ומושיבו על ספסל של
ליתוק | טהור ויושב אצלו על
ימינו.

234§
פ"כ והיה אומ' לו שתים | לפניך
אני מעיד ומתרה כך אין יורד
היורד למרכבה אלא שיש בו ב'
מדות הללו מי שקרא תורה
נביאים | וכתובים ושונה תורה
ושונה משניות ומדרש הלכות
ואגדות | ופתרון הלכות אסור
והתר ומי שקיים כל לאו הכתו'
בתורה | ושומר כל אזהרות שכתו'
בתורה של חוקים ושל משפטים |
ותורות שנאמרו למשה מסיני.

235§
ב' | אם אמ' בו לרומיאל | השר יש
בו מב' מדות הללו היה רומיאל
השר נזקק | לו לגבריאל הסופר
וכותב לו את הנייר בסקרייא של
קורין אותו | אדם לומ' כך וכך
תורתו של פלוני כך וכך מעשיו
ומבקש ליכנס | לפני כסא כבוד.

236§
ג' | וכיון שהיה רואים שומרי פתח
היכל | השביעי לרומיאל
ולקציפאל ולעבריאל שהם באים
לפני | קורין של אותו אדם שזוכה

במרכבה מכסין פניהם ויושבים
שהיו זעופים ועומדים ומתירים |
את [הק] הקשחות הדרכות
ומחזירים החברות הלטושות
5 לנודן. ואעפ"כ צריך | להראות
להם בחותם גדול וכתר גורא
טארם ובר מנוגה ובעשפטש יהוה
אלקי | ישראל והיו נכנסין לפני
כסא כבודו ומוציאין לפניו כל
10 מיני זמר ושירה והיו | מזמרים
ובאים עד שמעלים אותו ומושיבין
אותו אצל הכרובים אצל האופני
| אצל חיות הקדש והוא רואה
נפלאות וגבורות גאון גדולה
15 וקדושה טהרה אימה | עונה
וישרות. באותה שעה

237§

20 אר' ישמעאל משלו כל חבירים
למדה זו לאדם שיש | לו סולם
בתוך ביתו שהיה עולה ויורד בו.
ואין כל בריי[א]ה שממחה בידו.
25 ברוך | אל יהוה חכם הרזים ואדון
הסתרים [הכתרים] אמן. אמן.
סליק פרק איקוישי איקש.

238§

30 אר' ישמעאל זעף עלי רבן שמעון
בן גמליאל אומ' לי כמעט רגע נוף
| בנו זה פטריאלי הומלל אותונו
כסוכין מפני מה היה לך שגגת
35 זדון עמנו כסבור | אתה שיונתן בן
עוזיאל אדם קטן מישראל הוא אם
ירד סתם. ובא ועמד | על פתח
היכל שביעי

40

239§

45 אר' ישמעאל הלכתי וכעסתי
כנגד ר' נחוניא בן הקנה | רבי.
לאמר נשיא כעס עלי למה לי
חיים. אמ' לי בן גאים אם לז' מה
כבודי | אצל[ו]יכם שמתי בפיכם
50 גביאים כתובים ומדרש הלכות
והגדות הדרושין הלכות | איסור
והיתר [אלי] אילמלא סתרי תורה
שהכנסתי מהם כלים באתם
ונראיתם || לפני יודע אני על מה
55 באת' לא באת' אלא על שומרי
פתח היכל שביעי.

240§

60 ג. ואמ' | ואמור לנושיא לכל
שומרי פתח היכלי הששה יש
רשות להזכיר שמותם של כל אחד

ויורד במרכבה מכסין פניהם
ויושבים שהיו זעופין ועומדין
ומתירין את | הקשחות הדרכות
ומחזירין את החברות הלטושות
אל נדון. ואעפ"כ | צריך
להראות להם בחותם גדול וכתר
גורא. טארס ו[כ]ברמשנייה
ובעשפטש | יוי אלהי ישראל והיו
נכנסין לפני כסא כבודו והיו
מוציאין מלפניו כל מיני זמר |
ושירה והיו מזמרים ובאים עד
עד שמעלין אותו ומושיבין אותו
אצל | הכרובים אצל האופנים
אצל חיות הקדש והוא רואה
נפלאות וגבורות | גאון וגדולה
קדושה וטהרה אימה עונה וישרות
באותה השעה.

237§

אר' ישמע' שמו של החבירים
למידה זו לאדם שיש לו סולם
בתוך ביתו | שהיה עולה ויורד בו
ואין כל ברייה שממחה בידו.
ברוך אתה יוי חכם | [האר] הרזים
ואדון [הס] הסתרים אמן (1)אמן.

238§

פרק כ"א. אר' ישמע' קצף | עלי
רבן שמעון בן גמליאל אמ' לי
כמעט רגע נוף בנו זה פטריאלי
הומלל אותונו | בסוכין מפני מה
היה לך שגגת זדון עמנו כסבור
אתה שיונתן בן עוזיאל | אדם קטן
בישראל. מה אם ירד סתם ובא
ועמד על פתח היכל שביעי.

239§

אר' ישמע' || הלכתי וכעסתי כנגד
ר' נחוניא בן רבי. ב'. לאמר נשיא
כעס עלי למה לי חיים. אמ' לי | בן
גאים אם לאו מה כבודי אצליכם
שמתי בפיכם גביאים וכתובים
משנה ומדרש | הלכות ואגדות
ופירושין הלכות איסור והיתר
אילמלא | סיתרי תורה שהכנסתי |
מכם כלום באתם לפני יודע אני
על מה באת[ה] (ה) לא באתה אלא
על שומרי פתח היכל | שביעי. 5

240§

ג. אך אמור לנושיא לכל שומרי
פתחי היכלות הששה יש | רשות
להזכיר את | שמותם של כל אחד

גדון ואעפ"כ | צריך להראות להן
חותם גדול וכתר גורא. גוראסי.
וכדמוצצה. ו/ | וכשפטיע. ה אלדי
ישראל והיו נכנסין לפני כסא
כבודו והיו מוציאין | מלפנין כל
מיני זמר ושירה והיו מזמרים ובאים
לפניו עד שמענין | אותו ומושיבין
אותו אצל הכרובים ואצל
האופני' ואצל חיות | ה/ הקדש
והוא רואה נפלאות וגבורות גאון
וגדולה קדושה וטהרה | אימה 25
עונה וישרות באות' שעה

237§

אר' שמו שכל החב למדה זו שיש
לו סולם בתוך ביתו שהיה עולה
ויורד בו ואין כל בריה שממה
בידו | באי חכם הרזים ואדון
הסתרים אמן.

238§

אר' קצף עליו | ר' שב' אל
כמעט רגע נוף בנו זה פטריאלי
הומלל אותונו מפני | מה היה לך
אדון עמנו כסבור אתה שיונתן בן
עוזיאל אדם קטן | הוא בישראל 30
מה אם ירד סתם ועמד ובא על
פתח היכל שביעי.. ||

239§

אר' הלכתי וכעסתי כנגד ר' 388
נחוניא בן הקנה רבי לאמר. נשיא
כעס עלי למה לי חיים אל בן
גאים אם לא מה כבודי אצליכם
שמתי בפיכם גביאים וכתובים
מדרש משנה הלכות ואגדות ופי' |
הלכות אסור והתר אלמלי סתרי
תורה שהכנסתי רובם כלום
באתם | ונראיתם לפני יודע אני 5
על מה באתה לא באתה אלא על
שומרי' /ה/ היכל שביעי.

240§

לך ואמור לנושיא לכל שומרי
פתחי היכלות הששה יש | רשות
להזכיר שמותם שכל אחד מהם

ויורד למרכבה מכסין את פניהם
ויושבים שהיו זעופין ועומדין
ומתירין | את הקשחות הדרכות
ומחזירין את החברות הלטושות
אל תערך ואף על פי כן | צריך
להראות לה[ן]ם בחותם גדול
וכתר גורא טמה וברצי נוגיה
ובעש פטש | יהוה אלהי ישראל 10
והיו נכנסין לפני כסא כבודו והיו
מוציאים לפניו כל מיני זמר
ושירה | והיו מזמרים ובאים לפניו
עד שמעלין אותו ומושיבין אותו
אצל הכרובים אצל האופנים |
ואצל חיות הקדש והוא רואה
נפלאות וגבורות גאון וגדולה
קדושה וטהרה אימה עונה |
וישרות באותה שעה

237§

אמר' ישמעאל שמו כל אותה
חבורים לימודה זו לאדם שיש לו
סולם | בתוך ביתו שהיה עולה
ויורד בו ואין כל בריה שממחה
בידו ברוך אתה יי חכם | הרזים 15
ואדון אדון הכתרים אמן אמן
אמן. סליק פרקא

238§

יט' אמר' ישמעאל זעף עלי רבן
שמעון בן גמליאל | לאמר לי
כמעט רגע שף בנו זה פטריאלי
אומלל אותונו כסוכין מפני מה
היה לך | שגגת זדון עמנו כסבור
אתה שיונתן בן עוזיאל אדם קטן
הוא בישראל מה אם | ירד סתם
ובא ועמד על פתח היכל השביעי 20
כלא חותם מה היתה עליו הספיק
להרפים את עיניו עד ששמו עליו
כלה ונחוצה שומרי פתח היכל
השביעי..

239§

אמר' ישמעאל הלכתי וכעסתי
כנגד ר' נחוניא בן הקנה ר' לאמר
נשיא כעס עלי למה לי חיי' | אמר
לי בן גאים אם לאו מה כבודי
אצליכם עידי שמתי מפי (בפ') כס
תורה וביאיר' | וכתובי' משנה
ומדרש הלכות ואגדות ופיתרון
הלכות איסור והתר אילמלא
סיתרי' | תורה שהכנסתי מכם
כלום באתם ונראיתם לפני יודע
אני כל מה באתה לא באתה | אלא 25
על שומרי פתח היכל השביעי..

240§

לך ואמור לו לנושיא לכל שומרי
פתח היכל ששה | הלכות יש רשות
להזכיר את שמותם של כל אחד

ויוֹרֵד לַמֵּרְכָבָה מִכֶּסֶף אֶת פִּינֶה וְיוֹשֵׁבֶיךָ שֶׁהֵיוּ זְעוּפִין וְעוֹמְרִין וּמִתִּירִין אֶת הַקְּשָׁתוֹת הַדְּרוּכוֹת וּמִחֻזְרֵין הַחֲרוּבוֹת הַלְּטוּשׁוֹת לְנֹדֶן. וְאֶעֱפֹכְךָ צִרְךָ לְהִרְאוֹת לָהֶם בַּחוּתָם גְּדוֹל וְכֹתֵר נֹרָא טָאָרֶס וְכֵר מְנוּגִיָּה וְכַעֲשָׁפֶטֶשׁ יִהְיֶה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. וְהֵיוּ נִכְנָסִין לִפְנֵי כֶסֶף כְּבוֹד וְהֵיוּ מוֹצִיאִין לִפְנֵי כָל מִינֵי זֶמֶר וְשִׁירָה וְהֵיוּ יִמְזַמְרִין וּבֹאִין לִפְנֵי עַד שְׁמַעְלִין אוֹתוֹ וּמוֹשִׁיבִין אוֹתוֹ. אֲצַל הַכְּרוּבִים אֲצַל הָאוֹפָנִים וְאֲצַל חַיֹּת הַקֶּדֶשׁ וְהוּא רֹאה וְנִפְלְאוֹת וְגִבּוֹרוֹת. גֹּאֵה וְגִדּוּלָה קְדוּשָׁה וְטִהְרָה אֵימָה עֲנוּה וְיִשְׁרוּת. בִּאֲתוֹתָ שַׁעַה.

237 §

אִמְר' ר' יִשְׁמַעְאֵל | שְׁמוֹ כָּל הַחֲבֵרִים לְמַדָּה זֹו שִׁישׁ לוֹ סוּלָם בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁהִיָּה עוֹלָה וְיוֹרֵד בּוֹ וְאֵין כָּל בְּרִיהַ שְׁמַמְחָה בִּידּוֹ. בְּאִ"י חֲכֵם הָרָזִים וְאֶדְוֶן הַסְּתָרִים אֲמֵן. סִלִּיק פִּירְקָא

238 §

בְּפֶרֶק כ"א | אִמְר' ר' יִשְׁמַעְאֵל זַעֲף עָלֵי רַבִּין שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל וְאִמְר' לִי | כְּמַעֲט רֹנַע נוֹף בְּנוֹ זְהַפְנוּרִיאִי וְהַמְלִיל אוֹתוֹ כְּסוּבִין מִפְּנֵי | מַה הִיָּה לָךְ שְׁגָתָה זֶדֶן עֲמָנוּ כְּסִכּוֹר אַתָּה שִׁינּוֹתָן בֶּן עֲזִיזָאֵל | אִדָּם סָטָן בִּישְׂרָאֵל הוּא. וְמַה אִם יֵרֵד סָטָן הֵיכַל שְׁבִיעִי בְּלֹא חוֹתָם מַה הִיָּתָה | עָלֵיו הַסְּפִיק לְהַרְפִּיס אֶת עֵינָיו עַד שֶׁשְׁמוֹ עָלֵיו כְּלָה | וְנִחְרָצָה שׁוּמְרֵי פֶתַח הֵיכַל הַשְּׁבִיעִי

239 §

אִמְר' ר' יִשְׁמַעְאֵל הַלְכָתִי וְכַעֲסָתִי כְּגֹדֶר ר' נְחוֹנְיָא בֶּן הֶקְנָה רַבִּי. ב' | לֹאֲמַר וְנִשְׂא כַעַס עָלֵי לְמַה לִּי חַיִּים אִמְר' לִי בֶן גֵּאִים אִם כֵּן מַה כְּבוֹדִי אֲצִלְכֶם | עוֹז | יְעִדִי שְׁמָתִי בְּפִיכֶם תּוֹרָה | גְּבִיאִים וְכַתּוּבִים מִשְׁנֵה מִדְּרַשׁ הַלְכוֹת וְאִגְדוֹת וּפְתָרֹן הַלְכוֹת אִסּוּר וְהִיתָר. אֱלִמְלִי סְתָרֵי תּוֹרָה | שְׁסִיתִי | שְׁכִסִּיתִי | יִסָּא שְׁהִכְסִיתִי מִכֶּם כְּלוֹם בִּאתֶם וְנִרְאֶתֶם לִפְנֵי יוֹדַע אֲנִי עַל מַה | כָּאת לֹא בָאת אֲלֵא עַל שׁוּמְרֵי פֶתַח הֵיכַל שְׁבִיעִי.

240 §

ג' | לָךְ וְאִמְרוּ לוֹ לְנִשְׂא לְכָל שׁוּמְרֵי פֶתְחֵי הַיְכָלוֹת הַשְּׁשָׁה הֵיכָלוֹת יִשְׁרָאֵל לְהוֹכִיר אֶת שְׁמוֹתָם שְׁלָכָה

וְיוֹרֵד | לַמֵּרְכָבָה מִכֶּסֶף אֶת פִּינֶה וְיוֹשֵׁבֶיךָ שֶׁהֵיוּ זְעוּפִין וְעוֹמְרִין וּמִתִּירִין אֶת הַקְּשָׁתוֹת הַדְּרוּכוֹת וּמִחֻזְרֵין הַחֲרוּבוֹת הַלְּטוּשׁוֹת לְנֹדֶן. וְאֶעֱפֹכְךָ צִרְךָ לְהִרְאוֹת לָהֶם בַּחוּתָם גְּדוֹל וְכֹתֵר נֹרָא טָאָרֶס וְכֵר מְנוּגִיָּה וְכַעֲשָׁפֶטֶשׁ יִהְיֶה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. וְהֵיוּ נִכְנָסִין לִפְנֵי כֶסֶף כְּבוֹד וְהֵיוּ מוֹצִיאִין לִפְנֵי כָל מִינֵי זֶמֶר וְשִׁירָה וְהֵיוּ יִמְזַמְרִין וּבֹאִין לִפְנֵי עַד שְׁמַעְלִין אוֹתוֹ וּמוֹשִׁיבִין אוֹתוֹ. אֲצַל הַכְּרוּבִים אֲצַל הָאוֹפָנִים וְאֲצַל חַיֹּת הַקֶּדֶשׁ וְהוּא רֹאה וְנִפְלְאוֹת וְגִבּוֹרוֹת. גֹּאֵה וְגִדּוּלָה קְדוּשָׁה וְטִהְרָה אֵימָה עֲנוּה וְיִשְׁרוּת. בִּאֲתוֹתָ שַׁעַה.

237 §

אִמְר' ר' יִשְׁמַעְאֵל | (מ)ש(ל)וֹ כָּל הַחֲבֵרִים | (ל)מ(י)דָּה זֹו לְאֶדָם שִׁישׁ לוֹ סוּלָם בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁהוּא עוֹלָה וְיוֹרֵד וְאֵין כָּל בְּרִיהַ שְׁמַמְחָה בִּידּוֹ. בְּאִ"י חֲכֵם הָרָזִים וְאֶדְוֶן הַסְּתָרִים. | חִסְלַת עֵיסְקָא מְצִיעָאָה.

238 §

פֶּרֶק כ"א | אִמְר' ר' יִשְׁמַעְאֵל זַעֲף עָלֵי רַבִּין שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אִמְר' לִי | כְּמַעֲט רֹנַע נוֹף בְּנוֹ זְהַפְנוּרִיאִי וְהַמְלִיל אוֹתוֹ כְּסוּבִין מִפְּנֵי | מַה הִיָּה לָךְ שְׁגָתָה זֶדֶן עֲמָנוּ כְּסִכּוֹר אַתָּה שִׁינּוֹתָן בֶּן עֲזִיזָאֵל | אִדָּם סָטָן בִּישְׂרָאֵל הוּא. וְמַה אִם יֵרֵד סָטָן הֵיכַל שְׁבִיעִי. וְכָא עֲמַד עַל | פֶּתַח הֵיכַל שְׁבִיעִי.

239 §

אִמְר' ר' יִשְׁמַעְאֵל הַלְכָתִי וְכַעֲסָתִי כְּגֹדֶר | ר' נְחוֹנְיָא בֶּן הֶקְנָה רַבִּי. ב' | לֹאֲמַר וְנִשְׂא כַעַס עָלֵי לְמַה לִּי חַיִּים. אִמְר' לוֹ בֶּן גֵּאִים אִם כֵּן מַה כְּבוֹדִי אֲצִלְכֶם שְׁמָתִי | בְּפִיכֶם תּוֹרָה גְּבִיאִים וְכַתּוּבִים מִשְׁנֵה מִדְּרַשׁ הַלְכוֹת וְאִגְדוֹת וּפְתָרֹן הַלְכוֹת אִסּוּר וְהִיתָר. אֱלִמְלִי סְתָרֵי תּוֹרָה | שְׁסִיתִי | שְׁכִסִּיתִי | יִסָּא שְׁהִכְסִיתִי מִכֶּם כְּלוֹם בִּאתֶם וְנִרְאֶתֶם לִפְנֵי יוֹדַע אֲנִי עַל מַה | כָּאת לֹא בָאת אֲלֵא עַל שׁוּמְרֵי פֶתַח הֵיכַל שְׁבִיעִי.

240 §

ג' | לָךְ | וְאִמְרוּ לוֹ לְנִשְׂא לְכָל שׁוּמְרֵי פֶתְחֵי הַיְכָלוֹת הַשְּׁשָׁה | יִשְׁרָאֵל לְהוֹכִיר אֶת רְשׁוֹתָם | יִשְׁרָאֵל לְהוֹכִיר אֶת

וְיוֹרֵד בַּמֵּרְכָבָה מִכֶּסֶף פִּינֶה וְיוֹשֵׁבֶיךָ שֶׁהֵיוּ זְעוּפִין וְעוֹמְרִין וּמִתִּירִין אֶת הַקְּשָׁתוֹת הַדְּרוּכוֹת וּמִחֻזְרֵין הַחֲרוּבוֹת הַלְּטוּשׁוֹת אֶל נֹדֶן וְאֶעֱפֹכְךָ כֵּן צִרְךָ לְהִרְאוֹת לָהֶם חוֹתָם גְּדוֹל וְכֹתֵר נֹרָא טָאָרֶס וְכַעֲשָׁפֶטֶשׁ יִהְיֶה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְהֵיוּ נִכְנָסִין לִפְנֵי כֶסֶף כְּבוֹד וְהֵיוּ מוֹצִיאִין מִלְּפִינֵין | כָּל מִינֵי זֶמֶר וְשִׁירָה וְהֵיוּ מְזַמְרִין וּבֹאִין לִפְנֵי עַד שְׁמַעְלִין | אוֹתוֹ וּמוֹשִׁיבִין אוֹתוֹ אֲצַל הַכְּרוּבִים וְאֲצַל הָאוֹפָנִים וְאֲצַל חַיֹּת | הַקֶּדֶשׁ וְהוּא רֹאה וְנִפְלְאוֹת וְגִבּוֹרוֹת. גֹּאֵה וְגִדּוּלָה קְדוּשָׁה | וְטִהְרָה אֵימָה עֲנוּה וְיִשְׁרוּת בִּאֲתוֹתָ שַׁעַה.

237 § 20

אִמְר' ר' יִשְׁמַעְאֵל | שְׁמוֹ שְׁכָל הַחֲבֵרִים לְמַדָּה זֹו שִׁישׁ לוֹ סוּלָם בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁהִיָּה | עוֹלָה וְיוֹרֵד בּוֹ וְאֵין כָּל בְּרִיהַ שְׁמַמְחָה בִּידּוֹ. בְּאִ"י חֲכֵם הָרָזִים | וְאֶדְוֶן הַסְּתָרִים. אֲאִ"א..

238 §

פֶּרֶק כ"א | אִמְר' ר' יִשְׁמַעְאֵל | קֶצֶף עָלֵיו ר'ש"ב' אֶל כְּמַעֲט רֹנַע נוֹף | בְּנוֹ זְהַפְנוּרִיאִי אוֹתוֹ מִפְּנֵי מַה הִיָּה לָךְ אֶדְוֶן עֲמָנוּ | כְּסִכּוֹר אַתָּה שִׁינּוֹתָן בֶּן עֲזִיזָאֵל אִדָּם סָטָן הוּא בְּשִׁישְׁרָאֵל מַה | אִם יֵרֵד סָטָן וְעֲמַד וְכָא עַל פֶּתַח הֵיכַל שְׁבִיעִי.

40

239 §

אִמְר' ר' יִשְׁמַעְאֵל (א)ל | הַלְכָתִי וְכַעֲסָתִי כְּגֹדֶר ר' נְחוֹנְיָא בֶּן הֶקְנָה רַבִּי. ב' | לֹאֲמַר | נִשְׂא כַעַס עָלֵי לְמַה לִּי חַיִּים אֶל בֶּן גֵּאִים אִם לֹא מַה | כְּבוֹדִי אֲצִלְכֶם שְׁמָתִי בְּפִיכֶם גְּבִיאִים וְכַתּוּבִים מִדְּרַשׁ מִשְׁנֵה הַלְכוֹת וְאִגְדוֹת דְּפִי וּפִירוּשׁ הַלְכוֹת אִסּוּר וְהִתָּר אֱלִמְלִי סְתָרֵי תּוֹרָה שְׁהִכְסִיתִי מִכֶּם כְּלוֹם בִּאתֶם וְנִרְאֶתֶם לִפְנֵי יוֹדַע אֲנִי עַל | מַה בִּאתָה לֹא בִאתָה אֲלֵא עַל שׁוּמְרֵי פֶתַח הֵיכַל שְׁבִיעִי.

240 §

ג' | לָךְ וְאִמְר' לְנִשְׂא לְכָל שׁוּמְרֵי פֶתְחֵי הַיְכָלוֹת הַשְּׁשָׁה יִשְׁרָאֵל לְהוֹכִיר שְׁמוֹתָם שְׁכָל אֶחָד מֵהֶם

ו | ואחד מהם וליגע בהם אבל
שומרי פתח היכל שביעי מן
משמע שלהם מבוהל | אדם ואין
יכול ליגע בהם. לפי שכל אחד
5 עולם | שמו קרא על שם מלכו של
עולם | לכך ילא | פירשתי עתה
שאתם אומרים לי פירוש. כאו
ועמדו על רגליהם וכל אחד |
ואחד וככל כששמו יוצא מפי
10 כרעו ונפלו על פוסבם מיד וכל
כל גבורי תורה של | חבורה וכל
אדירי ישיבה ועמדו על רגליהם
לפי ר חזוויי בן הקנה והוא אומר
| אותם ונפלים על פניהם והסופרין
15 חותבין. סליק פרק איקיישי
איפסא.

ואחד מהם וליגע בהן אבל שומרי
 פתח היכל השביעי משמע | שלהם
 מבוהל אדם ואין יכול ליגע בהם
 לפי שכל אחד ואחד מהם
 נקרא על שם | מלכו של עולם. לא
 פירשתי אתם. עכשיו שאתה אומר
 לי פרוש בואו וצמד על גרליכם |
 וכל אחד ואחד עמכם כששמו יוצא
 (כפ' מפי' כרעו ותפלו על פניהם.
 מיד באו כל | גבורי תורה חבורה
 וכל אדירי ישיבה ועמדו על
 גרליהן לפני ר' נחוניא בן הקנה |
 והוא אומ' והן וספלי על פניהם
 וחסופרים כותבים.

וליגע בהם אבל שומרי פתח |
 היכל השביעי כמשמע שלהם
 מבהלה אדם ואין יכול ליגע בהן
 לפי שכל | אחד מהן שמו נקרא על
 שם מלכו של עולם ר' פושעים
 עכשיו ו/ש | שאתם אומר' לי
 פירוש בה ועמדו על רגליכם וכל
 אחד ואחד מכם | כששמו יוצא
 מפי רבו ופלו על פנים ומיד כל
 וכל גיבורי תורה | חבורה וכל
 [אם] אדירי ישיבה עמדו על
 רגליהם לפני ר' נחזינא בן /ה |
 הקנה והיו אומר' ונפלין על
 פניהו וספר' כותבין |

ואחד מהם ולינו בהם אבל שומרי
הדיכל השביעי ממשמע שלהן
מבזהל אדם ליגע ואיך יכול בהם
לפי שכל אחד ואחד | מהם שמו
וקרא על שם מלכו של עולם
לפיכך לא פירשתי אותם עכשיו
שאתם | אומרים לי פרוש בואו
ועמדו על רגליהם לפני ר' נתנאי
בן הקנה והוא אומר והם | על
פניהם והסופרים כותבים || סליק 30
פרקא 2156

241 §
אלה שמותם של שומרי פתח
היכל שביני. זה פורדיא יהוה שר
20 נכבד | ונחמד. אביר זהאי יהוה
שר נכבד ונחמד גורא. אטריגאל
יהוה שר נכבד | ונחמד גורא
ומבוהל. בדנאל יהוה שר נכבד
25 ונחמד גורא ומבוהל ויקר.
גורפניאל | יהוה שר נכבד ונחמ'
גורא ומבוהל ויקר {ומבוהל}
ומפואר. וגוראל יהוה שר נכב'
ונחמ' גורא ומבוהל ויקר
30 {ומבוהל} ומפואר ועז.
{ססטוניט'אל} ססטוניאל יהוה |
שר נכבד ונחמד גורא ומבוהל
יקר ומפואר עז ואדיר. ב'.
עופיאל יהוה | שר ששמו מזכר
35 לפני כסא כבודו שלשה פעמים
בכל יום ויום במרום מיום |
שנברא העולם ועד עכשיו לשבח
מפני מה מפני שטבעת' של הוות'
של | שמים וארץ. מסורה בידו.

פרק כ"ב. אלה שמותם של |
שומרי פתח היכל שביעי |
והפנוריא יוי שר נכבד ונחמד |
אביריהיא יוי שר | נכבד ונחמד |
נורא. אטריגאל יוי שר נכבד |
ונחמד נורא ומבוהל נגריאל יוי |
שר | נכבד ונחמד נורא ומבוהל |
ויקר. ענפאל |נורפניאל ס"א| יוי |
שר נכבד ונחמד נורא ומבוהל | 15 |
ויקר ומפואר. יעודוראל יוי שר |
נכבד ונחמד נורא ומבוהל ויקר |
ומפואר ועז. ססטיאל יוי שר |
נכבד ונחמד נורא |מבוהל יקר |
מפואר| עז וארי. ענפאל יוי שר |
ששמו נזכר לפני כסא כבודו |
שלשה פעם בכל יום | ויום מיום |
שנברא העולם ועד עכשיו לשבח |
מפני מה מפני שטבעת של חותם |
של שמים וארץ מסורה בידו.

2418
אלה שמות של שומרי פתח היכל
שביעי. והזפריאל ה שר צבא ו/ 15
ונכבד ונחמד אבירזחאל ה שר
ונכבד ונחמד גנורא. אטריסל ה
שר נכבד וגורא ומבוהל גנוראל ה
שר נכבד וגורא ומבוהל ויקר. |
ענפאל ה שר נכבד ונחמד וגורא
ומבוהל ויקר ומפואר. ועדוראל |
ה שר נכבד ונחמד וגורא ומבוהל
ויקר ומפואר ועז. וסטיציראל ה |
שר נכבד וגורא ומבוהל ויקר ועז
ואדיר. ענפאל ה שר שמו ו/ 20
זכר לפני כסא כבודו ג' פעמים
בכל יום יום משנברא העולם |
ועד עתה לשבח. מפני מה שטבעת
אוחם שמים ארץ מסורה |
בידו..

241 §
כ' אלה שמותם של שומרי פתח
היכל השביעי זה | פטריאו יהוה
שר נכבד וגורא אבורהאי והאי |
יהוה שר נחמד וגורא אטריגואל
יהוה שר נכבד ונחמד וגורא
מיבחהל בצרנאל יהוה | שר נכבד
ונחמד וגורא ומבהל ויקר
טרפנאל יהוה שר נכבד ונחמד
וגורא ומבהל | ויקר ומפואר ועזו 5
ואדיר עופיאל יהוה שר נכבד
ושמו נזכר לפני כסאו כבוד
שלשה פעמי' | בכל יום ויום
במרום מיום שנברא העולם ועד
עכשיו לי משבח מפני מה שטבעת
של חותם | של שמים וארץ בידו
מסורה

242§
 45 ג. וכיון שהיו רואים אותו כל מי
 שבמרום כורעו | ונופלים
 ומשתחיים לפניו מה שאין
 במרום. אם תאמר לפני שר הפני'
 אין נופלים אלא חוץ מן העומדים
 לפני כסא כבודו שאין משתחיים
 50 לשר | הפנים ולפני עופילא השר
 20 להן משתחיים לשר הפנים ולפני
 עופאל השר | הם משתחיים מרצון
 (ב) ומרשות (א) | מרשות ומרצון.
 55 אטרונם רביהו. ר"א פומיל טמא
 צָרַעָה | אלקי ישראל.

242§
ב'. וכיון שהיו רואין אותו כל מי
שבמרמור כורעין | וגופלן
ומשתחין לפניו מה שאין כן
במרמור אם תאמ' לפני שר הפנים
אין גופלן | אלא חוץ מן העומדים
לפני כסא כבודו שאין משתחין
לו לשר הפנים ולפני ענפיאל |
השר כן משתחין למרצון | ומרש
אטורוס רבי הגדול רבא י"ג | יא
פמיל שנתמרצע | יי אלהי ישראל.

242§
 וכשהיו רואין אותו כל מי
 שבמרים כורעין ונופלין |
 ומשטטטחין לפניו מה שאין כן
 במרים אם תאמר לפני שר הפנים
 אין נופלין אלא חוץ מן העומדין
 לפני כסא כבודו שאין משתחוים
 לפני | שר הפנים. ולפני ענפיאל
 השר הם משתחוים מרצון
 ומרשות. א/ אטטרוס רבו הג יא
 פמילי שנתמרונני שמה ברעג ה'
 אלדי ישרא..

242§
כִּיּוֹן שֶׁהָיוּ רוֹאִין אוֹתוֹ כֹּל
שֶׁבִּמְרוֹם כּוֹרֶעַן וְנוֹפֵלִין |
וּמִשְׁתַּחֲוִין לִפְנֵיו וְמָה שֶׁאֵין כָּךְ
בְּמִרוֹם אִם תֹּאמַר לִפְנֵי הַדָּר
הַפָּנִים וְאֵין נּוֹפֵלִין אֵלָּא | חוּץ מִן
הַנוֹמְדִין לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹד שֶׁאֵין
מִשְׁתַּחֲוִין לוֹ לִשְׂרַף הַפָּנִים וְלִפְנֵי
הַדָּר הַמִּשְׁתַּחֲוִין | מִרְשֹׁת וּמִרְצוֹן 10
אֲשֶׁנִּירְסֹךְ כֹּהֵן פּוֹרֵי־לֶשֶׁת שֶׁמָּה..

243 §
ד'. אלה שמותם של שומרי פתח
היכל השביעי של יראה ויאֵאָה־
60 שלשה הפרש שמות שלעליה.
יודפניאל. יהוה שר נכבד ונחמד

243 §
אלה שמותם של שומרי פתח
היכל שביעי של ירידה שלשה
הפרש | משמותם של עלייה.
גורפאל יוי שר נכבד נחמד וגורא

243 §
אלה שמות של שומרי היכל
שביעי של ירידה. | שלשה הפרש
שמותם של עלייה גורפאל ה שר
גכבד נחמד וגור (א) | ישהיה נקרא

243 §
אלה שמות כל שומרי פתח היכל
השביעי | של ירידה הפריש
שמותם של עלייה טרפינאל יהוה
שר נכבד ונחמד וגורא שהיה נקרא

אחד ואחד מהם וליגע | בהם. אבל
שומרי פתח היכל השביעי
ממש[ת]ת[ע] שלהם מבוהל אדם
ואין יכול ליגע בהם לפי שכל
אדם ואחד | מהם שמו קרא על
45 שם מלכו שלעולם לפיקד לא
פירשתי אותם. עכשיו שאתם
אומרים לי פרוש בואו ועמדו | על
רגליכם וכל אחד ואחד מהם
כשמשו יוצא מפי כרעו ונספו על
פניהם ומיד באו כל גיבורי
חבורה וכל | אדירי ישיבה ועמדו
על רגליהם לפני ר' נחוניא בן
הקנה והוא אומר וזן נופלין על
פניהם והסופרים | כותבים. סליק
פירקא.

שמותם של כל אחד ואחד מהן
וליצע | בהן אבל שומרי פתח היכל
השכני | ממשע שלהן מבוהל |
אדם ואין יכול לצוע להן לפי שכל
אחד ואחד מהן שמו נקרא | על שם
מלכו של עולם לא פרשתי אותם
עשוי שאתם אומרי | לי פרוש
בואו ועמדו על רגליכם וכל אחד
ואחד מכם כשמשו || יוצא ומיד
כרעו ופלו על פניהם ואילו מפי
באו כל גבורי | חבורה וכל אדירי
ישיבה ועמדו על רגליהן לפני ר'
נחניא | בן הקנה והוא אומר והן
נופלים על פניהם והסופרין
כותבי...

וְלִיגַע בָּהֶם אֲבָל שׁוּמְרֵי | פֶּתַח
הַיֵּכַל הַשְּׂבִיעִי כַּשְּׂמַע שְׁלֹהֶם
מִכּוּהַל אָדָם וְאֵין יָכוֹל | לִיגַע בָּהֶן
לְפִי שָׁכַל אַחֵד מֵהֶן שָׂמוּ נִקְרָא עֲלֵם
שֵׁם מַלְכוּ שֶׁל עֲלֹמִים | (לֹא פְּרָשִׁים
עֲכָשׁוּ שֶׁאֵתָּה אֹמֵר לִי פְּרוּשׁ בֹּא
וְעִמְדוּ עַל רִגְלֵיכֶם) | וְכָל אַחֵד
וְאַחֵד מֵכֶם כַּשְּׂמֹו יִוצֵא מִפִּי
כְּרֵעַ וְנֹפֵל עַל פְּנֵיכֶם | וְיִמֵּד בֹּא
וְכָל גְּבוּרֵי תוֹרָה חֲבוּרָה וְכָל
אֲדִירֵי יִשְׁבֵּה וְעִמְדוּ | עַל גִּילְכֶם
לְפָנֵי ר' נְחוֹנְיָא בֶן הֶקְנָה וְהָיוּ
אוֹמְרִי וְנֹפֵלִים עַל | פְּנֵיהֶם
וְהַסְפִּירִין כּוֹתְבִין.

241§
יכ"ו אלה שמותם שלשומרי פתח
היכל השביעי. || והפנוריא ס"א
178 והפנוריא יי שר נכבד ונחמד.
אבורוהיא ס"א אביר והיא יי
שר נכבד ונחמד ונורא. | אטרינאל
יי שר נכבד ונחמד ונורא ומבוהל.
נור(א)ל יי שר נכבד ונחמד
ונורא ומבוהל ויקר. | טרפניאל יי
שר נכבד ונחמד ונורא ומבוהל
ויקר ומפואר. נעוריראל יי שר
נכבד ונחמד ונורא ומבוהל | יקר
ומפואר ועז. ססטיאל יי שר
נכבד ונחמד ונורא ומבוהל ויקר
ומפואר ועז. {???} (ואדיר).
ענפיאל | יי שר נכבד ונחמד
5 ונורא ומבוהל ויקר ומפואר ועז
ואדיר חזק וישר ואמיץ. שר
ששמו זוכר לפני | כסא כבודו
שלש פעמים בכל יום ויום במרום
מיום שנברא העולם ועד עכשו
לשכבה. מפני מה מפני | שטבעת
שלחונם שלשמים וארץ מסורה
לדן.

241 §
פרק כ"ב אלה שמותם של שומרי
פתח היכל השביעי' והפנויריא יוי 5
| אלהי ישראל' שר נכבד ונחמד
אביר והיא' יוי שר נכבד ונחמד
ונורא. אטריניאל יוי שר | נכבד
| ונחמד ונורא ומבולה. בנוראל יוי
שר נכבד נחמד | ונורא מבולה
הפנויריא יוי שר נכבד ונחמד.
אביר והיא' | יוי שר נכבד ונחמד
ונורא. אטריניאל יוי שר נכבד
נחמד | ונורא ומבולה. בנוראל יוי 10
שר נכבד נחמד ונורא ומבולה |
ויק' יורפניאל יוי שר נכבד נחמד
נורא ומבולה ויקר' ומפואר.
וגדוריא יוי שר נכבד נחמד נורא
ומבולה | ויקר' ומפואר ועז.
סטטיאל יוי שר נכבד נחמד
נורא | ומבולה ויקר' ומפואר ועז
ואדיר. ענפיאל יוי שר ששמו |
נזכר לפני' יכסא' כבוד ג' פעמים
בכל יום ויום מיום שנברא העולם
לשבת. מפני מה מפני שטבעת 15
של חותם שמים וארץ בידו |
מסורה.

241§
פִּכְכִּי אֱלֹהֵי שְׁמוֹת שֶׁל שׁוּמְרִי |
20 פָּתַח הִיכָל שְׁבִיעִי וְהַפְטֵרִיאֵל יי
15 שֶׁר וְנִכְבַּד וְנִחְמַד || אֲבִיר הָיָא יי
שֶׁר וְנִכְבַּד וְנִחְמַד וְנִוְרָא אֲטֵרֵינוּאֵל
יי שֶׁר || וְנִכְבַּד וְנִוְרָא וּמִבְהֹל.
וְנִבְיָאֵל, יי שֶׁר וְנִכְבַּד וְנִוְרָא
25 וּמִבְהֹל || וִיקֶר, עֲנִפִּיאֵל יי שֶׁר
וְנִכְבַּד וְנִחְמַד וְנִוְרָא וּמִבְהֹל וִיקֶר
וּמִפּוֹאֵר, || גַּעֲרִירִיאֵל יי שֶׁר וְנִכְבַּד
וְנִחְמַד וְנִוְרָא וּמִבְהֹל וִיקֶר
30 וּמִפּוֹאֵר || וְעוֹ, שֶׁסְטִיבִירֵאֵל יי שֶׁר
וְנִכְבַּד וְנִחְמַד וְנִוְרָא וּמִבְהֹל וִיקֶר ||
20 וּמִפּוֹאֵר וְעוֹ אֲדִיר, עֲכָפִיאֵל יי
שֶׁר שְׁשֻׁמוּ וְזִכְרֵי לַפִּי || כִּסָּא כְבוֹדוֹ
ג' פְּסָעִים כָּכֵל יוֹם יוֹם מְשׁוּבְּרָא
הַעוֹלָם וְעַד || עֵתָּה לִשְׁכַּח, מִפְּנֵי הָהָה
35 מִפְּנֵי שֶׁטַעֲבַע שֶׁל חוֹתֵם שְׁמִים || 28
שְׁמֵים וְאֲרִי מְסֻרָה בִּידוֹ.

242 §
ב'. וכיון שהיו רואים אותו כל מי
שבמרום | בלעזים ונופלים
ומשתחוים | כפועי מה שאין כן
במרום אם תאמר לפני שר הפנים
אין עומדין אלא חוץ | מן העומדים
לפני כסא כבודו שאין משתחווים
לפני שר הפנים ולפני ענפיאל
השר הם משתחוים מרשות 10
ומרצון אסרונום אטורום ס"א
אטורום ס"א אטורום רבו הג' ס"א
רבו הגדול יא פומיל שמה שכתב |
ברצב ה' שמוי ישראלי.

242 §
ב' וכיון שהיו רואין אותו כל מי
שבמרום | כורעין ונופלים
ומשתטת[ת]ים לפניו מה שאין כן
במרום. | ואם תאמר לא שר
הפנים אין ונופלין אלא חוץ שר
העומדי(ם) | לפני כסא כבוד שאין
משתחוין לו לשר הפנים ולפני
עופאיל | הן משתחוין מרשות
ומרצון אטור וסרב זה יא פומיל |
שבת שמה כרצע יוי אלהי
ישראל.

242§

45 ב' וכיון שהיו רואין אותו כל | מי
שבמרום כורעין וגופלין
ומשטטחין לפניו מה | שאין כן
במרום אם תאמר לפני שר הפנים
אין וגופלין אלא חוץ | מן העומדים
לפני כסא כבודו שאין משתחוין
5 לפני שר | הפנים ולפני עופאיל
השר הם משתחוים מצד
ומרשות | אטטרוס דבו הג יא
פמיל נשתמררני שמה ברעו יי |
55 אלהי ישראל..

243 §
אלה שמותם שלשומרי פתח היכל
שביעי שלירידה הפרש שמותם.
שלעליה | גורפיאל יי שר וכבד
נחמד וגורא שהיה נקרא אביר

243 §
אלה שמותם של | שומרי פתח
היכל השביעי של ירידה. ג' הפרש
מ' | {מ} שמות (ם) | של עלייה
גורפניאל יוי שר וכבד נחמד

אלה שמות של שומרי פתח היכל
שביעי של | ירידה שלשה הפרש
שמותם של עלייה נורפאל יי' שר
נכבד | נחמד נורא שהיה נקרא

ונורא שהיה | נקרא אביר והיא
יהוה. דלקוקיאל יהוה שר נכבד
ונחמד ונורא שהיה נקרא | 25
לבכפיאל. יקריאל יהוה שר נכבד
ונחמ' ונורא שהיה נקרא
5 לוטרינגאל יהוה שר | נכבד ונחמ'
ושר שהיה נקרא אטריגיל יהוה.
ישישואל יהוה שר נכבד ונחמד |
ונור' שהיה נקרא בכאביל יהוה
10 טרפיאל יהוה (שר) נכבד ונחמד
ונורא שהיה | נקרא שקדיהאל
יהוה. נעודיאל יהוה שר נכבד
ונחמד ונורא שהיה נקרא |
זוהליאל יהוה. ענפיאל יהוה שר
15 נכבד ונחמד ונורא ומבוהל ויקר
ומפואר ועז | ואדיר וחזק וישר 30
ואמיץ שהיה נקרא טופריאל
יהוה.

244 § 20

ה'. ולמה נקרא שמו | ענפיאל מפני
ענף כתריו כתרים שהיה מונח
בראשו שהיה | מ(ח)ו(פ)ה | ומכסה
את כל סידרי היכל ערבות רקיע
25 דיוצר בראשית מה יוצר בראשית
| כתוב מראה עליו כסה שמם
הודו. אף ענפיאל השר עבד
שנקרא על /ש/ שם רבו כך. ולמה
חביב ונחמד מכל שומרי פיתחי
30 היכלות מפני שפותח | פתח היכל
השביעי.

245 §

ו'. וסוגרם לפני כסא כבודו |
35 שסלול מתכוו ועומד | נגד פתח
היכל השביעי. ומאתים וחמשים
ושש פנים יש בכל חיות הקדש |
נגד פתח היכל השביעי.

40

246 §

ה'. גדולה מכולם חמש מאות
45 ושתים עשרה | עינים יש בארבע
חיות נגד פתח היכל שביעי שלהם
צורת פני פנים | של [ש]ש | שש
עשרה פנים יש בכל חיה וחיה נגד
50 פתח היכל השביעי. || סליק פרק 12
איקוישי איבטו.

55

247 §

וכיון שהיה אדם מבקש לירד
60 במרכבה היה ענפיאל | פותח לו
דלתות פתח היכל השביעי והיה

שהיה נקרא אביר והיא | יו.
דלקוקיאל יו שר נכבד | נחמד'
ונורא. לבכפיאל יו. יקריאל יו.
25 שר נכבד ונחמד | נורא שהיה נקרא
אטריגיל יו. ישישואל יו שר
נכבד ונחמד ונורא שהיה | נקרא
בנאנאל יו. גורפינאל יו שר
נכבד ונחמד ונורא שהיה נקרא |
שקדיהאל יו נעוריאאל יו שר
נכבד ונחמד ונורא שהיה נקרא || 332
זוהליאל יו ענפיאל יו שר נכבד.
נחמד ונורא ומבוהל ויקר ומפואר
ועז | ואדיר וחזק וישר ואמיץ.
שהיה נקרא טופריאל יו.

244 §

ד'. ולמה נקרא שמו ענפיאל מפני
ענף כתריו כתרים שהיה מונח
בראשו שהיה חופה | ומכסה את
כל חדרי היכל ערבות רקיע
כיוצר בראשית מה יוצר | 5
בראשית כתוב מראה עליו כסה
שמם הודו אף ענפיאל השר עבד |
שנקרא על שם רבו כך. ולמה
חביב ונחמד מכל שומרי פתחי
היכלות | מפני שפותח פתח היכל
שביעי

245 §

וסוגר אתם לפני כסא כבודו
{שסילסול} | שסילול מתכוו ועומד
נגד פתח היכל השביעי ומאתים
וחמשים ושש | כנפים יש בכל חיות
הקודש נגד פתח היכל השביעי.

246 §

ה'. גדולה מכולם | חמש מאות
10 ושתים עשרה עינים יש בארבע
חיות נגד פתח היכל השביעי |
שלהם של צורת פנים פנים של
שש עשרה ששה עשר פנים יש
בכל חיה | וחיה נגד היכל פתח
{פתח היכל} השביעי.

247 §

פרק כ"ג. וכיון שהיה אדם מבקש
לירד במרכבה היה ענפיאל פותח
לו דלתות פתח היכל השביעי

אביר והיא | דלקוקיאל ה שר
נכבד ונחמד ונורא. | להכנפיאל ה
יהריאל ה שר נכבד ונחמד ונורא
שהיה נקרא /א/ | אטריגיל ה. 30
ישישאל ה שהיה נקרא שקראל ה
ה נעודיאל ה שר /נכבד/ | נכבד 389
ונחמד ונורא שהיה נקרא זוהליאל
ה ענפיאל ה שהיה נקרא | שר
נכבד ונחמד ונורא ומבוהל ויקר
ומפואר ועז ואדיר וחזק וישר |
ואמיץ שהיה נקרא טופריאל ה..

244 §

ולמה נקרא שמו ענפיאל /מ/ |
מפני ענף כתרים כתרים שהיה
מונח בראשו שהיה חופה ומכסה
את | כל חדרי היכל ערבות רקיע 5
כיוצר בראשית מה יוצר בראשית
כתוב | מראה עליו כסא שמם
הודו אף ענפיאל השר הנקרא על
שם רבו | כך ולמה חביב ונכבד
מכל שומרי פתחי היכלות מפני
שפותח פתח | היכל השביעי

245 §

ורנ' כל כנפות יש בכל חיות
הקודש כנגד פתח /ה/ | השביעי..

246 §

גדולה מכולם חמש מאות ושתים
עשרה עיני | יש בארבע חיות. נגד 10
פתח היכל השביעי שלהם כל
צורות פנים | שלש עשרה ששה
עשר פנים יש בכל חיה וחיה נגד
פתח היכל /ה/ | השביעי.

247 §

וכיון שהיה אדם מבקש לירד
במרכבה היה ענפיאל /פ/ | פותח
לו דלתות פתח היכל השביעי

244 §

ולמה נקרא שמו ענפיאל מפני
ענף כתרי | כתרים שהיה מונח
בראשו שהיה חופה ומכסה את
כל חורי היכל ערבות רקיע
כיוצר | בראשית מה יוצר
בראשית כתוב מראה עליו כסה
שמם הודו אף ענפיאל השר עבד | 20
שנקרא על שם רבו כך ולמה
חביב ונכבד מכל שומרי פתח
היכל מלכות מפני שפתחי | דלתי
פתח השביעי

245 §

וסוגר אותם לפני כסא כבוד
שמילול מתכוו ועומד נגד פתח
היכל | השביעי וחיות הקודש נגד
פתח היכל השביעי והכרובים
הואפנים נגד פתח היכל | השביעי
ומאתים וחמשים וששה פנים שיש
לכל חיות הקודש | נגד פתח
היכל השביעי |

246 §

גדולה מכולם חמש מאות ושתים
עשרה עינים שיש לארבע חיות
25 הקודש נגד פתח היכל | השביעי
שלהם של צורת פנים פנים של
ששה עשר ששה עשר פנים שיש
לכל חיה וחיה נגד | פתח היכל
השביעי.. סליק פרק

247 §

כ"א וכיון שהיה אדם מבקש לירד
למרכבה היה ענפיאל השר
פותח לו דר | דלתות היכל השביעי |

והיא יי דלקוקאל יי שר נכבד
ונחמד ונורא שהיה | נקרא
לככפאל יי. יקריאל יי |השר
נכבד נחמד ונורא שהיה נקרא
אטריגאל יי. ישיאל יי שר
נכבד | נחמד ונורא שהיה נקרא
בנאנאל יי. נורפנאל יי שר נכבד
נחמד ונורא שהיה נקרא
שק?והיאל יי. |נערוריאל יי שר 15
נכבד נחמד ונורא שהיה נקרא
שלחיבואל יי. ססטיטאל יי
שר מבוהל שר נכבד נחמד | ונורא
שהיה נקרא |ו(ו)הליואל יי.
ענפאל יי שר נכבד נחמד ונורא
ומבוהל |ו(פ)מפואר ועז ואדיר
חזק | וישר ואמץ שהיה נקרא
טופריאל סא טיפרואל יי.

ונורא שהיה | נקרא אבירוהיאל יי
דלקיקאל יי שר נכבד נחמד | 25
ונורא שהיה נקרא לככפאל יי.
יהקריאל יי שר נכבד | נחמד
ונורא שהיה נקרא אטריגאל יי.
ישיאל יי שר | נכבד נחמד
ונורא שהיה נקרא בנאנאל יי.
נורפנאל | נורפנאל יי שר נכבד 282
נחמד ונורא שהיה נקרא
שקדיהאל | יי. |נערוריאל יי שר
נכבד נחמד ונורא שהיה נקרא |
הליואל יי. ענפאל שר נכבד
נחמד ונורא ומבוהל ויקר |
ומפואר ועז ואדיר חזק וישר
ואמץ שהיה נקרא טופריאל | יי. 5

אביר והיא יי דלקוקאל יי שר
נכבד | נחמד ונורא לככפאל יי 10
יקריאל יי שר נכבד נחמד ונורא
שהיה נקרא אטריגאל יי
ישיאל יי שהיה נקרא כאנאל | 5
יי טרפינאל יי שר נכבד נחמד
ונורא שהיה נקרא שקריאל | יי יי
נערוריאל יי שר נכבד נחמד
ונורא שהיה נקרא | וזהליאל יי
ענפאל יי שהיה נקרא שר נכבד 10
נחמד ונורא | ומבוהל ויקר 15
ומפואר ועז ואדיר חזק וישר
ואמץ שהיה | נקרא טופריאל יי.

244§
ד' ולמה נקרא שמו ענפאל מפני
ענף | כתרי כתרם שהיה מונח
בראשו שהיה חופה ומכסה את
כל חדרי היכל ערבות רקיע
ליוצר בראשית | מה יוצר
בראשית כתר מראה עליו כסא
שמים הודו אף ענפאל השר עבר
שנקרא על שם רבו כך. | ולמה 20
חביב ונכבד מכל שומרי פתחי
היכלות מפני שפותח פתח היכל
השביעי

244§
ד' ולמה נקרא שמו ענפאל מפני
ענף כתרי כתרם | שהיה מונח
בראשו שהיה חופה ומכסה את
כל חדרי היכל | ערבות רקיע
ליוצר בראשית מה יוצר בראשית
הכת' מראה | עליו כסא שמים
הודו. אף ענפאל השר עבר
שנקרא על | שם רבו כך. ולמה
חביב ונכבד מכל שומרי פתחי
היכלות מפני | שפותח פתח היכל 10
השביעי

244§ 20
ד' ולמה נקרא שמו ענפאל מפני
ענף | כתרם כתרם שהיה מונח
בראשו שהיה חופה ומכסה | את
כל חדרי היכל ערבות רקיע
ליוצר בראשית מה יוצר | 25
בראשית כתר מראה עליו כסא
שמים הודו אף ענפאל השר | עבר 20
הנקרא על שם רבו כך ולמה
חביב ונכבד מכל שומרי | פתחי
היכלות מפני שפותח פתח היכל
השביעי 30

245§
וסוגר אותם לפני | כבוד שסילול
מתוכן סא שסילול מתוכו. ועומד
נגד פתח היכל השביעי וחיות
הקודש נגד פתח | היכל השביעי
והכרובים והאופנים נגד פתח
היכל השביעי ומאתים וחמשים
ושש פנים שיש לכל | חיות הקודש
נגד פתח היכל השביעי.

245§
וסוגר אותו לפני כסא כבוד
שסלסול | מתוכו י'א שסלסול
מתני' ועומד נגד פתח היכל
השביעי וחיות הקדש נגד פתח |
היכל השביעי וכרובים ואופנים
נגד פתח היכל השביעי. /ומא |
ומאתים וחמשים ושש פנים בכל
חיות הקדש נגד פתח היכל |
השביעי.

245§
??? כנפות | וסוגר אותם לפני כסא
כבודו שסילול מתוכו ועומד נגד
|| פתח היכל השביעי ור'צ' כל 29
כנפות יש בכל חיות כנגד פתח |
השביעי.

246§
ה' גדולה מכולם חמש מאות
ושתיים עשרה עינים שיש | לארבע
חיות הקודש נגד פתח היכל
השביעי שלהם שלצורת פנים
פנים שלש עשרה שש עשרה | 25
פנים שיש לכל חיה חיה נגד פתח
היכל השביעי. סליק פירקא.

246§
ה' גדולה מכולם חמש מאות
ושתיים עשרה | עינים יש בארבע 15
חיות הקדש נגד פתח היכל
השביעי שלהן | של צורת פנים
פנים של ששה עשר ששה עשר
פנים יש בכל | חיה חיה נגד פתח
היכל השביעי. 'ו' גדולה מכולם
חמש מאות ושתיים עשרה עינים
יש בארבע חיות נגד פתח היכל
השביעי שלהם של צורת פני' פני'
של שש עשרה ששה עשר פני' יש
בכל חיה חיה נגד פתח היכל
השביעי.

246§
ה' גדולה מכולם חמש מאות
ושתיים עשרה | עינים יש בארבע 45
חיות נגד פתח היכל השביעי |
שלהם כל צורות פנים של שש
עשרה ששה עשר פנים יש בכל | 5
חיה חיה נגד פתח היכל השביעי.

247§
כ'צ' וכיון שהי?ה אדם מבקש |
לירד במרכבה היה ענפאל השר
פותח לו דלתות פתח היכל שביעי

247§
פרק כ'צ' וכיון שהיה אדם מבקש
לירד במרכבה | היה ענפאל השר
פותח לו דלתי פתח היכל השביעי

247§
פ'כ'צ' וכיון שהיה אדם | מבקש
לירד במרכבה היה ענפאל פותח
לו דלתות | פתח היכל השביעי 60

והיה אותו האדם נכנס ועומד על
מפתן פתח היכל השביעי וחיות
הקדש נושאות בו חמש מאות
ושתים עשרה עינים. וכל עין ועין |
אחת מעיני חיות הקדש פקועה
כשיעור כברה גדולה של | מבינים
ומראה עיניהם כברקים ירוצצו
חוץ מעיני כרובי | גבולה ואופני
שכינה שהם דומות ללפיד או
ולשלהבות גחלי רתמים |

248 §

ב' והיה אותו אדם יזע ומזדעזע |
ומרתיע ומתבהל ונבהל מתעלה |
ונופל לאחוריו והיה סומכו |
ענפיאל השר הוא וששים |
שומרי פתחי שבעה היכלות | והיו 30
כולן עוזרין אותו ואומרי לו אל
תירא בן זרע אהוב | הכנס וראה
מלך ביופיו ואין אתה נשחת ואי
אתה נשחת ואי אתה נשרף |

249 §

ג' מלך ישר הוא מלך נאמן הוא
מלך עלוב הוא מלך עניו הוא
מלך צדיק הוא מלך חסיד הוא
מלך | קדוש הוא מלך טהור הוא
מלך | מברוך הוא מלך גאה הוא
מלך גבור הוא מלך חנון הוא מלך
רחום | הוא מלך שפל הוא מלך 35
ברוך הוא.

250 §

ד' והם נותנים בו כח מיד תוקע
קין ממעל | לרקיע אשר על
ראשם וחיות הקדש מכסים את
פניהם והכרובים והאופנים
מחזירין את פניהם והוא | נכנס
ועומד לפני כסא כבוד. סליק
פירקא.

251 §

יכדי' כיון שעמד לפני כסא כבוד
פותח ואומר | שירה שכסא הכבוד
משורר כל יום ויום. תהילה שירה
חמרה ברכה שבח והלל וקילוס
ותודה והודיות | ניצוח וניגון הליון
וגילה צהלה ושמחה ששון רגנות
נועם ענוה נאה ונוי אמת צדק
וישר סגולה פאר | ועוז עילוי 40
ועילוי ועילוי נחת מנוחה ונחמה
שלוה השקט ושלוה שאנן בטח
וטובה אהבה חמדה חן | וחסד
ויופי תואר אדר וחמלה זיו וזהר
חכות זורח הופע ועיטור נוגה אור

והיה אותו | אדם נכנס ועומד על
מפתן פתח היכל השביעי וחיות
הקדש | נושאות בו חמש מאות
ושתים עשרה עינים. וכל עין ועין |
אחת מעיני חיות הקדש פקועה
כשיעור כברה גדולה של | מבינים
ומראה עיניהם כברקים ירוצצו
חוץ מעיני כרובי | גבולה ואופני
שכינה שהן דומות ללפיד או
ושל שלהביות | גחלי רתמים. 25

248 §

ב' והיה אותו אדם יזע ומזדעזע |
ומרתיע ומתבהל ונבהל מתעלה |
ונופל לאחוריו והיה סומכו |
ענפיאל השר הוא וששים |
שומרי פתחי שבעה היכלות | והיו 30
כולן עוזרין אותו ואומרי לו אל
תירא בן זרע אהוב | הכנס וראה
מלך ביופיו ואין אתה נשחת ואי
אתה נשרף |

249 §

ג' מלך ישר הוא מלך נאמן הוא
מלך עלוב. הוא מלך | ענו. מלך
צדיק הוא. מלך חסיד הוא. מלך
קדוש הוא. מלך טהור הוא. מלך 5
ברוך הוא. מלך גאה הוא. מלך
גבור | הוא. מלך חנון הוא. מלך
רחום הוא. מלך שפל הוא. מלך
שפל ברוך הוא.

250 §

ד' והיו נותנים בו כח מיד תוקע
קין | ממעל לרקיע אשר על
ראשם וחיות הקדש מכסות פניהם
| וכרובים ואופנים מחזירין פניהם
והוא נכנס ועומד לפני | כסא 10
כבוד..

251 §

פרק כד' שיר כסא | כיון שעומד
לפני כסא כבוד פותח ואומר
שירה שכסא כבוד | משורר בכל
יום ויום תהלה שירה חמרה
ברכה והודאה שבח | והלל וקילוס
תודה והודיות ניצוח גנון הגיון
גילה צהלה | שמחה וששון רגנות
נועם גוה נוי אמת צדק ויושר
סגולה | פאר ועז עליו ועילוי 15
ועליו נחת מנוחה ונחמה שלוה
השקט | ושלוה שאנן בטח וטובה
אהבה חמדה חן וחסד ויופי תאר |
אדר וחמלה זיו וזהר זכות זורח

והיה אותו האדם נכנס ועומד על
מפתן | פתח היכל השביעי וחיות
הקדש נושאות כן ח' וי' עינים |
ועל עין ועין אחת מעיני חיות
הקדש פקועה כשיעור כברה | 10
גדולה של מי כינים ומראה
עיניהם כברקים ירוצצו חוץ
מעני | כרוב הגבורה ואופני
שכינה שהן דומות ללפיד או
ושל | שלהבות גחלי רתמים.. 10

248 §

ב' והיה אותו אדם יזע ומזדעזע |
ומרתיע ומתבהל ונבהל מתעלה |
ונופל לאחוריו | והיה סומכו
ענפיאל השר הוא וס' שומרי
פתחי שבעה | היכלות והיו כולם 15
עוזרים לו ואומ' לו אל תירא בן
זרע אהוב | הכנס וראה מלך
ביופיו אין אתה נשחת ואין אתה
נשרף |

249 §

ג' מלך ישראל הוא מ' נאמן מ'
אהוב הוא מ' עניו. המ' צדיק. |
המ' חסיד. המ' קדוש. המ' טהור.
המ' ברוך. המ' גאה. המ' גבור.
המ' חנון. המ' רחום. המ' שפל 20
ברוך | הוא. 30

35

250 § 40

ד' והם נותנים בו כח ומיד תוקע
קין ממעל | לרקיע אשר על
ראשם וחיות הקדש מכסים פניהם
| וכרובים ואופנים מחזירין פניהם
והוא נכנס ועומד לפני | כסא 30
כבוד..

251 §

פ' כד' כיון שעמד לפני כסא
הכבוד פותח | ואומר שירה
שכסא הכבוד משורר בכל יום
ויום | תהלה שירה זמרה ברכה
שבח והלל וקילוס תודה והודיות |
ניצוח וניגון הליון גילה צהלה
שמחה וששון רגנות נועם ענוה | גוה 5
אמת צדק ויושר סגולה פאר ועז
עילוי ועילוי ועילוי | נחת מנוחה
ונחמה שלוה השקט ושלוה שאנן
ובטח וטוב | אהבה חמדה חן וחסד
ויופי תואר הדר וחמלה זיו וזהר |
זכות זורח היפע עיטור נוגה אור

סוף פלאות ישע רוקח | ממולח
מאור אורות עזרות עריצות כח
גובה יקר חוק ממשלה ואמץ | 25
צום רוממה זיהיין עיון וגבורה
חיל קדושה טהרה נקיין גאולה
גדולה | ומלכות הוא והדר כבוד
ותפארת (1)ה'ישראל יהוה אלוקי
ישראל

וְיִשְׁעַ רִיקָה מְמֹלָח מֵאֹר עֵנָן / סִיגוֹף פְּלֹאֹת
עֵצִיּוֹת עֲרִיצוֹת כַּח גּוֹבֵה / וְיִקֵּר
חֻק מִמְשֶׁלָּה וְאִמְצִי יִסּוּי נִצְוִי
רֹמֵם וְיִהְיֶה עֵצוֹ גְּבוּרָה חֵל
קְדוּשָׁה / וְטִהַר וְעִקּוֹן גְּדוּלָּה
וּמְלֻכּוֹת הַדּוֹד וְהַדָּר כְּבוֹד וּתְפָאֶרֶת
לְהַרְרִיאֵל יוֹי / אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

סיגוף פלאות וישע / ר / רוקח
ממלח מאד אדירות עזירות
עריצות כח גופה ויקר חזק / ו / 5
וממשלה ואמץ יצוי רוממה
וזהיון עזו גבורה וחיל קדושה
וטהרה / רה / ותיקון גאוה גדולה
ומלכות הדר הוד כבוד ותפארת
לוהדריאל ה / אלדי ישראל

הופע ועיטור גוגה אורו סיגוף
פלאות וישע רוקח מטלה מאור
אדירות עזירות ועריצות גובה
חיוק ממשלה ואמץ סיסוי |
רוממה ציח גבורה וחיל קדושה
טהרה וניקיון גאה גדולה ומלכות
הוד והדר כבוד ותרופה
לזהרריאל יהוה אלהי ישראל

מלך מפואר | המעוטר ברקמי
שירי כו'. עד תתקדש עדי עד
טוטרוסיאי יהוה.

252 §
מלך מפואר המעוטף בתפארת
המהודרת ברקמי שיר מהודר בהוד
10 וכבוד והדר עשרת אמות וכבר
נוראות ששמו ערב לו וחרו סומך
לו וכסאו | מפואר לו והיכלו
מהדר לו וכבודו נחמד לו והוא
נאה לו ומשרתיו מנעימים לו |
וישר' עיוז ופלאותיו

252 §
המעוֹטֵף הַמְּפֹאֵר בַּתְּפֹאֶרֶת
מִהוֹדֵר בְּרָקִים שִׁיר מ' | מְעוֹטֵר
בְּהוֹד וְכֹבֵד וְהוֹדֵר עֲשֵׂרֶת גּוֹת
וְכֹתֵר גּוֹרֵאוֹת שִׁשּׁוֹ עֶרֶב | לוֹ וְחֹכְרוֹ
סוֹמֵךְ לוֹ וְכֹסֵאוֹ מְפֹאֵר לוֹ הֵיכִל
10 מְהוֹדֵר לוֹ וְכֹבֵדוֹ נֶחֱמַד לוֹ וְהוֹדוֹ
נָאֵה לוֹ וּמִשְׁתֵּר לוֹ מְעוֹמֵם לוֹ
וְיִשְׂרָאֵל עֵינֹו נְפִלְאוֹתָיו מ' |

252 §
מֶלֶךְ מִפּוֹאֵר מְעוּטָן בְּתַפְאֶרֶת
מְהוֹדֵר בִּרְקִימָה שִׁיר | מְעוּטֵר בְּהוֹד
כְּבוֹד וְהִירָ עֲשֵׂת שִׁרְתָּ גִיּוֹת גּוֹרֵאוֹת
שִׁשְׁמוֹ עֲרִסְלוֹ וְחִכְרוֹ סִמּוֹךְ מִתּוֹךְ
לוֹ | וְכִסְאוֹ מִפּוֹאֵר לוֹ וְהִיכְלוֹ
מְהוֹדֵר לוֹ וְכִבְדּוֹ תִּזְמַד לוֹ וְהוֹדוֹ
גָּאֵל לוֹ וְעוֹזוֹ נָאֵה לוֹ נְעִים | לוֹ
וּמִשְׁרָתוֹ מְנַעֲמִים לוֹ
יִשְׂרָאֵל עֵיזוֹ נִפְלְאוֹתָיו

10

15

20

253 §
מלך מלכי המלכים אלהי
האלהים אדוני האדונים המשובח
בקשרי כתרם מוקף בענפי נוגדי
נוגה שבענף הודו כסה שמים
הדרו | יופיע מרומים ומופיו
יתבערו תהומות ומתוארו יתבערו
שחקים וגואים | מפליט תוארו 15
ואיתנים מפוצץ כתריו קירם
טוהר חילוקו וכל עצים ישמח |
דברו ירנו דשאים בשמחתו
(ו) דברו יזלו בשמים טורדין
יוצאין קירם | כלבה אש נותן
לסותריהו ושולח למקומו.

253 §
מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים אֲדֹרִי
הַאֲדֹרִים אֲדֹרִי הַמְּשׁוּב
בְּקִרְיָן כְּתָרִים תּוֹקֵף כְּעֹנֵף נִגְדִי
נוּגָה שְׁבַענָף הוֹדוּ כִּסֵּה שָׁמַיִם / וּבִ
וּבְחֹדְרוֹ יַפִּיעַ מְרוֹמִים וּמִיּוֹפִי
יִתְבַּעְרוּ תְּהוֹמוֹת וּמִתּוֹאֲרוֹ יִתְבַּעְרוּ
וְנֹאִים מוֹפְלִים תּוֹאֲרוֹ וְאֵין[?] תְּלִים
מִפְּצוֹן כְּתָרוֹ יִקְרִים טוֹרֵד יִרְגֹּנוּ 15
וְכָל עֲצִים יִשְׁמַחוּ בְּדִבְרוֹ יִרְגֹּנוּ
דְּשָׁאִים בְּשִׁמְחָתוֹ וּבְדִבְרוֹ מִלּוֹ / בִּ
בְּשִׁמְחָתוֹ טוֹרֵדִין וְיוֹצֵאִין יִקְרִים
כְּלֵבִים אֵשׁ נוֹתֵן לְסוֹחְבֵיהֶן וְשׁוֹלֵחַ
לְמִקְוָמוֹ..

253 §
מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים
| וְאֵדוּנֵי הָאֲדוּנִים הַמְּסוּבִּב בְּקִשְׁרִי
| קִשְׁרִי כְּתָרִים מוֹקֵף בְּעוֹפֵי כְבוֹד
| נִגְדוּ נֹגַה שְׁבַענָף הוֹדוּ | כֶּסֶה שָׁמַיִם
| וּבִדְהָרוּ יוֹפִיעַ מְרֹמֵי וְגִיאִים
| מַפְלִיט תּוֹאֲרוֹ וְאִתְּנֵים יִפְצוֹץ
| כְּתוֹר וְיִקְרִים | טוֹרֵד חֶלְקוֹ וְכֹל
| עֵינַיִם יִשְׁמְחוּ בְּדִבְרֵי יִרְגֹּנוּ רִשָּׁאִים
| בְּשִׁמְחָתוֹ וּבְדִבְרֵי יוֹלוּ בְּשָׁמַיִם
| טוֹרְדֵינְ | וְיוֹצֵאֵינְ יִקְרִין בְּלֹהֲבֵי אֵשׁ
| הָרֹת נֹתֵן לְשׁוֹהֲרֵיהֶם וְשׁוֹלְחֵם
| לְמִקְמוֹ..

25

30

35

254§
מלך אהוב וחמד ונעים ונקי |
מתנו(ג)בר על המלכים וגאה
המתגאה על הגאים הדור
המז(ד)לנשא על | האיתנים
ומתורגם על הנוראים פאר
מלכים תהילה לברורים סגולה |
לקדושים עלוב לעלובים ערב
בפי קוראיו מתוק למיחלי שמו
צדיק | נזה דרכיו וישר בכל
מעשיו נאה בכל מדותיו וך
בעיצה ובדעת ברור 'ברור' |
בביוה ובעלילה עד לכל דבר דיין
לכל ושמה שופט בכל מידה אביר
| בחכמה ובכל רז. אדיר בקדושה
ובטהרה

254 §
מֶלֶךְ אֱהוֹב וְחֵמֵד וְנִעַם וְנָקִי
מִתַּגְבֵּר עַל הַמֶּלֶכִּי וְנֹאדָה
הַמִּתְנַאֵל עַל הַנֶּאֱדָר הַמִּתְנַשֵּׂא
עַל הָאֵתְנִים וּמִתְרוֹמֵם | עַל
הַנּוֹרָאִים פֶּאֶר מַלְכִּים תְּהִלָּה
לְבוֹרֵרִים סִגּוּלָה לְקִדּוּשִׁים. עֲלוֹב | 20
לְעֹלּוּבִים עֶרֶב בְּפִי קוֹרְאִי מִתּוֹךְ
לַמַּחֲלִץ שִׁמּוּ צִדִּיק בְּכָל דְּרָכָיו וְ
| שֶׁר בְּכָל מַעֲשָׂיו נֹאדָה בְּכָל מִדּוֹתָיו
זֶךְ בַּעֲצָה וּבִדְעַת בְּרוּר בְּכִיּוֹה |
וּבְחִלָּיָה עַד לֵכָל דְּבַר נֹאדָה בְּכָל
מִדּוֹתָיו דִּיין לֵכָל גְּשֵׁמָה שׁוֹפֵט בְּכָל
מְ/ מִדָּה אֲכִיר בַּחֲמָה וּבְכָל רֹז
אֲכִיר בְּקִדּוּשָׁה וּבִשְׁתִּירָה.

254§
מלך אהוב נחמד ונקי | מיתגביה
על המלכים וגאה המתנאים על
הגנאים והדור המתנשא על
האיתנים | ומתרומם על הנוראים
פאר למלכים תהלה
לב(?) ורירם סגולה לקדושים
עלוב לעלובים ערב | כפי קראויו
מתוך המהלים שמו טוב בכל
דרכיו ישר בכל מעשיו נאה בכל
מידותיו וך | בעיצה ובדעת ברור
כביוה ועלילה על כל דבר ודבר
דיין לכל נשמה שופט בכל מידה |
אכיר בחכמה ובכל רח אדיר
בטהרה וקדושה..

40

45

50

255§
מֶלֶךְ אֱמֶת וַיַּחֲדֵד מֶלֶךְ מִמֵּית |
וּמַחִיָּה מֶלֶךְ חַי וְקַיִים לְעוֹלָמִים
מֶלֶךְ אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה וּמַכְלִיכַל מֶלֶךְ
יֹצֵר כֹּל | מַכֶּה וּבוֹרֵא כֹל רְפוּאָה. 25
מֶלֶךְ עוֹשֶׂה כֹּל רָעָה וּמַכֵּין כֹּל
טוֹבָה. מֶלֶךְ || דָּן כֹּל מַעֲשֵׂיו 253

255§
מלך אמת ויחיד | מ' ממית ומחיה
מ' חי וקיים לעולם מ' אומר
ועושה ומקיים / ומ' ומכלכל מ' 25
יוצר מכל מה בורא כל רפואה
מ' עושה כל רעה / ומ' (כז) כל
טובה מ' זו כל מעשיו ומכלכל כל

255§ מֶלֶךְ אֱמֶת וַיַּחֲדֵד מֶלֶךְ מִמִּית
וּמִחַיָּהּ || מֶלֶךְ חַי וְקַיִם לְעוֹלָמִים
57 אֹמֵר וְעוֹשֶׁה וּמַכְלִיכַל מֶלֶךְ יוֹצֵר
וּמַכְלִיכַל וּבוֹרֵא רְפוּאָה מֶלֶךְ עוֹשֶׂה
| כֹּל דִּיעָה וּמַבִּיין כֹּל טוֹבָה מֶלֶךְ
כֹּל מַעֲשֵׂיו וּכְלָכַל כֹּל יִצְרֵיו מֶלֶךְ.

55

60

ענף ס'א ענף ס'יגוף | ס'א ענף
פלאות וישע רוקח ממולח מאור
אדירות עזירות עריצות כח גובה
ויקר חזיון וממשלה | ואומץ ניסוי
רוממה וזיהון עזון גבורה וחיל
חיל קדושה טהרה וניקיון גאון
גדולה ומלכות הוד | והדר כבוד
ותפארת לזהרריאל ה' שמוי
ישראל.

252§

ב' מלך מפואר מעוטף בתפארת
מהודר ברקמי שיר מעוטר בהוד
כבוד והדר עטרת גאות וכתר
נוראות ששמו ערב לו וזכרו סומך
לו | וכסאו מפואר לו והיכלו
מהודר לו וכבודו נחמד לו והודו
נאה לו ועזו נעים לו ומשרתיו
מנעימין | וישראל עזו נפלאותיו.

253§

ג' מלך מלכי המלכים אלהי
האלהים ואדוני האדונים המשובב
בקשרי | קשרי כתרם מן? | וכף
נגיד | בענפי נגיד | גוה שבכנף
הודו כיסה שמים ובהדרו יופיע
מיומים ומיפיו | יתבערו תהומות
| ומתאורו | ומתוארו | יתבערו
שחקים וגיאם מפליט תוארו
ואיתנים מפוצץ כתר ויקרים
טורד || חלקו וכל עצים ישמחו
בדברו ירגו דשאים בשמחתו
ויוצאין יקרים | בלהבי אש
חור(?) ונתן לסוחריהם ושלוה
למקומותם.

254§

ד' מלך אהוב נחמד ונעים ונקי
וטהור | מתגביה על המלכים וגאון
המתנאה על הגיאים והדור
המתנשא על האיתנים ומתורמם
על הנוראים פאר | למלכים תהלה
לברורים | לברורים | סגולה
לקדושים עלוב לעלובים ערב
בפי קוראיו מתוק למיחליו שמו
צדיק בכל | דרכיו ישר בכל
מעשיו נאה בכל מדותיו וך
בעיצה ובדעת ברור | בבניה
| בבניה | ועלילה עד על כל דבר
ודבר | דיין לכל נשמה שופט בכל
אדיר בטהרה ובקדושה.

255§

ה' מלך אמת | ויחיד מלך ממת
ומחיה מלך חי וקיים לעולמים
מלך אומר ועושה | ומכלכל מלך
יוצר כל מכה ובורא | כל רפואה
מלך עושה כל רעה ומבין כל
טובה מלך ון כל מעשיו ומכלכל

הופעה עיטור נהאור | ענף שיגוב
פלאות וישע רוקח ממולח מאור
אדירות | עזירות עריצות כח גובה
ויקר חזק ממשלה ואומץ | ניסוי
רוממה וזיהון עזון גבורה וחיל
קדושה טהרה וניקיון | גאון גדולה
ומלכות הוד והדר כבוד ותפארת.
לזהרריאל | יי אלהי ישראל.

252§

ב' מלך מפואר מעוטף בתפארת |
מהודר ברקמי שיר בהוד כבוד
הדר עטרת גאות וכתר | נוראות
ששמו ערב לו וזכרו סומך לו
וכסאו מפואר לו | והיכלו מהודר
לו וכבודו נחמד לו והודו נאה לו
ועזו נעים | לו ומשרתיו מנעימים
לו שיר ישר עזו נפלאותיו. | ג' |

253§

ג' מלך מלכי המלכים אלהי
האלהים ואדוני האדונים | המשובב
בקשרי כתרם מוקף בענפי נגיד
נגוה שבכנף | הודו כסא שמים
ובהדרו יופיע מרומים ומיפיו
יתבערו | תהומות ומתוארו
יתגערו שחקים וגאים מפליט
תוארו | ואיתנים מפוצץ כתר
ויקרים טורד חלקו וכל עצים
ישמחו | בדברו ירגו דשאים
בשמחתו ובדברו יזלו בשמים
טורדין | ויוצאין יקרים בלהבי אש
חרות נותן לסוחריהם ושלוה |
למקמיהם.

254§

ד' מלך אהוב נחמד ונקי מתגביה
על | המלכים וגאון המתנאה על
הגאים הדור המתנשא על |
האיתנים ומתורמם על הנוראים
פאר מלכים תהלה לברור | רים
סגולה לקדושים עלוב לעלובים
ערב בפי קוראיו | מתוק למיחליו
שמו צדיק בכל דרכיו ישר בכל
מעשיו | נאה בכל מדותיו וך בעצה
ובדעת ברור בבניה ועלילה | עד
לכל דבר דיין לכל נשמה שופט
בכל מדה אביר בחכמה | ובכל
רז אדיר בקדושה ובטהרה.

255§

ה' מלך אמת ויחיד | מלך ממת
ומחיה מלך חי וקיים לעולמים
מלך אומר | ועושה ומכלכל כל.
מלך יוצר | כל מכה ובורא כל
רפואה | מלך עושה כל רעה ומבין
כל טובה. מלך ון כל מעשיו |

ענף ס'יגוף פלאות וישע | רוקח
ממולח מאד אדירות עזירות
עריצות כח גופה ויקר | חזק
וממשלה ואומץ | ניסוי רוממה
וזהרון עזון גבורה וחיל | קדושה
וטהרה וניקיון גאון גדולה ומלכות
הדר והוד כבוד | ותפארת
לזהרריאל יי אלהי ישראל

252§

המעוטף המפואר בתפארת |
מהודר ברקמי שיר מעוטר בהוד
וכבוד והדר עטרת גאות | וכתר
נוראות ששמו ערב לו וזכרו סומך
לו | וכסאו מפואר | לו והיכלו
מהודר לו וכבודו נחמד לו והודו
נאה לו ומשרתיו | מנעימים לו
וישראל עזו נפלאותיו

253§

ג' מלך מלכי המלכים אלהי |
האלהים ואדוני האדונים המשובב
בקשרי כתרם מוקף בענפי נגיד
נגוה שבכנף הודו כסה שמים
ובהדרו יופיע מרומים | ומיפיו
יתבערו תהומות ומתוארו יתבערו
שחקים וגאים | מופלים תוארו
ואתנים מפוצץ כתר ויקרים טורד
ירגו | וכל עצים ישמחו בדברו
ירגו דשאים ובשמחתו ובדברו
יזלו | בשמים טורדין ויוצאין
יקרים בלהבי אש נותן לסוחריהן
ושלוה | למקומו // למקומו מ' א' |

254§

מ' אהוב נחמד ונעים ונקי מתגביר
על המלכים וגאון המתנאה על |
הגאים הדור המתנשא על האתנים
ומתורמם על הנוראים פאר
מלכים | תהלה לברורים
| לברורים | סגולה לקדושים עלוב
לעלובים ערב בפי קוראיו מתוק |
למיחליו. שמו צדיק בכל דרכיו
ישר בכל מעשיו נאה בכל מדותיו
וך | בעיצה ובדעת ברור בכניה
| בעלילה עד לכל דבר דיין לכל
נשמה שופט | בכל מדה אדיר
בחכמה ובכל רז אדיר בקדושה
ובטהרה

255§

מלך אמת | ויחיד מלך ממת
ומחיה מלך חי וקיים לעולמים
מלך אומר ועושה | ומכלכל מלך
יוצר מכל מכה ובורא כל רפואה.
מ' עושה כל רעה ומבין | כל טובה
מלך ון כל מעשיו ומכלכל כל

ומכלכל כל יצוריו. מלך רם ורך
לכל שפל ולכל אמיץ חזק הוא.

יצוריו רם ורך לכל שפל | לכל
אמיץ חזק לכל הוא

רם לכל שפל ולכל אמיץ | חזק
הוא.. סליק פרקא

256 §

מלך רם ונישא נשגב ונפלא ידיד
וישיש ישר ונאמן יקר ונכבד חזק
ואמיץ | צדיק ואמת קדוש וטהור
חסיד גדול וגיבור ועז איתן יקר
ונורא ומבוהל | סלול על שיכלולו
גאה מתוכן על עטורי פאר בחדרי
היכל גאון | כעז איתן יקר | נורא 5
איתן | ומבוהל רואה במעמקים
צופה בנסתרים מביט במחשכים |
בכל מקום שם הוא בכל לבב שם
הוא וחפצו לא להמיר ולא להשיב
את | דברו ולא | ואלא לאחר את
רצונו ולא מקום לנוס ממנו ואין
להיסתר ולהתבא מפניו |

256 §
מלך רם ונישא נשגב ונפלא ידיד
ישיש ישר ונאמן יקר ונכבד
חזק ואמיץ צדיק ואמת קדוש
וטהור חסיד | גדול וגיבור עז איתן
יקר ונורא ומבוהל סלול על
שכלולו הפך מתוכו | על עטורי 30
פאר בחדרי היכל גאון עז ואיתן
יקר נורא איתן 1/ ו | ומבוהל || 90
ומבוהל רואה בעמקים צופה
במסתרים ומביט במחשכים בכל
מקום | שם בכל לבב שם הוא
וחפצו לא להמיר ולא להשיב את
דברו ולא / | לאחר את רצונו
ולא מקום לנוס ממנו ואין להסתר
ולהתבא מפניו / ת |

256 §

כז מלך רם ונישא נשגב ונפלא
ידיד וישיש ישר ונאמן | יקר ונכבד
חזק ואמיץ צדיק ואמת קדוש
וטהור חסיד | גדול וגיבור עז איתן 5
יקר נורא ומבוהל ויושב על כסאו
רם ונישא עז אדיר יקר ונורא |
ומבוהל סלול על שכלולו גאון
מתוכן על עטורי פאר בחדרי
היכל גאון עז איתן יקר ונורא
ומבוהל רואה במעמקים צופה
במסתרים מביט במחשכים בכל
מקום שם הוא בכל לבב | ישנו
וחפצו לאלם ולהמיר ולא להשיב
את ריגונו ולא לאחר את רצונו
ולא מקום לנוס ממנו | ולא סתר
להתבא מפניו..

257 §

תמלוך לעולמים ימלוך כסאך
לדור דורים. מלך רחום וחזן
מוחלן | וסולחן מגלגל | ומעביר
תהדר בכל שיר תתפאר בכל
נועם תתרום על היכל גאון
תנשא | על עטורי פאר תתגבה 10
בכל המעשים תתגאה על כל
יצורים תתכבד על כסא | כבודך
תתיקר על כלי חמדך תתברך
בכל הברכות תשתבח בכל
התושבחות | תהלל בכל הילול
יהיילול | תתקלט בכל הרגנות
תתגדל לעולמים תתקדש עדי עד |
טוטרוסיאי יי מלך כל עולמים
אדון כל המעשים חכם בכל
הרזים מושל | בכל הדורות אל אל
אחד אשר מעולמים מלך יחיד
אשר לנצח נצחים סלה. |

257 §
תמלוך לעולמים ימלוך כסאך
לדור דורים. מלך רחום וחזן
מוחלן | וסולחן מגלגל ומעטר 5
תהדר בכל שיר תתפאר בכל
נועם תתרום | על היכל גאון
תנשא על עטורי פאר תתגבה
| על | כל מעשים תתגאה | על
כל יצורים תתכבד על כסא
כבודך תתיקר על כל חמדך
ות | ותתברך בכל ברכות
תשתבח בכל התושבחות תתהלל
בכל ההילול | תתקלט בכל
הרגנות תתגדל לעולמים תתקדש
עדי עד טוטרוסיאי | ה מלך על 10
כל עולמי אדון המעשי חכם
בכל הרזים מושל בכל הדורות |
אחד אשר מלך מעולמים. מלך
יחיד אשר לנצח נצחי סלה

257 §

תמלוך לעולמים ומלך וכסאך
לדור דור מלך רחום וחזן | מוחלן 10
וסולחן מגלגל ומעטרים תתהדר
בכל שיר תתפאר בכל נועם
ותתרום על כל גאון | ותתנשא
על עטורי פאר מאד תתגאה על
כל המעשים תתגאה על כל
היצורים תתכבד | על כסאו
כבודך תתיקר על כלי חמדך
תתברך בכל הברכות תשתבח
בכל תושבחות | תהלל בכל
ההילול תתקלט בכל הרגנות
תתגדל לעולמים תתקדש לעדי
עד טוטרוסיאי | יהוה מלך על כל
עולמים ואדון על כל המעשים
חכם בכל הרזים ומשול בכל
הדורות | אלהי אחד אשר 15
מעולמים מלך היחיד אשר לנצח
נצחים סלה..

258 §

ה. | וארא כעין החשמל היה נזקק
ועומד ובורר ביורדי מרכבה בין
שראוי | לירד במרכבה ובין שאינו
ראוי לירד במרכבה אם היה ראוי
לירד למרכ' | למרכב כיון 30
שאומרי' לו | ג | הפס | ג | ה | כנס |
ואינו נפס | נכנס | חוזרים ואומרי'
לו הכנס | ואינו | ומיד | נכנס היו
משבחין אותו לומר בודאי זה
מיורדי מרכבה אבל אם אינו |
ראוי לירד למרכבה כיון 55
שאומרים לו אל תכנס והוא נכנס
מיד מטילין | עליו אלף מגורי
ברזל.

258 §

ואראה כעין חשמל היה נזקק 15
ועומד ובורר ביורדי מרכבה בין
| שראוי | שראוי לירד למרכבה
ובין שאינו ראוי לירד למרכבה.
ואם היה ראוי לירד | למרכבה
כיון שאומרים לו הכנס ואינו
נכנס | ונכנס | חוזרים ואומרים לו הכנס
| ומיד נכנס היו משבחין אותו
לומר בודאי זה מיורדי מרכבה.
אבל אם | אינו ראוי לירד
למרכבה. כיון שאומ' לו אל
תכנס והוא נכנס | נכנס מיד מטילין | 20
עליו מגורי ברזל.

258 §

ואראק | כעין החשמל ועומדו
ובורר ביורדי מרכבה ואם היה
ראוי לירד | במרכבה כיון אילו
הכנס ואינו נכנס וחוזרי' ואומרי'
לו הכנס 1/ | ומיד נכנס היו
משבחין אותו לומר זה מיורדי
מרכבה אבל אם | אינו ראוי לירד 15
במרכבה כיון שאומר לו אל תכנס
ותוא נכנס מיד | מטילין עליו
מגורי ברזל

258 §

וראה כעין החשמל | היה נזקק
ועומד ובורר ביורדי מרכבה בין
שראוי לירד למרכבה ובין שראוי
לירד | מרכבה אם היה ראוי
לירד למרכבה כיון שאומרים לו
הכנס ואינו נכנס חוזרין | ואומרין 30
לו הכנס מיד נכנס היו משבחין
אותו לומר בודאי זה מיורדי
מרכבה | אבל אם אינו ראוי
לירד למרכבה | בין שראוי לירד
למרכבה ובין שראוי לירד
מרכבה | כיון שאומרים לו אל 20
תכנס מיד נכנס מיד מטילין לו
עליו מגורי ברזל

כל יצוריו. מלך רם ורך | לכל
שפל ולכל אמיץ חזק הוא. סליק
פירקא.

256§

י'כ' מלך רם וישא ונשב ונפלא
ידיד | וישש ישר ונאמן יקר ונכבד
10 חזק ואמיץ צדיק ואמת קדוש
וטהור חסיד גדול וגבור. ב' עז
איתן | יקר גורא ומבוהל סלול על
שכלולי גאווה מתוכן על עטורי
פאר בחדרי היכל גאווה עוז איתן
יקר | גורא ומבוהל רואה
במעמקים צופה במסתרים מביט
במחשכים בכל מקום שם הוא
בכל לבב ישנו | וחפצו לא להמר
ולא להשיב את דברו ולא לאחר
את רצונו ולא מקום לנוס ממנו
ולא סתר להיחבא מפניו.

257§

ג' תמלך לעולמים ימלך כסאך
ס'א ומלך וכסאך לדור ודור מלך
רחום וחזן מוחלן | וסולחן מגלגל
15 ומעביר תהדר בכל שיר תתפאר
בכל נועם. תתרום על היכלי
גאווה תתנשא על | עטורי פאר
תתגבה על כל המעשים תתנאה
על כל היצורים תתכבד על כסא
כבודך תתיקר על כלי | חמדתך
תתברך בכל הברכות תשתבח
בכל התושבחות תתהלל בכל
ההילול תתקלס בכל הרגנות
תתגדל | לעולמים תתקדש לעדי
עד שטרוסיאי יי. ד' מלך כל
עולמים אדון כל {ה}מעשים חכם
בכל | הרוים מושל בכל הדורות
אל אחד אשר מעולמים מלך יחיד
אשר לגצח נצחים סלה.

258§

ה' וארא | ס'א וראה כעין החשמל
20 היה נזקק ועומד ובורר ביורדי
מרכבה בין שראוי לירד למרכבה
ובין שאינו ראוי | לירד למרכבה.
אם היה ראוי לירד למרכבה כיון
שהיו אומרים לו היכנס ואינו נכנס
חוזרין ואומרים לו | הכנס מיד
ונכנס היו משבחין אותו לומר
בוודאי זה מיורדי מרכבה. אבל
אם אינו ראוי {לי?} (לירד)
למרכבה | כיון שאומרים לו
הכנס ס'א אל תכנס מיד נכנס
ומיד משילין עליו מגורי ברזל.

ומכלכל כל יצוריו. מלך רם ורך
לכל שפל לכל אמיץ חזק | הוא..

20

256§

פרק כ'ה מלך רם ונשא ונשב |
ונפלא ידיד וישש ישר ונאמן יקר |
ונכבד חזק ואמיץ צדיק ואמת
קדוש וטהור חסיד גדול | וגבור. ב'
עז איתן | רם ונשא עז איתן אדיר
יקר גורא ומבוהל סלול על |
25 שכלול גאווה מתוכן על עטורי
פאר בחדרי היכל גאווה. עז איתן
יקר גורא איתן ומבוהל רואה
בעמקים צופה | במסתרים מביט
במחשכים בכל מקום שם הוא
בכל לבב. || ישנו וחפצו לא להמר
383 ולא להשיב את דברו ולא לאחר
את | רצונו ולא מקום לנוס ממנו
ואין להסתר ולהחבא מפניו.

257§

ג' תמלך לעולמים ימלך כסאך
לדור ודור מלך רחום | וחזן
מוחלן וסולחן מגלגל ומעביר
תהדר על היכל גאווה | תתנשא
5 בכל נועם תתפאר בכל שיר
תתרום על עטורי | פאר תתגבר
בכל המעשים תתנאה על כל
היצורים תתכבד | על כסא כבודך
תתיקר על כלי חמדתך תתברך
בכל הברכה | תשתבח בכל
התושבחות תתהלל בכל הילול
תתקלס בכל | הרגנות תתגדל
לעולמים תתקדש עדי עד
10 טטרוסיאי יי. ד' מלך כל
עולמים אדון כל המעשים חכם
בכל הרוים | מושל בכל הדורות
אל אחד אשר מעולמים אשר
לגצח נצחים סלה.

258§

ה' וארא כעין החשמל היה נזקק
ועומד | ובורר ביורדי מרכבה בין
שראוי לירד במרכבה ובין שאין |
ראוי לירד במרכבה אם היה ראוי
15 לירד במרכבה. כיון | שאומרים לו
הכנס ואינו נכנס חוזרין ואומרים
לו הכנס | ומיד נכנס היו משבחין
אותו לאמר בודאי זה מיורדי /מ
מרכבה אבל אם אינו ראוי לירד
למרכבה כיון שאומרי | לו אל
תכנס והוא נכנס מיד משילין עליו
מגורי ברזל.

יצוריו רם ורך לכל שפל לכל
אמיץ | חזק לכל הוא.

10

256§

מ' רם ונשא ונשב ונפלא ידיד
ישש ישר ונאמן יקר | ונכבד חזק
ואמיץ צדיק ואמת קדוש וטהור
חסיד גדול וגבור עז איתן | יקר
10 גורא ומבוהל יושב על כסא רם
ונשא עז ואדיר יקר גורא ומבוהל |
סלול על הפק מתוכו על עטורי
פאר בחדרי היכל גאווה עז איתן
יקר | ובורא איתן ומבוהל רואה
15 בעמקים צופה במסתרים ומביט
במחשים | בכל מקום שם בכל
לבב שם הוא וחפצו לא להמר
ולא להשיב את דברו | ולא לאחר
את רצונו. ולא מקום לנוס ממנו.
20 ואין להסתר ולהחבא מפניו |

257§

תמלך לעולמים ימלך כסאך
לדור דורים מלך רחום וחזן
25 מוחלן וסולחן | מגלגל ומעטר
תהדר בכל שיר תתפאר בכל
נועם תתרום על היכל | גאווה
תתנשא על עטורי פאר תתגבה
בכל מעשים תתנאה על כל
30 יצורים | תתכבד על כסא כבודך
תתיקר על כל חמדתך תתברך
בכל ברכות | תשתבח בכל
התושבחות תתהלל בכל ההילול
תתקלס בכל הרגנות תתגדל ||
32 לעולמים תתקדש עדי עד
טטרוסיאי יי' מלך כל עולמים
אדון המעשים. | חכם בכל הרוים
מושל בכל הדורות אל אחד אשר
40 מעולמים מלך יחיד | אשר לגצח
נצחים סלה

258§

וארקא כעין החשמל היה נזקק
ועומד ובורר | ביורדי מרכבה בין
שראוי וראוי יורד במרכבה בין
שאינו ראוי לירד | במרכבה. ואם
5 היה ראוי לירד במרכבה כיון
שאומ' לו הכנס ואינו נכנס |
וחוזרין ואומרים לו הכנס ומיד
נכנס היו משבחין אותו לומר זה
מיורדי | מרכבה. ואם יאבלי אינו
ראוי לירד במרכבה כיון שאומ'
55 לו אל תכנס והוא | נכנס

N8128

O1531

M40

M22

259§

1. מפני ששומרי פתח היכל מטילים עליו אלף | אלפים גלי מים ואין שם אפי' טיפה אחת. 5 ואם או' מים הללו מה טיבן | מיד רצים אחריו בסקילה. ואומרי' לו (ריקה) שמה מורעם של נושקי העגל את | ואין את' ראוי לראות המלך | ב' | וכסאו ביפיו. אם כן 10 הוא בת קול יוצאת | מערבות רקיע לומר יפה אמרתם מורעם של מנושקי העגל הוא. ואינו | ראוי לראות מלך וכסאו. לא זו משם עד שמטילים עליו אלף אלפים | מגורי ברזל. סליק פרק איקוישי ביאה. 15

259§

1. מפני ששומרי פתח היכל מטילים ומשליכין | עליו אלף אלפים גלי מים ואין שם אפי' טיפה אחת ואם אמ' מים הללו מה טיבן מיד רצין | (עליו) ואחריו בסקילה אומ' לו ריקה שמה מורעו של מנושקי עגל | אתה ואין אתה ראוי לראות במלך וכסאו. אם כן הוא. בת קול יוצאה | מערבות רקיע לומ' יפה אמרתם מורעו של מנושקי עגל הוא ואינו | 34 ראוי לראות במלך וכסאו. לא זו משם עד שמטילין בו אלף אלפים מגורי | ברזל.

259§

מפני ששומרי ההיכל הששי מטילין ומשליכין | עליו אלף אלפי אלפי' גלי מים ואין שם טיפה אחת ואם אמר מים | הללו מה טיבן מיד רצין אחריו בסקילה ואומרי' | (עליו) לו שמה מ/ | מורעו של מנושקי עגל אתה ואין אתה ראוי לראות במלך 20 וכסאו | אם כן הוא בת קול יוצאת מערבות רקיע לומר יפה אמרתם מזרו(עו) | של מנושקי עגל | אתה | הוא אינו ראוי לראות במלך וכסאו לא זו משם | עד שמטילין בו אלף אלפי' מגורי ברזל.

259§

מפני ששומרי פתח היכל הששי מטילין ומשליכין עליו אלף אלפי' מים ואין שם אפילו טיפה ואם אמר מים הללו מה | טיבן מיד רצין אחריו אומרי' לו ראקא שמה מורעו של מנושקי עגל אתון ואי אתה ראוי | במלך וכסאו אם כן הוא בת קול יוצא מערבות רקיע לומר יפה אמרתם מורעו של | מנושקי עגל הוא ואין ראוי לראות במלך וכסאו לא זו משם עד שמטילין עליו אלף אלפי' | 25 מגורי ברזל.

20

N8128

N8128

260§ (251)

מי שזוכה לירד במרכבה | כיון שעומד לפני כסא הכבוד פותח ואומר שירה 40 שכסא הכבוד || משורר שירה בכל יום ויום תהילה שירה חמרה ברכה שבח והלל וקילוס ותודה | והדיות נצחו גנון היגיון גילה צהלה שמחה וששון רננות נועם ענוה גוגה | גוי אמת צדק ויושר סגולה פאר עוז עליוז ועילוי נחת מנוחה ונחמה | שלוה והשקט ושלום שאון כחז וטובה אהבה חמדה חן וחסד יופי תואר | אדר ותמלה זיו וזהר זכות וזרח הופע עטור גוגה אור סיגוף פלאות 5 וישע | רוקח ממוח מאור אזורות עריצות כח. גובה ויקר חוזק ממשלה ואומץ. 30 ונושאי | רוממה וטהרה זיהיון עוזו וגבורה וחיל קדושה ונקיון גאות גדולה ומלכות | הוד והדר כבודו תפארת לזהרריאל יהוה אלקי ישראל.

261§ (252)

35 ב'. מלך (ה)מפואר | המעוטור בתפארת המהדר ברקמי שיר המעוטף והור כבוד והדר עטרת גאון | כתר גוראות ששמו ערב לו וזכרו מתוק לו וכתרו הדר 10 לו והוא גאה לו וכבודו | נחמד לו והיכלו מהודר לו ומשרתיו מנעימתו לו וישראל מגידים לו עזו / ונ' | ונפלאותיו.

40

N8128

O1531

M40

M22

268§

45 מי | כמוך יהוה אלקי ישראל בעל גבורות לפינך יהוה אלקי ישראל יכרעו | עלינום ותחתונים לפינך 5 יהוה אלקי ישראל. יהדרו שרפים ויביעו רננות | לפינך יהוה אלקי ישראל. יהללו כסא כבודך ולא יתן גאון | ורבות עז ותפארת | לפינך יהוה אלקי ישראל. משרתיך יכתירו כתרם ושירו 55 לך שיר חדש / וימליכון צח. ותקרא אחד לעולם ואחד לפינך יכתירו לפינך יפארו. לפינך | ירוממו. לפינך יודו כי אתה יהוה אלקי | יש | ישראל גבור חיל ורב להושיע 60 חכם הרזים אדון הסתרים.

268§

1. מי כמוך יוי אלהי ישראל בעל גבורות יוי אלהי ישראל. יכרעו | וישתחוו עלינום ותחתונים לפינך יוי אלהי ישראל יהדרו שרפים ויב(כ)יעו רננות | לפינך יוי אלהי ישראל. יהללך כסא כבודך ולך יתן גאות ורבות עז ותפארת | לפינך יוי אלהי ישראל. משרתיך יכתירו לך כתרם ושירו לך שיר חדש וימליכון | צח ותקרא אחד לעולם ועד. לפינך יכרעו. לפינך יפארו לפינך | ירוממו לפינך יודו כי אתה יוי אלהי ישראל גבור חיל ורב להושיע 10 ב'א' יוי חכם | הרזים אדון הסתרים. אמן.

268§

מי כמוך | אלהי ישראל בעל גבורות ה אלהי ישראל יכרעו וישתחוו עלינום | ותחתונים לפינך ה אלהי ישראל והדרו שרפ' יביעו יביעו רננות | לפינך 25 ה אלהי ישראל כסא כבודך כסא גאות ורבות עז ותפארת לפינך ה אלהי ישראל משרתים יכתירו כתר' ושירו | לך שיר חדש וימליכון צח ותקרא אחד לעולמי עד. לפינך יכרעו | לפינך ישבחו לפינך יפארו לפינך ירוממו לפינך יודו כי אתה | ה אלהי ישראל גבור חיל להושיע באי' חכם הרזים אדון הסתרים | אמן. 30

268§

מי אל כמוך יהוה אלהי ישראל. בעל גבורות לפינך יהוה אלהי ישראל יכרעו יש | תחו עלינום ותחתונים לפינך יהוה אלהי ישראל יהדרו שרפים ויבעו רננות לפינך יהוה | אלהי ישראל יהלל כסאו כבודך ולך יתן גאות ורבות עז ותפארה לפינך יהוה אלהי ישראל משרתיך | יכתירו כתרם ושירו שיר חדש וימליכון צח ותקרא אחד לעולם ועד לפינך יכרעו וישתחוו | לפינך ישבחו לפינך יפארו לפינך ירוממו כי אתה יהוה אלהי ישראל גבור חיל ורב להושיע ברוך | אתה יהוה 30 חכם הרזים אדון הסתרים אמן ואמן סלה. || סליק פרקא x158

259 §

ו' מפני ששומרי פתח היכל הששי
מטילין ומשליכין עליו אלה
אלפים גלי מים ואין שם אפי'
טיפה אחת ואם אמר מים הללו |
25 מה טיבן מיד רצין אחריו בסקילה
ואומרין לו ריקה שמא מורעו
שלמשקי עגל אתה ואין אתה
ראוי לראות במלך וכסאו. אם כן
הוא בת קול יוצאת מערבות רקיע
לומר יפה אמרתם מורען שלמשקי
| עגל הוא ואינו ראוי לראות
במלך וכסאו לא זו משם עד
שמטילין עליו אלה אלפים מגורי
ברזל.

N8128

תתקדש לעדי עד. טוטרסאי יהוה אלקי ישראל. ד'. מלך | כל העולמים. ואדון
כל העולמים. וחכם בכל הדעים ומושל בכל הדורות | אלקים אחד אשר
מעולמים מלך יחיד אשר מעולמים נוצח נצחים סלה | לעדי עד לעקר עולמי
בעל גבורות.

267 §

לך טוטרסאי יהוה אלקי ישראל. ה'. | לך יהלל כסא כבודך. לך י? | תנו גאות
35 ורינות. לך יחזקו. לך יאמצו. לך יברכו לך יגדילו לך ידרו | שו. לך יהללו. לך
יהדרו. לך יועדו לך יזכרו. | לך יחסנו. לך יטהרו. לך יישירו. לך יכתירו. לך
ילבישו. לך ימליכו. לך ינצחו. לך יסלסלו. לך יעתרו לך יפארו. לך יצדיקו.
לך יקדישו לך // ירוממו יחסרתי בזה הקולעים הריצו בחיסרון בינה | ירוממו. x13
לך ישבחו. לך יחזו לך יתפללו כל בריא | ומשרתיך יכתירו לו כתירים. |
וישירו לו שיר חדש. ותקרא אחד לעולם. (ג) טוטרסאי יהוה אלקי ישראל הכל
ממ | הכל ממשלתך. מלך כל הדעים ואדון כל הסתרים. סליק פרק תלחין.

B238

268 §

ו' מי אל כמוך יי אלהי ישראל
בעל גבורות לפניך יי אלהי
ישראל יכרעו | יכרעו וישתחוו עליונים
ותחתונים | לפני יי אלהי ישראל
יהדרו שרפים ויביעו רגנות לפניך
יי אלהי ישראל יהלל כסא
כבודך ולך יתן גאווה ורבות עז |
30 ותפארה. לפניך יי אלהי ישראל
משרתיך יכתירו כתירים וישירו
שיר חדש וימליכוך נצח ותיקרא
{לע} אחד לעולם | ועד. לפניך
יברכו לפניך ישבחו לפניך יפארו
לפניך ירוממו כי אתה יי אלהי
ישראל גיבור חיל רב להושיע |
ב'א' חכם הדעים אדון הסתרים
אמן אמן. סליק פירקא.

259 §

ו' מפני ששומרי פתח היכל הששי
מטילין ומשליכין עליו | אלה
20 אלפים בלי מים ואין שם אפי'
טפה אחת ואם אמר מים הללו
מה טיבן מיד רצין אחריו בסקילה
אומרין לו ריקה | שמא מורען של
משקי עגל אתה ואין אתה ראוי
לראות | במלך וכסאו. אם כן הוא.
{ת} בת קול יוצאת מערבות רקיע
ואומ' יפה אמרתם מורען של
משקי {ה} עגל הוא ואינו | ראוי
25 לראות במלך וכסאו לא זו משם
עד שמטילין עליו | אלה אלפים
מגורי ברזל.

N8128

264 § (255)
מלך אמת ויחיד מלך חי וקיים מלך ממיית ומחיה. מלך יוצר | כל ? ברכה
ומכין כל טובה. מלך זך בכל מעשה ומכלכל כל יצוריו מלך רך | וכל שפל וכל
אמין חזק הוא.

265 § (256)

ומלך יחיד ונכבד ידיד וישיש עוזר ועניו | קדוש וטהור צדיק אמת ישר ונאמן
30 חזק. מלך מובהק שהוא סלול על קשרי | גאווה ומתוקן על עמודי פאר בחדרי
היכל צופה במסתרים ורואה | במעמקים. ומביט במעשוקים. ובכל מקום שם
הוא ולא להשיב על דברו | חפצו לא להמיר. ולא מקום לנוס שם ממנו ולא סתר
להחבא מפניו |

266 § (257)

תמלך לעולמים מלך רחום וחונן סלחן ומחלל מגלגל ומעביר תהדר | בכל
כלי שיר תתרום על כסא כבודך. תתיקך על כל כלי חמדתך. תתקלס | בכל
30 הרהרות {ת} תשתבח בכל התושבחות תתהלל בכל התהילות. תתגדל | לעולמים.

V228

268 §

ו' מי אל כמוך יי אלהי ישראל
בעל גבורות. לפניך יי אלהי
ישראל יכרעו || יכרעו וישתחוו x84
עליונים ותחתונים לפניך יי אלהי
ישראל. יהדרו שרפים ויביעו
רגנות לפניך יי אלהי ישראל.
יהלל כסא | כבודך ולך יתן גאות
ורבות עז ותפארת לפניך יי
אלהי | ישראל. משרתיך יכתירו
כתירים וישירו לך שיר חדש
וימלי- | כוך נצח ותקרא אחד
5 לעולם ועד לפניך יברכו לפניך |
ישבחו לפניך יפארו לפניך
ירוממו לפניך יודו כי אתה יי
אלהי ישראל גבור חיל רב
להושיע. ב'א' אל חכם הדעים |
ואדון הסתרים..

D436

268 § 45

היגלה ו' מי כמוך יי אלהי
ישראל | בעל גבורות יי אלהי
ישראל יכרעו | וישתחוו לפניך
15 עליונים ותחתונים לפניך יי אלהי
ישראל יהדרו שרפים | יביעו
רגנות לפניך יי אלהי ישראל
כסא כבודך ולך יתן גאות ורבות
עז | ותפארת לפניך יי אלהי
ישראל משרתים יכתירו כתירים
55 וישירו לך שיר חדש | וימליכוך
נצח ותקרא אחד לעולם ועד
לפניך. יברכו לפניך. ישבחו |
לפניך יפארו לפניך. ירוממו
לפניך יודו כי אתה יי אלהי
ישראל גבור | חיל להושיע. ב'א' x20
חכם הדעים ואדון הסתרים אמן.. |
סליק היגלה

269§

ב'. אתה פועל גבורות | מחדש
חדשות מחדש בריאותיו. בכל יום
יום משרתים מאש לרומם שבח |
5 וזיו מזהיר בתוך | רבבות אש.
זונח שגאה קנאה. מרחיק
מואס איבה | ותחרות. מרחיק
כעס מפר קצף מרבה כל חן. וטוב
כרובי כבודך אש. /המ/ המתנאה
10 על כרובי אש שר על השרים
שרפים שרפי להב סביבות כסאך
| עומדים. זה זה משמיעים סולו
15 לרוכב ערבות.

15

270§

ג'. ברכה שבח והלל שיר | תודה
והודיות שבח פאר לחש קלוס
ענוה וחסד. לאדיר לאביר לאמין
20 | לבחור לבחור לבחון. וגבור
לגאה. וגבה בפיהם זמרה בלשונם.
רננות | בגרונם. תנומה אין להם לא
לילה ולא יום. אלא כאור גוגה
זמרה והלל. |.

25

30

35

271§

ד'. אתה הוא אדון אלוה הגדול
הגבור והנורא הצדיק החסיד
40 והקדוש /ה'/. והנאמן ארך אפים
ורב חסד ואמת. אתה הוא אדון
אדוני האדונים. אתה | אלה אלקי
האלקים. את' הוא גדול לך
45 מגדילים כל בעלי גדולה. אתה
הוא ג' | גבור לך מגברים כל
בעלי גבורה אתה הוא גורא לך
מרונים כל בעלי ר/ | רננות. אתה
הוא צדיק לך מצדיקים כל בעלי
50 צדקות אתה הוא חסיד | לך
מיחילים כל בעלי חסידות. את'
הוא קדוש לך מקדישים כל בעלי
קדושה/ה/ | אתה הוא נאמן בדברך
25 לך מאמיני' כל בעלי אמונה.

55

272§

ה'. אתה הוא | שגילית סודך
60 למשה. ולא כסית ממנו כל
גבורותיך בזמן שהדיבור יוצא |
מפיך היו כולם ושרפים. היו כל

269§

פרק כ"ז. אתה הוא פועל גבורות
מחדש | חדשות מחדש בריותיך
בכל יום יום משרתים מאש
10 לרומם שבחי | רך ורזי מזהיר
בתוך רבבות אש זונח שגאה
וקנאה מואס איבה | ותחרות
מרחיק כעס. מפיר קצף. מרבה
כל טוב וזן | חן וטוב/ כרובי
כבודך אש | שרפי אש להב/ |
המתגבר על כרובי אש שר על
השרים שרפים שרפי | להב
סביבות לכסאך עומדין זה זה
משמיעין סולו לרוכב..

270§

ב'. | ברכה שבח והלל שיר תודה
והודיות שבח פאר מאד ולחש
קילוס ענוה וחסד | לאדיר לאביר
15 לאמין לבחור לבחון
לבחור גאה וגבוה בפיהם זמרה |
בלשונם רננות תנומה אין להם לא
לילה לא יום אלא כאור גוגה
זמרה | והלל.

271§

ג'. אתה הוא אדון הגדול הגבור
והנורא הצדיק והחסיד הקדוש |
הנאמן ארך אפים ורב חסד
ואמת אתה הוא אדון אלהי
האלהים ואדוני /ה'/. האדונים
אתה הוא גדול לך מגדלין כל
בעלי גדולה. את' ה' האל גבור
לך | מגברים כל בעלי גבורה. את'
20 ה' האל גורא לך /מג/ מרונים כל
בעלי רננות | אתה הוא האל צדיק
לך מצדיקים כל בעלי צדקות. את'
ה' האלהים חסיד | לך מיחילים
כל בעלי חסידות. את' ה' האל
הקדוש לך מקדישין כל בעלי |
קדושה. את' ה' האל הנאמן
בדברך. לך מאמינים כל בעלי
אמונה.. |

272§

ד'. אתה הוא שגילית סודך למשה
ולא כסית ממנו כל גבורותיך | |
34 בזמן שאין הדיבור יוצא מפיך היו
כל ארזים ההרים הרמים

269§

אתה הוא פועל גבורות מחדש
חדשות מחדש | ברייתך בכל יום
יום משרתים מאש לרומם שבחי
רויך ורזי /מ/ מזהיר בתוך רבבות
אש זונח שגאה וקנאה מואס איבה
ותחרות | מרחיק כעס מפור קצף
מרבה כל חן וטוב. כרובי כבודך
אש | המתלאה על כרובי אש שר
על השרים. שרפים שרפי להב /ס/
| סביבות לכסאך זה זה משמיע' 5
סולו סולו לרוכב בערבות.. |

270§

ברכה שבח והלל שיר תודה
והודיות שבח פאר ולחש
קילוס/ו/ | ענוה וחסד לאביר
בפיהם זמרה בלשונם רננות
תנומה אין /ל/ להם לא לילה ולא
יום אלא כאור גוגה זמרה והלל.. |

271§

אתה הוא אדון הגדול והגבור
והנורא צדיק החסיד הקדוש/ו/ |
10 והנאמן ארך אפים ורב חסד
ואמת. אתה הוא אדון אלדי
האלדי' | ואדוני האדוני' אתה הוא
אדון לך מגדילי' כל בעלי גדולה.
א'ה האל | גבור לך מגברים כל
בעלי גבורה. אתה הוא האל גורא
לך מרונים | כל בעלי רננות. אתה
הוא האל צדיק לך מצדיקי כל
בעלי צדקות. | אתה הוא האל
חסיד לך מיחילי' כל בעלי צדקות.
15 אתה הוא האלדים | חסיד לך
מיחילי' כל בעלי חסידות. אתה
הוא האלדי' קדוש לך מקדישי' |
כל בעלי קדושה. אתה הוא האל
הנאמן בדברך לך מאמיני' כל
בעלי | אמונה..

272§

אדוני האדוני' שגילית סודך
למשה ולא כסית | ממנו כל
גבורותיך ועומדין לפניך בבהלה
גדולה ובזמן שהדיבור | יוצא

269§

כ"ד אתה הוא פועל גבורות מחדש
חדשות מחדש בכל יום | ויום
משרתים מאש לרוממה שבחי זך
ורזי מזהיר בתוך | רבבות אש
שגאה וקנאה וטאס איבה
ותחרות מרחק כעס מפיר קצף
מרבה כל חן | וטוב כרובי אש
המתנאה על כרובי אש שר על
השרים שרפים שרפי הלהב
סביבות לכסאך | עומדין זה זה
5 משמיעים סולו לרוכב בערבות
ביה שמו ועלזו לפניו

270§

ברכה שבח והלל | שיר תודה
והודאות שבח פאר ולחש קילוס
ענוה וחסד לאדון אביר לאמין
לברוך | לבחור לגיבור וגבורה
בפיהם זמרה בלשונם רננות
תנומה אין להם לא לילה ולא יום
אלא כאור גדול וגוגה זמרה
והילול..

271§

אתה הוא אדון הגיבור והנורא
הצדיק /והחסיד/ | והחסיד הקדוש
הגדול והנאמן ארך אפים ורב
חסד ואמת אתה הוא אדון אלהי
האלהים | ואדוני האדונים אתה
10 הוא גיבור לך מגברים כל בעלי
גבורה אתה הוא גורא לך מרונים
כל בעלי רננות אתה הוא צדיק
לך מצדיקים כל בעלי צדק אתה |
הוא חסיד לך מחסי' /ר/ כל בעלי
חסידות אתה הוא קדוש לך
מקדישין כל בעלי | קדושה אתה
הוא נאמן בדברך לך מאמינים
כל בעלי אמונה

272§

אתה הוא שגילית | סודך למשה
ולא כסית ממנו כל גבורותיך
בזמן שהדיבור יוצא מפיך היו כל
הרים | הרמים מועזעים ועומדים
15

269§

פרק כ"ז אתה הוא פועל גבורות |
מחדש חדשות מחדש בריותך
בכל | יום ויום משרתים מאש 10
לרומם שבחי ריך ורי' מזהיר בתוך |
רבבות אש זונה שנאה וקנאה
מואס איבה ותחרות מרחיק | כעס
מפיר קצף מרבה כל חן וטוב
כרובי כבודך אש המתגאה | על
כרובי אש שר על השרים שרפים
שרפי להב סביבות | לכסאו
עומדין זה לזה משמיעין סלו
לרובכ.

270§

ב' ברכה | שבח והלל שיר תודה 15
והודיות שבח פאר ולחש קלוס |
עונה חסד לאדיר לאביר לאמיץ
לברוך לבחון לבחור | לגבור גאה
וגבוה בפיהם זמרה בלשונם רגנות
תנומה | אין להם לא לילה ולא יום
אלא באור גוגה זמרה והלל.

270§

י' אתה הוא פועל גבורות |
מחדש חדשות מחדש בכל יום ויום
משרתים מאש לרומם שבחך וך
זרי' מזהיר בתוך רבבות אש זונה |
שנאה וקנאה מואס איבה ותחרות
מרחיק כעס מפיר קצף מרבה כל
חן וטוב כרובי כבודך אש
המתגאה | על כרובי אש שר על 35
השרים שרפים שרפי להב
סביבות לכסאך עומדין זה וזה
משמיעין סולו לרובכ | בערבנות
ביה שמו ועלצו לפניו. ב' ברכה
שבח והלל שיר תודה והודיות
שבח פאר ולחש | קילוס עונה
וחסד לארון לאדיר לאביר
לאמיץ לברוך לבחור לבחון
לגבור גאה וגבוה בפיהם זמרה |
ובלשונם רגנות תנומה אין להם
לא לילה ולא יום אלא כאור גוגה
זמרה והלל.

271§

ג' אתה הוא אדון | הגדול הגבור
והנורא הצדיק והחסיד הקדוש
והנאמן ארך אפים ורב חסד
ואמת. אתה הוא אדון אלהי 40
האלהים ואדוני האדונים. אתה
הוא גדול לך מגדלים כל בעלי
גדולה. אתה הוא גבור לך
מגבירים | כל בעלי גבורה. אתה
הוא נורא לך מרגנים כל בעלי
[נוראות] רגנות. אתה הוא צדיק
לך מצדיקים | כל בעלי צדקה.
אתה הוא חסיד [מ]לך מייחלין כל
בעלי חסידות. אתה הוא קדוש לך
מקדישין כל בעלי | קדושה. אתה
הוא נאמן בדברך לך מאמינים
כל בעלי אמונה.

272§

ד' אתה הוא שגילית | סודך למשה
ולא כסית ממנו כל גבורותיך
בזמן שאין הדיבור יוצא מפיו היו
כל ההרים הרמים | מודעזין 45

271§

ג' אתהו אדון גדול הגבור והנורא
הצדיק החסיד | והקדוש והנאמן 20
אריך אפים ורב חסד ואמת אתה
הוא | אדון אלהי האלהים ואדני
האדנים אתה הוא גדול לך |
מגדלין כל בעלי גדולה. אתהו
גבור לך מגברין כל בעלי גבורה
אתהו נורא לך מרגנים כל בעלי
רגנות אתהו | צדיק לך מצדיקין
כל בעלי צדקות. אתהו חסיד לך | 25
מייחלין כל בעלי חסידות אתה
הוא קדוש לך מקדישין | כל בעלי
קדושה. אתהו נאמן בדברך לך
מאמינים כל | בעלי אמונה.

272§

ד' אתהו שגילית סודך למשה ולא
כסית || כל גבורותיך בזמן שאין 384
הדיבור יוצא מפיו היו כל ההרים
הרמים | מודעזין ועומדים

269§

פ' אתה הוא פועל גבורות
מחדש חדשות מחדש || בריותך 33
בכל יום ויום משרתים מאש
לרומם שבחי ריך ורי' מזהיר (ר) |
בתוך רבבות אש זונה שנאה
וקנאה מואס איבה ותחרות
מרחיק כעס | מפזר קצף מרבה
כל חן וטוב כרובי כבודך אש
המתגאה על כרובי אש | שר על 10
השרים שרפים שרפי להב
סביבות לכסאך זה לזה משמיעים
| סולו סולו לרובכ בערבנות. 5
סליק

270§

היגלה ב' ברכה שבח והלל | שיר
תודה והודיות שבח פאר ולחש
קילוס | עונה חסד לאביר בפיהם
זמרה בלשונם רגנות תנומה אין 20
להם | לא לילה ולא יום אלא
כאור גוגה זמרה והלל.. סליק

271§

הגלה ג' אתה | הוא אדון הגדול
הגבור והנורא צדיק החסיד (ר)
והקדוש (ש) | והנאמן ארך אפים ורב 10
חסד ואמת. אתה הוא אדון אלהי
האלהים | אדוני האדונים אתה
הוא אדון לך מגדלין כל בעלי
גדולה אתה הוא | האל גבור לך
מגברין כל בעלי גבורה. א' האל
נורא לך מרגנים כל | בעלי רגנות.
א' האל הצדיק לך מצדיקים כל
בעלי צדקות. א' | האלהים חסיד
לך מייחלים כל בעלי חסידות. 50
א' האלהים קדוש לך | מקדישין
כל בעלי קדושה. א' האל נאמן
בדברך לך מאמינים כל | בעלי
אמונה.. 55

272§

ד' אדוני האדונים שגילית סודך
למשה ולא | כיסית ממנו כל
גבורותך ועומדין לפניך בבהלה
גדולה | ובזמן שהדיבור יוצא מפיו

ההרים | הרמים | מזדעזעים
ועומדים | בבהלה גדולה בזמן
שהדיבור יוצא מפיו בלהבי אש.
אתה הוא בוחן | כ/ | כליות ולבות
ובוחר אמונים. אתה דר כלבת
דיטנ'ן צורה בלהבי אש. | אתה
הוא גבור גאה גאים. גאה על הכל.
מתנאה משפיל. ומגביה שפלים. |
סליק פרק אחד ותלחין.

10

מזדעזעין | ועומדין לפניך בבהלה
גדולה. בזמן שהדיבור יוצא מפיו
היו כולן | ושרפין בלהבי אש אתה
הוא בוחן כליות ולב ובוחן אמונים
אתה דר | כלב האדם ודינו דן
צורה בדיני שלהבת אתה הוא
גיבור גאים | גאה על הכל מתנאה
רם על הכל ומשפיל גאים ומגביה
שפלים. |

מפיך היו כל ההרים הרמי'
מזדעזעין ועומדין לפניך בבהלה |
גדולה ובזמן שהדיבור יוצא מפיו
היו כולם ושרפי' בלהבי אש. | א/
אתה הוא גבור גאים גאה על הכל
ומתנאה על הכל ומשפיל גאים |
ומגביה שפלי' ב'ה.

20

לפניך בבהלה גדולה בזמן
שהדיבור יוצא מפיו היו כולם |
ושרפים בלהב אש אתה הוא בוחן
כליות ובוחר אמונים אתה הוא
דר בליבת דיטנ'ן | שלהביות אתה
הוא גיבור גאים על הכל מתנאה
על כל משפיל גאים ומגביה
שפלים הוא |

273§

גאה בכריות אדם דמות אדם
בכסאך | קבעת' פני אדם להם.
ידי אדם תחת כנפיהם רצים.
כאדם עמלים | כאדם כורעים
ומשתחווים בשורה ואימתך מלך
עליהם. ב/ גאי' בבהמות | שור.
דמות שור בכסאך קבעת' רצים
כשור עמלים עומדים על | עמילת' |
| עומד כשור קדוש עליהם. ג/ |
גאה בחיות ארי דמות ארי
בכסאך | שאגתם קבעת כאריה
אימתם. כארי זרוע עוזם כארי
ואימתך אריה | עליהם. ד/ גאה
בעופות נשר. דמות נשר קבעת'
רצים כנשר קלים | כנשר.
ועופפים כנשר טחים כנשר
ואימתך טהור עליהם. וסלו לך |
משלשים קדושתך בקדושה |
| משולשת | משולשת. כדב' שו'
ק'ק'ק'.

35

כ'ה. ה'. גאה בכריות אדם דמות
אדם בכסאך קבעת אדם | להבה
יד אדם תחת כנפיהם רצין כאדם
עמלין כאדם כורעין | ומשתחווין
בשירה כאדם ואימתך מלך
עליהם. גאה בבהמות שור | דמות
שור בכסאך קבעת רצין כשור
עמלין כשור עומדין על | עומדם
כשור ואימתך קדוש עליהן. גאה
בחיות ארי דמות ארי | בכסאך
קבעת שאגתן כאריה ואימתן
כארי ופחדתן כאריה | וזרוע עוזו
כארי ואימתך אריה עליהן. גאה
בעופות נשר | דמות נשר בכסאך
קבעת. רצין כנשר קלין כנשר
ועופפין כנשר | טסין כנשר
ואימתך טהור עליהן וכולן
משלשין קדושתך בקדושה |
משולשת כדבר שו' ק'ק'ק'.

15

273§

גאה בכריות אדם דמות אדם
בכסאך | קבעת פני אדם להם וידי
אדם תחת כנפיהם | רצונך | רצנים'
| ב/ | כאדם | עמלין | כאדם
כורעין ומשתחווין בשורה כאדם
ואימתך מלך עליהם. | גאה
בבהמת שור דמותו בכסאך קבעת
רצין כשור עמלים כשור |
עומדים על עומדים כשור
ואימתך עליהם. גאה בחיות ארי
בכסאך | קבעת שאגתו כארי
ואימתו כאריה פחדתו אריה
וזרוע עוזו | כ/ | כאריה ואימתך
אדיר עליהם. גאה בעופות נשר
דמות נשר | ב/ | בכסאך קבעת
רצין כנשר קלי' ועופפי' כנשר
טסים כנשר | ו/ | ואימתך טהור
עליהם. וכולם מקדשין קדושתך
בקדושה משולשת // שנאמר ||
שנאמר ק'ק'ק'.

25

30

91

273§

גאה בכריות אדם דמות אדם
בכסאו קבעת פני אדם להם ויד
אדם תחת כנפיהם | רצין כאדם
עמלין כאדם כורעין ומשתחווין
בשירה כאדם ואימתך מלך
עליהם גאה | בבהמות שור
בכסאך קבעת כשור עמלין כשור
עומדין על עומדים כשור ואימתך
קדוש עליהם | גאה בחיות ארי
דמות ארי בכסאך קבעתה שאגתו
כאריה ואימתך כאריה פחדותיך |
כאריה זרוע עוזך כאריה ואימתך
כאריה עליהן גאה בעופות נשר
דמות נשר בכסאך | קבעת
ועופפים כנשר וטסים כנשר וכולן
משלשין קדושתך בקדושה
משולשת כדבר קדוש כלויה |

20

274§

ה. || תתאדר תתהדר תתרוםם
תתנשא | תתפאר תתברך תתשבח
תתגדל תתקדש תתעלה | תתעלו |
תתקלס. שכן חובת כל היצורים
לאורך לשבחך לגדלך לקדשך |
לעלך לברכך להודך לרוממך
לנשאך לפארך לעוון לקלסך
מלך הגדול והקדוש | שליט על
העליונים ועל התחתונים. על
הראשונים ועל האחרונים שמתוך
זיע | ורשת משלשים קדושתך
בקדושה משולשת כדב' שו'
ק'ק'ק'.

35

274§

ו. תתאדר תתהדר תתרוםם
תתנשא | תתפאר תתברך תתשבח
תתגדל תתקדש תתעלה. תתעלו |
תתקלס. שכן חובת 'חובות' כל
היצורים לאורך להודך לברכך
לשבחך | לעלך לגדלך לקדשך
לרוממך לפארך לנשאך לקלסך
מלך הגדול | והקדוש שליט על
העליונים ועל התחתונים על
הראשונים ועל | ועל האחרונים
שמתוך זיע. ורשת משלשין
קדושתך בקדושה | משולשת כדבר
שו' ק'ק'ק'.

20

274§

תת(ה)אדר תתהדר תתרוםם
תתנשא | תתברך תתשבח
תתפאר תתגדל תתעלה תתקדש
תתעלס | תת | תתקלס שכן חובת
כל היצורים לאורך להודך
לרוממך לנשאך | לברכך לשבחך
לפארך לגדלך לעלך לקלסך
מלך הגדול | הגדול
והקדוש שליט על העליונים ועל
התחתונים על הראשונים | ועל
האחרונים שמתוך זיע ורשת
משלשין קדושה בקדושה / מש |
משולשת כדכתי' ק'ק'ק'.

5

274§

תתאדר תתהדר תתרוםם ותתנשא
ותתפאר ותתברך ותתשבח
ותתגדל ותתקדש תתעלה | תתעלו |
ותתקלס שכן כל היצור להודך
להודך לרוממך לנשאך ולפארך
ולברכך ולשבחך | לגדלך
לקדשך לעלך ולעלך ולקלסך
מלך הקדוש שליט על העליונים
ועל התחתונים | על ה | הראשונים ועל
האחרונים שמתוך זיע וחתי
משלשין | ב/ קדוש(ת)ך בקדושת
משולשת כדבר | שו' קדוש קדוש
קדוש יי צבאות מלא כל הארץ
כבודו..

25

275§

האדרת והאמונה | לחי עולמים.
הבינה והברכה | ל[ע]ח' לחי
עולמים. הגדולה והגבורה לחי
עולמים. | הדעת והדבור לחי.
ההוד וההדר לחי. הותיק והועד
לחי. הזכות | והזכרון ל[ע]. החן
והחסד לחי. הטהרה והטוב
לחי. היקר והישוע לחי. | הכתר
והכבוד לחי. | הלכת והליכות
לחי. המלוכה והממשלה לחי.
הנוי והנצח לחי. הסוד והשכל
לחי. העוז והעוזה לחי. הפאר

10

275§

ו. האדרת והאמונה לחי
העולמים. | הבינה והברכה לחי
העולמים. | הגדולה והגבורה
לחי העולמים. | הדעת והדיבור
לחי העולמים. | ההוד וההדר. לחי
העולמים. | הועד והותיקות לחי
העולמים. | הזכות והזכרון לחי
העולמים. | החן והחסד לחי
העולמים. | הטהרה והטוב לחי
העולמים. | היקר והישועה לחי
העולמים. | הכתר והכבוד לחי
העולמים. | הלכת והליכות לחי
העולמים.

25

35

275§

האדרת והאמונה לחי | (ה)עולמי'.
הבינה והברכה לחי העולמים.
הגאווה והגדולה לחי. הדעה
והדיבור | לחי. ההוד וההדר
לחי. הועד והותיקות לחי.
הזכות והזכרון לחי. | החן והחסד
לחי. הטהרה והטוב לחי. | היקר
והישועה לחי. | ה | הכתר
והכבוד לחי. | הלכת והליכות
לחי. המלוכה והממשלה לחי. |
הנוי והנצח לחי. הסוד והשכל
לחי. העוז והעוזה לחי. |

10

275§

האדר והאמונה לחי עולמים |
הבינה והברכה לחי העולמים
הגדולה והגבורה לחי העולמים
הדעת והבינה | לחי העולמים
ההוד וההדר לחי העולמים הועד
והותיקות לחי העולמים | הזכות
והזכרון לחי העולמים החן והחסד
לחי העולמים הטהרה והטוב לחי
העולמים | היקר והישועה לחי
העולמים הכתר והכבוד לחי
העולמים הלכת והליכות לחי
העולמים | המלוכה והממשלה
לחי העולמים | המלוכה והממשלה

30

158

ועומדים לפניך בבהלה גדולה.
בזמן שהדיבור יוצא מפיו היו
כולן ושרפין בלהבי אש | אתה
הוא בחון כליות ובחור אמונים.
אתה דר כיבילכת דיגורין
ושלהביות. אתה הוא גיבור גאים
גאה | על הכל מתגאה על הכל
משפיל גאים ומגביה שפלים
ברוך הוא.

273§

ה' גאה בבריות אדם | דמות אדם
בכסאך קבעת פני אדם להם וידי
אדם תחת כנפיהם רצין כאדם
עמלים כאדם כורעין | ומשתחוין
בשירה כאדם ואימתך מלך
עליהם. גאה בבהמות שור דמות
שור בכסאך קבעת רצין | כשור
עמלים כשור עומדין על עומדין
כשור ואימתך קדוש עליהם. גאה
בחיות ארי דמות ארי || בכסאך
קבעת שאנתן כאריה ואימתך
כאריה פחדתן כאריה וזרוע עוזן
כאריה ואימתך נורא | ס'א אדיר
עליהם. גאה בעופות ושר דמות
גשר בכסאך קבעת רצין כנשר
קלים כנשר ועופפין | כנשר וטסין
כנשר ואימתך טהור עליהם
וכולם משלשים קדושתך בקדושה
משולשת כדבר שני' קדוש | ק'ק' ה'
צבאות מלא כל הארץ כבודו.

274§

ו' תתהדר תתהדר תתרום תתרום
תתנשא תתפאר תתברך | תשתבח
תתגדל תתקדש תתעלה תתקלס
תתעלו | תתעלו תתקלס | שכן
חובת כל היצורים מלפניך
לאדרך להדרך לרוממן | לנשאך
ולפארך לברכך ולשבחך לגדלך
ולקדשך לעלך לעלוך ולקלסך
מלך הקדוש שליט על העליונים |
ועל התחתונים על הראשונים ועל
האחרונים שמתוך זיע ורתת
משלשין קדושתך בקדושה
משולשת | כדבר שני' ק'ק' ה'
צבאות וכול.

275§

ו' האדרת והאמונה לחי העולמים.
הבינה והברכה לחי | העולמים
הגדולה והגבורה לח'ה. הדיעה
ס'א הדעת והדיבור לח'ה. ההור
וההדר לח'ה. הוועד והוועיקות |
לח'ה הזכות והזכרון ס'א והווער
לח'ה החן והחסד לח'ה הטהרה
והטוב לח'ה היקר והישועה לח'ה.
| הכתר והכבוד לח'ה הלקח
והליבוז לח'ה המלכות והממשלה
לח'ה הנועם והנצח ס'א והגוי
לח'ה הסוד | והשכל לח'ה העוז

לפניך בבהלה גדולה בזמן
שהדיבור יוצא מפיו היו כולם
גשרפים בלהבי אש. אתהו בחון
כליות | ובחור אמונים אתה דר
בלבת ד'גור ד'גור | צורה בדיני
שלהבות | אתהו גבור גאים גאה
על הכל. מתגאה על הכל משפיל
גאים | ומגביה שפלים ברוך הוא.

273§

ה' גאה בבריות אדם | דמות אדם
בכסאך קבעת פני אדם להם וידי
אדם תחת כנפיהם | רצין כאדם
עמלים כאדם כורעין ומשתחוים
כאדם בשירה | כבשירה כאדם |
ואימתך מלך עליהם. גאה
בבהמות שור ודמות שור | בכסאך
קבעת רצין כשור עמלין כשור
ועומדין על עומדין | ואימתך קדוש
עליהם. גאה בחיות ארי דמות
ארי בכסאך | קבעת שאנתן
כאריה ואימתך כאריה וזרוע עוזו
כאריה | ואימתך אריה עליהן.
גאה בעופות ושר דמות גשר
בכסאך | קבעת רצין כנשר
קלים כנשר מעופפין כנשר וטסין
כנשר | ואימתך טהור עליהם
וכולם משלשין קדושתך בקדושה |
משולשת. כדבר שנאמ' ק'ק'ק'.

274§

ו' תתהדר תתהדר תתהדר | תתהדר
תתהדר | תתרום תתנשא
תתפאר תתברך תשתבח תתגדל
תתעלה | תתקדש תתעלה תתקלס
שכן חובת כל היצורים לאדרך |
להדרך לרוממן לנשאך לברכך
לפארך לשבחך לגדלך | לקדשך
לעלך ולעלוך ולקלסך מלך הגדול
והקדוש שליט | על העליונים ועל
התחתונים על הראשונים ועל
האחרונים | שמתוך זיע ורתת
משרתים משלשין קדושתך
בקדושה | משולשת. כדבר שנאמ'
ק'ק'ק'.

275§

ו' האדרת והאמונה לחי
העולמים. הבינה והברכה לחי
העולמים. הגדולה והגבורה לחי
העולמים. הדעת והדיבור לחי
העולמים. | ההור וההדר לחי
העולמים. הוועד והוועיקות לחי
העולמים. | הזכות והזכרון לחי
העולמים. החן והחסד לחי
העולמים. || העולמים. הטהרה
והטוב לחי העולמים. היקר
והכבוד לחי העולמים. | הלקח
והממשלה לחי. הגוי והנצח
לח'ה. הסוד והשכל לח'ה. העוז

היו כל ההרים הרמים מזועזעין
ועומדין | לפניך בבהלה גדולה
ובזמן שהדיבור יוצא מפיו היו
כולם ושרפין. | בלהבי אש. אתה
הוא בחון כליות ולב ובחון אמונים
אתה דר | בלבת בני אדם כדיני
שלהבות. א'ה גבור גאים. גאה על
הכל ומתגאה | על הכל ומשפיל
גאים ומגביה שפלים ברוך הוא. || 34
סליק 10

273§

הגלה ה' גאה בבריות אדם | דמות
אדם בכסאך קבעת פני | אדם
להם וידי אדם תחת כנפיהם רצין
כאדם עמלין | כאדם כורעין
ומשתחוים כאדם ואימתך
מלך עליהם גאה | בבהמת שור
דמותו בכסאך קבעת רצין כשור
עמלים כשור עומדין | על עומדין
כשור ואימתך עליהם. גאה בחיות
ארי דמות ארי בכסאך | קבעת
שאנתו כארי ואימתך כאריה
פחדתו כאריה וזרוע עוזו כאריה |
ואימתך אדיר עליהם. גאה
בעופות ושר דמות גשר בכסאך
קבעת | רצין כנשר קלים כנשר
ועופפים כנשר טסים כנשר
ואימתך טהור | עליהם וכולם
מקדשים קדושתך בקדושה
משולשת כדבר שני' קקק. | סליק 10
הגלה

274§

ו' תתהדר תתהדר תתרום תתרום
תתנשא תתפאר תתברך | תשתבח
תתגדל תתקדש תתעלה תתקלס |
שכן חובת כל היצורים לפניך
לאדרך להדרך לרוממן לנשאך
לברכך | לשבחך לפארך לגדלך
לקדשך לעלך לעלוך ולקלסך
מלך הגדול והקדוש | שליט על
העליונים ועל התחתונים על
הראשונים ועל האחרונים | שמתוך
זיע ורתת משלשים קדושה
בקדושה משולשת כדכתי' קקק. |
סליק הגלה

275§ 50

האדרת והאמונה לחי העולמים
הבינה והברכה | לחי עולמים.
הגדולה והגבורה לח'ה. הדעת
והדיבור | לחי העולמים. ההור
וההדר לחי העולמים. הוועד
והוועיק לח'ה | הזכות והזכרון
לח'ה. החן והחסד לח'ה. הטהרה
והטוב לח'ה. היקר והישועה
לח'ה. הכתר והכבוד לח'ה. הלקח
והליבוז לח'ה. | המלכות
והממשלה לח'ה. הגוי והנצח
לח'ה. הסוד והשכל לח'ה. העוז

והפלא לח'ע. | הצהלה והצדקה
לח'ע. הקילוס והקדושה לח'ע.
הרגנות והרחמים לח'ע. | השאנן
והשקט לח'ע. | התהלה והתפארת
לח'ע.

5

העולמים | המלכות והממשלה
לחי העולמים. הגוי והנצח לחי
העולמים. | הסוד והשכל לחי
העולמים. העז והעונה לחי
העולמים. | הפאר והפלא לחי
העולמים. | הצדקה והצלה לחי
העולמים. | הקילוס והקדושה לחי
העולמים. | הרגנות והרחמים לחי
העולמים. | השיר והשבח לחי
העולמים. | התהלה והתפארת
לחי העולמים.

10

276§

ח' מי יוכל לדבר אחת מאלף
אלפי אלפים רבבות ורב ריבי
רבבות | גבורותיך מלך מלכי
המלכים ברוך הוא שהחיות
נצבות ועומדות לפניך | לפניך
דממה דקה הן אש חיבן אש
הילוכן אש | אי | דיב | ורן | אש |
והן מתיראין מפני אש שמא
ישרפו בלהבי אש | סבבתן
סביבותיהם לך. | והם לך היקפתן
לך אצלך צפונים בקינך הונים
בסוד ושכל עזורי | עז עטופי הדר
עין לא תשור איני | אה | יאיוה |
חניתך מלך גדול וקדוש | שליט על
העליונים ועל התחתונים על
הראשונים ועל האחרונים | אין לא
בעליונים ולא בתחתונים | לא
בראשונים ולא באחרונים שיכול |
לידע את מעשיך ולחקור את כל
נפלאותיך כמה שאין יכול
לדמות. | אלף בית א' ב'ב' ג'ג'
ד'ד' ה'ה' ו'ו' ז'ז' ח'ח' ט'ט'.

15

20

25

30

35

277§

מטטרון שנקרא שמו על שמונה
שמות. מרגוואל גיותיאל שמו.
זותיאל שמו. | איה | איהיהאל
שמו. יהוואל שמו. | מיואל | מיואל
שמו. סנסניאל | שמו. סנסניירי
שמו. מתוך אהבה שהיו אוהבין |
אותו | במרום יהיו קורין אותו
במח' במחנות קדושים מטטרון
עבד יי ארך אפים ורב | חסד.
ב'א' יי חכם הרזים אדון האדונים
והסתרים אמן אמן. |

40

45

50

55

60

65

70

75

80

85

90

95

100

הצלה והצדקה לח'ה. הקילוס
והקדושה לח'ה. הרגנות והרחמים
לח'ה. | התהלה והתפארת לח'ה.

276§

ח' מי יוכל לדבר אחד מאלף אלפי
ריבי גבורותיך מלך מלכי
המלכים ברוך הוא שהחיות
נצבות ועומדות לפניך | לפניך
דממה דקה הן אש חיבן אש
הילוכן אש | אי | דיב | ורן | אש |
והן מתיראין מפני אש שמא
ישרפו בלהבי אש | סבבתן
סביבותיהם לך. | והם לך היקפתן
לך אצלך צפונים בקינך הונים
בסוד ושכל עזורי | עז עטופי הדר
עין לא תשור איני | אה | יאיוה |
חניתך מלך גדול וקדוש | שליט על
העליונים ועל התחתונים על
הראשונים ועל האחרונים | אין
בעליונים ואין בתחתונים. | לא
בראשונים ולא באחרונים שיכול
לידע את מעשיך ולחקור את כל
נפלאותיך. כמה שאין יכול
לדמות אלף בית א'ב'ב' ג'ג' ד'ד'
ה'ה' ו'ו' ז'ז' ח'ח' ט'ט'.

20

277§

מטטרון שנקרא שמו על שמונה
שמות. מרגוואל | גיותיאל שמו.
זותיאל שמו. | איה | איהיהאל
שמו. יהוואל שמו. | מיואל שמו.
סנסניאל שמו. | מיואל שמו. |
סנסניירי שמו. | מיואל שמו. |
מתוך אהבה שהיו אוהבין אותו
במרום יהיו קורין אותו במחנות
קדושים מטטרון עבד ה ארך אפים ורב
חסד באי חכם הרזים אדון
האדונים והסתרים אמן אמן. |

25

לחי העולמים הנעם והנצח לחי
העולמים הסוד והשכל לחי
העולמים | העז והענייה לחי
העולמים הפאר והפלא לחי
העולמים הצהלה והצדקה לחי
העולמים | הקילוס והקדושה לחי
העולמים הרגנות והרחמים לחי
העולמים השאנן והשקט לחי
העולמים | התהלה והתפארת
לחי העולמים.

276§

ח' מי יוכל לדבר אחד מאלף אלפי
אלפים רוב רובי | רבבות
רבבות | גבורותיך מלך מלכי
המלכים ברוך הוא שהחיות
נצבות ועומדות לפניך | לפניך
דממה דקה | הן אש חיבן אש
הילוכן אש | אי | דיב | ורן | אש |
והן מתיראין מפני אש שמא
ישרפו בלהבי אש | סבבתן
סביבותיהם לך. | והם לך היקפתן
לך אצלך צפונים בקינך הונים
בסוד ושכל עזורי | עז עטופי הדר
עין לא תשור איני | אה | יאיוה |
חניתך מלך גדול וקדוש | שליט על
העליונים ועל התחתונים על
הראשונים ועל האחרונים | אין
בעליונים ואין בתחתונים. | לא
בראשונים ולא באחרונים שיכול
לידע את מעשיך ולחקור את כל
נפלאותיך. כמה שאין יכול
לדמות אלף בית א'ב'ב' ג'ג' ד'ד'
ה'ה' ו'ו' ז'ז' ח'ח' ט'ט'.

277§

מטטרון שנקרא שמו על שמונה
שמות. מרגוואל | גיותיאל שמו.
זותיאל שמו. | איה | איהיהאל
שמו. יהוואל שמו. | מיואל שמו.
סנסניאל שמו. | מיואל שמו. |
סנסניירי שמו. | מיואל שמו. |
מתוך אהבה שהיו אוהבין אותו
במרום יהיו קורין אותו במחנות
קדושים מטטרון עבד הוה | יהוה
אתה יי חכם הרזים אדון
הסתרים אמן סלה | סליק פרקא

25

30

35

40

45

50

55

60

65

70

75

80

278§ - 677

כ'ה אמר ישמעאל בן שלש עשרה
שנה ראה אותי ר' נחוניא | בן הקנה
בסינוף ובצער גדול ובסכנה
גדולה מקרא | שהייתי קורן | א
היום לימים הייתי משבח ומשנה
שהייתי שונה היום לימים הייתי
משבח ותלמדי | עוד שהייתי
שונה היום לימים הייתי משבח מה
עשיתי כיון שראיתי שאין התורה
עומדת | בי תפשתי לעצמי ומגעתי
את עצמי ונפשי מאכילה ושתייה

20

והעטה לחה הפאר והפלא לחה
הצהלה והצדקה לחה הקילוס
והקדושה לחה הרגנות | והרחמים
לחה השאנן והשקט לחה.
התהלה והתפארת לחי העולמים.

והליכוב | לחי העולמים. המלכות
והממשלה לחי העולמים. הנזר |
והנצח לחי העולמים. הסוד
והשכל לחי העולמים. העז |
והעונה לחי העולמים. הפאר
הפלא לחי העולמים. הצהלה |
והצדקה לחי העולמים. הקילוס
והקדושה לחי העולמים. השלוח
והשקט לחי העולמים. התהלה
והתפארת לחי העולמי(ם).

והעונה לחה. ההצלחה והצדקה
לחה. הקילוס והקדושה לחה. || 35
הרגנות והרחמים לחה השאנן
והשקט לחה. התהלה והתפארת
לחה. | סליק

276§

ח' מי יוכל לדבר אחד | מאלף
אלפי אלפים ורוב ריבי רבבות
גבורותיך מלך מלכי המלכים
ברוך הוא. שהחיות נצבות
ועומדות | לפניך דממה דקה הן 15
אש חכן אש והילוכן אש ודיבורן
אש והם מתייראין מפני אש שמא
יירשפו | בלהבי אש. סביבותן לך
הקפתן | לך אצלך צפונים
בקניך הוגים בסוד ושכל אזורי
עז עטופי הדר | עין לא תשור איה
חנותך מלך גדול וקדוש שליט על
העליונים ועל התחתונים ועל
הראשונים ועל | האחרונים. ואין
לא בעליונים ולא בתחתונים ולא
בראשונים ולא באחרונים שיכול
לידע את מעשיך | ולחקור את כל
נפלאותיך. כמה שאין יכול
לדמות אלף בית בית גימל גימל
דלת דלת הא הא ? ויו ויו ויו ויו 20
חת חת

277§

מטטרון שנקרא שמו על שמונה
שמות. מרגויאל שמו גיתאל שמו
זיתאל שמו | איזיהאל שמו
יהואל ס'א יהויאל שמו מיואל
שמו סנסגיאל שמו סנוגירה שמו.
ומתוך אהבה שהיו אוהבין אותו
במרום היו קוראין אותו במחנות
קדושים מטטרון עבד יי יי יי
ארך אפים ורב חסד ב'א' חכם |
הרים ואדון הסתרים אמן אמן
סלה. סליק פירקא.

278§ - 677

יכ'ז' תוספת אמ' ר' ישמעאל בן |
שלש עשרה שנה ראה אותי ר'
נחונייה בן הקנה בסיגוף וצער
גדול ובסכנה גדולה מקרא
שהייתי קורא | היום הייתי שוכח 25
למחר ומשנה שהייתי שונה היום
למחר הייתי שוכח מה עשיתי כיון
שראיתי שאין התורה | עומדת בי
תפסתי לעצמי ומנעתי את עצמי
תפשי מאכילה ושתייה ורחיצה
וסיכה ועיניתי את עצמי |

276§

ח' מי יוכל לדבר מאלף אלפי
אלפים ורוב ריבי רבבות |
גבורותיך. מלך מלכי המלכים
ברוך הוא שהחיות נצבות | 10
ועומדות לפניך דממה דקה. הן
אש חכן אש והילוכן אש | ודיבורן
אש והן מתייראין אש מפני אש
שמה ישרפו בלהבי | אש סביבותן
לך הקפתן לך אצלך צפונים
בקרבך הוגים בסוד | ושכל עוזי
עז עטופי הדר עין לא תשור איה
חנייתך מלך | גדול וקדוש שליט
על העליונים ועל התחתונים על
הראשונים | ועל האחרונים אין 15
לא בעליונים ולא בתחתונים לא
בראשו- | גים ולא באחרונים
שיכול לידע מעשיך ולחקור את
כל | נפלאותיך כמה שאין יכול
לדמות אלף בית בית גימל |
גימל דלת דלת הא הא וו וו וו וו
חית חית

277§

מטטרון | שנקרא שמו על שמונה
שמות מרגויאל שמו זיתאל | 20
שמו איזיהאל שמו יהויאל שמו
מיואל שמו. סנסגיאל | שמו.
סנסגוריא שמו ומתוך אהבה שהיו
אוהבין אותו | במרום היו קורין
אותו במחנות קדושים מטטרון
עבד יי | ארך אפים ורב חסד
ב'א' חכם הרים ואדון הסתרים |
אמן ואמן. סליק סדר ג' בבות של
מרכבה.. | סליקו הלכות היכלות. || 25

276§

הגלה ו' מי יוכל לדבר אחד מאלף
אלפי אלפים ריבי ריבי | 15
גבורותיך מלך מלכי המלכים
ח'ב'ז' שהחיות | ועומדות לפניך
דממה דקה הן אש הילוכן אש
ודבורן אש והם מתייראין | 5
מפני אש שמא ישרפו בלהבי אש
סביבותיהן לך הקפתן לך אצלו
צפונים | בקרניך הוגים בסוד
ושכל אזורי עז עטופי הוד עין לא
תשור איה | חנייתך מלך גדול
וקדוש שליט על העליונים ועל
התחתונים על הראשונים | ועל
האחרונים אין בעליונים ולא
בתחתונים ולא בראשונים ולא
באחרונים שיכול לידע את
מעשיך ולחקור את כל נפלאותיך 30
כמות | שאין יכול לדמות אלף בית
א'ב'ב' ג'ג ד'ד ה'ה ו'ו ז'ז ח'ח

277§

מטטרון | שנקרא שמו על שמונה
שמות מרגויאל גיתאל שמו
זיתאל שמו איזיהאל | שמו
יהויאל שמו מיואל שמו סנסגיאל
שמו סנסגוריא שמו מתוך אהבה |
שהיו אוהבין אותו במרום והיו
קורין אותו במחנות קדושים
מטטרון | עבד יי ארך אפים ורב
חסד ב'א' חכם הרים אדון 45
האדונים והסתרים | אאא.. 15

10

35

50

55

60

ורחיצה וסיכה ועיגיתי עצמי |
מתשמיש המ(י)טה ולא ריענתי
ולא שחקתי ולא יצא מפי דבר
מכל זמר ושיר

§ 279 - 678

מיד עמד ר' | נחזניא בן הקנה
ולקחני מבית אבי והכניסני
ללשכת הגזית והשביעני בחותם
גדול | שיש לזבוריאל יי אלהי
ישראל וזהו מטטרון יי אלהי
ישראל אלהי השמים וארץ אי
היאים ואי היבשה | וגילה מידה
סודה של תורה מיד האיר לבי
שקבעתי בישראל כנגד כל התורה
כדי שירבו את | התורה שלא
ביגיעה.

5

10

15

20

25

30

281§
א'ר ישמעאל כך אמ' ר' עקיבא
משום ר' אליעזר | הגדול מיום
שנתנה תורה לישראל עד שנבנה
הבית אחרון. תורה | ניתנה הדרה
לא ניתנה. ויקרה כבודה וגדולתה
ותפארתה אימתה פחדה | יראה
עזרה גאות וגאונה זיעה וזיותה
עזוה ועיוזה ממשלתה וגבורת | 30
לא נתנו עד שנבנה בית אחרון ולא
שרתה בו שכינה.

281§
פרק כז. א'ר ישמע' כך אמ' ר'
עקיב' משום ר' אליעזר מיום |
שנתנה תורה עד שנבנה {בית}
הבית האחרון תורה נתנה | הדרה 25
לא נתנה ויקרה גדולתה ותפארת
שלה אימתה פחדה | יראתה
עטרת גאוותה וגאונה זיוה וזיותה
עזוה ועיוזה || ממשלתה וגבורתה 335
לא נתנו עד שנבנה הבית האחרון
| ולא שרתה בו שכינה..

281§
א'ר' כך אמר ר' עקיבא משום ר'
אלעזר מיום שניתנה | תורה
לישראל עד שנבנה בית האחרון
תורה ניתנה הדרה לא / ני | ניתנה 30
ויקרה כבודה גדולתה ותפארתה
אימתי פחדתה יראתה || עושרה 391
גאוותה וגאונה זיע וזיותה עזוה
ועיוזה ממשלתה / וג | וגבורתה
לא נתנו עד שנבנה בית האחרון
ולא שרתה בו שכינה |.

281§
אמר ישמעאל כך אמ' ר' עקיבא
משום ר' אליעזר הגדול מיו' |
שניתנה תורה לישראל ועד שנבנה
בית האחרון תורה (וזיותה עזוה
ועיוזה ממשלתה) | ניתנה אבל
הדרה ויקרה כבודה וגדולתה
ותפארת שלה אימתה פחדתה
ויראתה עושרה | וגאוותה גאוותה
וגאונה זיעה זעתה וזיותה עזוה
ועיוזה ממשלתה וגבורתה לא נתנו
| עד שנבנה בית האחרון ולא שרת
בו שכינה.. 30

282§ 45
ב. עמדו ישראל | לשפוך תרעומת
לפני אביהם שבשמים לומר |
הרבה צרות הפלטה עלינו. איזה
נתפוש איזה נעזוב השלכת עלינו
טורח גדול ומשאוי גדול. אמרת' |
לנו בנו לי בית. ואע"פ שאתם
בונים עסקו בתורה. זו תשובה
בניו.

282§
ב. עמדו ישר' לשפך תרעמת |
לפני אביהם שבשמים למ(ו)מר
הרבה צרות הפלטה עלינו איזו |
נתפס ואיזו נעזב השלכת עלינו
טורח גדול ומשאוי גדול אמרת | 5
לנו בנה בית אף על פי שאתם
בונים עסקו בתורה זו תשובה
בניו.

282§
עמדו ישראל לשפוך תרעומת
לפני אביהן שבשמים לומר |
הרבה צרות הפלטה עלינו איזו
נתפוס איזו נעזוב השלכת / ע | 5
עלינו טורח גדול ומשוי אמרת לנו
[פ](ב)נו בית אע"פ שאתם
[ש](ב)נים | עסקו בתורה זו
תשובת בניו.

282§
עמדו ישראל לשפוך תרעומת
לפני || אביהם שבשמים לאמר
הרבה צרות הפלטה עלינו איזו
נתפוס ואיזו נעזוב השלכת | עלינו
טורח גדול ומשאוי כבד אמרת לנו
בנו לי בית ואע"פ שאינם בונים
עיסקו | בתורה וזו תשובת בניו..

283§ 55
ג. | כי בטול היה גדול לכם מן
הגלות והייתי מתאוה מתי אשמע
קול דברי תורתם מפיהם. כי אתם
לא עשיתם יפה שחלקתם עלי
וכעסתי עליכם | ועשיתי על עירי
ועל ביתי ועל בני כלהי. ואם לא
עשיתי יפה שעמדתי | לנגדיכם

283§
ג. כי בטלה גדולה היה לכם בין
הגלויות הייתי מתאוה | מתי אשמע
קול דברי תורתי מפיהם כי אתם
לא עשיתם יפה | שחלקתם
וכעסתי עליכם ועמדתי ועשיתי
על עירי ועל ביתי ועל | בני ואני
לא עשיתי יפה שעמדתי לנגדכם

283§
כי בטלה גדולה היה לכם | בוח
הגלויות הייתי מתאוה מתי אשמע
קול דברי תורתי מפיהם | כי אתם
לא עשיתם יפה שחלקתם עלי
וכעסתי עליכם ועמדתי | ועשיתי
כלה ונחרצה על עירי ועל ביתי
ועל בני ואני לא עשיתי | יפה 10

283§
כי בטול גדול היה לכם בין
הגלויות והייתי מתאוה אימתי |
ישמע קול דברי תורתי מפיהם
אתם לא עשיתם יפה ואני לא
עשיתי יפה אתם לא | עשיתם יפה 5
שחלקתם עלי וכעסתי עליכם
ועמדתי ועשיתי כלה ונחרצה על

283 § 55
 ג' כי בטלה גדולה היה לכם בין |
 הגלויות הייתי מתאווה מתי אשמע |
 קול דברי תורתך מפיהם כי אתם |
 לא עשיתם יפה שחלקתם עלי |
 וכעסתי ועליכם ועמדתי ועשיתי |
 כלה ונחרצה על עירי ועל ביתי |
 ועל בני | ואני לא עשיתי יפה

וחתמתי עליכם גזר דין בודאי מדה (ש)עומדת לעולם ולעלמי ע' עולמים תהא לה תחרות מדה שאין לה אורך אלא או שנים או עשר או שלשים ואם בגבורות עד מאה והלכה לה. אלא שאתם הוכחתם אותי יפה || עשיתם. כבר 14א קבלתי עלי כל תוכחותיכם.

10

וח(ת)מתי וחתמתי עליכם | גזר דין בוודי שהיא עומדת לעולם ולעולמי עולמים תהא | לה ילה' תחרות שאין לה ארך או שנים או עשר או שלשים | ואם בגבורות עד מאה והלכה לה אלא שאתם הוכחתם אותי | אתם יפה עשיתם כבר קיבלתי עלי תוכחתכם.

שעמדתי לגדכם וחתמתי עליכם גזר דין בודאי מדה אינה | עומדת לעולמי עולמים תהא להתחרות מדה שאין לה אורך | אלא שנה או שנים או עשר | או ל' ואם בגבורות עד ק' / וה' והלכה לה אלא שאתם ה(ו)כחתם אותי אתם יפ(פ)ה עשיתם כבר | קבלתי עלי תוכחתכם.

עירי | ועל ביתי ועל בני ואני לא עשיתי יפה שעמדתי לגדכם והעמדתי עליכם גזר דין | בואדי [בודאי] מדה שהיא עומד[ם] לעולם ולעולמי עולמים תהא לה תחרות מדה שאין לה | אורך אלא או שנה או שנים או עשר או שלשים אם בגבורות עד מאה והלכה יש לה ש' | אלא שאתם הוכחתם אותי יפה עשיתם כבר קיבלתי עלי תוכחתכם

284§

ד'. כי ערבה עלי אנחת ישראל / וכסתה אותי תאווה תורה. נתחנו באוני דבריכם. ומתקבלין עלי אמרי פים | אתם עסקו בבית בחירתי ותורה מפיקם לא תמוש

20

284§

ד'. כי ערבת | עלי אנחת יש' וכסת אותו תאווה תורה נתחנו באוני דבריכם | ומתקבלין עלי אמרי פיקן אתם עסקו בבית בחירתי ותורה | מפיקן לא תמוש

284§

כי צרבת עלי אנחת ישראל וכסתם | אותי תאווה של תורה 15 ותחנו דבריכם באוני ומתקבלים עלי | אמרי פים אתם עסקו בבית בחירתי ותורה מפיקם לא תמוש

284§

כי ערבה עלי | אנחת ישראל 10 וכסתה אותי תאווה תורה נתחנו באוני דבריכם ומתקבלין עלי אמרי | פים | אתם עסקו בבית בחירתי תורה מפיקם לא תמוש

285§

כי בעל גבורות אני אדון | פרישות אני הוא גבורות לפני מתרגשות נסין ותמהין לפני כסאי מן | 5 הקדמוני ולא שלמתי לו. מי קראני ולא עניתיו מיד אמרו לפני משאלותיכם

285§

כי בעל גבורות אני אדון | פרישות [אדון] (אני) הוא | בעל [??] גבורות לפני מתרגשות נסין ותמהין לפני כסאי ומי | הקדמיני ולא שילמתי לו מי קראני ולא עניתיו מיד | אמר' לפני משאלותכם |.

285§

כי בעל גבורות אני אדון פרישות אני אבי הוא בעל גבורות | ל[פ]ה(פ)ני מתרגשות נסים ותמהין לפני כסאי מי הקדמיני ולא | ש/ שילמתי לו מי קראני ולא עניתיו. 20 מיד אמרו לפני משאלותיכם | ותאותו נפשיכם הרבו עלי.

285§

כי בעל גבורות אני אדון | פרישות אני הוא גבורות לפני מתרגשות נסין ותמהין לפני כסאי מי | הקדמיני | ולא אשלם מי קרא אותי מיד לא עניתיו אמרו לפני כל שאלותיכם ותאות נפשיכם | הרבו עלי

286§ 30

ה'. בתי גנוי ובתי אנצלי אין כל דבר חסר בהם אמרו משאלות לבם | ויתנון לכם תאות נפשכם מיד תעשה | כי אין זמן (עת) כעת הוואת ואין זמן | כומן הוזה. אין עת כעת הוואת ששמה נפשי עד שראיתי אתכם. ואין | זמן כומן הוזה שדבקה נפשי אהבתכם בלבי. סליק פרק תלת ותלתין |.

286§

ה'. בתי גנוי ובתי אנצלי אין כל דבר חסר בהם אמרו | 20 משאלותיכם ויתנון לכם ותאו(ו)ת נפשכם מיד תעשה כי אין | עת כעת הוואת ואין זמן כומן הוזה שדבקה אהבתכם בלבי |.

286§

בתי גנוי ובתי אנצרותי אין | כל דבר חסר בהם אמרו משאלותיכם ויתנון לכם ותאות | נפשותיכם מיד תעשה כי אין עת כעת הוזה ואין זמן כומן | הוזה שדבקה מה כתבם בלבי.

286§

בתי גנואי או עזות אוצרותי או אין כל דבר חסר כמכם אמרו משאלותיכם | ויתנון לכם ותאות 15 נפשכם מיד תעשה כי אין עת כעת הוואת ואין זמן כומן הוזה אין | עת כעת הוואת ששהא נפשי עד שראיתי אתכם ואין זמן כומן(מ)ן | הוזה שדבקה אהבתכם בלבי | סליק פרקא

40

287§

פרק כ"ח. אני יודע מה אתם מבקשים ולבי הכיר מה אתם מתאווים | תורה מרובה אתם מבקשים והמון תלמוד רוב | שמועות לשאל הלכה אתם שמוע(ו)ת | לשא(ו)ל הלכה אתם מצפים ולהמון רזי | אתם מתמד' להרבות תעודה הרים הרים. להפילא תושיה | גבעות גבעות להגדיל תלמוד בחוצות ו(פ)לפול ברחובות | להרבות | הלכות כחול הים ורבי' הים ורזי' כעפרות | תבל

287§

אני יודע מה אתם מבקשים | ולבי הכיר מה אתם מתאווים. תורה מרובה אתם מבקשים | והמון 25 תלמוד רוב שמועות לשאל הלכה אתם מצפ' | ולהמון / רזי אתם מחמד' להרבות תעודה הרים הרים. להפילא תושיה | גבעות גבעות להגדיל תלמוד בחוצות ו(פ)לפול ברחובות | להרבות | הלכות כחול הים ורבי' כעפרות תבל

287§

אני יודע מה אתם מבקשים ולבי הכיר מה אתם מתאווים | תורה מרובה אתם מבקשים והמון 10 תלמוד רוב שמועות לשאל הלכה אתם מצפים ולהמון ריבוי אתם מחמד' להרבות תעודה הרים | הרים להעלות תושיה 20 גבעות גבעות להגדיל תלמוד בקשיות ופילפול ברחובות | להרבות | הלכה כחול הים וריבוי כעפרות תבל

288§ 55

להושיב ישיבות בשערי אוהלים לפר(ש) | לפרש מהם איסור והתר 15 לטמא בהן את הטמא ולטהר בהן את הטמא | ולהכשיר את הכשר. ולפסול בהן את הפסול להכיר בהן את הדמים | להורות לגדות מה תעשו לקשור קשרים ועטרות

288§

להושיב ישיבות בשערי אוהלים לפרש מה איסור והתר | לטמא יבה' את הטמא ולטהר את הטמא ולהכשיר את הכשר ולפסול | את 5 הפסול ולהכיר בהן את הדמים להורות לגידות מה יעשו | לקשור כתרים בראשיכם ועטרות מלכות

288§

להושיב ישיבות בשערי | אלהים לפרש בהם איסור והתר. לטמא בהם את הטמא. | ולטהר את הטמא. ולהכשיר את הכשר. 30 ולפסול את הפסול. // להכיר || 92א להכיר בהם את הדמים להורות לגידות מה יעשו לקשור קשרים |

288§

להושיב ישיבות בשערים אוהלים לפרש להם איסור | וה(ו)תר 10 לטמא בהם את הטמא ולטהר בהם את הטמא להכשיר בהם את הכשר ול | פסול בהם את הפסול להכיר בהם את הדמים ולגידות 20 מה יעשו לקשור כתרים ברא- |

ביתי ועל בניי ואני | לא עשיתי
יפה שעמדתי לנגדכם וחתמתי
עליכם גזר דין בודאי מידה
שהיא עומדת לעולם ולעולמי |
עולמים תהא לה תחרות מדה
שאין לה אורך אלא או שנה או
שנים או עשר או שלשים ואם
בגבורות | עד מאה והלכה לה
אלא שאתם הוכחתם אותי יפה
עשיתם כבר קבלתי עלי
תוכחתכם.

284 §

ד' כי ערבה | עלי אונת ישראל 45
וכסתה אותי תאוות תורה נחין
באזני דבריכם ומתקבלין עלי
אמרי פיהם אתם עסקו בבית
בחירתי ותורה מפיהם לא תמוש

285 §

כי בעל נפלאות ואדון פרישות
אני הוא. גבורות לפניי מתרגשות |
ניסין ותמהין לפני כסאי מי
הקדימני ולא שילמתי לו מי
קראני ולא עניתיו מיד. אמרו
לפני כל משאלותיכם || ותאות 181
נפשיכם הרבו עלי.

286 §

ה' בתי גזוי ואוצרותי אין כל
דבר חסר מהם אמרו משאלותיכם
| וייתנו לכם ותאות נפשיכם מיד
תיעשה כי אין עת כעת הזאת ואין
זמן כזמן הזה. אין עת כעת | הזאת
ששהא נפשי עד שראיתי אתכם
ואין זמן כזמן הזה שדבקה
אהבתכם בליבי. | סליק פירקא.

287 §

י'כח' אני יודע מה אתם מבקשים
ולכי הכיר מה אתם מתאווים
תורה מרובה | אתם מבקשים 5
והמון תלמוד ורוב שמעות
לשאל | הלכה? אתם
מצפים ולהמון רבנים אתם |
מחמדין להרבות תעודה הרים
הרים להפלות תושיה גבעות
גבעות להגדיל תלמוד בחוצות
ופילפול | ברחובות להרבות
הלכות כחול הים ורבנים כעפרות
תבל

288 §

להושיב ישיבות בשערי אוהלים
לפרש | בהם איסור והתר לטמא
בהם את הטמא לטהר בהם את
הטהור להכשיר בהם את הכשר |
ולפסול בהם את הפסול להכיר
בהם את הדמים | להורות לגדות
מה יעשו לקשור כתרמים

עירי ועל | ביתי ועל בני ואני לא
עשיתי יפה שעמדתי לנגדכם
וחתמתי | עליכם גזר דין. בודאי
מדה שהיא עומדת לעולם
ולעולמי | עולמים תהא לה
תחרות. מדה שאין לה ארך אלא
או שנה | או שנים או עשר או
שלשים ואם בגבורות מאה והלכה
לה | אלא שאתם הוכחתם אותי 20
יפה עשיתם כבר קבלתי עלי |
תוכחתכם.

284 §

ד' כי ערבה עלי אונת ישראל
וכסתה אותי | תאות תורה נתחננו
באזני דבריכם ומתקבלין עלי
אמרי | פיהם אתם עסקו בבית
בחירתי והתורה מפיהם לא תמוש

285 §

כי | בעל נפלאות אני ואדון
פרישות אני הוא גבורות לפני 25
מתרגשות ניסין ותמהין לפני כסאי
ומי הקדימני ולא שילמתי לו מי
קראני ולא עניתיו מיד. אמרו
לפני כל משאלותיכם || 286
משאלותיכם ותאות נפשיכם עלי.

286 §

ה' בתי גזוי ובתי אוצרותי | אין
כל דבר חסר בהן אמרו משאלות
| לבבכם | וייתנו לכם ותאות
נפשיכם מיד תעשה כי אין עת
כעת הזאת ששהא נפשי | עד
שראיתי אתכם ואין זמן כזמן הזה
שדבקה אהבתכם | בלבי. 5

287 §

פרק ב' אני יודע מה אתם מבקשין
| ולכי הכיר מה אתם מתאווים
תורה מ/ מרובה אתם מבקשין
והמון תלמוד ורוב שמעות
לשאל | הלכה אתם מצפין ולהמון
רבי אתם מחמדין להרבות |
תעודה י'א תורה | הרים הרים
להפ(ע)לות תושיה גבעות גבעות
להב- | דיל תלמוד בחוצות 10
ופלפול ברחובות להרבות הלכות
| כחול הים ורבי כעפרות תבל

288 §

להושיב ישיבות בשערי | אוהלים
לפרש להם איסור והיתר לטמא
בהם את הטמא | ולטהר בהן את
הטהור להכשיר בהן את הכשר
ולפסול בהן | את הפסול | להכיר
בהם את הדמים | להכיר בהן את
הדמים | להורות לגדות מה יעשו 15

שעמדתי לנגדכם וחתמתי עליכם
גזר דין בודאי | מדה עומדת 5
לעולמי עולמים תהא לה תחרות
מדת שאין לה אורך אלא | שנה או
שנים או עשר או ל' ואם בגבורות
עד ק' והלכה לה אלא שאתם |
הוכחתם אותי אתם יפה
עשיתם כבר קבלתי עלי
תוכחתכם.

284 §

ד' כי | ערבה עלי אונת ישראל
וכסתה אותי תאות תורה נתחננו
דבריכם בא(נ) | ומתקבלין עלי
דברי פיהם אתם עסקו בבית
בחירתי ותורה מפיהם לא | תמוש 10

285 §

כי בעל נפלאות אני אדון פרישות
אבי אבי הוא בעל גבורות לפני |
מתרגשות ניסין ותמהין לפני
כסאי מי הקדימני ולא שילמתי לו
מי | יקראני ולא עניתיו מיד אמרו
לפני משאלותיכם ותאות נפשיכם
הרבו | עלי.

286 §

ה' בתי גזוי ובתי אוצרותי אין כל
דבר חסר בהם אמרו משאלות |
וייתנו לכם ותאות נפשיכם מיד
תעשה כי אין עת כעת הזה | ואין 15
זמן כזמן הזה שדבקה מה כתבם
בליבי.. 35

287 §

י'כח' אני יודע מה | אתם
מבקשים ולפי הכיר מה אתם
מתאווים. תורה מרובה | אתם
מתאווים מבקשים. והמון תלמוד 45
ורוב שמעות | להלמד | ולשאל
הלכה | אתם מצפים. ולהמון רזי
אתם מחמדין. להרבות תעודה
הרים | להפלות תושיה
גבעות גבעות להגדיל תלמוד 50
בחווצות ופילפול ברחובות. | 20
להרבות הלכות כחול הים ורבים
כעפרות תבל

288 §

להושיב ישיבות בשערי | אוהלים
לפרש בהם איסור והתר לטמא
בהם את הטמא ולטהר את |
הטהור ולהכשיר את הכשר
ולפסול את הפסול להכיר בהם
את הדמים || להורות לגדות מה 37
יעשו לקשור כתרמים בראשיכם

מלכות לכוף מלאכים להשתחוות
לכם | להזקק רוננים להשתחו
לפניכם להפקיע שמיכם בכל פה
דברכם בכרכי הים להאיר
פניכם | כוריתת היום ובין עיניכם
ככוכב שחר | אם תזכו לחותם זה
להשתמש (בו) בכתר עם הארץ
לא ימצא בעולם | וכסיל וטיפש
וכסיל וטיפש לא יהיה מכם.

10

לכוף מלכים להשתחוות | לכם
לזקק חוננים להשתחו לפניכם
להפקיע שמכם בכל כיפה
זכרכם | בכרכי הים להאיר
פניכם כוריתת היום ובין עיניכם
ככוכב שחר | אם תזכו לחותם זה
להשתמש (בו) בכתר עם הארץ
לא ימצא בעולם | וכסיל וטיפש
לא יהיה בכם.

בראשיכם ועטרות מלכות
ולהשתחוות לכם לזקק רוננים
/לה | להשתחו לפניכם להפקיע
שמכם בכל כיפה זכריכם בכרכי
|הים להאיר פניכם כוריתת היום.
ובין עיניכם ככוכב שחר. | אם
תזכו לחותם זה להשתמש בכתר
עם הארץ לא בעולם וכסיל
וטיפש לא יהיה בכם.

שיכם ועטרת מלכים כראש
בניכם לכוף מלכים להשתחוות
לכם להזקק רוננים להשתחו
לפניכם | להפקיע שמכם בכל
כופה זכרכם בכרכיהם להאיר
פניכם כוריתת יום ובין עיניכם |
ככוכב שחרית אם תזכו לחותם זה
להשתמש בכתר שלי עם הארץ
לא ימצא בעולם וכסיל
וטיפש לא יהיה בכם.

25

289§

ב. אתם תהיו שמחים ומשרתי
עצבים | שרו זה אחד מן הרוים
שלי יוצא מבית גנוי מעתה והלאה
קול ישיבתכם בנחת כעגלי מרבק
לא | תלמדו עוד בעמל | ועוד
בנועה | ולא ביגיעה אלא בשם
חזותם זה ובזכרון כתרית התמה
תמה מכם /ה/ | והדוה דוה מכם
רבים מתים באנחותים ויוצא
נשמתם על שמע כבודכם.

15

289§
1. אתם שמחים משרתי שרו זה
אחד מן הרוים |ו/ יוצא מבית גנוי
קול ישיבת שלכם כי כעגלי |
מרבק לא בעמל ולא ביגיעה אלא
בשם חזותם זה ובזכרון כתר. |
התמה תמה מכם והדוה דוה
מכם רבים מתים באנחותם |
ויוצא נשמתם על שמע כבודכם.

289§
אתם שמחי למשרתי שרו זה |
אחד מן הרוים יוצא מבית גנוי
כל ישיבות שלכם כעגלי מרבק |
לא בעמל ולא ביגיעה ולא בשם
חזותם זה ובזכרון כתר תמה |מכם
והדמה דמה מכם רבים מתים
באנחותם ויוצאות /נ/ |נשמתן על
שמע כבודכם.

10

289§

אתם שמחים ומשרתי עצבים שרו
זה אחד מן הרוים | יוצא מבית
גנוי קול ישיבות שלכם בו כעגלי
מרבק לא בעמל ולא ביגיעה אלא
בשם | חזותם זה ובזכרון כתר גורא
והדוה דוה עליכם רבים מתים
באנחותם ויוצא |נשמתם על שמע
כבודכם.

30

290§

ג. עושר וממון | מתגבר עליכם
גדולי עולם מדבקין בכם משפחה
שאתם נושאים ממנה סובכת אותה
יחסות /מ/ | מכל צדדיה מבורך
בכם ומשתבח בכם משתבח
מצדיקי רחמים. אתם וקראי מזכי
בראות קורין | אתכם חדשים
מכם תצא וכבוזר שנים מערמת
חכמתכם.

35

290§
ד. עושר וממון מתגבר עליכם |
גדולי עולם מדבקין בכם משפחה
שאתם נושאים ממנה סובכת |
אותה יחסות מכל צדדיה המבורך
בכם מבורך ומשתבח בכם |
משתבח מצדיקי רבים אתם וקורין
מזכי בריות קורין אתכם | קביעות
חדשים מכם תצא ועיבור שנים
מערמת חכמתכם.

290§
עושר וממון מתגבר עליכם | גדולי
עולם מדבקין בכם משפחה.
שאתם נושאים ממנה | סובכת
אותה יחסות מכל |צ/ צדדיה
המבורך בהם מבורך /וה/ |
המשתבח בהם משתבח מצדיקי
רבים אתם מזכי בריות קורין |
אתכם קביעות חדשים מכם יצא
ועיבור שנים מערמת /ח/ |
חכמתכם.

15

290§

עושר וממון מתגבר עליכם גדולי
עולם מדבקין בכם | משפחה
שאתם נושאים |מ/ ממנה סובכות
אותה יחסות ויחזקיה ככל צדדיה
המבורך בכם | המבורך והמשתבח
בכם משתבח מצדיקי הרבים
אתם וקראי מזכי בריות קוראין |
אתכם קביעות חדשים מכם תצא
ועיבור שנים מערמת חכמתכם

159

291§

ד. על ידיכם נושאים /מת' |
מתמשחי' ועל פיכם אבות בית
דין עומדי' ראשי גלות אתם
מעמידים שופטי עיירות
מרשותכם | תקנת עולם מכם תצא
ואין מי יחלק עליה מלחמה רבה
ולחמו עמי משרתי קטיגור גדול
אמרו /מל' | מלאכי השרת וזו
תשובה שלו סליק פרק רבעין
דתלחן.

50

291§
ה. על ידכן נושאים מתמשחין ועל
פיכן אבות בית דין עומדין | ראשי
גלויות אתם מעמידין שופטי
עיירות מרשות שלכם | שתקנת
עולם מכם תצא ואין מי חולק
עליה מלחמה רבה נלחמו | עמי
משרתי קטיגור גדול מלאכי
השרת זו תשובה שלו.

291§
על ידיכם נושאים ועל פיכם
אבות ב"ד | עומדים ראשי גלויות
אתם מעמידין שופטים מרשות
שלכם | שתקנת עולם מכם תצא
ואין מי חולק עליה |ל/ (ליה) מלחמה
רבה נלחמו | עמי משרתי קטיגור
גדול ממלאכי השרת תשובה
שלו.

291§
על ידיכם נושאים | משתמשחין על
פיכם אבות בית דין עומדין ראשי
גלויות אתם מעמידין שופטי
עיירות | מרשות שלכם תקנת
עולם מכם תצא ואין מי חולק
עליה מלחמה רבה נלחמו עמי |
משרתי קטיגור מלאכי שרת זו
תשובה עליו. סליק פרקא

5

292§

ו. רז זה אל יצא מבית גנוי |
וסתר ערמה מאוצרותיך אל תשם
בשר ודם באמוני אל תדמה בני
אדם | תמורתין יגעו בתורה.
במדה שהם | יגעו ובאים מן
הדורות ואילך יקימוה בעמל
ובתשוק /ג/ | גדול זה כבודך זו
היא תפארתך כשהם משבחים
חוררים ומסדרים לפניך קוראים
בלב שלם ולך /מת' | מתחננים
בנפש חפיצה יעמוד בידיו מה
שקרינו יתקיים בידיו מה ששנינו

128

292§
פרק כט'. רז זה אל יצא מבית
גנוי וסתר ערמה מאוצרותיך |
אל תשם בשר ודם כמנו אל
תדמה בני אדם תמורתינו | יגיעי
בתורה כמדיה שהן יגיעין ובאין
מן הדורות ואילך יקימוה | בעמל
ובתשוק גדול זה הוא כבודך וזה
הוא תפארתך כשהן | משבחים
וחורין וסודרין לפניך קורין
בלבב שלם ומתחננים | בנפש
חפיצה יעמד בידיו מה שקרינו
יתקיים בידיו מה | ששנינו יתפסו

292§
רז של זה אל יצא מבית גנויך
וסתר ערמה מאוצרו |תך/ | אל
תשם בשר ודם כמנו אל תדמה
בני אדם |ת/ת/ מורתינו עינוי |
בתורה במדה שהם יגיעים ובאים
מן הדורות ואילך יקימוה | בעמל
ובתשוק |ג/ גדול זה כבודך
וזה תפארתך. כשהם משבחי' |
וחורין וסודרין לפניך קורין
בלבב שלם מתחננים בנפש חפיצה |
יעמוד בידיו מה שקנינו ויתקיים
בידיו מה ששנינו. יתפשו |
25

292§
כז רז זה | אל תוציא מבית גנויך
וסתר ערמה מאוצרותיך אל תשי'
| בשר ודם כמנו אל תדמה בני
אדם תמורתינו ויגעו בתורה
כמדיה שאין יגיעין ובאין | מן
הדורות ואילך יקימוה אותה
בעמל ובתשוק גדול זו היא כבודך
זו היא תפארתך | שהן משבחי' |
וחורין וסודרין לפניך קוראין
בלבב שלם לך מתחננים בנפש
חפיצה | ועמד בידיו מה שקראנו
ויתקיים בלביו מה ששנינו ותפשו

10

בראשיתם | ועשרות מלכות בראש
10 בניכם לכוף מלכים להשתחוות
לכם להזיק רוננים להשתטח
אליכם. | ב' להפקיע שמכם בכל
כיפה וזכרם בכרכי הים להאיר
פניכם בזריחת היום ובין עיניכם
ככוכב נוגה אם תזכו בחותם זה
להשתמש בכתר שלי עם הארץ
לא ימצא בעולם וכסיל | וטיפש
לא יהיה בכם.

289 §

ג' אתם שמחים ומשרתי עציבים
שרו זה אחד מן הרזים יוצא מבית |
גנוי כל ישיבות שלכם בו כעגלי
מרבק לא בעמל ולא ביגיעה אלא
15 בשם חותם זה ובזכרון כתר | גורא
התמיה תמיה מכם והרזה רוזה
עליכם רבים מתים באונחם
ויוצאת נשמתן על שמע כבודכם.

290 §

ד' עושר וממון מתגבר עליכם
גדולי עולם מדבקין בכם | משפחה
שאתם נושאים ממנה | סובבת אותה
יחסות ויחזקיה מכל צדדיה.
המתברך ככם מבורך והמשתבח
בכם משתבח מצדיקי הרבים |
אתם וקראים מוכי בריות קוראים
אתכם. קביעות חדשים מכם תצא
ועיבור שנים מערמת חכמתכם.

291 §

ה' על ידיכם נשיאים מתמשחים
על פיהם אבות בית דין עומדים
ראשי גליות אתם מעמידים |
20 שופטי עיירות מרשות שלכם
תקנת עולם מכם תצא ואין מי
חולק עליה מלחמה רבה גלחמו
עמי | משרתי קטיגור גדול
ממלאכי שרת זו תשובה שלו.
סליק פירקא

292 §

ו' כט' רז זה אל יצא מבית | גנוך
וסתר ערמה מאצרותיך | אל
תשים בשר ודם כמונו. אל תדמה
בני אדם תמורתנו. ייגעו בתורה
כמדה | שהם יגיעים ובאין מן
הדורות ואילך | יקיימו אותה
בעמל גדול ובתשנוק גדול זה
הוא כבודך זה הוא | תפארתך
כשהם משבחין חזרין וסודרין
לפניך 'קורין' בלבב שלם לך
מתחננים בנפש חפצה יעמוד
25 בידיו מה | שקרינו יתקיים בלבנו

לקשור כתרים בראשיתם ועשרת |
מלכות בניכם לכוף | מלכים
להשתחוות לכם להזיק | רוננים
להשתטח לפניכם. ב' להפקיע
שמכם בכל | כיפה וזכריתם
בכרכי הים להאיר פניכם בזריחת
היום | ובין עיניכם ככוכבי שחרית
ואם תזכו לחותם זה להשתמש |
20 בכתר שלי (בור) ועם הארץ לא
ימצא בעולם וכסיל וטיפש לא
יהיה בכם.

289 §

ג' אתם (תהיו) שמחין ומשרתי
עצבין שרו זה | אחד מן הרזים
(שלי) יוצא מבית גנוי | מעתה
הלאה | קול ישיבות שלכם
(בזחת) כעגלי | מרבק ילא תלמדו
עוד | לא בעמל ולא ביגע אלא
בשם חותם זה ובזכרון | כתר
התמה תמה | ב' (מ)כם והרזה דזה
עליכם יס'א מכם | רבים מתים |
25 באונחכם ויוצאת נשמתן על שמע
כבודכם.

290 §

ד' | עושר וממון מתגבר עליכם
גדולי עולם מדבקין בכם | משפחה
שאתם נושאים ממנה סובבת
אותה יחסות וחזקיה | בכל
386 צדדיה. המתברך ככם מתברך
והמשתבח בכם משתבח | מצדיקי
הרבים אתם וקראים מוכי בריות
קוראים אתכם | קביעות חדשים
מכם תצא ועיבור שנים מערמת
חכמתכם.

291 §

ה' על ידיכם נשיאים מתמשחים
על פיהם אבות בית דין | עומדין
5 ראשי גליות אתם מעמידין שופטי
עיירות מרשות | שלכם תקנת
עולם מכם תצא ואין מי חולק
עליה מלחמה | רבה גלחמו עמי
משרתי. קטיגור גדול מלאכי שרת
זו | תשובה שלו.

292 §

ז' פרק ג' רז זה אל יצא מבית | גנוך
וסתר ערמה מאצרותיך | אל
10 תשים בשר ודם כמונו. אל תדמה
בני אדם תמורתנו. ייגעו בתורה
כמדה שהם יגיעים ובאין מן
הדורות ואילך | יקיימו אותה
בעמל גדול ובתשנוק גדול זהו
כבודך זה | היא תפארתך כשהם
משבחין חזרין וסודרין לפניך
קורין | בלבב שלם. לך מתחננים
15 בנפש חפצה יעמוד בידיו מה |
שקרינו יתקיים בידיו מה ששנינו

ועשרות מלכות לכוף | מלכים
ולהשתחוות לכם לזקק רוננים
להשתטח לפניכם להפקיע שמכם
| בכל קפה וזכריתם בכרכי הים
5 להאיר פניכם בזריחת היום ובין
עיניכם | ככוכב שחר אם תזכו
לחותם זה להשתמש בכתר עם
הארץ לא ימצא | בעולם וכסיל
וטפש לא יהיה בכם.

10

289 §

ג' אתם שמחים למשרתי שרו | זה
15 אחד מן הרזים יוצא מבית גנואי
כל ישיבות שבכם כעגלי | מרבק
לא בעמל ולא ביגיעה אלא בשם
חותם זה ובזכרון כתר | תמה | מכם
הדמה דמה מכם רבים מתים
20 באונחכם ויוצאת נשמתן על שמע
| כבודכם.

290 §

ד' עושר וממון מתגבר עליכם
גדולי עולם מדבקין בכם | משפחה
10 שאתם נושאים ממנה סובבת
אותה יחסות מכל צדדיה |
30 והמתברך בהם מבורך ומשתבח
בכם משתבח מצדיקי רבים אתם
מוכי | בריות קורין אתכם קביעות
חדשים מכם יצא ועיבור שנים
35 מערמת | חכמתכם.

291 §

ה' על ידיכם נשיאים ועל פיהם
40 אבות ב'ד עומדים | ראשי גליות
אתם מעמידין שופטי עיירות
מרשות שלכם | שתקנת עולם מכם
15 תצא ואין מי חולק עליה מלחמה
רבה גלחמו | עמי משרתי קטיגור
45 גדול ממלאכי השרת תשובה
שלו.

292 §

ו' פ'כט' רז של זה אל יצא מבית
גנוך וסתר ערמה מאצרותיך. |
אל תשים בשר ודם כמונו. אל
תדמה בני אדם תמורתנו יגיעי |
5 בתורה כמדה שהם יגיעים ובאים
מן הדורות ואילך יקיימו בעמל |
20 ובתשנוק גדול זהו כבודך זהו
תפארתך כשהם משבחין וחזרין
| וסודרין לפניך קורין בלבב שלם
מתחננים בנפש חפצה יעמוד |
60 בידיו מה שקנינו ויתקיים בידיו
מה ששנינו יתפשו כליותינו כל מה

יתפשו {בדינו} לבביו | כל מה
שישמע אוניו יחזק לבביו
נתיבות חכמה. זו תשובה תשיב
לעבדיו.

5

293 §

10 ב'. אל משרתי | ואל עבדי אל
תטריחו לפני בדבר זה רז זה יצא
מבית גנוי וסתר ערמה מאוצרותי
לעם אהוב אני | מגלה לזרע נאמן
אני מלמד להם וגנו מימי עולם
15 ומימי בראשית להם מתוקן ולא
עלה על לבי לתנות | לכל הדורות
מימי משה עד עכשיו לדור זה היה
שמור להשתמש בו עד סוף כל
הדורות מרעה אל ר' | רעה יצאו
20 ואותו לא ידעו שנטמא לכם [לכם]
מן הגלות והם דברי תורה קשין
כחושת וכברול להם ראוי /לה |
להשתמש כשיבא תורתי כמים
בקרבם וכשמן בעצמותם כך היו
25 ישראל מיום שחרה אפי במ /וח' |
40 והכיתים ובעבורם רגזו הרים והיו
נבלות עמי בסודה בקרב חוצות.

30

294 §

35 ג'. במה ארצינו במה | אנחנו או
מה מדה טובה של חמדה במרום
שאוציא ואתן לו ואנחנו כי
ציפיתי וראיתי זהב /ב | בעולם
זהב עמי כסף עמי כסף בעולם
אבנים טובות ומרגליות עמי. וכן
40 בעולם חטיין ושעורים | דבש ושמן
כבר נתון בעולם. אלא מתחסר
העולם רז זה וסתר זה שאינו
בעולם לכך אתן להם מדה | של
גאווה שתגאו בה בני.

45

50

55

60

130

כל מה ששמעו אוניו. ייחזק
לבביו נתיבות | תלמוד ששמעו
מפי הרב והו | זה מכבדן זה את
זה אם רז זה יצא | לבניך ישו קטן
כגדול וכסיל כחכם זו תשובה
עבדיו.

293 §

ב'. אל משרתי | אל עבדי אל
תטריחו לפני בדבר הזה רז זה
יצא מבית גנוי | וסתר ערמה
מאוצרותי לעם אהוב אני מגלה
10 עליו לזרע נאמן | אני מלמד אותם
להם וגנו מימות עולם ומימי
בראשית להם | מתוקן ולא עלת
על לבי לתנות לכל הדורות הללו
מימות משה ועד | עכשיו לדור זה
היה שמור להשתמש בו עד סוף
כל הדורות | כי מרעה לא רעה
יצאו ואתי לא ידעו שנטמאם לבן
מן הגליות | והיו דברי תורה קשין
כחושת וכברול להם ראוי
15 להשתמש | בו להביא כמים בקרב
תורה וכשמן בעצמותי כך היו
ישר' מיום | שחרה אפי בו והכיתיו
ורגזו הרים והיתה נבלתם כסוחה
בקרב | חוצות.

294 §

ג'. במה ארצינו ובמה אנחנו אך
במדה טובה של | חמדה במרום
שאוציא ואתן לו ואנחנו כי
ציפיתי וראיתי | זהב עמי זהב
בעולם. כסף עמי כסף בעולם.
20 אבנים טובות | ומרגליות עמי
אבנים טובות ומרג' בעולם. חטיין
ושעורים | ודבש עמי כבר נתתיו
(ב)עולם אבל מה חסר העולם רז
זה | וסתר זה שאינו בעולם מידה
גאווה שיתגאו בה בני.

כליותינו כל מה ששמעו אוניו
יחזק לבביו נתיבות תלמוד |
ששמעו מפי הרב ויהיו מכבדים
זה את זה אבל אם דיין יצא |
לפניך ישו קטן כגדול וכסיל
כחכם זו תשובה עבדים..

293 §

אל משרתי ה אל עבדי אל
תטריחו לפני בדבר רז זה | יצא
מבית גנוי וסתר ערמה
מאוצרותי לעם אהוב אני מגלה |
30 עליו לזרע נאמן אני מלמד אותם
להם וגנו מימות עולם ומימי ||
בראשית להם מתוקן ולא עלתה
על לבי לתנות לכל הדורות הללו
מ/ | מימות ע' עד עכשיו לזר זה
היה שמור להשתמש בו עד סוף
כל | הדורות כי מרעה אל רעה
יצאו ואותי לא ידעו שנטמאם
לכם מן | הגליות והיו דברי תורה
קשים כחושת וכברול להם ראוי
5 להשתמש | לה להביא דברי תורה
כמים בקרבם וכשמן בעצמות.
כמים /ב | בקרב תורה וכשמן
בעצמותי כך היו ישראל מיום
שחרה אפי /ו | והכיתיו ורגזו הרים
והיתה נבלתם כסוחה בקרב
חוצות..

294 §

במה ארצינו במה אנחנו או
מדה טובה של חמדה | במרום
שאוציא ואתן לו ואנחנו כי
ציפיתי וראיתי עמי זהב | בעולם
10 כסף. עמי כסף בעולם אבנים
טובות ומרגליות. עמי | אבנים
טובות ומרגליות בעולם חטים
ושעורים עמי ודבר כבד | נתתי
בעולם אבל מה חסר העולם רז זה
וסתר זה שאינו /ב | בעולם מדה
של גאווה שיתגאו בה בני..

כליותינו מה ששמענו מפי | הרב
ויהיו מכבדן זה את זה אבל אם
רז זה אתה מגלה לפניך ישו קטן
וגדול וכסיל | כחכם זו תשובה
עבדיו..

293 §

אל משרתי אל עבדי אל תטריחו
לפני בדבר זה רז זה | יצא מבית
גנוי וסתר ערמה מאוצרותי לעם
אהוב אני מגלה עליו לזרע נאמן
15 אני | מלמד אותם אתן להם גנו
מימות עולם מימי בראשית להם
מתוקן לא עלתה על לבי | ליתנו
לכל הדורות הללו מימות משה
ועד עכשיו לדור זה היה שמור
להשתמש בו עד | סוף כל הדורות
כי מרעה לרעה יצאו ואותו ולא
ידעו שנטמאם לכם בין הגלות
הזו | דברי תורה קשין באונותיהם
כחושת וכברול להם ראוי
להשתמש בו להביא תורה כמ' |
בקרבם וכשמן בעצמותיהם כי
היו ישראל בעיני מיום שחרה אפי
בו והכיתיו ורגזו | הרים והיתה
נבלתם כסוחה בקרב חוצות..

294 §

במה ארצינו ובמה אנחנו אומה
מדה טובה של חמדה יש לי
במרום שאוציא ואתן לו ואשמה
בו בו ציפיתי וראיתי זהב | עימי
זהב בעולם כסף עמי כסף בעולם
אבנים טובות ומרגליות בעולם
חטיין | ושעורים דבש ושמן כבר
נתתי בעולם אבל מה חסר בעולם
רז זה וסתר זה שאינו בעולם |
מידה של גאווה שיתגאו בה בני
האדם..

מה ששנינו יתפשו כליותינו כל מה
ששמעו אונינו יחזיק לבבינו
נחיות [נחיות] תלמוד ששמעו
מפי הרב והיו מכבדים זה את זה.
אבל אם רז זה אתה מגלה לבניך
ישו קטן וגדול וכסיל כחכם זו
תשובת עבדיו.

יתפשו כליותינו מה | ששמעו
אונינו יחזיק לבבנו נחיות תלמוד
ששמעו | מפי הרב והיה מכבדן
זה את זה. אבל אם רז זה אתה |
מגלה לבניך ישו קטן כגדול
וכסיל כחכם. זו תשובת | עבדיו.

|| ששמעו אונינו יחזיק לבבינו 38
נחיות תלמוד ששמעו מפי הרב
והיו | מכבדים זה את זה אבל אם
רז זה יצא לפניך ישו קטן
בגדול וכסיל | כחכם זו תשובת
עבדים.

293 §

ב' אל משרתי אל עבדי אל
תטריחו לפני בדבר זה רז זה יצא
מבית גנוי | וסתר ערמה | מבית
גנוי | מאוצרותי לעם אהוב אני
מגלה עליו לזרע נאמן אני מלמד
אותו להם גנוי | מימות עולם ומימי
בראשית להם מתוקן ולא עלת על
לבי ליתנו ס'א לתנולו לכל
הדורות הללו מימות משה | ועד 30
עכשיו לדור זה היה שמור
להשתמש בו עד סוף כל הדורות
כי מרעה אל רעה יצאו ואותו לא
ידעו שנשטמם | לבם מן הגליות
והיו דברי תורה קשים באונייהם
כנחשת וכברול להם ראוי
להשתמש בו להביא תורה כמים
בקרבם | וכשמן בעצמותם כי היו
ישראל בעוני מיום שחרה אפי בו
והכתינו ורגזו (ה)הרים והיתה
נבלתם כסוחה בקרב חוצות.

293 §

ב' אל משרתי אל עבדי אל
תטריחו | לפני בדבר זה. רז זה 20
יצא מבית גנוי וסתר ערמה |
מאוצרותי לעם אהוב אני מגלה
עליו ס'א אותו לזרע נאמן אני |
אלמד אותו להם גנוי מימות עולם
ומימי בראשית להם | מתוקן
לעולם ולא עלת על לבי ליתנה
לכל הדורות הללו | מימות משה
ועד עכשיו. לדור זה היה שמור
להשתמש בו עד סוף כל הדורות. 25
כי מרעה אל רעה יצאו ואותו לא
ידעו שנשטמם לבם מן הגליות
והיו דברי תורה קשי | באונייהם
כנחשת וכברול להם ראוי
להשתמש בו להביא || להביא 287
תורה כמים בקרבם וכשמן
בעצמותם כי ס'א כ' היו ישראל
| בעני מיום שחרה אפי בו
והכתינו 'עבורם' (ו)רגזו ההרים
והיתה נבלתן | כסוחה בקרב
חוצות.

293 §

ב' אל משרתי יי אל עבדי אל 10
תטריחו | לפני בדבר רז זה יצא
מבית) גנוי וסתר ערמה
מאוצרותי לעם | אהוב אני מגלה 5
עליו לזרע נאמן אני מלמד אותם
להם גנוי מימות | ומימי בראשית
להם מתוקן ולא עלת על לבי
לתנולו לכל הדורות הללו. |
מימות ע'ה עד עכשו לדור זה היה
שמור להשתמש בו עד סוף כל
הדורות) | כי מרעה אל רעה
יצאו ואותו ולא ידעו שנשטמם
לכם מן הגליות | והיו דברי תורה
קשים כנחשת וכברול להם ראוי
להשתמש לה מים כמי(ם) | בקרבו 10
|| להביא תורה כמים בקרבם 25
וכשמן בעצמותי תורה וכשמן
בעצמותי כך היו ישראל מיום
שחרה אפו והכתינו | ורגזו הרים
והיתה נבלתם כסוחה בקרב
חוצות. 30

294 §

ג' כמה ארצנו וכמה אנחנו או
מה מדה טובה שלחמדה יש לי
במרום שאוציא אותן להם
ואשמחם בו. | ציפתי וראיתי זהב
עמי זהב בעולם כסף עמי כסף
בעולם אבנים טובות ומרגליות
עמי אבנים טובות ומרגליו' | 35
בעולם חטים ושעורים דבש ושמן
כבר נתתי בעולם. אבל מה חסר
העולם רז זה וסתר זה שאינו
בעולם | מדה שלגאווה שיתנאו בה
בני.

294 §

ג' כמה ארצנו כמה אנחנו | (או) |
או מה מדה טובה של חמדה יש לי
במרום שאוציא אותן | לו ואשמחנו 5
בו ציפתי וראיתי זהב עמי זהב
בעולם כסף עמי | כסף בעולם
אבנים טובות ומרגליות עמי
אבנים טובות | ומרגליות בעולם
חטין ושעורין דבש ושמן כבר
נתתי | בעולם אבל מה חסר
בעולם רז זה וסתר זה שאינו
בעולם | ילכך אתן להם | מדה של
גאווה שיתנאו ב' בני.

294 §

ג' כמה ארצנו כמה | אנחנו או 35
מדה טובה של חמדה במרום
שאוציא אותן לו ואנחנו | כי
ציפתי וראיתי עמי זהב בעולם
כסף עמי כסף בעולם אבנים
טובות | ומרגליות עמי אבנים
טובות ומרגליות בעולם חטים
ושעירים עמי ודבש | כבר נתתי 40
בעולם אבל מה חסר בעולם רז זה
וסתר זה שאינו בעולם. | מדה של
גאווה שיתנאו בה בני.. 45

405 - 295 §

ד' תוספת. אמ' ר' עקיבה שמעתי
קול יוצא מתחת כסא הכבוד |
אומר ומה הוא אומר אכירתי
לקחתי פקדתי זהו חנוך בן ירד
ששמו מטטרון ונטלתי אותו מבני
אדם ועשיתי | לו כסא כנגד כסאי
וכמה שיעורו שלאותו כסא
ארבעים אלף רבבות פרסאות
שלאש ומסרתי לו שבעים
מלאכים | כנגד שבעים אומות
ופקדתי בידו כל פמיליית
שלמעלה וכל פמיליית שלמטה
וסדרתי לו כל סדרי בראשית | 40
ושמתי שמו אדוני הקטן ששמו
בגמטרייא שבעים ואחד ונתתי לו

50

55

60

5

10

15

20

25

297§

ד'. אמ' ר' ישמעאל. כך אמ' ר' עקיבא משום ר' אליעזר לא קבלו עלי' אבותינו לשום אבן על אבן בהיכל עד שרפו מלכו של עולם וכל משרתיו וזקקו לו גילה להם סוד התורה איך יעשו ואיך ישתמשו בו מיד הופיעה רוח הקדש ממבוי הגדול אשר בבית יהוה לפי שלא ירדה ולא שרתה שברכה בבית קדש הקדשים מפני הגזירה וכיון שראו אבותינו את כסא הכבוד. שנסתכל ועמד בין האולם למזבח שאעפ"י שעד שלותה שעה בניין לא בנו. ה' אלא על צורות שהיו מצירים לשכלל עליהם האולם וההיכל והמזבח והבית כולו

45

297§

ד'. אמ' ר' ישמע' כך אמ' ר' עקיב' משום ר' אליעז' לא קיבלו עליהם אבותינו לשום אבן על אבן יבהיכל' עד שכיפן מלכו של עולם ולכל משרתיו (ו)זקקו לו וגילה להם רז של תורה איך יעשוהו ואיך ישתמשו מיד הופיע רוח הקדש ממבוי הגדול אשר בבית יו'. ה' שלא ירדה ולא שרת שכינה בבית קדש הקדשים מפני הגזירה כיון שראו אבותינו את כסא כבוד שנסתכל ועמד בין האולם ובין המזבח שאף על פי שעד עתה שעת בניין ולא בנו אלא על צורת שהן צורות ועומדות לשכלל עליהם האולם בהיכל המזבח וכל הבית שלו יכולו נ'לי

297§

אר' כך אמר ר' עקיבא משום ר' אליעזר לא עליהם אבותינו לשום אבן על אבן עד שכינו מלכו של עולם וכל משרתים וזקקו לו וגילה להם סוד של תורה איך יעשו ואיך ישתמשו מיד הופיע רוח הקדש ממבוי הג' אשר בבית השם.. שלא ירדה ולא שרתה רוח הקדש בבית קדש הקדשים מפני הגזירה כיון שראו אבותינו את כסא הכבוד שנסתכל ועמד בין האולם ובין המזבח שאעפ"י שעדיין עד אותה שעה בנין לא בנו עתה בנין ולא בנו אלא על צורת שהן צורות ועומדות לשכלל עליהם האולם וההיכל המזבח וכל הבית כולו

20

297§

אמר ישמעאל כך אמר עקיבא משום ר' אליעזר הגדול לא קיבלו עליהם אבותינו לשום אבן על אבן בהיכל יהוה עד שיכפו אותו למלכו של עולם מכל משרתיו הזקיקו אותו וגילה להם ספר תורה היאך יעשוהו היאך ידרשוהו היאך ישתמשו בו מיד הופיע רוח הקדש ממבוי השלישי אשר בבית יהוה כי לא ירדה ולא שרת שכינה בית קדשי הקדשים מפני גזירה אלא כיון שראו אבותינו את כסאו כבוד שנסתכל ועמד בין האולם למזבח ישאף על פי שעד אותה שעה בניין עדיין לא בנו אלא על מקום הצורות שהן צורות ועומדות לשכלל עליהם האולם ההיכל והמזבח וכל הבית

25

50

55

60

חכמה ובינה יותר מכל המלאכים
ועשיתי | לו גדולה יותר מכל
מלכי השרת.

§ 296 ← 406

אמ' ר' עקיבה בכל יום ויום
מלאך אחד עומד שחרית באמצע
רקיע ופותח | ואומר ייי מלך וכל
צבא מרום עונים אחריו עד
שמגיע לברכו וכשמגיע לברכו
חיה אחת עומדת באמצע | הרקיע
ושמה ישראל וחוקק על מצחה
ישראל ואומרת ברכו את ייי
המבורך וכל שרי מעלה עונים
אחריה ברוך | ייי המבורך לעולם
ועד. עד שלא נגמר הדבר רועשים
ורועדים האופנים ומרעידים את
כל העולם כולו | ואומרים ברוך 45
כבוד ייי ממקומו. ואותה החיה
עומדת באמצע הרקיע עד
שרועשין כל שרי מעלה ושרפים |
וכרובים וגדודים וכל המחנות וכל
אחד ואחד בעומדו אומר לחיה
שמע ישראל ייי אלהינו ייי אחד.
עד כאן תוספת |

§ 297

ד' אמ' ר' ישמעאל כך אמ' ר'
עקיבה משום ר' אליעזר הגדול
לא קיבלו עליהם אבותינו לשום
אבן על אבן | בהיכל ייי עד שכיפו
למלכו שלעולם ולכל משרתיו
ונוקק להם וגילה להם סודה
של תורה היאך יעשוהו והיאך |
ירושוהו והיאך ישתמשו בו. מיד
הופיע רוח הקודש ממבוי השלישי
אשר בבית ייי. ה' כי לא ירדה 182
ולא || שרת שכינה בבית קודש
הקדשים מפני הגזירה. כיון שראו
אבותינו את כסא הכבוד
שנסתלסל ועמד בין | האולם
ולמזבח שא"ע' שעדיין עד אותה
שעה לא בנו בנין אלא על מקום
הצורות שהם צורות ועומדות |
לשכלל עליהם האולם וההיכל
והמזבח וכל הבית כולו.

§ 297

ד' אמר ר' ישמעאל | כך אמר ר'
עקיבה משום ר' אליעזר הגדול
לא קבלו | אבותינו לשום אבן על
אבן בהיכל ייי עד שכיפן מלכו
של | עולם ולכל משרתיו ונוקק לו
וגילה להם שרה של תורה איך |
יעשוהו איך ידרשוהו איך
ישתמשו בו. מיד הופיע רוח |
הקדש במבוי השלישי אשר בבית
(השלישי) ייי שלא ירדה | ולא 15
שרת השכינה בבית קדש הקדשים
מפני הגזירה כיון | ש[ה]ראו
אבותינו את כסא כבוד שנסתלסל
ועמד בין האולם | ולמזבח
שא"ע' שעדיין עד אותה שעה בנין
לא בנו. | ה' אלא על מקום צורות
שהן צורות ועומדות לשכלל |
עליהם האולם והמזבח וההיכל
וכל הבית כולו. וכיון שראו | 20
אבותינו את כסא כבוד שסלסול
מתוכו ועומד בין האולם | ולמזבח
ומלכו של עולם עליו מיד נפלו
על פניהן ועל | אותה שעה הוא
אומר גדול יהיה כבוד הבית הזה
במדה. | האחרון מן הראשון | ר'
שבמקדש הראשון לא נוקקתי
לבני אלא בקול | זה. | ס'א כפותי
לי ולכסאי ולכל משרתי והלואי 25
בני למה אתם גופלים | ומטלין על
פניכם עמדו ושבו לפני כסאי
כמדה שאתם | יושבין בישיבה.
ותפשו כתר וקבלו חותם ולמדו
סדר | שר תורה זה איך תעשוהו
איך תדרשוהו איך תשמשו || בו כי 287
היך יס'א ה'י' מעלין נתיבות

§ 297

ד' אמ' ר' ישמעאל כך אמ' ר'
עקיב(א) | משום ר' אליעזר לא
עליהם עליהם אבותינו לשום אבן
על אבן | עד שכיפן מלכו של עולם
וכל משרתים ונוקק לו וגילה להם
סוד של | תורה איך יעשו ואיך
ישמשו מיד הופיע רוח הקדש
ממבוי. ה' אש(ר) | בבית השם. ה' 20
שלא ירדה ולא שרתה רוח הקדש
בבית קדש הקדשים(ם) | מפני
הגזירה כיון שראו אבותינו את
כסא הכבוד שנסתלסל | ועמד בין
האולם ובין המזבח שא"ע' 40
שעד[יין] עתה בנין ולא בנו אלא || 39
אלא על צורת שהן צורות
ועומדות לשכלל עליהם האולם
וההיכל המזבח(ח) | וכל הבית כולו 45

50

55

60

298§

כיון שראו||כסא הכבוד שסללי 14
10 מתוכו ועומד בין האולם למזבח ומלכו של עולם עליו מיד נפלו| על פניהם ועל אותה שעה הוא אומ' גדול יהיה כבוד הבית אחרון מן הראשון| שבמקדש ראשון לא נוקקתי לבני. אלא בקול זה כפרתם לי ולכסאי ולכל משרתי 15| והלואי שתקיים בני למה אתם נופלים על פניכם ומוטלין על פניכם. עמדו שבו| לפני כסאי 5 או במדה שאתם יושבין בישיבה ותפשוו כתר וקבלו חותם ולמדו שר| סדר של תורה זה היך תעשהו והיך תדרשהו היך תשתמשו בו. כי היו מעלים| נתיבת לבבכם בתורה. מיד עונה 25 זורובבל בן שאלתיאל ועמד לפניו כמתורגמן| והיה מפרש שמות של תורה. אחד אחד כשמו שם כתר נורא ושם חותם| גדול. סליק פרק 30 חמשה ותלתין.

298§

וכיון שראו את כסא הכבוד שסילסול מתוכו ועומד| בין האולם (ו)למזבח ומלכו של עולם עליו מיד נפלו על פניהם ועל אותה| שעה הוא אומ' גדול יהיה כבוד הבית. ו. שבמקדש הראשון| לא נוקקתי לבני אלא בקול זה לי ולכסאי ולכל משרתיי ההלואי בניי למה| אתם נופלים ומוטלין על פניכם עמדו ושבו לפני כסאי כמידה שאתם| יושבים בישיבה ותפשוו כתר וקבלו אותם| ולמדו סדר שר התורה| זה היך תעשהו והיך תדרשהו והיך תשתמשו בו כי היך מעלין| נתיבות לבבם. היו צופין לבבכם בתורה מה ענה 15 זורובבל בן שאלתיאל| ועמד על רגליו לפניו כמתורגמן היה מפרש שמות שר התורה אחד| אחד כשמו שם כתר ושם חותם פל'.

298§

וכיון שראו אבותינו את כסא הכבוד שהסלסל מ| מתוכו ועמד מתוכו בין האולם ולמזבח ומלכו של עולם עליו מיד| נפלו על פניהם. ועל אותה שעה הוא אומר גדול יהיה כבוד| הבית האחרון וגו'. שבמקדש ראשון לא נוקקתי לבניי אלא| בקול זה לי ולכסאי ולכל משרתיי ההלואי בניי אלא אתם נופלים| ומוטלין על פניכם עמדו ושבו לפני כסאי במדה שאתם יושבין| בישיבה ותפשוו כתר וקבלו אתם| ולמדו סדר שר התורה תעשהו והיך תדרשהו והיך תשתמשו בו כי היך מעלין נתיבות לבבם היו יעפין בתורה| מיד זורובבל בן 30 שאלתיאל ועמד על רגליו לפניו כמתורגמן היה מ| מפרש||מפרש 93 שר התורה אחד כשמו שם כתר ושם חותם שלו.

298§

וכיון שראו אותו אבותינו את כסאו כבוד מתוכו כסילסול מתוכו ועומד בין האולם ולמזבח. ומלכו של עולם| עליו מיד נפלו על פניהם ועל אותה שעה הוא אומר גדול יהיה כבוד הבית הזה 30 //האחרון מן הראשון||האחרון מן הראשון לא נוקקתי לבניי אלא בקול זה ולכסאי ולכל משרתיי ואתם| בניי למה אתם מוטלין ונופלין על פניכם עמדו ושבו לפני כסאי במדה שאתם| יושבים בישיבה ותפשוו כתר וקבלו חותם ולמדו סדר ספר תורה היך תעשהו| היך תדרשהו והיך תשתמשו בו היך מעלין נתיבות לבבכם היך צופים| לבבות 5 שלכם בתורה מיד ענה זורובבל בן שאלתיאל ועמד על רגליו לפניו| כמתורגמן והיה מפרש שמות שרי תורה אחד ואחד בשמו שום כתר ושום חותם| סליק פרק

299§

א'ר ישמעאל כך א'ר| אליעזר| עקיבא משו' ר' אליעזר המזיק 10 עצמו בשר תורה יכבס בגדיו ושמלותיו ויטבול טבילה| חמורה מספק חוצץ קרי ויכנס וישיב שנים עשר| חדש| יום בחדר או בעלייה| אל יצא ולא יאכל ולא ישתה אלא מערב עד 40 ערב שיאכל לחמו פ'ר ידיו וישת' מים ולא יטעם כל מיני ירק.

299§

פ'ר ל'. א'ר ישמע' כך א'ר| עקיב' משום ר' אליעז' הגדול הנזקק עצמו בשר התורה יכבס בגדיו ושמלותיו ויטבול טבילה| חמורה מספק חוצץ קרי ויכנס וישיב שנים עשר ימים בחדר או בעלייה אל יצא ואל יאכל ולא ישתה אלא מערב עד 20 ערב שיאכל לחמו פ'ר ידיו וישיב שנים עשר ימים ולא יטעם כל מיני ירק.

299§

אמר ר' יש' ישמעאל כך אמר ר' עקיבא משום ר' אליעזר הגדול הנזקק עצמו ב| בשר התורה יכבס בגדיו ושמלותיו ויטבול טבילה חמורה מספק| חצץ פרי ויכנס שנים עשר ימים בחדר או בעלייה אל יצא ואל יאכל ולא ישתה אלא מערב עד 5 ערב שיאכל לחמו פ'ר ידיו וישיב שנים עשר ימים ולא יטעם כל מיני ירק.

299§

כח אמר ישמעאל כך אמר עקיבא משום ר' אליעזר| הגדול אדם המזיק את עצמו להשתמש בשר תורה| זה יכבס בגדיו ושמלותיו ויטבול טבילה חמורה מספק חוצץ| הטומאה 10 ויכנס וישיב שנים עשר ימים בחדר או בעלייה ולא יצא ולא יאכל ולא ישתה אלא מערב עד ערב משיאכל לחמו פ'ר| הלחם שעושה בידיו ממש ילחום| ודיו במלח נקיה ולא יטעם כל מיני ירק ומים משתיו

45

300§

ב'. ויקבע מדרש שר תורה זה שלשה פעמים| בכל יום אחר תפילה שיתפלל אותו מראשו ועד סופו ואחר כך ישיב| ויפנה| 15 וישנה אותם שנים עשר יום ימי תעניתו מבקר ועד ערב ולא ידום ובכל שעה| שמסיימו יעמד על רגליו וישיב עשרה פעם בכל שר ויקרא שנים עשרה| פעם בכל שר ושר ואחר כך ישיבעו בחותם לכל אחד ואחד מהם.

300§

ב'. ויקבע מדרש שר תורה זה בתפילת שלש פעמים בכל יום ויום אחר שיתפלל אותו מראשו ועד סופו ואחר כך ישיב וישנה אותו שנים עשר ימים ימי תעניתו מבקר ועד ערב ולא ידום בכל שעה| שמסיימו יעמד על רגליו וישיב עשרה פעם בכל שר 25 ויקרא שנים עשרה פעם בכל שר ושר ואחר כך ישיבעו בחותם לכל אחד ואחד מהם.

300§

ויקבע מדרש של תורה זה בתפילה ג' פעמי' בכל יום ויום אחר תפילה ויתפלל אותו מראשו ועד סופו ואח' ישיבו יום שנה אותו י' ימים ימי תעניתו מבקר ועד ערב ולא ידום ובכל שעה שמסיימו יעמד על רגליו וישיב ע' כ| כעבדים ו(כ)ב(מלכם י' 10 פעמי' ישיב ע' בכל שר ושר ואחר ישיבעו| בחותם לכל אחד ואחד מהם.

300§

ויקבע מדרש שר התורה זה בתפילה שלשה פעמים בכל יום ויום אחר תפילה שיתפלל אותו מראשו ועד סופו ואחר כך ישיב וישנה אותו במשנה כל שנים עשר ימים ימי תעניתו מן| הבקר ועד הערב ולא ידום ובכל שעה שמסיימו יעמד על רגליו וישיב ע' כעבד' | במלכם ויקרא שנים עשרה פעמים לכל שר ושר ואחר כך ישיבעו בחותם לכל| אחד ואחד מהם

לבכם היו צופין לבבכם בתורה.
מיד נענה זרובבל בן שאלתיאל
ועמד על רגליו לפניו | כתורגמן
והיה מפרש שמות שר תורה אחד
(אחד) בשמו שם כתר ונורא' ושם
חותם גדול..

298§

וכיון שראו אבותינו את כסא
הכבוד שסילסולו | מתוכן ועומד
בין האולם ולמזבח ומלכו
שלעולם עליו מיד גפלו על פניהם
ועל אותה שעה הוא אומר | גדול 5
יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן
הראשון. ר' שבמקדש ראשון לא
נוקקתי לבניי אלא בקול | זה לי
ולכסאי ולכל משרתיי והלואי
בניי למה אתם נופלין ומוטלין על
פניכם עמדו ושבו לפני כסאי
במדה | שאתם יושבין בישיבה
(וקבלו) (ותפשו?) כתר וקבלו חותם
ולמדו סדר סוד תורה זה היאך
תעשהו היאך תדרשהו היאך |
תשמשו בו היאך מעלין נתיבות
לבבכם היאך צופין לבבות שלכם
בתורה. מיד נענה זרובבל בן
שאלתיאל | ועמד על רגליו לפניו
כתורגמן והיה מפרש שמות שרי
תורה אחד אחד בשמו שם כתר
ושם חותם. | סליק פירקא. 10

299§

ילי' אמ' ר' ישמעאל אמ' ר'
עקיבה משום ר' אליעזר הגדול
אדם המזיק את | עצמו להשתמש
בסוד תורה זה יכבס בגדיו (וילין)
ושמלותיו ויטבול טבילה חמורה
מספק הטון(א)מאה ויכנס | וישב
שנים עשר | חורש | ימים בחדר או
בעלייה לא יצא ולא יבוא ולא
יאכל ולא ישתה אלא מערב עד
ערב | ושיאכל לחמו לחם ידיו
בטלית נקייה ושתה מים וך ולא
יטעום כל מיני ירק ומים משתיו.

300§

ב' | ויקבע מדרש סוד תורה זה
בתפילה שלשה פעמים בכל יום
ויום אחר תפלה שיתפלל אותו
מראשו ועד סופו | ואחר כך ישב 15
וישנה את המשנה כל שנים עשר
ימים ימי תעניותיו מן הבקר ועד
הערב ולא ידום ובכל | שעה
שמסיימו יעמוד על רגליו וישביע
בעבדים במלכם ויקרא שתיים
עשרה פעמים לכל שר ושר
ואחר כך | ישביענו בחותם לכל
אחד ואחד מהם.

298§

וכיון שראו אבותינו את כסא
הכבוד שנסתלסל מתוכו ועמד(ר) |
בין האולם ולמזבח ומלכו של
עולם עליו מיד גפלו על פניהם.
ועל | אותה שעה הוא או' גדול
יהיה כבוד הבית האחרון גו'.
שבמקדש | ראשון לא נוקקתי 10
לבניי אלא בקול זה לי ולכסאי
ולכל משרתיים. והלואי | בניי
למה אתם נופלין ומוטלין על
פניכם עמדו ושבו לפני כסאי
במדה | שאתם יושבים בישיבה
ותפשו כתר וקבלו חותם ולמדו
סתר התורה תעשהו(הו) | והיאך
תמששו בו כי הם מעלין נתיבות
לבבכם היו יעפים בתורה מיד |
זרובבל בן שאלתיאל ועמד על
רגליו לפניו כתורגמן היה מפרש 25
שר התורה | אחד אחד בשמו שם
כתר ושם חותם שלו. 30

299§

אמ' ר' ישמעאל אמ' ר' עקיבא |
משום ר' אליעזר הגדול הנוקק
עצמו בשר התורה יכבס בגדיו 35
ושמלותיו | ויטבול טבילה חמורה
מספק חצץ פרי ויכנס וישב י"ב
בחדר או בעלייה | אל יצא ואל
יבוא ולא יאכל ולא ישתה אלא
מערב עד ערב שיאכל לחמו | לחם
ידיו וקי' ושתה מים ולא יטעום
כל מיני ירק. 40

45

300§

ב' | ויקבע מדרש(ש) | של תורה זה 15
בתפילה ג' פעמי' בכל יום ויום
אחר תפלה שיתפלל | אותו
מראשו ועד סופו. ואחר כך ישב
וישנה אותו י"ב ימים ימי | תעניותיו
מבקר עד ערב ולא ידום ובכל
שעה שמסיימו יעמוד על רגליו |
וישביע בעבדים ובמלכם י"ב 55
פעמים ישביע בכל שר ושר ואחר
כך | ישביענו בחותם בכל אחד
ואחד מהם

300§

ב' | ויקבע מדרש שר תורה זה
בתפלה שלש פעמים בכל | יום
אחר תפלה שיתפלל אותו מראשו
(1) עד סופו ואחר כך | ישב וישנה
אותו במשנה (סא) י"ב ימים ימי
תעניותיו. מבקר | עד ערב ולא
ידום ובכל שעה שמסיימו יעמוד
על רגליו | וישביע עבדים במלכם 15
ויקרא י"ב פעמים לכל שר ושר |
ואחר כך ישביענו בחותם לכל
אחד ואחד מהם.

301\$

ג. | ואלה שמותם יאמר שקדהחיא
שקדהחיא יהיה השר
בהברדואלו יהיה השר אבירגהו |
רדיה יהיה השר. ויש אומרי
אינבורדיא אינבורדיא. |
גהורדיה יהיה השר פליטריה
יהיה השר והוברדיא יהיה השר |
אונבורדיא יהיה השר טוטרוסאי
יהיה השר אשרילואי יהיה השר |
זביריאל יהיה השר מרגיזאל
יהיה השר זי והרביורן יהיה השר
| אדירין יהיה השר. סליק פרק
שיתן ותלתין.

15

302\$

וישביעם | לשנים עשר בשם
יפיאל השר מרום דך | גקי ויחד |
מרשות מלכו. ובשם סרביאל
שהוא משרי המרכבה. ובשם |
שהדריאל שהוא שר אהוב. ובשם
חסדיאל שנקרא לגבורה שש
שעות | בכל יום ויחזור וישביע
אותם ארבע שרים האחרונים
בחותם גדול ובשבעה | גדולה
צורטק שהוא חותם גדול. ובשם
אזבוגה שם קדוש וכתר גורא.

25

303\$

ב. ובכלותו שנים עשר יום יצא
לכל מדות תורה שמבקש אם
למקרא אם | למשנה אם לצפיית
מרכבה כי במדה טהורה הוא
יוצא ומצער ומסיגוף | גדול כי
תלמוד הוא בדינו תקנה
הראשונים ומסורת העתיקים
שכתבו | והניחו לדורות להשתמש
בו צנועים ומי שראוי נענה בהם.

40

304\$

אמר ישמעאל כך אמר עקיבא
משום ר' אלעזר הגדול אשרי מי ||
שזכות אבותיו מסייעתו וצדקות
יולדיו עומדת לו ויהא משתמש
בגאות בכתר | ובחותם זה ויהיו
ניקקין לו והוא מתנאה בגיאותה
של תורה.

45

305\$

אמר ישמעאל | נעשה דבר זה על
ידי ר' אליעזר ונענה ולא האמין
חזר ונעשה על ידי ולא האמנתי |
עד שהבאתי כסיל אחד ונשח
כמוני חזר ונעשה על ידי ולא
האמנתי עד שהבאתי | טפס אחד
ונשח כמוני חזר ונעשה על ידי
הרועים ונשוו כמוני הוריד ר'
עקיבא | לחוצה לארץ מרשות בית
דין ונתעכב עד שנעשה על הרבים

50

55

60

301\$

ג. ואלה שמותם יאמר שקדהחיא
יו השר. | גהברדיואלו יו השר
אביר. גהוריריאל יו השר ואית
דאמרין | גהורדיהואל יו השר. |
אשריליאיל יו השר. | גהורדיאל
יו השר. | אונבורדיא יו השר.
טוטרוסאי יו | השר. פליטריה יו
השר. והוברדיא יו השר.
מרגיזאל יו השר. | דהרביורן יו
השר. ואדיריורן יו השר. יא.

302\$

ד. | וישבע | אח(?)ם לשנים עשר
בשם יופיאל הדר מרום מלכו.
ובשם סרביאל | שהוא משרי
המרכבה. ובשם שהרריאל שהוא
שר אהוב. | ובשם חסדיאל
שנקר(?)ה | לגבורה שש שעות
בכל יום. ויחזור | וישב(?)ע אותם
ארבע(?)ה | שרים האחרונים
בחותם | גדול | ובשבעה גדולה
בשם אזבוגה שהוא חותם גדול.
ובשם | צורטק שם קדוש וכתר
גורא.

303\$

ה. ובכלותו שנים עשר יום | יצא
לכל מידת תורה שמבקש אם
למקרא אם למשנה או | לצפיית
מרכבה כי במדה טהורה הוא
יוצא ומצער ומסיגוף גדול | כי
תלמוד הוא בדינו תקנה
הראשונים ומסורת עתיקים
שכתבו | והניחו לדורות להשתמש
בו צנועים ומי שראוי נענה בהם.
סליק פירקא.

301\$

ואלה שמות יאמר שקר | הוויא ה
השר הנכבד. ייאלו ה השר אביר.
גהורירי ה השר. | ואיכא דאמרי
גהוריריהו ה השר. זבוריאל ה
השר. טוטרוסאי ה | השר.
אפאליטריא ה השר. אונבורדיא
ה השר. ובהוברדיא | ה השר. |
נחרגיזאל ה השר. דהרביורן ה
השר. יואדיריורן ה השר.

302\$

וישביע אותם בשנים עשר. בשם
יופיאל הדר מלכו. ובשם |
סר(?)ב | יאל שהוא משרי
המרכבה. ובשם שהרריאל שהוא
שר אהוב. | חסדיאל שנקרא
לגבורה שש שעות בכל יום. ויחזור
וישביע | א | אותם עשר | שר'
האחרוני | בחותם גדול ובשבעה
גדולה. ובשם | אזבוגה שהוא גדול.
ובשם צורטק שם קדוש וכתר
גורא.

303\$

ובכלותו יב יצא לכל מדות תורה
שמבקש אם למקרא אם | למשנה
או לצפיית מרכבה כי במדה
טהורה הוא יוצא ומצער | ומסיגוף
עתיקים שכתבו | לו | בו תלמוד
הוא בדינו תקנה | ה | הראשונים
ומסורת עתיקים שכתבו והניחו
לדורות להשתמש | בו צנוע | ומי
שראי לענות בהם.

304\$

אמר ישמעאל כך אמר עקיבא
משום ר' אלעזר הגדול אשרי מי ||
שזכות אבותיו מסייעתו וצדקות
יולדיו עומדת לו ויהא משתמש
בגאות בכתר | ובחותם זה ויהיו
ניקקין לו והוא מתנאה בגיאותה
של תורה.

305\$

אמר ישמעאל | נעשה דבר זה על
ידי ר' אליעזר ונענה ולא האמין
חזר ונעשה על ידי ולא האמנתי |
עד שהבאתי כסיל אחד ונשח
כמוני חזר ונעשה על ידי ולא
האמנתי עד שהבאתי | טפס אחד
ונשח כמוני חזר ונעשה על ידי
הרועים ונשוו כמוני הוריד ר'
עקיבא | לחוצה לארץ מרשות בית
דין ונתעכב עד שנעשה על הרבים

301\$

אלה שמותם.. יומד שקדהחיא
זיא יהיה השר ניהפר | דיואלי
נוקפך רייאל יהיה השר
אבודגהורדיא גהורדיא ואית
דאמרין | גהורדיהו יהיה השר
פליטריה יהיה השר והוברדיא
יהיה השר אונבורדיא | יהיה השר
טוטרוסאי יהיה השר זבוריאל
יהיה השר מרגיזאל אל השר
יהיה השר | דהרביורן יהיה השר
ואדיריורן יהיה יגד

302\$

וישביע אותם לשנים עשר בשם |
יופיאל שהוא הדר מרום מרשות
מלכו ובשם סרביאל שהוא משרי
המרכבה. ובשם שהרריאל | שהוא
שר אהוב ובשם חסדיאל שנקרא
לגבורה שש | שעות בכל יום
ויחזור וישביע | אותם לארבעה
שרים האחרונים בחותם גדול
ובשבעה גדולה בשם אזבוגה |
שהוא חותם גדול ובשם צורטק שם
קדוש וכתר גורא

303\$

ובכלותו שנים עשר יום | יוצא
לכל מידות תורה שמבקש אם
למקרא אם למשנה אם לתלמוד
או לצפיית המרכבה | כי במדת
טהורה הוא יוצא ומצער ומסיגוף
גדול כי תלמוד גדול הוא בדינו |
תקנת ראשונים ומסורת עתיקים
שכתבו והניחו לדורות להשתמש
בו צנועים | ומי שראוי נענה בו ומי
שאינו ראוי להם נענה בהם. סליק
פר' כט'

304\$

אמר ישמעאל כך אמר עקיבא
משום ר' אלעזר הגדול אשרי מי ||
שזכות אבותיו מסייעתו וצדקות
יולדיו עומדת לו ויהא משתמש
בגאות בכתר | ובחותם זה ויהיו
ניקקין לו והוא מתנאה בגיאותה
של תורה.

305\$

אמר ישמעאל | נעשה דבר זה על
ידי ר' אליעזר ונענה ולא האמין
חזר ונעשה על ידי ולא האמנתי |
עד שהבאתי כסיל אחד ונשח
כמוני חזר ונעשה על ידי ולא
האמנתי עד שהבאתי | טפס אחד
ונשח כמוני חזר ונעשה על ידי
הרועים ונשוו כמוני הוריד ר'
עקיבא | לחוצה לארץ מרשות בית
דין ונתעכב עד שנעשה על הרבים

136

301§

ג' ואלה שמותם יאמר שקדוויאי
 יי' השר. ניהפו יי'ואלי | יי' השר.
 אבליגהוריריא יי' השר. ואית
 דאמרין גהוריריהו יי' השר.
 פליטריה יי' השר. זובאדיה יי'
 שר. | אונבוהראי יי' השר.
 טוטרוסאי יי' השר אשרויליא
 יי' השר. זבודיאל ס'א זכוריאלי
 יי' השר. מרגוויאל | יי' השר
 20 להרביוון יי' השר אדיליון ס'א
 אדיליון יי' השר.

302§

ד' וישביע אותם לשנים עשר
 האילו | בשם יופיאל שהוא הרר
 מרום מרשות מלכו. ובשם
 סרבואל שהוא משרי המרכבה
 ובשם שהריאל ס'א שהרריאל |
 שהוא שר אהוב. ובשם חסדיאל
 שנקרא לגבורה שש שעות בכל
 יום ויחזור וישביע אותם ארבעה
 שרים ???רונים | בחותם הגדול
 ובשכועה גדולה בשם אובונה
 שהוא חותם גדול ובשם צורטק
 שם קדש וכתר גורא.

303§

ה' וכלותו יב יצא לכל מדות
 מידות תורה שמבקש אם למקרא
 אם למשנה אם לתלמוד אם
 25 לצפיית המרכבה כי | במדה
 טהורה הוא יוצא ומצער ומסינוף
 גדול כי תלמוד הוא בדיני תקנת
 הראשונים ומסורת עתיקים |
 שכתבו והניחו לדורות להשתמש
 בו צנועים ומי שראוי נענה בו.

304§

ו' תוספת. אמ' ר' ישמעאל כך
 אמ' | ר' עקיבה משום ר' אליעזר
 הגדול אשרי מי שזכות אבותיו
 מסייעתו וצדקת יולדיו עומדת לו
 ויהא משתמש | בתג זה ובחותם זה
 ויהיו נזקקין לו והוא מתנאה
 בגאותה של תורה.

305§

ז' אמ' ר' ישמעאל נעשה דבר | זה
 על ידי ר' אליעזר ונענה ולא
 האמין ונעשה על ידי ולא האמנתי
 עד שהבאתי טיפש אחד ונעשה
 כמוני | חזר ונעשה על ידי הרועים
 30 ונעשו כמונו הורידו את ר' עקיבה
 לחוצה לארץ מרשות בית דין
 ונתעכב | עד שנעשה על ידי רבים
 שלא קראו ושלא שנו ונשוו אחריהם
 אחריהם ונעשו כתלמידי חכמים.

301§

ג' ואלה שמותם שקדוויאי יו
 השר. והפנוריא יו | השר.
 זובודיאל יו השר. אביד
 גהודיאו ינ'א גהודידיאי יו השר
 | ניהפדוריואלי יו השר. הדריין
 יו השר. אונבוהראי ינ'א
 20 אובודהאי | יו השר. טטרוסאי
 יו השר. אשרויליא יו השר. |
 סנסנא יו השר. פליטריהו יו
 השר. דהיביון ינ'א דהביורין
 יו | השר. ואדיריון יו השר.

302§

ד' וישביע אותם לשנים | עשר
 בשם יופיאל שהוא הרר מרום
 מרשות מלכו ובשם | סרכיאל
 שהוא משרי מרכבה ובשם
 שהריאל שהוא ישר | אהוב ובשם
 25 חסדיאל שנקרא לגבורה שש
 שעות בכל יום | ויחזור וישביע
 אותם ארבעה שרים האחרונים
 בחותם הגדול ובשכועה הגדולה
 בשם אובונה שהוא חותם גדול ||
 גדול ובשם צורטק שם קדש וכתר
 גורא.

303§

ה' ובכלות לו שנים | עשר ימים
 יצא לכל מדות תורה שהוא מבקש
 אם למקרא | או למשנה או
 לתלמוד ואפי' לצפיית המרכבה
 כי במדה | טהרה הוא יוצא
 ומצטער ומסינוף גדול כי תלמוד
 הוא | בדינו תקנת ראשונים
 5 ומסורת עתיקים שכתבו והגידו |
 לדורות להשתמש בו צנועים ומי
 שראוי נענה בהם. |

304§

ה' אמר ר' ישמעאל כך אמר
 ר' עקיבה | משם ר' אליעזר הגדול
 אשרי מי שזכות אבותיו מסייעתו
 וצדקת יולדיו עומדת לו ויהא
 משמש | בתג זה ובחותם זה ויהו
 10 נזקקין לו והוא מתנאה בגאותה |
 של תורה.

305§

ב' אמר ר' ישמעאל נעשה דבר זה
 על ידי ר' אליעזר ונענה ולא
 האמין חזר ונעשה על ידי
 ולא האמנתי עד שהבאתי טיפש
 אחד ונשוו כמוני חזר | ונעשה על
 ידי הרועים שוו כמוני הורידו ר'
 עקיבה לחוצה | לארץ מרשות
 15 בד' ונתעכב עד שנעשה על ידי
 הרבים | שלא קראו ולא שנו ונשוו
 ונעשו כתלמידי חכמים. | ג' בא

301§

ג' ואלה שמות יאמר | שקד הויאי. 20
 יי' השר והנכבד. ואלו יי' השר
 אביר גהוריריא | יי' השר ואי
 5 דאמר' גהוריריהו יי' השר
 אהשויליא יי' השר זבוריאלי יי'
 השר אונבוהראי יי' השר
 טוטרוסאי יי' השר אפליטריא יי'
 40 השר || ובהובאריא יי' מרגוויאל
 יי' השר להבריוון יי' השר
 10 יואדיריון יי' השר.

302§

ד' וישביע אותם בשנים עשר בשם
 יופיאל הרר מרום | מלכו ובשם
 סרכיאל שהוא משרי המרכבה
 ובשם שהריאל | שהוא שר אהוב
 20 ובשם חסדיאל שנקרא לגבורה
 שש שעות בכל יום | ויחזור וישביע
 אותם ארבע שרים האחרונים
 בחותם גדול ובשכועה | גדולה
 ובשם אובונה שהוא גדול ובשם
 25 צורטק שם קדש וכתר גורא. |

303§

ה' ובכלותו יב יצא לכל מדות
 תורה שמבקש אם למקרא אם
 למשנה | או לצפיית מרכבה כי
 במדה טהורה הוא יוצא ומצער
 ומסינוף גדול | כי תלמוד הוא
 35 בדינו תקנת הראשונים ומסורת
 עתיקים שכתבו והניחו | לדורות
 10 להשתמש בו צנועים ומי שראוי
 נענה בהם. | סליק

304§

ה' אמר ר' ישמעאל כך אמר
 ר' עקיבה | משם ר' אליעזר הגדול
 אשרי מי שזכות אבותיו מסייעתו
 וצדקת יולדיו עומדת לו ויהא
 משמש | בתג זה ובחותם זה ויהו
 45 נזקקין לו והוא מתנאה בגאותה |
 של תורה.

305§

ב' אמר ר' ישמעאל נעשה דבר זה
 על ידי ר' אליעזר ונענה ולא
 האמין חזר ונעשה על ידי
 ולא האמנתי עד שהבאתי טיפש
 אחד ונשוו כמוני חזר | ונעשה על
 ידי הרועים שוו כמוני הורידו ר'
 עקיבה לחוצה | לארץ מרשות
 55 בד' ונתעכב עד שנעשה על ידי
 הרבים | שלא קראו ולא שנו ונשוו
 ונעשו כתלמידי חכמים. | ג' בא

שלא קראו ולא | שנו והושנו
אחרים ונעשו כתלמידי חכמי בא
וקיים והסכים עדותו בבית דין |
של נשיא לאמור נעשה דבר זה אף
בחוצה לארץ והצליח וכך היה ר'
אליעזר הגדול | וחכמים אומרים
שלא זכות ארץ ישראל מפסיקין
בו עלינו ולא האמינו עד שהוריד |
10 אותו ר' עקיבא לכבל ועשה
והצליח והעיד וחקר כך שמענו..

306§

אמר' ישמעאל מה | יפתח אדם שר
של תורה זה קודם שיתפלל כיון
שעמד יאמר תתהדר תתרום |
ותתנשא מלך מפואר כוליה כי
הכין דיכתיבא לעילא בפרקא
דשבע ויומר מילא | ירומם אותך
מלך (נורא) נורא ומבזהל על כל
משרתיך ברתת ובויע משרתיך
אותך | בבהל וברעדה מתבהלין
מלפניך בגזירה שוה בפה אחד
שמן נורא מצואין | מפני אומר
15 ויראה שעומדין בה לפניך אין
מקרים ואין מ? אחר וכל המעבב
את | הקול מחבירו בשמן בשיעור
נימה של שער מיד נדחף ואש
להבה מרחפת אותו | כדבר שנא'
קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא
כל הארץ כבודו.. | סליק פרקא
ל. וסליקא לה הילכתא.

306§

אמר ר' ישמעאל | מה יפתח אדם
קודם שיתפלל שר התורה כיון
שעמד יאמר | תתהדר תתרום
ותתנשא מלך מפואר בו כמו
שכתוב בפס' | וישביע ויאמר מי
לא ירומם אותך מלך נורא
ומבזהל על | כל משרתיך ברתת
בויע מחללה משרתי אותך
בבהל וברעד | מתבהלין בגזירה
בפה אחד שמך נורא מוציאין
מפני אימה || ויך(ר)אה שעומדין
לפניך אין מוקדם ומאוחר וכל
המעבב את הקול | מחבירו בשמן
כשיעור נימה של שער נדחף ואש
להבה מרחפת | כדכתי' קדוש
קדוש קדוש ה צבאות מלא כל
הארץ כבודו בריך שמי.. | סליק
היכלות לעושה נפלאות | כבודך ה
אמן |

306§

אמר ר' ישמעאל מה יפתח אדם
קודם | שיתפלל שר תורה זה כיון
שעמד יאמר תתהדר תתרום |
ותתנשא מלך מפואר כו' כי היכי
דכתי' בפר' ז' | וישביע | ויאמר מי
לא ירומם אותך מלך נורא
ומבזהל על כל | משרתיך ברתת
ובויע משרתיך אותך בבהל
וברעדה | מתבהלין בגזירה בפה
אחד שמך נורא מוציאין מפני ||
אימה ??? (עומדין) מלפניך אין
מוקדם ואין מאוחר וכל המעבב
את הקול מחבירו בשמן כשיעור
נימא של שן | נדחף נדחף ואש | להבה
מרחפת אותו כדבר שן ק' ק' יי
צבאות מלא כל הארץ כבודו.. |
ברוך שמי.. סליק הילכות..

306§

אמר ר' ישמעאל מה יפתח
אדם קודם שיתפלל שר תורה זה
כיון | שעומד יאמר | תתהדר
תתרום ותתנשא מלך מפואר
מעל כסא רם ונישא נורא ומבזהל
| אתה שוכן בחדרי היכל גאון
משרתי כסאך מבזהלין ומויעין
ערכות | היום רגליך בכל יום
בקול רינה ורעש זימרה כדב' שן
ק' ק' יי צבאות | וישביע ויאמר
מי לא ירומם אותך מלך נורא
ומבזהל על כל משרתיך | ברתת
ובויע משרתיך אותך בבהל
וברעדה מתבהלין בגזירה. בפה
אחד שמך / נו | נורא מוציאין
אימה ויראה שעומדין לפניך. אין
מוקדם ואין מאוחר. וכל המע'
30 וכל המעבב את הקול מחבירו
בשמן בשיעור נימא של שער.
וכסף ואש להבה | מרחפת אותו
כדבר שן ק' ק' יהוה צבאות
ברוך שמי..

V228

310§

ועתה כל תלמיד שהוא יודע שאין תלמודו | תלמודו מתקיים בידו יעמוד ויברך
ויקום וישביע בשם | מרגוביאל גיזאל גיזאל תורה סין סגן |
סוביראווה כולתו מטטרון. מרג זה מטטרון גוו זה מטטרון | טנריאל זה
מטטרון. הוהיה זה מטטרון. סין זה מטטרון. | סגן זה מטטרון. סוביראווה זה
5 מטטרון. ומאהבה שאוה- | בים אותו במרום הן אומרים לו גיזאל עבד
זבדיאל יה | אכתריאל יי אלהי ישראל יי אל רחום ותנון ארך אפי(ם)
ורב חסד ואמת ברוך חכם הרזים ואדון הסתרים.. | פרק ב' אמר ר' ישמעאל
10 כיצד ישתמש אדם כדבר(ר) | זה פיו יוציא שמות ואצבעותיו יספרו קרא' |
פעמים. לא יפחות ולא יוסיף. ואם הוסיף עליהם ונוק דמו | בראשו. והמשביע
יעמוד [וק] ויקיים בשם מרגוביאל הך | דפרקא קדמא עד דמטי ארך אפים
ורב חסד בא' | מחיה המתים.

311§ - 705

ב' אמר ר' ישמעאל כל תלמיד חכם | שהוא שונה את הרו הגדול הזה קומתו
נאה לו ושחתו | מתקבלת ואימתו מוטלת על הבריות וחלומותיו מיושבים | עליו
(נ) צול מכל מיני פורעניות וכשפנות ומדינה של גיהנום |.

V228

307§ 45

פרק ר' נחוניא בן הקנה שלמד לרבי | ישמעאל.. | מי ימלא גבורות יי ומי יוכל
לתנות שבחו של מלך מלכי | המלכים אלו מלאכי השרת. תתאדר תשתבח וכו'
10 יי אלהי | ישראל ברוך הוא לעד תתרום לעד.

308§ - 677

אמר ר' ישמעאל | שלש שנים היה רואה אותי ר' נחוניא בן הקנה בצער גדול |
ובסיגוף גדול מקרא שהייתי קורא ושונה היום | (ולמחר הייתי | משכח אותם
וכיון שראיתי שאין תלמודי מתקיים ביד | עמיתי ותפסתי עצמי מאכילה
ושתייה ומרחיצה וסיכה | ומתשמש המטה ולא יצא מפי כל דבר זמר ושיר. 15

309§ - 678

אמר ר' ישמעאל מיד תפש אותי ר' נחוניא בן הקנה ולקחני | מבית אבי
והכניסני ללשכת הגזית והשביעני בחותם גדול | בשבועה גדולה בשם יד נקוף
יד נקוף יד הירץ יד צוק | בחותם גדול שלו בזבדיאל יה באכתריאל יה
בשמים | ובארץ. וכיון ששמעתי הרו הזה הגדול | (הגדול הזה) האירו עיני וכל
20 מה ששמעתי מקרא משנה וכל דבר לא הייתי משבח | אותם עוד ונתחדש
העולם יעלי' בטוהר והיה כאילו באתי | מעולם חדש.

ח' | בא וקיים והסכים עידותו
בבית דין שלנשיא לאמר נעשה
הדבר הזה אף לחיצה לארץ
והצליח. וכך אמ' | ר' אליעזר
הגדול וחכמים אומרים שמא
בזכות ארץ ישראל היא על ידינו
ולא האמינו עד שהורידו ר'
עקיבה | לבבל ונעשה והצליח
ואחר כך שמחנו. עד כאן תוספת.

וקיים והסכים עדותן בבית דין
של נשיא | לאמר נעשה הדבר הזה
אף בחוצה לארץ והצליח וכך |
היה ר' אליעזר הגדול וחכמים
אומרים שמא בזכות ארץ ישראל
מספיק על ידינו ולא האמינו עד
שהורידו רבי | עקיבה לבבל
ונעשה והצליח והעיד ואחר כך
שמענו | ושמחנו.

306§

ט' אמ' ר' ישמעאל מה יפתח
קודם | שיתפלל סוד תורה זה כיון
שעמד אומר תתהדר בתרומם
תתנשא מלך מפואר כי על כס רם
וושא גורא | ומבזה אתה שוכן
בחדרי מרום היכל גאווה משרתי
כסאך מבוהלין ומויעין ערבות
הרום רגליך בכל | יום בקול רינה
וברעש זמרה והמון שירה כדבר
שנ' ק'ק'ק' ייי צבאות וכול'. ויש?
ויאמר מי לא | ירומם אותך מלך
גורא ומבזה על כל משרתיך
ברחת ובזיע משרתים אותך
בבהל וברעדה מתבהלין | מלפניך
מוציאין מפני אימה ויראה
שעומדין | זה לפניך אין מקדי?
ואין | מאחר. וכל המעבב את
הקול מחברו בשמך אפי' בשיעור
זימא שלשיער מיד נדחף ואש
להבה | מדחפת אותו כדבר שנ'
קדוש קדוש קדוש ייי צבאות מלא
כל הארץ כבודו. | סליקו הלכות
היכלות סך כולם שלשים פרקים. || 183
ע"מ ע"ש אחלי יכנו דרכי
לשמור חקך.

306§

ד' אמר ר' ישמעאל מה יפתח
אדם קודם | שיתפלל שר תורה זה
כיון שיעמוד להתפלל יאמר
תתהדר | בתרומם תתנשא מלך
מפואר כו' כי היכי דכת' בפרק | 25
דשבע ויאמר מי לא ירומם אותך
מלך גורא ומבזה על | כל
משרתיך ברחת ובזיע משרתיך
אותך בבהל וברעדה | מתבהלים
מלפניך בגזירה שוה בפה אחד
שמך גורא || מוציאין מפני אימה 288
ויראה שעומדין בה לפניך אין
מוקדם | ואין מואחר וכל המעבב
את הקול מחברו בשמך כשיעור |
זימא של שיער נדחף ואש להבה
מדחפת אותו כדבר שנא' | ק'ק'ק'
י' | חסיל שר של תורה | 5

306§

פל' אמ' ר' ישמעאל מה יפתח
אדם קודם | שיתפלל שר | תורה
כיון שעמד יאמר תתהדר
בתרומם ותתנשא מלך מפואר | 15
כו' כמו שכת' בפ' וישביע
ויאמר מי לא ירומם אותך מלך
גורא ומבזה | על כל משרתיך
ברחת בזיע בחלחלה משרתים
אותך בבהל וברעד | מתבהלין 15
בגזירה כפה אחד שמך גורא
מוציאין מפני אימה ויראה |
שעומדין לפניך אין מוקדם
ומאחר וכל המעבב את הקול
מחברו | בשמך כשיעור זימא של
שיער נדחף ואש להבה מרחפת
כדכת' קק' | בריך שמי'. סליקו
היכלות שבה לעושה נפלאות. || 41
בשם השם אמנ' | 30

V228

314§

מאן דבעי | דנתגלי עלוי ישב בתענית ארבעים יום ויטבול עשרים | וארבע
טבילות בכל יום ואל יטעום דבר מזוהם. ואל | יסתכל באשה וישב בבית אפל
שלום. בשם גמנוני | יכתול תתרתע כסאן כסא יתד עולם דמלי אאות | 5
איטבאות חגול נאביך נאביך חביב אנהן ססכיה | דקנב חמיה חזוקה שנה
סנברך חז' כרד גיהרזה יהיה | צרשרנו אחזיי גרחנואה ברוך שם כ'מ'ל' בשם
| אהיה כמוני יכרהה כסאן כסא יתד עולם אה אות נאביך | אביך היה יהיה
צבאות אדיר אדון אה יהיה צבאות | קדוש קדוש קדוש בש'כ'מ'ל' סליק. | 10

315§ - 147+

מהיכלות | א' ישמעאל אמ' לי הדר מרום בבקשה ממך אמור להם לישראל 390
אהבו בעלי תשובה שהתשובה | והולכת ומנעת לכסא הכבוד שלש מאות ותשעי
רקיע'.

316§ - 148+

ג' גדולי בעלי תשובה יותר מ- | מלאכי השרת שבשעה שגלו ישראל אמרו
מיטטרון מכאל וגבריאל מה נעשה מיד הכחו | ידיה על ראשיהן והיו בוכי' 5
בקול גדול ואומרי' מי יעלה למרום מרומי' ויבכה לפני מי שאמ' והיה | העולם
ישוב אחרון אפו וירחם על בניו

V228

312§ 45

ואמר ר' ישמעאל כל תלמיד חכמים שהוא שונה את הרו | הגדול הזה ישנה
אותו במשנה ויאמר ברוך אתה יהוה למדי' | חקך. טוב אתה ומטיב למדי' 20
חקך.

313§ 50

אמר ר' ישמעאל | כשהייתי בן י"ג שנה הרחיש לבי בדבר זה וחזרתי אצל רבי
| נחניה בן הקנה רבי. נומתי לי שרה של תורה מה שמו וגאם | לי יופיאל שמו
מיד עמדתי וציערתי לעצמי ארבעים יום | ואמרתי שם גדול עד שהורדתי
אותו וירד בשלהבת אש | ופניו כמראה בוק כיון שראיתי אותו ובהלתי
וגודעתי | וירדתי לאחורי וגם לי בן אדם מה סיבך שהרעשתי את | פמלייא 25
גדולה ונומתי לו גלוי וידוע לפני מי שאמר והיה || והיה העולם שלא הורדתי
אותך לכבודך אלא לעשות רצון | קונך. וגם לי בן אדם טפה סרוחה רמה
ותולעה

317§ - 149

ד' אמ' להם מטטרוק אני אעלה בעלייתו נוד(ע)זעו | כל ליהטי אש מפניו כיון שעלה שמונים רקיע' רגשו שמי' ושמי שמי' וקדישי עליונ' | אמרו בפה א מה ריח ילוד אשה עולה למרום עד שא' להם קב'ה' משרתי הוא ושרפי הוא הניחו לו. בא ויבכה על בניו שגלו לבין זאב' ולבין אריות ועל היכלו ועל תורתו

5

N8128

O1531

M40

10

318§ (651)

א'ר' ישמעאל | שאלה אחת שאלתי את ר' נחוניא בן הקנה רבי על שם חותם גדול כך | למדתי אותו מר' נחוניא בן הקנה רבי. צורטק (דרג) | דרעגנית | ערך נזיר שורטין רידיה זה חותם גדול שבו נ(ח)חתמו | שמים וארץ. כתר נורא. אזבונה אבגדהו זהויה זהויה. | זהו כתר נורא שמשביעין אותו לכל שרי החכמה.

319§ (652)

א'ר' ישמעאל | כל המשתמש בחותם גדול ואינו מתפלל תפילות על כל אחת ואחת | סופו להספך

320§ (653)

זו תפילה חותם גדול. אל אמת תתקדש לנצח ששמים | בראתה בתבונה ארץ יסדתה בחכמה בהיכל דמ(מ)מה כסאך | היכנתה הדום רגלך כתבל ארצך כוכבים ומזלות לך משתחווים | שמש וירח כוננת בשמים שמים כוננת בעמקי מים בטבעות | ידיך כוננת שמים וארץ וכל צבא מרום בה עונים ותושבחות על רוב הגדולה שנתת בלב כל בני בשר. בא' יי המבורך בפי { } כל נשמה.

321§ (654)

תפילת כתר נורא. | אתה הוא האל הגדול הגיבור והנורא מלך מלכי המלכים ב'ה' | כתרך גדול וחביב מכל הכתרים וגבורתך מכל הגבורות. | מי כמלכינו מי כאלהינו מי כיוצרנו מלך העולמים תתברך למעלה | תתפאר למטה תתקדש במעלה תתגדל במטה תתהדר בהדרים | תתקלס בשרפים עושה גדולות עד אין חקר ונפלאות עד אין | מספר. בא' יי זרז על הגדודים וברוך באמונים. | בשם | בשם יי בר' חכם הרוים... ||

318§

ד'. א'ר' ישמעאל | שאלה אחת שאלתי את ר' נחוניא בן הקנה רבי על שם חותם גדול. כך | למדתי מר' נחוניא בן הקנה רבי. (גלוות) | גי'ן | צורטק ד'דעי גאת ערד | נזיר שורטין יד'יה יא ערן יר'א' זהו חותם גדול שבו נחתמו שמים וארץ | נורא אזבונה אבגדהו זהו חוה זהו ציה זהו כתר נורא שמשביעין אותו לכל שרי החכמה.

319§

ה'. א'ר' ישמעאל כל המשתמש בחותם גדול ובכת(ר) | נורא ואינו מתפלל תפילה על כל אחת סופו להספך.

320§

זו תפילה חותם גדול | אל אמת תתקדש לנצח ששמים נראה בתבונה ארץ יסדה בחכמה בהיכל | דממה כסאך הכנת הדום רגליך כתבל ארצך. | ומזלות לך משתחווים שמש. | וירח כוננת' בשמים. שמים כוננת בעמקי מים בטבעת ידיך כוננת | שמים וארץ וכל צבא מרום בה עונים תתקדש יוצרו של עולם בכל שירות | ותושבחות על רוב הגדולה שנתת בלב כל (בני) בשר ברוך אתה יהוה המבורך | בפי כל הנשמה.

321§

זו תפילת כתר נורא. אתה הוא האל הגדול הגיבור | והנורא מלך מלכי המלכים ברוך הוא כתרך גדול וחביב מכל הכתרים | וגבורתך מכל הגבורות. מי כמלכינו מי כאלהינו מי כיוצרנו מלך העולמים | תתברך למעלה תתפאר למטה תתקדש למעלה. תתגדל למעלה. | תתהדר | בהדרים תתקלס בשרפים. עושה גדולות עד אין חקר ונפלאות עד אין | מספר. ברוך אתה יהוה זרז על כל הגבורים הגדודים. וברוך באמונים.

ששרפן באש בן בנו | של נמרוד הרשע ועל חכמ' ותלמד' שנהרגו בבית מקדשי חיו ושל' רפו ידיי ואינו יכול להציל | מפני | שריפו עצמן מדברי תורה ולא היו בהם בעלי תשובה שיבקשו עליהם רחמים | שאילמלי היו בהם בעלי תשובה שיבקשו עליהם רחמ' לא אמרתי למות הא למדת שגדולי בעלי תשובה יותר ממלאכי השרת.. |

318§ (651)

אמר ר' ישמעאל שאלה אחת שאלתי | את נחוניא בן הקנה על שם ח / חותם גדול וכך למדתי אותו מר' נחוניא בן הקנה רבי. צורטק. | דרעגנית. ערך נזיר. שורטין. ידירה. זה חותם גדול שבו נח / נחתמו שמים וארץ. | אזבונה. אבגדהו. זהויה. זהו כתר נורא שמשביעין אותו לכל שרי חכמה.

319§ (652)

א'ר' כל המשתמש בחותם גדול | כזה ואינו מתפלל תפלה על כל אחד ואחד מהן סופו להאסף.

320§ (653)

זו תפלה גדולה. אל אמת תתקדש ששמים בראת בתבונה / א | ארץ יסדת בחכמה בהיכל דממה | דממה כסאך הכנת הדום רגליך כתבל ארצך כוכבים ומזלות לך משתחווים שמש וירח כוננת / ב | במעמקי מים בטבעות ידיך כוננת שמים וארץ וכל צבא / מ | מרום בה עונים תתקדש יוצרנו בכל שירות ותושבחות על רוב הגדולה שנתת בלב כל בשר ודם בא' המבורך בפי כל נשמה. || תפלת ||

321§ (654)

תפלת כתר נורא אתה הוא האל הגדול הגיבור והנורא | מלך המלכים ב'ה' | כתרך גדול וחביב מכל הכתרים וגבורתך מכל / ה | הגבורות. מי כמלכינו מי כאלהינו מי כיוצרנו מלך העולמים | תתברך במעלה. תתפאר במטה. | תתהדר בהדרים. תתקלס בשרפים. | עושה גדולות עד אין חקר ונפלאות עד אין מספר בא' זרז על הגדודים וברוך באמונים

B238

D436

10

318§ (651)

אמר ר' ישמעאל שאלה אחת שאלתי את נחוניא
בן הקנה על שם | חותם גדול וכך למדתי אותו
מר' נחוניא בן הקנה רבי. | צורטק דרעגית ערך
נזיר שורטין ידידה זה חותם גדול שבו נחת(מו) | 5
שמים וארץ זהו כתר גורא אזכונה אבן דהו זהו
זיה זהצא זהו כתר | גורא שמשביעין אותו לכל
שרי חכמה.

20

319§ (652)

אמר ר' ישמעאל כל המשתמש | בחותם גדול כזה
ומתפלל תפלות על כל אחד ואחד מהן סופו
להאסף | 25

320§ (653)

זו תפילת גדול.. אל מלך תתקדש לנצח ששמים
בראת | כתבונה ארץ יסדת בחכמה בהכל דממה
תנת הרום רגליך בתבל ארצך | כוכבים ומזלות
לך משתחווים שמש וירח כוונת בשמי שמים
כוונת | בעמקי מים בטבעות ידיך כוונת שמים
וארץ וכל צבא מרום בה עונים | תתקדש יוצרינו
בכל שירות ותושבחות על רוב הגדולה שנתת
בלב כל | בני בשר ודם ב'א' המבורך בפי כל
הנשמה..

35

321§ (654)

תפלת כתר גורא | אתה הוא האל הגדול הגבור
והגורא מלך מלכי המלכים ברוך הוא | כתרך
גדול וחביב מכל הכתרים וגבורתך מכל
הגבורות. מי כמלכינו | מי כאלהינו מי כיוצרינו.
מלך העולמים תתברך למעלה תתפאר | למטה
תתהדר בהדרים תתקלס בשרפים עושה גדולות
עד אין חקר | ונפלאות עד אין מספר. ב'א' זרין
על הגדולים וברוך באמונים בשם | יי חכם
הרזים..

50

320§

בתחילה יקבע מדרש סוד תורה אחר כל תפלה
מראשו ועד סופו ואחר כך יעמוד על רגליו
ותפלל | תפלת חותם גדול זו היא. אל אמת
תתקדש לנצח נצחים ששמים בראת כתבונה
וארץ יסדת בחכמה | בהיכל דממה כסאך כוונת
והרום רגליך בתבל ארצך כוכבים ומזלות לך
משתחווים. שמש וירח | כוונת בשמים שמים כוונת
במעמקי מים. בטבעות ידיך כוונת שמים וארץ
וכל צבא מרום כה | עונים. תתקדש אלהינו
תתקדש מלכינו תתקדש יוצרינו בכל שירות
ותושבחות על רוב הגדולה שנתת | בלב כל בני
בשר ברוך המבורך בפי כל נשמה.

321§

ואחר כך יתפלל תפילת כתר גורא זו היא. |
אתה הוא האל הגדול | והגבור והגורא מלך
מלכי המלכים ברוך הוא כתרך גדול וחביב
יותר | מכל הכתרים וגבורתך מכל הגבורות.
מי כמלכינו מי כאלהינו מי כיוצרינו. מלך
העולמים תתקדש במעלה | תתגדל במטה
תתברך במעלה תתפאר במטה. תתהדר
בהדרים תתקלס בשרפים עושה גדולות עד אין
חקר ונפלאות עד אין מספר ברוך זרין על
הגדולים וברוך באמונים.

B238

B238

322§ האדרת והאמונה וכו'. | תהדר תתורמם תחנא מלך מפואר כי על כסא רם ונישא נורא ומבול אתה יושב ושוכן | בחדרי היכל גאווה משרתי כסאך מבולק ומיעץ ערכות הדום רגליך בכל יום בקול רינה ורעש | זמרה והמון שירה כדבר שני ק'ק' ויי צבאות וכו'.

323§

ובמקלות רבבות עמך בית ישראל יתפאר | שמך חכך מלכינו בכל דור ודור 15 שכן חובת כל היצורים מלפניך ייי אלהינו ואלהי אבותינו להודות | להלל ולשבח ולפאר להדר ולקדש על כל דברי שירות ותושבחות דוד בן ישי עבדך משיחך כדבר שני | כל הנקרא בשמי ולבבדי בראיתו יצרתיו אף עשיתיו. 10 ונאמ' עם זו יצרת לי תהלתי יספרו ונאמר | במקלות ברכו אלהים ייי ממקור ישראל. ונאמ' ואנחנו עמך וצאן מרעיתך נודה לך לעולם לדור ודור | ונספר תהלתך. ונאמ' כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגולתו.

324§

ועתה ייי אלהי ישראל האל הגדול הגבור | והנורא שומר הברית והחסד אל 20 מעט לפניך את כל הלאה אשר מצאתנו למלכינו לשרינו ולכהנינו ולנביאינו ולאבותינו ולכל עמך מימי מלכי אשור עד היום הזה. ואתה צדיק על כל הבא עלינו | כי אמת עשית ואנחנו הרשענו. ייי אלהינו בעלנו אדונים וזולתך לבד כך נזכיר שמך. אף אורח | משפטיך ייי קיונך לשמך ולזכרך תאות נפש. נפשי איתך בלילה אף רוחי בקרבי אשתדך כי כאשר | משפטיך לארץ צדק למרו יושבי תבל. הבט משמים וראה מזבון? | קדשך ותפארתך איה קנאתך 25 וגבורותיך | המון מעיך ורחמיך אלי התאפקו.

325§

כי אתה אבינו כי אברהם לא ידענו וישראל לא יכירו אתה ייי אבינו | גואלינו מעולם שמך. ועתה ייי אבינו אתה אנחנו החומר ואתה יוצרנו ומעשה ידך כולנו. אל תקפוף | ייי עד יאיר ואל לעד תזכור עון הן הבט נא עמך כולנו. ערי קדשך היו מדבר ציון מדבר היתה ירושלה | שממה. בית קדשינו ותפארתנו 30

35

N8128

O1531

M40

335§

1. אם אתה רוצה | להלת | להתייחד בעולם לעלות לך רזי עולם וסיתרי | חלמה. הוי שונה 40 המשנה הזאת והוי זהיר בה עד יום פרושתך אל | תבין בה מה שלא הורוך. ואל תחקור אמרי שפתותיך מה שלבך תבין | ותדון? | כדי שתזכה לפיות המרכבה. הוי זהיר בכבוד קונך. ואל תדר לו | ואם ירדה לו אל תהנה ממנו. ואם 45 תהנית' ממנו סופך להטרד מן העולם | כבוד אלקי הסתר דבר כדי שלא תטרד מן העולם. ויתברך אל | העולם. הילכות היכולות רבתי נשלם.

336§

בשם יי ברוך חכם הרוים. בשע' שעלה משה אל 16 האלקים | למדו הקב' כל אדם שיהיה לבו | שונה הזכר עליו אילו השמות כשם בארי אבהאי 30 האבינון שיתפשו בלבי כל מה שאני שומע ולמד | מקרא ומשנה הלכות ואגדות ולא אשכח בעולם 16 הוזה ולא בעולם הבא ברוך אתה | יהוה למדני חוקיך.

35

142

326§

והנה העת אשר יאתה לך להושיע ובה יודע עוז רחמיך. | ובכן יהי רצון מלפניך ייי אלהי ישראל שתקיים עלינו אמרי נחמותיך אשר ייעדת לנו על ידי נביאיך ודברת | בחזון לחסידך ואשר גילית לעבדיך ברו תורתך וייאמנו עלינו ועל כל ישראל עמך הבטחות טובותיך וישועותיך | וייראה אל עבדיך פעולתך והדרך על בניהם. ויהי נועם ייי אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומען? | ירדנו כוננהו.

327§

אנא ייי אלהי ישראל אלהי האלהים מלך מלכי המלכים האל הנאמן שומר הברית והחסד לאוהביך | ולשומרי מצותיך תיקר נא בעיניך נפש עמך בית ישראל ונפש בניך ועבדיך אלה העומדים לפניך החפצים | ליראה את שמך והתנספים לדעת סוד תורתך בלבב שלם ובנפש חפצה אשר שמו פניהם בארץ שניים | לבקש את פניך ולספר שבחך ולהרבק בעבודתך ולהתאחד באחדותך.

328§

אתה אל שדי טוב ומטיב אלהינו | ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגיבור והנורא אל עליון קונה שמים וארץ. | דרשונך 40 המצא לנו והשפע עלינו שפע ברכותיך ותכתירנו בכתר חכמה וכינה ותגדיל חסדך עלינו | להגבירינו בגבורת תורתך וייקרא שמך הגדול עלינו כדבר שני ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר כך | כן? | מתפאר והשביענו נצח מהוד רב טובך וצדק משפטיך ועזותיך בתורה שבעל פה וייגלה שמך ומלכותך | עלינו למען שמך הגדול.

335§

אם אתה רוצה | להתייחד בעולם לגלות לך רז 338 עולם | וסיתרי חכמה | שון? הוי שונה את המשנה הזאת והוי זהיר | בה עד יום פרישתך אל תבין מה שלאחרך ואל תחקור אמרי | שפתותיך מה | ש? | ליבך תבין ותדון כדי שתזכה לידיעות 5 המרכבה הוי זהיר בכבוד קונך ואל תדר לו ואם ירדה לו | אל תהנה ממנו סופך להטרד מן העולם כבוד אלהים הסתר | דבר כדי שלא תטרד מן העולם.

336§

בשעה שעלה משה | למרום אל האלהים. לימדו 16 הקב' כל אדם שיהא לבו שונה | הזכר עליו את השמות האילו בשם בארי אבהאי | האי 10 מראות סמו סלם אברי ואנכיבון שיתפסו | בלבי כל מה שאני שומע ולומד. ולמד מקרא ומשנה | תלמוד הלכות ואגדות ולא אשכח לא בעולם הזה ולא | בעולם הבא בא' יי למדני חקיקך.

35

142

335§

אם אתה רוצה | להתייחד בעולם לגלות לך | חין? | רזי? עולם וסיתרי חכמה הוי שונה המשנה הזאת והוי זהיר בה עד | יום פרישתך אל תבין מה של 10 אחרך ואל תחקור אמרי שפתותיך | מה | שבלבך תבין כדי שתזכה לידיעות המרכבה. הוי זהיר בכבוד | קונך ואל תדר לו ואם ירדה לו 10 אל תחקור תהנה ממנו סופך | לה? | להטרד מן העולם כבוד אלהים הסתר דבר כדי שלא תטרד מן העולם.

336§

בשעה שעלה משה אל האלהים לימדו כל אדם 16 כדי שיהא | לבו שונה הזכר עליו השמות באלו | שם. בארי. אבהאי. האי. /מ/ מרמרות. סמו. 10 סלם. אברי. ואנכיבון. שיתפסו בלבי כל מה שאני | שומע ולומד מקרא ומשנה תלמוד הלכות ואגדות ולא אשכח בעולם | לא בעולם הזה ולא 15 בעולם הבא. בא' יי למדני חקיקך.

332 § והגנו היום באים בכל לב ובכל נפש ברוב תשוקה ובכוסף גדול לחסות בצל כנפך ולהשכיל באמתך | מתפללים מתנפלים ומתחננים לפני הדרת זיו 10 תפארתך שתתמלא עלינו רחמים ותשגיח ממרומים ותסיר | מעלינו כל הדברים המעכבים והמונעים אותנו מלהשלים פעולותינו לפי רצונך ונמצא חן וחסד בעיניך | ותצו לעבדיך (השרים) הממונים על סוד תורה ולמלכים אשר עליהם שיהיו זקקים לנו למלאות רצונינו ולעשות | את בקשתנו בתלמוד תורה ובסודותיה להרבות תעודה להפליא עצה ולהגדיל תושיה במקרא במשנה בתלמוד | בהלכות ובאגדות ולהשכיל באמתך בשם אוזבוגה חותם גדול ובשם צורטק שם קדוש וכתר גורא.

333 § אגא | יי אלהי ישראל בך את עמך ישראל בשלום ומלא משאלות לבינו 15 לטובה והאר פניך אלינו ונושעה. גל עינינו | ונביטה נפלאות מתורתך. ותזכינו לחזות בנועםך ולבקר בהלךך. | ול[?] וליאור באור החיים כדבר ש' כי | כי עמך מקור חיים באורך נראה אור. ונאמ' יי אורי וישעי ממי אירא יי מעוז חיי ממי אפחד. ונאמר | כל כלי יוצר עליך לא יצלח וכל לשון תקום אתך למשפט תרשיעי זאת נחלת עבדי יי וצדקתם מאתי | ואם יי. ונאמר יי אלהים צבאות השיבו האר פניך ונושעה. ונאמר יי עוז לעמו יתן יי יכרך (את) עמו בשלום | טרם נקרא אתה תענה כדבר ש' והיה טרם יקראו ואני אענה עוד הם מדברים 20 ואני אשמע כי אל שומע | תפלה ותחנון אתה ב'א' שומע תפלה.

334 § מי לא ירומם אותך מלך גורא ומבוהל על כל משרתיך | ברתת ובזיע משרתים אותך בבהל וברעדה מתבהלים מלפניך בגזירה כפה אחד שמך גורא מוציאים | מפני אימה ויראה שעומדים בה לפניך אין מקדים ואין מאחר וכל המעכב את הקול מחברו בשמך אפ' | בשיעור נימא שלשיער מיד נרחף ואש להבה 25 מדחפת אותו כדבר שנ' ק'ק'ק' יי צבאות מלא כל הארץ כבודו. | ואומרך אבינו מלכנו.

D436

335 § אם אתה רוצה להתייחד בעולם (לגלות לך רזי עולם) | וסתרתי חכמה הוי שונה המשנה הזאת והוי 20 זוהיר בה עד יום פרישתך | אל תבין מה שלאחריו. | ואל תחקור אמרי שפתותיך מה שכלכרך | תבין כדי שתזכה ליופיות המרכבה 42 הוי זוהיר בכבוד קונך ואל תרד לו | ואם ירדת לו אל תחקור תהנה ממנו סופך להטרד מן העולם כבוד אלהי | הסתר דבר כדי שלא תטרד מן העולם.

336 § בשעה שעלה משה אל האלהים | לימדו כל אדם שיהא לבו שונה הזכר עליו השמות האלו בשם בארי אבהאי | האי מרמרות סמו סלס אברי 5 ואנכיבן שיתכנסו בליבי כל מה שאני | שומע ולומד מקרא ומשנה תלמוד הלכות ואגדות ולא אשכח לא | בעולם הזה ולא בעולם הבא ב'א' למדני חוקך..

329 § ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהי ישראל שתהא תורתך אומנותינו והעמידה | בינינו בעולם הזה ותהא עמנו בעולם הבא. אל ריגות יי אלהי ישראל נותן 45 חכמה לחכמים ומדע | ליודעי בינה פתח שערי לבינו בשערי תורה בשערי חכמה בשערי שכל בשערי דעת בשערי בינה. | אמין וחזק וגיבור חזקו ואמצו 5 תגבירו בתגבורת התורה והדריכו בדרכיה ובנתיבותיה | ותסייעו ללומדה בטורה להשלים פעולותינו לפי רצונך ותערכ בפינו ובפיפיות עמך בית ישראל |

330 § 10 ונהיה אנתנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל כולנו יודעי שמך ולומדי תורתך לשמה ותעמיד | בידנו מה שקרינו ונקרא. מה ששנינו ונשנה יתקיים בלבבינו יתפשו כליותינו כל מה ששמעו אנחנו | וישמעו יחזיק לבבינו נתיבות 184 תלמוד תורה שנתת לעמך ישראל בקדושה ובטהרה סעדנו ונושעה שלא | ונהיה לומדים תורה ושוכחים תעדיף טובך עלינו ותסמוך ידינו ותן בלבנו להבין ולהשכיל לשמוע | ללמוד לשמור ולעשות ויחד בלבנו להכיר ייחוד שמך הנכבד והנורא להיזהר בו בנקיות ובטהרה | בפחד ובאימה לקבל עלינו עול מלכות שמים ועול מצותיך לקיימם מאהבה.

331 § 20 ובכן יהי רצון מלפניך | יי אלהי ישראל שתתלכש בצדקתך ותתכסה ברחמך ותתעטף בחסידותך ותתאזר בחנינותיך ותבוא לפניך | מדת טובתך ונעותותך. ותביט בבושתנו ותרא בעינינו ותציץ בחסרון דעתנו אשר היא מפני | שאור שכעיסה המעכב בידנו ומפני אורך הגליות ושעבוד המלכויות ומפני מיעוט 25 החכמים יודעי | סודותיך עד אשר קצרה יד ביתינו מהשיג דיעה ברורה ברז תורתך אשר נתת לעבדיך להשתמ[?] בו |

M22

335 § אם אתה רוצה להתייחד בעולם לגלות לך רזי עולם וסתרתי מרכבה הוי שונא את | המשנה הזו 20 והזהר בו עד יום פרישתך אל תבין מה שלאחריו ואל תחקור אמרי | שפתותיך מה שלכך תבין וחילוס כדי שתזכה בצפיית המרכבה הוי זוהיר בכבוד | קונך ואל תרד לו ואם ירדתה אל תהנה ממנו ואים והניית ממנו 45 סופך להיטרד | מן העולם כבוד אלהים הסתר דבר שלא תיטרד מן העולם....

336 § 50 בשעה שעלה | משה אל האלהים למדו ה'קב'ה כל אדם שיהא לבו שונה הזכר עליו השמות הללו בשם | בארי אבהאי האי מרמרות אות סמוסלס אברי ואנכיבן שחששו בליבי | כל מה שאני שומע ולמד מקרא משנה ותלמוד הלכות ואגדות ולא אשכח לא בעולם | הזה ולא בעולם הבא ב'א' למדני חוקך....

337 §

זהו השם שנגלה לר' עקיבא שהיה מסתכל בצפיית המרכבה. וירד ר' עקיבא ולמדו לתלמידיו אמ' להם בני הזהירו בשם | זה שם הגדול הוא שם קדוש הוא שם טהור |ש| הוא שכל המשתמש באימה | ביראה בטהרה ובקדושה בענוה ירבה זרע ויצליח בכל דרכיו ויאריכו ימיו | ברוך את' יהוה אשר קדשנו במצותיו וציונו על קדושת השם.

10

338 §

א'ר | עקיבא ארבעה היינו שנכנסו לפרדס וגו'.

15

20

25

30

340 §

כשעלה משה אל האלקים | למדו הק' ב'ז' על כל אדם |שלבוי| שוגה עליו הזכר עליו אילו השמות האלה. איום יהוה | צבאות אה בהה יה ביה יהואל יהואל אתם שמות הקדושים האלה פתחו. | פתחו לבי כל מה שאני שומע בין בדברי תורה בין בכל מילי עלמא יתנטרון | בלבי ולא ישכח מני לעלם.

35

10

341 §

זה ספר חכמה ובינה ודעת ומחקרי | מעלה ומטה צפוני תורה ושמים. וארץ וסתרים שנתן אל משה בן עמרם | מדעות יה יה א[ת]היה יאו צבאות אלקי ישראל וגלה לו בחורב שעולם עומד | בה. ובה עשה משה את האותות והמופתים שעשה במצרים. ובו הכה | את המצרי האש אשר בסנה. ונגלה עליו מטטרון שר סגי יהוה שר צבא | יהא. ואמר. משה משה.

45

15

342 §

א'ר עקיבא השם ההוא טרגול סנגול סנסגאל | חתום חתום חתום. הדין שמיה רבא דפלג ביה משה ימא רבא בשוכר | ירברב סגי בדסיקין מרא סחטי בר סאיי לבים.

55

343 §

הדין שמיה רבא דעבד | מייא שורין רמין אנסיהגמן לכסם נעלם סוסיאל ושברים מרוב און אר | אסמוריאל סחריש ב'י? אונם |אצמם| כהה יהאל. ויתפלל יונה אל יהוה אליו קראתי | מצרה לי אל יהוה מבטן שאלו שיעותי שמעת' קולי אביט אל היכל קדשך | ותעל משחת חיי

60

14

337 §

זהו השם שנגלה | לר' עקיבא שהיה מסתכל במעשה מרכבה וירד ר' עקיב' | ולימד אותו 15 לתלמידיו אמ' להם בני הזהירו בשם הזה | שם הוא שם קדוש הוא שם טהור הוא שכל מי שמשתמש | באימה ביראה בטהרה בקדושה בענוה ירבה זרע ויצליח | בכל דרכיו ויאריכו ימיו ב'א' יי אשר קדשנו במצותיו על קדושת השם..

338 §

א'ר | עקיבא ד' היינו נכנסו לפרדס וגו'.

337 §

זהו השם שנגלה | לר' עקיבא שהיה מסתכל במעשה מרכבה וירד ר' עקיבא ולמדו | לתלמידיו. אמר להם בני הזהירו בשם הזה הוא שם טהור הוא | שכל מי שמשתמש בו באימה ביראה בטהרה ובנקיות בקדושה | בענוה ירבה זרע ויצליח בכל דרכיו ויאריך ימים ב'א' א'מ'ה למדני | חקיד.

20

337§

זהו השם שנגלה | לר' עקיבא שהיה מסתכל
במעשה מרכבה וירד ר' עקיבא ולמדו
לתלמידיו | אמר להם בניי הזהירו בשם הזה שם
קדוש הוא שם טהור הוא. שכל מי | שמשתמש בו 10
באימה ביראה בטהרה ובנקיות בקדושה בענוה
ירבה | זרע ויצלח בכל דרכיו ויארץ ימים ב'א'
אמ'ה אק'ב' על קדושת השם. |

338§

אמ' ר' עקיבא ד' היינו שנכנסו לפרדס וכו'

337§

זה השם שנגלה לר' עקיבא שהיה | מסתכל
במעשה המרכבה וירד ר' עקיבא וילמדו
לתלמידיו אמר להם בניי // הזהירו בשם || הזהירו 161א
בשם זה שם גדול הוא קדוש וטהור הוא שכל מי 5
שמשתמש בו באימה ביראה | בטהרה בקדושה
בענוה ירבה זרע ויצליח בכל דרכיו ויארכו
ימיו ברוך | אשר קדשנו במצותיו וציונו על
מצות השם....

344 - 338§

אמר עקיבא ארבעה היינו שנכנסו | לפרדס
אחד הציץ ומת ואחר הציץ ונפגע ואחר הציץ
וקצץ הנטיעות אני | נכנסתי בשלום ויצאתי 5
בשלום ומפני מה נכנסתי בשלום ויצאתי בשלום
לא שאני גדול | מחבירי אלא גרמו לי לקיים 15
המשנה ששנו חכמים במשנתם מעשיך יקרבך
ומעשיך | ירחקך....

345 - 339§

אילו הם שנכנסו לפרדס בן עזאי ובן זומא
ואלישע אחר ור' עקיבא | בן עזאי הציץ ומת
עליו הכתוב אומר יקר בעיניי המותה לחסידיו
גו' בן זומא הציץ | ונפגע עליו הכתוב אומר דבש 25
מצאת אכול דרך גו' אלישע אחר הציץ וקיצץ
הנטיעות | עליו הכתוב אומר אל תיתן את פיך 10
לחטא את בשרך גו' ר' עקיבא נכנס בשלום ויצא
בשלום עליו הכתוב אומר משכיני אחרך גרועה
גו'

30

35

40

45

50

55

60

יהוה אלקי ישראל אובחה לך זכרתי ובקול
תחייה. {אוסט'} | אוסטטר יהוה פסטור מליאה
אותיות השם. בשם מיכאל וקחוננו. מאת | יהוה.

§ 344 (671)

א' עקיבא ארבעה היינו שנכנסו לפרדס אחד
הציץ ומת. אחד | הציץ ונפגע. יאחד' הציץ וצ
25 וקצץ את הנטיעות ואני נכנסתי לשלום ויצאתי |
בשלום לא מפני שאני גדול מחבירי אלא מעשי
10 גרמו לי לקיים את המשנה | ששנו חכמים
במשנתן מעשיך יקרבוך. ומעשיך ירחקוך.

§ 345 (672)

ואלה הם שנכנסו | לפרדס בן עזאי וכן זומא
15 ואחר ור' עקיבא. בן עזאי הציץ בהיכל ששי
וראה | זיו אויר אבני שיש שיהיו סלו' לות
בהיכל. ולא סבל גופו ופתח פיו ושאלם | מים
30 הללו מה טיבן ומת עליו הכתוב א' יקר בעיני
יהוה המותה לחסידיו. | . בן זומא הציץ בזיו
באבני השיש. וסבר שהוא מים. וסבל גופו שלא
שאלם | אבל לא סבל דעתו ונפגע. יצא מדעתו
עליו הכתוב א'. דבש מצאת אכול | דיך פן
25 תשבנו והקאתו. אלישע בן אבויה ירד וקצץ
בנטיעות כיצד | קצץ הנטיעות. אמרו בשעה
שהיה בא לבתי כניסיות ולבתי מדרשות והיה |
35 רואה שם תינוקות מצליחין בתורה הוא היה
אומר עליהם? (ו) והן מסתמין | ועליו הכתוב א'
אל תתן פיד ל(ה)הטיא בשרך. ר' עקיבא עלה
30 (בשלום) וירד בשלום | ועליו הכתוב א' משכני
אחריו גרועה הביאני המלך חדריו.

§ 346 → 673

א' עקיב' באותה שעה שעליתי | למרום נחתי
סימ' במבואות של רקיע יותר ממבואות ביתי |
וכשהגעתי לפרגוד יצאו מלאכי חבלה
לחבלני? | א' לזן | הק' ב' הניחו לו לזן
שואו ראוי להסתכל בכבודי

§ 346 → 673

א' ר' עקיבא בשעה שעליתי למרום | נחתי
35 ?מנין במבואות רקיע יותר ממבואי ביתי
וכשהגעתי | אל הפרגוד יצאו מלאכי חבלה
לחבלני א' להם הק' ב' הניחו | לזן זה ראוי
להסתכל בי.

§ 347

{ו?} (זהו) השם שנגלה לר' עקיבה שהיה
מסתכל במעשה מרכב(ה) | וירד ר' עקיבה
ולמדו להם לתלמידיו. אמר להם בניי הזהירו
בשם | הזה וכו'.

§ 348

יצאתה בת קול מתחת כסא הכבוד מדברת
אומרת לשון | ארמי בלשון הזה מה היא מדברת.
25 עד לא עבד ה שמיא | וארעא אתקין כנזכה
לרקיעא למיעל בה ולמיפק בה ואין רזין בה |
אלא מבוי אתקן שמה יציבא למושול בהיכל
עליו

§ 349 (361)

ומאבד נשא דיכול | למיסק למיעל למירכב
גלגלין. למיחת למחקר תבל למהלכא. בשתא |
לאיסתכלא בזויה לאישרמא בתגיה למתהפכא
ביקרא למימר. /ש| שבחה למדבק אתין למימר
30 שמהן למצפי לעילא ולמצפי לתתה | ל למדע
בפיר' חייא. ולמחוי בחזות מתייא למהלכא
בנהרי נורא. || ולמדע בברקא

§ 348 (674)

א' עקיבא באותה שעה שעליתי למרכבה
יצתה בת | קול מתחת כסא כבוד. מדברת לשון
ארמית. בלשון | הזה מה היא מדברת עד לא
עבד יוי שמיא וארקא // אתקן || אתקן בניבה
339 לרקיעא למיעל בה ולמיפק בה ואין רזין בה |
אלא מבוי אתקן שמה יציבה למחש(ו)ל בה כל
עלמה

§ 349 (361)

ומה ברושא | דיכול למיסק לעילא למרכב
גלגלין למיחת לתחתא למחקר | תבל למהלכא
ביבשתא למיסתכלא בזויה לאישרמא | בתגיה
5 למתהפכה ביקריה למימר שבחה למדבקה
אתין | למימר שמהן למיציפי לעילא ולמצפי
לתתא למדע בפרוש | חייא ולמחוי בחזות מתייא
למהלכה בנהרי נורא ולמדע | בברקא

§ 348 (674)

א' עקיבא בשעה שעליתי למרכבה יצתה בת
קול מתחת כסא הכבוד /מ || מדברת בלשון
17 ארמית. בלשון מה היא מדברת. עד לא עבד
יהוה שמיא וארקא | אתקן בנזכא לרקיעא
50 למיעול בה ולמיפק בה ואין רזין בה אלא מבוי
אתקן | יציבא למיחשול בה כל עלמא

§ 349 (361)

ומה בר נשא דיכול למיסק לעילא למרכב |
גלגלין למיחת תחתא למחקר תבל למהלכא
ליבשתא למסתכלא בזיו יה /למ | למשתבחה
5 באיקרא למימר שבתין | למדבקה אתין למימר
60 שמהן למצפי לעילא | למצפי לתחתא למדע
בפירוש חין ולמחוי בחזות | מש | מתוא | להלכה |
למהלכא בנהרי נורא ולמידע בברקא

338 → 344§ 5

אמר עקיבא ארבעה היינו שנכנסו | לפרדס
אחד הציץ ומת ואחד הציץ ונפגע ואחד הציץ
וקצץ הנטיעות אני | נכנסתי בשלום ויצאתי
בשלום ומפני מה נכנסתי בשלום ויצאתי בשלום
לא שאני גדול | מחבירי אלא גרמו לי לקיים
המשנה ששנו חכמים במשנתם מעשיך יקרבוך
ומעשיך | ירחקוך....

339 → 345§

אילו הם שנכנסו לפרדס בן עזאי ובן זומא
ואלישע אחר ור' עקיבא | בן עזאי הציץ ומת
עליו הכתוב אומר יקר בעיניי המותה לחסידיו
גר בן זומא הציץ | ונפגע עליו הכתוב אומר דבש
מצאת אכול דידך גר אלישע אחר הציץ וקצץ
הנטיעות | עליו הכתוב אומר אל תיתן את סרך
לחטא את בשרך גר ר' עקיבא נכנס בשלום ויצא |
בשלום עליו הכתוב אומר משכני אחרך גרוצה
גר

25

30

346§

אמר עקיבא באותה שעה שעליתי | במרום נתתי
סימן במבואות הרקיע יותר ממבואות של ביתי
וכשהינעתי לפרגוד | יצאו מלאכי חבלה לחבלני
אמר להם ה'ק'ב'ה היתחו לזקן הזה שהוא ראוי
להסתכל | בכבודי..

40

45

348§

אמר עקיבא באותה שעה שעליתי למרכבה
יצאה בת קול מתחת | כסא הכבוד מדברת לשון
ארמית כלשון הזה עד דלא עבד שמיא
15 50 | ו[ע] ארעא אתקין | בניזבא למיעל ולמיפק בה
ואי לזיובה אלא מבוי אתקין שמיא שיבא
למשל ביה כל | עלמא

349§ (361)

ומה בר נשא דיכיל למיסק לעילא למרכב
גלגלין למיחת לתתא למחקור הכל | למהלכא
ביבשתא למסתכלא בזיוא לאישראה בתנא
למיתה סבא ביקרא למימר שבחא | למדבקא
אתין למימר שמחן למצפי לעילא ולמצפי
לתתא למידע בפירוש חייה ולמחיו | בחזות
20 מיתא למהלכי בנהרי נורא ולמדע בברקא
וקשתא

348§

אמר ר' עקיבא שעלייתו | למרכבה יצתה בת קול
מתחת כסא הכבוד מדברת ואמרה לשון | [אמ]
ארמי. בלשון הזה מה היא מדברת. עד לא עבד
י' שמיא | וארעא אתקין כחבה לרקיעא למיעל
15 15 בה למיפק בה ואין רזין בה | אלא מבוי אתקין
שמיא יציבא למושול בהיכל עלמא

349§ (361)

ומאבד נשא דיכול | למיסק למיעל למרכב
גלגלין למיחת למחקר תבל למהלכא יבשתא |
להסתכלא בזיזיה. לאישראה בתניה למתהפכא
ביקרא למימר | שכחא למדבקא אתין למימר
שמחן למצפי לעיל ולמצפי לתתא למדע |
20 בפירוש חייה ולמחיו בחזות מתיא למהלכא
בנהרי נורא ולמדע בברקא |

350 §

ומאן יכיל למדשן ומן יכל לחזון | מן קררות דנא..
כתוב כי לא יראני האדם ומי ותינתיה כי ידבר
אלהים את האדם | ומי ותלייתה כת' ואראה
את יי יושב על כסא גו'.

43

351 §

ומה הוא שמו ססיית כספן ודנין | דנין גין שכל
קדוש צבאיו אש ואשיה שוה והיי צבי אש בון
הורבשן גיני אבידן יושב על | כסא רם ונשא
קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ
כבודו יי ממקומו. אוטיס פסוקסין היטה
שחקה קספף פנוק | טוקף אפהה ספהק סופק
יאיק טסהה קחה סקוס והס ואקיא | הא אפטס
פטהיי יש אומ' לפני כסא כבוד מראשו

5

352 §

ומקדישי עליוני(ם) | אומרים במראה בוק אנו
רואים נביאים אמר' בחלום חזון אנו רואים |
באדם שרואה חזון לילה והמלכים שבארץ
אומרים עלוקה סתר | גהים אלא אמ' ר' יכול
כמותינו הוא והוא גדול מכל זהו כבודו שנסתר |
מפניו. משה אומ' להם לאלו ואלו אל תבדקו
בדבריהם אלא שהוא במקומו | לכך נאמ'
ב'כ'מ'.

10

353 §

אמ' ר' עקיבא מן ימיני ומן שמאלי שמיעת
דאמר' | מאן דבעי לילף רוא דני יליף דעתא מן
חייא מלקדמוהי הילוכיהון | חזווא אפיהון
גביהון הילוכיהון במראה חזוהון בחזו קשתא
בענא | אפיהון כחיות גפיהון בזהם עניי כבוד.

354 §

גפ' לחדא ד' אפין לכל | אפא ואפא. י' אפין
לכל אפא ואפא. ד' אפין לבריא חדא | הוי מעין
אפין דלד' בריין. רמז' אפין ד' גפין לגפא ד'
גפין לכל גפא | וגפא ס'ד גפין לברייתא חדא.
הוי מעין גפין דלד' בריין רמז' גפין

15

355 §

כ'ד למצפיין ד' מן צפיין מן לקדמוהי למדנחא
וכד בעין לאסתכלא | מסתכלין לא מאחוריהון
ולא למעלה וכד פרחן ומכסין גויתיהון | בגוואין
וכד מצלין גוואין ומכסין גויתיהון בבראין וכד
מצהדרן מצהדרן | בבראין ומכסין גויתיהון
כגויתיהון וכד משתתקן ומשתתקן בגוואין |
ומכסין גויתיהון בבראין וממללן רעשן ומרעשן
עלמ' במילוליהון וכד || וכד נסכן למימר זמרה
קדם אל שדי קדישא ובאפיהון כנפיהון

20

44

350 §

ומן יכל למדשן ומן יכל לחזון | מן קררות דנא..
כתוב כי לא יראני האדם ומי ותינתיה כי ידבר
אלהים את האדם | ומי ותלייתה כת' ואראה
את יי יושב על כסא גו'.

5

351 §

ומה הוא שמו ססיית כספן ודנין | דנין גין שכל
קדוש צבאיו אש ואשיה שוה והיי צבי אש בון
הורבשן גיני אבידן יושב על | כסא רם ונשא
קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ
כבודו יי או טייס פסוקסין היטה | שחקה
קספף פטקי אפהה ספהק סופין יאוק כוסהה
קקה סקוס והם ואקי אהא | אקטס פטהיי
וישראל אומרין לפניו כסא כבוד מרום מראשו

25

15

352 §

קדישי עליונים אומרים | כמראה בוק אנו רואים
נביאיה אומ' בחלום חזון אנו רואים כאדם
שהו[?] א רואה חזון | לילה והמהלכין שבארץ
אומ' עלוקה סתר גהים הוא אלא אמר במבול
במותינו הוא והוא | גדול מכל זה הוא גדולתו
שנסתר מפניו ומשה אומר להם לאלו ואלו אל
תדפקו בדבריי | לכך נאמר ברוך כבוד יי
ממקומו..

30

353 §

אמר' עקיבא מן ימיני ומן שמאליה || שמעית
דאמרין מן דבעי דיליף ויעיניה שמארין יליף
חכמתא דא יליף רוא דנא ומן | דבעי יליף רוא
דנא יליף דעתא מן חויה ולקדמוהי הילוכיהון
חזווא אפיהון גביהון הילוכיהון | כמראה בוק
חזויהון כחיו קשתא בענא אפיהון כחיו דכלא
גפיהם כזהם עניי | כבוד

2161

35

354 §

ארכא אפין לחדא ארכא אפין לאפא ארכא
אפין לכל אפא ואפא שיתא עשר | אפין לכל
אפא ואפא שיתין וארכא אפין לברייא חדה הוי
מניין אפייא[?] | דלארכא בריין | מ[ת]אחים
וחמשין ושתא אפין ארכא גפין לחדא ארכא
גפין ל[ח]בא ארכא גפין לכל גפא | וגפא שיתא
עשר גפין לכל גפא וגפא שיתין וארכא גפין
לברייא חדא הוי מניין גפייא | דלארכא בריין
מאתן וחמשין וארכא גפין

5

50

355 §

כרבעיין למצפיין מן צפיין מן לקדמיהון |
למנחא וכד בעיין למסכלא מסתכלין
מאחוריהון למנרבא וכד פרחן בכראין וכוכסין
גויתיהון | בגוואין וכד מצלין גוואין ומכסין
גויתיהון בבראין וכד מהצדן בבראין ומכסין
גוי- | תהון בגוואין משתתקן משתתקן בגוואין
ומכסין גויתיהון בבראין וכד ממלן רעשן ומרעשן
| עלמא במילוליהון וכד נסכן למימר זמרה קדם
אל שדי קדישא כפומיהון באפיהון כנפיהון

10

60

356§

וקדם פרסת רגלי החיות | אבני ברדא. וקדם
אבני ברדא רביען אבני גחלא כנישין רוחין
וגחלין. וקדם || רוחין וגחלין קיימין שורין קדישין
17 וקדם שורין קדישין מקיפין נהרין די | נור וקדם
5 נהרין די נור מאחו פני כסא פרשו עליו ענו.
קיימין אלף | אלפין וריבי רבון קדמוהי
משמשין כעניין שנ' אלף אלפים השוו שוניה |
ורביה רבכו קדמוהי | קיימון ולעיל מנהון
10 יציבין רעמים וברקים. ואחית | שמה כיו
קשתא בענא וטיף ואמר מעטף דלחון נעיל
עלייהו וחוזה | כולחון. הוא עצמו רומיה שרית
עלמא ומלייה. שריה בהיכלו ברוח יהיב | כמי
15 {?} כוּטָגוּם מְרִיבֵין בעני גסרום. מעטף בְּטוֹף | פי
דינור מסמר כסומרי | נובי גבר מסמכין
רגלוי. בעני אש ב[ש]כוערי אש ובחזיון
ובתרגילין | ובתרגילי. ברדא בכרקי הוא ובשבטי
10 יעאל ובפרסת רגלי חיות כעין השמש | 'כעין'
הירח כעין הכוכבים בבני אדם בגפי נגיר
בצפורניו של ארי בקרני שור | וסבר כל קטר
20 פניו כדמות הירח וכצורת נשמה. שאין כל
ברייה יכולה | להכיר בה וגוייתו בתרשיש מלא
כל העולם שאין קרוב | ורחוקים מכירים | בו.
ברוך ומבורך שמו לעולם ועולמי עולמים.

25

356§

וקדם פרסת רגלי החיות רביען יפ' ממטיר
[פ'] [ממטיר] אבני ברדא | וקדם [אבני] ברדא
רביען אבני גחלא כנישין רוחין וגחלין | קיימין
שורין קדישין וקדם שורין קדישין מקיפין נהרין
דנור. וקדם נהרא דנור | וקדם נהרין דנור מאחו
5 פני כסא וקדם מאחו פני כסא | פרשו עליו ענו
קיימין אלף אלפין וריבון ריבון קדמוהי |
משמשין כעניין שנ' נהר דינור נגיד ונפיק מן
קדמוהי וג'. | חזה הוית. 'ולעיל' ולעיל מנהון
יציבין הצביון וברקין [ואית] | ואחית שמה
בזיו קשתא דענא וטיף [מ] יאמר מעטף | על
כולחון נעיל עילוייה וחזיון כולחון הוא עצמו
רומיה | שרת עלמא ומלייה שדי בהיכלו. שדי
10 בהיכלו ברוח יתיב. | במצנו טגוס מרבין בעני
גפרון מעטף בגופי | דינור מסמר סמרי נכו כי
גבר מסמך רגלוי בעני | אש בבכרי אש
ובחזיון | ובתרגילין ובתרגילי ברד | ובכרקי הוד
ובשבטי יעאל ובפרסת רגלי חיות כעין |
15 השמש כעין הירח כעין הכוכבים בפני אדם
ובגפי נשר | בצפורניו של ארי בקרני של שור
וסבר כל קטר פניו | כדמות הירח וביצירת
נשמה. שאין כל ב[י]רא יכולה | להכיר בה
וגו[ו]ייתו כתרשיש מלא כל העולם שאין קרובין
| רחוקין מסתכלין ומבורך שמו לעולם ועולמי
עולמי.

356§

וקדם פרסת רגלי החיות רביען אבני | אופני
הדרא וקם דרדא רביען אפי גחלא רוחין
וגחלין קיימין | שורין קדישין מקיפין נהרין דנור
וקדם נהרין דנור מאחי פני | כסא. וקדם מאחי
30 פני כסא פרשו עליו ענו. וקדם פרשו / ע
// עליו || עליו ענו קיימין אלף אלפין וריבון
רבבות קדמוהי שנ' נהר דנור | נגד ונפק מן
קדמוהי. ולעיל מנהון יציבין הצביון וברקין
ואחית | שמה בזיו קשתא דענא וטיף יאמר על
כולחון נעיל עילוייה וחזיון | כולחון הוא עצמו
דומיא שר[ה] (ת) עלמא ומלייה שדי בהיכלו.
שדי | בהיכלו ברוח יתיב במצטטניס. מרבין
5 בעני. גפרון. מעטף. | דנור. מסמס.
ב[ס] (ס) מרי. נכו כי עבד מסמכו רגלוי בעני
אש 1/ ובחזיון. ובתרגיל. ובתרגיל. ברד ובכרקי
'הוד' ובשבטי. יעאל. ובפרסת | רגלי החיות
כעין השמש כעין הירח כעין הכוכבים בפני
אדם | ובגפי נשר בצפורניו של ארי בקרני
של שור וסבר כל קטר פניו | כ' כדמות הירח
10 וביצירת נשמה שאין כל בריה יכולה להכיר בה
וגוייתו | כתרשיש מלא כל העולם שאין קרוב
ורחוקין מסתכלין | ברוך ומבורך | שמו לעולם
ולעולמי עולמים.

357§

ברוך שמו הגדול והנורא | החזק והאמין האדיר
והאביר שעיניו מייחלות לו ובשמו משביעין |
15 השבעתי | עליון מקליטו בשם סספרס מכניס
חיותא התירכב || על עילת ספי מצרה ביתורו
20 ספי מצרה בלעם אמר טוטיפוס | פאמון שמו. חופ
טופי פוסי פיימון שמו. משה אמ' | [אנקלותום]
אנקלותוס אנקלותימון שמו | פטשיש שמו. וכן
מלאך המות אמ' | פטשיש שמו. וכן
5 מלאך המות אמ' פטשיש שמו. דוד אמ' |
אנקלותוס אנקלותימון שמו. שלמה אמ'
אנקלותות | אנקלותים אנקלותימון חסדיהו (ס) |
20 שמו. ונוקב שם יהוה לכל די יצבי טחג שמו
שהוא שם המפורש | ופירושוהו וניקבותו וחקרוהו
ופירוש שמו שלו. יונית

25

357§

ברוך שמו הגדול והנורא | החזק והאמין האדיר
והאביר שעיניו מייחלות לו ובשמו משביעין
השבעתי | עליון מקליטו בשם סספרס מכניס
חיותא התירכב || על עילת ספי מצרה ביתורו
20 ספי מצרה בלעם אמר טוטיפוס | פאמון שמו. חופ
טופי פוסי פיימון שמו. משה אמ' | [אנקלותום]
אנקלותוס אנקלותימון שמו | פטשיש שמו. וכן
מלאך המות אמ' | פטשיש שמו. וכן
5 מלאך המות אמ' פטשיש שמו. דוד אמ' |
אנקלותוס אנקלותימון שמו. שלמה אמ'
אנקלותות | אנקלותים אנקלותימון חסדיהו (ס) |
20 שמו. ונוקב שם יהוה לכל דייצבי טחון
שמו שהוא שם המפורש | ופירושוהו וחקרוהו
ופירוש שמו שלו יונית.

357§

ברוך שמו הגדול והנורא | החזק /ה | האמין
'האדיר' והאביר שעיניו מייחלות ובשמו
משביעין. השבעתי /ע | עליון מקליטן. בשש
15 מספרם מכניס חיותא חתירכב. על עולות. |
ספי מצרה. ביתורו. בית כרו. בלעם אמ'.
טוטיפוס. פאמון שמו | חופפסי. פיימון שמו.
משה [מ] אמ' פטשיש שמו. וכן מלאך המות | אמר
פטשיש שמו. דוד אמ' אנקלותוס. אנקלותימון
שמו. | שלמה אמ' אנקלותות. אנקלותוס.
אנקלותומון. דר'ד' חסרכויהו. | יהוסם שמו.
20 ונוקב שם יה' יהוד לכל ריצפי טחון שמו שהוא
שם. | ופירושוהו וחקרוהו וניקבותו ופ' שלו יונית.

358§

פני דמ' /כ | כקדושים דמ' אגלי טפסו
דמ' בישראל דמ' ופתיחתון ברוך | [ברוך]
45 ב' דמ' | וחתימתון א' מ' צבאות צבאים
שרי אל אלקי אלים אלליך אליכם | אדני אהיה
אחיה אהיה אהיה אדני. אהיה אהיה אלליך
אלי אלים אלה | אל שם צבאים צבאות הדר
25 דיגוס דר גילום ד[ג]נסה רגילום ריגוס הדר |
גילום ריגוס הדר יא' הדר לם' ריגוס. הדרלם
הדרגיל סריגוס הדרגיל ריגוס. הדרגיל |
הדרגילום גוס הדר גילום ריגוס הדר גילום
רוגוסא הדר גילום ריגוס | וטריקון טפטיא
55 אטיא פטיא טפטיא פטי טיטי פטי טיטי |
אפטס אנמיר וטהר דמ' מ' וסיומיהו קדוש
(מם) מ' וחתימתון א' מ' ומה שמו יה יה דמ'
דמ'

358§

ופני דמ' בקדושים. דמ' אגליטפסי דמ'
בישראל | דמ' ופתיחתון ברוך ב' דמ'
10 חיתומיהו א' מ' צבאות צבאים שרי אל
אלה אלהים אלליך אליכם | אדני אהיה אחיה
אחיה אהיה אהיה אדני. אהיה אהיה אלליך
אלי אלהים אלה אל שרי צבאים צבאות. |
15 הדרגילום דיגוס דרגילום דיגוס דרגילום דיגוס
הדר הדרגילום דיגוס דרגילום דיגוס הדרלס
לסריגוס. | הדרגיל לסריגוס הדרגיל דיגוס
'הדרגילום' דיגוס' הדר גילום גוס הדרגילום |
הדרגילום דיגוס וטריקון טפטיא
אטיא | פטיא טפטיא טפטיא טיטי
פטיא טיטי אפטס | אנמיר וטהר דמ' וסיומיהו.
20 וקדוש מ' וחתימתון | א' מ' ומה שמו יה יה
דמ' דמ'

358§

ופני דמ' בקדושים | דמ' אגלי תפ[?](ת) י'
דמ' בישראל דמ' ופתיחתון ברוך ב' דמ'
א' מ' צבאות צבאים שרי אל האלהים
אלה אלהים אלליך אליכם אדוני | אהיה
אחיה אהיה אהיה אדני. אהיה אהיה אלליך
אלי אלים | אלה אל שרי צבאים צבאות.
25 הדרגילום. ריגוס. דרגילום. ריגוס. | הדרגילום.
ריגוס. הדר הדר גילום ריגוס. הדרלס (ר) גוס.
לסריגוס. | הדרגיל הדרגיל ריגוס. הדר גילום
ריגוס גוס הדר גילום. רוגחדר | הדר גילום
ריגוס. וטריקון טפטיא אטיא פטיא טיטי |
פנוי טוטטי פנוי טיטי אפטאנמור וטהר דמ'
וסיומיהו | מ' וקדוש. מ' וחתימתון. א' מ' מה
שמו יהוד דמ' דמ'

356 §

וקדם | פרסת רגלי החיות רביען אבני הדרא
וקם הדרא רביען אבני גחלא | רוחין וגדולין
קיימין שורין קדישין מקיפין גהרין דגור וקדם
גהרין | דאגור מאחז פני כסא וקדם מאחז פני
5 כסא פרשו עליו ענו. וקדם | פרשו עליו ענו
קיימין אלף אלפים ורבוא רבבות קדמוהי. שנ'
גהר דגור | נגד גור. ולעיל מנהן יציבין חצביין
וברקים ואתית שמיה בזיו קשתא | דענוא וטיף
יאמר על כולהון ועיל עילויה. וחזיו כולהון
הוא | עצמו רומיא שרת עלמא ומלייא שדי
בהיכלו שדי בהיכלו. בראא | יתיב במינטגוס
מרבץ בעניי גפרון מעטף בגופי דטר מסמר |
10 בסמרי גכו כי גבר מסמכוהי רגלוהי כעניי אש
ובחזיון וכתרגולס | ובתרגולס ובתרגולס כדר
ובכרקי הוד וכשכט יעילא ובפרסת רגלי
החיות | כעין השמש כעין הירח כעין הכוכבים
בפני אדם וכפני נשר בצפרניו | של ארי בקרני
של שור וסבר כל קטר פניו כדמות הרוח
וביצירת | נשמה שאין כל בריה | כל כולה להכיר
15 בה וגיותו כתרשיש מלא כל העולם | שאין
קרובים ורחוקים מסתכלין.

357 §

ברוך ומבורך שמו לעולם ולעולמי | עולמים
ברוך שמו הגדול הנורא החזק האמין האדיר
האביר שעניי | מייחלות לו ובשמו משביעין.
השבעתי עליך מקליטו בשם | סספרס מכניס
חיותא התירכב על עולת ספי מורה כתורו בית |
כרו בלעם אמ' טטיפוס פאמון שמו תופי פוסי
20 פימון שמו משה | אמ' פטשיש שמו וכן מלאך
המות אמ' פטשיש שמו דוד אמ' | אנקולותיס
אנקולותימון שמו שלמה אמ' | אנקולותות
אנקולותיס | אנקולותימוס ד'ר'ד' חסדסיהו
45 יהוסס שמו ונוקב שם יי' יהוה לכל | דיצבי טחון
שמו שהוא שם המפורש ופרושהי וחקרוהי
ונקבוהי. ופי' | שלו ייוונית.

358 §

ופני זמח' בקדושים זמח' אנליטפס זמח'
בישראל זמח' ופתחיהון ברוך ברוך | זמח'
מ' מ' צבאות צבאים שדי אלוה | אלהים
אלהיך אלהים אדוני. אהוה אהו יאהו אהו
5 יאהו אהיה | אדוני. אלהים אלהיך אלהי
אלהים אלוה אל שדי צבאים צבאות הדרגילוס |
ריגוס דרגילוס ריגוס ריגוס | ריגוס הדר
גילוס. הדרלס ריגוס | הדרגול לסדיגוס הריגוס
ריגוס. הדרגילוס גוס הדרגילוס דונחה |
הדרגילוס ריגוס נוטריקון טפטיא אטיא
פטיא טיריטי פטי טיטי | פטי טוטטי פטי טיטי
10 אפטאמור וטוהר זמח' וסיומיהן מלך | וקדוש
מלך וחומיהון אמ' מה שמו יהיה זמח'

356 §

וקדם פרסות רגלי החיות רביען אבני ברדא
וקדם אבני ברדא רביען אבני גחלא וקדם | אבני
גחלא כנישין רוחין וגחליין וקדם רוחין וגחליין
5 קימין שירין קדישין וקדם שירין קדישין | מקפין
נהרין דגור וקדם נהרין דגור מאחז פני כסא
וקדם מאחז פני כסא פרשו עליו | ענו וקדם
פרשו עליו ענו קיימין אלפי אלפי וריבי
רבבות דמשמשין קדמוהי כענין | שנא נהר דיגור
10 חזי הוית ולעיל מן שלהון יציבין רעמין וברקין
ואתית שמיה בזיו | קשתא בענוא וטיף יאמר
מעטף על כולהון ועיל עילויהון וחזיו כולהון הוא
עצמו רומיה | שרית עלמא ואליא שרו בהיכלו
כרוא יתיב במיני טגו מרבץ בעניי גפרין
15 מעטף | בגיער דיגור מסמר בסימרון וכיכונס
מסבין רגלוהי כעניי אש בכערי אש ובחזיוין |
ובתרגולס כרך ובכרקי הוד ובשכטי עוחאל
ובפרסות רגלי החיות כעין | חשמאל | השמש
כעין הירח כעין הכוכבים כפני אדם כפני נשר
20 כפניו של ארי בקרני שור וסבר קלסתר |
פניו כדמות הרוח וכיצירת נשמה שאין כל בריה
יכולה להכיר בה וגיותו כתרשיש מלא כל |
העולם כלו שאין קרובים ורחוקים מסתכלים בו
ברוך ומבורך שמו לעולם ולעולמי עולמי |

25

357 §

ברוך שמו הגדול הגיבור החזק האמין האביר
25 האדיר שעניי מיהלות לו ובשמו אנו | משביין
השבעתי עליך מקליטו בשם סספרס מכניס
חיותא התרכב על עילת כפי סערה | ביתורו
כיתפרו בלעם אמ' טופיס פאמון שמו טופי
30 פ | טופי פוסי פימון שמו משה | אמר פט שיש
שמו וכן מלאך המות קראו במשה פט שייא שמו
דוד אמ' אנקולותימון שוט | שלמה אמ'
אנקולותות אנקולותוס אנקולותימון חסדס יהו
40 יהוסס שמו ונוקב שם יי' יהוה | לכל דיצבי מחון
שמיה שהוא שם המפורש ופירושהי וסקרוהי
וניקבוהי ופירושו שמו שלו // ייוונית ייוונית |

358 §

יי ופני יי ופני זמח' בקדושים זמח' אנליטפסי
45 זמח' בישראל זמח' ופתחיהון ברוך ברוך | זמח'
וחותמיהון א' א' זמח' צבאות צבאים שדי
אל אלוה אלהים אלהי אלהי | אלהים אדוני
אהוה אהו ואהו אהו יאהו אהיה אדני אלהים
אלהי אלי אלים אלוה אל שדי צבאים צבאות |
50 הדרגילוס דיגוס דרגילוס דיגוסה רגילוס דיגוס
הדרגילוס דיגוס הדרלס דיגוס הדראל |
לסדיגוס הדרגילוס דיגוס הדרגילוס דיגוס
גוס הדרגילוס דיגוס הדרגילוס דיגוס |
הדרגילוס דיגוס נוטריקון טפטיא אטיא
55 פטיא סיט טיפטי טיפטי טיטי אפטט |
אגמירו טוהר זמח' וסיומיהון קדוש מ'
וחותמיהון אמ' ט' ומה שמו אהיה זמח'

359§

יהא י"א והא' חרא אנא ארסיוא ברסיא
גלגריי גס טין גל גרטיין | ואהא הא ארדכין
טרכין אספוס י"א גוסי' סליקס סלגוס קיפס
5 קפס טסוס ולטוס ונצין ופי סוייס | גלטא אעס
ארכון טרכון אספוס סלחיס | גומר | דומר גורין
בירס הסתר הסתהסיו אבררתא | ס' | סוריסתון
הסתר הס' כקטיאל כשגסאל רחמיאל וחניאל
שחק תוקפיאל סרגיאל מגלו כלימה חווי |
10 טותגלבר איקין איברי אבריימא סאבא קנפטר
קנינא דפטר בעי' אשג' גשתי? | ון היס נשף / א |
35 אסותמן יוס מעבבת צצ? | ת | א חקרון זיווה
ויקידא שבעים לצא' ולבא עד שהלחית שולטת
בו |

15

360§

הוא היה אומר נגד שמה אבד שמה ודלא יליף
קטלא חייב דאישמש בתנא חלף. דלא | ידע
קינטמיסא מסתקל ידידע קינטמיסא בעיין ליה
20 לעלמ' דאתיה

(349) 361§

ומאן בר אנש דיכיל למיסק | לעילא למיחת
לתחתא למרכב על גולגין למחקר תבל
25 למהלכא ליבשתא למשתבחא באיקרא / למ' |
למיסתכליה בזיווה לאישראא בתנא למתהפכא
באיכרא למימ' שבחיה למדבקה | א? | אחיין
למימר | שמהתא למיציפי לעילא למיציפי לתתא
40 למידע בפירוש חייא ולמיחוי בחזות מתיא
ליעול על אופני || ברול סייתאל כחופא. 18 א

362§

א' עקיבא במאמר פניך ברום רוגוך ופניוך
יכה באני | באישתא. מה הוא שמה קדמא די
35 קר? | ליה כללא מ[א] | (ה) ואה ואזכירייתא הומן |
ועזריה דיתוכין בקרב משא. ומה שמה תניינא
ברילא דיקריין כל ב[?] | ירייה די | קרטוסא ומה
שמה תליתא קדקריה | בדרבריה דגנר ונפיק
40 ונסב משכבים | ושתים אותיות. מאן מפתחי ביט'
|| למפן || שמו ביט' בתיאה שמו. ביט' שיתאה
שמו | ביט' יוחש שמו ביט' מץ שמו. ביט' פץ שמו.
ביט' יהומץ שמו. ביט' גלמזי' | שמו. ביט'
אברופיה שמו. ביט' אברוניה שמו. ביט' אברנה
45 שמו. ביט' גלהום | שמו ביט' אלים שמו. ביט'
ברישון חוכמורתא | חוכמדרתא | שמו. ביט' אדני
שמו. ביט' צבאות | שמו. ביט' רחום שמו ביט'
חונן שמו. ביט' טטר שמו ביט' בעל חמה שמו. 10
ביט' נוקם שמו ביט' ארך אפים שמו. ביט'
50 סדניקם שמו. ביט' סרנונוקם | שמו. ביט'
סרטיקם שמו. ביט' אפאדרתא שמו ביט'
קלישם שמו. ביט' אפרום שמו. ביט' חוריאל
שמו. ביט' אביריאל שמו.

363§ 55

אוריאל שמו. ברקאל שמו. | חניאל שמו. משיאל
שמו. איתיאל שמו. זהרריאל שמו. אהניאל שמו.
ברכאל שמו | אנואל שמו קדריאל שמו.
רפסיואל שמו. מיכאל שמו. אינוכמול שמו.
60 גותניאל | שמו. אתניאל שמו. איכניאל שמו. 15
גרתאל שמו. גרטאל שמו. אליאל שמו אחיאל |
שמו. אלתיאל שמו. עלומיאל שמו. ויכאל שמו.

359§

הוא הא אהא אר[ב] סיא י'ל' | ברסיא גלגריי
גסטיין גלגריין ואהא הא אדרבון | טרכון
אספיקן סלגוס ארפס קפס דינא טסוס ולטוס
|| ובניין ובנייסיס גלגטא אעס ארכון טלכון
42 אספיקס סליקס | חמר קירא בירס הסתר
הסתהסים אברכתא סוריסתון | הסתר הס'
ברקטיאל בשגסאל רחמיאל וחניאל שחק' |
תוקפיאל סרגיאל מגלו בלימה חוויסות. | חוויס'
גלבי אוקן | אברי אבריימא סאבא קנפטר קנינא 5
דפטר בעי' | אשג' גלשתון היס נשף אפונשף אסו
חון? | אס אס | מעפתת צצא' חיקרון זיווה
ויקירא שבעים לצא' | ולבוא עד שהתענית
שולטת בו

360§

הוא היה אומר נגד | שמה ואבד שמה ודי לא
יליף קטלא חייב דאישמש | בתנא חלף ודי לא 10
ידע קינטמיסא מיתקטל ודי | יע' | ידע |
קינטמיסא בעיין ליה לעלמא דאתי

(349) 361§

ומן בר נש דיכיל | למיסק לעילא למיחת לתחתא
למרכב על גולגא למחקר | ר | תבל למהלכא
ביבשתא למשתכחא באוק'. למסתכלה | בזיווה
15 ליטראה בתנא למתהפכיה באיקרא למימ' |
שבחיה למדבקה אתיין למימר שמהת אל צפי
לעילא | למצפי לתחתא למידע בפירוש חייא
ולמיחוי בחזות | מתייא ליעול על אופני ברול
סייתא בקורפא. ||

362§

א' עקיב' במאמר פניך בים רוגוך י'רז? י'ל'
וכינויין | יכין | באישתא | ומה הוא שמה דקראין
20 ליה בליליא מהואה ואזכירייתא | דיתב בקרב
מסא ומה שמה תניינא בריה דיקרנוסא | ומה
שמה תליתא קדקרא דגנר ונפיק ונסיב מע' | וב'
ממפתחי בית יוד ט'ית אה שמו. ביט' יה שמו. || 342
ביט' פץ שמו ביט' אלהים שמו. ביט' ברישון שמו.
ביט' סרנוקם | שמו. | אוקמדרתא שמו. ביט' אדני
שמו. ביט' צבאות שמו. ביט' רחום שמו. ביט' חונן
שמו. ביט' נוסר שמו. ביט' נוקם שמו' ביט' בעל |
חמה שמו.

359§

הוא אה | אהא אכסייא ברסייא גלגטיי גסטיין גלג
30 דתין ומואהא הא || אדרנון דרבון אפוקוס סוגוס
295 קרנים קפוס דיבא פטוס ולטוס | ובניין ובנייין
גלגטא אנוס ארכון טרכון אספיקס סליקס אמר |
קריא בירוס הסתר הסת היסי סאב רבתא סוסי
סתיין הסתר | הם ברהטיאל. בשכסיאל. רחמיאל.
5 חוניאל. שחק. תוקפיאל. סרגיאל. | מכלולגליאה
חווינות גלבי אוקן אברי אבריימא סאבא קנפטר
קנינא | רפתרבעי אשג' גלשתון היס נשף
אפונשף. אחוחמו אמאס מעפר(ת) | צצא' |
חיקרון זיווה ויקירא שבעים לצא' ולבא עד
שתתענית שולטת | בו.

360§

הוא היה אומר נגד שמה אבד שמה ודלא יליף
קטלא | חייב דאישמש בתנא חלף ודלא ידע
10 ק' | ונ' | מיתא מתקטל חידע קנט(מיתא) |
בעיין לה לעלמא דאתי

(349) 361§

ומאן בר נש דיכיל למיסק לעילא למיחת | לח |
לתחתא למרכב על גולגין למחקר תבל
למהלכא ביבשתא / למ' | למשתבחא באוק
למסתכלא בזיווה לינוראא כתנא למתכא / ב |
ביקרא למימר שבחייא למדבקה אתייא למימר
שמת צפי לעיל | למצפי לת(ח)תא למידע
15 בפירוש חייא ולמחו בחאו מיא ליעול על | אופני
ברול סייתא בקורפא..

362§

אמר ר' עקיבא במאמר פניך | ביום רגוך וכינויין
באשתא ומהו שמה דקראין ליה בליליא
מהואה | ואזבי מיתא דיתב דקמבסא ומה
שמה תניינא די קרנוסא ומה | שמה תילתא
קרקייא דגניד ונפיק רנ[ס] | ונסיב מע' |
ממפתחי | ב | ביתוד אה שמו בינ' יה ש'ב יט'
פ'ץ ש'ב יט' אלדים. ש' ש'ב. יט' | ברישין ש'ב יט' 20
סרניקס חכמדרתא ש'ב יט' אדני שבינו צבאות |
ש. יט' רחום ש'ב חונן ש'ב יט' פ'ץ. נוסר ש'ב
יט'. נוקם ש'ב יט' בעל | חמה שמו.

359 §

והוא אה (א)הה ארסי(א) | ברסיא גלטי גסטי
גלרטי | ומואהא הא אדרכו דרכו אפסיק |
סגוס קרניס קפוס דינא טטוס ולטוס וביני
ובגטיס גלנטאנוס | ארכו טרכו אספיק |
סלקיס חמר קירא מוס הסתהסים אברכתא
סאברכתא סוסיסתין הסתר הס ברקטיאל
בשכסיאל רחמיאל חמיאל | שחק חוקפאל
סרגיאל מכלולכימה בוויטות גלבי אוקו אברי
אבריימ(א) | סאבא קפותר קינא דפתר בעי
אשנס גלשונס היס גושף אפונשף | אהוזמן
אמאס מעפתת צצתא חיקרון זיווא ויקרא
שבעים לצאת | ולבוא עד שהתענית שולטת בו..

360 §

הוא היה אומ' נגד שמה אבר | שמה ודי לא
יליף קטלא חייב ודאשמש | בתנא חלף ודלא
ידע קנטמס(?) | מחקטל ודידע קנטמסא בעיין
ליה לעלמא דאתי

361 § (349)

ומאן ברנש דיכ(ל) | למיסק לעילא למיחת
לתחתא למרכב על גלגלין למחקור תבל |
למהלכא ביבשתא למשתבחה באוק למסתכלא
ביווא לזנורא | בתנא למתפכא ביקרא למימר
שבחיא למדבקא אתיאי למימר שמח(ת) || אל
כפי לעיל למצפי לתחתא למידע בפי חייא
ולמחוי בחזות מיא | ליעול על אופני ברזל
סיחא בקורפא.

362 §

אמ' ר' עקיבא במאמר | פניך ביום רוגוך וביניין
באשתא ומה הוא שמה דקריאן ליה בליילא |
מהואה ואו ברייתא דיתבי דקר(ט)כסא ומה
שמה תנינא די קרונסא | ומה שמה תילתא
קרקיא דגוד ונפיק דנסי ונסיב מע' ממפתחי |
בית יוד אה שמו ב'י'ז' יח' ש'ב' יט' פ'ץ שב יט'
אלהים ש' ש'ב' יט' כדי | שון שב יט' סרניקס
חכמדרתא שב יט' א יי' שבינו צבאות שב יט' ל'
רחום שב יט' חנון שב יט' נטר שב יט' נוקם שב
יט' בעל חימ(ה) | שמו

359 §

והוא | היה אהא ארסיא בייסיא גלרטי גסטי
גלרטי | ומהא הא אדריניו טיסון | אספוקס
סלגוס קיפוס קפוס רעא טטוס ולטוס ובצין
ובגטיס קלנטא אעס | ארכו טרכו אספוקס
סלקיס חמר קירא מוס הסתהסים אברכתא
סוריסתון | הסחר הס בר קטיאל בשנסיאל
רחמיאל חמיאל שחק חוקפאל סרגיאל
מגלובלימה חוויטות | גלביאוק חבור אבריימא
סאבא קפותר קינא דפתר בעי אשנס גלשתן
היס גושף אפונשף | אסחמן אסאס מעפתת
צצתא חידקון זיווא ויקרא שבעים לצאת ולבא
עד שהתענית | שולטת בו..

360 §

הוא היה אומ' נגד שמה אבר שמה ודלא יליף
קטלא חייב ודאשמש | בתנא חלף ודלא
קינטמסא מחקטל ודי ידע קינטאמוסא בעיין
ליה לעלמא דאתי(ה)

361 § (349)

ומן | ברנש דיכל למיסק לעילא למיחת | לחתא
לתחתא למרכב על גלגלין למחק(ו)ר תבת
למהלכא | ביבשתא למשתבחה למסתכלא
ביקרא ביווא לחטראה בתנא למתפכא
באיקרא למימר | שבחיה למדבקא אפיא
למימר שמהתא לצפי לעילא ולמצפי לתתא
למידע בפירוש רויא | חייא | ולמיהוי בחזות
מיתייא לעיל על אופניא ברזל ועל חיתא
בקורבא..

362 §

אמ' ר' עקיבא | במאמר פניך ביום רוגוך באשתא
ומה הוא שמה דקריין ליה בליילא מה ואה
ואזכרייתא | דיתבי בקרב ניסא ומה הוא שמה
תנינא כוליה ברייה רקרונסא ומה הוא שמה |
תליתאה קרקדיא דעד ונפיק דנסי ונסיב משבעים
ושתיים ממפתחי בית יוד טת אה | שמו ביט יה
שמו ביט | פ'ץ | מ'ץ | (ב) שמו ביט פ'ץ | (א) שמו ביט
אברונה שמו ביט אברנהוא | שמו ביט גלהום
שמו ביט אלים שמו ביט בריושן שמו ביט
| צבאות | (סרניקס) שמו ביט סרפאנוקס | שמו
ביט סרנייקס שמו ביט אוכמדרתא שמו ביט
אדני שמו ביט צבאות שמו ביט רחום | שמו ביט
תנון שמו ביט אל שמו ביט נטר שמו ביט נוקם
שמו ביט בעל חימה שמו |

קניאל שמו. שלואל שמו. סוריאל | שמו. חזיאל
שמו. גבריאאל שמו. רפאל שמו. מטטרון שמו.
שדי שמו. קדוש | אהיה שמו. אשר אהיה שמו.

364 § 5

אילו עשרים ושתים אותיות. שהם עשרים ושנים
שמות מאות אחת של תורה. תשרק צפעס נמל
לִטְוָה | וזהו ג'א. כי ביה יהוה צור עולמים
אדני אה ית(א)היו ית | והי והי ית | והי ית
קק אדני ית היו ית אה ית אה באה | אן
בך בבך מן למך פך כפך יד סס צצו צצי פנע
כתא כתר תגא מפורש | אשמיטיא אשטייה רבא
רבא דרבהון דרברביא ומלא דמלכיהון |
דמלא מטיה רבא אנקתס פסתם פספס
וידונוסם כינורי כינורו(ת) | יבקש. ושכינת עוזו
בין פיסת ית. ובשם אזכונה קק

365 §

זהו של גבורה | אשרי כל יודעו ומ(א)כירו תורתו
מתקיימת בידו. תושבחתיה לעולם | ולעלמי
עולמים שאפילו עומד באישון. לילה ואפיל(א)ה
שוב אינו ניוק. דוד | אמ' יהוה צבאות יה צבי
אשרי אדם בוטח בך. וירמיה אמ' ברוך הגבר
אשר | יבטח בך. וגו.

25

366 § (496)

אמ' ר עקיבא צפית חמית בתבל כוליה חזית
יתיה מה הוא | סלקית בעגלא מן גורא
ואיסתכלית בהיכלי ברדא ואשכחית גרוסקא
גרנסקא | דיתבי על מקלילא ונינויא ממפתחי
[שמיא] ספרא קיפד אדני ית יוד ביד | הא
כאלף. אבני נחלא שמו גרוסקא גרנסקא וגו'.
אבני גורא שמו גרוסקא | גרנסקא. וגו'. אבני
ברדא שמו גרוסקא גרנסקא וגו'. אבני זיפתא
שמו גרוסקא | גרנסקא וגו'. אבני לפידא שמו
גרנסקא גרנסקא וגו'.

367 § (497)

דין הוא איסרא חזיתא | דאסרין ביה ארעא
ואסרין ביה שמיא. וארעא נידא מיניה ותבל
מיתרעשא | מן קדמוהי פתח פוסימא וסתם מי
רקיע. פתח שמיא ומדוי לתבל. עקר | ארעא
ומערב לתבל. קומתיה מלא כורסיית של אש
דגבת גב היוון שמו. | קצותיו לקומתו. דבר ברד
רובן שמו. ויש להם חצי בטיין גלשרב שמו. |
ועינו אחת שהוא רואה מסוף העולם ועד סופו
אשטסת שמו. חוקין | היוצאים ממנו מאירין
עז אוריהם לבריית ועינו אחרת שהוא רואה
לאחוריו מה | מה שעתיד להיות אלוטוסת שמו.
גופו דומה לקשת וקשת כמראה אש בית | לה
סביב קשתו דומה קשטיא שמו חוצו מן במן שמו.
חרבו מצמצהו מצמיה שמו | כסא כבודו רודפים
פידותא שמו. מקום מן(ב)שבו פורופא רודפא
פירופא שמו. וכן. | כינוי

368 §

רגלי כסא כבודו הן הן חיות עומדות תחתיו רגל
כסא ראשונה שהיא חייה | בכבליי פנע עגלא
עגליי אצבייא שמו. רגלי כסא שנייה שהיא חיה
מצמץ באמץ | מסמא כלין בוכיה כליי יפעי

364 §

אלו כ'ב' אותיות שהם כ'ב' שמות מאות אחת |
שבתורה. תשרק צפעס י'מל' י'ט ח'ז והר'ג
ב'א. כי ביה אדוניי אדונייה | והיו ית היה ק'ק'.
ידיו ית אה בא היה ביה אן בך | כלצ? | (לבבך?)
'בבך' מן כמך | יד ססץ צ' צני פנע בתא תגיא
פפריש אש | {?} ססיה רבא / רי | ריבהון דרביא
מלכיהון דמלכיא ושכינת עוזו בין פיסת ידיו.
ובשם אזכונה ק'ק'

365 §

זהו שם של גבורה אשרי כל יודעו ומ(א)כירו
תורתו מתקיימת בידו. תושבחתך לעולם
ולעולמי / ע | עולמים שאפילו עומד באישון
לילה באפילה שוב אינו ניוק. | דוד אמר ית
צבאות יה אשרי אדם בוטח בך. ירמיה אמר |
בטחו בה עדי עד כי ביה ה צור עולמים..

366 § (496)

אמר ר' צפית // חמית || חמית בתבל כולה
חזית יתה מה היא סלקית בעגלא מן גורא / ו |
ואסתכלית בהיכלי ברדא ואשכחית גרוסקא
גרנסקא דיתבי על | על מקלי לך. וכינויא
ממפתחי ספרא קיפד אדוניי יוד ביד ד'א' |
אלף. אבני נחלא שמו | נחלא שמו | קרסקא אבני
זפתא שמו גרוסקא | וג' אבני גורא שמו גרוסקא.
וג' אבני ברדא שמו. וג' אבני לפיד | שמו

367 § (497)

דין הוא א' איסורא חזיתא דאסרין ביה ארעא
ואסרין | ביה שמיא וארעא מיירא מיני ותבל
מתרעשת מן קדמוהי. | פתח פום ימא וסתם ווי
רקיע. פתח שמיא לתבל עיקר ארעא | ומערב
לתבל קשתא רומא קוסינא שמה.

368 §

חיה ראשון עגלי | שמה. שנייה בזכיה שמה.
שלישית כל כובקס שמה. רביעית | ככת
דצבעייא שמה.

368 §

רגל כסא ראשונה אנלא שמה | שנייה בזבן שמה
שלישית בכבב שמה רביעית אצבעייא | שמה.
חיה ראשונה | שמה | עגלי שמה. שנייה בזכיה
שמה. | שלישיית בלבו בקס שמה. רביעית בבת

364 §

אלו' כ"ב אותיות שהם כ"ב שמות מאות אחת
שבתורה חשרק צפעס | במלך יט ח"ל והרג בא
10 כי ביה אדוני אדוני יה והיו יה והיו יה היה |
ק'ק' ידיו יה אה בא היה ביה אץ בץ בבץ מץ
כמץ יד ססצ צי צצי פגע | בתא בתר תגא
מפריש אששטיה רבא ריבהון דרביא מלכיהון
דמלכיא | ושכינת עזו בין פיסת ידו ובשם
אזכוגה קקק

365 §

זהו שם של גבורה אשרי | כל יודעו ומזכירו
תורתו מתקיימת בידו. תושבחתך לעו' ולעולמי |
15 עולמים שאפי' עומד באישון לילה באפלה שוב
אינו נוקק דמ' | יז צבאות יה אשרי אדם
בוטח בך ירמיה אמ' בטחו בי' עדי עד כי | ביה
צור עולמים.

366 § (496)

אמ' ר' עקיבא צפית וחמית בתבל כולה וחזית
יתא | מה היא חלקית בעגלא מן גורא ואסתכלית
בהכלי ברדא ואשכחית | גרוסקא גרוסקא דיתבי
20 על מקלי לך. וכינויא ממפתחי ספרא | קיפר
אדונייה יוד ביד הא' אלף אדוני גחלה שמו
קרוסקא אבני זפתא | שמ' גרוסקא. וג' אבני
גורא שמו גרוסקא וג' אבני ברדא שמו. וג' אבני
לפיד שמו

367 § (497)

דין הוא איסרא וחזות דאסרין ביה ארעא || 47
ואסרין ביה שמיא וארעא מיירא מיניה ותבל
מתרעשת מן קדמוהי פתח | פום ימא וסתם ווי
רקיע פתח שמיא לתבל עקר ארעא מערב
לתבל קשתא | רומא קוסתינא שמא. חרבא
מצמצייה שמא.

368 §

רגל כסא ראשון אנלא | שמא שנייה כזכן שמא
שלישית כככב שמא רביעיה אצבעיה שמא. | 5
חיה ראשון עגליי שמה שנייה כזביה שמה
שלישית כלבוקס שמה. רביעיה | ככת

364 §

5 אילו עשרים ושתים אותיות שהם עשרים ושתים
שמות מאות אחת שבתורה חשרק צפעס | זמלכי
טחו והו גבא כי ביה אלני יה והיו היי והיה היה
יה קקק יו יו יה אה באה | יה ביה אץ בץ בבץ מץ
10 במץ יד סך ציצי פונכתא כתר תגא מפלש
אששטייה רבא | רבהון דרבייא מלכיהון
30 דמלכיא ושכינת עזו בין פרסת יה ובשם
אזכוגה קדוש קדוש קדוש || יי צבאות מלא כל 162
הארץ כבודו..

365 §

זה השם של גבורה אשרי כל יודעו ומזכירו
10 תורתו מתקיימת | בידו תושבחתך לעלם ולעלמי
עולמים שאפי' עומד באישון לילה ואפילה שוב
אינו ניוק. | דוד אמר יי צבאות יה צבי אשרי
אדם גו' ירמיה אמר ברוך הגבר אשר יבטח ביי
ביהוה | והיה יי יהוה מבטחו.. ישעיה אמר בטחו
25 ביי עדי עד | ביהוה עדי עד כי ביה ה' צור | 5
עולמים ביה יהוה צור עולמים....

366 § (496)

אמ' עקיבא צפית וחמית בתבל כולה וחזית |
30 יתא | מה היא סלקות בעגלא מן גורא
ואסתכלית בהכלי כרדא ואשכחית גרוסקא |
גרוסקא דיתבי על מקלי לבא וסוגיא
ממפתחי | חיי ספרי קוניך ארונני יה יוד ביד הא
אלף | אבני גחלה שש גרוסקא שמו וגו' אבני
35 גורא שוט גרס(ו)קא וגו' אבני הדרא שמו
גרוסקא | וגו' אבני זכתא שמו גרוסקא וגו' אבני
לפידא שמו.

367 § (497)

40 דן הוא אסרא וחזתא דאמרין | בה ארעה
10 ואסרין בה ארעה ניירה מיניה ותבל מתרעשא
מן קדמוהי פתח פום | ימא וסתם חו רקיע פתח
שמיא ומרוי תבל עקר ארעא ומערב לתבל
45 קשתא רומא | קוסטינא שמה? חרבא מצמציא
שמה

368 §

דגל כסא ראשונה אבלא שמה שנייה בזכן שמה
60 שלישית | בכבר שמה רביעית איצבעיה שמה
חיה ראשונה עגליי שמה שנייה כזביה שמה
שלישית | כלבוקס שמה רביעית בב? | זע

דצב|ע|טייא שמה.

שמו. רגל שלישית שהיא חיה לְכַבֵּב אגליי
 טייכלכוקם|שמו. חיה רביעית שהיא רגל הכסא
 חי צומץ יד אצבעיה אצציה כוכץ בכת |
 דצבעייה שמו. ודמות פונהם טבע של ארי
 וחומם של נשור ופני אדם חתום | ארבע פנים 10
 לאחת וארבע פנים לכל פינה וארבע פנים לכל
 פינה ופינה. | ששים וארבע פנים לכל חיה וחיה
 וארבע כנפיים לאחת. וארבע כנפיים לכנף |
 וארבע כנפיים לכל כנף וכנף. ששים וארבע
 כנפים לכל חיה וחיה. 10

369§

שר פני | אדם הוא ליה אמצב אמץ אמת במץ
 שמו. שר פני אריה מפסיה הודוריה | הירושא
 אל אוריה הוד הווה בפנמכן שמו. שר פני השור 15
 אמציה שוב אליה. | צממצמץ אמץ מסביה 15
 שמו. שר הנשר פני עפעפי להחיל אל היה
 ממצי|ן|ה | להודידיאל שמו. וכשחטאו ישראל
 גנו פני השור. | והביא תחתיו כרוב. שר פני 20
 הכרוב פסיה עמנו הואליה |מבי| עמנו מביאליה
 | כרוביה כרוביה. פצופ|?|צ|ה פצפציה הנק
 נקיה שמו.

370§

החיות כשהן עופפות|ת| עופפות בשלשים 25
 ושחים. |ועופפות ברוח| ומכסות גיוותיהן
 בשלשים ושתי' | ועופפות ברוח כי הן מאש 20
 כוליה והאש קלה מן הרוח. לכך הרוח מסייע' |
 לאש. שני' אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת וגו'.
 ואותו קול של כנפי החיר' | הוא הרעש שאמר 30
 אליהו. והנה יהיה עובר רוח גדולה וחזק. הרי
 הרוח. ואחר | הרוח רעש. הרעש הוא כקול מים
 אדירים. שני' ואשמע את קול כנפיהם כקול |מים
 רבים. ואחר הרעש אש. הרי האש שאמ' דניאל 35
 גלגלהי נור דליק וגו'. | ואומ' נהר דינור נהר
 ונפיק מן קדם אלף אלפין יש משוניה ורב ריבון
 וגו'.

371§

וכסא הכבוד עומד על ארבע החיות ודמות 40
 הכסא הוא דמות רקיע. והרקיע |דומה למי הים
 ומי הים דומה לתכלת והתכלת הוא ספיר
 וסביב של כסא | עבים טהורים שהם מברקים
 לברקת תרשיש. וזיו ברקת הכסא שהוא |כספיר
 עם ברקת תרשיש הוא הנוגה. כדמות שתיהן 45
 ספיר ותרשיש |הוא דמות החשמל. כמראה האש
 ולא אש. אלא כדמות להבי אש כמין | צבעונין
 מעורבין. ואין העין יכולה לשלוט בהן לדמותן.
 וחוזן לכסא אש | מתלקחת מן הצחצוח ומן רוב 50
 ברקות התואר. ומתו|ב|ך הנוראות האילול | נדמ'
 ליחזקאל דמות החיות שהן רגלי הכסא. לכל
 רגל ארבע פנים לכל |זוגי הפנים. ארבע כנפיים
 ותמצא לארבע רגלים ששה עשר פנים. וששי' | 35
 וארבע כנפים מרוח אחת.

55

372§

ולמעלה הכסא הוא האש הגדולה כי. אין |
 לדמות מן הפרוכת של אש פרוסה לפניו.
 ושבעה |ראשי| שמש גבורי כח | לפני ולפנים מן
 הפרוכת. ומחוץ הכסא שנים עשר ממונים לכל 60
 רוח שלש|ה| |ואלה הם כובכיאל פדיאל מיכאל
 מן הימין. עזריאל זכריאל שמעאל מן השמאל. | 19א

דצבעי'א שמא

אצבעי'א שמה...

אצבעי'א שמה...

אצבעי'א שמה...
אצבעי'א שמה...
אצבעי'א שמה...
אצבעי'א שמה...
אצבעי'א שמה...
אצבעי'א שמה...
אצבעי'א שמה...
אצבעי'א שמה...
אצבעי'א שמה...
אצבעי'א שמה...

אצבעי'א שמה...
אצבעי'א שמה...
אצבעי'א שמה...
אצבעי'א שמה...
אצבעי'א שמה...
אצבעי'א שמה...
אצבעי'א שמה...
אצבעי'א שמה...
אצבעי'א שמה...
אצבעי'א שמה...

אצבעי'א שמה...
אצבעי'א שמה...
אצבעי'א שמה...
אצבעי'א שמה...
אצבעי'א שמה...
אצבעי'א שמה...
אצבעי'א שמה...
אצבעי'א שמה...
אצבעי'א שמה...
אצבעי'א שמה...

אצבעי'א שמה...
אצבעי'א שמה...
אצבעי'א שמה...
אצבעי'א שמה...
אצבעי'א שמה...
אצבעי'א שמה...
אצבעי'א שמה...
אצבעי'א שמה...
אצבעי'א שמה...
אצבעי'א שמה...

אצבעי'א שמה...
אצבעי'א שמה...
אצבעי'א שמה...
אצבעי'א שמה...
אצבעי'א שמה...
אצבעי'א שמה...
אצבעי'א שמה...
אצבעי'א שמה...
אצבעי'א שמה...
אצבעי'א שמה...

גבריאֵל רפאל אחזיאל אחריו. רגעיאל. דנאל
אוריאל לפניו. והוא יושב באמצע | כבודו כעין
החשמל. ובמצחו כתר שם המפורש הכלול מאש
וְכָבֵד עַל ר' | ראשו עטרת הוד. ש' מנגה נגדו
מימיו חיים משמאלו מות ובידו שבטי | אש. על
ימינו שני שרים | אש | גבורים כח. ואלה שמותם
שבביאל ופריאל. | ועל שמאלו שני גבורי כח
מקימי גירות. ואלה שמותם הבורא וגליצור. |

373 § 10

וכסא כבוד הוא מושב כבודו. והחיות נושאות
את הכסא. ואופנים | הם גלגלי מרכבה וכולן אש
באש. ש' ומראיהן כנחיל אש מקום מושבו. |
רדפין סייפין שמו. ומה הוא חקר שמו. וחוסן
כטיין דאפי מלאכין | רומא לא ידעין יתיה. אדני
יה יהוה יה אה אדני יה ויה יהי הא | הו יה.
אברון רב שמו. מאחז פני כסא שמו.

374 §

וארבע עשרה אותיות | העומדים כנגד הכתר.
ידידי יהוה יהוה יהוה יהוה האלה האלה ידידי | יה
יהוה יהוה יהוה יהוה האלה האלה ידידי | יה
המטיב. יהוה רצון / מל | מלפניך יהוה אלי שלא
אחטא ולא אכעוס לא מעת' ולא לעולם
עולמים. | יהוה מלך יהוה מלך יהוה ימלך | 15
לעולם ועד.

30

N8128

O1531

375 §

אמ' ר' עקיבא אילו | שרי פני החיות הן הן אומרים קדוש. הן הן אומרים ברוך.
ש' מגיד | דבריו ליעקב וגו'.

376 §

אמ' ר' עקיבא אמ' לי מטטרון שמשא דחימא שרא | רבא דאסהודותא מעיד
אני עדות זו ביהוה אלהי ישראל חייא וקיימא | מרנא ורבונוא דמנא. שר' 40
קומתו כשהוא יושב על כסא הכבוד מא(ה) | ושמונה עשר אלפים רבבות
פרסאות. רוחב עינו עומד היה רוח | ר'ל' וסימנך רבבות פרסאות. רוחב עין
ימינו. שלש רבבות ושלשת | אלפים פרסא. וכן לעין שמאלו. פנים אחרים מבית
מושב יקריה | ולעילא מאה ושמונה אלף רבבות פרסאות מבית מושב יקריה |
ולמטה מאה ושמו' עשר אלף פרסאות. רומיה מאתים ושלשים | וששה רבבות
אלפים פרסאות. מורועו של ימין ועד רועו של שמאל | שבעים ושבע אלפים
רבבות פרסאות. מגלגל עין הימין עד גלגל עין | השמאל שלשים רבבות
פרסאות. גלגליתיה די בראשיה שלש מאות | אלף רבבות פרסאות ושלשים
ושלש ושלש. עטרה שבראשו ששים | רבבות כלפי ששים אלפי ישראל. פיו
אש אכלה אש כמי שהוא רוצה | לדבר רעה שמינה כינויים שלש מאות מרכבות
יקדו שבעים ושתי | שמותיו. אלף מאתים כינויים ששים ושש אותיותיו תשעים
ושש | כל קטורתיו. עשרים וארבע קדושות יקדו ארבעים וששים זיו | רבותיו
לכך נקרא האל הגדול הגבור והנורא כליתיה אל חי ידודות אל חי | בילתא
לזאת בויתא המקום הקטף בזימתי הקטף כיויתיה | הקטף קטף בעבור
משוש ברוך. וברוך שם כבוד לעולם ועד. | 55

377 §

אמרו כל הידוע רז זה מובטח לו שהוא בן העולם הבא. וניצול מדין גיהנם |
ומכל גזירות קשות ומכל מיני פורענות ניצול מכל מיני כשפים שהוא | ממלט
לנא ומשויב לנא ומפרק לנא ופלט לי אני פלוני ב'ד פלוני | דבר רע וקשה
ואנצל מכל גזירות קשות ואניצל מדינה של גיהנם | ואוכה לחיי עולם הבא. 40
אתה קדוש יצילני מכל דבר רע ומכל מיני | כשפים ומעין הרע ומן הרהורים

158

373 §

מושבו ורפין פופזין רדפין הוא שמו. ומה יהוא' |
סקר שמה וחוסן כינויו ואפילו מלאכי השרת
מרומ' לא ידעתין / | יתיה. אדוני אדני. יה והיי
יה אה אדוניי. ויה דיה ר'מ' החי | החי הא הא הו
יה. אברגן רב שמו מאחז פני כסא שמו

374 §

ארבע וי' /או | אותיות העומדי' כנגד הכתר 15
ידידיה והיו יהי אה הרי אה הא ידידיה | יהוה הא
ה(ה)וא זמן ב'א' רוב ההודיות והמטיב. יהי
רצון מלפניך | ה אלדי שלא אחטא ולא אכעוס
מעתי ועד עולם ומן ה /מ | מלך ומלך וכו' ר'מ'צ'

376 § → 728

אמ' מיטטרון רחימא עדות זה אני מעיד ביוי אלהי ישראל | שר' שר' קומתו כשהוא
יושב על כסא הכבוד ק' ויח' פרסאות. רוחב | עינו עומד היה רוח קומתו ר'ל'
וס' רבבות פרסאות רוחב עין | ימין ג' רבבות וג' אלפים פרסאות וכן לעין
שמאלו. מורוע ימינו ועד | זרוע שמאלו ע'ד רבבות פרסאות לכך נאמ' האל
הגדול הגיבור והנורא. | קומתו מלא כרסה של אש. הובג שמה קווצותיו
כקומתו | דגבר שש ויש להן חצר כוננו גלש רב שמו. עינו אחת רואה | מסוף
העולם ועד סופו וניצוצין יוצאין ממנה אור לכל הבריות. || עינו אחת רואה
לאחריו מה עתיד אטטו סס שמפיו אש | אכלה אש כמו שהוא רוצה מדבר דעה
שמונה כינוין 'כינויין' שלש | מאות מרכבות יקר(ו) | שבעים וששים שמותיו
אלף ומאתים כינוייה | ששים ושש אותיותיו תשעים ושש כל קטורין עשרים
וארבע | קדושות יקר(ו) | ארבעים וששים זיו רבותי

373§

מקום מושבו רדפין פיזפין דרפין הוא שמו ומה
הוא | סקר שמה וחוסן כינויו דאפי' מלאכי
השרת מרומ' לא ידעין יתיה | אדוניי אדוניי יה
והיי הא אה אדוניי ויה ויה זמ' האיי הא הא
הו | יה אברונן רב שמו מאחז פני כסא שמו

374§

ארבע ו' אותיות העומדים | כנגד הכתר ידידיה 10
והוי היי הראה הא ידיד יה יהוה הא הוא זמן
ב'א' | רוב ההודיות והמטיב. יהי רצון מלפניך
י' אלהי שלא אחטא ולא | אכעיס מעתה ועד
עולם זמן. י' מלך ומלך וכו' זמ' |

373§ 10

מקום מושבן דרפין פין פין דרפין | הוא שמו ומה 15
הוא חקר שמו וחל כינויו דאפילו מלאכי מרומא
לא ידעין יתא | אדוניי אדוניי יה והיי היאה
אדוניי ויה ויה היי הא הא הוזה אברונזרב | שמו
מאחז פני כסא וגו' 15

374§

ארבעה עשר אותיות העומדות כנגד הכתר ידיד
ידיד | יה וו היי הראה הא ידיד ידיד יה יהוה היי
הוא הא זמ ו בא.. רוב | ההודאות הטוב והמטיב
יהי רצון מלפניך יי אלהי שלא אחטא ולא
אכעוס לא | מעתה ולא מעולמי עולמי' וגו' יי 20
מלך יי מלך וגו' ומגין שלשה.... 25

M22

M40

375§ → 956

הן הן אומרי קדוש. הן הן אומרי | ברוך שג' מגיד דבריו ליעקב חוקי ומשפטיו
לישראל. וכל מי /ש | שאינו חותם בסתר מעשה בראשית הרי זה שונה
בתפארתו | של הבה' 35

376§ → 728 (939)

אמר מטטרון רחמא עדות זו אני | מעיד ביה אלדי ישראל שרום קומתו כשהוא
עומד היה רום | קומתו ר'ר' רבבות פרסאות. רוחב עין ימין ג' רבבות וג' /א |
אלפי' פרסאות וכן לעין שמאל מזרוע ימינו עד שמאלו ע' | רבבות פרסאות
קומתו מלא כרסה של אש. הוביג שמה /קוו | קווצותי בקומתו דגבר שיש ויש
להן חצר כונו גלש שמו. | עינו אחד רואה מסוף העולם ועד סופו וניצוצי'
יוצאי' ממנה | אור לכל הבריות עינו אחד לאחוריו מהעתיד. אטוטסס /ש |
שמפיו אש אוכלה אש כמו שהוא רוצה מדבר. דעה שמנה | כינוי ג' מאות
מרבבות יקרת מ'ב זיו ע'ב שמותיו אלף ור' // כינויין | כינויין ששים ושש. ד'
אותיות כל קטורין כ'ד קדושות יקרו מ'ב | זיו ריבות. 40

376§ → 468

.. אמר מטטרון שמשא רחמא עדות זו אני מעיד ביי אלהי ישראל שרום קומתו
| יושב על כסא כבוד כאן מנעו הסופרים לכתוב | וששים רבבות פרסאות רוחב
עין ימינו שלש רבבות ושלשת אלפים פרסאות וביין | לעין שמאלו מזרוע ימינו
ועד זרוע שאלו שבעים וש' | ש רבבות פרסאות לכך נא' | האל הגדול הגיבור
הגורא קומתו כורסה של אש הו' | בג שמה קווצותיו בקומתו | דובר שמו ויש
להם חצר כונוי גלשוב שמו עינו אחת רואה מסוף העולם ועד סופו | וניצוצין
יוצאין ממנה ארץ לכל הבריות רואה לאחוריו מה ע' | תיד אטוטסס שמפיו |
אש אוכלה כמו שהוא רוצה מדבר רעה שמנה כינויו שלש מאות מרבבות יקרו
| שבעים וששים שמו | תיו אלף ומתאים כינויו ששים וששה אותיותו תשעים
וששה כל קשורין | עשרים וארבעה קדושות יקרו ארבעים זיו רבותיו

377§ → 940

אמר כל היודע רז זה | מובטח לו לחיי העולם הבא. וניצול מדינה של גיהנם.
וניצול מכל /ג | גזרות קשות ומכל מיני פורעניות. וניצול מכל מיני כשפי'
שהוא /מ | מלשתנו ומשזיב לנא ומספר לנא ומפלט לי אני פלוני מכל דבר | רע
ומציל אותו מכל גזרות קשות ומכל מיני פורעניות למען שמו /ה | הגדול. 60

רעים. ומכל פגעים רעים ומכל | מיני משחית. ומכל מיני מזיקים ומיצר הרע
וממחשבות רעות || למען שמך הגדול.

219

378 §

- 5 לפיכך אנו חייבין להלל לפאר ולקלס ולהדר ולברך ולהיחד להקדיש |
ולהמליך להגדיל ולנשא. מלך אדיר מלך אביר מלך אמיץ מלך אמת מלך
אדון מלך | אלה מלך אחרון. מלך ברוך מלך ברור מלך בחור מלך בורא מלך
בחון. מלך גדול | מלך גבור מלך גלון מלך גבוה מלך גואל מלך דר במרומים
5 מלך דורש מלך | דובר ומקים מלך דובר שלום מלך דובר צדקה. מלך דגול
10 (מלך) הונה מלך המולה | מלך הוד מלך הדור מלך הדור מלך המובהק מלך
ותיק מלך ועד מלך וועד | מלך ואומר מלך ועושה מלך וממית מלך ומחיה
מלך זוכר הנשכחות. מלך | זוקף כפופים מלך זוכר רחמים. מלך זך מלך זן
מלך זוהר מלך חסיד מלך | חסין מלך חנון ורחום מלך חי העולמים מלך חי
וקיים מלך חנון דלים מלך | חזק מלך חזק כליות מלך חי החיים מלך חוצב
15 להבות מלך חמוד מלך טוב | לקוף מלך יציב מלך יחיד מלך ישר מלך יקר
מלך יודע כל מלך יושב סתר מלך | יתרון

379 §

- 20 מלך כבוד מלך כביר כח מלך כונן כסאו בצדק מלך כוש כעסים. מלך | לובש
צדקות בשיריון מלך לעד מלך לעולם. מלך לוהט {רחמים} מלך לובש רחמים |
מלך לובש נקמה מלך מכוסה מלך מהודר מלך מפואר מלך מוריד ומעלה
מלך | מלא רחמים מלך מלא זכויות מלך מלכותו נוצח מלך מהולל מלך
15 מיוחד מלך | מקודש מלך משוכח מלך מקולס מלך מובטח מלך ממית ומחיה
מלך מושג (ב) | מלך מוחל מלך מכפר מלך מעביר כל מלך מוחץ מלך מוריש
25 מלך משפיל מלך | מלך מרים מלך מעשיר מלך מוץ מלך מטריף מלך מככלל
מלך מפרנס מלך | מעורר מלך מפליא פלאות מלך מרום נושא מלך מושל על
הכל מלך מצמיח /ישו | ישועות מלך מבטח מלך משען מלך מתיר אסורים
30 מלך מוציא אסירים | מלך משוכח מלך ממליך מלכים

30

380 §

- מלך נורא עלילה מלך נערץ ונשוב מלך | נושא מלך נפלא מלך נחמד מלך נאמן
מלך נכבד מלך נעים מלך נוצר | חסד מלך נאה מלך נושא עון מלך נצח ונצחים
מלך נאור מלך נכון מלך | נכון. מלך סולח מלך סומך נופלים מלך סובל
25 עליונים ותחתונים מלך | סתור מלך סיתרו להבות אש וענני הוד מלך סניא כח
מלך סופר מלך | סוגר מלך סותר ובונה. מלך עיוז וגבור מלך עליון מלך עניו
מלך עלוב | מלך עונה בצרה מלך עובר על פשע מלך עושה פלא מלך עתיק
יומן מלך | עריץ מלך עושה בראשית. מלך פודה ומציל מלך פותח ידו לכל
מלך פועל | ישועות מלך פרישות מלך פאר. מלך צדיק וישר מלך צח וארום
30 מלך צופה | עתידות מלך צור עולמים מלך צח מלך צבי מלך צבאות מלך
צדיק. מלך | קרוב לכל קראיו מלך קנוא ונוקם מלך קונן(?) (ה) שמים וארץ מלך
קדושתו | למעלה מלך קדם מעונה מלך קדוש.

381 §

- 45 מלך רם נושא מלך רחום וחנון מלך | רם על כל הרמים מלך רוכב ערבות מלך
רוכב על כנפי רוח מלך רוכב על כסא | כבודו מלך רוצה בתשובה מלך שופט
שוכן שחקים מלך שומע תפילה מלך | שדי מלך שוכן במעלות הוד. מלך תקיף
35 מלך תם תמימים | תדרכו. מלך תולה | ארץ על בלימה מלך תהילתו במעלה
ומטה מלך תפארת מלך תואר. מלך | מחובב מלך שוקי עמודי שש מלך
50 המלכים מלך יתרון מלך חביב מלך | יוצר מלך ברוך הוא ולו המלוכה
ותגדולה והגבורה והרחמים והסליחות. | הסולה לכל עוונתי הרפוא לכל
40 תחלואי. מלך שהוא עושה עמנו אות | אות לטובה בעבור שמו הגדול הגבור
והנורא. שני מניד דבריו ליעקב חקי. | וגו'.

382 § 55

- לך יהוה הגדולה והגבורה והתפארת והנוצח וההוד כי כל בשמים || ובארץ וגו'. 20
מי ימלא גבורות יהוה | מי | ישמע | כל תהילות | מי | ישמע | ימלא | גבורות |
מלך מלכי המלכים. ומי ישמע תהילות מלך. ומי יכול להשמיע (כל)
תהילתו ומי יוכל להגיד גבורות סניא כח. ומי יוכל להגיד כח מעשיו. ומי יוכל
50 לספר רבי | נפלאותיו. ומי יש בו בינה לחקור כבודו. ומי יש בו מחשבה לספר
חסדיו. אשרי הם ישראל אשר שמו חונה עליו. ובמצותיו חפצי מאד שחקב'ה' 5
אוהב אותם | ומרחם עליהם כאב על בנים באורח חיים מדרך אותם ומדרך

378§ → 941

לפיכך אנתנו חייבי' להורות לך להלל לשבח לסאר ולרומם | ולהדר לברך
לגדל לייחד להקדיש ולהמליך. מלך אדיר. מלך אביר. | מלך אמת. מלך אחר.
מלך אחרון וראשון. מלך אדון. מלך אמיץ. | מלך בחור. מלך ברוך. מלך ברור.
מלך בורא. מלך בוחן. מלך גדול. | מלך גבור. מלך גא? מלך גואל. מלך גזן.
מלך גבוה. מלך דר' ב' | במרומים. מלך דגול. מלך דיין. מלך דין. מלך דורש
דמים. מלך דובר | ומקיים. מלך דובר שלום. מלך דובר צדקה. מלך הדור
בלבוש. מלך | הוגה המולה. מלך הוד. מלך הדר. מלך ועד. מלך ותיק. מלך
זוכר | רחמים. מלך אומר ועושה זן. מלך זוכר הנשכחות. מלך זוקף' כ' |
כסופים. מלך זוכר רחמים. מלך חסיד. מלך רחום וחונן. מלך | חונן דלים. מלך
חוקר כליות. מלך חי החיית. מלך חי וקיים. מלך | חזק. מלך חונן דלים. מלך
חוקר כליות. מלך חי החיים. מלך חוצב | להבות. מלך טוב ומטיב ישר. מלך
טהור ומטהר. מלך טוב לרע' | ולטובים. מלך טוב לקווי. מלך יחיד. מלך
ישר. מלך יודע ועד. | מלך יושב בסתר. מלך יציב. מלך יתרון.

379§ → 942

מלך כבוד. מלך כביר כח. | מלך כונן כסאו בצדק. מלך כובש כעסים. מלך
לובש צדקה. מלך | לובש רחמים | כשרין | כשריון. מלך לוחט. מלך מוחל
וסולח. מלך | ממת ומחיה. מלך מכפר עונות. מלך מעביר. מלך מכסה. /מ
//מלך | מלך מהודר. מלך מוריד ומעלה. מלך מוריש ומעשיר. מלך משפיל. |
מלך מרים. מלך מטריף ומכלכל. מלך מפרנס ומעורר. מלך מרום | ונישא.
מלך מלא רחמים. מלך מלא זכיות. מלך מלכותו לנצח. /מ | מלך מושל על כל.
מלך מגן. מלך מפליא פלאות. מלך מצמיח /יש | ישועה. מלך מתיר אסורים.
מלך ממליך. מלך משובח ומפואר. |

380§ → 943

מלך נורא עלילה. מלך נערץ. מלך נשגב. מלך נושא ונפלא. מלך | נכבד ואמן.
מלך נאמן ונעים. מלך נוצר חסד. מלך נאה. מלך' נ' | נושא עון. מלך נכון. מלך
נצח נצחים. מלך סומך נופלים. מלך | סובל עולמים. מלך מתוך להבות אש
ועני הוד. מלך סולח ענות. | מלך שגיא כח. מלך עיזו וגיבור. מלך עליון
ונורא. מלך עונה בצדק. | מלך עובר על פשע. מלך עושה פלא. מלך עושה
בראשית. מלך' ע' | עתיק. מלך עריץ. מלך פודה ומציל. מלך פועל ישועות.
מלך פותח | יד לכל. מלך צדיק וישר. מלך | צדיק צח ואדום. מלך צופה
עתידות. | מלך צור עולמים. מלך צח צבי צבאות. מלך קדוש. מלך קרוב
לקרואיו. | מלך קנוא ונוקם. מלך קנה שמים וארץ. מלך קדושים למעלה. | מלך
קדם מעוני.

381§ → 944

מלך רם ונשא. מלך רחום וחונן. מלך רם כל' ר' | רמים. מלך רוכב ערבות.
מלך רוכב על כסא הכבוד ועל הכרובים | ועל כנפי (ה)רוח. מלך רוצה
בתשובה. מלך שוכן שחקים. מלך שומע | תפלה. מלך שדי. מלך שוכן במעלות
שדי. מלך תקיף. מלך תמים | דרכו. מלך תולה עולם על בלי מה. מלך תהלתו
במעלה ומטה. | כמו ששמו מלך מלכי המלכים ברוך הוא ולו המלוכה
והרחמים | והסליחות. מלך סולח לכל עוניי הרופא לכל תחלואי. מלך |
שהוא עושה עמנו אות לטובה בעבור שמו הגדול. שנ' מגיד' ר' | דבריו ליעקב
חוקיו ומשפטי ישראל.

382§ → 945

לך השם הגדולה והגבורה | והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ לך
השם הממלכה | והמתנשא לכל לראש. מי ימלא גבורות ה' מלך מלכי המלכים.
ומי' | ישמע תהלות מלך. ומי יוכל להגיד תהלותיו וגבורותיו שניא כח מי' | יוכל
להגיד כח מעשיו. ומי לספר רובי פלאותיו. ומי יש בו בינה | לחקור כבודו. ומי
יש בו מחשבה לספר חסדיו. אשריהם ישראל | אשר שמו בטחונם עליו ומצותיו
חפצו שמו שהבי' אוהב אותם | ומרחם עליהם כאב על בניהם ומדריך באור
החיים ומציל מדרך | המות. הדרך אותי פלוני עבדך בן אמתך הדריכני

המות {ה}מצילים | כן תדריך אותו אני פלוני עבדך בן עבדך הדריכני באורח חיים. הצילני מדרך | המות שבטחוני שמתי עליך.

383 §

5 מי כאלהינו מי כאלהינו מי כמלכנו מי כמושיענו | אין כאדונינו אין כאלקינו
10 אין כמלכנו אין כמושיענו וודה לאדונינו גרומם לאלהינו | ושכח למלכינו נפאר
למושיענו. |ך הגדולה והגבורה |ך נאה גדולה ומלכות. |ך הוד תודר |ך נאה
הדרה ומלכות. |ך עוז כי |ך עזוז |ך נאה כבוד ועוז. כי | גדול וטוב ועושה
נפלאות. אתה הוא יהוה לבדך | אתה עשית את השמים | ושמי השמים ואת צבאם
הארץ וכל עליה. | יודוך | אל ראשון ואחרון כי | אתה | ראשון ואחרון וגבור חיל
10 ורב להושיע. יהוה צבאות אשרי אדם בוטח בך. |

729 → 384§

הוא אמ' והיה העולם | ושמו קיים לעולם ולעולמי עולמי' ותפארתו מלאה
בהכל גדידים של זנב | מימינו ובו שטט(ט) של זנב משמאלו ועוד חשך ענן
וערפל וטט | היוון לפניו ובה זורעים כוכבים מעליו מן רוחות קילות רעמים
וברקים קופלי הקטת שבעה של עולץ יורידק ועליו זון ותכס עזרת | גאות
הדר טבעת של ארץ חותם של נשר דמות של שור ופני אדם סתום | וידו מונחת
על התער ועיוז וגבור וברוך ואומרי הטהר עומדיק לפני | הנער ובא ומשתחה
לפני אהה ושמי' שמי' ב'מ' יוי אלהינו מ'ה א'ק'צ'צ' | והכדילנו מכל אומות
ומתילא לנו את מסתרינו והבינו | [הכינון] לידע שמו הגדול | והנורא בא' יוי מלאה
מסתרינו לידר'.

384§

15 הוא אמר והיה העולם ושמו קיים לעולם ולעלמי עולמים ותפארתו. מלא /ה/ 15
התבל גדוהים של זעם בימיו. וסימניהן של זעם משם אילו. לפניו ובתוך
סימנין | זוהר וחושך ועץ ועפרל וטיס היין. לפניו שדה ורועים בן כוכבים. בין
20 טובים | לכוכב מקור של ברקם בין ברק לברק פתח של חשמל. וממלכה רחוקה
ורעבה | קולות וברקים וקיפלי הקשת וחבלים של חותם |ו|המלך יורדין בו
ועליו חן |הקב'ה/ חן חסד כבוד ורחמים יהוד והדר ועטרת ותפארת וגיאות
20 טבעת |של ארי. חותם של גשר. דמות של שור ופני אדם סתום. וידו של הקב'ה
25 |מוחזת |העזר ושמו מטטרון אשר עיוז וגבור וברוך. ואו' ארי
קדשו וברוך| הוא וא' הגולה באין ועומדין לפני העזר. והעזר בא ומשחח
לפני הקב'ה| אתה ושמו שמי. וא' ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו | והבדילנו מכל האומות וגילה לנו את מסתרו והכיננו לידע
25 שמו הגדול והגורא | ברוך אתה יי' מגלה מסתרו של ישראל. וא' ברוך כבוד
יי' ממקומו יהוה הוה אהי |יה יהו. והן אומרים אחריו ברוך שם כבוד מלכותו
לעולם ועד.

385\$

30 וּבִכְסָּא דְּתַחַת | כְּסֵא הַכְּבוֹד. וּכְשֶׁהוּא מְהַלֵּךְ תַּחְתּוֹ מְהַלֵּךְ בִּימֵינוּ לִיכְתִּי שֶׁל אִשׁ
וְאֲבִי שֶׁל בְּרֵד | וְכַתְּלִי שֶׁל זַעֲפָן. וְלִירוֹחַ שְׁמָאֵלוֹ מְהַלֵּךְ כְּפֹת סַעֲרָה וּגְבוּרוֹת
שֶׁל סוּפָה. וּכְשֶׁהוּא | וּבִכְסָּא הַנָּעֵר לְחַחַת כְּסֵא הַכְּבוֹד הַקִּבְצָה' מַחְזִיק בְּרֹב פָּוִים 30
וְכָל מְלָאכֵי הַשֶּׁרֶת | בְּאֵין וְאוֹמְרִי' לִפְנֵי הַקִּבְצָה' הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר הַנּוֹרָא
וּמְבַחֲשִׁים הַקִּבְצָה' שְׁלֹשָׁה | פַּעֲמִים בְּכָל יוֹם עַד יֵל הַנָּעֵר. וְנוֹתֵן הַקִּבְצָה' מְזִי
35 וּמַהֲדִירוֹ עַל מַלְכֵי אוֹמוֹת הָעוֹלָם | וְהַנָּעֵר הוּא קוֹמָתוֹ מֵאֵל הָעוֹלָם. וְקוֹרְאוֹ
הַקִּבְצָה' נָעֵר

386 §

והנער הזה זה מטטרון | שר הפנים שנכתב שר הגדול על כל השרים

40

45

M22

N8128

76 → 387 §

שְׁתֵּים וּשְׁתֵּים שְׁמוֹת יֵשׁ לּוֹ לְמִשְׁטָרָן. וְאֵילּוּ הֵם... | הַיּוֹאֵל יֵה יוֹסִיָּאל אֲפַסְאֵל
מְרוֹיָאֵל יוֹתָאֵל מְטָרִיָּאל | ט' | טַנְטְנִירָאֵל טַטְטִירָאֵל טַכְטִירָאֵל אֲהִיָּה יוֹהֵי עֶבֶר
| זְבוּלִיָּאל | צַפְצַפִּיָּאל סַפְרִיָּאל סַפְצַפִּיָּאל סִיגְרוֹר | סִיגְרוֹן אֲדִירִיקוֹן
אֲסֵטֵס סִקְסֵס סִקְסֵס מִיכּוֹן מִיטּוֹן / מ' | מִטְטֵר רֹחַס מִסִּקְנוּיָתִים אֲטִיטָא אֲסִיטָא
זְנוּגִיָּה צַפְצַפִּיָּה | מַצְפִּיָּה אֲבָצוּיָס מְרוּשׁ בְּרִדֵּשׁ מַכְדֵּרִשׁ מַצְפֵּר // תַּשְׁנֹשׁ | תַּשְׁנֹשׁ
תַּשְׁכַּשׁ אֲטַרְפִּיטֵס כְּצִיּוֹה אִיטְמוֹן פִּסִּיקוֹן | צַפְצַפִּיָּה זְרַחְזוּרִיָּה אֲבָבִיָּה הַכְּהִיבִית
פִּלְטַפְלִיָּה | רַבְרִיבָה חֲסוּסִיָּה טַפְסִפִּיָּה תַמְמִיָּה צוּחְצוּחִיָּה | עַרְעִרִיָּה צַלְצִלִּיָּה
חֲרָחִרִיָּס חֲטוּסִיָּה זְרוּרִיָּה | טַטְטִירָאֵל זְרוּרִיָּה עֲרִימִים טַכְטִירָאֵל צַבְצִבָּה
| חֲלָלִילִיָּה הַהוּהִיָּה הוּהִיָּה | זְבוּבִיָּה שְׁרִיטִיָּה סִירִיָּה | חֲסִפִּרִיָּה זְנוּפִיָּה
גִּלְדִּיָּה מַלְכְּמִלִּיָּה עַטְטִיָּה עַמְקִיָּה | צַלְצִלִּיָּה צַבְצַבִּיָּה גַעֲטִינְעִיטָה
פִּרְשִׁפִּרִּישִׁיָּה | שְׁפַטְשַׁטְטָה חֲסִימָה שְׁרִישִׁיָּה בִּירִיבִירִיָּה | גִּירִיבִירִיָּה יִזּוֹה רַבָּא
גַּעַר נֶאֱמָן יוֹהֵה נִקְסָה רַעַל | שׁ שׁ רַבּוֹ שׁ כִּי שְׁמִי קִבְּרוֹ. רַבְרִיבָּא יַעֲמִימָא
סִנְנוּגָאֵל | שׁ רַחֲמִיָּה

387\$

50 ויש לו שבעים. ואילו הן. | יהואל יה יופיאל יופפאל מרגויאל גיחאל
 35 |טבריאל טטנדיאל טטריאל טבנואל. | אי זה זה זה זה עבר זבוליל
 צפציל כפריאל פפצפיל סיגירן אנדירין | אסטום סקפם מיכן מיטון
 מיטטרוק רוח פסקונית יוטטיה יוסטיה | גיגויה פספסיה צמצמיה אבצנום
 מרגש בדרש מברבר מצפח תגוש | תשרש מטרפוטס בצציה אטרון
 55 |ז|ס|סקן פפצפיה זרח וזחיה אברוביה. | הבהליה פלטפליה רברביה
 מטרסיה מטפליה תמתמיה חוצחיה ערעריה עלעליה | חורזיה חורזיה שחזיה
 ססדסיה רזרזיה ערימיה סבסיסיה צבצבייה קלי | קליה החחחיה תההה
 זבוכיה טטריסיה סורייה זה פטרייה זועזיה מלכמליה | גלי עטייה
 5 עמקקיה צבצביה געוט געוטיה פרש פרישה שפט שפטיה | חסמיה שרשריה
 60 גביריה גורגוריה סקטס יוזרלם פדש ראמן יהוה על שם | רבו שנ' כי שמי
 הקריה רבוכיה געימליה טנונאל שר החכמה

באורה החיים | אשר בטחוני שמתי עליך.

383§ → 946

5 מי באדוניו מי כאלהיו ומי כמלכיו | ומי כמושיענו. אין כאלהיו אין באדוניו
אין כמלכיו אין / כמ | כמושיענו. נודה לאלהיו נודה לאדוניו נודה למלכיו
נודה / למ | כמושיענו. לך גדולה. לך גבורה. לך נאה גדולה ומלכות. לך הוד לך
| הדר לך נאה הדרה לך נאה מלכות עוז לך עוז לך נאה וכבוד / | ועוז כי
גדול אתה ועושה נפלאות ואתה ה לכך. אתה עשית | את השמים ושמי השמים
10 וכל צבאם הארץ וכל אשר עליה. יודוך | ה אל ראשון ואחרון גבור חיל ורב
להושיע ה צבאות אשרי אדם | בוטח בך.

384§ → 729 (957)

הוא אמר והיה העולם ושמו קיים לעולם ולעולמי / ע | עולמי. תפארתך מלא
15 תבל גדודיך של זעם מימינו ובושטמם | של זעם משמאלו. ועוד חשך ענן וערפל
וטיט היין לפניו שבה | זרועות כוכבי | למעלה מן רוחות קולות רעמי וברקי
ולפי הקשת | וסבלי | וחבלי | שעולין ויורדין ועליו חן וחסד עטרת גאות הדר
טבעת | של ארי חותם של גשר דמות של שור לפני אדם סתום וידו מונחת | על
הנער וגבור ועוז וברוך הטהר עומדי לפני הנער ובא ומשתחוה | לפני אהה
20 ושמי שמי באי א'מ'ה א'ק'ב'ה והבדילו מכל אומות וגילה | לנו מסתרי
והבינו לידע שמו הגדול והנורא באי מגלה מסתרי | לישראל

384§ → 469 (485)

הוא אמר והיה העולם ושמו קיים | לעלמי עולמים תפארתו מלאה תבל גרודיו
של זעם בימינו ובו שמנוס של זעם | בשמאלו ועוד חושך ענן וערפל וטיט היין
לפניו שבה שזרעים בו כוכבים ולמעלה | מן השדה רוחוק קלין רעמי וברקים
וקופלי הקש | ת וחבלים של חותם עולי ויורדי | ועליו חן וחסד עטרת גיאות
הדר טבעת של ארי חותם של גשר וימות של שור | לפני אדם סתום וידו מונחת
על הנער ועוזו וגיבור וברוך ואומרי הטהר | המולה עומדים לפני הנער ובא
ומשתחוה לפני אהר ושמי שמי. ברוך אתה | יי אלהיו מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו והיבדילנו מאומות העולם וגילה לנו | מסתריו והבנו לידע
שמו הגדול והנורא באי מגלה | מסתריו לפני ישראל.

385§ → 486

ונכנס | לתחת כסא הכבוד ומשבח ואומר ברוך כבוד יהיה יהו יהו יהו יה
ויהיה והם | אומרים אחריו ברוך האל הגדול הריבור והנורא וכשהוא מהלך
מהלך אחריו | מימינו לברוני של אש ואבני ברד ואוצרות שלג וכתלין של זעף
משמאל כנפי | סערה וגבורות סופה וכשהוא נכנס תחת כסא הכבוד והגדול
והגיבור והנורא | כל מחזיקים ברוב פנים ובאין מלאכי שרת והנער משבחין
שמו הגדול הגיבור | והנורא ובכל יום הנער משבח שלשה פעמים ביום ונותן
מיזיו ומחדרו על שרי | אומות העולם

385§ → 958

30 ונכנס לפני כסא הכבוד. מהלכי לימזכו / ל | לכריי של אש ואבני של ברד
וכותלי של זעף ולרוח שמאלו מהלכים | כנפות סערה וגבורה של זופה
וכשהוא נכנס הנער תחת כסא / ה | הכבוד הב' מחזקו באור פני וכל מלאכי
השרת באי ואומרי לפני | הב' האל הגדול הגבור והנורא ומשבחין הב'ה
שלשה פעמים בכל | יום יום על ידי הנער ונותן הב'ה מיזיו ומחדרו על מלאכי
35 אומות | ת | העולם והנער הזה קומתו מלא העולם וקורא הב'ה נער

386§ → 959

והנער | הזה מטטרון שר הפנים שנכתב שר עולם הגדול על כל השרים | ועל כל
40 מלאכי השרת עומדי לפניו והוא עומד למעלה למעלה למרום | ומשמש לפניו
אש אכלה כסא שמו זה מטטרון שר הפני שנכתב | באות אחת שבו נבראו שמים
וארץ. וחכמה בטבעת אהיה אשר | אהיה

387§ → 76

50 שבעים שמות יש לו למטטרון שנטל הב'ה משמו והניחן | לו למטטרון שהוא
הנך בן ירד ואלו הן יהואל יה יהואל | יוספאל ויוספאל ואפספאל ומגריאל
גיותאל פוגריאל | עטתפריאל טטריאל טבטבאל או יהיה זה היה עבד |
זכתיאל עפעפאל ספספאל פצפציאל סניגורן מטטרון | סונון אדריגון
אסטס סקסס סקסס מיגון מיטטון מיטטרון | רוחפס קינות אטטיה אסטסיה
55 זוגיה פצפצייה אבצנייה | מברגש ברדש מכרכך מצפד חשגש חשכש מטרטטט |
בציה איטטון טיטטון פסקון פצפצייה זרח זרחיה אבא | ביה הבהביה פלט
פליטה רברביה חס חסיה טפטפיה | תמתמיה צהצהיה ערעריה עלעליה
זורייה זורייה | סחסניה ססרסיה רורייה כורייה ערימיה סבהיה סברסבהיה
| סמבס יחסיה צבצביה צבצביה קילקלי ביההה תהיה | וה היה זכוכיה
טוטריסיה סיריה זופנייה זעועיה גל | רוא מלמליביה עטטיה עמק קמיה
60 צלצליה צבצביה געוגט. | געוטיה מרפריש פרישיה שפט שפטיה חסמיה
שרשיה | גביר גבוריה גור גוריה זיארבה נער נאמן יו קטן על שם | רבו שנאמר
כי שמי בקרבו רכריאל נעמיאל סגסגאל | שר חכמה.

388§ → 77

ולמה נקרא שמו סגסגאל מפני שכל גזי | חכמה מסורין בידו וכולן נפתחו לו
למשה בסיני עד שלמדו | לו בארבעים יום כשהוא עומד. תורה בשבעים פנים
של | שבעים לשון. הלכות בשבעים פנים של שבעים לשון. שמעות | בשבעים
5 פנים של שבעים לשון. הגדות בשבעים פנים של | שבעים לשון. תוספות
בשבעים פנים של שבעים לשון. וכיון | שכלו עליו לסוף ארבעים יום שכחם
כולן בשעה אחת עד שקרא | ה'ב'ה' ליפסיפה שרה של תורה ונתן לו למשה
במתנה שנאמר | ויתנם | א' יו' אלי ואחרי כן נתקיימה לו ומנין שנתקיימה לו |
10 שנאמר | זכרו תורת משה עבדי. תורת משה אלו תורה | נביאים וכתובים. חקים
אלו הלכות ושמעות. משפטים | אלו הגדות ותוספות כולן ניתנו לו למשה
בסיני. |

15

M22

M40

389§ → 959

20 והנער | הוה מטטרון שר הפנים שנכתב שר עולם הגדול על כל השרים | ועל כל
מלאכי השרת עומד | לפניו והוא עומד למעלה למעלה למרום | ומשמש לפניו
אש אכלה כסא שמו זה מטטרון שר הפנים שנכתב | באות אחת שבו נבראו שמים
וארץ. והכמה בטבעת אהיה אשר | אהיה

25

390§ → 961 (736)

ורוח אחד עולה על השרים | יורדת על | משכן הנער ואומרת בקול גדול קול
דממה דקה וך כסא הכבוד | מיד שתיקן דממן גדודיו עירין וקדישין חוש' |
25 דחופים | בנהר דינור | וחיות נתונות את פניהן בארץ והנער הזה מביא האש
בחרשו | ונותן באוניה | של חיות כדי שלא ישמעו את הקול הריבור של |
הקב'ה ואת השם המפורש שהנער מזכיר באותה שעה וכן הוא | קורא אותו
הב'ה בשמו הקדוש והטהור והאדיר והחזק והעוז | והאהוב והגבור והנכבד
והגורא. אדיריהו את הדכי. החי' | יהוד אהיה אשר אהיה החי יהוד יואי ה'ב'ה
30 הזה זה הוה הוה | זה יחי הי זה הוה חי עולמים זה שמו לעולם זה זכרו לדור
דור | ובשכמ'לו. | ופ' | ופיר' בלשון טהרה יחי. ההיו. היה יחי יה. הה. יה. |
40 הי. יהוד. ייהיו. יהו ההי. וחי. היה. יחי. הו ההיו. חיי. הוה. יהוד | יהו. ההו. הי.
הה. בשכמ'לו.

30

391§ → 962

אל דמאמרך אדוניו צדק צבא | יש | ישראל מייחלי צדקך כך יצדקו צדק סלה
צדקותיך ירוממו לרומם לך | יחד יפצחו פה ויאמרו ה אדונינו מה אדיר שמך
בכל הארץ אשר | תנה הודך על השמים אתה קדוש ושמך קדוש. אתה אדיר
35 ו | ושמך אדיר. אתה אמיץ ושמך אמיץ. אתה אמת ושמך אמת. אתה ברוך
ושמך ברוך. אתה בחור ושמך בחור. אתה גדול | ו | ושמך גדול. אתה גבור
ושמך גבור. אתה גאה ושמך גאה. | אתה | אתה גדול ושמך גדול. אתה הדור
ושמך הדור. אתה ותיק ושמך | ותיק. אתה ועד ושמך ועד. אתה וך ושמך וך.
40 אתה מזוקק | ו | ושמך מזוקק. אתה חסין ושמך חסין. אתה חי ושמך חי. אתה |
טהור ושמך טהור.

55

392§ → 963

אתה יקר ושמך יקר. אתה כביר ושמך | כ | כביר. אתה ישר ושמך ישר. אתה
לוהט ושמך לוהט. אתה מרום | ושמך מרום. אתה מתוק ושמך מתוק. אתה נורא
ושמך נורא. | אתה נעים ושמך נעים. אתה נערץ ושמך נערץ. אתה סוכל | ו |
60 ושמך סוכל. אתה עוז ושמך עוז. אתה עתיק ושמך עתיק. | אתה פאר ושמך
פאר. אתה צדיק ושמך צדיק. אתה צח ושמך | צח. אתה קדוש ושמך קדוש.
אתה רחום ושמך רחום. אתה | שפיר ושמך שפיר. אתה שדי ושמך שדי. אתה

397 → 734

זהו השר יופיאל | שמו היריאל קורין לו ובמנחות קורין לו מטטון
קורין לו | ססניאל יה יהו חי הוה חי יה יה גף הא הוג | לרפאת
גש תלת // חכמו גיה קדוש קנגאל קנגי(ה)אל הוא יה היה כגי
מפרש זה שמי הגדול שנמסר | לו למשה בסיני מפי אל נאמן ועלוב ומ(פ)
ומפי משה נמסר ליהושע ומיהושע | לזקנים ומפי זקנים לנביאים
לאנשי כנסת הגדולה ומאנשי | כנסת הגדולה לעזרא ומפי עזרא להלל ומהלל
היה טמון עד | שבא ר' אבהו ואמ' זה שמי לעלם ניטם העיפיך מקדבת |
אוספרמון קיתום יוסי טום יוסי טום גרמסטון קוריס | וקרדירוס יו זה שמי
הגדול יה שמו יהו שמו זה שם כבודי | ישרי שמו. גופ דומה לקשת דומה לכל
שרת עומדין לפניו | זהו (זה הוא) | השר הגדול הוא השר על כל השרים ושר על
כל ריביותיים ואלפי | שנאן ועומד לפני מי שנתעלה על כל אלהים מעלה
למרום

398 → 735

זה השר || שנכתב ב' קדושות ונחתם בע' לשון באר היטב וחזר תחת | הכסא
כשהוא חזר הולך לימינו לכר' ברד אש אבנים של ברד | אוצרות של.
ומשמאלו כפי סערה וכת(ת)לים של סופה ונכנס תחת | הכסא וכשהוא נכנס
האל הגדול הגבור והנורא מחזיק אותו בלא פניו | ובאין מלאכי השרת ומברכין
ומשבחין שמו הגדול | הגוהו | בכל יום | משתבח ג' ונותן מזיו ומחדרו על שמי
אומות העולם כתר על ראשו | ישרי שמו. גופ דומה לקשת דומה לכל
מראה אש בית לה סביב | ואנשים שש הימנו סובבין את כסא הכבוד הן בצד
אחד והחיות בצד | אחד

399 → 736

וחיה אחת עולה אצל השרפים ויורדת על משכן הנער ואומ' קול | דממקה דקה
דקר הכסא שתקו האופנים דממו המלאכים גדודין עירין | וקדישין דיהפכין
לנהר דינור והחיות נתנו את פניהם לארץ והנער מביא | את הארץ החדשה
ונותן באותיהם של חיות שלא ישמעו קול דיבר | נמצא הוא לבדו והנער קורא
אותו בשמו טהור הגדול והחזק וכך | קורא אדריק אהרובאה רבי לזון ההו
הה הוה ההי יהו ההי | יואה וה יהוה יהו חי הוה חי הוה. אה דגא אה דא
סאה יום | אראית אהיו אהנו ארגמון או אה יהו סכהו היה יהו שמי | לעולם
יאחד הדום הוה הה יה אהיה אשר אהיה או אהו ויו חיה יהו הוה חי לעולם זה
שמי לעולם זה זכרי לדר דר' זה זכרי לדר דר'.

400 → 737

וקורא לנער זה ובריה וכינוי זה זכר אהי | רועי להטת אשוח בערבות ממתניו
ולמטה דומ(מ)י(נ) זה לזה וממתניו ולמעלה || אינן דומין זה לזה מפני שכת'
אחא מרבכות קיש לפל' עבד ולנער עבד | הנזהר בדברים הללו אחוב למעלה
אחוב למטה ומתקבל על הבריות ומאריך | ימים ולא יליף קטלא חייב
ומשתמש בעולם חלף. מרגיואל גותאל | יונוראל' איו היה | דיותאל מלאך הפנים
עבד הנקרא על שם רבו אכיר נהדריה יו נהדריו | אלי אדריו (אדרי) אילי
דרכונהאל שמסמסיה.

401 → 738

אילו יב' שיש לו כנגד יב' שבטי ישראל. | מתושנח שיני להדר טהורה והדרה
אודיה אוני הוי פנהורי גרעיואל | שר נפשו טרפן | חיווי ענפאל קבר קליאל
השר ג? (ב)ריאל עבד שנקרא על שם | רבו זרק שאל לזכריאל לקברשאל
ואברגיואל ירוב(ב)אל ועפרקאל משרת | למה גוריו ענפאל שר לבדו משרת
למה גוריו שר של אש אפגניה | שר חכמה זה שם קרקבאל וקברדרון מלאכי
הפנים אשרדיליו | יו שהוא מלכו של עולם למוקר פסבא ביהוה סרסאל
סריס ט' | סריטי יו השר אשרי שר לוי | אשרישרליון יו השר. סנסאל נהורי
סדריואלי | יו המלאך אשריואל אשרי טרי טריסי משרתים לאדריואלי
אברג | הורכיה הוא שמו אבנו הודריה יו שאמר והיה העולם ענפאל
דרכתהאל | אשריוליו יו המלאך הוא שר סנסאל אור הריא יו אחריז אוסבט
| אריהיה ב' מלך | ברוך ג' לומ' שאמר והיה העולם ומבלעדיו אין אלהים
והוא אמר ומביא | ישועה

397

זהו השר יופיאל יה? יאל קוראים לו. ובאותות קדושים | קוראים לו. מטטון
קוראים לו. ססניאל יה יהו חי הורה | הו יה יה היה חי הוגף הא הוג | לרפאת
גש תלת // חכמו גיה קדוש קנגאל קנגי(ה)אל הוא יה היה כגי
מפרש זה שמי הגדול | שנמסר למשה | מ(ב)סיני מפי אל
נאמן ועלוב ומפי משה נמסר ליהושע ויהושע | לזקנים | ומזקנים לנביאים.
ומנביאים לאנשי כנסת הגדולה ומהם | לעזרא ומעזרא להלל ומהלל היה טמון
עד שבא ר' אבהו ואמר | שמי לעולם. ניטם העיפון מקדוש כת | לרופסדמון
קיטוס ויוסיטוס ויוסיטוס גרמסטון קוריס | וקרדירוס יהוה זה שמי הגדול יה
שמו יהו שמי זה כבודי | השר שר הפנים וכל מלאכי השרת עומדים לפניו
זהו השר | הגדול הוא השר על כל השרים ושר על רבותים ואלפי שאן ועומד |
לפני מי שהתעלה על כל אלהים מעלה למרום

398 (389)

זה השר שנכתב | בשבע קדושות ונחתם בשבעים לשון ביאר הטב חזר תחת |
הכסא. כשהוא חזר הולך לימינו לכר' ברד אש אבנים של ברד | אוצרות
של. ומשמאלו כפי סערה וכתלים של סופה ונכנס | תחת הכסא כשהוא נכנס
האל הגדול הגבור והנורא בכל יום משת(ב) | שלשה פעמים. ונותן מזיו
ומחדרו על שרי אומות העולם כתר של | ראשו ישראל שמו גופו דומה לקשת
וקשת | למראה ביתיה | סביב ואנשים ששה הימניו | ש(ס)ובבים את כסא
הכבוד הם בצד אחד | והחיות בצד אחר

399 (390)

וחיה אחת עולה אצל על השרפים ויורדת על | משכן הנער ואומרת בקול
דממה דקה הכסא שותק | האופנים דוממים | המלאכים גדודי עירין וקדישין
דיהפכי לנהר דינור והחיות ונותנות את פניהם | לא | לארץ והנער מביא האש
החדשה ונותן באזני החיות שלא ישמעו קול דבור נמצ' | הוא לבדו והנער
קורא בשמו טהור והגדול והחזק וכך קורא. | אדרי הרבן אהרבן | להוה ההו
הה הוה ההי יהו ההי | להי יואה וה יהוה יהו חי הוה חי הוה. אה רגאה
ליוסוה יום אראית אהיו | אהנו ארגאון או אה יהו סכהו הוא | יה יה זה שמי
לעולם אחד הדום | הוה הה יה אהיה אשר אהיה או אהו | ויו זה חיה יאהו הוה חי
לעולם זה שמי לעולם זה זכרי לדר דור

400

וקורא לנער | זה וביידו וכלו זה זכר אהי רועד להטת אש זה בערבות ממתניו
ולמטה | דומין זה לזה וממתניו ולמעלה אינן דומי | זה לזה מפני שכתוב ואתא
/מרב | מרבכות קדש לפלוגי עבדך ולנער עבדך הנזהר בדבר' אילו אחוב
למעלה | אחוב למטה מתקבל על הבריות ומאריך ימים ולא יליף קטלא חייב
/וחש | ודאשתמש בטנא חלף מרגיואל מרגיואל גותאל | גונוראל ימיו היה
דוחאל מלאך הפנים | עבד הנקרא על שם רבו אכיר אכיר גהו | ריהו יהוה
נהדר יו אלי יהוה | אדריואלי דרבו הנאל יהוה שמם מס יה מהו שגש שני
להר טהורה | והדרה אוריה אנריגיהו פנהורי גרעיואל שר נפשי טרפו יהווי
ענפאל | קברק לאל

401

אילו שנים עשר שיש לו כנגד שנים עשר שבטי ישראל. | השר גבריואל עבד
הנקרא על שם רבו זרק שאל לכריאל לקבר בנאל | ואברגיואל חיואל
ועפרקאל משרת למה גורמו ענפאל שר לבדו | משרת למה גורמו חיו יוא
למה גורו ודין שר של אש אפגניה שר חכמה זה | שם אחד קברסאל
וקברדרון. מלאכי פנים פנים אשר דיליו יהוה | שהוא מלכו של עולם למוקר
פסבאל ביהודה סדרם אל סריטריס | יהוה השר אשרי שר לוי יהוה השר
סנסאל נהורי פדריואלי יהוה | המלך אשריואל אשריה יהוה המלך הוא שר
סנסאל | טרישסי משרתים לאדריואלי אברגו הורכיה הוא שמו אבנו | הודריה
יהוה שאמר והיה העולם ענפי | אל דרכתהאל אשריו לוי | יהוה המלך הוא שר
סנסאל אור אדיא יהוה אחריז אוסבטו | אריה יה ברוך מלך שאמר והיה
העולם ומבלעדיו אין אלהים הוא | אמר ומביא ישועה

739 → 402§

זה הוא סאכס (סאכס) על אי ארג עכָּנ שהירת זהו השם ושם חביון עזו. | ארג
עכב שהוריו עבד ארג עכב ישהירת זהו השם ושם חביון עזו. | ארג עכב שהוריו
עבד ארג עכב שהוריו וכו'. | שהוריו יוי המלך מלך מלכי המלכים | ב'ה' שאמר
והיה העולם. | לשון אחר.. ארג עכב שהוריו יוי המלך || מלך המלכים ואדון
הכרובים אני הוא ערג עכב שהוריו (ר)י(י)ו יוי עבד משרת | לארג עכב שהוריו יוי
צבאות אלהי ישר' יושב הכרובים שאמר' והיה העולם | ומבלעדיו אין אלהים
על פניכם שם ארג עכב שהוריו יה עבד שארג | עכב יוי מלך מלכי המלכים
ואדני הכתרים שאמר והיה עולם הוא משמח | ומזמר ומשבח לארג עכב שאב ליו
המלך סרסאל סגסאל טורטריסן | יוי המלך גבנן בוהין יוי המלך ואדון
הכרובים רם על רמים גאה | על גאים סכסכאל קרבסאל שם אחת גפניתפון
הו גפנ(ג)ג(ג)פ(פ)יה | עליו שם אחד גבני זירו הוגיד זה מלך המלכים ואדון
הכרובים | שאמר והיה העולם ומבלעדיו אין אלהים שלדקר גיחוחי שאמר' והיה
| העולם דהור גביניי יה אזי גיהיו מלך מלכי המלכים ואדון הכתרים | והוא
ברא עליונים ותחתונים להוד ה' והמלך הוא בורא כל נפלאות | פרוכי
פרוכי אסנריאל דכוכהולא יוי שבראל יוי אטריאל יוי שאמר' והי' העול'
ומבלעדיו | ומבלעדיו | אין אלהים לכך נאמר בראשית..

740 → 403§

א'ר' ישמעאל אמ' לי ר' | נחוניא בן | הקנה רבי בן גאים בשעה שצפיתי בצפיית
המרכבה ראיתי | הדר גאווה חדרים אדירי אימה בר(ר)ורי יראה בוערין
ומבהלין | בערתם בערה בח(ה)לתם מבהלה.

741 → 404§

א'ר' ישמעאל כיון ששמעתי מר' נחוניא || בן | הקנה רבי השמועה הו עמדת על
רגלי ושאלתי ממנו שמות כל שרי | חכמה ומשאלה ששאלתי ראיתי כר.

30

N8128

405§

א'ר' עקיבא שמעתי | קול יוצא מתחת כסא הכבוד אומר' ומה היה אבירתי
לקחתי פקדתי דהו || חנוך בן ירד שמו מטטרון ונטלתי אותו מן בני אדם. | 35
ועשיתי לו כסא כנגד | כסאי וכמה שיעורו של אותו כסא ארבעים אלפים
רבבות פרסאות של אש | ומסרתי לו שבעים מלאכים כנגד שבעים אומות
ופקדתי לו כל פמליי של | מעלה ושלמטה. ומסרתי לו חכמה ובינה יותר מכל
המלאכים וקראתי | שמה אד(ו)ני הקטן ששמו בגימטריא שבעים ואחד | 5
וסידרתי לו כל סדרי | בראשית. ועשיתי לו גדולה יותר מכל מלאכי השרת. | 40

406§

א'ר' עקיבא בכל | בכל יום ויום מלאך אחד עומד (ט)שחריית באמצע הרקיע
ופותח יהוה מלך | וכל גדודים מעלה עונים אחריו עד שמגיע לברכו וכלשמיני
לברכו חיה אחת | יש שם ששמה ישראל וחוקק על מצחה ישראל ועומדת | 45
באמצע הרקיע | ואומרת ברכו את יהוה המבורך וכל גדודי מעלה עונים
אחריה ברוך יהוה | לעולם ועד עד שלא יגמור הדבר מפיהם האופנים
מתגלגלים ורועדים | ומתעדים כל העולם ואומרים ברוך כבוד יהוה מקדמו.
ואותה חיה היא | עומדת עד שרוגשים כל שרי מעלה. וכל טפסום וכל גדודים
וכל מחנות | וכל אחד ואחד בעמדו. ואומרים לחיה ששמה ישראל שמע ישראל | 50
יהוה | אלהינו יהוה אחד.

402§

זה הוא סאכס |א|על אותיותיו הוא (ה)שם ושם | חביון עזו ארג |עג| שהוריו
יהוה עבר ארג עכב |שהוריו| שהוריו | יהוה עכב ארג עכב שהוריו יהוה המלך
מלך מלכי המלאכים הוא שאמר' והיה העולם. | לשון אחר. ארג עכב שהוריו יהוה
המלך מלכי |המלאך| המלאך ואדון הכרובי אני הוא אורג עכב שהוריו יהוה
5 עכב משרת |לא| לאורג עכב שהוריו יהוה צבאות אלהי ישראל יושב הכרובים
שאמר ו' | העולם ומבלעדיו אין אלהים על פניכם שם אורג עכב שהוריו
יה עכב | שארג עכב יהוה מלך המלאכי | ואדון הכתרים | שאמר והיה העולם
משבח 1/ | ומזמר ומשבח לאורג עכב שאב ליהוה המלך. | סדרסאל סגאל |טור| 25
10 טורטריס יהוה המלך ובגבוהין יהוה המלך ואדון הכרובי רם על כל רמים |
גאה על גאים סרבסאל קרבסאל שם אחד גס(ג)גית טון |הוסגון| הוסגסנו גסו |
טליא שם אחד הגביון זה העיר זה מלך המלאכים ואדון הכרובי |שאמר /והי'|
והיה העולם ומבלעדיו אין אלהים שרדהר גיחוחי שאמר והיה העולם ומב' |
30 דהור גבימי יהאני והיו מלך מלכי המלאכים ואדון הוא ברא עליוני ותחתוני |
15 להוד ה' והיה המלך הוא בורא (כל) נפלאות פרוכי פרוכי אסנריאל רבנב
הזלא. | יהוה שבראו יהוה אטריאל יהוה שאמר והיה העולם |ומלע| ומבלעדיו
אין | אלהים לכך נאמר בראשית.

403§

20 אמ' ר' ישמעאל אמ' ליה ר' נחוניא בן | הקנה רבי בן גאים בשעה |שפצי|
שצפיתי בצפיית המרכבה ראיתי /ה' | הדר גאווה חדרים אדירי אימה
ברוב יראה בוערים ומבדיל | בוערתם | בערה בהלתם מבהלה. | 35

404§

25 א'ר' ישמעאל כיון ששמעתי מר' נחוניא | בן | הקנה רבי השמועה הו עמדת על
רגלי ושאלתי ממנו שמות כל שרי | חכמה והשאלה שאלתי ראיתי וכו

479 → 402 §

זה הוא השם ושם חביון עוזו ארגע(בג שהוריו עבד ארגעבג | שהוריו יי המלך מלך מלכי המלכים ברוך הוא שאמר והיה העולם אני ארגעבג | שהוריו עבד לארגעבג שהוריו יי עבד משרת לארגעבג שבהוריו יי צבאות אלה ישראל | יושב הכרובים שאמר והיה העולם ומבלעדיו אין אלהים על פניכם שם ארגעבג | שהוריו והעבד שארגעבג יי מלך המלכים ואדון הסתרים שאמר והיה העולם הוא | משמח מזמר ומשבח לארגעבג שאכל יי המלך סדריאל סגסגאל טור טריסן אל | המלך גבונכזהון יי המלך ואדון הכרובים רם על רמים וגאה על גיאם סרבסבאל | קרבסאל שם אהוב גפנזע פין הונפגפס טלין שם אחד בגבחר זהוניר | זה מלך המלכים ואדון הכרובים שאמר והיה העולם ומבלעדיו אין אלהים הדר | טהור ומהיר אור וזה זוד ואילו מלכו של עולם זרעי דייו ית והוא שר שהיה | מסתתר בהיכלו הכתרים של דהור גוזיו מלך המלכים שאמה והיה העולם ומבלעדיו | אין אלהים של דהר ברוך שאמר והיה העולם דהוי גבינס ית אויגיהיון מלך | מלכי המלכים ואדון הסתרים והוא ברא עליונים ותחתונים להוד הודיה והמלך | הוא ברא כל גפלאות פרוכי פרוכי אסגסגאל רכובזהלון יי טבראל יי שאמר | והיה העולם ומיבלעדיו אין אלהים לכך נאמר בראשית.

739 → 402 §

זהו סאכס על אי ארג עפג שהודרת. העבד | ארג עג יטהוריו השם ושם חביון עוזו ארג עגב שהוריו ה | המלאכי מ' מלכי המלכי ב'ה שאמר והיה העולם לשון אחר | ארג עג שהריו ה עבד משרת לאריג עג שבהוריו ה מלך | מלכי המלכי ואדון הכרובי אני הוא ארג עג שנהודריו ה עבד | משרת לארג עג שבהוריו ה צבאות אלדי ישראל יושב הכרובי | שאמר והיה העולם ומבלעדיו אין אלדי על פניכם ושם ארג | עג בן שהוריו יהוד אל ית עבד שארג עגב ה מלך מלכי /ה | המלכי ואדוני האדוני | שאמר והיה העולם. הוא משמח ומזמר ומשבח לארג עג לה המלך סדריאל סגסגאל סורגוריסן | ה המלך ואדון הכרובי רם על רמים גאה על גאי סכסבאל | שם אחת גפנייתסון הונפגפסיה על שם אחד בגבי זורו | הועד זה מלך מלכי המלכי ואדון הכתרי והוא ברא עליונים | ותחתונים להוד הודיה והמלך הוא בורא כל גפלאות פרוכי | פריכי אסגסגאל דכוב הולא ה שבראל ה אבורגיאל ה שאמ(ר) /והיה || והיה | והיה העולם ומבלעדיו אין אלדים לברך נאמר בראשית.

740 → 403 §

ארי אמר לי ר' נחוניא בן הקנה בשעה שציפיתי בצפיית המרכ(בה) | ראיתי הדר גאון חררי חררי אדירי יראה דודי אימה בוערי | ומבוהלי בערם בערה בהלתם בהלה.

B238

295 → 405 §

ד' תוספת. אמ' ר' עקיבה שמעתי קול יוצא מתחת כסא הכבוד | אומר ומה הוא אומר אכירתי לקחתיו פקדתי זהו חנוך בן ירד ששמו מטטרון וגטלתי אותו מבני אדם ועשיתי | לו כסא כנגד כסאי וכמה שיעורו שלאותו כסא ארבעים אלף רכבות פרסאות שלאש ומסרתי לו שבעים מלאכים | כנגד שבעים אומות ופקדתי בידו כל פמיליית שלמעלה וכל פמיליית שלמטה וסדרתי לו כל סדרי בראשית | ושמתי שמו אדוני הקטן ששמו בגימטרייא שבעים ואחד ונתתי לו חכמה ובינה יותר מכל המלאכים ועשיתי | לו גדולה יותר מכל מלכי השרת.

296 → 406 §

אמ' ר' עקיבה בכל יום ויום מלאך אחד עומד שחרית באמצע רקיע ופותח | ואומר יי מלך וכל צבא מרום עונים אחריו עד שמגיע לברכו וכשמגיע לברכו חיה אחת עומדת באמצע | הרקיע ושמה ישראל וחוקק על מצחה ישראל ואומרת ברכו את יי המבורך וכל שרי מעלה עונים אחריה ברוך | יי המבורך לעולם ועד. עד שלא נגמר הדבר רועשים ורועדים האופנים ומרעידים את כל העולם כולו | ואומרים ברוך כבוד יי ממקומו. ואותה החיה עומדת באמצע הרקיע עד שרועשין כל שרי מעלה ושרפים | וכרובים וגדודים וכל המחנות וכל אחד ואחד בעומדו אומר לחיה שמע ישראל יי אלהינו יי אחד. עד כאן תוספת |

407§

וארא כעין החשמל החשמל מוחק ועומד ובורר |
מיורדי מרכבה בין שהוא ראוי לראות המלך
ביופיו ובא מי שאינו ראוי | לראותו. את מי
5 שהוא ראוי לראות המלך ביופיו. היו נותן
בלבו כיון שאומרי | לו הכנס לא היה נכנס.
וחוזרים ואומרי לו הכנס היו מקלסין אותו לומר
| פלוני דאי ראוי לראות המלך ביופיו. ואת מי
שאינו ראוי לראותו ביופיו | היו נותן בלבו כיון
10 שאומרים לו הכנס מיד היה נכנס ומיד שוחטין
אותו. ומשליכין אותו ריגון גחלים

408§

היכל השישי היה נראה כיון שטורדין בו מאה |
אלף אלפי אלפים ריבי רכבות גלי ים ואין בו
אפילו טיפה אחת מים ואין | בו אלא מאור זיו
אבני שיש טהור שהיו סלולות בהיכל שהיה זיו
נורא ממים. | והלא המשרתים עומדים כנגדו.
20 ואם אומ' מים הללו מה טיבן מיד רצים | אחריו
בסקילה ואומרי לו ריקה עכשיו אי את' צופה
בעיניך. שמא מורע' | של מנשקי העגל אתה. ואי
את' ראוי לראות המלך ביופיו אם כן בת קול |
יוצאת מהיכל שביעי והכרוז יוצא לפניו. ותוקע
25 ומרע' מוקע לומר להם | יפה אמרתם בוודאי
מורעם של מנשקי העגל הוא ואינו ראוי לראות |
המלך ביופיו. אינו זו משם עד שמפצעים ראשו
במגוריו ברזל.

409§

בסימן | הזה יהיה לצורות שלא יתעה אדם
בפתח היכל השישי ויראה זה אור | אבנים.
וישאל ויאמר מים הם שלא יביא את עצמו לידי
סכנה מפני | שאפילו אינו ראוי לראות המלך
35 ביופיו ואינו משאילין על אור זיו אבני | שיש
טהור. שהיו סלולות בהיכל לא הו' מכלין
אותו. אלא דנין אותו לכף | זכות ולומר אם אינו
ראוי לראות המלך ביופיו בששה היכלות הדין |
40 נכנס.

410§

א"ר עקיבא בן עזאי זכה ועמד בפתח היכל
השישי וראה זיו | אבני אור אבני שיש טהור
ופתח פיו שתי פעמים ואמר מים | בהר
45 פסת עין תחתיו ראשו והטילו עליו אחד עשר
אלף מגורי ברזל בסימן | הזה יהיה לדורות שלא
יטעה אדם בפתח היכל השישי. יהוה מלך יהוה |
מלך יהוה ימלוך לעולם ועד.

411§

א"ר עקיבא בן יאירו אור פניו של יעקב | אבינו
לפני אדיריון יהוה אלהי ישראל אבינו שבשמים
לפני | אדיריון יהוה אלהי ישראל אבינו
שבשמים ידך תתקבל אהבת עם אהוב | לפני
יהוה יהוה אלהי ישראל אבינו שבשמים
תחת עניים ועניים | שמולפות דם. ובהיכל
השביעי אופני אורה מולפת אפליטון | ואפילו פלמון
5 ואפילו פלמון נקי ואופן כפול תוקע ומרע' ותוקע
ותוקע לומר כל מי שהוא ראוי | לראות המלך
ביופיו יכנס ויראה. אם כן הם אופני גבורה
מגפפין אותו וכרובי | הוד מנשקין אותו והחיות

407§

וארא כעין חשמל שהוא | מוחק ועומד ובורר
מיורדי מרכבה בין מי שהוא ראוי | לראות
המלך יאת המלך | ביופיו ובין שאינו ראוי
15 לראות מלך ביופיו | את מי שהוא ראוי לראות
מלך ביופיו. היו נותנים בלבו כיון שאומרי | לו
הכנס לא היה נכנס וחוזרין ואומ' הכנס מיד
נכנס היו | מקלסין לומר פל' בוודאי ראוי
לראות את המלך ביופיו. | ומי שאינו ראוי
לראות את המלך ביופיו היו נותנים | בלבו. וכיון
20 שהיו אומ' הכנס היה נכנס מיד שוחטין אותו |
ומשליכין אותו לתוך ריגון גחלים.

408§

היכל השישי היה נראה | בא' מ' שטורדין בו
מאה אלפי אלפים וריבי רכבות גלי ים | ואין בו
אפ' טיפה אחת מים. אלא מאור זיו אבני שיש |
טהור שהיו סלולות בהיכל שהיה זיו נורא ממים
והלא | המשרתין עומדין כנגדו ואם אמ' המים
האילו מה | טיבן מיד רצין אחריו בסקילה ואומ'
5 לו ריקה מעכשיו | אין אתה צופה בעיניך שמא
מורעם של מנשקי | עגל את ואין את ראוי לראות
את המלך ביופיו אם | כן בת קול מהיכל
השביעי והכרוז יוצא לפניו | ותוקע | ומרע'
ותוקע לומר להן | יפה אמרתם בוודאי מורעם |
של מנשקי עגל הוא ואינו ראוי לראות המלך
ביופיו | ואינו זו משם עד שמפצעים את ראשו
10 במגוריו ברזל

409§

בסימן הזה יהיה לדורות שלא יתעה אדם |
בפתח ה' כל השישי ויראה זיו | אבני אור
אבנים | וישאל ויאמר מים הם שלא יביא את
עצמו לידי | סכנה מפני שאפ' אינו ראוי לראות
את המלך ביופיו | אינו משאילין על אור זיו
15 אבני שיש טהור שהיו סלולות | בהיכל. לא היו
מכלין אותו אלא דנין אותו לכף | זכות | לומר
אינו ראוי לראות המלך ביופיו בו | היכלות
הדין | נכנס..

410§

א"ר עקיב' פלני אלמני זכה ועמד בפתח | היכל
השישי וראה זיו אור אבני | ופתח פיו כ' |
פעמ' ואמר | מים מים בכרפסת העין חרבו את
20 ראשו ונהי עליו | יא' אלפי' מגורי ברזל בסימן
הזה יהיה לדורות | שלא יתעה אדם בפתח היכל
השישי וגו' י' מלך | י' מלך וגו'.

411§

א"ר עקיב' בן יאירו אור פניו | של יעקב אבינו
לפני אדיריון י' אלהי ישראל אבינו | שב |
שבשמים. לפני אדיריון י' אלהי ישראל אבינו
שבשמים | וכן תתקרב אהבתו עם אהוב לפני |
האדיריון י' אלהי ישראל אבינו שבשמים תחת
ענבים | וצבים שמולפות | דם ובהיכל השביעי
5 אופני אורה מולפת אפליטון | ואפילו פלמון נקי
ואופן כפול תוקע ומרע' ותוקע | לומר כל מי
שהוא ראוי לראות המלך ביופיו יכנס ויראה |
ואם כן היו אופני גבורה מגפפין אותו וכרובי
הוד | מנשקין אותו והחיות מנשאין אותו והגונה

407§

וארא כעין שהוא מוחק ועומד ובורר | מיורדי
מרכבה בין מי שהיה ראוי לראות את המלך
ביופיו | ה' היו נותן בלבו כיון שאמר לו הכנס
20 לא היה נכנס וחוזרין ואומרי | לו הכנס מקלסין
אותו לומר בוודאי ראוי לראות את פני המלך |
ביופיו אבל אם אינו ראוי לראות את פני המלך
ביופיו כיון | ש' שאומרי' לו הכנס היה נכנס
מיד דוחפין אותו ומשליכין אותו | לתוך ריגון
גחלי'

408§

היכל השישי היה נראה למי שטורדין וכו'. מ' |
אלפי אלפי' וריבי רכבות גלי ים ואין בו אפילו
טיפה אחת | מים אלא מאור אבני שיש טהור
שהיו סלולות בהיכל שהיה | זיו נורא ממים.
והלא משרתיו עומדי' כנגדו ואם תאמרו | מ' |
מים הללו מה טיבם מיד רצים אחריו ואומרי'
5 לו ריקה מעתה | אין אתה צופה בעינים שמא
מורעם של מנשקי עגל אתה ואין | אתה ראוי
לראות פני המלך ביופיו ואינו זו משם עד
30 שמפצעים | ראשו במגוריו ברזל

409§

בסימן הזה יהיה לדורות שלא יטעה אדם בפתח
היכל השישי ויראה זיו אבנים וישאל ויאמר מים
הם שלא יביא | ע' עצמו לידי סכנה מפני
שאפילו לראות המלך אינם מושאלים על | זיו
אור אבני שיש טהור שהיו סלולות בהיכל לא
היו מכלין אותו | אלא דנין אותו לכף זכות ואינו
5 ראוי לראות המלך ביופיו וכו' כ' | היכלות
הדין נכנס..

410§

אמר ר' עקיבא פלוני אלמוני | זכה ועמד בפתח
היכל השישי וראה זיו אור אבנים ופתח פיו | ב'
פעמים ואמר מים מים בהרפת העין חרבו את
ראשו ונהי | עליו יב' אלפי' מגורי ברזל בסימן
10 הזה יהיה לדורות שלא יטעה | אדם בפתח היכל
השישי מלך מלך וגו'.

411§

אמר ר' עקיבא | כך יאירו אור פניו של יעקב
אבינו לפני אדיריון ה' אלהי ישראל אבינו
שבשמים וכך תקרב אהבת אהובים לפני | ה'
האדיריון ה' אלהי ישראל אבינו שבשמים תחת
ענבים וענבים | שמולפות דם בהיכל השביעי
אופני אורה מולפת אפליטון | ואפילו פלמון
5 נקי ואופן כפול תוקע ומרע' ותוקע לומר כל |
מי שהיה ראוי לראות המלך ביופיו יכנס ויראה
ואם כן היו | א' אופני גבורה מגפפין אותו
וכרובי הוד מנשקין אותו והחיות | מנשאין אותו
והגונה מרקד לפניו והחשמל משורר לפניו

407 §

וארא כעין החשמל שהוא מחזק ועומד ובורר
מיורדי מרכבה | בין מי שהוא ראוי לראות את
מלך ביופיו ובין מי שאינו ראוי לראות | את
15 מלך ביופיו. את מי שהוא ראוי לראות המלך
ביופיו היו נותנים בלבו | כיון שאומ' לו הכנס לא
היה נכנס וחרין ואומ' לו הכנס מיד נכנס |
מקלסין אותו לומ' בודאי ראוי לראות את פני
המלך ביופיו. אבל אם | אינו ראוי לראות את
פני המלך ביופיו כיון שאומ' לו הכנס והיה נכנס
| מיד דוחפין אותו ומשליכין אותו לתוך רגין
גחלים

408 §

היכל השישי היה | גראה למי שטורדין בו מ'
20 אלפי אלפים וירבי רבבות גלי ים ואין בו אפי'
טפה אחת מים אלא מאויר אבני שיש טהור
שהיו סלולות בהיכל שהיה | זיו גורא ממם והלא
המשרתים עומדים כנגדו ואם תאמרו מים הללו
|| מה טיפן מיד רצים אחריו ואומ' לי דיקה
48 מעתה אין אתה צופה בעינים | שמא מזרעם של
מנשקי עגל אתה ואין אתה ראוי לראות פני
מלך ביופיו. | אם כן הוא בת קול יוצאת מהיכל
השביעי והכרח יוצא לפניו ואומ' ותוקע | ומריע
ותוקע לומ' להם יפה אמרתם בודאי מזרעו של
מנשקי עגל הוא ואינו | ראוי לראות פני המלך
5 ביופיו. ואינו זו משם עד ש[פ]מפציעין ראשו
במגורי | ברזל

409 §

בסימן הזה יהיה לדורות שלא יגלה אדם כפתח
היכל השישי ויראה | זיו אבנים וישאל ויאמר
מים הם שלא יבוא עצמו לירי סכנה מפני שאפי'
| לראות המלך ביופיו אינם משואלי' על זיו אויר
אבני שיש טהור שהיו | סלולות בהיכל לא היו
מכלין אותו אלא דנין אותו לכף זכות אינו ראוי |
10 לראות המלך ביופיו וכו' כז היכלות היאך
נכנס..

410 §

אמ' ר' עקיבא פלוני | אלמוני זכה ועמד בפתח
היכל השישי וראה זיו אויר אבנים ופתח פיו ב'
פעמים מים מים בהרפת העין חרבו את ראשו
ונהיו עליו יב אלפים מגורי | ברזל בסימן הזה
יהיה לדורות שלא יטעה אדם בפתח היכל
השישי ממלך | מלך וגו'.

411 §

אמ' ר' עקיבא כך יאירו אור פניו של יעקב
אבינו לפני | אדירדון יי אלהי ישראל אבינו
15 שבשמים וכך תקרב אהבת אהובים לפני |
הדדירון יי אלהי ישראל אבינו שבשמים תחת
עננים ועבים שמולפות דם | ובהיכל השביעי
אופני אורה מזלפת אפליטון ואפי' פלממן וקי
ואופן | כפול תוקע ומריע ותוקע לומ' כל מי
שהוא ראוי לראות המלך ביופיו | יכנס ויראה
ואם כן היו אופני גבורה מנפפין אותו וכרוכי
הוד מנשקי | אותו והחיות מנשאות אותו והנגה
20 מרקד לפניו והחשמל משורר | לפניו ורוח זיו

407 §

וארא | כעין החשמל שהוא מחזק ועומד ובורר
מיורדי מרכבה | בין מי שהוא ראוי לראות |
15 [ב]מלך ביופיו ובין מי שאינו ראוי לראות מלך
ביופיו את מי שהוא ראוי לראות מלך | ביופיו
היו נותנים בלבו כיון שאומ' לו הכנס לא היה
נכנס וחרין ואומ' לו | הכנס ומיד היה נכנס
והיו מקלסין אותו לומ' בודאי פלוני ראוי
25 לראות מלך ביופיו | ואת מי שאינו ראוי לראות
10 מלך ביופיו היו נותנים בלבו וכיון שאומ' לו
הכנס היה | נכנס מיד סוחטין אותו ומשליכין
אותו לתוך רגיוון גחלין

408 §

ופתח היכל השישי היה | גראה למי שטורדין בו
15 מאה אלף אלפים ריבי רבבות גלי ים ואין בו
אפילו ט(י)פה | אחת של מים אלא מאויר זיו
אבני שיש טהור שהיו סלולות בהיכל שהיה זיו
מראהם | גורא ממם והלא המשרתים עומדין
20 כנגדו ואם אמר המים האלה מה טיבן מיד | רצין
אחריו בסקילה ואומרים ריקה ממעשיו אין את
צופה בעיניך שמה מזרעם של // מנשקי עגל |
163 מנשקי עגל אתה ואין אתה ראוי לראות מלך
ביופיו אם כן בת קול יוצא מהיכל | השביעי
25 והכרח יוצא מלפניך ותוקיע ומריע לומר להם
יפה אמרתם בודאי | מזרעם של מנשקי עגל הוא
ואינו ראוי לראות את המלך ביופיו ואינו זו
משם | עד שמפציעין את ראשו בגריו ברזל

409 §

בסימן הזה יהיה לדורות שלא יטעה | אדם
5 בפתח היכל השישי ויראה זיו אויר האבנים
וישאל ויאמר מים הם שלא | יביא עצמו לירי
סכנה מפני שאפי' אינו ראוי לראות את המלך
ביופיו | ואינו שואל על אויר זיו אבני שיש טהור
35 שהיו סלולות בהיכל ולא היו מכלין | אותו אלא
דנין אותו לכף זכות לומר אינו ראוי לראות את
המלך ביופיו | בששה היאך נכנס

410 §

אמ' ר' עקיבא פלוני אלמוני זכה ועמד בפתח
היכל | השישי וראה זיו אויר אבנים ופתח
10 פיו שני פעמים ואמר מים מים כהרפ[?] | סת עין
45 חתכו את ראשו ונהי עליו אחת עשרה אלפי
מגורי ברזל בסימן הזה | יהיה לדורות שלא
יטעה אדם בפתח היכל השישי ויראה זיו אויר
אפנים וישאל | ויאמר מים הם שלא יביא נפשו
לירי סכנה יי מלך יי מלך יי מלך לעול' ועד..

411 §

אמר עקיבא כך יאירו אור פניו של יעקב אבינו
לפני אדירדון יי אלהי | ישראל אבינו שבשמים
15 וכך תתקרב אהבת עם אהוב לפני אדירדון יי
אלהי | ישראל אבינו שבשמים וניחת עננים ועבים
55 שמופות דם. ובהיכל | השביעי היו אופני אורה
מזלפת אפליטון ואפליטון נקי כפול תוקיע
| ומריע ותוקיע לומר כל מי שהוא ראוי לראות
מלך ביופיו יכנס ויראה ואם כן | היו אופני
60 גבורה מנפפין אותו וכרוכי הוד מנשקי אותו
והחיות מנשאות | אותו והנגה מרקד לפניו
20 והחשמל משורר ורוח זיו היה מנשה אותו

חייה מנשא אותו ומושיבין אותו לפני כסא הכבוד |

שמעלין אותו | ומושיבין אותו לפני כסא הכבוד

412§

והוא מסתכל ורואה את המלך עילום כמלך
עניו. כמלך נוח. כמלך || תמים. כמלך חסיד. כמ' 49
צדיק. כמ' קדוש. כמ' עלוב. כמ' טהור. כמ'
ברוך. | כמ' אהוב. כמ' נאה. כמ' נחמד. כמ'
מהולל. כמ' משוכח כמ' אדיר. כמ' | אמיץ כמ'
עריץ. כמ' זך. כמ' נקי. כמ' יחיד. כמ' מפואר.
כמ' מיוחד. | בו ולכל משרתיו והו כבודו.

413§

אמ' ר' עקיבא חוזר ותפוש לך שמות ד' | שרים 5
שומרים ד' פתחי היכלות. היכל גאון. היכל
רוממה. היכל | שררה. היכל נפלאות. ושמו
וחתומיה שם כל אחד ואחד את מראה | לו
חותמו והוא מכניסך להיכלו..

414§

ואלה שמות (ד') שרים שומרים ד' | פתחי היכלות
רגזאל יי' השר. רהיבירן יי' השר. שקדהואי יי' |
השר. סנסנאל יי' השר. אשרויליא יי' השר. 10
טטרוסי יי' השר. | שהריאל יי' השר.

415§

ואלה חותמיהם אבטח יי' אלהי ישראל. אזבונה
יי' | אלהי ישראל זהפטרי יי' אלהי ישראל
זבוריאל יי' אלהי ישראל אברגהו דר | יהו יי'
אלהי ישראל נתפרדאלו יי' אלהי ישראל
שתקייר יי' אלהי ישראל.

416§

על | היכל הראשון ממונה טטרוסי יי' השר שר
גאון שהוא מתגאה את | מלכו של עולם לפיכך
הוא ממונה בפתח היכל ו' מחותם את מראה | לו 15
חותם וטבעת שחקוק עליה נהפריאל יי' אלהי
ישראל אבינו שבשמים |

412§

והוא מסתכל ורואה כמלך עילום כמלך עניו |
במלך נוח במלך תמים במלך חסיד במלך צדיק
במלך קדוש במלך עליין במלך | טהור במלך
ברוך במלך זך במלך נקי במלך יחיד במלך
ברוך במלך מיוחד | בו ובכל משרתיו והו כבודו

413§

א' עקיבא חוזר ותפוש לך שמות | שבעת 25
השרים שומרי פתח שבעה היכלות הכל גאון
היכל רוממה היכל שררה | היכל נפלאות ושמות
וחתומיהן ושם כל אחד ואחד את מראה לו
חותמו והוא | מכניסך להיכלו

414§

ואלה שמות השרים המשמרים שבעה היכלות..
רגזאל יי' | השר רהיבירן יהוה השר שקדהואי יי'
השר | סנסנאל יהוה השר | אשרויליא יי'
השר טטרוסי יי' השר שחריאל יי' השר.. 30

415§

ואלה חותמיהן | אבטחן יי' אלהי ישראל אזבונה 30
יי' אלהי ישראל והפנוזי יי' אלהי ישראל || 163
זבוריאל יי' אלהי ישראל אברגהו דריהו יי' אלהי
ישראל | זבוריאל | והפדריאלו | יי' אלהי
ישראל שתקייר | יי' אלהי ישראל רגזאל יי' השר
אבטח יי' אלהי ישראל רהיבירן יי' השר אזבונה
יי' אלהי | ישראל שקדהואי יי' השר והפנוזי יי'
אלהי ישראל סנסנאל יי' השר זבוריאל יי' |
אלהי ישראל אשרויליא יי' השר אברגהו דריהו 5
יי' אלהי ישראל וטטרוסי יי' השר | והפדריאלו
יי' אלהי ישראל שחריאל יי' השר שתקייר יי'
אלהי ישראל שנקרא שמו אה | שתקייר יי' אלהי
ישראל

416§

על היכל הראשון היה ממונה רגזאל יי' השר ואר
| ורחות את מראה לו חותם וטבעת שחקוק
עליה אבטח יי' אלהי ישראל ומחתים | את אבינו
שבשמים על היכל השני היה ממונה והבירן יי'
השר את מראה | לו חותם וטבעת שחקוק עליה
אזבונה יי' אלהי ישראל אבינו שבשמים על | 10

5

10

15

417§

מפני מה שהריאל | יהוה השר ממונה על היכל 35
 של עולם כמותו לפיכך הוא ממונה בפתח היכל 20
 שביעי | היכל גאווה היכל רוממה היכל סררה
 היכל פרישות ומחותם את | מראה לו חותם
 וטבעת שחקוק עליה שתקיר יהוה אלהי ישראל
 || אבינו שבשמים שנקרא שמו שתקיר יהוה אלהי 24א
 ישראל אבינו שבשמים מיד רגזאל | יהוה תופס 25
 בידו ומשלימו לרחיבון יהוה. ורחיבון יהוה
 ל[ק]שקדה הוציא. | ושקדה הוציא יהוה
 לסג(ס) גאל יהוה. וסגסגאל יהוה
 לאשריווליא. ואשריווליא | יהוה לטרוסאי 30
 יהוה. וטרוסאי יהוה לשחריאל יהוה
 ושחריאל יהוה | מעלך ומושיבך בחיק אבטח 5
 יהוה אלהי ישראל. בחיק אבטח יהוה אלהי
 ישראל | בחיק זה[?] פנודיא יהוה אלהי ישראל.
 בחיק זביראל יהוה אלהי ישראל. בחיק | 35
 אבנרגהודריהו יהוה אלהי ישראל בחיק
 נתפדראל | יהוה אלהי ישראל. בחיק | שתקיר
 יהוה אלהי ישראל שנקרא שמו אה שתקיר
 (שתיקיר) יהוה אלהי ישראל שנקר | שמו
 שתיקיר יהוה אלהי ישראל אבינו שבשמים.
 יהוה מלך | יהוה | יהוה | מלך יהוה ימלוך לעולם 40
 ועד.

418§

שאל שאלתך. יהי רצון מלפניך יהוה | אלהי 45
 ישראל אלהינו ואלהי אבותינו מלך יושב על
 כסא רם ונשא סלול | על שכולו גאווה מתקן על
 עיטורי פאר רואה במעמקים צופה
 ובמסתרי(ם) | מבט במחשכים בכל מקום שם
 אתה בכל לבב ישנך וחפצך אין להמיר | ולא 50
 להשיב דברך ולא לאחר רצונך ולא מקום לנוס
 ממך ואין להסתר | ולהחבא מפניך אדון לכל 15
 המעשים חכם בכל הרוים מושל בכל הדורות |
 אל אחד אשר מעולמים מלך יחיד אשר לנצח
 נצחים סלה שליט על | העליונים | סלה | על 55
 התחתונים על הראשונים על האחרונים מי אל
 כמון | יהוה אלהי ישראל בעל גבורות. לפניך
 יהוה אלהי ישראל יכרעו | ויפולו | וישתחוו
 עליוני ותחתונים. לפניך יהוה אלהי ישראל
 יהדרו שרפים | ויביעו רגות. לפניך יהוה אלהי 20
 ישראל ירגו שרפים ויביעו רגות יהלל | כסא
 כבודך ולך יתן גאות ורבת עוז ותפארת לפניך
 יהוה אלהי ישראל | משרתיך יכתירו לך כתרים

417§

על היכל ז' היה | ממונה שהריאל י' השר שר
 גאווה מתנאה איתו מלכו של | עולם כמותו לפיכך
 הוא ממונה בפתח ז' היכל גאווה | היכל רוממה
 היכל שררה היכל נפלאות ומחותם את מראה | 15
 לו את חותמו וטבעת שחקוק עליה שתקיר י'
 אלהי | ישראל אבינו שבשמים שנקרא שמו אה.
 שתקיר י' | אלהי ישראל אבינו שבשמים. מיד
 הראשון תופס בידו | ומשלימו לשני והשני
 לשלישי והשלישי לרביעי והרביעי | לחמישי 20
 והחמישי לששי והששי לשביעי והשביעי | מעלך
 ומושיבך בחיק אבטח י' אלהי ישראל בחיק |
 אבטח י' אלהי ישראל. וכך עד בחיק שתקיר י'
 | אלהי ישראל | שר | שנקרא שמו אה שתקיר י'
 אלהי | ישראל. י' מלך י' מלך רגז' זמנ'.

417§

על היכל ז' היה ממונה שחריאל ה השר | שר
 גאווה מתנאה אותו מלכו של עולם כמותו לפיכך
 הוא / מ | ממונה בפתח היכל ז'. היכל גאווה. 10
 היכל רוממה. היכל | שררה. היכל נפלאות.
 ומחותם את מראה לו חותמו. וטבעת | שחקוק
 עליו שתקיר ה אלהי ישראל אבינו שבשמים
 שנקרא | שמוא[?]ה | שמוא[?]ה. שתקיר. ה אלהי
 ישראל אבינו מיד הראשון תופס | בידו ומשלימו
 לשני. השני לשלישי. והשלישי לרביעי. 15
 והרביעי | לחמישי. והחמישי לששי. והששי
 לשביעי. מעלך ומושיבך | בחיק. אבטח ה אלהי
 ישראל כ' עד בחיק שתקיר שנקרא שמו | אה
 שתקיר ה אלהי ישראל ה מלך ה מלך ה ימלוך
 לעולם ועד. | ז'מז'

418§

ג. שאל שאלתך || יהי רצון מלפניך יוי אלהי {??} 45א
 ישראל אלהינו ואלהי אבותינו |

418§

שאל שאלתך יהי רצון מלפניך ה אלהי ישראל
 | שתתענו | לחן ולחסד | אלהינו ואלהי אבותינו.

היכל (ר)ש(ב)ל(ע)שי היה ממונה שקדהוויי
השר ומראה לו חותם וטבעת שחקוק עליה |
זהפנוריי יי אלה ישראל אבינו שבשמים על
היכל רביעי היה ממונה סגסגאל | יי השר
ומחותם את מראה לו חותם וטבעת שחקוק
עליה ובוריאל יי אלה ישראל אבינו שבשמים
על היכל חמישי היה ממונה אשירוחליי יי אלה
ישראל | השר ומחותם את מראה | לו חותם
וטבעת שחקוק עליה ארדגהודריהן יי אלהי
ישראל אבינו שבשמים על | היכל שישי היה
ממונה עליו טטרוסיי יי השר שר גיאה שר גיאה
שהוא מתגאה את מלכו | לפיכך היה ממונה
בפתח היכל שישי ומחותם את מראה לו חותם
וטבעת שחקוק | עליה נהפדריאל יי אלהי
ישראל אבינו שבשמים

417§

על היכל ז' היה ממונה שחריאל יי השר שר
גאיה מתגאה אותו מלכו | של עולם כמזהו
לפיכך הוא ממונה בפתח היכל ז' היכל גאיה
היכל | רוממה היכל סררה היכל נפלאות
ומחותם את מראה לו חותמו | וטבעת שחקוק
עליה שחקייר יי אלהי ישראל אבינו שבשמים
שנקרא | שמו אה שחקייר יי אלהי ישראל אבינו
שבשמים מיד הראשון תופש | בידו ומשלימו
לשיניו והשיניו לשלישי והשלישי לרביעי
והרביעי לחמישי | והחמישי לשישי והשישי
לשביעי מעליך ומושיבך בחיק אבטח יי || אלהי
ישראל כו' עד בחיק שחקייר שנקרא שמי אה
שחקייר יי אלהי ישראל | יי מלך יי מלך וגו'
זמ'.

418§

שאל שאלתך יהי רצון מלפניך יי אלהי ישראל |
אלהינו ואלהי אבותינו

417§

על היכל שביעי היה ממונה | שחריאל יי השר
שר גיאה מתגאה אותו מלכו של עולם כמזהו
לפיכך הוא ממונה בפתח | שביעי היכל גאיה
היכל רוממה היכל סררה היכל נפלאות
ומחותם את מראה לו | חותם וטבעת שחקוק
עליה שחקייר יי אלהי ישראל אבינו שבשמים
שנקראו שמו אה | שחקייר יי אלהי ישראל אבינו
שבשמים מיד הראשון תופש בידו ומשלימו
לשיניו ושני לשלישי ושלישי לרביעי והרביעי
לחמישי והחמישי לשישי והשישי לשביעי
ושביעי מעליך ומושיבך בחיק אבטח יי
אלהי | ישראל בחיק אבטח יי אלהי ישראל
בחיך נהפנוריי יי אלהי ישראל בחיק ובוריאל | יי
אלהי ישראל בחיק אברגהודריהן יי אלה
ישראל בחיק גהפדריאלי יי אלהי ישראל |
בחיך שחקייר שנקרא שמו שחקייר יי אלהי
ישראל יי מלך יי מלך וגו' זמנין תלתא

418§

שאל שאלתך | יהי רצון מלפניך ה' אלהינו
ואלהי אבותינו

וישירו לך שיר חדש. וימליכך נצח ותקרא |
אחד לעולם ועד. לפניך יברכו לפניך ישבחו
לפניך יפארו לפניך | ירוממו לפניך ידו כי
אתה אלהי ישראל גבור חיל ורב להושיע. |
25 קלושם סרניקם חוכמדרתא אמדמירון
אשפשפירון הדידירון אבירלון | נפספירון
יגבהיה הומליה והושוהוהוהוה חלפיה הוטליה
שוטרביאל | יהוה גאה. והריאל אוריאל אפיאל
גבריאל נוריאל פנאל שרפיאל. רגואל | יהוה
10 השר. רהיבירון יהוה השר. שקדהוויא יהוה
השר. סגנסנאל | יהוה השר. אשריולר
אשריוליא יהוה השר. טטרוסיא יהוה השר |
30 שהריאל יהוה השר.

419§ 15

אבטח יהוה אלהי ישראל. אבוגה יהוה אלהי |
ישראל. והפנוריא יהוה אלהי ישראל. ובריאל
יהוה אלהי ישראל. אבד | גהוריהו יהוה אלהי
ישראל. נתפכראילי יהוה אלהי ישראל. אה
20 שחקיר | יהוה אלהי ישראל. ברודירון יהוה
הדר טוב הדר טהור הדר זיו | אדירירון
הדירירון אבינו שבשמים שתני לחן לחסד
ולרחמים | ולכבוד לפני כסא כבודך ובעניי כל
35 משרתיך ובעניי כל רואי ותוקק | לי את (כל)
משרתיך. לעשות כך וכך האל הגדול הגבור
והנורא החזק | והאמין האדיר והאביר. דהיי צח
25 ואדום דגול מרבכה. | ראשו כתם פז קצוצותיו
תלתלים שחורות כעורב (ש). עניו (ש) כיונים |
על אפיקי מים רחצות בחלב יושבות על מלאת
30 (ש). לחיו (ש) כעורגות | הבושם מגדלות מרקחים
שפתותיו שושנים נוטפות מור עובר (ש). ידיו
גלי זהב ממלא כתר מעיו עשת שג מעספי.
שוקיו || עמודי שש מים על אר פז מראהו כלבנה
בחור כארזים. חכו ממתקים | וכלו מח זה דודי
35 זה ריעי יהיה יה יה יה יה יהיה החזק
והאמין | גדול וגבור נורא אדיר ואביר יה יה יה
יה יה יה יה יה יה יה חסין | ותקף מישדנך
(מישדנך) השר טחף טוב טהור יה יה יה חסין
יה ק'ק' | יהוה צבאות בשם מלאך. יופיאל |
5 שהוא הדר מרום וך נקי. ויחד | מרשות מלכו.
ובשם סרניאל שהוא משרי המרכבה. ובשם
שהדריאל | שהוא שר אהוב. ובשם חסדיאל
שנקרא לגבורה שש שעות בכל יום | (זכ)ריאל
יהוה השר. | במשנה הזאת מוכה אותה בכל יום
45 אחרי תפילה.

420§

א' ר' ישמעאל על מישק השר שהוא קורא |
מנחשה שאין כל | בריאה | בירייה בכל
10 המשרתים שיקרא אותו בשם הזה ואת קוראו
מנחשה | מפני שהוא להדריקן הדר טוב הדר
טהור הדר זיוא אוריה אור | יגיה פנהויה יה יה
יהוה אלהי ישראל. והוא עומד בפתח ראשון |
ומשמש בשער הגדול כשראיתיו ושרפו ידו.
15 והייתי אומר בלא ידיים | ובלא רגלים. עד
שנראה פני | יון השר אחד ממשרתי עליונים |
לפני כסא הכבוד נוכח דבר שרפיתיש שרפים
ששמו כשמו. ושם | אחד הוא. והוא עומד מכסא
הכבוד ומתקן הכסא ומלביש | את החלוק
ומהדר את החשמל ופ(ו)תח שער ישועה
20 להראן | חן וחסד לכל העולין למרכבה בין בחור
בין בתולה בין נער בין | איש בין אשה בין גוי בין

419§

אבטח. עד שתקיר יי' אלהי ישראל שתתניני לחן
ולחסד | לפני כסא כבודך ובעניי כל משרתיך
ותוקק לי את | כל משרתיך לעשות כך וכך האל
הגדול הגבור והנור | החזק האמין | האדיר
5 והאביר דודי צח ואדום וג' צבאות. | ראשו כתם
פז וג' צבאות. עניו כיונים וג' צבאות | לחיו
כער | גת. וג'. צבאות. ידיו גלילי וג'. צבאות.
| שוקיו עמודי שש וג'. צבאות. חכו ממתקים
| וכלו מחמד' | זה דודי זה ריעי טחון טוב טהור
10 יה יה יה יה | חסין יה. ק'ק' יי צבאות.
המשנה הזו שנה | אותה בכל יום אחר תפילה.

419§

אבטח. עד שתקיר יי' אלהי ישראל שתתניני לחן
ולחסד | לפני כסא כבודך ובעניי כל משרתיך
ותוקק לי את | כל משרתיך לעשות כך וכך האל
הגדול הגבור והנור | החזק האמין | האדיר
5 והאביר דודי צח ואדום וג' צבאות. | ראשו כתם
פז וג' צבאות. עניו כיונים וג' צבאות | לחיו
כער | גת. וג'. צבאות. ידיו גלילי וג'. צבאות.
| שוקיו עמודי שש וג'. צבאות. חכו ממתקים
| וכלו מחמד' | זה דודי זה ריעי טחון טוב טהור
10 יה יה יה יה | חסין יה. ק'ק' יי צבאות.
המשנה הזו שנה | אותה בכל יום אחר תפילה.

420§

אמר ר' ישמעאל על מי | שתק כשר שהוא קורא
מנהישה שאין בריה בכל משרתים | ש |
שיקראינו כזה השם ואת קורא אותו מנהישה
מפני שהוא | שני להדריקן הדר טוב הדר טהור
30 הדר זיו אוריה יה יה || אלדי ישראל. והוא
עומד על פתח ראשים ומשמש בשער | הגדול
וכשראיתיו ושרפו ידו והייתי עומד בלא ידיים
ורגלים | עד שנראה לי פני יון השר ממשרתי
עליונים והוא עומד | לפני כסא הכבוד נוכח
דבר דיבר שרפ' ששמו כשמו ושם | אחד הוא.
5 והוא עומד מכסא הכבוד ומתקן את הכסא
ומלביש | את החלוק ומהדר החשמל ופוחת
שערי שועה להדראן חן | וחסד ורחמים בעניי
כל רואיו וכל הרואים אותו בין בחור | בין
בתולה בין נער בין זקן בין איש בין גוי בין אמה

420§

אמר ר' ישמעאל על מי | שתק כשר שהוא קורא
מנהישה שאין בריה בכל משרתים | ש |
שיקראינו כזה השם ואת קורא אותו מנהישה
מפני שהוא | שני להדריקן הדר טוב הדר טהור
30 הדר זיו אוריה יה יה || אלדי ישראל. והוא
עומד על פתח ראשים ומשמש בשער | הגדול
וכשראיתיו ושרפו ידו והייתי עומד בלא ידיים
ורגלים | עד שנראה לי פני יון השר ממשרתי
עליונים והוא עומד | לפני כסא הכבוד נוכח
דבר דיבר שרפ' ששמו כשמו ושם | אחד הוא.
5 והוא עומד מכסא הכבוד ומתקן את הכסא
ומלביש | את החלוק ומהדר החשמל ופוחת
שערי שועה להדראן חן | וחסד ורחמים בעניי
כל רואיו וכל הרואים אותו בין בחור | בין
בתולה בין נער בין זקן בין איש בין גוי בין אמה

5

10

15

20

25

30

35

40

45

50

55

60

419§

אבטח יי' כו' עד אה שתקיר יי' אלהי ישראל
שתנינו | לחן ולחסד ולרחמים לפני כסא כבודך
עני כל משרתים יתוקק לי כל | משרתים
לעשות כך וכך האל הגדול הגבור והנורא החזק
והאמין האדיר | והאביר צח ואדום וגו' צבאות
ראשו כתרם פז וגו' צבאות עניו כיונים | וגו'
צבאות לחיו וגו' צבאות ידיו וגו' צבאות שוקיו
וגו' חכו ממתקים(ם) | וכולו מחמדים זה דודי זה
רעי טחון טוב טהור יה יוד יה חסין יה | קקק
יי' צבאות.. המשנה הזאת שונה אותה בכל יום
אחר תפלה.. |

אטבח יי' אלהי ישראל אובונה יי' אלהי ישראל
לכולהו | עד שנקרא שמו שתקיר יי' אלהי ישראל
שתנני לחן ולחסד ולרחמים לפני כסא כבודך
ותנני | לחן ולחסד ולרחמים בעיני משרתך
ותוקק לי את (כל) משרתך לעשות כך וכך
האל הגדול | הגיבור והנורא החזק והאמין
האדיר והאביר דודי צח ואדום וגו' צבאות
ראשו כתרם פז וגו' צבאות עניו וגו' צבאות לחיו
וגו' צבאות ידיו וגו' צבאות שוקיו וגו' צבאות
חכו וגו' | ממתקים וכולו מחמדים זה דודי זה
רעי טחון טוב טהור יה יוד יה חסין יה // 30
קדוש | יה קדוש קדוש קדוש יי' צבאות מלא כל
הארץ כבודו... המשנה הזו בכל יום אחר |
תפילה

420§

אמ' ר' ישמעאל על מי שתק השר שהוא קורא
אותו מנהישה שאין | בריה בכל משרתים
שיקראו בשם הזה ואת קורא אותו מנהישה |
מפני שהוא שני להררירן הדר טוב הדר טהור
הדר זיו אוריה יה יה | אלהי ישראל הוא עומד
על פתח ראשים ומשמש בשער הגדול
וכשראיתיו(1) | כשרפו ידי והייתי עומד בלא
ידים ורגליים עד שנראה לי פני יון השר | 15
ממשרתי עליונים והוא עומד לפני כסא הכבוד
נוכח דבר דיבר שרפים | ששמו כשמו ושם אחד
הוא והוא עומד מכסא הכבוד ומתקן את הכסא |
ומלביש את החלוק ומהדר החשמל ופותח שער
ישועה להראו חן חסד | ורחמים בעיני כל רואיו
וכל הרואים אותו כן בחור בתולה כן גער כן |
זקן כן איש כן גוי כן אמה כן ישראל ירצו

אמר ישמעאל אמרו עליו על מי שתק השר
שהוא קורא אותו מנהישה שאין | בדוק בכל
משרתיו שיקרא אותו בשם ואת קורא אותו
מנהישה מפני שהוא שני להררירן | הדר טוב
הדר טהור הדר זיו או אודיה יה יי' אלהי
ישראל עומד הוא בפתח | הראשון | ב | ומשתמש
בשפר הגדול וכשראיתיו ושרפו ידי ורגלי
והייתי אומר בלא ידיים ובלא | רגליים עד שנראה
לי פניו השר שהוא ממשרתי עליונים והוא
עומד לפני כסא כבוד | טומח דירטוטפוס ששמו
כשמו ושם אחד הוא והוא עומד בכסא הכבוד
מתקן את הכסא | ומלביש את החלוק ומהדר
החשמל ופתח שער ישועה להראו חן חסד
ולרחמים בעיני | כל רואיו וכל הרואים אותו בין
בחור בין בתולה בין גער בין זקן בין איש בין

ישראל בין עבד בין אמה ירצו לקראתו ויהיו
לי שלום וירצו בטובתו וישמחו לפרנסתו. בין
בטובתו בין שלא בטובתו.

אמה בין ישר' ירצו | לקראתו ויהבו לשלמו
וירצו בטובתו וישמחו לפרנסתו | בין בטובתו
ובין שלא בטובתו.

בין ישראל | ירצו לקראתו ויאבהו לשלמו
ולרצו בטובתו וישמחו | ב | בפרנסתו בין
בטובתו בין שלא בטובתו.

421§

אמר עופאל השר כל שהוא מבקש להתפלל
תפילה זו ולהתכונן במעשה יוצרו זכור לו אות
אחת מן האותיות | הללו שוב איני נפנה לא
לימיני ולא לשמאלי עד שאפנה לא עש(ה) | לי
25 חפצי. וכל שהוא מספר עליו לשון הרע מיד אני
מכה ואפי' | מן(ש)חיתו חוץ מן מלאך שהוא
שליח מלך הכבוד. הי יוד | געוה ססיה אלפף
(מ)אחובים יסרונים הא מליים יהו יהו איהו |
יה. האל הגדול הנבור והנורא הכבוד והחזק
שהוא נעלם | ל(מ)עני | כל בריות ונסתר
15 ממלאכי השרת ונגלה לו לר' עקיבא במעשה(ה) |
מרכבה לעשות את חפצו ה'ה' כל הנקרא
בשמי ולכבודי | ב? | בראתיו. קן יעשה חפצי
ורצוני ובקשתי וכל שאלתי א'א'א'ס' | יהוה
20 מלך יהוה מלך יהוה ימלוך לעולם ועד.

421§
אמר עופאל כל מי שהוא מבקש להתפלל
התפילה הזאת ולהתכונן | במעשה יוצרו זכור לו
אות אחד מן האותיות האילו | שוב אינו נפנה לו
לא' לימינו ולא לשמאלו עד שאפנה | ואעשה לו
את חפצו וכל מי שהוא מספר עליו לשון | הרע
10 מיד אני מכה אותו ומשחיתו חוץ ממלאך שהוא |
שליח מלך הכבוד. הי יוד אלף הי יוד געיה
ססיה | אלפף חוש משיים הא איהו רוק ויו הי
והי | אבדור הים מאהובים יסא ניס הא מליים
יהו | יהו א' היי | הא | הא האל הגדול הנבור
והנורא הכבוד | והחזק | והחזק שהוא נעלם מעיני
15 כל הבריות ונסתר | ממלאכי השרת ונגלה לו לר' |
עקיבא במעשה | מרכבה לעשות חפצו. ה'ה' |
כל הנקרא בשמי כך | יעשה רצוני חפצי ובקשתי
וכל שאלתי א'א'א' סלה. יי' מלך יי' מלך. וגו'.

421§
אמר עופאל | כל מי שהוא מבקש להתפלל
התפילה הזאת ולהתכונן במעשה | יוצרו זכור לו
אות אחת מן האותיות האילו | שוב איני נפנה | לא
לימין ולא לשמאל עד שאפנה ואעשה לו כל
חפצו. וכל מי | שהוא מספר עליו מיד אני מכה
15 אותו ומשחיתו חוץ ממלאך | שהוא שליח מלך |
הכבוד הי נור יוד אלף הי יוד געיה ססיה |
אלפף חוש משייהא איהו דוקוניהו והי הי
אברר הדס | מ | מאהובים יסא ניס הא מליים
יהו יהו אה אי היי הא האל | ה | הגדול הנבור
והנורא הכבוד והחזק שהוא נעלם מעיני כל | ה |
הבריות ונסתר ממלאכי השרת ונגלה לו לר' |
20 עקיבא במעשה | מרכבה לעשות חפצו ה'ה' |
כל הנקרא בשמי כך יעשה חפצי | ו | ובקשתי
וכל שאלתי אמן אמן סלה. ה מלך ה מלך ה
ימלוך | ל | לעולם ועד.

422§

אמר עקיבא כשפרשתי | מידת עליית וירידת
מרכבה הזאת קבעו לי ברכה בכל יום | בב' |
שלמעלה ובב' שלמטה.

422§
אמר ר' עקיבא | כשפרשתי מידת עליית וירידת |
20 מרכבה הזאת קבעו לי ברכה בכל יום | יום
בבית | דין של מעלה ובית דין של מטה.

422§
אמר ר' עקיבא כשפרשתי מידת עליית | וירידת
מרכבה הזאת קבעו לי ברכה בכל יום | יום
בב' של | מעלה ובב' של מטה בכל יום | יום.

423§

ועוד אר' עקיבא נדמה לי בת קול | מתחת כסא
הכבוד ידד שמצטער במידת עליית וירידת
המרכב(ה) | לפני קבעתי לי ברכה שלש פעמים
בכל יום | יום ובב' שלמעלה | ובב' שלמטה
הבית שישנים בו. אותו אם נפל שם אור או |
35 חבלה אני פודיהו. וכל הישנים עמו. לפי שאני
אוהבו ופודהו | אני.

423§
ועוד אר' עקיבא | נדמה לי בת קול מתחת כסא
הכבוד ואמרה לי ידי' | שמצטער במידת
עליית וירידת המרכבה לפני | קבעתי לי ברכה
46 ג' פעם | בכל יום | יום בבית דין של | מעלן ובית
דין של מטה והבית ששונים אתו בו אוהב | אני
אתו ופודהו אני.

423§
ועוד אמר ר' עקיבא | מה לי בת מה לי בת קול
25 מתחת כסא הכבוד ואמרה לי ידי' | שמצטער
בירידת ועליית המרכבה לפני קבעתי לו
ברכה ג' פעמי' | בכל יום | יום בב' של מעלה ובב' |
של מטה והבית ששונים | אותו בו אני אוהב אותו
ופודהו אני.

424§

אמר עקיבא כל מי שמבקש לשנות משנה זו
ולפרש | השם בפירושו ישב בתענית ארבעים
25 יום ויניח ראשו בין ברכיו עד שהתעני | שולטת
בו וילחש לארץ ולא לשמים ותשמע ארץ ולא
שמים ואם נער | הוא יאמר עד שלא יוציא זרע
אם בעל אשה הוא יהיה נכון לשלש | ימים. שנ'
והיו נכונים לשלש ימים וגו'. ואם לחבירו הוא
45 אומר יאמר | לו אות אחת מן הראשונה אות
אחת מן האחרונה ואל חזונו | שלא יטעה
ויחריב עולמו של הקב"ה | ואם בקש לנסותו
ניסוהו פעם | אחת ולא שתיים ניסוהו. וידקדק בו
כשהוא מנסה כדי שלא יטעה | ויחריב עולמו
של הקב"ה. | ואם בקש לנסותו | ידקדק בו ויהיה
רגיל בו. | מחדש לחדש ומשנה לשנה | קלשלים
10 יום קודם ראש השנה מראש | חודש אלול עד
יום הכיפור' כדי שלא יספיק עליו סטן ופגע רע
| השנה כולה.

424§
אמר עקיבא כל מי שהוא מבקש | לשנות את
המשנה הזאת ולפרש השם בפירושו | ישב
5 בתענית מ' יום ויניח את ראשו בין ברכיו עד |
שהתענית שולטת בו וילחש לארץ ולא לשמים
ותשמע | הארץ ולא שמים. ואם נער הוא יאמר
עד שלא | יוציא זרע. ואם בעל אשה | ה | יהיה
נכון לשלש | ימים. שנ' והיו נכונים לשלש ימים.
10 ואם לחבירו הוא | אומר יאמר לו אות אחת מן
הראשונה ואות אחת | מן האחרונה ולא יזווג לו
זו | עם זו שלא יטעה ויחריב | את העולם עולמו
של הקב"ה. אם ביקש לנסותו ניסוהו | פעם אחת
ואל ניסוהו שתיים וידקדק בו כדי שהוא | מנסוהו
כדי שלא יטעה ויחריב | את | עולמו של הקב"ה |
15 ו | ויהא רגיל בו מחדש לחדש ומשנה לשנה | ל'
יום | קודם ראש השנה מראש חודש אלול עד יום
כפורים | כדי שלא יספיק עליו סטן ופגע כל
השנה כולה.

424§
אמר ר' עקיבא כל | מי שמבקש לשנות את
המשנה הזאת ולפרש השם בפירושו | ישב
30 בתענית מ' יום ויניח בין ברכיו עד שהתענית
שולטת | בו | בו ויחלש לארץ לא לשמים |
ותשמע הארץ ולא השמים. ואם נער | הוא יאמר
על שלא יוציא זרע ואם בעל אשה הוא יהיה
נכון | ל' | ימים שנ' והיו נכונים לשלש ימים. ואם
לחבירו הוא אומר יאמר | לו אות אחת מן
הראשונה | ואות אחת מן האחרונה | ולא יזווג לו |
5 זו עם זו שלא יטעה ויחריב עולמו של הקב"ה | בקש
לנסותו. ונסוהו | פעם אחת ולא ינסוהו שתיים
וידקדק בו כדי שלא יטעה ויחריב | עולמו של
הקב"ה ויהיה רגיל מחדש לחדש ומשנה לשנה | ל'
יום | קודם ראש השנה מראש חודש אלול עד
יום הכיפורים כדי שלא | יספיק עליו שטן ופגע
רע כל השנה כולה.

לקראתו ויאהבוהו לשלמו | וירצו בטובתו
וישמחו בפרנסתו בין בטובתו בין שלא בטובתו

אשה | בין גוי בין אמה בין ישראל ירצו לקראתו
ויאהבו לשלמו וירצו בטובתו וישמחו |
בפרנסתו בין בטובתם ובין שלא בטובתם

421§

אמ' | ענפאל כל מי שהוא מבקש להתפלל
התפלה הזאת ולהתבונן במעשה(ה) | יוצרו זכור
לו אות אחת מן האותיות האלו שוב אינו נפנה
לא לימין || ולא לשמאל עד שאפנה ואעשה לו
את חפצו וכל מי שהוא מספר עליו | מיד אני
מכה אותו ומשחיתו חוץ ממלאך שהוא שליח
מלך הכבוד הי' | גור יוד אלף הי' יוד געיה ססיה
אלפף תחש משיסהא איהא דורך | הי' והי' הי'
אברר היס מאהובים יסא גיט הא מליים יהו יהו
איהי הה | האל הגדול הגבור והנורא הכביר
והחזק שהוא נעלם מעיני כל הבריות | ונסתר
ממלאכי השרת ונגלה לו לר' עקיבא מעשה
מרכבה לעשות | חפצו כל הנקרא בשמי כך
יעשה חפצי ובקשתי וכל שאלתו א"א סלה. | יי'
מלך יי' מלך וגו'.

אמר ענפאל כל מי שהוא | מבקש להתפלל את
התפילה הזאת ולהתבונן במעשה | יוצרו זכור
לנו אות אחת מן | האותיות האלו שוב אינו נפנה
לא לימין ולא לשמאל עד שאפנה ואעשה לו
את חפצו | וכל מי שיאמר שהוא מספר עליו
לשון הרע מיד אינו מכה אותו ומשחיתו חוץ מן
מלאך | שהוא שליח מן? הכבוד. היא הי' געיה
פסיה אלפף תחש משיסהא אי' מא ריק ון | הי'
והי' אברר והיס מאהובים יפ"א מסהא מליים
יהו והו אי' הי' | הא | הה האל | הגדול הגיבור
והנורא הכביר החזק שהוא נעלם מעיני כל
הבריות ונסתר במלאכי | השרת ונגלה לו לר'
עקיבא במעשה מרכבה לעשות חפצו הדא היא
דכתי' כל הנקרא | בשמי גו' כך יעשה רצוני
וחפצי ושאלתי וכל בקשתי | ואמן סלה יי'
מלך יי' מלך? וגו' | ומנין תלתא..

20

422§

אמ' ר' עקיבא כשפרשתי מדת עליית וירידת
מרכבה הזאת קבעו לי ברכה בכל יום ויום
בכ"ד של מעלה ובכ"ד של מטה | בכל יום ויום.

אמר' עקיבא כשפרשתי מידת עלי(ת) וירידת
המרכבה הזאת קבעו לי | לי ברכה בכל יום ויום
בבית דין של מעלה ובבית דין של מטה ועו'
אמר'

25

423§

ועו' אמ' ר' עקיבא כמה לי | כת לי | יצתה' בח
קול מתחת כסא | הכבוד ואמרה לי ידירי
שמצטער בירידת ועליית המרכבה לפניו
קבע(תי). | לו ברכה ג' פעמי' בכל יום בכ"ד של
מעלה ובכ"ד של מטה והבית ששונים | אותו
אוהב אני אותו ופודהו אני.

עקיבא | נמה לי בת קול מתחת כסא הכב(ו)ד
ואמרה לי ידירי שמצטער גמדת עליית וירידת
המרכבה | לפני קבעתי לי שלשה פעמים בכל
יום בבית דין של מעלה ובבית דין של מטה
והבית ששונים | אותו אוהב אני אותו ופודהו
אני

35

424§

אמ' ר' עקיבא כל מי שהוא מבקש | לשנות את
המשנה הזאת ולפרש השם בפרשו ישב בתענית
מ' יום | ויניח בין ברכיו עד שהתענית שולטת בו
ויחלש לארץ לא לשמים | ותשמע הארץ ולא
שמים ואם נער הוא יאמרו עד שלא יוציא זרע
ואם | בעל אשה הוא יהיה נכון לשלשת ימים שו'
והיו נכונים לשלשת ימים. | ואם לחבירו הוא
אמרו יאמר לו אות אחת מן הראשונים ואות
אחת | מן האחרונים ולא יזווג לו (זו) עם זו שלא
יטעה ויחריב עולמו של הקב"ה | בקש לנסותו
ינסהו פעם אחת ולא ינסהו פעמים וידקדק בו
כדי שלא | יטעה ויחריב עולמו של הקב"ה
ויהיה רגיל בו מחדש לחדש ומשנה | לשנה ל' יום
קודם ראש השנה מראש חודש אלול עד יום
הכפורים || כדי שלא יסטי' עליו שטן ופגע רע
כל השנה כולה..

א' עקיבא כל מי שהוא מבקש לשנות את |
המשנה הזו ולפרש את השם הזה בפירושו ישב
בתענית ארבעים יום ויניח את ראשו | בין ברכיו
עד שהתענית שולטת בו ויחלש לארץ ולא
לשמים ותשמע הארץ ולא שמים | ואם נער הוא
יאמר עד שלא יוציא זרע ואם בעל אשה הוא
יהיה נכון לשלשה | ימים שו' היו נכונים לשלשת
ימים אל תיגעו אל אשה ואם לחבירו הוא אומרו
יאמר לו | אות אחת מן הראשונה ואות אחת מן
האחרונה ואל יזווג זו עם זו כדי שלא יטעה |
ויחריב את עולמו של הקב"ה ואם בבית
האסורין הוא חבש בשביל נפשו שלא תאבד
יאמרו || ביום ואל יאמרו בלילה האומרו כדי
שלא יטעה ויחריב עולמו של הקב"ה ואם בקש
אותו | לנסותו ינסהו פעם ראשונה ואל ינסהו
שנייה וידקדק בו כשהוא מנסהו כדי שלא | יטעה
ויחריב עולמו של הקב"ה ויהיה רגיל בו מחדש
לחדש ומשנה לשנה שלוש יום | קודם ראש
השנה מראש חודש אלול עד יום הכיפורים כדי
שלא יטשן עליו שטן ופגע | כל השנה כולה..

5

425§

א'ר ישמעאל סח לי סוריא שר הפנים שאני |
מגלה לך כל. והמגלה אותו למי שאינו הגון
נטרד מן העולם הזה | ומדורותיו במדור התחתון
בניהגם.

5

426§

א'ר ישמעאל סח לי עזעועיה | שר הפנים כל מי
שהוא מוזהר בספר הזה ומטהר את עצמו | 15
מלאכים אראלים גדודים שרפים כוכבים
ומולות ואופנים וכסא | הכבוד הכל אלהים
אותם וצדיקים וישרים ואבות העולם |
מתפללים בעד חיותן ומנחלים אותם גן עדן.

15

426§

א'ר ישמעאל. סח לי סוריא שר הפנים | כל מי
שהוא מוזהר | בספר הזה ומטהר עצמו מלאכים | 20
אראלים גדודים | ושרפים כרובים ואופנים
וכסא כבוד אלהים אותו | וצדיקים וישרים
ואבות עולם מתפללים בעד | חיותו ונחלתו אותו
גן עדן. ||

425§

אמר ר' ישמעאל | סח לי סוריא שר הפנים שאני | 10
מגלה לך רז זה וכל המגלה אותו | למי שאינו
הגון עורר מעולם הזה ומדורותיו כמדור
התחתון | בניהגם.

426§

א'ר סח לי סוריא כל שהוא נזהר בספר הזה |
ומטהר עצמו מלאכי גדודי שרפי כרובי
ואופני וכסא / | הכבוד אלהים אותו וצדיקי
וישרים ואבות עולם מתפללים | בעד חיותו | 15
ונחלתו אותו גן עדן

M22

M22

427§ 20

אדריאל אומר הודו ליי כי טוב כי לעולם חסדו | מיכאל אומר הודו לאילהו
אלהים כי לעולם חסדו | געריאל אומר הודו לאדוני האדונים כי לעולם חסדו
| דורשיאל אומר לעושה נפלאות גדולות לבדו כי לעולם חסדו | הדריאל אומר
לעושה השמים בתבונה כי לעולם חסדו | ועריאל אומר לרוקע הארץ על המים
כי לעולם חסדו | זכריאל אומר לעושה אורים גדולים כי לעולם חסדו | חניאל
אומר את השמש לממשלת ביום כי לעולם חסדו | טהוריאל אומר ואת הירח
וכוכבים למשלות בלילה כי לעולם חסדו | ידידיה אומר למכה מצרים
בבכוריהם כי לעולם חסדו | כרוביאל אומר ויוצא ישראל מתוכם כי לעולם
חסדו | להטיאל אומר ביד חזקה ובזרוע נטויה כי לעולם חסדו | להכיאל אומר
והעביר ישראל בתוכו כי לעולם חסדו | נוצריאל אומר ויער פרעה וחילו בים
סוף כי לעולם חסדו | סוריאל אומר למוליך עמו במדבר כי לעולם חסדו | 25
סרפיאל אומר למכה מלכים גדולים כי לעולם חסדו | עשאל אומר ויהרוג
מלכים אדירים כי לעולם חסדו | פקדיאל אומר לסיחון מלך האמורי כי
לעולם חסדו | צרוהאל אומר ולעוג מלך הבשן כי לעולם חסדו | קדושיאל
אומר ונתן ארצם לנחלה כי לעולם חסדו | רומיאל אומר ונחלה לישראל עבדו
כי לעולם חסדו // שומריאל אומר || שומריאל אומר שבשפלינו וזכר לנו כי
לעולם חסדו | שמכיאל אומר ויפקינו מצרינו כי לעולם חסדו | תרכיאל אומר
וניתן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו | תהפיאל אומר הודו לאל השמים כי
לעולם חסדו | ושלם ספר מעשה מרכבה | 30
40

428§

תהלה לדגול מרכבה ברוך | הנותן ליעף כח א'א' ס'ס' | בשם יהוה נעשה ונצליח
אמן. |

429§ - 832

מעשה בראשית | בראשית ברא אלהם אל תיקרהו בראשית אלא ברא שית וכן
| את מוצא שכבראשית ששה אותיות הם שבהם | נבראו שמים וארץ שנא' כי
[?](ב'י'ת [ה] [יהוה] צור עולמים יה שנים יהוה ארבעה הרי ששה | הא למדת

50

440§ - 745

ובארץ התחתונה יש שם חיות הקדש ואופנים | וכסא הכבוד ורגלי השכינה
עלגבי ראשיהם שנ' וארא החיות והנה | אופן אחד בארץ וגו' כשם ששכינתו
למעלה כך שכינתו למטה. || שנ' כסה שמים הודו ותהילתו מלאה הארץ. וכת'
השמים כסאי | יהא'רץ' הרום רגלי. אלף אלפי אלפים וריבי רבבות מלאכי
60 | חשרת מקיפין | ועומדין בכל מיני שבה ובכל מיני קילוס חביבות רגלי השכינה |
שנ' ותהילתו מלאה הארץ

O1531

425 §

אמ'ר ישמעאל סח לי סורי'א שר הפנים כל
שהוא נזה? שאני מגלה לך רז הזה וכל המגלה
אותו למי שאינו הגון נעדר מעולם הזה ומדורתו
במדור התחתון בגיהנם.

426 §

אמ'ר אמ'ר ישמעאל | סח לי סורי'א כל שהוא
נזהר בספר הזה ומטהר עצמו מלאכים גדודים |
שרפים כרובים ואופנים וכסא כבוד אוהבים
אותו וצדיקים וישרים ואבות | עולם מתפללין
בעד חנותו ונחלין אותו גן עדן

425 §

אמ'ר ישמעאל שח סורי'א שר הפנים שאני
מגלה לך כל | והמגלה אותם למי שאינו הגון
נטרד מן העולם הזה ומן העולם הבא ומדורתו
במדור התחתון של גיהנם

426 §

אמ'ר ישמעאל שח לי | ש' סורי'א שר הפנים כל
מי שהוא | מוחרר בספר הזה ומטהר ומקדש
עצמו מלאכים ארואלים גדודים שרפים כרובים |
ואופנים וכסא הכבוד אוהבין אותו וצדיקים
וישרים ואבות העולם מתפללין בעד | חיותו 10
ונחלין אותו גע עץ חסל.

M22

M22

438 §

ולמה נקראו המים הבוכים | לפי שבשעה שפילג הקב"ה את המים מהם לקח 30
למעלה ומהם לקח למטה היו בוכין // ומרגשין ומוללין וצוחין 166
ומקרחין ואומרים אוי לנו למה לא זכינו לעלות להיות למעלה | לפני שכינתו
של הקב"ה קרוב ליוצרינו מה עשו העלה פניהם ובקע והתהומות [ובקעו
התהומות] | ובקשו לעלות למרום עד שגער בהם הקב"ה וכיבשן תחת כפות
רגליו שנא' כה אמר | ה' הנותן בים דרך ובמים עזין נתיבה וא' גוער בים
ויבשהו.. אמר להם | הקבה הואיל ועשיתם כן לכבודי א'ל אף להם רשות למים 5
העליונים לומר שירה | לפני עד שיש לי מכס רשות שנא' מקולות מים רבים
אדירים וכ' אלא מקול שירה | שאמרו במים רבים ואחר כך נטלו מים
העליונים רשות ואמרו אדיר במרום ה' | לפיכך נקראו מים הבוכים

439 §

ומים הבוכים תלויין [למ] ועומדין למעלה מן הארץ | התחתונה וארץ המים
שמים התחתונה רקועה על המים והמים עומדין על העמודי' | ועומדין עומדין 10
על הרי ברד והרי ברד עומדים אל אוצרות שלג ואוצרות שלג על | המים של
אש והמים של אש עומדין על התהום ותהום עומד על ביהו ובהו | עומד על
הרוח ורוח תלוייה בסערה וקשור בכיפת ארץ וארץ תלוייה בסערה | וקשור
בכיפת אדמה ואדמה תלוייה בסערה וקשור בכיפת חרבא וחרבא תלוייה |
בסערה וקשור בכיפת יבשה | וכיפת | ויבשה תלוייה בסערה וקשור בכיפת
ארקא | וארקא תלוייה בסערה וקשור בכיפת של תבל ותבל תלוי בסערה 15
וקשור בכיפת | של חלד וחלד תלוי בסערה וקשור בכיפת השמים ו(ה)שמים
תלוי בסערה וקשור | בכיפת רקיע ורקיע תלוי בסערה וקשור בכיפת שחקים
ושחקים תלוייה / בס | בסערה וקשור בכיפת של מכון ומכון תלוי בסערה וקשור
בכיפת של זבול | חבול תלוי בסערה וקשור בכיפת ערבות וערבות תלוי
בסערה וקשור | בכיפת עוז שנא' עמודי שמים ג' לכך נאמ' מה רבו מעשיך 20
..

433 § ← 844

בשלישי אסף | המים למקום אחד והראה את היבשה וקרא לארץ והוציא ממנה
עצים ועשבים | וכל מיני זרעים עץ פרי ועץ עושה פרי וכל מיני נטיעות
בענפיהם ובפי | רותיהם שנא' ויאמר אלהים תדשא הארץ וגו'.. 15

434 § ← 845

ברביעי ברא מאורות להבדיל בין | היום ובין הלילה נתן שמש למשול ביום
וירח וכוכבים לממשלות בלילה שנא' ויעש | אלהים את שני המאורות וגו'..

435 § ← 846

בחמישי ברא דגים וכל שרצי המים ועוף | על פני הארץ שנא' ויאמר אלהים
ישרצו המים שרץ נפש חיה וגו'..

436 § ← 847

בשישי ברא בהמה | חיה ורמש [נ] שנא' תוציא הארץ נפש ג' אחר כולם ברא
אדם למשול בכולם דבר דיבר | והכין צבאיו וכל אחד אחד ציוה על עבודתו 35
גידל מלאך בראש כולם וגבריאל | בראש השרים הללו זמרה נועם בפיהם שיר
ותושבחות בנרון כולם ויעש לובים | נתיבות ולהם נתיבות עשר זה לזה אומה
נעשה ומלאך ידד מלמדן וסולמות | עשה מה זה לזה שבהם עולים ויורדים לומר
שירה ושבח ומהן יורדין לשים שלום | בעולם

437 §

אורך העולם מהלך חמש מאות ושמונים שנה ורחבו חמש מאות מהלך שנה | 25
וגובהו מהלך ארבע מאות שנה ויש אומרים עגול הוא וים הגדול מקיף כל
העולם | ככיפה והעולם כולו מקיף על סנפירי ליורחן שוכן במים התחתונים
כדג קטן | בתוך הים והמים התחתונים עומדים על מי בראשית כמעין קטן על
שפת | הים ומי בראשית עומדים על אוקיינוס כמעין קטן על שפת הים
ואוקיינוס | עומד על המים הבוכים כמעין קטן על שפת הים

M22

440 § 55

ובארץ | התחתונה יש בה חיות הקודש והאופנים וכסא כבוד הרום רגליו לאדון
כל ה | עולמים שנא' השמים כסאי והארץ הרום רגליו וכשם ששכינתו למעלה
כך שכינתו | למטה סביב שמונה עשר אלף עולמות

441§ → 746

ומקיסין לאותו מקום של רגלי השכינה | שמונה עשר אלף עולמים שנ' ושם העיר מיום יוי שמה. ד' אלפים | ות'ק' לרוח צפון. ד' אלפים ות'ק' לרוח דרום. ד' אלפים ות'ק' לרוח מזרח ד' אלפים ות'ק' לרוח מערב. ד' אלפים ות'ק' לרוח צפון מליאים | תהילה וכבוד כח וגבורה שבח וחמרה חן וצדקה עוז וגדולה נצח | וגבורה. וד' אלפים ות'ק' לרוח דרום מליאים הוד והדר פאר ורינה | ועטרת וגאווה וגאון. וד' אלפי' ות'ק' לרוח מזרח מליאים שיר חוש | וקדושה וטהרה כתר ומלכות קול דממה דקה. וד' אלפי' ות'ק' לרוח | מערב מליאים תהילה ותפארת עטרת גילה ודיצה.

10

442§ → 747

אחורי | שמונה עשר אלף עולמי' מקיסין חומות אש. אחרי חומות אש | מקיסין אש ומים אחרי אש ומים מקיסין הרים של ברד אחרי | הרים של ברד מקיסין גבעות של שלג אחרי גבעה של שלג מקיסין כותלי | סופה. אח' כות' סופ' מק' כנפי סערה. אח' כנפ' סער' מק' כרובים | מעופפין אח' כרובי' מער' מקיסין כנפי הרוח אח' כנפי הרוח מקיסין | אלף אלפי אלפים מחנות. אח' אל' אל' אלפי' מחנו' מקיסין | וואח' ? אלף אלפי אלפים מחנות מקיסין | ריבי רבבות | צבאות.. אח' ריבי רב' צבאו' מקיסין אלפי שנאן. אח' אלפי שנאן מקיסין | רכב ריבותיים. אח' רכב ריבו' מקיסין משוריי שירות. אח' משו' שירו' | מק' מרגני רגנות. אח' מר' רגנ' מק' תוקעי בשופרות. אח' תוק' בשו' | מק' מריעי בחצוצרות. אח' מר' בחצוצ' מק' ממתיקי נעימות. | אח' ממ' נעי' מסלסלי תושבחות. אח' מס' תוש' אומ' קדוש. אח' אומ' | קדר' מקיסין אומ' ברוך שנ' ותהילתו מלאה ארץ..

443§ → 750

זה התהום התחתון על || ארץ התחתונה. למעלה מארץ התחתונה תהום למעלה מתהום ותהו | למעלה מתהו בהו למעל מבהו ים למע' מים ימים. למע' מן מים אדמ' אדמה ועל אדמה(ה) גדולתו | וגבורתו של הק'ב'ה' | כחו ות(ו)קספו ותפארתו של יוצר בראשית שנ' אל תיראי | אדמה גילי ושם

30

444§ → 751

זה תהום השני למעל' מאדמ' | מן אדמה' תהום למע' מתהום | ת(ה)ו למע' מתהו בהו למע' מבהו ים למע' מים חרבה ובחרבה יש בה | יאורים וכל אגמים שנ' ונתתי יא(ו)רים חרבה.

35

445§ → 752

זה התהום השלישי למעלה | מתהום תהו למע' מת' כו' יוכל' עד ים למע' מים ימים ולמ' מן מים יבשה ועל יבשה | יש בה מים ונהרות וכל מקום שנ' אשר לו הים והוא עשאהו ויבשת | ידיו יצרו

40

446§ → 753

זה תהום הרביעי למע' מיבשה תהו' כמו שכת' למעלה | עד למעל' ממים ארקא

447§ → 754

ובארק' יש בה שאל תחתית ואכדון ובאר | שחת וטיט היוון ושערי מות ושערי צלמות וגיהנם ורשעים | בהם ומלאכי חבלה ממונים עליה' ושם חושך ועוביו כחומה של צור | ודיניהם של רשעי' קשה ומרה ומרה על גבי (גבי) מרה שנ' ורשעים בחשך | ידמו.

50

448§ → 755

מדור העליון גובהו ת'ק' שנה ועוביו ורוחבו כך. מדור השני | אכדון מהלך ת'ק' שנה ועוביו ורוחבו כך. מדור השלישי באר שחת | כמו כן. מדור הרביעי טיט היוון כמו כן. מדור החמישי שערי מות | כמו כן. מדור השישי שערי צלמות כמו כן מדור השביעי גיהנם | כמו כן. נמצא הילוכו של גיהנם ששת אלפים ושלוש מאות שנה || והאש של גיהנם חזק הוא אחד מששים שבשערי צלמות. והאש | שבשערי צלמו' חזק אחד משש' שבשערי מות. והא' שבשע' מות | אחד מס' מטיט היוון. והאש כמו כן שבטיט היוון מבאר שחת | והאש שבבאר שחת כמו כן מאכדון והאש מאכדון (שבאכדון) כמו כן משאול. | והאש שבשאול כמו כן מגיהנם ובגיהנם נידוני' בני אדם הרשעים | ושאול חציה של אש וחציה של ברד. ורשעים כשיוצאין מן ברד | דולק בהם האש וכשיוצא' מן האש לוחך בהן הכרד

60

441 §

ומקיפין שמונה עשר אלף עולמות לרוח | צפון ארבעת אלפים וארבע לרוח
דרום ארבעת אלפי' וארבע לרוח מזרח | ארבעת אלפים וארבע לרוח מערב
ארבעת אלפים וארבע נשנא' סביב שמונה | עשר אלף עולמות של רוח צפון
מלאים תהלה וכבוד כח וגבורה שבח וזימרה | ושלום.. דרום מלא הוד והדר
רינה וכבוד גיאה וגאון ושלום.. מזרח מלא | קדושה וטהרה עוז וצדקה נצח
וגבורה ושלום.. מערב מלא פאר ועט(ר)ה | כתר ומלכות וקול דממה דקה

442 §

ואחריהן מקיפין אש ומים ואחרי אש ומים מקום | כיפה וסערה ואחרי כיפה
וסערה מקום אומ' קדוש וברוך כסה שמים הודו || ותהלתו מלאה הארץ

443 §

זה תהום התחתון למעלה מן הארץ למעלה מתהום כוהו למעלה | מבוהו ים
למ[ל]עלה מים מים ועל המים אדמה ועל אדמה גרולת יוצר בראשית שנא | אל
תיראי אדמה גילי ושימחי אדמה..

444 §

זה התהום השני למעלה מאדמה תהום למ | עלה מתהום כוהו למעלה מתוהו
כוהו למעלה בכוהו ים למעלה מים מים ועל | המים חרבה ועל חרבה יאורים
וכל מבוהי תהום שנא' ונתתי יאורים חרבה | ..

445 §

וזהו תהום השלישי למעלה מחרבה תהום למעלה מתהום תוהו למעלה מתוהו |
כוהו למעלה מכוהו ים למעלה מים מים ועל המים יבשה ועל היבשה ימינ'
ונחלים | וכל מקום מים שנא' אשר לו הים והוא עששו ויבשת ידיו יצרו יבשה

446 §

זה תהום הרביעי | למעלה מיבשה תהום למעלה מתהום תוהו למעלה מתוהו
כוהו למעלה מכוהו ים | למעלה מים מים ועל המים ארקא

447 §

ואל ארקא שאול תחתיה ואבדון ומשחית וטיט | הין ושערי מות צלמות וגיהנם
ורשעים שבהם ומלאכי חבלה שממונים עליהם |

448 §

מרום העליון שאול[??] תחייה ועתיקי מהלך ש' שנה מאות [מאות שנה] ואש של
גיהנם | חזק הוא על אחד ושישים מאש של טי[?ט] הין כעימקי מהלך ש' שנה
חמישי | שערי מות ועימקי מהלך ש' מאות שנה ואש של גיהנם חזק הוא על אחד
ושישים | מאש של [ע]שערי צלמות ואש שערי צלמות על אחד ושישים מאש של
שערי מות ואש | של שערי מות חזק על אחת ושישים מאש של טיט הין ואש של
טיט הין חזק | הוא על אחד ושישים של מאש [מאש של] של ביר ש[ת]חת ואש
של ביר שחת חזק הוא על אחד ושישי' | מאש של שאול תחתיה ומחציהן אש
ומחציהן ברד ורשעים בשנסים מברד מסיק | בהן אש וכשבורחין מן האש לוחך
אותן ברד

756 → 449 §

ומלאכי חבלה | ממונים ומשמרים ושמחת בגופיהן שנ' כי תולעתם לא תמות ואשם | לא תכבה. שאול כלין(ה) 'כלה' והם אינן כלין שנ' וצורם לכלות שאול מזבול לו. | ואין זבול אלא בית המקדש שנ' בנה בניתי בית זבול לך וכל כך למה | מפני שפשוט ידיום במקדש 'בבית המקדש' שנ' מזבול לו על כן וירדו 5 במ ישרים | לבקר ואין ישרים אלא מלאכי השרת שנ' ישבו ישרים את פניך | ואין בקר אלא משפט שנ' בבקר בבקר משפטו יוציא.

757 → 450 §

10 ובכל יום ויום | יורד עליהם מלאך המות באימה גדולה ובקצף גדול וטורד אותם | מן האש לברד ומברד לאש כרועה שטורד את צאנו מהר לבקעה | ומבקעה להר שנ' כצאן לשאול שחו מות ירעם

758 → 451 §

15 ויורדין עליה' מלאכי | חבלה ודכין אותם בשאול התחתונה שנים עשר חדש וכן כבאר | שחת י'ב' חדש וכן בטיט היוון י'ב' חדש וכן בשערי מות י'ב' חדש || וכן בשערי צלמות י'ב' חדש. וכן בגיהנם י'ב' חדש עד שיהיו | כקנים שנ' ועשתם רשעים כי יהיו אפר. כשיראו כל | הצדיקים ואומ' רבו' של עולם דין של אילו משיב להם הק'ב'ה' | עדיין לא שבעה נפ(ס)שי מהם מפני שהחריבו את ביתי 20 ושרפו | את היכלי והגלו את בני לבין אומות העולם ועל אומל' העולם | הוא אומ' לא ישוב חרון אף יי עד עשותו ועד הקימו מזן[מותיו]. ולאחר י'ב' חדש מורידין אותן לארקא ומעמידין אותן תחת נהר | של אש שהוא יוצא מתחת כסא הכבוד שנ' הנה סערת יוי חימה | יוצאה וסער מתחולל על ראש רשעים יחול והיורד לארקא שוב | אינו עולה שנ' כדנה תימר(ר)ו(ו)ן להון אלהא דשמיא 25 וארקא לא עבדו | יאבדו מארעא ומתחת שמיא אלה..

765 → 452 §

30 זה תהוום | החמישי. למעלה מן ארקא תהום למעלה מתהו' תהו' למ' מתו' בהו' למעל' מבהו מים למעלה ממ' תבל ועל תבל יש בה הרים | וגבעות וכל יושביהן שנ' הרים רעשו ממנו וגו' ויש אומ' ג' מאות וס'ה' מיני //ב(י)ריות.. || ב(י)ריות ויש שם מבני אדם שמראשם דומין לאדם וגופן | לארי ויש מהן שראשם דומה לשור וגופו. ויש מהן שיש לו | שני ראשין וארבע דידים וגוף אחד 35 וכרס אחד ושתי רגלים. | וכשהן יושבין דומין לשני בני אדם וכשהן מהלכין דומין לאדם | אחד ולא עוד אלא שבשעה שאוכלין ושותין מריבין זה עם זה | זה אר' אתה אכלת יותר ממני ואתה ש[?]תית יותר ממני וכי תעלה | על דעתך שרשעים הם חס ושלום שכולם צדיקים גמורים | הם ועל תבל עתיד הק'ב'ה' לישב ולהקים פגרי מתים של אותם | בני אדם מן העפר שהן משימין את עצמן 40 כאילו שוכבין | בעפר ומחיה אותן ומעמידן על רגליהן להודיע להן גיסים וגבורות | ונפלאות רבות ונוראות עצומות כדי שיהיו מודים בהק'ב'ה' שהוא | מחיה את המתים ואחר כך ישב הק'ב'ה' ומחלק להם חלק טוב ושכר | טוב לפי מעשיהן ומנחיל אותן אפי' כסא שלו שנ' מקים מעפר | דל. וגו'.

766 → 453 §

45 זה תהום הששי. למעלה מן תבל תהום למע' מת' תה(ה)ו | למע' מתו' בוהו למע' מב' ים למעלה מים מים למעלה ממים | חלד ועל חלד יש בו אדם ובהמה וחית השדה ועוף השמים ודגי | הים וכל מיני שקצים ורמסים ותורה ומעשים טובים ויראת שמים | שנ' שמעו זאת כל העמים האזינו כל יושבי חלד.

767 → 454 §

50 זה תהום השביעי.. || למעלה מן חלד ווילון שהוא מכניס ערבית ומוציא שחרית | ומחדש בכל יום מעשה בראשית ווילון אינו משמש כלום | שנ' הנוטה כדוק שמים ולמה נקרא שמו ווילון כמו שהמלך | לפלטיץ שלו הם מכסים (מכסים) אותו כך ווילון בשעה שיעלה עמוד | השחר ותצא חמה לשמש בעולם מכסה פני ריקע ראשון | מפני גלגל חמה וכשנכנסת חמה פורש אותו כדי שתעלה | לבנה כוכבים ומזלות לשמש בעולם..

449§

ומלאכי חבלה שממונים עליהם משמרין | נשמתן כנופן שנא' וראו בפגרי 20
האנשים החטאים וג'

5

450§

ובכל יום ויום | טורד עליהם מלאך המות וטורדן מאש לברד ומברד לאש 10
כרועה שרועה עדרו | וטורד עדרו ממקום למקום שנא' כצאן לשאול שתו חיות
ירעם..

451§

ויורדין עליהם | מלאכי חבלה ודנין אותם בשאול תחתיה שנים עשר חודש 15
לאחר שנים עשר חודש | מורדין אותם לאבדון ודנים אותם שנים עשר חודש
לאחר שנים עשר חודש מורדין | אותם לבאר שחת ודנין אותם שנים עשר חודש 25
ולאחר שנים עשר חודש מורדין | אותם לטיט היין ודנין אותם שנים עשר חודש
ולאחר שנים עשר חודש מורדין | אותם לשערי מות ודנין אותם שנים עשר
חודש ולאחר שנים עשר חודש | מורדין אותם לשערי צלמות ודנין אותם שנים 20
עשר חודש לאחר שנים עשר חודש | מורדין אותם לגיהנם ודנין אותם שנים
עשר חודש עד שיהיו כקנים רואים אותם | כל הצדיקים ואומרים לפניו מי 30
שרחמיו על כל מעשיו דייניהם של אילו וא' להם האל || הקדוש לא שבעה
נפשי מהם שהחריבו ביתי והרגו בניי שנא' לא ישוב חרון אפי יי' ולאחר שנים 167
עשר חודש מורדין אותם לארקא ומעמידן אותם תחת גהר של אש שיוצא | 25
מתחת כסא הכבוד שנא' הנה סערת יי' ג' והיורד לארקא שוב אינו חוזר משם
שנא' כדנא תימרן להון אלהא בשמיא וארקא לא עבדו

452§

ארקא זה תהום החמישי למעלה | מן[ע]תהום בוחו למעלה מבוהו ים למעלה 5
מים מים ועל המים תבל הרים וגבעות[מ]ת וכל | יושבי בהן שנא' הרים רעשו
[אף] תבל וכל יושבי בה

35

40

453§

זה תהום השישי למעלה מתבל תהום | למעלה מתהום תהו למעלה מתהו 45
בוהו למעלה מבוהו ים למעלה מים מים ועל המ' | חלד ועל החלד אדם
ובהמה ועוף השמים ודגי הים תורה ומעשים טובים ויראת | שמים שנא' האזינו
כל יושבי חלד..

50

454§

תהום השישי חלד למעלה מן החלד וילון שנכנס ערבית | ויוצא שחרית ומחדש 10
בכל יום מעשה בראשית

55

$$731+394+4718$$

בספ ורנן דין | שכל קדוש מחוש באשריה יהו חוש חוש וצבי חוש בנן חור
בשפאין גינן | (ה) א | (ב) ה | גוה ייה ייה ייה הן יה אבן אבסן אשן אבסן
אסרסן זה שמי | לעולם וזה זכרי לדור דור ברך שם כבוד מלכותו לעולם ועד
יה יי | צבאן | שדי אלדי ישראל דה שמה אוה גה גה טה מה מר פס פס
אברוכסין יה ייה יי | צבאן | שדי צור עולמים אוהיה אשר אוהיה שיר |
שיר ותושבות לרובן כל העולמים יה ייה יח יח אלהים חן שמו גה יג טה
טה בשם קדוש אל ייה אלהים בשם יי צבאות אוהיה הזה הוא ייה אל שדי קורין
קול | גורא אדיר חזק נגלה בלהא אש זה השם הקדוש הגיבור הגורא הנכבד
אמא | ה חסן יה יח חסן יה קדוש יה טהור יה וכבד יה הוה הוה אה אוה | אוה
ביאת עוז ודחק צניה זה צנוחק הכסס הבטרגיה הו הוה | ה | יקוט יין
יר שש אל אל האלהים אלהי האלהם ואדוני האדונים אל רם הללויה | ברכן |
שם כבוד מלכות לעולם ועד

732 ← 395 ← 4728

732 — 395 — 472 §
 אה מסרח אל אלהה רבה היה והה ויד | יהו שנאה קדוש טהור יט יטיף יז ין
 וקיק יץ ין יד יד שש שש ויה | ויה ריה ביה אה באה ויץ ון לוקוף וזה הה אל
 גל יתרה חי הוה | הה וזה ודן גורא אדיר וחזיק באה וזה ויה ויהה ויהו אה או
 הוה | הוה יתו יאו ויהה ויה הוה אה | יתו אה יד יד שש שש בננו השנה | השא
 גא שש שש שש שש שש | יפון(א) עפפאל שמיה מזוראל קרח | קרח
 ססגניאל | ית בוטיה הה ית היה הה ית יהו גל שמו ית צור עולמי שמא מפרשא
 ורמי ש(ב)מי בע וב קלקטורין אלהינו יושב על כסא רם ונישא יתב חכמתא
 לתכימן ומנרגה לידעי בינה אלהא דשרי בהכל גורא וברדא וכוורסיה (אש)
 אתקן באישתא ובמיא ועמודי דאשתא ריב נפק(י) מן קדם כורסיה יקררה
 הוא | אלה האלהים אורוני האדונים האל הגדול הגיבור והנורא דת גרימוס
 שמיא | אלה אחוס טהור שיה יחוש צוה אם בסייה

(487) 733 ← 396 ← 473 §

והנער זה שנכתב בשבעה שמות | בשבעה קולות בשבעה אותיות בשבעים
שמות בשעה על ששה ונתן כסתר י סתרין | בפלאי פלאין בחדרי חדרים
ומשמש לפני אש אוכלת אש ולא נתן לא לאדם | ולא לשם לו גדול ולא ליצחק
ויעקב אלא למשה בלבד ומשה אמר לפני הקב"ה אם | פניך הולכים אל תעלינו
מזה והקב"ה הזהיר למשה שישמר מפניו שנא' השמר מפניו | כי שמי בקרבו זה
שנכתב באות אחת שבו נגרים שמים וארץ וחיתומים בטבעת | אדהיה אשר אדהיה
זה השר שנכתב ב'ז ב'ז ב'ב'ב'

734 ← 397 ← 474§

היו השר יוביאל שמי | הידיאל קורין לו ובמחנות קדושים קורין לו מטטרון
 בורין לו ססניאל יה יו | חי הזה הו יה יה היה חי הו הזה האהוג לרא? נתש
 חילת חכמניה | קדוש קניאל קנייהאל תהוא היה בני היה מעל תגא מפרש
 30 הזה [שמו] | שמו הגדול שנמר לו למשה מסניי אלהא ועלוב ומפי משה נמר
 169 והושע | ומפי יהושע לקינים ומפי זקנים וביאנים ומפי נביאים לאשר
 כנסת הגדולה ומפי כנ[ש]ת | הגדולה לעזרה הסופר ומפי עזרה להלל ומפי
 הייל היה טמון עד שבא ר אבהו ואיה | שמי לעולם גוטס העיפוך הק(ר)גוש
 בת איסרמון קיטוס וקסטוס גרמטון | קירוס וקירירוס יי זה שמו הגדול היה
 5 שמו יהו שמו זה שם כבודו הוא השר | שר הפנים וכל מלאכי שרת עומדין לפניו
 היה השר הגדול הוא השר על כל המשרים | ושר על ריבותיים ואפסי שנאן עומד
 לפני ש שנעזרה על כל אלהים מעלה | למרס

 $735 \leftarrow 398 \leftarrow 4758$

10 וְהָיָה הַיָּמִים שֶׁנִּכְתָּב בִּשְׁבַעַה קִדְּוֹשׁוֹת וְנִחְתָּם כְּשֶׁכֶּעִים לַשְּׁנוֹת בְּאֵר הַיֵּיטִיב | תְּחִלָּה
תַּחַת הַכֶּסֶף כִּשְׁהוּא תֵּרָא הוֹלֵךְ לִיְמֵינוּ לְצַד הָאֵשׁ אֲבָ[?]יָם שֶׁל בֶּרֶד וְאוֹצְרוֹת
10 וְשֶׁלֹּא מִשְׁמַלְלוּ כִּפְיִי הַתּוֹרָה וְכִתְלִים שֶׁל סוּפֹה וְנִכְנַס תַּחַת הַכֶּסֶף כִּשְׁהוּא
כְּנֻסַּת הָאֵל | הַגְּדוֹל הַגִּבּוֹר הַתּוֹרָה מְחַזֵּק אֹתוֹ בְּלֹא פֶּנִים וְבֹאִים מִלְּפָנֶיךָ הַשֵּׁרֶת
וּמִבְרָכִין וּמִשְׁבַּחִין | אֵת שְׁמוֹ הַגְּדוֹל הַתּוֹרָה בְּכָל יוֹם מִשׁוּבָה שְׁלוֹשָׁה פַעַמִּים
וְנוֹתֵן מִזִּיּוֹ וּמְהַדְרֵוֹ עַל שֵׁרֵי | אֲמוֹת הָעוֹלָם כֹּתֵר שֶׁל רִאשׁוֹ יֵשׁ שְׁמוֹ גּוֹפֵר דְּמוֹה
לְקֶשֶׁת וְקֶשֶׁת דְּמוֹה לְכָל מֵאָה אֲחֵיו | מְתַלְּחֵם סִבִּיר וְאוֹשִׁים שֶׁשׁ הַיְמָנוֹ סוֹכְבִּים
15 לֵאמֹר כֹּסֶת הַכְּבוֹד הֵם מִצָּד אֲחֵיו תִּחְשֹׁב | בְּצֵד אֲחֵד

ששגוסס שמו ושל שמאל {???} מנהגיהדיה שמו מירכיתו ועד | צידו עשרים
וארבעת אלף רבבות ושני אלפים פרסאות גובהו שמו גובה | מתניו
אפסנהוריה שמו צידו שלשת אלפי רבבות ושני אלפי פרסאות גובהו | 5
מתניו סגנון שמו

481§ - 949

עיגול ראשו שלשים וששה אלפים רבבות פר[ש]סאות מה שאין פה | יכול לדבר
ולא און יכולה לשמוע כבודו עתר הורידה שמו זקני ריבוא אלף | ושמונה מאות
פרסאות הדרבוסוסיה שמו מראה עינו ומראה לסתות כדמות | אדם וצורת
ושמה שאין כל ברייה יכול להכירו וגוי(י)תו כתרשיש וזיוויה מבהיק | ונהור
מתוך החושך וענן וערפל סובבין אותו אף על פי שמקיפין אותו כל שרי | פנים
ושפכין לפניו בתיקון מפני תואר יופיו והדרו ואין בו רע מידה כולו | אלא
שמות. גולין לנו אבל חוטמו סבב(?) ציציה שמו והלסתות אבדנותיה שמו |
לשני מסוף העולם ועד סופו מגיד דבריו ליעקב וכל מי | זותם בפסוק זה הרי
| זה שוגג ש' מגיד דבריו ליעקב ושל שמאל אססגוהו היה שמו רוחב מצחו |
ארבעת אלפי רבבון ושמות אלפי פרסאות ממסגיהו היה שמו

482§ - 950

שחור שבעינו | הימין אלף ושבע מאות פרסאות וכן השמאל שם ימינו אוזניה |
20 ולשמאל שמו | הלובן שבהם שתיים ריבוא ושני אלפים פרסאות וכן השמאל עין
ימינו מטנחיה | הנה | שמו ושל שמאל מתנינוגיה שמו ושם אחר יש מהנונה חורר
ימינו שתיים עשרה אלפי | ריבבות פרסאות וכן לשמאל ורועותיו כפלים של
ימין גובהויה ושל שמאל | מתנהווצציה שמו אצבעות ידיו חמשה עשר
אלפי רבבות פר[ש]סאות שלש שלש לכל | אצבע הן חסר והן יתר וכן לשמאל
25 של ימין תתמין תתמת גמנות שמש | גננה שמו של שמאל תתמין תתמת אנגמות

אנגמץ אששון וכן את מונה מן הגדול | והולך בבית ידיו ארבעה אלפי רבבות
פרסאות וב ש של ימין החוררה ושל שמאל | ההויה שמו אצבעות רגליו עשרת
אלפים רבבות פרסאות ושתיים אלפים פרסאות | לכל אצבע הן חסר והן יתר
שמו של ימין אדרמץ אדרמת בבעסם בכנחתככתחמם | אהום שמו ושל שמאל
25 יזאן גזהין הקלמ אלוס תתמס וכן לידיים אתה מונה והולך | לפיכך נקרא האל
הגדול הגיבור והגורא המקוק הקטסו הקטוף בעבור | ס' מסס וכל | הדייע ר'ו
זה מובטח לו שהוא בן העולם הבא וניצול מדין של ג'הנם ומחיבוט | הקבר
ומכל כשפים וכל שאינו חותם לפסוק הזה הרי הוא שוגג ש' כי יי אלהיכם |
הוא אלה האלהים ואדוני האדונים. אבל אומר לך חשבון פרסאות וכמה הוא
| שיעורן. ואילו הן חשבון פרסאות כל פרסה ופרסה שמונה מילין וכל | מיל
ומיל ארבעת אלפים אמה ואמתו ארבע זרתות בחרתו | {???} (ו)רתו מסוף העולם
ועד | סופו שנה' מי מדד בשעולו מים ושםלם בזרת תיכן..

483§ - 951

ר נתן תלמיד של ר ישמעאל | אמר אף החוטם נתן לי מידה ומיד? והמצח
בגובה צואר והצואר כשריפ? | באורך החוטם ואורך החוטם כאורך צד אצבע
קטנה וגובה כחצי עיגול הראש וכן | מידה לכל אדם שמע ר ישמעאל שפתו
5 העליונה קרדחוטין שמו והתחתונה | חורגווחויה שמו לחיו כערונת הבושם וי'
כל מי שאינו חותם בפסוק הזה שוגג מלת | גבעיו כמידת עיניו עינו הימין
הררילוס שמו ושל שמאל אבדהווצציהו שמו | גובה אותו כגובה מצחו שם של
ימין אישיתאין שמו ושל שמאל יצחיתטייה | שמו נמצא כל השיעור כולם רוב
10 ריבוי רובי רבבות אלפיין | פרסאות גובהו אלף ואלף | אלפי אלפי אלפים
אלפים פרסאות רחבו..

M40

O1531

N8128

30

489§

בשם ה אלהא רבא ובריש חכמתיה ברא שמיא | ברא שמיא
וארעא וחכמתיה לא גלי לבני | לבני אינשא והבי
למלאכי | השרת שירותא ומלאכי | שירותא גלון
רוי לבני אינשא ואינש | דשכח ספרא הדין ויגלי
כל מה שכתוב ביה על מ' יום על ערכי | לא
10 ישכח אפי תיומא ותיומא לא חזי אפי סגירא
וסגירא | אפי דוכנא וסכונתא לא יחזי. אפי
אתתא גדה לא יחזי. ולא | ייכול לחמא ומיא
דא[ש]תתא לא ישתה. אלא ילוש בידה ויטחון |
בידיה ויאפה חד ככר ביומא ויאכל. ולא ייכול
בשרא וכל מיני | פולין ולא ישתה חמר ושכר
ולא יאכל בצלא ותומא. ולא | יא | יאכל בגנין.
ואם יחזו קרי אפי ביומא בתרא בטלין כל יומין
25 | קדמין ומהדר לראשו ויטבול בנהרא כל יומא
הני תמני ברמש | ובצפר וידכה וליומא בתרא
יסב ספרא הדין בידה ויחזו | ל | לנהרא בתר
דיבסי מבני אינשא ויקרי ביה וכד אשכח תרין
מ/ מילין דמקבלין יאמר אפי תקיפא ית ליביה.
ואם ישקול עינוה | ויחזי אפי שכונתא ימות. ואם
30 יכבוש עינוה לארעא יחזי. | וכד מגלי ליה
יהוה ב' פסי לאחור. וברכך ילפיניה ולא
יחלפי(ניה) | לא בכספא ולא בדהבא ולא באבני
298 טבא כמרגליתא רביתא דיחלפי(ניה) | חיילא
לא יחזי ביומיה ישאל מותנא ולא ימות ישאל
וישתה דם נפשיה בצהיותא | יו | יומיה לליותא
ליומיה יהיון וימות ברושא דאתנא לא יתא.
5 ורוח | ביש תשניקי ארי לוכלי

489§

בשם אלהא רבא דבריש חכמתיה ברא שמיא |
וארעא | וחכמתיה לא גלי לבני | אדם | אינשא
והביה למלאכי שירותא | ומלאכי שירותא ולו
רוא לבני אינשא ואנש דישכח | ספרא הדין ויגלי
כל מה דכת' ביה מ' על מ' יום על ערסיה | לא
5 ישכח אפי תיומא ותיומא לא יחזי אפי סגירא
וסגירא | לא יחזי דוכנא ודוכונתא לא יחזי אפי
איתתא גידה | לא יחזי ולא יי' כול לחמא
דאיתתא ומיא ו[ן]איתתא לא ישתה | אלא ילוש
בידיה ויטחון בידה ויאפה חד ככר ביומא |
| יכול | ויאכל לא יאכל בישרא ולא יאכל כל
מיני גונין ולא | ישתה חמר ושכר. ולא יאכל
בצלא ותומא ולא ירק גנין. | ואם יחזי קרי אפי'
10 ביומא בתרא בטלין כל יומין קדמין | ומהדר
לראש וילבש חיוורין ויטבול בנהרא כל יומא |
הני תמני יומין ברמש ובצפר וידכי וליומא
בתרא | יסב ספרא הדין בידה ויחזו לנהרא
באתר דיכסי מבני | אינשא ויפתח ויקרי ביה
15 וכד משכח תרין מילין דמקבלין | יאמר ית'
תקיפא ויתקוף ית ליביה ואם ישקול עינוה |
לשמיא ויחזי אפי שכונתא ימות ואם יכבוש
עינוה | לארעא יחזי וכמגלי ליה ירהוט כ'
פס(י)עין לאחוריי וכד | ברכך ילפיניה ולא
20 ילפוניה לא בדהבא ולא בכספא ולא |
באבניא טבין כמרגליתא רביתא ואינש
דיחלפיניה | ח(י)ו לא יחזי ביומיה ישאל
מותנא ולא ימות ישאל חיי | ולא יי' חיי יאכל
בשר נפשיה בכפניה וישתה דם נפשיה |
בצהיותיה וימותה ללילותא יתהפכון ולליותא
ליממא | יהיון ליה וימות ברושא דארעא

489§

בשם אלהא רבא ובריש חכמתיה ברא שמיא
ואר[א]עא וחכמתיה לא גלי | לבני אינשא
35 ויהביה למלאכי שירותא ומלאכי | שירותא
גלין רמו לבני | אינשא ואינש דישכח ספרא
20 הדין ויגלי כל מה דכתב ביה ארבעין יומין | על
ערסיה לא ישכח אפי תיומא ותיומא אפיה
סגירא וסגירא לא יחזי | אפיה דוכנא. ודוכנית
לא יחזי אפיה. גדה לא יחזי לא ייכול לחמא
40 דאית' | דאיתא וממו מאיתתיה לא ישת' לא
ילוש בידה ויטחון בידה ויאפה | חד ככר ביומא
וייכול ולא ייכחל ביונין | ולא
25 ישתה חמר | ושכר. ולא ייכול בצלא ותומא ולא
ירק גנין. ואם חזי קרי אפילו ביומא | בתרא
45 להון בטלין כל יומין קדמאין ויהדר ויסגוף
מדרוש. וילבש | לבושין חיוורין. ויטבול בנהרא
כל יומא ביה תמניא ויחזי בתראי | ב[ר]מ[ס] |
ברמש ובצפר וידכי גרמיה מכל סואבא. וליומא
50 בתרא יסב ספרא | הדין בידה ויחזו לנהרא
באתר דייכסי מבני אינשא ויפתח | ספרא הדין
ויקרי ביה וכדמשכח תרין מילין דמקבלין
יאמר ית | תקיפא ויתקוף ית ליביה. ואם ירים
עינוה לשמיא ויחזי אפיה | שכונתא ימות ואם
30 יכבוש עינוה לארעא יחזי. וכד מגלי ליה |
55 ירהוט עשרין פסיעין לאחוריו וכד ברכך ילפוניה
ולא יחלפוניה | לא בדהבא ולא בכספא לא
באבניא טבין ולא כמרגליתא רביתא | ואינש
דיחלפא מיתא לא יחזי ביומיה ישאל מותנא
60 ולא ימות | ישאל חיי ולא יחזי ייכול בשר
נפשיה בכפניה וישתה דם | נפשיה בשחיותיה
ייממא | ללואתא ויתהפכין וללילותא ליממא |

והגיבור והנורא | כל מחזיקים ברוב פנים ובאין מלאכי שרת והנער משבחין
שמו הגדול הגיבור | והנורא ובכל יום הנער משבח שלשה פעמים ביום ונותן
מזיוו ומהדרו על שרי | אומות העולם

(473) 4878

והזמר זה השר הוא שנכתב בשבעה אותות בשבעה קולות || בשבעים שמות ונתן
בחדרי חדרים וסייתי וסאירם ולא נתן הקבה רשות לשחמנו | בו אדם
הראשון ולא לאברהם ולא ליצחק ולא ליעקב אלא למשה לבדו וקומנו מלא |
מלא העולם וקורין אותו נער כתר שבראשו ומש מאות על חמש מאות פרסה
יש | שמו אבן שבין קרניו שליש מעיאל שמו הכתר דומה לקשת והקשת דומה
לכל מראה | אם בית להט להט סביב והאנשים אשר עמו באים סובבים כסא
הכבוד הם | הם מצד אחד הם מצד אחד וסובינה באמצע

(476) 4888

והיה שגולה למעלה מכסא | הכבוד אצל שרפים ויורדת על המשכן הנער
אומר בקול דממה דקה דק הכסא | ממנו מיד האופנים שחקו ומלאכים דממו
ועירין וקירשין דחופין לנהר דנור | והננו חיות(ות) אנת | פנימם בארץ הנער
מביא שלש חרישית⁹ ונותן דבור | אתניהם של חיות כדי שלא יפגעו את כל
הדיבור ומצא חרישית קורא בשמו | הטהור אומר לפני האל הגדול הדיבור
והנורא האדיר והנכבד החזק | הטהור וכן הוא אומר¹⁰ | אדיריהן ראה רבו החי
יתיה אחיה אשר אהיה והיו | יהוה זה האלה היה זה האלה היה זה
חי חי זה שמו לעולם | וכינויו אהרנ אהרין¹¹ | זה טבחו לזרחו אהרנ היה זה
היה זה | העולם זה וכרי לדור דור כרין שם כבוד מלכותו¹² |

952 ← 4848

אמר ישמעאל כשאמרתי לפני ר' עקיבא כל חשבון הזאת אמרתו לי כל היוזע
שיצור זה ושבו ליוצרו שהוא מכוסה | מכל הבריות מובטח לו שהוא [בין]
מבני העולם הבא וטוב לו לעתיד לבא וצריך | בקדושה וטהרה לחיות קוראי
במשנה בשניות וחמישיות בצום ובתענית.. | קומתו מלא העולם כורסה של אש
ההודו שמו קווצותיו כקומתו דובר שלום | בניוין גלשרב שמו עינו רואה מסוף
העולם ועד סופו פיו אש אוכלה אש חסד | שמו והם כינוי קשתו רום קסטיה
היבן ממציאי שמו רגל כסאו הראשון גולגלי | שמו שנייה אצבייה שמו שלישייה
כן שמו רביעית בבבל שמו

(469) 4858

משבו ותפארתו מלא | היכל ומלאכי זעף בימינו ומשמאלו ובסימן של זעף
ורחיהו וחושך וענן ועפרל טוט | היון משלפניו שיה של זעפים בה כוכבים
ובין כוכב לכוכב מקום מק[א]דש ברקיים וכל | ברק וברק פתח של חשמאל
ומעלה רוחות וקולות ועניים ורעמים וכפי | ברקיים הקשת | וחבלי חותם
עולים ויורדים בו ועליו חן וחסד וכבוד והדר ותפארת ועטרת וגיאות | וטבע
של ארי וחותם גשר רמות שור פני אדם חתום וידו מוחת על גער עיזח וקדוש
| וברקן ואמר המלך באים | לעומדים לפני הנער הנער מתחזה לפני אהה
שמו

385+ 486 §

וּנְכֹס | לַתַּחַת כְּסֵא הַכְּבוֹד וּמִשְׁבַּח וְאוֹמֵר בְּרִךְ יְיָ הֵיחָד יְיָ יְהוֹיָהּ
וְיֵהָא | אֲדָמִים אֲחֵרֵי בְרִיךְ הָאֵל הַגָּדוֹל הַרְבֵּיב הַגּוֹרָא וְכִשְׁהוּא מִהֶלֶךְ
מִהַלְכִין אֲחֵרֵי | מִימֵינוּ לְבָרְנוּ שֶׁל אֵשׁ וְאֲבִי בְרַד וְאוֹצְרוֹת שֶׁל עֶזֶף
מִשְׁמָאֵל כּוֹפִי | סַעֲרָה וְגִבּוֹרִית סוֹפָה וְכִשְׁהוּא נִכְסָה תַּחַת כְּסֵא הַכְּבוֹד וְהַגָּדוֹל

D436

M22

4898

בשם יי' אלהא רבא | שבחכמתיה ברא שמיא 5
וארעא וחכמתיה לא גלי לבני אנשא והכיה
למלאכי | שירותא ומלאכי שירותא גלון רוי
לבני אנשא אינהו דשכח ספרא הדין | ויגלי כל
לבי דכתיב מ' על מ' יום על עריכא לא
ישכב אפי' תיומא | ותיומאת לא חזי. אפי'
סגירא וסגירתא אפי' דוכנא דזוכיתא לא יחזי |
אפי' אתתא גידא אל חזי' ואל יאכל לתמא ומיא
אתתא לא ישתה אלא | ילש בדיה ויטחון 10
בידיה ויאפה חד ככר ביומא ויאכל יכול
בשרא | וכל מיני כזון יא ישתה חמר ושכר ולא
יאכל בצלא וצומא ולא יאכל | גרנן ואם יחזה
קרי אפי' ביומא בתרא בטלן כל יומין קדמין
ומהדר | לראש ויטבול בנהרא כל יומא הני תמיני
ברמש ובצפר וידכח וליומא | בתרא יסב ספרא
הדין בידיה ויחות לתהרא בתר דכסי מלבי אנשא
ויקרי ביה וכד משבח תריין מליך דרמבקלן 15
יאמר יה תקיפא את ליבי | ואם ישקול עינוהי
ויחוי אפי' שכונתא ימות. ואם יכבוש עינוהי
לארעא | ייחי. וכד מגלי ליה יהוט ב' פסי
לאחור. וכדכך לפיניה ולא | דחלפניה לא
דבהא ולא בכספא ולא באיבי טבא בנורגילתא
דביתא | דחלפניה חזי לא חיהא ביומיהו ישאל
מותא ולא ימות ישאל חיי ולא | חייה יאכל 20
בשר נפשיה בכפוא וישעה דם נפשיה בזהותא
יומיה | לליתא יתהפכון לליתא ליומא יהיון
ישועי כרחשא דאתא לא יהי | ורוח בשרי
תשניתי אריה לזכלי

60

490 §

53 וכל מאן דאת לא מגולה יתיה לשמא || רבא הדין
 בריך יהא קדם מריו טוב ליה כמותא טב ליה
 כהיה | מלכין יסגלון ליה ראשי | עלמא יתגון
 ליה יקרא מכל עקא ישתוב | לביל תקוף
 ירשיה יקטון כמלאן אלירמה עליהו דדון
 תחות | רגלוהי יתקון בפומהו כל מר פתגמיה
 5 וסכין לא יהוי ליה לתקלא | ואינש לא יקום
 באפיה רוגזא תבל ובכל דיושטי ידיה יצלח
 כשישמע כל דאנא || מפקד יתך רחום ית אל
 בכל יום ועבדי קושטא וצדקתא עם בני אינישא |
 אוכלי בפסן ולבש ערשטין וכנש גילא ומטלטלי
 לגו בייתיה ואוקיד ית | שמא רבא למללא ביה
 בקדושתא ומאן דידע לשמא רבא הדין און |
 באוניהה ליקוט תלמינא בגולגלתי דרישה אם
 10 רגיו על ימא יבש ועל | גורא ידעך ואם צבי
 למקטל קטול מן קדמהו וחייתא כסכין שרא |
 ואמר' קק מ'כ'ח' ומיקרין לשמא הדין
 בעלמ' בכל מעון מעון ומאן דצבי לחכים קרי
 ספרא הדין בכל יומא ושמא לא דיבר וברוך
 שמה | ירגו ששל מאות מרכבות קח שנעים
 ושחים שמותיו אלף מאותם | כנירין שישים ושש
 15 אוותיותו תשעים ושש גלסורין עשרים וארבע |
 קדושות מדותיו ארבעים ושחים זיו רבותיו הוא
 אמ' והיה העולם | ושמו קיים לעולם ולעולמי
 עולמים עד קדמהו לא טבא דמאן | לאחוריה
 לאבשא עד סוף כל הדורות |

4918

יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה
יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה
20 יה יה יה יה יה זלי אל קדוש | אל קדוש. אל
קדוש. אל קדוש. אל קדוש. ר' יה יה יה
יה | יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה
יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה. כלז היה מרמס
54 על בני אנשא ועל רוחץ דנפךן בעלי || טפס הוא
המם. יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה
יה | יה יה יה יה. אבל מז מתסכת רב קרב
בעפק אנמת יס תסימן | קנמר לעקות היה סס
השט. חדר בשמיא אלה הווא. חוד בארעה | אחת
הוא אברוסמו אברה הוה | החזה יה אחת יהא
5 יהא אה הוה | יה יה חיריה ויה יה יה יה יה יה יה יה יה יה
יה יה יה יה יה יה יה יה יה | יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה
יה יה יה יה יה אל קדוש אל קדוש אל קדוש אל
קדוש | קדוש אל קדוש. יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה
יה | יה יה יה יה יה יה

492§

הדין הוא שמו דאיתמר למשה | בסיני קיים הוא 35
 או בצץ צמצץ שצץ שצץ צטניא ממס צץ יו |
 אילין מילין דאמר גברא כד אילין לו(ו)ות
 5 בע(ו)לי דבבוהו ויקרא מתה(ב) | על דין שמה
 רבא קעים הוא איש | צלש | שצב או בצש צמצטס
 | צק חמס צמניאל מצפץ קיים הוא דהוה
 דאיתגלי למשה בסנה | דין שמה לעלם סבור
 הטון סקס קופקס קיים הוא עד | סוף כל 10
 הורות.

492§

הדין הוא שמה דאיתמר למשה | בסיני(ו) | קום 20
 הוא אוצצץ צמצץ שצץ סקס צנוניא | ממס צץ
 נן אילין מילין דאמר גברא כד אילין לו(ו) בעל
 דבבוהו ויקרא מתיבה על דין שמי | רבא קעים 448
 הוא איש שצב | (א) | בצש צמצטס צק | סמס
 צמניאל מספק קום הוא יי דאיתגלי למשה |
 בסנה. דן שמי לעלם סבור הטון סקס קופקס
 סקום הוא עד סוף כל הורות.

492§

הדין הוא דאיתמר למשה | בסיני. קום הוא ובצן |
 שמצץ סקס צנוניא ממצץ נן מליף כאמ' 10
 גברא בר אילין לו | בעיר רבבוה ויקרא מיתב
 בעל בית דין שמה רבא קעיי(ו) | (ס) הוא | שצב
 אוש צש צמצטס צק חמס צמניאל מספק קום
 הוא ה | דאיתגלי למשה בסיני בסנה דין שמה
 לעולם סבור הטון | ספקס קופקס קום הוא עד
 סוף כל הורות.

493§

יהו הוהו חי היה יו קום יו יה יה יה יה יה יה 26
 יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה
 יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה
 15 יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה
 יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה
 ראשון גש יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה
 אל קדוש אל קדוש. אל קדוש אל קדוש אל קדוש אל
 קדוש. יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה
 20 יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה
 לוקטום. רהסאל טרכנפאל תפך וסריסיה
 כרם מסוסיה ביטת ביטן | עותיה כך הסהבן
 בהם עינה ולע עמך | ובעז | טום ברסכיה |
 המרן לא מרדן אערמא ועירמא וגנח. דכתי'
 25 בלחודויה כתרב אוחרן | אויל עימיה בללא
 יובעי ברחמיו ישתובי. והאל שדי יהוה ואל שדי
 אלה קדמיה דמן בראשית מרן רמא חור רמיא
 10 ראל ואל יהוה אל | מריה כל עלמא גזר יצר
 כל נשמתא מריה דכל והכל קנה והכל צר וכל |
 30 משוי לגלילי עפרא הוא אמר כל ויהי כל והוא
 קראן לעלמא ואחרן | הוא יחב שביליה במיאי
 תקיפין ובעמקי ימא ארחתיה כבש כשמי(ה) |
 רבא | ודחילא | ובגבורת תוקפיה
 15 צדיקיה עלמא אוילין ולא | טבעין מתכסין מן
 35 חו(ו)לא דשמא רבא שלמי(ה) | שבעה מלאכין |
 על גורא תרמוס. אוריאל ואפיאל גבריאל
 גוריאל פנאל וחרפראל גורא | את גוריאל. את
 מן כחלת יחיותא מן גורי ברוא נשפאתא
 40 ורבמיא | ופתר בתלוגא אשכך. ואל לבש קלבש
 ולא נתבן גוריאל בוסרי ובסרי | לא לבש אחרת
 לי ותחמת לי בע(ו)אקתא מן שמיא | (ו)??לא |
 20 ודחילא | דשמיא וארעא זיעא מן קדמוהי

493§

יהו הוהו חי הוה יה | קום. יה יה יה יה יה יה 5
 יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה
 יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה
 | יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה
 אלכט | אבטון גרשון גט. יה יה יה יה יה יה יה יה
 יה יה. | אל קדוש | אל קדוש אל קדוש אל קדוש
 10 אל קדוש אל קדוש. | יה יה יה יה יה יה יה יה יה
 יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה
 יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה
 יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה
 | לוקטס יוסאל גורנפאל |
 יהינך וסר ריסייה כרם מסוס יה ביטת ביטן
 עותיה | כך הס בהם עינה ולעעמך | ובעז
 15 טוס בר | בוביה המרן להמרדן אערמא
 ועירמא וגנח | דכתיב בלחודויה בחרב אוחרן
 יויל עימיה בליליא | יובעי ברחמין ישתוב. והאל
 שדי יי ואל שדי אלה | קדמיה דמן בראשית
 מריר המרן רמיא ראל | זאל יהוה אל מרי
 כל עלמא צור צר כל נשמתא | מריה דכל בנה
 20 וכל צר וכל משוי לגלילי עפרא | יחב נשמתא
 לכל רוח בישרא ונשמתא לגלילי עפרא | הוא
 אמר לכל הוא קראן לעלמא ואיתברי | הוא
 שביליה | במיאי תקיפין ובעמקי ימא ארחתיה
 248 כבש בשמיה | (רבא וד) | חילא | רבא ודחילא
 ובגבורת תוקפיה | צדיקי עלמא אוילין ולא
 | (טבין) | טבעין מתכבשין | מן חייליה דשמא רבא
 שלטש שבעה מלאכין | על גורא. תרמוס אוריאל
 5 ואפיאל גבריאל גוריאל | פנאל וסרפראל גורא
 את גוריאל את המן מי | (כתכלת) | כחלת חזי
 חזיתא מן גורי ברדא שלפאת קורכמיא | ופשר
 כתילוגא אש כך ואל לבש ולבש ולא נתבן |
 גוריאל בוסרי ובסרי לא לבש אסרת לי ותחמת
 10 לי | בעוקתיה דשמה רבא ודחילא דשמיא
 וארעא | זיעא מן קדמוהי.

493§

יהו הוהו חי הוה יהוה היה קום. | יה יה יה יה יה יה
 יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה
 | יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה
 15 יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה
 יה יה. | ג'א. אלכט אבטון גרשון גט | יה יה יה יה
 יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה
 קדוש. | אל קדוש. אל קדוש. אל קדוש. יה יה יה יה
 יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה
 יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה
 | לוקטס | כ'א. | לוקטס
 יוסאל גורנפאל יהינך וסר רישייה בר מסוסיה
 20 בינות | בינות עזת עותיה כך הסתק בהם עינה
 ולהעמיד ובעז טיס | כ'ב כרבוניה המרן
 להמרדן אערמא ועירמא וגנח וכתוב |
 בלחודויה בחרת אוחרן זיל עימיה בליליא
 יובעי ברחמין ישתוב(ב) | והאל שדי ואל שדי
 אלהא קדמיה דמן בראשית מרורמא חות |
 25 רמאי. ד'א ראל ואל יהוה אל מרי כל עלמיא
 צור צר כל | (נש) | נשמתא מרה דכל בנה וכל בר
 וכל משוי לגלילי עפרא הוא אומר | לכל הוא
 קרא לעלמא ואיתברי הוא שגיליה כרויאל
 תקיפין ובעמקי | ימא אורחתין כדש בשמא
 ודחילת ובגבורת תוקפיה צדיקיא | אוילין על
 30 ימא ולא טבעין מתכבין כל חיליה דשמיא רבא
 /ש/ שלטש שבעה מלאכ' על גורא. תרמוס.
 אוריאל ואפיאל. | /ו/ | גבריאל. גוריאל. כרויאל.
 30 ושרפראל. גורא את גוריאל מן /ת/ | תכלת חזי
 חזיתא מן גורי ברדא של פתח בר כמיא ופרש
 כל /כ/ כתלוגא אשכך ואל לבש ולבש ולא נתבן
 גוריאל בוסרי ובסרי | לא לבש אסרת לי
 ותחמת לי בעוקתא דשמיא רבא ודחילא |
 ושמיא וארעא זיעא מן קדמוהי.

45

494§

יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה
 יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה
 | יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה
 50 מלך משב קרב צל | אבריוס אנתום צליל צלמון
 אגאל יחזקאל חזקיק על לוחי אבניא | וח/ |
 וחיליה דשמא רבא מכאל ודאל חזיואל יקיר
 25 באילין צמח. מולא גוריאל | רבא דמן רבא
 בסב'י חזי חזיתא ארפכשר אבא רבא שרן
 55 קדמיי | ושמה דרביה הוא | לשם יהוה אלהי
 ישראל קדישא חקפא אלהים יהוה | אל ישחק
 ישק יהוה אלהי חיים ומלך עולם יהוה מלך
 עולם ויורדי | ישחשיאה. ויקום מלך יהוה
 60 והרבה אלהים קדמיה יהוה דמן | בראשית
 בגפן. אי סספס מקוש לא סומרא בפלט
 30 פלטס | חייץ | טבעתאל מאיר גורא ביהוק חייץ
 רבא ברזיה תחזת מסרפס צס | ברדש קילחל

494§

יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה
 יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה
 | יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה
 יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה
 5 לב מלך לב מלך משבקר צל אגרינוס אגרינוס
 אנתום | צליל צלמון אגאל יחזקאל חזקיק על
 לוחי אשתא אבאשא | /ו/ | חילי דשמיא רבא
 מיכאל. ורפאל חזיואל. יקור כאלוי צמח | מיליה.
 גורואל רבא דמן רבא בסיכסיה חזי חזיתא
 10 ארפכשר | אבא רבא שכן קדמי ושמה ריביה
 הוא לשם אל ה קדישא חק' | אלהים | (א) |
 יה אל ישחק ה אלהים חיים ומלך עולם | (ו) |
 מלך לעולם | ויורדים יש חזשיאה ויקום מלך
 יהוה והרבה אלהים קדמיה | ה דמן בראשית
 בכפן | אספס מקוש לא סוממה בפלט
 20 פלטס | חייץ | טבעתא מאיר גורא ביהוק
 חייץ רבא רזי(ו) | (ח) | תחזת | מסרפס יום ברכו
 49 קל ודל דרום מרכום יקו מרפסת קוריאל /ר/ |

494§

יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה
 יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה
 | יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה
 5 לב מלך לב מלך משבקר צל אגרינוס אגרינוס
 אנתום | צליל צלמון אגאל יחזקאל חזקיק על
 לוחי אשתא אבאשא | /ו/ | חילי דשמיא רבא
 מיכאל. ורפאל חזיואל. יקור כאלוי צמח | מיליה.
 גורואל רבא דמן רבא בסיכסיה חזי חזיתא
 10 ארפכשר | אבא רבא שכן קדמי ושמה ריביה
 הוא לשם אל ה קדישא חק' | אלהים | (א) |
 יה אל ישחק ה אלהים חיים ומלך עולם | (ו) |
 מלך לעולם | ויורדים יש חזשיאה ויקום מלך
 יהוה והרבה אלהים קדמיה | ה דמן בראשית
 בכפן | אספס מקוש לא סוממה בפלט
 20 פלטס | חייץ | טבעתא מאיר גורא ביהוק
 חייץ רבא רזי(ו) | (ח) | תחזת | מסרפס יום ברכו
 49 קל ודל דרום מרכום יקו מרפסת קוריאל /ר/ |

492 §

הדין הוא דאיתמר למשה בסיני קום הוא ובצץ
שמצץ סקס צטניגא | ממציין נן מליף דאמ' גברא
בר אויל לוי בעיל דבבוה ויקדא מתרב | על דין 10
שמה רבא קעייס הוא שצב אוש צש צמסטס צק
חמס | צמניאל מספק קום הוא יי דאתנולי למשה
בסנה דין שמה לעלם סכור | הטטך ספקס
קופסקסום הוא עד סוף כל הדורות

493 §

יהו הו הו הו | הו היה היה יה קום. יה יה יה יה
יה יה יה יה יה יה יה יה | יה יה יה יה יה יה יה
יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה 15
יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה
נא אלבט | אבטון רגשון גט יה יה יה יה יה יה יה
יה יה יה אל קדוש אל קדוש | אל קדוש אל קדוש
אל קדוש אל קדוש. יה יה יה יה יה יה יה יה |
יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה
יה יה יה כח לוקט(ס) | יחסאל נוד כנפאל יהנך
וסד ריסייה בך מסוסייה בינות בינון עזת עזתי(ה)
| כך הסהק כהס עונה ולעעמיד ובעוז טוס 20
כרכוניה המדרן להמדרן | אערמא ועזרמה
וגבא דכתוב בלחודוהי בתרא אחורן יזיל עימיה
| בליליא ויבעי ברחמן ישתויב והאל שדי יי
ואל שדי אלהא קדמייה | למן בראשית מרו רמא 55
הות דמאי ראל זאל יחואל אתה מרי כל
עלמיא | צור צר כל נשמתא מרה דכל בנה וכל
בר וכל משוי לגדלי עפרא הוא | אמ' לכל והוא
קרא לעלמ' ואתברי הוא שגיליה במייה תקיפין
ובעמקי | ימא אורחתו כבש בשמא ודחילא
ובנבורת תוקפיה צדיקיה אולין | על ימא ולא 5
טבעין מתכבין כל חיליה דשמיא רבא שליט
שבעה | מלאכין על טרא תרמוס אוריאל
ואפיאל גבריאל גוריאל פנאל ושרפאל |
| סקוריאל גורא את גוריאל מן כתלת חזי חזיתא
מן גורי ברדא של פתא | כדכמיא ופש. כל
בתילגא אשכך ואל לבש לבש ולא נתנון גוריאל |
צוסרי וכסרי לא לבש אסרת לי וחתמת לי
בעוקתא דשמיא רבא | ודחילא ושמיא וארעא 10
זייעא מן קדמוהי

494 §

יה יה יה יה יה יה יה יה | יה יה יה יה יה יה יה
יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה
יה יה יה צל אנדיוס אנדיוס אנטוס צליל
מלך | משבקר צל אנדיוס אנדיוס אנטוס צליל
צלמן אגאל יחזקאל דחקי(ק) | על לחזי אבשא
וחיליה דשמיא רבא מיכאל ורפאל וזיאל יקור
באליו | צמח מיליה גוריאל רבא דמן רבא 15
בסיכסיה חזי חזיתא ארפכשד | אבא רבא שכן
קדמי ושמא ריביה הוא לשם אל יי קדישא
תקיפא | אלהים יי יה אל ישחק יי אלהים חיים
ומלך עולם יי מלך לעולם ויורדי(ם) | יש
חושאיה ויקום מלך יהורס והרבה אלהים
קדמייה יי דמן בראשית | כנפין אס יספס מקוש
לא סומכה בפלט פלטלס יחין ד' טבעת אל | 20
מאיר וגורא כי הוזי יהיק רבא כד זיה תחות
מספרס ינס ברכו קל | ויל דרוס מריס יהק

דרוס מרבים יהק יופרסת קוריאל רחמה
אלהים אלי | מאסך אלל בראת אטורה אלהים
סיהי יהו לעולמים למבטריה | וכך אומרי
ופירמה וארסימן ילל סורסור טוביה יהוה
אלהי ישראל | וטברית ואסקמוס כסמו סלל
מבניו שמת יהימן סיסרי מן קדושי | זה מספרוס
דיתבין על כרובים. והוה אמת צבאת לשלום |
מהמיאל משאל אויאל טוריאל קמואל רבואל
הריאל קבואל כמאל עזריאל | ומלטיאל
ופלטיאל ורחמיאל והחניאל ובתיאל וססיאל
וסרפיאל וסדר | שוהריאל מתיאל גוריאל
הושיאל ענואל קשתיאל עצפיאל טרפיאל |
בהליאל רגנאל רמאל אלכס אטרונן לוחקה
אסוקתה סולתה לקפוקן | בהטיאל דומיאל
וזוריאל סומבם יהליאל אויאל אפאל חוקיאל |
צפריאל מתיאל מרגביאל שובניאל גוריאל
נר | בריאל נפליאל יקרשיאל הוריאל | דומיאל
הודיאל מלכיאל.

495§ 20

גברא דקרי סברא הדין ייזיל בלחודיה | לנהרא
לאחר כל מן בני אינשא ועל רוחין דנפקין
בעלמא יחינה | אינש ויתקים ברחמי ובצלל.
ישתוב את הוא יח דמרחקין | ועל רוחין | דנפקין
בעלמא חוה השם. אצלמט ססתוב קרב בעא
עפץ גפץ | תמנא תסימק קומבר גלויקום ביתא
דליתחה ביה ספרא הדין לא | נפלה ביה
דליקתא וחוסרנא לא הוי וחבלא משוי ביה. |
סליק |

30

496§ (366)

א'ר עקיבא דורכ' תבל וכל ארעא חזיתא תיחזון
ומה היה סלקית | בעלמא בעגלא מן גורא. מה
חזית גרוסקא דיתב על עימא קלי | לבר מן
כינויא במפתחי' ס(י) פרא. קיף אכינויה
הואמיה | תוליינא כל בייניה דקדושא רב ליליא
שמי אהי עיזור וזה ישר | בקרב משא. ומה הוא
שמו חוקר שמו. ופירש שאפילו מלאכי | השרת
אין מוכירין יהוה הוא יהוה יהוה יהוה
יהיה אלילים | יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה
יונוסכיורב שמה עפרום ארגנוס | קרונום
וקרטום עקטיטם. עזמום קרטמום סגוסים איא |
גורום וערוק במעי ורוק בון ידידך בן כותל
בריא כותלי | ברדא כותלי גורא שמו אבני
דפתא שמו לבנים ראשה שמו |

497§ (367)

דין הוא איסרא דאסרין ארעא ואחדאין ביה
שמיא כל יומא | מויע ארעא ודורוי תבל שמו.
גנמציה שמו. גנימציה שמו. || אלכמי שמו
אברירון שמו. אנרוסא שמו אל אלים שמו פה
שמו שחז | שמו. קדוש שמו. יהוה צבאות שמו.

498§

יתברך ויתרומם שמו הוכבר והגורא | והנעלה
והנקדש בפי משרתי מעלה ונערץ בפי קדושי
מטה שם הנמסר | למשה מפי הגבורה בנקרת
חצור כמו שכתוב. וירד יהוה בענן ויתיצב | עמו
שם ויקרא בשם יהוה. ויעבור יהוה על פניו
ויקרא יהוה יהוה | אל רחום ותנון ארך אפים
ורב חסד ואמת זהו שם של גבורה. מגלד | עוז שם
יהוה בו ירוץ צדיק ונשגב.

ודל דרום מרבים יהק אפרסת קוריאל רחמה
אלים אלל | מאסך אלל בראת אטורה אלהים
סיהי יוי לעולמים למבטריה | וכך אומרי
ופירמה וארסי מן ילל סורסור טובי יוי אלהי
ישר | וטברית ואסקמוס כסמו סלל מבש שיטת
יהי מן סיסרי | מן קדושי והי מצפרוס דיתבין על
כרובין ווי אמת צבאות | לשלום מה מיאל
מישאל אויאל טוריאל קמואל רביאל הדיאל |
קביאל קמואל ערדיאל ומלטיאל ופלטיאל
ורחמיאל והחניאל | ובזתיאל וססיאל וסרפיאל
וסראל שוהריאל מהניאל גדיאל | ושיאל
יהושיאל | ענואל קשתיאל טרפיאל בהליאל
רגנאל רמאל קלבס אטרונן לו | הקנה אסתקטא
סולתה לקפוקס קדפוקס רהטיאל דומיאל |
הזוריאל סומבם יהלאל אויאל אניאל חוקיאל
צפריאל מתיאל | מתרגביאל שובניאל גוריאל
נכבדיאל נפליאל וקדשיאל הוריאל | דומיאל
הודיאל מלכיאל.

495§

גברא דקרא ספרא הדין ייזיל בלחודיה | לנהרא
לאחר כסה מן בני אינשא על רוחין דנפקין
בעלמא | יחיזניה אנש ויתקים ברחמי ובצלל
ישתוב את הוא יח | דמרחקין על בני אינשא ועל
רוחין דנפקין בעלמא איטפס | הזה השם.
אכלמת סכתרב קרב בעא עפץ גפץ | תמנא
יצב תסימק קמבר גל עקום. ביתא דליתחת ביה
סיפרא | הדין לא נפלה ביה דליקתא וחוסרנא
לא הוי וחבלא לא | משוי ביה. סליק.

496§ (366)

א'ר עקיבא דורכי תבל | ארעא חזיתא תחזו ומה
היה סלקית בעלמא בעגלא מן | גורא | מ[מ]מה
חזיתא חזית גרוסקא דיתב על עימא קלי לבר מן |
כינויא במפתחי ספרא קיף אכינויה | אכינויה
הוא מיא תוליינא | כל בריא דקדושא רב ליליה
שמו אהי עיזור ורוח ישר | בקרב משא מהו שמו
חוקר שמו. ופירש שאפ' מלאכי | השרת אין
מוכירין יהוה יהוה הוא יהוה יהוה יהוה | יה
יה אאלים יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה אברם
בי ורב שמי | עפרום ארגנוס קרטום | וקרטום
עקטיטום עגרומוס קרטום | סגוס יס א'רא גורוס
וערוק במעי ורוק כון ידידך בו | כותל ברדא
כותלי גורא ש'מ' אבני דפתא שמה לבנים |
ראשה שמה.

497§ (367)

דין הוא אסרא | אסרין | דאסרין ביה ארעא |
ואחדין ביה שמיא כל יומא מויע ארעא ומורי
תבל | אה שמו גנמציה שמו גנימציה שמו אברמי
שמו אברונן | שמו אגרנסיה שמו אל אלים פה
שמו שחי שמו קדוש שמו | יוי צבאות שמו.

ר(ח)ימא אלהים אטראה אלהים כן נליוה ה
לעולמים למבטריה | וכך ופירמה וארס מן ילל
סורי וסר טובי ה אלהי ישראל | וט | וטרידת
ואסקמוס כסמו זה אמת צבאות לשלום.
מהמיאל | מישאל. אויאל. טוריאל. קמואל.
רבואל. תריאל. קבאל. קמואל. | עדריאל.
ומלתיאל. פלטיאל. ורחמיאל. והחניאל.
ובתניאל. וססיאל. | וסדניאל. וסריאל.
שוהריאל. מהליאל. גדיאל. פעאל. קשתיאל. |
טרפיאל. בהריאל. רגליאל. דמאל. הלכס
אטרונן. לא הוקנא. | איסתקטה. סולתא.
לקופקוס. לקופקס. רחמיאל. ורומיאל. | סו |
סומבם. יהלאל. אויאל. אניאל. חוקיאל.
צפריאל. מתיאל. | מתרגביאל. שובניאל.
גוריאל. נפריאל. וקדשיאל. הוריאל. | נו |
חומיאל. מלכיאל.

495§

גברא דיקרא סיפרא הדין ייזיל | ב | בלחודה
לנהרא לאחר כסא מן בני אינשא על רוחין
דנפקין | ב | בעלמא איטפס הזה (השם) אבל
מתסכתרב קרב בעא עפץ גפץ | ת | תמנא יצב
תסימק קמברגל עקום ביתא דליתחת ביה
סיפרא | הדין לא נפלה גאכיה דליקתא וחוסרנא
לא הוי ותבל לא משוי ביה. // אמר ||

496§ (366)

אמר ר' עקיבא רוכבי תבל ארעא חזיתא דחזו
ומה הוי | ס | סלקית בעלמא בעגלא מן גורא מה
חזיתא חזית גרוסקא דיתב | על ימא קלי לבר
מן כנויה | ב | במ[כ] | פ | פתחי ספרא קיף אסנייא
הוא | מיא תוליינא כל בריה דקדושא רב
ליליא שמו אהי עיזור ורוח | ישר | בקרב משא מה
הוא שמו חוקר שמו. ופ' שאפ' למלאכי | ה |
השרת אין מוכירין ה יהוד הוא יהו יהו יהו
יהוד יה אלים | יהוד יהוד יהוד יהוה יהוה
אברספי ורב שמה עפרום ארגנוס | קרטוס
וקרטוס עקנינוס עגרומוס קרטום סגום יסאו
וגורו | וערוק במעי ווירוק כון ידידך כו.
כותלי ברדא כותלי גורא | שמה אבני זפתא
לבנים דאשא ושמה

497§ (367)

דין הוא איסרא דאסרין | ביה ארעא ואסרין
ביה שמי | א | כל יומא מויע ארעא רקי | אה
שמו גנמציה שמו גנימציה שמו אברמי שמו
אברונן שמו | אברנסיה שמו. אלה אלהים שמו.
פה שמו. שחי שמו. ק' ש' ה | צבאות.

יפרסת קוריאל רחמא אלהים בראת אטארה |
 אהיט כן גליוה יי לעולמים למברטיה וכך
 וכירמה וארסי מן ליל | סוד וסר טובי יי אלהי 56
 ישראל וטברית ואסקמוט כסמו סלל מכנין |
 שטת יהי מן קדושי והוי מצפרים דיתלבין על
 כרובין ויי אמת | צבאות לשלום. מהמיאל
 מישאל אוזיאל טוריאל קמואל רכואל הריאל |
 קביאל קמואל עדריאל ומלתיאל פלטיאל
 ורחומיאל והתניאל ובחניאל וססיאל) אל | 5
 וסרגיאל וסראל שוהריאל מהליאל גדיאל
 חושיאל ענאל קשתיאל טרפיאל | בהריאל
 רגליאל רמאל הלכס אטרגון לא הוקנה
 אסתקטה סולתא | לקופקוט לקופקס רהטיאל
 זרומיאל והוריאל סומכס הלאל אוזיאל | אניאל
 חזקאל צרפיאל מתניאל מתרגיאל שובניאל
 נודיאל נכדיאל | נפריאל וקדשיאל הוריאל
 חומיאל הוריאל מלכיאל

495 §

גברא דיקרא ספרא הדין | יזיל בלחודיה לנהרא 10
 לאתר כסא מן בני אנשא על רוחין דנפקין |
 בעלמא יחזינה אינש ויתקיים ברחמים ובצללו
 יי ישתוב את הוא ית | דמרחק דמרחיקין על בני
 אנשא ועל רוחין דנפקין בעלמא איטפט | הזה 25
 השם אבל מת סבתרב קרב בעא עפץ גפץ
 תמנחא יצב חסימף | קמבר גל עקוס ביתא
 דלתחת ביה ספרא הדין לא נפלא ביה דליקתא | 15
 ותוסרנא לא הוי וחבל לא משוי ביה. | סליק.

496 § (366)

אמ' ר' עקיבה רוכבי תבל ארעא חזיתיה דחו
 ומה | היא סלקית בעלמ' בעגלא מן נורא מה
 חזיתי | חזית גרוסקלא דיתלב על ימא קלי לבד
 מן בנוייה במפתחי ספרא | קיף אסניא הוא
 מייא תוליינא כל בריה דקדשא רב ליליה שמו
 אהי | עיזיר ורוח ישן בקרב משא מה הוא שמו 20
 חוקר שמו ופירש שאפי' מלאכי | השרת אין
 מזכירין יי יהוה הוא יהויה יהוה יהוה יה
 אלים יהוה | יהוה יהוה ויהי יי אברסכי ורב
 שמיא עפרוס ארנוס קרטוס וקרטוס | עקונינוס 57
 עגרמיס קרטוס סנוס יסאוא וגרוט וערוק במיני
 ווירוק | כונן ידידך כו'. כותלי ברדא כותלי
 נורא שמה אבני זפתא לבנים | דאשא ושמה

497 § (367)

דין הוא אסרא דאסרין ביה ארעא ואתרין ביה
 שמיא | כל יומא מזיע ארעא מקיע אה שמו
 גנמציה שמו גנימציה שמו | אברמיא שמו 5
 אברונון שמו. אגרנסיה שמו אל אלהים שמו. פה
 שמו | שהי שמו. ק' שמו. יי צבאות

496 § (366)

אמ' עקיבא | דורכי תבל ארעא חזיתיה תיחו
 ומה היה סלקות בעלמא בעגלא מן | נורא [מ?] (מה)
 חזיתיה חזיתי גרוסקה גרוסקה דיתלב על
 ימא קלי לבר מן | כיטיא במפתחי ספרא קיף 35
 אבינייה הוא מוא [?] תולנא כל ב' רייה דקור |
 שא ומה שמיא דכליליה שמו אהיעחור ורוח ישן
 בקרב משא ומה הוא שמו | חוקר שמו ופירש 20
 שאפילו מלאכי השרת אינם מזכירין אותו יה
 וה יהוה | הו יהוה יהוה יהוה יהוה יה יה יה
 אלים יהוה יהוה יהוה יהוה | יהוה אברסמו 40
 דבשמיא עפרוס ארנוס קרטוס וקרטוס
 עקטינוס | קרטוס פנוס יס איזו וגרוט וערוק
 בימעי ורוק כונן ידידך בו | כותל ברדא כותלי
 נורא שמו אבני זפתא שמיא לבנים ראשה שמו 45

497 § (367)

דין | הו איסרא דאסירין ביארעון ואחרון ביה 25
 שמיא כל יומא מזיע ארעא ומר | בי תבל מה
 שמו גנימציה שמו גנימציה שמו אברמי שמו
 אברוניטן | שמו אגרנסיה יי אל אלהים שמו פה
 שחי שמו קדוש שמו ה' צבאות שמו |

499§

אֵלֵינוּ עֲשִׂים וְשִׁמְשֵׁם אוֹתוֹת | שֶׁקָּבָא בְּאוֹת מַעֲשִׂים
וְשִׁמְשֵׁם אוֹתוֹת שְׁבִתוֹרָה | אֲנֶצְצִים פִּסְתָּם |
פִּסְפָּסִים דְּיוֹנִיסִס. וְזֶה הָשֵׁם שְׁלִיבּוֹרָה אֲשֶׁרִי כֹל
יִדְעוּ וּמִכִּירוּ | כֹּסֶל שָׁאם יַעֲמֹד אֶפִּילוּ אֲשִׁיחַ
לִילָה בִּמְקוֹם שְׁכַח הַמְּזִיקִים בָּאִים | בְּגוֹלָם
מִבֹּטֵחַ לִשְׁאֵנוּ נִיזוֹק לְעוֹלָם. וְכֵן דוֹד אֵר' יִהְיֶה
צָבָאוֹת עֲמָנוּ | מִשׁוֹב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלָּה.
וִירוֹמָמָהּ בְּקָהֶל עַם וּבְמִשְׁכַּח זְקִינִים | יִתְלַלְהוּ.
יִרְמִיָּה אָמַר בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בִּיהוָה וְהִיא
יִהְיֶה | מִבְּטָחוֹ. וְיֵאָדָּם בִּיהוָה עֲדֵי עַד כִּי בִּיה
יִתְהוּ צוֹר עוֹלָמִים...

וְאֵילָן לִבֵּי אוֹתוֹת שֶׁבְּחֹרֶה. אֲנִקְתָּם | פִּסְתָּם
פִּסְסִפִּים יָדוּ נִסִּים. זֶה הָשֵׁשׁ שֶׁל גְּבוּרָה אֲשֶׁר | כָּל
יָדָעוּ וּמוֹכִירוּ בִּפְהַ שְׁאֵם יַעֲמִיד אִפְּךָ | בְּאִישׁוֹ
לִילָה | וְאִפְּלִיָּה בִּמְקוֹם שֶׁכָּל מֵאֵלָּה בִּאֵן
בְּעוֹלָם מוֹבֵטָה לוֹ | שְׁאִינוּ נִזְוָק לְעוֹלָם. וְכָן דוֹד
אִמִּי יוֹי אֲבָאוֹת עֲמֹנוּ. | וִירֻמוֹמָהוּ בִּקְדֻלָּה עִם.
יְרִמְיָה אֲבָא | בְּרוּךְ הַגֹּבֵר אֲשֶׁר | יִבְטֶשֶׁת בִּיּוֹי. יִשְׁעִיהָ
אִמִּי בִּשְׁחוֹ בִּיּוֹת עֲדִי.

499 § אילו כ"ב אותיות שבתורה. אקתם פסתם | פ' פסטיס דיוניסם. זה השם של גבורה אשרי כל וידעו ומזכירו צפה | אדם שאם יעמוד אפ"ל באישון לילה ואפילה במקום שכל המזיזין כאין בעולם מובטח לו שאינו נזוק לעולם וכן אמר דוד אמר ה' צבאות וירוממוהו בקהל עם. ירימה אמר ברוך הגבר אשר % | יבטח בה. ישיעה אמר בטחו בה עדי עד.

5018

אֲשָׁרִי אֲשַׁכְּנָה עָלַי אוֹהֶיּהָ שֶׁר הַפְּנִים בְּשֵׁם יְהוָה
 יְהוָה צְבָאוֹת | בְּשֵׁם אֲבֹתָיו אֵל יְהוָה צְבָאוֹת.
 וּבְשֵׁם שְׁרִירָה יְהוָה צְבָאוֹת. וּבְשֵׁם | אֱלֹהֵיכֶם
 יְהוָה צְבָאוֹת. (וּבְשֵׁם אֱפִרְיָאֵל (יְהוָה) יְהוָה
 צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל | וְחֹתֶם עַל תְּנַג. כְּבוֹרִסִּיהָ
 אֲכֹרֶסֶה אֲמַטִּיהָ בְּמַטִּיהָ יִטְטִיהָ | אֲטֹאֵט יִטִּיהָ
 שְׁתַּשְׁלַח לִי אֶת עֲזָרִיאֵל הַמֶּלֶאךָ בְּלִילָה הַזֶּה צֹם
 שְׁלֹשָׁה | יָמִים וְאִמּוֹר שִׁבְעִים [פַּעַם] פַּעֲמִים
 בְּתַהֲרָה וּבִקְדוּשָׁה הוּא מְדַבֵּר | עֲמָךְ פֹּה אֵל פֹּה.
 לְחַתִּירוֹ אֲשַׁבְּעִית עָלַי עֲזָרִיאֵל הַמֶּלֶאךָ בְּשֵׁם |
 מִיכָאֵל וּבְשֵׁם הַדְּרִיאֵל שׁוֹתַפְנָה לְשֹׁלֹם וְלֹא
 תִּזְכְּרִינִי.

20 אֲשֶׁר־אֵשְׁכֵּנֶת עֲלֶיךָ שֶׁר הַפְּנִים בְּשֵׁם יְהוָה
צָבָאוֹת. | בְּשֵׁם אֲטֹכָה אֹה יְהוָה צָבָאוֹת וּבְשֵׁם שֶׁר
יְהוָה | צָבָאוֹת וּבְשֵׁם אֵל [תִּקְרֹן] תִּקְרִיתִין
יְהוָה צָבָאוֹת | וּבְשֵׁם אֲכַתְּ[ן]־יִזְרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל דְּמַחֲתָם עַל | תָּגֹא וּמַפְרֵשׁ בְּכוֹרֶיהָ
אֲבוֹרֶסְתִּיהָ אֲטִישָׁה // וְנִטְשִׁיהָ וְנִטְשִׁיהָ
אֲטַט אֲטִישָׁה שְׁתַּלַּח לִי אֶת עֲזִירָאֵל הַמֶּלֶאךָ
בְּלִילָה | הַזֶּה. צוּם ג' יוֹמִין וּלְלִילוֹתָם וְאִמְרוּ ע'
פַּעַם בְּחֶדְרָהּ וּבְקִדְוָשָׁה וְהוּא | מְדַבֵּר עִמָּךְ פַּה
לְפָנַי. לְהַתִּירוֹ. אֲשֶׁכֵּנֶת עֲלֶיךָ עֲזִירָאֵל הַמֶּלֶאךָ |
מִיכָאֵל וּבְשֵׁם הַדְּרִיָּאֵל שְׁתַּפְּנָה לְשֹׁלֹם וְאֵל תּוֹק
אוֹתִי.

502 §

25 50 אשאל. כן | עשה צום שלשה ימים וקרא לי אילו הפסוקים בכל לילה ולילה | ושון בבודד. ובלייל שלישי קח הספר בידך וקרא אילו השמות שלשה | פעמים 25 עם הפסוקים ואחר שכב על כתפך שמד יבא לך דמות | אדם וידבר עמך כל 50 מה שתש(י)אלו מן דבר גדול עם דבר (קו?) קטן | ברוך הוא וברוך שמו.

503 §

וזה אשר תקרא ברוך אתה אלהינו מלך העולם | האל המלך הגדול הגבור
והנורא והנשגב והנפלא והעונה בעת צרה | בקורא עניו אלוהי צדיק בצר
הראתי לי יְהוָה ושמע תפילתי. אמרי | האזינה ואמללתי יְהוָה בינה הניגיו. 30
הקשיבה לקול שועי | מלכי ואלי כי אוליגן אפחללי. ישמחו כל חוסי כי
לעולם ירנו | ותסך עלינו ועיצלו כך אהובי שמך. שמע יהוה תחינתי יהוה |
תפילתי יקח. יהוה מנת חלקי וכוסי אתה תומך גורלי. שמרני | כאשרשן בת עין
בצל כנפך תסחיתני. אלי אקרא יומם ולא תענה | וליללה דומיה לך. ואתה 35
קדוש יושב תהילות ישראל. אך בבוש | אבותינו בשטחו ולפטרמא. אלקי [ב]זעקו
ומגלטו בבוש ואל תבוש. ואתה יהוה אל תרוק אליתו לעזרתי חושה.

504§
אילו הפסוקים | יאמר כל השנים לילות. ובשלישית יאמר אילו הפסוקים עם
אילו | השמות שלש פעמים. בשם יהוה אלהי ישראל חי [?] יי צבאות | אהיה
אשר אהיה עד ועד יהוה יהוה תהיה יוה יהוה וזה | לזכור קרן רך. וימי קרה
לא אל בזה אל משוך יושר אומיא אתלת | ושמת עלינו שהם קדם כורסה
יקדך דקיימן על תרעי צלית(א) | תנאי תתתת ??? | עוריאל ואלעזר
וחכרן דקיימול על מוזות בית יהוה ושלטין על שלוחי חלמא | ודבר כל חלמא
ורבכרי דאנישא והשם ק'ק'א | אדיר אדיר שם שם שם | ברוך אתה יהוה
אלהינו מלך העולם. אלהי הרוחנות מתיים סופר | נופלים מתיי אסורים
התר אסורי ותוצה לפניך את דברי שאני | עפר ואפר ורוחי תלויה בדייך. אני
עבדך בן אמתך. ובאתי להפיל | להעיל[?] תחיתני לפניך להודיעני דבר כך וכך
אם יהיה אם לא [?] ותהיה ביאתו | בנחת ולא כבעס עד שאבין כל דבריו ולא
אשכח. ואל תשיבני ריקם | מלפניך כי אתה רחום וחנון פחד אפים ורב חסד
ואמת כי כך | בטחתו ואותך קייית ועצית בצום נפש מפחד ורובעל שונל
לעז לזכר כך וכך ואדע ואבין והיה ברור לפני ובכל לבי וכלי מאד |
וגשתחיתני לפניך בתפילה שאין עונה אחר וזולתך ואין עונה אחר | מבלעדך.

499 §

אלו כ"ב אותיות שבתורה אנוקתם | פסתס
כספסיס דיונסיס. זה השם של גבורה אשרי כל
יודעו ומזכירו | בפ"ה אדם שאם יעמוד אפי'
כאישון לילה ואפלה במקום שכל המזיקין |
באים בעולם מובטח לו שאינו נוזק לעולם. וכן
דוד אמר 'י' צבאות | וירוממוהו בקהל עם. 10
ירמיה אמר ברוך הגבר אשר יבטח ביי'. ישעיה
אמר בטחו ביי' עדי עד.

499 §

אילו הן כב אותיות שבתורה אנוקתם פסתם פס
פסיס דיונסיס. | .. זה השם של גבור[?]ה אשרי
כל יודעו ומזכירו בפ"ה שאם יעמוד אפי' 30
באישון לילה ואפילה במקום שכל המזיקין
באים בעולם מובטח לו שאינו | נזוק לעלם וכן 5
דוד אומר ה' צבאות אשרי אדם יי צבאות עמנו
וגו' | וירוממוהו בקהל עם. ירמיה אמר ברוך
הגבר אשר יבטח ביי'. ישעיה | ביטחו ביי' עדי
עד. 10

500 § - 712

אמר ישמעאל שמעתי נעימות קול מפי | הגבורה
אומר אני הוא אדון כל הנשמות וכל אילו
השימות האמורות בספר | הוזה הגדול אין להם 5
תמורה והודעו ואינו משמש בהם משביע אני
בכל | שימות שיש לי שלא אשחיתנו לחיה העולם
עד שישתלם שכר טוב על ספר | הגדול הזה
ששכרו אין שיעור וטובתו אינו פוסק ועתיד
להנחיל גן עדן | וישב לפני כתלמיד לפני רבו
ואם ישתמש בו יחליף טובתו לרעה ואמסר[ו]נו |
למלאך אכזרי שלא חס על שמו הגדול ואבד 10
שכרו לעולם הבא אבל אשרי | אדם יודעו
ומוהר בו זוכה ויורש לחיי העולם הבא.

501 § - 542

אשבעית עלך שר הפנים בשסיה צבאות יהוה
בשם מכתה // אה יי צבאות || אה יי צבאות
ובשם יה יה זה יי צבאות ובשם אל תיקרתן יי
צבאות ובשם | אבתיאל יי אלה ישראל דמחתם
על תגא ומפרש אבוסיה אטסיה נטסיה | יטסיה
אט אט אטייה שתשלח לי את עזריאל המלאך
בלילה הזה. | .. יצום שלשה ימים ולילותם 35
ואומר שבעים פעמים בטורה ובקדושה | והוא
מדבר עמן פה לפה. להתירו אשבעית עלך
עזריאל המלאך בשם | מיכאל ובשם הדריאל
שתפנה בשלום ולא תזיק אותי..

N8128

506 §

ובשם עזקתא דעזיקת דין יאברום ואברו הס יחיקו ויציצו | הוא ציצו יה ציצו
צבאות ציצו גנו. גו בנט הדר כהדר גור | גורא שדי חלפיה רודפיה נטפיה וכפיה
מוגניה בתריה | מנהיה זה ה(י)ומיליה הוטליה הותניה הותניה הוטביה. השבע'
| עלך בשמות אילו | צ' שתבא אילו בנחת בטוב ולא בכעס ותבכר | עמי את' כל
חפצי בדבר כך וכך והודיעני בתוך חלומי אם | אנלה את פירושו אם אסתיר 35
פירושו מן בני אדם שלא אכשל | בדבר לפני מי שאמר והיה העולם ברוך הוא
וברוך שמו וברוך | זכרו וברוך יהוה ביום וברוך יהוה בלילה וברוך יהוה
בשכבנו | וברוך יהוה בקומינו בידך נפשות החיים והמתים אשר בידו | נפש כל
חי ורוח כל בשר איש. בידך אפקיד רוחי פדית' אותי | יהוה אל אמת אלהינו 40
שבשמים יחיד זכרך וקיים שמך תמיד || עמנו לעולם ועד. לישועתך | כ' קיויתי 28
יהוה. לישועתך | כ' קיויתי יהוה. א' א'ט'. ועד.

N8128

ובשמן המהולל והמפואר אני גזר על שר של חלום | שימהר ויבא לי הלילה
הזה ויגד לי זה הלילה כל צרכי

505 §

אשביע עליך | רגשאל רבא ש[ל]ר של חלום בשם חי יהוה צבאות אהיה אשר
אהיה | יקואל יקוואל ימאל שרה סלשר סס וולב טהוהבה דרה הה אא | בב 15
זו נה זה זה זה יה בה דה לג קלט בא דא לד אדיררין | קויה מגואל יחי אקס
אבדיססיה. ובשם אילו המלאכים ודריאל | ופניאל וקטביאל ונהליאל ורגואל
וטטאל וענביאל וספסאל ונתנ[ה]אל | אל | שתבאו אלי בזה הלילה בנחת בטוב 55
ולא בכעס ותדבר עמי | ותתן לי אות ומופת או פסוק שיהיה בידי ותודיעני
דבר כך | וכך וכל מה שיהיה עליו ושעתיד להיות עליו אם טוב אם אחר | ואל
תמתין לבא עכשיו כשם אילו השמות המפורשות שהם | חקוקות בכסא הכבוד
שמשר מלכיהל המלאך שהוא עומד תמיד | לפני הק' ב'ה' לאליהו בהר הכרמל
ובהם נתעלה שהם אילו לגלמה | מהסי יה. יהושעו הו סוליה אכע מססוסיה 60
אהגה להמה | מהיה היהו וגמלממיה להעל ביה פלמיה דר אורדיהוניה |
פרצתא ארדתיה שקשמששתציה צעצעציה מפרפרר | אפרפריה
גרומידודמיה. ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. |

ואל אלהי אשוע וישמע מהיכלו | קולי ישועתי לפניו תבא באוניו. יהי חסדך
5 יהוה עלינו כאשר | יחלנו לך א'א'ס' הללויה.

511§

זה השם הנכבד הנזכר על האבן והיא | מתפוצצת על הנחש וישלים. על המזיק
זהו בורח. על החולה | ומתרפא. זהו הוא אל אלים מצבשתיה יהוה שירייה
צבאות אל | צבא צבאות יהוה יהוה יהוה אל קול ביה הגדול עיזו |
10 חמרת יהוה יהוה לי לישועה. ברוך שם כבוד מלכותו לעולם | ועד.

510§

יהוה יעזור לי מי הוא ירשיעני על שמתי פני /כ' | כחלמיש ואדע כי לא אבוש.
הן יהוה אלהים יעזור לי על כן לא | גכלמתי. הן כולם כבנך יבלו עש יאכלם.
ענני יהוה ענני וידעו | כל העם הזה כי אתה אלהים בישראל ואני עבדך
5 ובברך עשיתי | כל זאת. בידך אפקיד רוחי פני | דית' אותי יהוה אל אמת. כי
| יצפני בסוכה ביום רעם יסתירני בסתר אהלו בצור ירוממני. | חנני אלהים
חנני כי כך חסיה נפשי ובצל כנפיך אחסה עד יעבור | הוות. נפשי ישוב ינחני
במעגלי צדק למען שמו. אך טוב חסד | ירדפני כל ימי חיי ושכתי בבית יהוה
לאורך ימים. אלהים | יחוננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה. עזי חמרת יהוה יהוה
10 לישוע'. | זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארוממנהו. הנה אל ישועתי אבטח ולא |
אפחד (כי) עזי חמרת יהוה יהוה לי לישועה. הושיעני אלהי ישענו. | קבצנו
והצילנו מן הגוים להודות לשם קרשך ולהשתבח בתהילתך. || הושיעני למען
שמך האל הגדול הגבור והנורא והושיעני. יהוה סלעי | ומפלטי לי. אלהי צורי
אחסה בו מגיני וקרן ישעי ומשגבי ומנוסי | מחמם תושיעני. בצר לי אקרא יהוה

D436

M22

512§ → 543

זה השם ה(מ)פורש | הזוכר בכל דבר והוא
מצליח אפי' על המת חייה אל תזכיר אותו משם
15 | לטיחנה מנין ע'ב אותותם ואמור בו גמור בו
בכל לבבך ובכל נפשך ובכל | מאהדיך וגו'.

למימריה פרקורקדיה זוהר זסריה | קווליה. שתהודיה קדושה והאלאליה
צעדיה יהיהיה תמתליה |. ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. א'א'ס' |

517§

אשארל. עומד לפני ארון. והתפלל הבו ליהוה בני אלים וגו'. כל המזמור |
שבעה פעמים. ואמור שבעין זמנים רביואל רביואל המשרת(ת) | לפני כסא
20 הכבוד הריני משביעך בשם יהוה אלהי ישראל מי כמוך | חסין יה. ועוד אני
משביעך בשם יהוה טוטרביאל יהוה ובשם | זהיראל יהוה. ובשם טטרוסיאי.
ועוד אני משביעך בשם אהיה | אשר אהיה. יה [י] ביה יהוה וזו יה מלאכי
השרת בקול גדול אומ' | ק'ק'ק' יהוה צבאות סלה. ואחר אמור שבעין זמנים
25 בליל ראשון ובליל | שני ובליל שלישי כל מה שתשאל יעשה. להתירו משביע
| אני עליך רבואל בשם סוריא שר הפנים ובשם תופופיאום | אפופיאיל שתפנה
בשלום. ותלך בשלום שלא תזיקני |.

השמי' | ואראה מראות אלהים. נקי גרמך ואמור אילין שמהי. ואילין /מל |
מלאכין. ואילין תרין פסוקים שמונה עשר פעמים. א'א'ס' יהיה. ישתב(ח) | שם
5 הקדוש והנורא שמו של מי שאמ' והיה העולם. שם המרומם והמשוב' | והמפואר
והמונוצח הכתוב ואני יהוה הוא שמי וכבודי לאחר לא | אתן ותהילתי לפסילים.

516§

זהו השם הנכבד' והנורא. אבג יתץ קרע | סמן בגר יבש פטר צהתהצף טנע יגל
פדק שקו צית. אילו ארבע' | ושתים אותיות מסורות של שם המפורש. אשר
10 האש יכבה מפחת | וכל דבר ודבר הנעשה בזכירתם אשר כל המלאכים בהם
| יקראו ויהללו | את בוראם. שהם אלי אדירירון גיההירירון גיההירון גיההירון
תלמיה | צחניה קדמיה גרדיה ערדיה צגניה מלטיה נהריה גשמריה געריה |
דוהריה יעליה נסיה שאיניה פועליה טורדיה רמיה צצצציה | תהבהיה גלגליה
15 טבטביה | פועליה | נגניה עממיה חונניה קתקיה | והיהויה. יד שדיה גורדיה

518 § - 778

ומהלך | שנות כולם החיות ושיעורן חמשה ועשרים אלפים | חלקים משיעור
של הקב"ה לכך נא' רם על כל גוים | יי אל תיקרי גוי' אלא גיאים אלו חיות
הקודש שמתנאות מפני רוב | גובהן על כל המידות שבשמים ובארץ והקב"ה
מתנאה על כולם לכך נא' | רם על כל גוים ה'.

519 § - 779

ולמעלה מחיות הקודש כיפי הקשת נתנו | בראשי החיות וגבוהות אלף
א[פ]לפין ריבוא מידה כנגד שרים הגדולים ולמעלה | מהם קרני יהוד יוצאות
מכיפי הקשת גבוה[ים] אלף אלפין ריב[וא] כנגד | מידה צבאות ומשרתי אל.

520 § - 780

ולמעלה מהם רקיע כעין הקרח | הנורא נתון על קרני החיות שנאמ' ודמות על
ראשי החיר' וגומ' | שנאמר רקיע כעין הקרח הנורא נטוי על ראשיהם מלמעלה. 20
| וגובהו אלף אלפין ריבי מדה כנגד עירין וקדישין

521 § - 781

ולמעלה מהם | כעין הקרח הנורא כמראה הנוגה נתון על קרח הנורא וגבוהו |
אלף אלפין ריבוא כנגד שרפי להבה וכרובי הוד והדר.

522 § - 782

ולמעלה מהם כסא אבן ספיר כמראה | הנוגה נתון על קר' בורא' | וגובהו אלף 25
אלפין ריבוא מדה כנגד עיוז וגבור

523 § - 783

ולמעלה | מהם כסא הכבוד נתון על כסא אבן ספיר וגובהו אלף אלפין | ריבוא
מדה ופרוט על כסא הכבוד בגד של שני מאורות שאין | כיצא בו ומחמדים
כולן שזיו חמה ולבנה כימה וכסיל וכוכב' | וכל מזלות דומין לפניו כזיו הנר
בפני | ה[אור] השמש וכל בריה | ובריה ומזלותיהם ומעשה בין שעשו בין שעושין
חוקיק' עלינו // הקב"ה | | ה[קב"ה] סוקר | חוקר | בהן ובמעשיהן שעושין שלשה 30
פעמי' בכל יום ויום שנה | כי רם ה' ושפל יראה וכך דוד אמר המגביה לשבת
המשפילי לראות | בשמים ובארץ אם בשמים למה בארץ ואם בארץ למה
בשמים אלא | מלמד עשר כל בריה בשמים וגופם ורוחם בארץ והוא רואה
בשמים | ובארץ בשמים ומזלם ובארץ גופם וכל מעשיהם | לכך נאמר בשמים 5
ובארץ ולא עוד אלא שאין כל בריה מיתה והולכת מן העולם בארץ עד שנופל
מזלו בשמי' שנא' ונשא' והיה | ביום ההוא יפקוד יי על צבא המרום במרום ועל
מלכי האדמה | באדמה זה שר של | ה[הם] במרום ועל מלכי האדמה באדמה זה
גופם של בריות | בארץ.

524 § - 784

ולמעלה מכולם הק' יושב על כסא רם ונשא ומוקפין לו | לו סוכת וזהו ספיר
וברקת מפני מראית העין וכל העולם | תלוי בורעו הגדולה כקמיע ביד גיבור 10
ואין בו יגיעה אין | יגע בורעו החזקה והגדולה שסובל את העליונים ואת
התחתונים | שנאמר ומתחת זרועות עולם.

525 § - 785

וארבע נהרות של אש מושיכין | יוצאין מיעת החיות ומתחת רגלי הכסא
הכבוד כנגד ארבע | רווחות העולם ונעשים לים הגדול של אש וים גדול מוקף
סביבות | כסאי ונהרות של להבה מוקפין | נהרות | את ים | של אש ועניי גחל 15
מקיפין | את נהרות של להבה ועני קל מקיפין לאבני אלגביש ואבני אלגביש

מקיפין לאבני ברד ושרי אילים ושרי אראלים ושרי מלאכים ושרי | גודרים
ושרי צבאות ומלאכי אש ומלאכי לפיד ומשרתי גחל ואראלי | וזהו וטפסרי
להבה וכדורי | וברורי | בוק וחשמאלי שלהבת וחיילי ערבות | ממני' על שרי 20
ערבות רקיע ועל נהר דינור ועל ים של אש שסובב | לכסא הכבוד תשע מאות
ואלפי רבבות ומלאכי שרת והאש עומדין | מימין כסאו.

526 § - 786

וכנגדם עומדין כסאו ונהרות של אש מוקפין | ועוברים ביניהם ושרים הגדולים
ממונים על כל גודל וגודל | ועל כל צבא וצבא שממין שמאל ומלמדן אותם 25
לאמר שירה וזמרה | של כסא כבודו של מלך מלכי המלכים הקב"ה

527 § - 787

וכיגיע זמנם של | מלאכים לומר שירה וזמרה לפני הקב"ה והוא שמועאל
המלאך | שר הגדול והגיבור והני עומד על חלוצי רקיע התחתון לשמוע
ולדקש' | קול שירות ותושבחות וחמירות העולות מן הארץ ובכל בתי כנסיות
| ובכל בתי מדרשות להשמיע להם לפני ערבות רקיע

528 § - 788

ומפני מה | הוא עומד על עמודי וחלוני רקיע מפני שאין להם רשות למלאכי 30
|| השרת לומר שירה תחילה מלמעלה עד שיפתחו ישראל את פיהם | בשירה
תחילה מלמטה שנא' רוממו יי אלהינו והשתחו להדום רגליו | קדוש הוא אמרו
לו ישראל מי קדוש יי אלהינו אילו מלאכי השרת | כל מלאכי רקיע ורקיע
בשומעם קול שירות ותושבחות שאומרים | ישראל מלמטה הם פותחים בקדוש 5
קדוש קדוש מלמעלה שנאמר | קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ
כבודו.

529 § - 789

אמר שמואל אשריהם ישראל כמה הם חביבין לפני | המקום יותר ממלאכי
השרת שבשעה שמלאכי | השרת מבקשים לומר שירה תחילה מלמעלה באים
סביבות כסא כבוד | כמו הרים הרים של אש וכמו גבעות גבעות של להבה אמר 10
להם | הקב"ה החרישו לי כל מלאך ומלאך וכל שרף ושרף וכל חיה וחיה | וכל
אופן ואופן שבראתי עד שאשמע ואאזין תהילה וכל שירות | ותושבחות
ותפילות ונעים זמירות ישראל מלמד שעריבין על הקב"ה | שירות ותושבחות
חימרות ישראל יותר ממלאכי השרת שנאמר ברוך | יחד כוכבי בוקר ויריעו כל 15
בני אלהים. כוכבי בוקר אילו ישראל שמשול' | ככוכבים שנא' ומצדיקי
הרבים נמנין ככוכבים לו. ויריעו כל בני אלהים | אילו (פלמא) מלאכי השרת
שנא' אני אמרתי וכו' וכן דוד אמר רוממו יהוה | אלהנו אילו מלאכי השרת.
אמר הקב"ה אין כבודי בשמים אלא בארץ | אמתי רומה על השמים אלהים.

530 § - 790

ולמה נקרא שם המלאך ההוא שר שמועאל | מפני שעומד בכל שחר ושחר 20
ומשמיע קול שירות ותושבחות העולות מן | הארץ מתוך בתי כנסיות ובתי
מדרשות לכני רקיע ורקיע עד ערבות | רקיע ועד חיות הקודש ואופנים
ושרפים וכרובי הדר כיון ששומיע | ומשמיע וכל מלאכי רקיע ורקיע | לתוך נה
מיד יורדין כיתות כיתות | שורות שורות חבורות חבורות מחנות מחנות חילות
חילות צבאות | צבאות של מלאכי השרת וכן כל רקיע ורקיע לתוך נהרי אש 25
ונהרי | להבה ונהרי שלהבת וטובלין עצמן באש שבעה פעמ' באו[?] תה שעה
| בודקין עצמן באש שלש מאות וישישים וחמשה פעמים.

544 §

אמר ר' ישמעאל שאלתי לר' עקיב' תפילה
שאדם מתפלל | ונומר שבחו של רחמי יי אלהי
ישר' מי | יודע איזו היא אמ' | לי קדושה וטהרה 10
בלבדך והוא מתפלל תפילה. תתברך לעד |
בכסא כבוד אתה שוכן בחדרי מרום ובהיכל

544 §

אמר ר' ישמעאל | שאלה שאלתי לר' עקיבה 20
תפלה שאדם מתפלל שבחו של רי' ה | אלדי
ישראל מי יודע אי זו הוא א'ל קדושה וטהרה
בלבדך והוא | מתפלל תפלה. תתברך לעד
בכסא כתר אתה שוכן בחדרי | מ/ מרום ובהיכל

544 §

א'ר ישמעאל שאלתי לר' עקיבא תפילה שאדם
עושה כשעולה | למרכבה ובקשתי ממנו שבחו
של רויה יהוה אלהי ישראל | מי יודע איזה הוא. 30
אמ' לי טהרה וקדושה בלבדו והוא מתפלל |
תפילה. תתברך לעד בכסא כבוד אתה שוכן

בשירה גדולה ביראה באימה ברתת בזיע בפחד וכרעדה | בטהרה בקדושה
ובקול דממה דקה שנאמר אחר {הרש} הרעש קול דממה | דקה

538§ - 188 - 798§

ומנשאין את המרכבה בקול שירות ושירים שבח ותהלה פאר | חימרה באותה
שעה קדושים ומקדישים טהורים ומקלסין עירין | מרוממין גלגלים מעלסין
מפארים כרובים חיות מברכין שרפים | משבחים גדודין מגדלים מלאכים
מזמרים ונחלקים בשלש שורות של | אלף אלפי אלפים וריבי רבבות אומרים
קדוש כת אחת אומרת קדוש | וכורעת ונופלת על פניה וכת אחת אומרת
קדושה וכורעת ונופלת | על פניה וכת אחת אומרת קדוש קדוש יי צבאות
מלא כל הארץ | כבודו. וחיות מתחת כסא הכבוד עונות אחריהם ואומרות |
ברוך כבוד יי ממקומו.. ומפני מה אומרים במקומו מפני שהשכינה | בכל מקום
ולעתיד לבא השכינה חוזרת למקומה לבית קדשי הקדשים | ואומרים ברוך
הוא ממקומו

539§ - 819§

יהי שמך מבורך לעלם ולעלמי עולמים | מי כמוך טיטרוס יי אלהי ישראל
בעל גבורות לך טיטרוסיי יי אלהי | יהולל כסא כבודך לך יתנו גיאות ורבותא
ועוז ותפארת לך יחזקו לך שומצו | לך יחדשו לך ירגו לך ישמחו לך יברכו
כסא לך ישבחו לך יפארו לך ירוממו | לך ינשאו לך יהודו לך יהללו לך יקלסו
לך יקדשו לך טטרוסיי יי אלהי | ישראל

540§ - 820§

משרתך יכתירו לך כתרים וישירו לך שיר חדש וימליכוך לנצח נצחים |
ותקרא לעולם ועד טטרוסיי יי אלהי ישראל חכם הרוים ואדון הסתרים |

541§

יה ויהי והי {הא} הי והי והי | ולחנשיה ביה אויבך נבץ לה יי סס צנפונע |
שוב וכל יי אה באה למחליא{ה} | ולחנשיה ביה אויבך נבץ לה יי סס צנפונע |
בתה בקר תגא אש דעל תגא מפרש לביטול כשפים ולעיבה אשטטיאה | רבה
רבהון | רבביי | רברביה מלכיהון דמלכי{ה}א לשאל לכל דבר
אנקספסיתספסס- | פסיס דיוגסיס קגריה קגדת יבשה ושכינת עוזו בין פיס יי
קדוש קדוש | קדוש לכל צורך אשטטיא רבא רבון דרברביה מלכיהון דמלכיה
מטיה | רבה לשאת..

542§ - 501§

אשבעית עלך שר הפנים בשסיה צבאות יהוה בשם מבטה //אה יי צבאות|| אה
יי צבאות ובשם יי אלהי ישראל ובשם אל תיקרתן יי צבאות ובשם |
אבתיראל יי אלהי ישראל דמחתם על תגא ומפרש אבוסיה אטטיה נטטיה |
יטטיה אט אט אטייה שתשלח לי את עזיראל המלאך בלילה הזה.. | יצום
שלשה ימים ולילותם ואומר שבעים בשטהרה ובקדושה | והוא מדבר עמן
פה לפה.. להתירו אשבעית עלך עזיראל המלאך בשם | מיכאל ובשם הדריאל
שתפנה בשלום ולא תזיק אותי..

543§ - 512§

זה השם {המ} פורש | הזוכר בכל דבר והוא מצליח אפי' על המת חייה אל
תזכיר אותו משם | לטיחוגה מנין ע"ב אותותם ואומר בו גמור בו בכל לבבך
ובכל נפשך ובכל | מאודיך וגו..

531§ - 791§

וכי יש להם | למלאכי השרת זב וטומאה נידה ויולדת שצריכין טבילה אלא
מלאכי השרת | שממנות במלאכת עולם ויורדים בכל יום יום לשום שלום
בעולם וכיון | שיגיע זמן שירה עולים לרקיע ומפני ריח בני אדם ילודי אשה
בעלי //זב בעלי | זב בעלי טומאה וטינוף רוחצים עצמן באש ומכסין עצמן
באש ומטהרין | ומנקין ומזהרין ומפרישין ומעיינים ומגברין ומגדלין ומטיבין
עצמן | באש עד שעושין עצמן קדושים ומקודשים טהרין ומטהרין והוין
כמלאכי | ערבות רקע

532§ - 182 - 792§

ואחר כך הורין זה את זה ועולין מנהרין אש ברשות | זה את זה ומתגברין ועושין
כאור וכברקים של זוהר. ואחרי | כך בסולם של אש בתחלה עד שמגיעים אצל
חיילי ערבות אצל חשמאלי | זוהר אצל חיות הקדש אצל גלגלי המרכבה
הדופי פנים אצל בעלי | כנפים אצל כסא רם ונישא

533§ - 183 - 793§

ומיד עומדין כולם באימה ביראה ברתת | בזיע בטהרה בקדושה באימה
ובעונה ומכסים פניהם עם כנפיהם | אצל כסא רם ונישא לכל יכירו דמות
אלהים השוכן במרכבה ועומדים | כיתות כיתות של אלף אלפי אלפים ושורות
של רוב רובי רבבות ומחנות | מחנות שאין להם חקר וצבאות צבאות בלא
מספר כמו הרים הרם | של אש וכמו גבעות גבעות של ברד לפני כסא הכבוד
ובאותה שעה | יושב הקב"ה על כסא הכבוד וכבודו מלא העולם שנאמר מלא
כל | הארץ כבודו..

534§ - 184 - 794§

ואף חיות הקדש מתכוונות ומתקלשות ומטהרות | יתר מהם וכל אחת ואחת
קשורה אלף אלפין כתרים של מיני מאורות | בראשיהם ומלבשות לבושי אש
ומתעטפות כסות של להבה ומכסות | פניהם בברק והקב"ה פורע {?} פניו

535§ - 185 - 795§

מפני מה חיות הקדש ואופני הוד | וכרובי הדר מתקדשים ומטהרים
ומתלבשים ומתעטפין ומתכבדים | ומתקיימים יתר מפני של המרכבה על
פניהם וכסא הכבוד על רום | ראשו ושכינה למעלה מהם ונהרי אש עומדין
ביניהם ולפיכך הם | מתכוונו ומזרזין ומזהרין ומיטפין ומזרקקים באור
שבעתים | וכולם עומדים באימה וביראה בטהרה בקדושה ואומרים שירה שבח
| חימרה צהלה וקילוס בקול גדול אחד בדיבור ואחד בדעת אחד | ובינעמה
אחת

536§ - 186 - 796§

ולא זה בלבד אלא נופלים מהם מלאכי שרת | אלף אלפין וריבי רבבות לנהר
דיגור ונשרפין מפני מה מפני | שאין בהם מוקדם ומאוחר שירה וקדושה לפני
מלך מלכי המלכים | הקב"ה לפיכך כל המוקדם והמאוחר וחבירו בשירה מיד
נשרף |

537§ - 187 - 797§

ואף חיות הקדש אין בינם מוקדם ומאוחר מפני שרום קומתן | כאחת ועוביין
כאחת ועטיפתן כאחת וגבורתם כאחת וכתר | ראשם כאחת וחיותם כאחת
ואפיים כאחת ומחונות כאחת כארבע | גלגלי הכסא זו כנגד זו גלגל זה כנגד
זה והם פותחים את פיהם | אופן זה כנגד זה חיה זו כנגד זו וכרוב זה כנגד זה
ושרף זה | כנגד זה וכנף זה כנגד זה ונעימות זה כנגד זה והם פותחים | את פיהם

544§

אמ' ר' ישמעאל שאלתי לר' עקיבא | תפלה
שאדם מתפלל שבחו של רחיי יי אלהי ישראל
מי יודע אי זו | היא אל קדושה וטהרה בלבבך
הוא מתפלל תפלה.. | תתברך לעד בכסא כתר
אתה שוכן בחדרי מרום ובהיכל גאון | כי אתה

544§

א"ר ישמעאל שאלתי לר' עקיבא תפלה שאדם |
מתפלל וגו' שבחו של רחיי יי אלהי ישראל מי |
יודע אי זה היא אמר לי קדושה וטהרה בלבבו
והוא מתפלל קדושה תפלה | תתברך לעד
בכסא כבוד אתה שוכן בחדרי מרום ובהיכל כי

בחדרי מרום | ובהיכל גאווה כי אתה גילית
הרוים הכבושים וכבשו כבושים | למשה ומשה
למדן לישראל להיות עושים בהם את התורה
ומרבץ | בהם את התלמוד.

545§

א' עקיבא בשעה שעליתי וציפיתי | (ב)גבור'
ראיתי כל הבריות שיש בכל שבילי שמים את
שארן למעל | ורחבן למטן ואת שרחבן למעל
וארכן למטן.

546§

א' ישמעאל | היאך עומדין עליהם מלאכי
השרת אמ' לי כנשר הזה שהוא | מונח על הנהר
ועוברין עליו כל העולם. כך מונח גשר מראש
מבוי | ועד סופו. ומלאכי השרת סובבין עליו
ואומ' שירה לפני טרקיליי | יהוה אלהי ישראל.
ועומדין לפני זריו אימה שלישי יראה אלף
אלפי אלפים | ורב ריבי רבבות. ונותנין שבח
וקילוס לפני כסיה יחוציה יהוה אלהי | ישראל.
כמה גשרים הם כמה נהרי אש. כמה נהרי
ברדה. כמה | אוצרות שלג הן. כמה גלגלי אש
הן. כמה מלאכי השרת הן. | שנים עשר ריבו
גשרים ששה למעלן וששה למטן. שנים עשר |
אלפים נהרי אש ששה למעלן וששה למטן. שנים
עשר אלפים | ר' רבי נהרי ברד ששה למעלן
וששה למטן. שנים עשר אלפים | אוצרות שלג
ששה למעלן וששה למטן. עשרים וארבע ריבו
גלגלי | אש שנים עשר למטן ושנים עשר למטן.
וסבובין לגשרים | לנהרי אש לנהרי ברד
לאוצרות שלג למלאכי השרת כמה מלאכי |
השרת בכל מבוי ומבוי. וכל ביריה וביריה
עומדין בתוכה | כנגדי כל שבילי שמים.

547§

אמ' לו ל' ישמעאל הך יכול לצפות בהן |
ולחזות מה עושה רחמים יהוה אלהי ישראל. אמ'
ל' ר' עקיבא | תפילה רחמים התפללתי. ועל ידי
כן הוצלתי אל זריו יהוה אלהי | ישראל ברוך
אתה אל גדול גבור בגבורה. ומה | [נשיתין] עושה
ויכולתי | לצפות בהן ולראות מה עושה רחמי
יהוה אלהי ישראל ולפיכך | ששמע ר' עקיבא
מה אמר לי וגילה | (ל)י שכל בשר דם שיש בלבו
שנ' | שבחו של ריי יהוה אלהי ישראל מתגלה
לי הו גדול זו יגמור | אותו בכל יום בעלות
השחר ויניקה עצמו משקר ומעול. ומכל | רע
ורחמי יהוה אלהי ישראל עושה עמו צדקות בכל
יום בעולם | הרה ועומד עליו לכבודו ומובטח לו
שהוא בן העולם הבא.

548§

והיא התפילה. רחמי יהוה אלהי ישראל ברוך
אתה יהוה אל גדול | בג' | בגבורה מי כמון
בשמים ובארץ מלך קדוש הוא מלך ברוך | וא
מלך | אדיר הוא על כל המרכב' נשית' שמים
כוננת' כסאך. ושמן | הגדול מפואר על כסא
כבודך קעת' ארץ כוננת' בו כסא | להודם
רגליך. כבודך מלא עולם שמך גדול וגבור בכל
גבורה ואין מספר | לתבונתך. את' יודע ריי
עולם וחוקר חכמות ודרכי נסתרות | מי דומה לך
בוחן לבות וחוקר כליות. ומבין מחשבות און כל |
דבר נעלם ממך. ואין נסתר מגדך עיניך כל חיים

גאווה כי אתה | גילית הרוים וריו הכבשים
וכבשי כבשים למשה ומשה | לישר' להיות עושיין
בהן את התורה ומרבין בהן את התלמוד.

545§

אמ' ר' עקיבא. בשעה שעליתי וציפיתי בגבורה
ראיתי | כל הבריות שיש בתוך שבילי שמים את
שארן למעלן ורחבן | למטן את שרחבן למעלה
וארכן למטה.

546§

אמ' ר' ישמעאל | והיאך עומדין עליהן מלאכי
השרת אמ' לי כנשר שהוא מונח | על הנהר
ועוברין עליו כל העולם כך מונח גשר מראש
המבוי | ועד סופו ומלאכי השרת | (ב) סובבין
עליו ואומרים שירה לפני | טרקיליי יוי אלהי
ישר'. ועומדין עליו זריו אימה שלישי יראה |
אלף אלפי | אלפים וריבי ריבו ריבאות
ונותנין שבח לפני כס' | זה יהוציה יוי אלהי ישר'
כמה ישרים הם כמה נהרי אש הן | כמה נהרי
ברד הן כמה אוצרות שלג הן כמה גלגלי אש הן |
כמה מלאכי שרת הן | ר' אלפים ריבו ר' למעלן
ר' למטן. כד' | ריבו גלגלי אש | (ל) למעלה | ר' ב'
למעלה וכן למטן וסבובין | לגשרים לנהרי אש
לנהרי ברד לאוצרות | (ל) שלג | למלאכי שרת
כמה מלאכי שרת בכל מבוי ומבוי | וכל
ביריה | (ה) וביריה | ועומדין בתוכה כל
שבילי שמים |

547§

ומה עושה רחמי יוי אלהי ישר'. אמ' לי ר'
ישמעאל | היאך | יכול לצפות בהן אמ' לי תפילה
רחמים התפללתי | ועל ידי כן הוצלתי אל זריו
יוי אלהי ישר'. בא' יוי אל | גדול גבור בגבורה
ומה עושה רחמי יוי אלהי ישר' לפיכך | שמע מה
אמ' לו ר' עקיב' וגילה לו שכל בשר דם | שיש
בלבו שבחו של רחמי יוי אלהי ישר' מתגלי | לו
ר גדול זה יגמור אתו בכל יום בעלות השחר |
ויניקה עצמו מעול | ושקר ומכל רע |
ורחמי יוי אלהי ישר' עושה עמו צדקות בכל |
יום בעולם הזה ועומד עליו לכבודו ומובטח | לו
שהוא בן העולם הבא.

548§

אל רחמי יוי אלהי ישר'. | בא' יוי אל גדול
בגבורה מי כמון בשמים ובארץ | קדוש בשמים
וקדוש בארץ מלך קדוש הוא | מלך ברוך הוא
מלך אדיר על כל המרכב' | ונשית' שמים כוננת
כסאך ושמן | הגדול מפואר | על כסא כבודך
שמך הגדול בכל גבורה ואין | מספר לתבונתך
אתה יודע ריי עולם וחוקר | (ח) חכמות ודרכי
נסתרות מי דומה לך בוחן לבות | וכל חיים
ומות. ברכות וקללות הטוב והרע נותנים בידך |
ושמן אדיר בשמים ובארץ קדוש בשמים וקדוש
בארץ | זריות זכרון שמך לעולם ולעולמי

גאווה כי אתה גילית הרוים דריו ריום הכבשים
וכבשי כבשים למטה למשה ומשה לישראל
להיות עושים בהם את התורה. ומרבין בהן את
התלמוד.

(545) 545§

ארי בשעה שעליתי | וציפיתי לגבורים ראיתי
שיש בתוך שבילי שמים את שאורכן | ל' למעלה
ורחבן למטה ואת שאורכן למטה ורחבן
למעלה.

546§

ארי היאך הם עומדין עליהם מלאכי השרת
אל כנשר שהוא | מונח על הנהר ועוברין בו כל
העולם כך מונח גשר מראש | /ה | המבוי ועד
סופו ומלאכי השרת סובבין אותו עליו. ואומר
שירה || טרקיליי ה אלדי ישראל ועומדין עליו
זריו אימה שלישי יראה | אלף אלפי אלפי ורוב
ריבי רבבות ונותנין שבח לפני כסא זה. | חוצאי
ה אלדי ישראל כמה גשרי הם. כמה נהרי אש
הם. כמה | נהרי ברד הם. כמה אוצרות שלג הם.
כמה גלגלי אש הם. כמה | מלאכי השרת יב'
אלפי ריבו ר' למעלן ר' למטן. יב' אלפי נהרי
ברד ר' למעלן ר' למטן. יב' אלפי אוצרות שלג ר'
למעלן ר' למטן. כד' ריבו גלגלי אש יב' למעלן
יב' למטן. וסובבין לכשרי לנהרי | ברד לנהרי
אש | לאוצרות שלג למלאכי השרת כמה מלאכי
השרת לכל מבוי | ומבוי וכל ביריה וביריה
ועומדין בתוכם כל שבילי שמים

547§

ומה | עושה רחמי | (ה) | (ה) אלדי ישראל.
ארי היאך יכול לצפות בהן אל תפילה |
רחמי רחמי התפללתי על ידי כן הוצלתי אל
זריו ה אלדי ישר' (אל) | בא' אל גדול וגבור
בגבורה מה עושה רחמי ה אלדי ישראל. ל' |
לפיכך שמע מה אל ר' עקיבא וגילה לו (ש) כל
בשר דם שישכל בו | /ש | שבחו שכל רחמי ה
אלדי ישראל מתגלה רי גדול זה יגמור אותו |
בעלות השחר ויניקה עצמו מעמל ושקר ומכל
רע. ורחמי ה אלהי | ישראל עושה עמו צדקות
בכל יום בעולם הזה ועומד עליו | ל' לכבוד
ומובטח לו שהוא בן העולם הבא.

548§

אל רחמי ה אלדי | /ש | ישראל בא' אל גדול
בגבורה. מי כמון בשמים ובארץ וק' בארץ. | מ'
קדוש הוא. מ' ברוך הוא. מלך אדיר על כל
המרכב. נטות | /ש | שמים כוננת כסאך ושמן
הגדול מפואר על כסא כבודך שמך | הגדול בכל
גבורה ואין מספר לתבונתך אתה יודע ריי עולם
| /ח | וחוקר חכמות ודרכי נסתרות מי דומה לך
בוחן לבבות וכל | /ח | חיים ומת' ברכות וקללות
הטוב והרע נותנין בידך ושמן אדיר | בשמים
ובארץ. ק' בשמים וק' בארץ. זריות זכרון שמך
לעולם | ולעולמי עולמי עד סוף כל הדורות.

גילית הרוים ורוי רוי הכבשים וכבשי כבשים |
למשה ומשה לישראל להיות עושים בהם את
התורה ומרבים בהן | את התלמוד.

545 §

אמ' ר' ישמעאל בשעה שעליתי וצפיתי
לגבורים | ראיתי שיש בתוך שבילי שמים את
שאורכן למעלה ורחובן למטה / וא' | ואת
שרוחבן למעלה ואורכן למטה..

546 §

אמ' ר' ישמעאל / והיא | והיאך עומדין עליהם
מלאכי השרת אל כנשר שהוא מונח על | הנהר
ועוברין בו כל העולם כך מונח גשר מראש
המבוי ועד סופו | ומלאכי השרת סובבים עליו.
ואומ' שירה טרקליי יי' אלהי ישראל ועומ' (דמ)
|| עליו זריו אימה שלישי יראה אלף אלפי
אלפים וריבי ריבי רבבות ונותנים | שבח לפני
כסא זה חוציא יי' אלהי ישראל כמה נשרים הם
כמה נהרי אש הם. | כמה נהרי ברד הם. כמה
אוצרות שלג הם. כמה גלגלי אש הם. כמה |
מלאכי השרת הם יב אלפים רבוא י' למעלן ו'
למטן. יב אלפים ו' מלא' | נהרי ברד ו' למעלן
ו' למטן יב אלפים אוצרות שלג ו' למעלן ו'
למטן כד' | רבוא גלגלי אש יב למעלן וכן למטן
וסובבים לגשרים לנהרי ברד לנהרי | אש
לאוצרות שלג למלאכי השרת כמה מלאכי
השרת לכל מבוי ומבוי | וכל בריה ובריה
ועומדים בתוכם כל שבילי שמים ומה עושה
רווי יי' | אלהי ישראל..

547 §

אמ' ר' ישמעאל והיאך יכול לצפות בהן אל'
תפלת | רחמים התפללתי עלי ידי כן הוצלתי
אל זרתי יי' אלהי ישראל ב'א' אל גדול וגבו' (ר)
| בגבורה מה עושה רווי יי' אלהי ישראל לפיכך
שמע מה אל ר' עקיבא | וגלה לו שכל בשר ודם
שיש לו שבחו שכל רווי יי' אלהי ישראל מתגלה
| רז גדול זה יגמור אותו כעלות השחר וינקה
עצמו מעמל ושקר ומכל | רע ורווי יי' אלהי
ישראל עושה עמו צדקות ככל יום בעולם הזה
ועומד | עליו לכבוד | ומובטח לו שהוא בן העולם
הבא.

548 §

אל רווי יי' אלהי ישראל | ב'א' אל גדול
בגבורה.. מי כמוך בשמים ובארץ וק' בארץ
מלך קדוש | הוא מלך ברוך הוא מלך אדיר על
כל המרכבה. נטית שמים כוננת | כסאך ושמן
הגדול מפאר על כסא כבודך שמך הגדול בכל
גבורה | ואין מספר לתבונתך אתה יודע רוי
עולם וחוקר חכמות ודרכי נסתרי' (ת) | מי דומה
לך בחון לבות וכל חיים ומתים ברכות וקללות
הטוב והרע | גותנין בידך ושמן אדיר בשמים
ובארץ ק' בשמים וק' בארץ זריו (ת) | זכרון
שמך לעולם ולעולמי עולמים עד סוף כל

אתה גילית | הרוים ורוי רוי הכבשים וכבשי
הכבשים למשה ומשה לישראל להיות עושים |
בהם את התורה ומרבים בהם את התלמוד..

545 §

אמר ר' עקיבא בשעה | שעליתי וצפיתי בגבורה
ראינ' אתי כל הבריות שיש בתוך שבילי שמים
את שאורכן | למעלה ורחובם למטה את שרוחבן
למטה ואורכן למעלה. |

546 §

א' ר' ישמעאל והיאך עומדין עליהם מלאכי
השרת אמר | לו כנשר שמונח על הנהר ועוברים
עליו כל | העולם כך מחטנשת ראשו ועד סופו
של מבואי ומלאכי השרת סובבין עליו | ואומרי
שירה לפניו ועומדים לפניו זריו אימה שלישי
יראה אלף אלפי אלפי | וריבי ריבי רבבות
ונותנים שבח וקילוס לפונם יחוציה יי' אלהי
ישראל כמה | ישרן הן כמה נהרי אש הם כמה
נהרי ברד הם כמה אוצרות שלג הם כמה | גלגלי
אש הם כמה מלאכי שרת הם שנים עשר אלפין
ריבי שיתא למעלן ושיתא | למטן שנים עשר
אלפי ריבא נהרי אש שיתא למעלן ושיתא
למטן.. שנים עשר | אלפי נהרי ברד ששה למעלן
ושיתא למטן.. שנים עשר אלפי אוצרות שלג הן |
ששה למעלן וששה למטן.. ארבעה ועשרים
אלפין ריבוא גלגלי אש שנים עשר | למעלן
ושנים עשר למטן וסובבים לגשרים לנהרי אש
לנהרי ברד לאוצרי שלג | למלאכי שרת כמה
מלאכי שרת בין מבוי למבוי וכל ביריא
וביריא עומדים | בתוכה כנגד כל שבילי שמים..

547 §

ומה עושה רווי ה אלהי ישראל אמר לו | לר
ישמעאל היאך יכול לצפות בהן אמר לו
תפילות רחמים התפללתי ועל || ידכן חוצלתי
אל זרתי יי' אלהי ישראל ברוך אל יי' אל גדול
וגדול בגבורה ומה | עשה רווי יי' אלהי ישראל
לפיכך ישמעאל מה אומר לו ר' עקיבא | וגילה
לו שכל בשר | ודם שיש בלבם שבח רווי יי' אלהי
ישראל מתגלה לו רז גדול זה יגמור אותו | ג' בכל
| יום בעולות השחר וינקה עצמו מעולה ומשקר
ומכל רע ורווי יי' אלהי | ישראל עושה עצמו
צדקות בעולם הזה ועומד עליו לכבודו ומובטח
לו שהוא | בן העולם הבא

548 §

אל וחזוי יי' אלהי ישראל ברוך אתה יי' אל גדול
וגיבור גבורה | מי כמוך בשמים ובארץ קדוש
בשמים וקדוש בארץ מלך קדוש הוא מלך ברוך
הוא | רווי על כל המרכבה נטית שמים כוננת
כסאך ושמן הגדול מפאר | על כסא כבודך
שמך הגדול וכל גבורה ואין מספר לתבונותיך..
אתה יודע | וחוקר חכמות דרכי נסתרות מי
דומה לך בחון ליבות וכליות חיים ומתים |
ברכות וקללות הטוב והרע כולם נותנים בידך
ושמן אדיר בשמים ובארץ | קדוש בשמים וקדוש
בארץ זריות זכרון שמך לעולם ולעולמי

עולמים עד סוף כל הדורות |

ומות ברכות | וקללות הטוב והרע נתונים בידך
ושמך אדיר בשמים ובארץ | שניא כח בשמים
ובארץ ברוך בשמים ובארץ. וכבוד בשמים
ובארץ | רחום בשמים ובארץ. קדוש בשמים
ובארץ. וריות זכרון שמך לעולם | ולעלמי
עולמים עד סוף כל הדורות.

549 §

זה שמך לעולם זה זכרך לדור דור. חנון ורחום
שמך | רחמך גבורים על העליונים ועל
התחתונים טובים דבריך | על אוהבי תורתך
טהורים מאמריך על מקדישי שמך | דרכך
ושבילך במים כוננת כסאך בכח וגבורה שירה
וזמרה | עניי | אש וזרי אימה שלישי יראה
אלף אלפי אלפים | וריבי ריבי | ריבואות |
רבבות נותנין שבח וקילוס לשמך | הגדול הגבור
והגורא לפניך עומדים כל הגיבורים שהן | אדירי
בשבח ובזמרה | בחדרי תורה ובגנוי ברכה
ומרקיע מברכין מזה | ברכה ומי זה מאל כמוך
ומזה ברכה ומזה | שבת. מי אל כמוך נושא עון
ועובר כל פשע. מי בשמים | שיש כחו לעשות
כמעשיך וכנבורתך. גבורתך אש חדרך | אש
שמך חצוב באש להבה. וגו'.

549 §

זה שמך לעולם זה זכרך | לדור דור | רחום
וחנון שמך רחמך גבורי | על העליוני ועל
התחתוני | טובי | דברך על אוהבי תורתך
טהורי | מאמריך על מקדישי | ש | שמך דרכך
ושבילך במרום כוננת כסאך בכח וגבורה שירה
וזמרה ענבי אש וזרי אימה שלישי יראה אלף
אלפי אלפים | וריבי ריבי רבבות נותנין שבח
וקילוס לשמך הגדול הגבור | זה | והגורא ||
והגורא לפניך עומדי כל הגבורי שהם אדירי
בשבח ובזמרה | בחדרי תורה ובגנוי ברכה
ומרקיע ומשבחין ומקדישין ומברכין | מזה ברכה
ומזה שבח מי אל כמוך נושא עון ועובר על
פשע. | מי בשמים שיש ברוחו לעשות כמעשי
האלה וכנבורותך אש | חדרך אש שמך קצוב
באש ללהבה וגו'.

549 §

זה שמך לעולם זה זכרך לדור | דור רחום וחנון
שמך. רחמך גבורים על העליונים ועל
התחתוני | טובים דברך על אוהבי תורתך
טהורים מאמריך על מקדישי | שמך דרכך
ושבילך | בש | במים כוננת | כסאך בכח וגבורה
שירה | וזמרה ענבי אש וזרי אימה שלישי יראה
אלף אלפי אלפים | וריבי ריבי רבבות נותנין שבח
וקילוס לשמך. הגדול הגבור | והגורא. לפניך
עומדים כל הגבורים שהן אדירים בשבח ||
ולזמרה בחדרי בגנו בברכה מערבות משבחין
ומרקיע מברכין מזה | ברכה ומי זה מאל כמוך
נושא עון ועובר על פשע מי יש בשמים | שיש
בכחו לעשות כמעשיך וגבורותך גבורותך אש
זה | חדרך | אש אתה אש אוכלת אש וכסאך
אש תנותיך אש ומשרתך | אש חצוב באש להבה.
זי יה יהו קדוש וגורא. ברוך אתה יהוה | אדיר
ברוך אדיר בחדרי שירה.

30

35

550 §

א' עקיבא כיון שהתפללתי | תפילה זו ראיתי
שש מאות וארבעים אלף רבו מלאכי השרת |
כבוד שעומדין כנגד כסא הכבוד. וראיתי קשרת
תפילין של | גרוי יהוה אלהי ישראל ונתתי שבח
על כל אברי

550 §

א' עקיבא כיון שהתפללתי | התפילה הזו
ראיתי ת'ר'מ' אלפי ריבוא מלאכי כבוד
שעומדים | כנגד כסא הכבוד וראיתי קשרת
תפילין של גדודי אל יו | אלהי ישראל. ונתתי שבח
על כל איברי

550 §

אמר ר' עקיב' כיון | שהתפללתי | תפילה
הזו ראיתי ת'ר'מ' אלפי מלאכי כבוד
שעומדים | לפני כסא הכבוד. וראיתי קשרת
תפילין של גדודי ה אלדי ישראל | ונתתי שבח
על כל איברי

551 §

עלי לשבח | לאדון הכל לתת גדולה ליוצר
בראשית שלא עשאנו כגויי הארצות | ולא
שמנו כמשפחות האדמה שלא שם חלקי בהם
וגורלי בכל | המונם שהם משתחווים להבל וריק
ומתפללים אל אל לא יושעי. ואני מתפלל לפני
מלך מלכי המלכים הקב'ה שהוא נוטה שמי |
| ויוסד ארץ ושכיני עוון בגובהי מרומים. הוא
אלהינו. ואין עוד | אחר אמת מלכנו אפס
זולתיך. יהוה הוא האלהים. יהוה אל | הוא
האלהים. יהוה הוא האלהים הוא אחד ושמו
אחד יהוה אלהינו | יהוה אחד. יהוה יהוה אל
רחום וחנון ארך אפים ורב חסד | ואמת. על כן
נקוה לך יהוה אלהינו לראות מהרה בתפארת |
עוןך להעביר גילולים מן הארץ. והאלילים
כרות יכרתן לתקן | עולם במלכות שדי. וכל בני

551 §

עלי לשבח לאדון הכל וכו'. | עד ושכינת עזו
| בה | בגובהי מרומים וכו'. יהוה הוא | האלהים
יהוה הוא האלהים יהוה הוא האלהים אחד ושמו
אחד | יו אלהינו יו אחד. יהוה יהוה אל רחום
וחנון ארך אפים ורב | חסד ואמת. על כן נקוה
לך יו אלהינו עד ולעולמי עד תמלך || לעולם
ולעולמי עולמים קדושים ואני אקדש שמך
הגדול והגבור | והגורא | הדר | הדר האדיר
המפולא והנכבד הררירום | אדירירום יציב
גדול טהור מפורש שמו חוצב בשלהביות | של
אש חי יה יהו קדוש וגורא בראת עליונים
ותחתונים | במאמרך יו אדיר בחדרי שירה.

551 §

עליו לשבח וכו' עד ושכינת עזו | ב | בגבהי
מרומי וכו'. ה הוא האלדים. ה הוא האלדים. ה
הוא | האלדים אחד ושמו אחד. ה אלדים ה אחד.
יהו יהוה אל | רחום וחנון ארך אפים ורב חסד
ואמת. על כן נקוה לך וכו'. | עד ותמלך לעולם
ולעולמי עולמי קדוש ואני אקדש כבוד | שמך
הגדול הגבור והגורא הדר האדיר המפולא
והנכבד | ה | הדרירום. יציב גדול טהור מפורש
שמו חוצב בשלהביות של | אש חי יה יהו יהו
קדוש וגורא ב'א' אדיר בחדרי שורה.

הדורות

עולמים זכר | עד סוף כל הדורות

5

549§

זה שמך || לעולם זה זכרון לדור דור. רחום וחנן
שמן רחמך גבורים על | העליונים ועל
התחתונים טובים דברך על אוהבי תורתך
טהורים | מאמרך על מקדשי שמך דרך
ושבילך במרום כוננת כסאך בכה | וגבורה שירה
וזמרה עניי אש וריוי אימה שלישי יראה אלף
אלפים | ורוב ריבי רכבות נותנים שבת וקילוס
לשמך הגדול הגיבור והנורא לפניך | עומדים כל
הגיבורים שאדירים בשבת וזמרה בחדרי תורה
ובנשי ברכה | מערבור מברכים מרקיע
משבחים מן ברוך זה ומן זה שבת רזאל כמוך |
טוליה עון ועובר על פשע מי בשמים שיש בכחו
לעשות כמעשך וכיגבורותך | וגבורותך אש
הדרך אש שמך חנות באש להבה אל בישמי
שמים שממך אש | אוכלה אש כסא כבודך אש
גיבורי אש עומדים לפניך אתה ידע רוי מעלה |
ומטה אין כמוך אין כגבורותך ואין כמעשך
אין כרחמך אין כשמך הגדול | לעולם ולעולמי
עולמים רוחי פקודה לך נשמתי מסורה בידך כי
אתה אדון | הכל הדר כל העליונים קדוש קדוש
קדוש צור עולמים יה יה יה יהו יהו | יהו יהו יה
יהו יהו יה יהו יהו גורא דען גורא דען גורא
דען ארי | עוי דרוסיאל כסא כססה נוס קלוסי
היהו והן ועזבוהו דגן | הגנאל קדוש מלך רם
ונשא יושב בחדרי גורא גדול בגבורה גיבור על |
כל מרכבה אדיר על כל אדירים לעולם שמך
לעולם זכרך לעולם מלכות | שלך לעולם
תתקדש תתהדר בחדרי קדושים כי אתה אל חי
אדון הכל || הדר כל עולמים מתנאה באדר 175
קדושה באי האל הקדוש...

10

550§

אמ' ר' עקיבא כיון שהתפללתי התפלה הזו
ראיתי תרמ' אלפי(ם) | מלאכי כבוד שעומדים
לפני כסא הכבוד וראיתי קשרת תפילין של |
גדודי יי' אלהי ישראל ונתתי שבת על כל איברי

551§

עלינו לשבת כו'. עד | ושכינת עוון בגבהי
מרומים כו' יי' הוא האלהים יי' הוא האלהים יי'
הוא | האלהים אחד ושמו אחד יי' אלהים יי'
אחד יהוה יהוה אל רחום וחנן | אך אפים רוב
חסד ואמת. על כן נקח לך וכו'. עד ותמלוך |
לעולם ולעולמי עולמים קדושים ואני אקדש
קדוש שמך הגדול | הגבור והנורא ההדר האדיר
המופלא והנכבד הדריירוס יציב גדול | טהור
מפורש שמו חוצב בשלהביות של אש חי יהו
יהו קדוש | וגורא בא' אדיר בחדרי שירה.

551§

לשבת לאדון הכל לתת גדולה ליוצר בראשית
שלא עשאו כדרכי רשעים | שלא שמנו בדרכי
השקר שלא שם חלקי בהם וגורלי בכל המונם
שהם משתחווים | להבל וריק ומתפללים לל'אל
ללא יושע ואני כורע ומשתחווה ומברך ומקדש |
ומקלט ומתפלל ומהדר ומחבב מלך מלכי
המלכים הקבה שהוא נוטה | שמים ויוסד ארץ
ברא הכל ומושב יקרו בשמים ממעל ושכינת
עוון | בגובהי מרומים יי' הוא האלהים יי' הוא
האלהים יי' אחד ושמו אחד | יי' אחד ושמו אחד יי'
אלהינו יי' אחד אל רחום וחנן אך אפים רוב |
חסד ואמת. על כן נקח לך ה' אלהינו לראות
מהרה בתפארת | עון להעביר גילולים מן
הארץ והאלילים יכירתן וכו' עד ותמלוך |
לעולם ועד. קדושים ואני מקדש את שמך הגדול

10

60

בשר יקראו לשמך להפנות אליך | כל רשעי
ארץ. יכירו וידעו כל יושבי תבל. כי לך תכרע
כל ברך | תשבע כל לשון וכל קומה לפניך יהוה
אלהינו יכרעו ויפולו לכבוד | שמך יקר יתנו.
5 ויקבלו כולם עול מלכותך ותמלוך עליהם
מהרה | לעולם ועד. כי המלכות שלך היא
25 ולעלמי עד תמלוך בכבוד. ואני | אקדש שמך
הגדול הנבור והנורא. ק'ק' יהוה צבאות האל
הגדול הגבוה | והנורא ההדר האדיר המופלא
10 והנכבד הדיירירום יציב גדול טהור | מפורש
שמך חוצב בשלהבות אשר חי יהוה יהו קדוש
ונורא ברוך | אתה יהוה אדיר בחדרי שילה.

15

20

25

30

35

554§
א' עקיבא מי יוכל להרהר | בשבעה היכלות
מוצפות בשמי שמים ולראות חדרי חדרים
ולומר | אני ראיתי חדרי יהוה. בהיכל ראשון
40 עומדות ארבעה אלפים רבבות | מרכבות של
אש. ושני אלפים רבבות שלהביות מתערבות
ביניהן. | בהיכל שני עומדת מאה אלפים
מרכבות של אש וארבע אלפים | רבבות
שלהביות מתערבות ביניהם. בהיכל שלישי
45 עומדות | מאתים אלפים רבבות מרכבות של אש
ומאת אלפים רבבות | שלהביות מתערבות
ביניהן. בהיכל רביעי עומדות מאה אלף |
וארבעת אלפים רבבות מרכבות של אש.
50 וארבעת אלפים רבבות | שלהביות מתערבות
ביניהן. בהיכל חמשי עומדות ארבעת | אלף
אלפים רבבות מרכבות של אש. וארבעת אלפים
רבבות | שלהביות מתערבות ביניהן. בהיכל
ששי עומדות אלף אלפי || אלפים רבבות
30 מרכבות של אש. ושני אלפי אלפים רבבות
שלהביות | מתערבות ביניהן. בהיכל השביעי
55 עומדות מאה אלף אלפים | רבבות מרכבות של אש.

555§

בהיכל ראשון מרכבות של אש ואומרות ק'ק' |
יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו. ושלהביותהן
של אש מתפוררות | ומתקבצות להיכל שני ויא' 5
להיכל שלישי ואומרו ק'ק' יהוה צבאות מלא

208

554§
אמ' ר' ישמעאל. וכו'. | אר' עקיבא מי יוכל
להרהר בו היכלות ולצפות בשמי שמים |
ולראות | בחדרי חדרים ולומר אני ראיתי חדר
יהוה. בהיכל ראשון | עומדין ד' אלפים רבבות
מרכבות של אש ומ' אלפים רבבות | שלהביות
10 מתערבין ביניהם. בהיכל ב'. עומדין ק' אלפים |
מרכבות של אש ומ' אלפי רבבות שלהביות
מתערבין ביניהן. | בהיכל ג'. עומדין מש' ב'
כה'. בהיכל ד' עומדין אלף אלפי | אלפים
רבבות מרכבות של אש וב' אלפים רבבות
שלהביות מתערבין | ביניהן. בהיכל ה'. עומדין
ד' אלפי אלפי רבבות מרכבות של אש | וב'
אלפי אלפי רבבות שלהביות מתערבין ביניהן.
15 בהיכל ו'. עומדין | מ' אלף אלפי רבבות
מרכבות של אש וב' אלף אלפי רבבות
שלהביות | מתערבין ביניהן. | בהיכל ז' עומדין ק'
אלף אלפי רב' מרכב' של אש. וב' אלפי אלפי
רבב' שלהביות מתערבין ביניהן. בהיכל
ראשון'

555§

בהיכל ראשון א[מ]מ' ק'ק'. ושלהביות
מתפורין | ומתקבצין להיכל ב'. ואומ' ק'ק'
ושלהביות מתפורין ומתקבצין להיכל ג'. ואומ'
ק'ק' בהיכל ג' מרכבות של אש אומ' ברוך שם

(874) 554§

אמר ר' עקיבא מי יוכל לראות בו היכלות
ולצפות | בשמי שמים ולראות בחדרי חדרים
ולומר אני ראיתי חדר יהוה. | בהיכל ראשון
עומדין ד' אלפי רבבות מרכבות של אש וב'
אלפי רבבות | שלהביות מתערבין
20 ביניהם. בהיכל ב' עומדין ק' אלפי | מרכבות
של אש. ומ' אלפי רבבות שלהביות אש
מתערבין | ביניהם. בהיכל ג' עומדין יכאן
חסרי | בהיכל ד' עומדין אלף | אלפי אלפי
רבבות של אש. וה' אלפי ריבוא עד שלהבת של
אש | מתערבין ביניהם. בהיכל ה' עומדין ד'
25 אלפי ריבוא מרכבות של | אש וב' אלפי ריבוא
שלהביות מתערבין ביניהם. בהיכל ו' עומדין |
מ' אלף אלפי רבבות מרכבות של אש וב' אלפי
אלפי רבבות | שלהביות מתערבין ביניהם.
בהיכל ז' עומדין ק' אלף אלפי | אלפי
רבבות מרכבות של אש.

555§

בהיכל ראשון אומרי ק'ק' | ושלהביות
מתפורין ומתקבצין להיכל ב'. ואומרי ק'ק'.
בהיכל | ב' אומרי ק'ק' ושלהביות מתפורין
30 ומתקבצין להיכל ג' ואומרי || ק'ק'. בהיכל
101 ומתקבצין להיכל ג' מרכבות של אש אומ' ברוך שם

הגיבור והנורא קדוש קדוש | קדוש ה' צבאות
מלא כל הארץ כבודו האל הגדול הגיבור
והנורא האדר | והאדיר המופלא והנכבד
הדרירוס אדירירוס יציב גדול טהור | מפורש
שמך חוצב בשלהביות של אש חי יה יה יה
קדוש נורא ברוך | אתה יי אדיר בהדרי
שירה... |

10

552§

א' ישמעאל מי יכול להדר ולקדש מלכות מלך
| העולם ולהשתמש בכתרו ולהזכיר | שמו ולפאר
זכרו ולהלל שבו ולעמוד במשרשיו בקול
דממה דקה יי יי | אל הדר בער יה הגדול
קדושים וגש תתגדל תתקדש מלך מלכי
המלכים | היושבים בחדרי היכל שלהביות אש
תדר ומעוטף שמך אש שלהביות אש וברד |
וכסא כבודך מגיע לפניך שירה חומרה שיר
ושבח והלל ואומר לפניך בכל | יום מי כמך
מלך העולם כשמך.

25

553§

א' ישמעאל | יי אל רחום חנון אלה ישראל
על | האופני ועל החיות ועל גלגלי מרכבה ועל
השרפים העומדים כולם ברוך | אחד בעציה אחת
בקול אחד והאופנים וחיות הקדוש ואופני הדר
ושרפי | להבה וגלגלי המרכבה ואומרי בקול
גדול בקול רעש | גדול אדיר חזק וג' | בקול
רעש גדול אומרי ברוך שם כבוד מלכותו
לעולם ועד ממקום בית || שלינתו

35

554§

אמר עקיבא מי יוכל להרהר בשבע היכלות
ולצפון בשמי שמים | ולראות חדרי חדרים
לאמר אני ראיתי חדרים בהיכל ראשון עומדים |
מאה אלפי רבבות מרכבות של אש ועשרים
אלפי רבבות שלהביות | מתעברים ביניהם..
בהכל השני עומדים מאה אלפים רובבות |
מרכבות של אש ועשרים אלפי רבבות
שלהביות מתעברי עמהם.. | בהכל שלישי
עומדים בהיכל רביעי עמדי | אלף אלפי
רבבות מרכבות של אש וארבעת אלפי רבבות
מרכבות | שלהביות מתעברים ביניהם.. בהיכל
חמישי עומדים ארבעת | אלפי אלפים רבבות
מרכבות של אש וארבעת אלפים רבבות
שלהביות | מתעברי[ת]ם עמהם.. בהיכל ששי
עומדים ארבעת אלפי אלפים | רבבות מרכבות
של אש ועשרים אלפי אלפי מתעברות ביניהם..
בהיכל שביעי עומדים מאה אלפי אלפים
רבבות מרכבות של אש | ואין מספר לשלהביות
שמתעברין ביניהם...

55

555§

ובשעה שאומרים שירה | מרכבות אש בהיכל
אומרי קדוש קדוש קדוש יי צבאו[?] מלא כל
הארץ | כבודו. ושלהביות מתפורין ומתקבצין
להיכל השני ו[?] אומרים קדוש קדוש | קדוש יי

60

554§

אמ' ר' ישמעאל וגו' מי יוכל להרהר (ר) | כ'ז
היכלות ולעלות ולצפות בשמי שמים ולראות
חדרי היכל חדרים | ולומר אני ראיתי חדר יה
בהיכל ראשון עומדים ד' אלפים רבבות |
מרכבות של אש יב אלפים רבבות שלהביות
מתעברין ביניהם | בהיכל ב' עומדים ק' אלפים
מרכבות של | אלפים | אש ומ' אלף רבבות
שלהביות אש מתעבר' ביניהם.. בהיכל' בהיכל'
|| ג' עומדים י'נה מצאתי חסר בהעתק כי עזב גם
כן חלק משטה אחת ולפי דעתי יחסר אי זה
לנידון | בהיכל ד' עומדים אלף אלפי אלפים
רבבות של אש (וד') אלפים רבבות שלהביות של
| אש מתעברין ביניהם.. בהיכל ה' עומדים ד'
אלפים רבוא מרכבות של אש | וכ' אלפים
ריבוא שלהביות מתעברין ביניהם.. בהיכל ו'
עומדים מ' אלף | אלפים רבבות מרכבות של
אש וכ' אלפי אלפים רבבות שלהביות מתעברין
| ביניהם.. בהיכל ז' עומדין ק' אלף אלפים
רבבות מרכבות של אש.

555§

בהיכל ראשון יא' קקק ושלהביות מתפורין
ומתקבצין. להיכל ב' ואומ' קקק | בהיכל ב' אומ'
קקק ושלהביות מתפורין ומתקבצין להיכל ג'
ואומ' קקק. בהיכל ג' אומ' קקק ומרכבות של

כל הארץ | כבודו. בהיכל השני מרכבות של אש
אומרות ברוך כבוד יהוה | ממקומו. וגם
שלהביותהן של אש מתפזרות ומתקבצות
בהיכל | שלשי ואומר ברוך כבוד יהוה
ממקומו. בהיכל שלישי מרכבו | אש אומרות
5 ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד ממקום בית |
שכינתו. ושללהביותהן של אש מתפזרות
ומתקבצות להיכל רביעי | ואומר ברוך שם
כבוד מלכותו לעולם ועד ממקום בית שכינתו. |
10 בהיכל רביעי מרכבות של אש אומרות ברוך
יהוה חי וקיים לעולם | ולעלמי עולמים אדיר
על כל המרכבה. ושללהביותהן של אש |
מתפזרות ומתקבצות להיכל חמשי ואומר. |
15 ברוך יהוה חי וקיים | לעולם ולעלמי עולמים
אדיר על כל המרכבה. בהיכל חמשי | מרכבות
של אש אומר ברוך קדושת מלכותו ממקום
בית | שכינתו. שלהביותהן של אש מתפזרות
ומתקבצות להיכל ששי | ואומר ברוך קדושת
מלכותו ממקום בית שכינתו. בהיכל | ששי
20 מרכבות של אש אומר ברוך יהוה אדון כל
הגבורה ומושל | על כל המרכבה. ושללהביותהן
של אש מתפזרות ומתקבצות | להיכל שביעי
ואומר ברוך יהוה אדון כל הגבורה ומושל על
כל | המרכבה. בהיכל שביעי מרכבות של אש
אומרות ברוך מלכי | המלכים יהוה אדון כל
25 הגבורה מי כאל חי וקיים שבחו בשמי | השמים
קדושת מלכותו בשמי שמים גבורתו בחדרי
חדרים | מזה קדוש ומוזה ומביעים צורה
תמיד ומזכירים שמו של | גהזחי יהוה אלהי
30 ישראל ואומ' ברוך שם כבוד מלכותו לעולם |
ועד ממקום בית שכינתו.

556§

א"ר ישמעאל בשעה שאמ' לי ר' נחוניא רבי רז
הקנה רבי. רז חזרי היכל. והיכל המרכבה. וגם
35 תורה לא אשכח | חדר מהם ראיתי מלכו של
עולם יושב על כסא רם ונשא וכל | סידרי
קדושת שמו וגבורתו מקדישין שמו בשבחו כדבר
שנאמ' | וקרא זה אל זה ואמר ק"ק' יהוה
40 צבאות מלא כל הארץ כבודו.

557§

א"ר עקיבא אשרי אדם שעומד בכל כחו ויגיע
שירה לפני כרובי | יהוה אלהי ישראל. וצופה
45 במרכבה וראה כל מה שעושין לפני | כסא
הכבוד שיושב על ברכוי יהוה אלהי ישראל
ורואה למצוא | ולגבורה ולחוקים ולגזירות
טובות שביטל גזירות קשות מן העולם | ולא יטה
35 את חבירו בשם טען טרגב יהוה אלהי ישראל.
ששמו | בגבורתו. וגבורתו בשמו. הוא כחו. וכחו
50 הוא ושמו כשמו אסבוג | למרש אבגד שסיג גרו
הז גדר. הז גרו הוא גורא רעד(?) | הוא סרבה
יהוה אחד אה זה יהו שמו.

558§

א"ר ישמעאל | ש' שאלתי לר' עקיבא כמה כמה
שיעור כך בין גשר לגשר. אמ' לי ר' עקיבא |
ישרות וחסידות בלבבך. וידעת' כמה שיעור
בשמים אמ' לי כשהייתי בהיכל | ראשון חסיד
60 הייתי. בהיכל שני טהור הייתי. בהיכל שלישי
ישר הייתי. בהיכל רביעי תמים הייתי. בהיכל
חמשי הגעתי קדושה לפני מלך | המלכים

כבוד מלכותו | לעולם ועד ממקום בית שכינתו.
ושלהביות של אש מתקבצין | להיכל ד'
20 מ' ואומרים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.
בהיכל ד' | מרכבות של אש אומרים ברוך יי' חי
וקיים לעולם ולעלמי עולמים אדיר | על כל
המרכבה. ושללהביות של אש מתקבצות להיכל
ה' ואומ' ברוך יי' חי וקיים. בהיכל ה' | מרכבות
של אש אומ' ברוך קדושת מלכותו | ממקום בית
שכינתו ושללהביות של אש מתקבצות להיכל נ'
(ר') ואומ' || 'ברוך' קדושת מלכותו ממקום בית
א52 שכינתו. בהיכל ו' מרכבות | של אש. אומ' ברוך
יי' אדון כל הגבורה בורא גבורה ומושל | על כל
מרכבה ושללהביות של אש מתקבצין להיכל ז'
ואומ' | ברוך יי' אדון כל הגבורה כו'. בהיכל ז'
מרכבות של אש | אומ' ברוך מלך מלכי המלכים
5 יי' אדון כל הגבורה מי כאל חי | וקיים שבחו
בשמי שמים קדושת מלכותו בשמי שמי מרום. |
גבורתו בחדרי חדרים מזה קדוש ומוזה קדוש
ומביעים שירה | תמיד ומזכירים שמו של
גהזריאל יי' אלהי ישר' ואומ' ברוך | ברוך שם
כבוד מלכותו לעולם ועד ממקום בית שכינתו.

556§

א"ר ישמע' בשעה שאמ' לי ר' נחוניא רבי רז
חזרי היכל | המרכבה וגב תורה לא אשכח חדר
10 מהן ראיתי מלכו של עולם | יושב על כסא רם
ונישא וכל חזרי קד(ו)ש שמו וגבורתו מקדישין
שמו בשבחו כעניין ש' וקרא זה אל זה ואמר
ק'ק' יי' צבאות | מלא כל הארץ כבודו.

557§

א"ר עקיבא אשרי אדם שעומד בכל כחו | ומגיע
שירה לפני ברוכיי יי' אלהי ישר' | וצופה
15 במרכבה | ורואה כל מה שעושין לפני כסא
הכבוד שיושב עליו ברוכיי | יי' אלהי ישר'
ורואה למצוא ולגבורה חוקים ולגזירות טובות |
שיבטל גזירות קשות מן העולם ולא יגדה את
חבירו | בשניטען טרוגן יי' אלהי ישר' ששמו
20 כגבורתו וגבורתו | כשמו הוא כחו וכחו הוא
ושמו כשמו אסבוג לצרש | ששגן. גד' הז | גד' |
גד' הון גורא רעד הו יז הו בה | יי' אחד אה
הה יהו שמו.

558§

א"ר ישמע' שאלתי לר' עקיבא כמה שיעור בין
גשר לגשר אמ' לו עקיבא || ישרות חסידות
בלבבך וידעת כמה שיעור בשמים אמ' לו
כשעליתי | בהיכל ראשון חסיד הייתי. בהיכל ב'
טהור הייתי. בהיכל ג' ישר | הייתי. בהיכל ד'
תמים הייתי. בהיכל ה' היגעתי קדושה לפני
מלך מלכי | המלכים ביה. בהיכל ו' אמרתי

556§

א"ר בשעה זו | ש' שאל ר' נחוניא רבי רז זה
חדרי היכל המרכבה וגם תורה | לא אשכח חדר
15 מהם ראיתי מלכו של עולם יושב על כסא | רם
ונישא וכל חזרי קדושים שמר וגו' וגבורתו
מקדישין | שמו בשבחו כעניין ש' וקרא זה אל זה
וגו'.

557§

אמר ר' ע' | עקיבא אשרי הגבר העומד בכל
כחו ומגיע שירה לפני | כ' | כרובי | אלהי
ישראל וצופה במרכבה ורואין כל מה שעושין |
לפני כסא הכבוד שיושב עליו כרובי | אלהי
20 ישראל ורואה | למצוא ולגבורה ולחוקים ולגזירות
טובות שיבטל גזירות קשות | מן העולם ולא
יגדה את חבירו בשם. גורוגן | אלהי | ישראל
ששמו כגבורתו וגבורתו | כשמו הוא כחו וכחו
הוא | ושמו כשמו אסבוג לצרש. א'בגד ששגן.
גדו הגדרתן | נו' | גורא ועד הוא יז הרכה | ה
אחד אה זה יהו שמו.

558§

אמר ר' ישמעאל שאלתי לר' עקיבא כמה שיעור
בין גשר | לגשר אל ר' עקיבא ישרות חסידות
בלבך וידעת כמה שיעור | בשמים. אל בשעה
שעליתי בהיכל ראשון חסיד. הייתי בהיכל ב' |
טהור. הייתי בהיכל ג' ישר. הייתי בהיכל ד' |
תמים. בהיכל ה' | הגעתי לפני מלך מלכי
30 המלכי ביה. בהיכל ו' אמרתי קדושה לפני מי

10 אש אומ' ב'ש'כ'מ'ל'ר. בהיכל ד' מרכבות | של
אש אומרין ב'א חי וק'ים לעולם ולעולמי
עולמים אדיר על כל | המרכבה ושלחביות של
אש מתקבצין בהיכל ה' ואומר' ב'א חי וק'ים |
בהיכל ה' מרכבות של אש אומ' ברוך קדושת
מלכותך כו. בהיכל ו' | מרכבות של אש א'
ברוך י' אדון כל הגבורים בורא גבורים ומושל |
על כל המרכבות ושלחביות מתקבצין ואומר' |
15 ברוך כבוד י' כו. | בהיכל ד' מרכבות של אש
אומ' ברוך מלך מלכי המלכים י' אדון כל |
הגבורים מי כאל חי וק'ים שבחו בשמי שמים
קדושת מלכותך בשמי שמי(ם) | גבורתו בחדרי
חדרים מזה קדוש ומזה קדוש ומביעין שירה
תמיד | ומזכירין שמו של נהודי י' אלהי ישראל
ואומ' ב'ש'כ'מ'ל'ר מקום בית שכינתו |

צבאות מלא כל הארץ כבודו. בהיכל שני
מרכבות אש אומר' | קדוש קדוש קדוש ה'
צבאות מלא כל הארץ כבודו. ושלחביות של
אש מתק | בצין בהיכל שלישי ואומרים קדוש
קדוש קדוש ה' צבאות מלא כל הארץ כבודו |
5 בהיכל שלישי מרכבות אש אומרים | קדוש
קדוש | ברוך | כבוד | ה' | ממקומן | שם כבוד
מלכותו לעולם ועד ממקום בית שכינתו
ושלחביות אש מתקבצין | להיכל רביעי
10 ואומרים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד..
בהיכל | רביעי מרכבות אש אומרים ברוך יי חי
וקיים לעלם ולעלמי עולמים | אדיר על כל
המרכבה ושלחביות אש מתקבצין להיכל
חמישי ואומרין ברוך | חי וקיים לעלם ולעולמי
15 עולמים.. בהיכל חמישי מרכבות אש אומרים |
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד ממקום בית
שכינתו ושלחביות אש | מתקבצין להיכל ששי
ואומרים ברוך קדושת מלכותו לעולם ועד
ממקום | בית שכינתו..

20

25

30

556 §

אמ' ר' ישמעאל בשעה שאמר לי ר' נחניא ר' רן
חזרי היכל המרכבה | וגם לא תורה אשכח חדר
20 מהם ראיתי מלכו של עולם יושב על כסא רם |
ונושא וכל חזרי קדושים שמר. וגו'. וגבורתו
מקדשן שמו בשבחן | בענין ש' וקרא זה אל זה
וגו'.

557 §

61 אמ' ר' עקיבא אשרי הגבר העומד בכל || כחו
ומגיע שירה לפני כרובי י' אלהי ישראל
וְצֹפֶה בְּמַלְכָּהּ ??? ??? לָךְ כְּסֵא הַכְּבוֹד
??? כְּרֹכֵי יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְרֹאֵה וְרֹאֵה
למצוה ולגבורה | ולחוקים ולגזירות טובות
שיבטל גזרות קשות מן העולם ולא יגדה | את
חבירו בשם טעג טרונג יי אלהי ישראל ששמו
כגבורתו וגבורתו כשמו | הוא כחו וכחו הוא
ושמו כשמו אסכונג לצרש אבנד ששגו גרו
הגג'הוק | גורא ועד הוא יו הדבה יי י' אחד אה
5 אה יהו שמו.

558 §

אמ' ר' ישמעאל | שאלתי לר' עקיבא כמה
שיעור בין גשר לגשר אל ר' עקיבא ישרות |
חסידות בלבך וידעת כמה שיעור בשמים. אל
בשעה שעליתי בהיכל | ראשון חסיד הייתי
בהיכל ב' טהור הייתי בהיכל ג' ישר הייתי
בהכל | ד' תמים הייתי בהיכל ה' הנעתי לפני
10 מלך מלכי המלכים הקבה | בהיכל ו' אמרתי

556 §

א'ר' ישמעאל בשעה שאמר לי ר' נחניא | בין
הקנה ר' דחזרי חזרים היכל המרכבה | וגבורת
35 תורה לא אשכח חזר מהם ראיתי את מלך
העולם יושב על כסא | רם ונושא וכל חזרי
קדושת גבורתו מקדשין שמו מלאכים שנא'
וקרא זה אל זה // ואמר קדוש || נאמר קדוש 176
40 קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו..

557 §

אמר עקיבא אשרי | אדם שעומד בכל כחו
ומגיע שירה לפני ברומי יי אלהי ישראל וצופה
45 בכל | המרכבה ורואה כל מה שעושין לפני כסא
הכבוד שיושב בו ברומי אלהי ישראל | ורואה
למצוה ולגבורה חוקי' ולגזירות טובות שיבטל
גזירות רעות וקשות | מן העולם ולא יגרה את
5 חבירו בשני טרונג יי אלהי ישראל ששמו
בגיבור' | וגבורתו בשמו הוא כחו וכחו הוא
ושמו כשמו אסכונג ליגורש אבנד שסגורו הגג |
50 רהוק גורא דער היוו הרבה יי י' אחד אה יהו
שמו.. |

558 §

א'ר' ישמעאל שאלתי לר' עקיבא כמה שיעור בין
גשר לגשר | אמר לי ר' עקיבא ישרות וחסדות
10 בלבבך וידעת | כמה שיעור בשמים אמ' לו
כש[?] עליתי בהיכל ראשון חסיד הייתי בהיכל |
60 שני טהור הייתי בהיכל שלישי הייתי בהיכל
רביעי תמים הייתי | בהיכל חמישי הנעתי קדושה
לפני מלך מלכי המלכים הקבה בהיכל ששי |

קדושה לפני מי שאמר ויצר העולם וצוה להבראות | כל הבריות שלא ישחיתו מלאכי השרת. בהיכל ד' עמדות ונרתעתי | ונודעתי בכל איברי ואמרתי אל חי וקיים אשר יצרת שמים וארץ | וזולתך אין צור לעד וכרך יפארו גרודי מעלה מעשה ידך בתבל ארצך | אל גבור יוצר הכל אדיר בגדולה אהוב בגבורה | לפיך גבורים | כח שעומדים לפניך באמת בצדק צדק תעשה בעולמך ובצדקתך שמך תציל אותי וברכת כבודך אנדיל לעד ב"א' אדיר בחדרי גדולה.

559 §

אמ' ר' ישמעאל אמרת לר' עקיבא כמה ישעור בין גשר לגשר אמ' לו | בין גשר לגשר י"ב רבוא פרסאות בעלייתם שתיים עשרה ריבוא בירידתם שתיים עשרה | ריבוא פר[ש]סאות | רחב הכנף שתיים עשרה ריבוא מחיות הקודש עד כסא | הכבוד | ריבוא לנהרי יראה עשרים וארבעה ריבוא פרסאות בין | נהרי ברד ל[?] נהרי שלג שלשים וששה ריבוא פרסאות בין סידרי ברכים | ושתים ריבוא פרסאות בין נחמהאל למרכבה | פרסאות בין מרכבה | לכרובים מאה ושישים וששה פרסאות מן כרובים לאופנים עשרים | וארבעה ריבוא פרסאות בין חדרי חדרים לחיות הקודש. || מ' אלפים רבוא פרסאות בין כנף לכנף. י"ב רבוא פרסאות ורחבות כמו | כן מחיות הקודש לכסא הכבוד. ל' רבוא פרסאות ומרגל כסא הכבוד | עד מקום שהוא יושב עליו מלך קדוש מלך רם נושא אנפרא יי' אלהי ישראל | מ' אלפים רבוא פרסאות ושמו הגדול מתקדש שם.

560 §

אמ' ר' ישמעאל אני | הייתי בן י"ג ורחש ליכי בכל יום ששרי בתענית כיון שנגלה ר' נחניא בן | הקנה שר התורה נגלה סוריא שר הפנים אמ' לי שר התורה יופיאל שמו | וכל מי שהוא מבקש עליו ישב מ' יום בתענית יאכל פתו במלח ולא | יאכל כל מיני זוחמא ויטבול בד' טבילות ולא יסתכל במיני צבעים | עיניו יכבשון בארעא ויתפלל בכל כחו ויתן לבו בתפלתו ויחתום עצמו | בחותם שלו ויזכיר י"ב דברים

561 §

אתה אל חי בשמים החוקק וספיסטוס | נוחסטוס עקיפוס עביענבי בניהא ועפספס חכמת סותפני | אותפיו אטון. | לזכובי הדרי שם החכמה וירדו אצלי ע' מלאכים | ושקל הוא מלאך הפנים עמם ויזכור אותיות שלא יתנוק ייף כחף | ורץ שמך תירגב כב פומף יה לשמור.

562 §

אתה הוא יי' אל חי בשמים | שנתת רשות לגדודי כבודך שזיקו לבני אדם אני מזכיר שמך שהוא | אחד על כל הבריות בטהרה סבר ודאי אדיר

אמרתי קדושה לפני מי שאמר וצוה על כל הבריות שלא ישחיתו מלאכי | שרת. | בש | בהיכל שביעי עמדותי בכל כחי ונודעתי כל איברי | ואמרתי אתה אל חי וקיים אתה יצרת שמים וארץ | וזולתך אין צור | עולמים לעד וכרך יפארו גרודי מעלה מעשה ידך בתבל ארצך | אל | גדול יוצר הכל אדיר וגדולה אהוב בגבורה | דורים לפניך גיבורי כח | שעומדים לפניך באמת בצדק צדק תעשה בעולמך ובצדקתך שמך תציל אותי וברכת כבודך אנדיל לעד ברוך אתה יי' אדיר בחדרי חדרים

559 §

אמ' ר' ישמעאל וכמה שיעור בין גשר לגשר אמר לו בן גשר לגשר שתיים עשרה | ריבוא פרסאות בעלייתם שתיים עשרה ריבוא בירידתם שתיים עשרה | ריבוא פר[ש]סאות | רחב הכנף שתיים עשרה ריבוא מחיות הקודש עד כסא | הכבוד | ריבוא לנהרי יראה עשרים וארבעה ריבוא פרסאות בין | נהרי ברד ל[?] נהרי שלג שלשים וששה ריבוא פרסאות בין סידרי ברכים | ושתים ריבוא פרסאות בין נחמהאל למרכבה | פרסאות בין מרכבה | לכרובים מאה ושישים וששה פרסאות מן כרובים לאופנים עשרים | וארבעה ריבוא פרסאות בין חדרי חדרים לחיות הקודש ארבעים אלפים | ריבוא פרסאות רחב הכנף שתיים עשרה ריבוא מחיות הקודש עד | כסא הכבוד שלשים אלפים ריבוא פרסאות ומרגל כסא הכבוד עד מקום | שיושב עליו אל קדוש מלך רם נושא אנפרא יי' אלהי ישראל | ארבעים || אלפים ריבוא ושמו הגדול מתקדש בם.

560 §

אמר ישמעאל | אני הייתי בן שלשה עשר שנה ורחש ליכי | בכל יום ששרי בתענית כיון שנגלה | לר' ר' נחניא בן הקנה רז זה של תורה | וגלה עליו סוריא שר הפנים אמ' לי שר של תורה יופיאל שמו | וכל שמבקש נגלה | עליו ישב בתענית ארבעים יום יאכל פתו במלח וכל יאכל כל מיני זוחמא | ויטבול עשרים וארבעה טבילות ולא יסתכל בכל מיני צבעים עיניו יכבשון | בארעא ויתפלל בכל כחו ויתן לבו בתפלתו ויחתום עצמו | בחותמו שלו ויזכיר שנים עשר דברי.

561 §

אתה אל חי בשמים החוקק דססיסטוס גימסטוס | עקיפוס עגבר בנאה כנאה כעלפפא חוכמת פרופרט פדתטא אנגיטינטון | הדרת זף ואה סרי וגאון טבעץ רינון שבים זכיר וימספא בה כא | וה ברירא יתחתם זאת פניאות פיוא טין יון כוכיה הדריה שם | הזוחמה וירדו אצלי שבעים מלאכים ושקל החי מלא הפנים עמם ויזכור | אותות שלא יתנוק ייף פחף ורץ שמך תירגב בבכימף | בבכימף | יי' פחף ורץ שמך תירגב

562 §

אתה אל | חי בשמים ובארץ שנתת רשות לגדודי כבודך שזיקו לבני אדם בטהרה אני | מזכיר שמך שהוא אחד על כל הבריות סבר דראי

אדיר דריירו. חפס דרסיי | חותם קדיש רש
 [קש] קדש יהו בדף בראייה ברין לעולם עף
 מעופפא | יהו קדש וברוך שמו חותם למעלה
 מראש. ר' יחזקאל מעל הראץ | הנבוכה ית יהו ית
 5 ישתקעו מוזיקים רעים מאדירות גאות תבא
 חותם | על איברי. אדירי חכמה יצרת שיש להם
 רשות שיורידו סיתרי חכמה | מרשות שמך שאת'
 מלכו של עולם בכך אני מזכיר לפניך שם
 שקדחתאי | עבדך קוץ דדי זוא שברך וחביאל
 10 סגרץ בחר גיאל ארטווס נילו מיפטון | ארוץ
 תרומ נקבום תקדדון ורואל זבחיאל הגבץ
 אדרץ נסגיואל ורואל | יהוה גדידריאל יהוה אל
 יהי אלהי ריילא חילא יהוה ששמו מעולה | על
 שם יוצרו שם שקדחתיהו עבדך הזכתי שיהיו
 15 לו ניסים וגבורות | נפלאות רבות אותות
 ומופתים גדולים ונוראים בחדרי חכמה | ובסתר
 בינה. ואשורר לפניך כמה ש' מי כמוך כאלהים
 יהוה | ואין כמעשיך. ברוך את' יהוה אדון
 20 (ניסים) וגבורות שומע מקדישי שמך | ומתרחצ
 לידעי שמך וישא עיניו לשמים וארץ שלא ימות
 ועמדם | ויזכור שם ויפאר כדי שתהא מחוקק
 בכל איבריו חכמה וחקר בינה | בלבי. ויקדים
 ויתפלל בשמי ויעשה ענה | ננוה | בארץ | ויעמוד
 בארץ כדן | שלא יבאו המזיקין וידמו לי
 25 כמלאכים ויהרגוהו.

אדיר דריאס יתפס דרסיי חותם קדוש דיש קדש
 יהו בדף בראייה | ב' לעולם עפמפפפא יהו
 קדוש וב' ש' חותם למעלה מראשי | ר' יסר
 5 מעל הרין הגנ בוב יה יהו ית ש' ישתקעו |
 מוזיקים רעים יאדירות גאות תהא חותם על
 [חותם] איברי | בשמך צרוג צרפך וזתיאג יה'
 יה יהו מי כמוך גדול | ונו | ונורא. ע'א. אדירי
 חכמה יצרתה שיש להן רשות | שיורידו סתרי
 10 חכמה מרשות שמך שאתה מלכו של עולם | בכך
 אני מזכיר לפניך שם שקדחתיה עבדך קוץ
 דריזוא | שטבץ רחביאל סגרץ בחגיואל
 ארטמס נילו | מיס | מיפטון | ארץ | ת' דים נקבים
 הדרין אל ורואל ורואל הגבץ אדרץ | נהגיואל
 דייואל י' גתריאל יהוהאל יה אלים חיי לא
 חי לא יהוה ששמו מעולה על שם יוצרו שם
 15 שקדחתיה עבדך הזכרתי שיהו לי | ניסים
 וגבורות נפלאות רבות אותות ומופתים גדול
 ונורא בחדרי | חכמה בסדר בינה ואשורר לפניך
 כמה ש' מי כמוכה באלים י' ונו. | בא י' אדון
 ניסים וגבורות שומע מקדש שמך ומתרחצ
 לידעי | שמו וישא עיניו לשמים שלא ימות יעמד
 ויזכיר שם ויפאר כדי | שתהא מחוקק בכל
 איבריו חכמה וחקר בינה בלבבו | ויקדים
 20 ויתפלל | אותו בשמו ויעשה לו עונה ויעמד בה
 שלא יבאו המזיקין | וידמו לו כמלאכים
 ויהרגוהו.

אדיר. | דריאה. וספס. דרסיי. חותם. דש. קדש.
 יהו. כדף. בראייה. | עפרתי. פפפא. יהו. קדש.
 5 וב' ש' חותם למעלה מראשי. ר' יסר | מעל
 ר' (ה) רין. הגנני. בו. יהי. יהו. ית. ישתקעו.
 מוזיקים רעים | ואדירות גאות. תהי חותם על
 איברי | בשמך צרוג צרפך. | זה תיאג יה יה
 יהו. מי כמותך גדול ונורא. ע'א. | אדירי חכמה
 יצרת שיש להם רשות שיורידו סתרי חכמה
 מרשות | שמך שאתה מלכו של עולם כבן אני
 10 מזכיר אלך שם. שקד. | ה. החיה. עבדך. קוץ.
 דריזוא. שכבר. חבואל. סגרץ. ברורגיואל. |
 ארטמס. ניל. ה. מופטרון. ארוץ. תרס. נקבים.
 הקרין אל. | ז. ורואל. ובוריאל. הגרין.
 בהגיואל. דייואל. גתריאל. יהוד אל. יה |
 חילים. חילא חילא. ה ששמו מעולה על שם
 יוצרו שם שקד | החיה עבדך הזכרתי שיהו לו
 15 ניסים וגבורות נפלאות רבות | אותות
 ומופתים גדולים ונוראים בחדרי חכמה בסדר
 בינה. | ואשורר לך כמה ש' מי כמוך באל' ה
 אדון נ' וגבורות | שומע מקדש ומתרחצ לידעי
 שמך ויתן עיניו לשמים שלא | יעמוד ויזכור שם
 ויפחד כדי שתהא מחוקק בכל איברי חכמה |
 וחקר בינה בלבבו. ויקד' ויתפלל אותו בשמו
 20 ויעשה לו עונה | ויעמד בה שלא יבאו המזיקין
 וידמו לו ? כמלאכים ויהרגוהו.

30

563§
 א'ר' ישמעאל | אמ' לי ארפרס מלאך הפנים כל
 15 מי שרוצה דבר להשתמש ברו זה | הגדול
 ויתפלל אותו בכל כחו שלא ישכח ממנו אחד
 35 שאם שח | כל איבריו בהשחת. ויקרא אותן
 שלשה שמות. ואני ארד סדיר | תיכר. אם יבא
 ביהו סוץ אף רוף ויחם.

563§
 א'ר' ישמע' אמ' לי אר' | ארפרס | (ה) מלאך הפנים
 כל מי שרוצה להשתמש ברו גדול זה יתפלל |
 אתו בכל כחו שלא ישכח ממנו דבר אחד כל
 5 אחר יצא עיזו בנבור וכשאת מתפלל הזכר |
 ויקרא אותם ג' שמות ואני ארד סדיר תיגרי אי
 35 יביא ביהו סוץ | דוף רוף דחם.

563§
 אר' אמר לי ארפרס שר הפני' כל שרוצה
 להשתמש | ברו גדול ויתפלל אותו בכל כחו שלא
 ישכח ממנו דבר אחד | כל איבריו בהשחתה
 ויקרא אותם ג' | [שמות] (שמות). אדך. סדיר. |
 תגרי. אי יביא ביהו סוף דודף ראם.

40

564§
 א'ר' ישמעאל שאלתי | לר' נחוניא בן הקנה
 היאך חכמתו של שר התורה. אמ' לי בשע' |
 20 שאת' מתפלל הזכר שלשה שמות שמזכירין
 רבוד זץ טוץ ורואל | תית תופילטי רב תקיפא
 45 אדרורי יצא עיזו רגבו. ו[ש]כשאתה | מתפלל
 בסוף הזכר שלשה | שמות | אותיות שמזכירין
 חיות בשע' | שצופות ורואות בארכם יהוה אלהי
 ישראל גלי איי אדיר אדרר | יהאל זיך בניבא.
 50 וכשאת' מתפלל תפלה אחרת והזכר אותו |
 שמזכירין גלגלי המרכבה שאומרים שירה לפני
 כסא הכבוד | הן פו יפא פף יאו גהוא שכיבא.
 25 והו קנין שכל אדם שמזכירין | קונה חכמה
 לעולם. וכי יכול אדם לעמוד בו. אלא שלש
 55 אותיות | כתב משה ליהושע בלום ושתה. אם
 אינך יכול לעמוד. חזק | אותם בחוק. ואל
 תצטער בדברי גיבורים. ופק קיידר הווא | ואל
 30 שכן קן טבכ צבו הן הר יט הדרו הוה שכן
 ואל תשכח | ואל קמף אום אופי יט יר אור נור
 60 אבנורא לזירות חכמה | ואל | ולאדירות בינה.

564§
 א'ר' ישמע' שאלתי לר' נחוניא בן הקנה רבי |
 היאך | חכמתו של שר התורה אמ' לי בשעה
 שאתה מתפלל הזכר | ג' שמות שמזכירין מלאכי
 5 הכבוד זץ טיץ ורואל תית תופילטי | רבת יפא
 בסוף ג' אותיות שמזכירין חיות בשעה שצ' | פין
 ורואן בארכס | יו אלהי ישר. גלי איי אדרר
 יהאל זיך בניבא. וכשאת מתפלל | תפילה אחרת
 10 הזכר ג' אותות שמזכירין גלגלי המרכבה שאומ'
 שירה לפני כסא הכבוד הן פו יפא הף יאו גהוא
 שכיבא זו היא | קנין חכמה שכל אדם שהוא
 15 מזכירין קונה חכמה לעולם וכי יכול | אדם
 לעמוד בו אלא שלש אותיות כתב משה ליהושע
 בכוס | ושתה. אם אין אתה יכול לעמוד חזק
 אותם בחוק ואל תצטער | בדברי גיבורים ופק
 קיידר הווא הבא שכן ק' | טבכ' צבו הן הר | יט
 20 הדרו הוה שכן ואל תשכח אוקמף אופי
 ידרר | אורור אב נורא לזירות חכמה
 ולאדירות בינה |

564§
 25 אמר ר' ישמעאל | ש' שאלתי ר' נחוניא בן הקנה
 רבינו היאך חכמתא של שרי התורה | אל בשעה
 שאתה מתפלל תזכור ג' שמות שמזכירין מלאכי
 | הכבוד. זץ. מיץ. ורואל תות. תופילטי.
 רבתיא אדרר | יצא עיזו בנבורה. וכשאתה
 מתפלל הזכר בסוף ג' אותיות | שמזכירין חיות
 30 בשעה שצופין ורואין בארכם | אלהי |
 ישראל גלו איי ארור וכלא זך בניבא. וכשאתה
 מתפלל | תפלה | תפלה אחרת הזכר ג' אותיות
 35 שמזכירין גלגלי המרכבה שאומ' | שירה לפני
 כסא הכבוד הן פו יפא הף גהו יאו שכיבא זו
 היא | קנין חכמה שכל אדם שהוא מזכירין קונה
 חכמה לעולם וכי יכול | אדם לעמוד בו אלא ג'
 40 אותיות כתב ליהושע | ל' | כמס אם אין | א' | אתה
 יכול לעמוד חזק אותם בחוק ואל תצטער
 45 בדברי גיבורים | ופק קיידר הווא ווא הבאש בון קן
 עבב צבו הן הרט הדרו | הדר הוה שכן ואל
 תשכח אוקמף אופי יד דר אור נור | אבנורא
 50 לזירות חכמה וכל אדונות בינה.

אדיר דריאס דריאס | חפס דרסין | חותם דש קרש יהו
 ככף בראייה עפפא עפפא יהו קדש וב' ש'
 חותם | למעלה מראשי רז יסרו מעל הרזין הגג
 לו יה יהו ית יתקעו מזיקים | רעים ואדירו
 גאות תהי חותם על אברי בשמך כרוצרוג
 כרפך זה | תיאג יה יהו מי כמותך גדול גורא.
 ע'א אדירי חכמה יצרת שיש | להם רשות
 שיויריך סתרי חכמה מרשות שמך שאתה מלכו
 של עולם | כבן אני מזכיר לפניך שם שקרחויה
 עבדך קוץ דריזא שכבר חביואל // סגור ב' ||
 סגור ברודיואל ארטמס ינל י' מופטרן ארוץ
 תרס נקביס הקדרין | אל ורוואל זכוראל הגרץ
 אדון בהניואל ידיואל גתריאל יהוה אל יה
 אלהים | חילאל חילאל י' ששמו מעולה על שם
 יוצרו שם שקדאחיה עבדך קוץ | דריזא שכבר
 חביואל סגור ברורגיואל חרטמס ינל י'
 מופטרן ארוץ | תרס נקביס הקדרין אל ורוואל
 זכוראל הגרץ אדון בהניואל ידיואל גתריאל
 | יהוה אל יה אלהים חילאל חילאל י' ששמו
 מעולה על שם יוצרו 'שם' שקדאחיה | עבדך
 הזכרתי שיהו לי ניסים וגבורות נפלאות רבות
 אותות ומופתים | גדולים וגוראים בחדרי חכמה
 בסדר בינה ואשורר לך כמה שנים מי | כמוך
 באלים י' בא' אדון ניסים וגבורות שומע
 מקדש ומתרחצ ליודעי | שמך ויתן עיניו לשמים
 שלא יעמוד ויזכיר שם ויפאר כדי שתהא מחוקק
 | בכל אברים חכמה וחקר בונה בלבבו ויקדים
 ויתפלל אותו בשמו ויעשה | לו עונה ויעמוד בה
 שלא יבואו המזיקים וידמו לו כמלאכים
 ויהרגוהו..

אדיר דריאס דריאס | חפס דרסין | חותם דש קרש יהו
 קומתו קר יהי בוך בראי זה ברוך לעלם עף
 מעופפא | יהו קדוש וברוך שמו חותם למעלה
 מראשי רזין רז מעל רזין הגגוב יה יהו |
 יתב? (ר) בשמך יתקעו מזיקים רעים
 ואדירות גאווה תהיה חותם על אברי בשמך
 צר צרוג צרפיו זה תיאג יה יהו יהו מי
 כמוך גדול גורא שיער עולם אל | אדירי חכמה
 שיש להם רשות סדרי חכמה מרשות שמך
 שאתה מלך העולם כבן | אני מזכיר לפניך שקר
 חויה עבדך קוץ דריזא שכבך דהביואל סרג
 בהרגוואל | ארטמס טלימפטון אדון דיוביאל
 ארתרים נקבים הקדרוס אל זוריואל | זכוראל
 שכבך הגרץ אדון בהניואל י' גר תרוואל יהוה
 אל יה אלים חילאל | יהוה ששמו מעולה על שם
 יוצרו שם שקר חויה עבדך הזכרתי שיהיו לו
 וגבורות ונפלאות רבות אותות ומופתים
 ואשורר לפניך כמה שנה' מי כמוך באילים י'
 מי כמוך בא' | רם ונשא אדון ניסים וגבורות
 שומע תפילות מקדישי שמו ומתרחצ ליודעי
 שמו | ישא עיניו לשמים שלא ימות ויעמוד ויזכור
 שמו ויתפלל בשמו כדי שתהא חכמה | מחוקק
 בכל איבריו וחקירות בינה בלבבו ויקרא בשמו
 ויתפלל בשמו ב' | ויעשה לו עונה ויעמוד בה
 כדי שלא יבואו המזיקים וירמוזו לו המלאכים
 ויהרגו אותו // אמר ישמעאל ||

563 §

אמ' ר' ישמעאל אמ' לי ?' ארפס שר הפנים
 כל שרוצה להשתמש ברו זה גדול
 בל כוחו שלא ישכח ממנו דבר אחר כל אבריו
 בהשחתה ויקרא אותם ג' שמות ואני אדך סדר
 תוגדי אי יניא ביהו סוף | רוף ראט.

אמר ישמעאל כך אמר לי ארפס מלאך שר
 הפנים | כל מי שמבקש להשתמש ברו זה גדול
 יתפלל | אותו בכל כוחו שלא ישכח ממנו דבר
 אחד שאם ישכח ממנו דבר אחר אבריו | בהשחת
 ויקרא אותם שלוש שמות ואני ארד אצלו
 ברחמים פריר תיגרי אי יבא | ביהו פותיך ירוף
 רוף רחסי..

564 §

אמ' ר' ישמעאל שאלתי לך נחוויה בן
 הקנה רבי היאך | חכמת' של שר התורה אל
 בשעה שאתה מתפלל הזכר ג' שמות שמזכירי'
 מלאכי הכבוד זן טייץ ורוואל תות תופילטי
 דכתי' יא אדרור זיעא עוז | בגבורה וכשאתה
 מתפלל הזכר בסוף ג' אותיות שמזכיריך החיות
 בשעה | שצופין ורוואן בארכס י' אלהי
 ישראל גלו איי ארור והאל זך בכיכא
 וכשאתה | מתפלל תפלה אחרת הזכר ג'
 אותיות שמזכיריך גלגלי המרכבה שאומ' | שירה
 לפני כסא הכבוד הזן פץ יפא הזן גוה יא
 שביכא זו הוא קנין חכמה || שכל אדם שהוא
 מזכירי קנה חכמה לעולם וכי יכול אדם לעמוד
 בו אלא | ג' אותיות כתב משה ליהושע בכוס
 ושתה אם אין את יכול לעמוד חקוק | אותם
 בחוק ואל תצטער בדברי גבורים זפק קטור
 הוא וא הבאשכון קן | עבכ צבי הזן הריט הדור
 הדר הוזה שכן ואל תשכח אוקמץ אנפופי | יד
 רד אור נור אבנורא לורירות חכמה וכל אדירות
 בינה |

אמר ישמעאל שאלתי לך נחוויה בן הקנה ר'
 היאך | קנין חכמתו של שר התורה אמר לו
 בשעה שאתה מתפלל הזכיר שלוש שמות שמזכיריך |
 מלאכי הכבוד לפני [כסא?] כסא הכבוד זין טיא
 [טיין] ורוואל תיתתי פילטי בארכס | י' אלהי
 ישראל גלי איי ארר רר יה זך בכיכא ובשעה
 שאתה תפלה | אחרת הזכיר שלוש אותות
 שמזכיריך גלגלי מרכבה בשעה שאומריך שירה |
 לפני כסא הכבוד הזן פופי הזן יא גוה שביכא ג'
 קנין חכמה שכל | אדם שמזכיר קנה חכמה
 לעלם אמרתי לו וכי יכול אדם לעמוד בו |
 אותות כתב משה ליהושע בכוס ישתה בית
 שלשה אותות ליהושע ולמד | אם אין את יכול
 לעמוד בו חקוק אותו ואל תצטער בדברי
 גיבורים זפק | קנודרסווי ואהבב שבחוק גתיכ יד
 דר אור נור אבניר ניד נירא | לורירות
 חכמה ולאדירות בינה....

565 §

א'ר' ישמעאל ישבתי שנים עשר יום בתענית כיון
| שראיתי שאיני יכול. השתמשתי ב(שם)
| ארבעים ושנים אותיות | וירד פיזיקר ומלאך
הפנים בועף אמ' לי כן טיפה סרוחה איני | נותן
5 עד שתשב ארבעים יום מיד נודעו עמי ונוכרתי
שלש | אותות ועלה. יה בארעא ביה. גדולת
אמית ביה. וישבתי | ארבעים יום והתפללתי
שלש תפילות | שלש | שחרית ושלש | בצהריים
10 ושלש תפילות בערב. והזכרתי שנים עשר
דברים | על כל אחד ואחד. וליום אחרון
התפללתי שלש והזכרתי שנים | דברים | על כל
אחד ואחד וליום אחרון התפללתי שלש
והזכרתי | וירד פרקס מלאך הפנים ועמו
15 מלאכים של רחמים והשרינו || חלמ' בלב ר
ישמעאל מי יוכל לעמוד בתפלתו. מי יוכל
לצפות בפרס | מלאך הפנים משעה שקיים רז
זה. אמ' לי | ישמעאל אמ' לי פוקרס | יהיה
אלהי ישראל רדוואה אדם דומה לך אם לא
20 ירד ברשות פוקרס | יהיה אלהי ישראל
תשחיתו.

25

566 §

א'ר' ישמעאל שכעה חזתמות חתמתי | עצמי
5 בשעה שירד פרקס מלאך הפנים. ברוך את'
| יהוה שבראת' | שמים וארץ בחכמתך ובתבונתך
לעולם שמך חי אף סיספיאולוס | כיסי תני
שם עבדך אורים ססתי על גולס אבג בג על
לכיי ארים | תיפא על זרע שמאלי. אבית תלבג
אריי דיואל על צוארי. אף | אך קיטר סס אחד
35 ידי יד יה לשמירות נפשי ריר גוג גדול תף | יף
הף טהור ההוף ההי זה הה הזכרת' עולם.
תתברך אדון החכמה | שכל הגבורה שלך הוא
ברוך את' יהוה אדון גבורה רם ונשא גדול |
בממשלה.

40

567 §

את' הוא מלך מלכי המלכים ברוך הוא תתברך
אתה | לבדך כי אתה אחד להוכיח שמך אחוה
או דהו וזהו אה שמך | רסבי דאזו שמך אביץ
יהו שמך זיהא אי טרואו שמך שמך גחוף | שמך
15 עותמאה שמך חבב וסא שמך להבב גברת רם
שמך זה | זה זיו אדון כל המרכבה לעולם
תתקדש מלך הקדוש קדושתך בשמי | ובארץ
50 ברוך את' יהוה האל הקדוש.

568 §

את' הוא מלך הכבוד דרכך | כבוד ודברך קדוש
55 שמך כבוד גדול וקדוש לעלמי עד עולמים רם |
יהו עזו חיי גבור דרכי ארץ ריואה לך ברואה
והרי יאה זה ביהו אלפכ | דרירום יראה חכבא
הה ויהו וסחם יתת הף פאר יהו יהו תתקלס |
מלך העולם שנת' | רצ' שות | להזכרת שמה
60 בעמידה ובישיבה | ובשאר כל גדולת החכמה יף
שתת אריה סבי אף אראה אף | אף הפוך יופאר
כיפא נכטר חיה חי זה רם עדי עד. ישבתו |

565 §

א'ר' ישמע' ישבתי י'ב' יום בתענית כיון
שראיתי שאני השתמש | בשם של מ'ב' אותיות
וירד פד(ר)קס מלאך הפנים בועף אמ' לי כן
טיפה סרוחה איני נותן עד שתשב מ' יום מיד.
ונוד(ר)קס | אותי והזכרתי | ג' אותות ועלה זה
20 בארעא ביה גדולת אמית ביה וישבתי מ' יום |
התפללתי ג' תפילות בשחרית וג' תפילות
בצה(ר)רים. וג' בערב. | והזכרתי י'ב' דברים על
כל אחד ואחד וליום אחרון התפללתי ג'
והזכרתי | י'ב' דברים וירד פדקס | ר' מלאך
הפנים ועמו מלאכי רחמים || והשבנו חכמה בלב
35 ר' ישמע' מי יוכל לעמוד בתפלתו מי יוכל
לצפות בפרקס מלאך הפנים משעה שקיים רז
זה. אמ' לי פוקרס | יו אלהי ישראל רד וראה אדם
דומה לך אם לא ירד מרשות | פ | פוקרס יו
אלהי ישראל השחיתו.

565 §

אמר ר' | ישמעאל ישבתי י'ב' יום בתענית כיון
שראיתי שמיני בשם | של מ'ב' וירדפרקס | וירד
10 פרקס | מלאך הפני' בועף אל כן טיפה סרוחה
| איני עד ניתן עד שתשב מ' יום מיד נודרתי
הזכרתי ג' / א | אותיות ועלה בארעא ביה
גדולה אחיבת ביה וישבתי מ' יום | והתפללתי ג'
תפלות בשחרית וג' בצהריים וג' בערב והזכרתי |
י'ב' דבר' וירד פרקס מלאך הפני' ועמו
15 מלאכי והשביע / ח | חכמה בלב ר' ישמעאל מי
יוכל לעמוד בתפלתו. מי יוכל לצפות | בפרקס
מלאך הפני' משעה שקיים רז זה אל פוקרס ה
אלדי | ישראל וראה אדם דומה לך אל ירד
ברשות פוקרס ה אלדי | השחיתו.

566 §

אמר ר' ישמעאל ד' חזתמות חתמתי | ע עצמי
בשעה שירד פרקס מלאך הפני' בא' י'
20 שבראת שמם / וא | וארץ בחכמה ובתבונה
לעולם שמך. ג' חי אוף סיס פיאל. | סס גיני
תני שם עבדך אורים ססתי על רגלי א'ב'ג בג
על | ארים תפא על זרע ימיני. אורים ייאה על
זרוע שמאלי. / א | אבית חלבג אר ינו דנואל על
צוארי אף אף קיטר סס / א | אחד ידיה
25 לשמירה נפשי ולמעלה מכולם אף פת תתברך |
אתה לבדך אדון החכמה שכל הגבורה שלך
בא' אדון גבור | רם ונשא גדול הממשלה.

567 §

אתה הוא מלך מלכי / ה | המלכ' תתברך אתה
לבדך כי אתה לבדך הוכיח שמך יוא | וזהוואה
שמך רב כידי איז שמך אביץ יהו שמך זיהא |
יהודי אי' ש' גחוף ש' עותיאה. ש' אכב. ויהא
ש' שלהב(ת) | גבר תכס וזהו אדון כל המרכבה
30 לעולם תתקדש מלך הקדוש || קדושתך בשמים
ובארץ בא' האל הקדוש.

568 §

אתה הוא מלך / ה | הכבוד דרכך כבוד ודברך
קדוש שמך כבוד גדולה וקדושה לעולם |
ולעולמי עולמי' רסיהו עיוז חי גבור דרכי
ארץ. ריוא לך ברוא(ה) | והרי יאה הוא כי הוא
אלפכ דריאה יראה חבבא הה וויא הס | תס ותת
5 הף פא גה יהו יהו. תתקלס מלך העולם שנתת
רשות | להזכרות שמך בעמידה ובישיבה ובשאר
כל גדולת החכמה. | יף שתת אריה סבי אף אד
אה יוף יה הפוך יופאר כיפא נכלים | חיה זו חי

568 §

אתה מלך הכבוד דרכ' כבוד ודברך קדוש
20 שמך | כבוד גדול וקדוש לעולם ולעולמי
עולמים. רם יהו עיוז | חיי גיבור דרכי אהדיץ
ריוא לך ברואה והרי יאה הו | ביהו אל פכ
דריאס יראה חבבא ההו יא הס תס יתת || הף
55 פא גה יהו יהו תתקלס מלך העולם שנתת רשות
להזכרות | שמך בעמידה ובישיבה ובשאר כל
גדולת החכמה יף שתת | אד יה סבי אף אראה
יוף יה הפוך יופאר כיפא נבטס חיה | זו חי וארם

565 §

אמ' ר' ישמעאל ישבתי יב יום בתענית כיון
שראתי | שמיני בשם של מ'ב וירד פרקס'
לאך הפנים בעוף אל כן טפה | טרוחה איני עד
ניתן עד שתשב מ' יום מיד גודלת והזכרתי ב'
אותות | ועלה בצערם ביה גורלה אחיתי ביה
וישבתי מ' יום והתפללתי ג' תפלות | בשחרית
וג' בצהרים וג' בערב והזכרתי יב דברים על
כל אחת ואחת וליום | אחרון | וליום פארקס'
התפללתי ג' והזכרתי יב דברים וירד פרקס'
מלאך | הפנים ועמו מלאכי רחמים והשבע
חכמה בלב ר' ישמעאל מי יוכל לעמוד |
בתפלתו מי יוכל לצפות בפרקס' מלאך הפנים
משעה שקיים רו זה | אל פארקס' יי אלהי
ישראל וראה אדם דומה ק' אמ' לו ירד ברשות |
פארקס' יי אלהי השחינות.

565 §

אמר ישמעאל בקשתו ר' זה וישבתי | שנים עשר
יום בתענית כיון שראיתי ש(א)ני יכול לשרת
בתענית השתמשתי בשם | גדול ארבעים ושנים
אותו וירד פרקס מלאך הפנים בזמן
שהענתי | ונפלי לאחרי אמר לי בן אדם
טיפה סרוחה בן רימה ותוליעה השתמשת | בשם
גדול לקח לך סידרי תורה איני נותן לך עד
שתשב מ' יום בתענית | מיד עמדתי בכל (כ)חצי
ונודרתי מתפילתי אותות ועלה לי ביא ריבא
| ביא | גדולות אכתביה וישבתי ארבעים יום
בתענית והתפללתי בכל יום שלש תפילות |
בשהיית שלש תפילות בצהורים שלש תפילות
במנוח שלש תפילות בערב והזכרתי | שנים עשר
דברים על כל אחת ואחת וכוים האחרון
התפילתי שלש תפילות והזכרתי | שנים עשר
דברים וירד פרקס מלאך הפנים הוא ושבעים
מלאכים שלח | והשיכוו הכמה בלב ר' ישמעאל
מי יוכל לעמוד בתפילתו מי יכול לצפות |
ולראות בפרקס מלאך הפנים ר' ישמעאל
משעה שקיים ר' זה אמר לו | פנקס יי אלהי
ישראל ר' אלהי ישראל ר' וראה אדם שדומה
לך לפרקס | מלאך הפנים ר' אם לא ירד
משעות פנקס יי אלהי ישראל השחתי אותו
משעת | מש בשם גדול..

566 §

אמ"ר ישמעאל ד' חזמות חתמתי עצמי | בשעה
שירד פרקס מלאך הפנים בא"י שבראת
שמים וארץ בהכמת | ובתבונת לעולם שמך חי
אורף ססי פאלן סוס עניי תניי שם עבדך |
אורף ססתי על גרלי אב'ג' בנן על לבי אריס |
תפא על ססתי ימיני אוריס(ס) | כגן ייאה על דרוע
שמאלי אבית חלבנ ארן יי דיואל על צוארי אורף
אך קטר סס אחד ידי יה לשמירת נפשי |
ולמעלה מכולם אכל פת תתברך | אתה לבדך
אורן החכמה כפל הגבורה שקל. בא"י אורן
גבור רם וגוש | גדול המשלה..

566 §

אמר רבי ישמעאל | שבעה חותמות חתמתי
עצמי || בשעה שירד פקדס מלאך שר הפנים
ברוך אתה שבראת (ה)שמים וארץ בהמכתך |
ותבונתך לעולם שמך הראון ססיף יאילו
סס ביבי ייטי שם עברך | בשבעה חותמות
שחתם ר' ישמעאל על לבו אורים סס ייטי על
רגלי אבן בנן | על ליבו ארים חיפא על רועו
ימ[ן] אורים תסויאה על זרוע שמאלו אבית |
תלסן אורים ריאל על צווארו אף אן קוטר מס
ארדיד לשמירת נפשו ולמעלה | מכולם אף כף
יהו דריאג יהו הוויי חותם מעל ראשי דיר ביג
גדול היה אף | כף טהור היה יך ההי הזכרת עולם
תתברך אדון החכמה שכל הגבורה | שלו היא
אדון גבורה רח ונשוא גדול בממשלה

567 §

אתה הוא מלך מלכי המלכים תתברך אתה || 65
הַקְדּוֹשׁ קְדוֹשׁ בְּשִׁמּוֹם וּבֶאֱרָץ בְּאֵי הָאֵל הַקְדּוֹשׁ.

5678

אתה הוא מלך מלכי המלכים הקבוצה תחברך |
אתה לכרך כי אתה אחד לכרך יה בג שמך הו 45
ביה אי ואי שמך אהיה ואה שמך | ויהא יה טתיר 10
יש שמך עותיה י שמך חבב ויהא שמך המסר
גבורה רם זה זיי | אם כל המרכבה לעולם
תחקש מלך הקדוש קדוש בשמים ובארץ באי
האל | הקדוש 50

5688

אֵתָהּ הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד | דִּרְכָּךְ כְּבוֹד וּדְבָרְךָ
מִקְדוּשׁ שִׁמְךָ קִדְשׁ יְכַבְּדִי | גְּדוּלָּה וְקִדְשָׁה לַעֲלוֹם
לְעוֹלָם | עוֹלָמִים רִסְיָהּ עֲזוּז חַיִּי גִבּוֹר דְּרִכִּי
אֲרִיץ רִיוֹא לֶךְ כִּרְוָאָה וְהָרִי יֵאָד | אֲבוֹה כִּיָּהּ
אֶלְפִּס דְּרִיָּהּ רִיָּהּ חֲבָבָה וְהָרִי יֵאָד הֵט תֵּט תֵּט
הֵף כָּא גַּה | יְהוּ יְהוּ תִתְקַלֵּס מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁנַת
שְׁשׁ וְחֹמֶשׁ לְחֹמֶרֶת שִׁמְךָ בְּעֶמְדֵּי | אֲדִישִׁיבָהּ וּבִשְׂאֵר
לִי גְדוּלָּה הַחֲכֵמָה | יֵאָד שְׁתָּא אִישִׁי אָדָּא אָדָּא
וְהָרִי הַפָּדִי וְפֹאֵר כִּיפָּא בְּלִילִי חֵיהּ זֶן חֵי עֲרִי

5688

אל הוא מלך הכבוד דרכך כבוד ודברך כבוד
ושמך כבוד גדול וקדוש | לעולם ולעולמי
עולמים עתה עוזה הוי ביבור דרביי יו מלך
ברומה זה | רי אה זה הא ביהו אלפס תתקלס
מלך שנות רשות להוכרת שמך בעמידה |
ובישיבה ובשאר כל החכמה יף שחת אר יה סבי
אה אר אר יוף יה הפוך | יוצאר הופך ינפא חו
פה זי ואדם עדי עמד תשתבח מלך שבח שממך
גדול | בשבח שמך רם ונשא ב"א גדול חי

עד ישתבח מי שבח ששמך | גדול בשבח ושמה
רם ונשא ב'א' גדול שמך חי בגבורת יח זכרתי
ג' | שמות זיף שמו שלא יגעו בי מלאכים
ומזיקים רדנו יאה סהדי י[ו]א[י] | אכבדיה אסתבי
גוי וא אב הב ואשביר ות המזיקים רע כ'ב בנין
אדר | מדרס קדומא אלף ז' אייט יאה יאה יוא
מכיא אף הף יח ידיה הו חותם | גדול.

בגבורה והזכרתי שלשה שמות אף משמו | שלא
יגע בי בהשחת וכשעלה הזכרתי שלש אותות זה
ביא ריבא ביה גדולת | אתתית ביה וחתמתי
בטצמי בחמש אותות שלא תגעו בי מזיקין
ומזיקין | ומלאכים רדנו יאה סהדי יואי אב
כביאי סתביביו ואהב הבויף שבויר' המזיקין |
גנבב גניון ארים מדרס קדומא אלף אלינ]ם
יאה יח זהו וי יא איר הף | יד יהו יהו חותם
הגדול.

569 §

אמ' ר' ישמעאל א'ל ר' נחוניא בן הקנה אדם
המבקש להשתמש ברו זה זכיר שלשה
מלאכים העומדים אחרי החיות הק' מקלט
אסגר | נוסט ויתפלל תפלה שלא ישחיתו אותו
שהן זעופין מכל צבא מרום ומה | היא תפלה.
ב'א' אלהי ויוצרי גדול נורא חי העולמים
אדיר על המרכבה | מי כמוך אדיר במרום
הצליחה לי בכל אבריי ואהנה בשערי חכמה
ואחוקר | בדרכי בינה ואצפה בחדרי תורה
ואהנה בגנוי ברכה והיו גנוות בי לפני | חכמים
והצל אותי מכל זעפין שעומדין והיו אותהבין
לפנים ואדע כי | קדושתך לעולם ואברך שמך
הקדוש לעולם ואקדש שמך הגדול לעולם ||

א'ר ישמעאל | אמר לי ר' נחוניא בן הקנה ר'
אדם שמבקש להשתמש ברו זה זכיר שלשה
מלאכים שעומדין מלאחוררי | חיות הקודש כג
מלאכים העומדים אחורי חיות הקודש מקלט
אסגר ניכס | ויתפלל תפילה שלא ישחיתו שהם
זעפין מכל צבא מרום ומה היא התפילה | ברוך
אתה יי אלהי מלכי ויוצרי קדוש נורא חי ער'
אדיר על כל המרכבה | מי כמוך אדיר במרום
הצליח לי בכל איברי ואהנה בשערי חכמה
ואחוקר | בדרכי בינה ואצפה בחדרי תורה
ואהנה בגנוי ברכה והיו גנוות | לי כי חכמה
לפניך והצל אותי מכל זעפין שעומדין לפניך
ויהו אהובים לפני // ואדע כי || ואדע כי
קדושתך לעולם לעולם שמך לעולם זכרך קדוש
שמך לעולם ואקדש את שמך | הגדול והיה
חותם גדול על איבריי רג קדוש קדוש יי
צבאות ברוך אתה | יי חי העולם.

570 §

אהובה לו כו'.

66

אמר ישמעאל אמר לי ר' נחוניא בן הקנה ר'
בשעה | בשעה שאדם מזכיר שנים עשר דברים
היאך יכול לצפות בדיו השכינה | אמ' לי
התפללתי בכל כחי ושכינה אהובה לי..

35

N8128

577 §

חמרא. נבט פתא דיתבי בליבא וסרוך זי[ק]וא דיתבי על פומא | דקורקבוא
מליילי מיני והשליכו בי מקרא ומשנה ותלמוד ואנהר || ית לבי ב' | (על) דברי
תורה. ולא אתקל בלישני בכל מה שאלמוד בשם יהואל ואל ובשם | האל הגדול
יה יהו יה אלי אל ובשם האל הגדול יה יהו יה אל האלהים | שם המפורש
והנכבד א'א'ס'. אמור ארבעין וחד זמנין על חמר מפום | דנא במעלי שבת'
כדגני ושתי. ולמחר יתיב בתעניתא.

578 §

ביצה. | לאיגנסס בפסה פר אנה הוא איסרא רבא דאוריית' דהוית' עם משה |
בטורא דסיני ועטר?ה כל ביה כל מה דיליף וכל מה דשמעו אוניה | דתיכול
ותיתי לוותי[ה] ותעדי אבן מלבי בעגלה ולא תתערב א'א'ס'. | כתוב על ביצה
בת יומא דגתא אוכמת | מטוי' | לך להאי ביצה ובתר | דטוי לה קליף לה
וכת' עלה דהאי ביצה הדא מילתא. והדר אכיל | לה. ולא לישתי בתרא. וההוא
יומא ליתבי בתעניתא ובין תיבה. |.

N8128

40

575 §

טרפי זיתא. מסוסמן במוסמא כמוקמא אין סמן גאה קמא ? | עגיפאל מספו
יה ואי יא אילין שריא דבזעו ית רקיעא. ויהבו ית | אוריית' למשה על ידי יהו
יהו הזה. אשבעית עליכון בשמיה | דדרין רבא דתנטרון ית אוריית' בלבא דילי.
כתוב על תלתא טרפי | צ' | זיתא. מחוק ביין ושתי כתוב הקמיע ותלי בזרוע
שמאלי.

45

576 §

כסא דכספא. דיו ואברין קנתיס ואפ'??נים האהתיתן ואטוטות | ילקוט
וא[ש]סדרר אל סידרי מילכא אישרצו רבא דירשאל | דתטרון
יתיה לאולפנא דאוריית' בליבא דילי א'א'ס' הללויה. | כתוב בכסא דכספא
מחוק ביין וישתה ומני עשרין וארבעה | זימני שמע בקולינו וזימנא דמסיים
אומר שומע תפילה. |

55

579 §

א'ר' ישמעאל א'ר' נחוניא בן הקנה רבי בן גאים בשעה | שציפית בצפיית המרכבה. ראיתי הדר גאות חדרי חדרי הדורי | אימה ברוי יראה בוערים ומבזהלים בערתם בערה ובהלתם | בהלה.

580 §

א'ר' ישמעאל כיון ששמעתי מ'ר' נחוניא בן הקנה רבי | (השמעה הזאת | שמעתי) עמדתי על רגלי. 15
ושאלתי לו כל שמות | שרי חכמה. ומשאלה ששאלתי ראיתי אור בלבבי כימי השמים |

581 §

א'ר' ישמעאל כיון שעמדתי על רגלי וראיתי 15
פני מאירות מחכמי | והתחלתי לפרש כל מלאך ומלאך שבכל היכל והיכל. בהיכל ראשון עומדין והופיאל ועופיאל גתוריאל ורצוציאל 20
וספטיאל כותאל עופיאל | ועובביאל. בפתח היכל שני עומדין גבריאל תצפיאל רהבאל 20
שבויראל | שתקאל הרבואל קשראל עוכמיאל ערפאל. בפתח היכל שלישי עומדין | הדריאל זבדיאל ורודיאל סרואל עמתאל עמנו אל 25
רביעי עומדים סגסאל אסראל הילופי והילופי אלמן | גלמן קדיש הקסנדר אצנאד 25
בסום אכבמוס פסוי מדור גריראל | זעום זעה אורעורתי | ב. בפתח היכל חמשי עומדים 30
הרהראל | אידולאל דדנתאל גהציאל יצוציאל דפין הגי זוי פחך ביאל ביסאל | דברודיאל גאל אפקיאל ייגר ייקר. בפתח היכל 30
שני עומדין אבג | בג אצהא אצפא הדסרגדף רוויאל עטופיאל גנתי סכסאל | הוריראל צען 35
דיריאל איזעאל עזאל צוועאל קרקקאל ועדאל | סחסיאל שוראל פספסיאל גהואל 35
ביפיאל. בפתח היכל שביעי | עומדין אסמריה קמגמן אמילפטון שמיניאל לפטון קרתיין | אבריאל גודיאל סרפסין מלכילא עופי 40
להבה זעזע שלהביתה | שבייאל ריספסיסיאל אספסיאל געגע ניעור יקרתה הפילא | מופליאל 40
וסווריראל שרי הפנים שהוא רואה | תדמות זהיראל יהוה | אלהי ישראל 35

582 §

ולמעלה מכולם מלכו של עולם על כסא 45
רם | ונישא ומלאכי כבוד מרנין בשירות ומצהילי צהלה ומדברי גבורתו | עומדים בימינו ובשמאלו. ואלה שמותם ענין עדיאל 50
אס(?)יאל | צבוציאל ואיבוריאל אשכנזאל גאוס פסכואל אגורודיאל | עוריראל עוריר עץ ופפי נגד גהדיאל גהודר 40
ורודיאל הדורתיאל | ומקיף אדר גהו ודיו יופי ופסינג נהוראל גהרי ורהיראל | מלאך הפנים 55
וסנדלפון קושר תפילין בראש צור עולמים יהוה || אלהי ישראל יתברך שמו האל הגדול הגיבור והנורא האדיר האביר האמץ החזק האל 333
הנערץ | הנפלא הנשגב היושב במרחבי מרום והעושה רצונו בעולמו ואין מי יאחר.

579 §

א'ר' ישמע' א'ר' לי ר' נחוניא בן הקנה רבי בן גאים בשעה | שציפית בצפיית המרכבה ראיתי הדר גאות חדרי חדרי הדורים אדירי אימה | ברוי יראה בוערין ומבזהלין בערתם מבערה ובהלתם | בהלה.

580 §

א'ר' ישמע' כיון ששמעתי מ'ר' נחוניא בן הקנה 5
רבי השמעה | הו עמדתי על רגלי ושאלי ממונו כל שמות שרי | (ה)חכמה ומשאלה | ששאלתי ראיתי אור בלבבי כימי השמים.

581 §

א'ר' ישמע' כיון שעמדתי | על רגלי וראיתי פני 15
מאירות מחכמי | התחלתי מפרש כל מלאך ומלאך שבכל היכל. בהיכל ראשון. והופיאל 20
ועופיאל גתוריאל | ורצוציאל וספטיאל כותאל עופיאל ועובביאל. בפתח היכל ב' | 10
עומדין. גבריאל קצפיאל רהבאל שבויראל שתקאל והריאל קשראל | עובמיאל ערפאל. בפתח היכל ג' עומדין. הדריאל זבדיאל 20
זוליאל | סרואל עמתיאל עממאל ועמתיאל גודיאל ורודיאל. בפתח היכל ד' עומדין. 15
סגסאל אסראל (ה)לופי 'הילופי' והילופי אלמן גלמן קדוש | הקס גרד אנבס בסוס 25
אברמוס פסוי מדור גבריאל זעים זעה | אורע יורדע. בפתח היכל ה' עומדין דהרהראל 30
אידראל דרניאל | גהציאל יצוציאל ריפין גני זיווי פסק כיסאל רבדוריאל גאל | אפקיאל ייגר ייקר. בפתח היכל ו' עומ'. אכבג אצהא | 35
אצפא הדס | דגודי רוויאל עטופיאל גרות סכסאל הוריראל | צען דיראל איזעאל ועזאל 40
ציעאל | קדקדאל רעדאל שוראל | פססיאל גהואל ביפיאל. בפתח היכל ז' עומ'. אסמכיס קמגמן | אמילפטון שמיניאל לפטון אלת קרתיין 45
אבריאל גודיאל סרפסין | הלכילא עיפפי להבה זעזע שלהביתה | שבויראל פחדיאל חוקיאל || רוט פססיאל אספסיאל געגע כי 50
עור יקרתה (ה)פלי מופליאל | יסולדיאל שר הפנים שהוא רואה | מות והריראל יוי אלהי ישר'

582 §

ולמעלה | מכולם מלכו של עולם יושב על 5
כסא רם ונישא ומלאכי כבוד | מרויים בשירות ומצהילי צהלה ומדברי גבורתו | עומדין מימינו 10
ומשמאלו. ואלה שמותם ענין עדיאל עפאל צבוציאל | צבוציאל ואיבוריאל | אשכנזאל גרוסקסופאל פוכיאל אגנודיאל עריראל 15
עוריר | צץ ופפי נגד גהיראל גהודיאל ורודיאל הדורתיאל ומקיף | אדרגזי ודאי יופי ופסינג 20
גהוראל גהרי | ורור(י)אל מלאך | הפנים וסנדלפון קושר תפילין בראש צור העולמים יוי 30
אלהי | ישר' יתברך שמו האל | הגדול הגיבור והנורא האדיר האביר | האמץ החזק האל 40
הנערץ הנפלא הנשגב היושב במרחבי | מרום העושה רצונו בעולמו ואין מי יאחר.

579 §

אמר ר' עקיבה אל ר' נחוניא | בן הקנה רבי בן גאים שציפיתו בצפיית המרכבה ראיתי חדר | גאות חדרי חדרים אדירי אימה ברוי יראה בוער' ומבזהלי | בערתם מבערה ובהלתם מבהלה.

580 §

ארי' כיון ששמעתי | מ'ר' נחוניא בן הקנה השמע 30
הזה עמדתי על רגלי ושאלי מ / ממנו כל החכמה ומשאלה ששאלתי ראיתי אור בלבבי כי 104
מ / מהשמים || מהשמים.

581 §

ארי' כיון שעמדתי על רגלי וראיתי פני מאורות 15
| מחכמי | התחלתי לפרש כל מלאך ומלאך שבכל היכל. | בהיכל ראשון והופיאל. ועופאל. גהוריאל. ורצוציאל. וסופאל. | כותאל. 20
עופיאל. ועובביאל. בפתח היכל שני עומדין. 5
גבריאל. קצפיאל. דהבאל. שבויראל. שתקאל. והריאל. קשראל. | עובמיאל. ערפאל. בפתח 25
היכל שלישי עומדין הדריאל. ז' | זכריאל. זורחאל. סרואל. עמתאל. ועמתיאל. טרדיאל. דוריראל. | בפתח היכל רביעי עומדין גסגאל. 30
אסראל. הילפי. | והלופי. ארמן. גלמן. קדוש. הקס. גרד. אנבסוכו. אברמוס. | פסרי מדור. 10
גבריאל זעים. זעה. אורע. יורדע. | בפתח היכל חמשי עומדין דהרהראל. אידוריאל. דניאל. גהציאל. | צוציאל. ריפין. גני. זיווי. פסק. 15
פיסאל. דורודיאל. גאל. אפקיאל. | ייגר. יקר. בפתח היכל הששי עומדין אכבג. אצהא. | הדס. גריר. רוחיאל. ענופיאל. גרות סכסאל. 20
הדוריראל. צען. | דוראל. איזעאל. ועזאל. ציעאל. קרקדאל רעדאל. שוראל. | פ. פמיאל. גהואל. כופיאל. בפתח היכל שביעי עומדין 25
/ אס | אסמכיס קמגמן. אמין | לפטין. שמיניאל. לפתון. אלתד. קרתיין. | אבריאל. גודיאל. סרפסין. ללכילא. עופין. להבה זעזע. שלהב | תוה. שתובאל. פחדואל. אוקיאל. רונג. 30
פסיסיאל. אספסיסיאל. | געגע. ביעור. יקרתה היכלי. מופליאל. וסולדיאל. שר הפנים | שהוא רואה והריראל ה אלדי ישראל

582 §

ולמעלה מכולם מלכו של עולם יושב על כסא 30
רם ונישא ומלאכי כבוד מרויים בשירות ומצהילי צהלה ומדברי גבורתו | עומדין מימינו ומשמאלו. ואלה שמותם ענין עדיאל. צדיאל. 35
אפסיאל. צבוציאל. ואיבוריאל. א | אשכנז יבלא. גרוסק. הופיאל. פדריאל. אגנודיאל. ערדיאל. | י' | עורירס. צץ. ופפי. נגד. גהיראל. 40
גהוריר. זוריראל. בדורתיאל. | ומקיף אדר. גזי. וריא. יופי. ופסי. בנג. גהוראל. זוריראל. | הפנים מלאך | הפני. וסנדלפון קושר תפילין בראש 45
צור עולמים. ה אלדי ישראל | יתברך שמו האל הגדול הגיבור והנורא האדיר האביר והאמץ | החזק האל הנערץ הנפלא הנשגב היושב 50
במרחבי מדי' העושה || רצונו בעולמו ואין מי יאחר.

579 §

אמ' ר' עקיבא אל' ר' נחוניא בן הקנה ?? בן
גא' | בשעה שציפיתי בצפיית המרכבה ראיתי
חדר גאון חדרי חדרים אדירי | אימה ברורי
יראה כוערים ומבוהלים בערתם מבערה
ובהלתם כהלה.. |

580 §

אמ' ר' ישמעאל כיון ששמעתי מר' נחוניא בן
הקנה הש(מ)ע הזה | עמדתי על רגלי ושאלתי
ממנו כל שמו שדי החכמה ומשאלה ששאל(תי) |
ראיתי אור בליבי כי מהשמים.

581 §

אמ' ר' ישמעאל כיון שעמדתי על | רגלי וראיתי
פני מאירות מחכמתי התחלתי לפרש כל מלאך
ומלאך | שבכל היכל. בהיכל ראשון והופיאל
ועופאל גהוריאל ורצוציאל | וספאל {ת}
בוחאל עופיאל ועוזהוביאל. בפתח היכל ב'
עומדין גבריאל | קצפיאל דהבאל שכוראל
שתקיאל והרכיאל קשראל עובמיאל ערפאל.
בפתח | היכל ג' עומדין הדריאל זבריאל
זורריאל סרנאל עמתאל עממאל ועמתליאל |
נורריאל דורריאל. בפתח היכל ד' עומדין.
סנסנאל אסדאל הילפי | והלופתי ארמון גלמון
קדוש הקס גר.. אבטבסוס אברמוס פסרי |
מרור גבריאל זעיס זעה אודע יורדעי. בפתח
היכל ה' עומדין | דהריאל אדריאל דרגיתאל
גהציצי צוציאל רפיון הגי זיוו פסק | ריסאל
רורוריאל גאל אפקיאל יגד יקד. בפתח היכל
ו' עומדין חבנג | אצהצי הדס רגורי רוזיאל
עטופיאל גרנות סכסאל הרוריאל צען דיראל |
איועיל ציועאל קרקראל רעדאל שוראל
פמיאל גהואל כופיאל. בפתח היכל ז' עומדין.
אסמכיס קמנמן אמילפטין שמיניאל לפתן אלת
|| קמעון סכריאל גדוריאל סרביסין ללביאל
עופכי להבה זעוע שלהבתה | שתוביאל
פרודיאל חוקיאל רוט פסיסיאל אספסיסיאל
גענעי כיעור | יקרטה הכלי מופליאל זסולדיאל
שר הפנים שהוא רואה דמות זהרר? | יי' אלהי
ישראל

582 §

ולמעלה מכולם יש מלכו של עולם יושב על
כסא רם | ונשא ומלאכי כבוד מרזים בשירות
ומצהילי צהלה ומדברי גבורותיך | עומדין
מימינו ומשמאלו ואלה שמות עוגין צדיאל
אפפיאל צכוציאל | ואבוריאל אשכנינאל
גרוסק סופיאל פדניאל אנגב ריאל ערדיאל
עוזרים | צץ ופפי נגד גהיראל גהודרי וודיאל
ברורתאל ומקיף אדר גחי ודאי | יופי ופסי בנגד
גהודאל גהודי זורריאל יי' מלאך הפנים
וסנדלפון | קושר תפלין בראש צור העולמים יי'
אלהי ישראל יתברך שמו האל הגדול | הגבור
הגורא האדיר האביר האמץ החזק האל
הנערץ הנפלא והנשגב | היושב במרחבי מדנים
העושה רצונו בעולמו ואין מי יאחר.

583§

ואמ' ר' ישמעאל אמ' לי זכויהאל מלאך הפנים
בן גאים כמה זכות לאביך ולאמך שוכית לעמוד
על ר' זה. לפי שכל העולם כולו לא זכו ואני ור'
עקיבא זכינו להשתמש בו.

584§

אמ' ר' ישמעאל אמ' לי /שק' / שקדוהיה מלאך
הפנים בן גאים אל תתנאה מחבירך ואל תאמ'
אף אני זכיתי מכילם | כי לא מגבורתך ומכחך
הוא אלא מכה אביך שבשמים אבל אביך
שבשמים אשריך בעולם | הוה טוב לך בעולם
הבא ואשריך | וטוט | טוב לך לעולם ולעולמי
ולכל בני אדם /המ' / המחזיק בו ואומרו
משחרית לשחרית בתפילה כמון.

585§

אמ' ר' ישמעאל כיון ששמע | משקדוהיה מלאך
הפנים עמדתי בכל כחי חורקתי עצמי ונתתי
קדושה לפני מלכו של | עולם ואמרתי יהוה
אלהי התקדש לנצח התקדש תתנאה על החיות
ועל מרכבות עון | תתהדר תתברך שאין כמון
תתקדש שאין כמעשך ששמי השמים מגידים
צדקך /וגו' / וגוראים מספרים כבודך שרפי
מעלה ומטה משתחווים לפניך גדול וגורא אתה
ואין עולה | ושכחה לפני כסא כבודך ברוך אתה
יהוה יוצר כל הבריות באמת.

586§

אמ' ר' ישמעאל | כיון ששמע ר' נחוניא בן הקנ' |
שעמדתי כלפי שמים ופירשתי כל מלאך שיש
בכל היכל | והיכל אמ' לי מפני מה פירשתי
מלאכים שהם עומדים על פתחי היכלות אמרתי
לו לא | לקילוס עצמי עשיתי אלא לשבח מלכו
של עולם. אמ' ר' ישמעאל אמ' לי ר' נחוניא בן
הקנ' | ר' תורת א'ת? שקנה לך אהרן הכהן היא
עמדה לך ולא היה לך על צער אבל אם את' |
מבקש ברו הוה להשתמש החזק לעצמך בחמש
תפילות שאני אומר לך באות' שעה | סדר לפני
חמש תפילות וכל תפילה ותפילה שתיים עשרה
אותות ומשם האל וי' וקיים | הלא הנערץ והנקדש
בצדקה המפואר היושב במרחבי מרום. אמ'
כיון שסדר | לפני חמש תפילות אילו בכל יום
היתי מתפלל לכל אחת ואחת בשמות שלה
בירידה | ובעליה והיה ריוח חותם לכל איברי.

587§

תפילה ראשונה שהיה מתפלל אותה ועופיאל |
שר של גיהנם בשעה שהיה רואה את הצדיק'
וידברו יהוה אלהי ישראל דגן עץ | עמם ואמר
לי רבי היה |המתפלל שינצל עצמן מדינה של
גיהנם וזו היא | התפילה הראשונה תתברך אל
גדול וגבור חזק מלך |המתנאה בהדר אדיר |
בדבור. את' אמרתי והיה העולם ברוח שפתיך
כוונת' רקיע ושמן הגדול טהור | ומרום על כל
עליונים ועל כל תחתונים וזכות ארץ שמך. וזכות
שמים שמך | ועומדים מלאכים בשמך וצדיקים
בוטחים בשמך. בזכרך מעופף על הכל. | וחכך
מגודל על כל בני' בשר ברוך שמך לבדך. ברוך
שמך לבדך אש שהוא יקר | נור דלק זען אפספא.
אש אוכלת אש וזען ועופה יראה שרפים ועצור
כסוף | צפצפם ממשלת אופנים חזקת דלוקה

583§

אר' ישמע' | אמ' לי זכויהאל מלאך הפנים
בן גאים מה זכות לאביך ולאמך | שוכית לעמוד
על ר' זה שאין כל העולם כולו לא זכו ואני ור'
עקיבא זכינו להשתמש בו.

584§

אר' ישמע' אמ' לי שקדוהיה | מלאך הפנים
בן גאים אל תתנאה מכל חבירך ואל תאמר | אף
אני זכיתי מכולם שלא מכחך ומגבורתך היא
מכה וגבורה | של אביך שבשמים אבל אשריך
בעולם הוה טוב לך לך לעולם | הבא ואשריך
וטוב לך לעולם ולעולמי עולמים |כל' ולכל בני
אדם | המחזיק בו ואומ' משחרית לשחרית
בתפילה כמון.

585§

אר' ישמע' כיון ששמעתי | משקדוהיה מלאך
הפנים | עמדתי בכל כחי חורתי עצמי ועמדתי
ונתתי קדושה | לפני מלכו של עולם ואמרתי יי
אלהי | ישראל' | תתקדש לנצח | תתנאה על החיות
ועל מרכבות עון תתהדר תתברך שאין | כמון. ||
תתקדש שאין כמעשך ששמי שמים מגידים
צדקך וגוראים | מספרים כבודך שרפי מעלה
ומטה משתחווים לפניך כי גדול | וגורא אתה ואין
עולה ושכחה לפני כסא כבודך. בא' י' יוצר
כל הבריות באמת.

586§

אר' ישמע' כיון ששמע ר' נחוניא בן הקנה | רבי
שעמדתי כלפי שמים ופירשתי כל מלאך ומלאך
שיש בכל | היכל והיכל. אמ' לי מפני מה
פירשתי מלאכים שהם עומדים | על פתחי
היכלות. אמרתי לו לא לקילוס עצמי עשיתי
אלא | לשבח מלכו של עולם. אר' ישמע' אמ' לי
ר' נחוניא בן | וקיים האל הערץ והנקדש היושב
היא עמדה לך ולא היה לך צער על ר' זה. אבל
אם את מבקש להשתמש ברו זה | החזק עצמך
ב' תפילות שאני אומ' באותה שעה סדר | לפני
תפילות וכל תפילה ותפילה י' אותות ומשם
האל וי' וקיים האל הערץ והנקדש היושב
במרחבי מרום. אר' ישמע' כיון שסדר לפני ר'
נחוניא בן הקנה רבי תפילות | הללו בכל יום
היתי מתפלל לכל אחד ואחד בשמות שלה |
בירידה ובעליה והיה ריוח לכל איברי.

587§

תפילה ראשונה | שהיה מתפלל אותה ועופיאל
שר גיהנם בשעה שרואה | הצדיקים ויהי יי
אלהי ישראל | בן עזן עמם ואמ' לי ר' | היה
מתפלל אותה שתנצל עמך מדינה של גיהנם.
תתברך אל גדול וגבור |המזין מלך המתנאה
בהדר אדיר | בכבוד אתה אמרת והיה העולם
ברוח שפתיך כוונת רקיע | ושמן הגדול טהור
ומרום על כל עליונים ועל כל |התחתונים |
זכות ארץ שמך זכות שמים שמך ועומדים
מלאכים | בשמים וצדיקים בטוחים בזכרך ושמן
מעופף על הכל. | וחכך מגודל על כל בני בשר
ברוך שמך לבדך ברוך שמך | לבדך. אש שהוא
יקר נור דלק זען אפספא אש אוכלת | אש וזען
ועופה יראה שרפים זע צור כסף צפצפם |
ממשלת אופנים חזקת דלוקה ועופה דלוקה

583§

אר' אל זכויהאל מלאך הפנ' | בן גאים מה
זכות לאביך ולאמך שוכית לעמוד על ר' זה
שכל |ה' / העולם כולו לא זכו ואני ור' עקיבא
זכינו להשתמש בו.

584§

אר' אל שקדוהיה מלאך הפנ' | בן גאים אל
תתנאה מכל |ח' / חבירך ואל תאמר אף אני
זכיתי מכולם שלא מכחך וגבור' |תך' / היא אלא
מכה וגבורה של מלאכ' שבשמים אבל אשריך
בעולם | הוה טוב לך לעולם הבא. ואשריך וטוב
לך לעולם הוה ולעולמי | עולמי' ולכל בני אדם
המחזיק' בו ואומ' משחרית לשחרית בתפילה |
כמון.

585§

אר' כיון ששמעתי משקד הויה מלאך הפנים |
עמדתי בכל כחי חורתי עצמי ונתתי קדושה
לפני מלך מלכו של | עולם ואמרתי ה אלהי
תתקדש לנצח תתנאה על החיות עמן | תתהדר
תתברך שאין כמון תתקדש שאין כמעשך
ששמים | שמים מגיד' צדקך וגורא' מספר'
כבודך שרפי מעלה ומטה | משתחוו' לפניך כי
אין עולה ושכחה לפני כסא כבודך בא' | יוצר
כל הבריות באמת.

586§

אמר ר' ישמעאל כיון |ש' / ששמע ר' נחוניא בן
הקנה רבי' שעמדתי על רגלי ופרשתי כל |
מלאך ומלאך שיש בכל היכל והיכל אל מפני
מה פירשתי מלאכ' | שהם עומדי' על פתחי
היכלות אמרתי לו לא לקילוס עצמי |ע' עשיתי
אלא לשבח מלכו של עולם. אמר ר' ישמעאל
אמר | לי ר' נחוניא בן הקנה רבי' תורת אמת
שקנה אהרן היא עמדה | לך ולא היה לך צער
על ר' זה אבל אם את מבקש להשתמש |ב' / ברו
זה החזק עצמך בה' תפלות באות' שעה סידר
לפניהם |ת' תפלות וכל תפלה ותפלה י' אותות
משם אל וי' וקיים האל הערץ | והנקדש
במרחבי מרום. אמר ר' ישמעאל כיון שסידר לפני
ר' נחוניא בן הקנה תפלות הללו בכל יום הייתי
מתפלל לכל את' |ו' / ואחד בשמות שלה בירידה
ובעליה והיה ריוח לכל איברי.

587§

תפלה ראשונה ועופיאל שר גיהנם בשעה
שרואה |הצדיק' ויהי ה אלהי ישראל בן עזן
עמם. ואל רבי' הו' |מ' / מתפלל אותה תפלה
שינצל עמך מדינה של גיהנם ת'ת' אל גדול |וגו'.
חזק מלך המתנאה בהדר אדיר בכבוד אתה
אמרת והיה |העולם || העולם ברוח שפתיך
גדול וגבור חזק מלך |המתנאה בהדר אדיר |
בדבור. את' אמרתי והיה העולם ברוח שפתיך
כוונת' רקיע ושמן הגדול טהור | ומרום על כל
עליונים ועל כל תחתונים וזכות ארץ שמך וזכות
שמים שמך | ומלאכ' בשמים וצדיק' בטוח'
בזכרך ושמן מעופף על הכל | וחכך על כל בני
בשר ברוך שמך לבדך. ברוך שמך לבדך. אש |
שהוא יקר נור דלק זען אפספא אש אוכלת אש
ועם ועופה | יראה שרפי' ועצור כסף צפצפם
ממשלת אופני' חזקת |ד' / דלוקה ועופה דלופה
חפיה דבר מחזק בחיק י' אבן אבן |בך בבך

583 §

אמ' | ר' ישמעאל אל זכוראל מלאך הפנים בן
גאים מה זכות לאבדך ולאמך | שזכית לעמוד על
לז זה שכל העולם כולו לא זכו ואני ור' עקיבא | 15
זכינו להשתמש בו.

584 §

אמ' ר' ישמעאל אל שקדהויה מלאך הפנים | בן
גאים אל תתנאה מכל חבירך ואל תאמר אף
אני זכיתי מכולם שלא | מכחך וגבורתך היא
אלא מכח גבורה של מלאכים שבשמים אבל
אשריך | בעולם הזה וטוב לך לעולם הבא
ואשריך וטוב לך לעולם ולעולמי | עולמים ולכל
בני אדם המחזיקים בו ואומ' משחרית לשחרית
בתפילתו | כמוך. 20

585 §

אמ' ר' ישמעאל כיון ששמעתי משקדהויה
מלאך הפנים | עמדתי בכל ימי | וזרזתי עצמי
ונתתי קדושה לפני מלכו של עולם ואמר(תי) |
י' אלהי תתקדש לצנח תתנאה על החיות עמך
תתהדר תתברך שאין || כמוך תתקדש שאין 68
כמעשיך ששמי שמים מגידים צדקך נוראים |
מספרים כבודך שרפי מעלה ומטה משתחוין
לפני כי גדול נורא | אתה ואין עוולה ושכחה
לפני כסא כבודך בא' יוצר כל הבריות
באמת. |

586 §

אמ' ר' ישמעאל כיון ששמע ר' נחונייא בן הקנה
רבי שעמדתי על | רגלי ופרשתי כל מלאך 5
ומלאך שיש בכל היכל והיכל אל מפני מה |
פרשת מלאכים שהם עומדים על פתחי היכלות
אמרתי לו לא לקלוס | עצמי עשיתי אלא לשבח
מלכו של עולם. אמ' ר' ישמעאל אמ' לי | ר'
נחונייא בן הקנה רבי תורת אמת שקנה אהרן
היא עמדה לך ולא | היה צער על לז זה אבל אם
את מבקש להשתמש ברו זה החזק עצמך | כה' 10
תפלות באותה שעה סדר לפניהם תפלות וכל
תפלות ותפלות יב אותו | משם אל חי וקיים
האל הנערץ והנקדש במרכבות מרום. אמ' ר' |
ישמעאל כיון שסדר לפני ר' נחונייא בן הקנה
תפלות הללו בכל יום הייתי | מתפלל לכל אחד
ואחד בשמות שלה בירידה ובעלייה והיה רוח
לכל | אברי

587 §

תפלה ראשונה ועופיאל שר גהינם בשעה
שרואה הצדיקים ויחדי | י' אלהי ישראל בגן 15
עדן עמם. ואל רבי הוי מתפלל אותה תפלה |
שינצל עמך מרינה של גהינם תת' אל גדול וגו'
חזק מלך המתנאה | בהדר אדיר בכבוד אתה
אמרת והיה העולם ברוח שפתיך כוננת | רקיע
ושמו הגדול טהור ומרומם על כל העליונים ועל
התחתונים | זכות ארץ שמך זכות שמך ועומדים
מלאכים בשמים וצדיקים בטוחים | בזררך ושמך 20
מעופף על הכל חזרך על כל בני בשר. ברוך
שמך | לבדך. ברוך שמך לבדך. אש שהוא יקר
טד דלק וזן אפספאש | אוכלת אש זעם ועופה
יראת שרפים ועצור כסף צפצפה ממשלת || 69
אופנים חזקת דלוקה ועופה דלוקה רפופה דבר
מחקק בחיך יה אבך | אבך כך בכך ברוך לבדך

ועופה. דלוקה דפוסה דבר מחק | בהקיה אבץ
בץ בבץ ברוך שמך לכרך לבדו ועוס ורסוס יפץ
ענם זהיד לצרש | ויוה יום רם זבור ברא דבריה
הו יהוה צבאות תתקדש אשר יצרת שמים |
וארץ זכר יפארו כל גבורי גדולי מעלה מעשה
ידך מתבל ארצך אלהינו יוצר | כל אדיר
בגבורה ואהוב בגבורה מודים גבורי כח שהם
עומדים לפניך באמת | ובצדק. ברוך את' יהוה
הוד העולמים ואדון כל הממשלה.

10

588 §
תפילה שנייה || תתקדש יהוה אלהי ישראל שמים
וארץ אדון אדונים אדיר אדירים כרובים רוכב
כרובים | אל צבאות וממשלתו על צבאות אל
משרתים. ושמן מקדש על משרתיו הוא שמי
ושמן | הוא הוא בהוא. ושמן בשמן ושור שמו
ושמן שור ועופה זעף וזעו זעף אהסי הוה | סין
דמיי יהוה הוא רגש ברק אני גאה הוא חיל אה
אהי אה הוא הוא דר' עול דסדהו רם על רבו
זריו. ישתבח וישתבח זריו עז כח בכח בגבורה |
בגבורה גדולה בגדולה סעד כסעד יש ביש צל
בצל שדי יתלונן תתקדש מלכו של עולם שהכל
תלוי בזרועך. והכל שבח מגידים לשמך כי אתה
אדון העולמים | ואין כמך בכל עולמים. ברוך
אתה יי הקדוש במרכבה ורוכב כרובים.

25

589 §
תפלה | שלישית. ברוך שמך קדוש שמך חזק
אדיר על רי מעלה ומטה אדון נסים | אדון
גבורות אדון נפלאות אדון (פ)רישות נותן חכמה
לחכמים ומדע לידועי | בינה אלהי אלהים אל
חי האלהים אדון האדונים האל הגדול הגבור
הגורא אל | עליון (קנה ברחמי) יושב בסתר
עליון עושה נסים וגבורות ונפלאות רבות | אדיר
חזק גורא ומפורש אל גדול גיבור על כל גורא'
וגיבור' יהוה אחד חק שמו אח (יתחק) בחיל | ח'
חביב חק חזרו רבנות' מגז' אטורין יקר נשיא
זה זה חק זה רבמ' יה מופנס ארפס כי ע'אה |
איה אפוכי אפכי חי יהוה אלהי עולם אתה אחד
ושמך אחד אדון כל הדר כל העולמים. | מי
כמוך חי יהוה מלכי ויוצרי מי כבדוך אל חי
וקיים כבודך מלא הוד | והדר קדושתך טהרה
ועונה. עז כן גבורי שמים לך מקלסין ואדירי
ארץ לך | מפארים כי אין כמוך בשמים ובארץ
ברוך אתה יהוה אדון כל הנשמה.

45

590 §
תפלה רביעית. אדיר שמך בכל הארץ בשמים
כונת' כסאך מושבך שמת | בנוכחי מרומים
מרכבך שמת' בעליות זבולך בערפלי טהר
מפאריך לזכרך | גדודי אש מהללים (ל)שבחך
שרפי אש עומדים לפניך. האופנים חזיות |
הקדש ואופני הדר ושרפי להבה וגלגלי מרכבה
בקול רעש גדול ורעם אומרי' | הזכרה בשם
טטרוסי' יהוה מאה ושנים עשר פעמים.
ואומרי' טטריס | טטריסין טטריס טטריס
טטריס טטמופב טטריס טטריג טרי | אכתרי
גסץ גיקא אנה גזיה אפיפבה בעור טרכסי.
טריס אכסר | סטיטי ארוה אביכה אהיהה אן הן
יהף טוחן טיפי יטי | עטריסיה טרפסס תירסיו
טטריפוס רחפין רדץ אנפץ | גחץ ארסס יה
פיהף יה ההה יפיפף יקדקא יחצץ רוצץ
//רהף || רהף רהף רהץ דחצב חצב אש חק
588

60

דפוסה דבר | מחקק בחקיה אבץ אבץ בץ בבץ
ברוך לכרך לבדו זעוף | ורסוס יפס עפ(ט)ץ
יעפץ' זהיר לצדש זיו היון דס זכוד בבא זבדיה |
יהו יה צבאות תתקדש אשר יצרת שמים
וארץ זכר יפארו | כל גדודי מעלה ומעשה
ידך ומתבל ארצך אלהינו יוצר | כל אדיר
אדיר בגדולה ואהוב בגבורה מודים גבורי כח
שהן | עומדין לפניך באמת ובצדק בא' יי הדר
העולמים ואדון | הממשלה..

588 §
תתקדש אלהי שמים וארץ אדון אדונים | אדיר
אדירים אל הכרובים רוכב כרובים אל צבאות |
וממשלתו על צבאות אל משרתים ושמן מקדש
על | משרתיו הוא שמו ושמן הוא הוא בהוא ושמן
בשמן | שיר שמו ושמן שיר ועופה זעף זעף זע'
אהסי הוהסין רמיי יהוה הוא רגש ברק אטגאה |
הוא חילאה אחי אה הוא חילאה רבי עיל רהי רס'
על דרו זריו ישי' וזיו עין בעין כח בכח
גבורה | בגבורה גדולה סעד כסעד רש ברש צל
בצל | שדי יתלונן תתקדש מלכו של עולם שהכל
תלוי | בזרועך והכל שבח מגידים לשמך כי אתה
אדון העולמים | ואין כמך בכל עולמים בא'
יי הקדוש | במרכבה ורוכב כרובים. ||

589 §
ברוך שמך קדוש שמך מלך חזק אדיר על רי
מעלה ומטה | אדון נסים אדון גבורות אדון
נפלאות אדון פרישות נותן חכמה | לחכמים
ומדע לידועי בינה. אלהי האלהים ואדוני
האדונים האל | הגדול הגבור הגורא אל עליון
יושב בסתר עליון עושה נסים וגבורות |
ונפלאות רבות אדיר חזק גורא ומפורש אל גדול
וגבור על כל גורא' וגיבורים יי אחד חק שמו
אחד יה חסף בחיל חביב חק חדרי | ברעותיה
גורס אפטלין רקד נשיא זה זה חק חק רב מין |
הי מפנס ארפס כיוואה איה אפופי אפפי חי
יהוה אלהי (ה)עולם | אתה אחד ושמן אחד אדון
הכל אדר כל העולם מי כמוך חי יהוה. | מלכי
ויוצרי מי כבדוך אל חי וקיים כבודך מלא הוד
והדר | קדושתך טהרה ועונה על גבורי שמים לך
מקלסין ואדירי | ארץ לך מפאריך כי אין כמוך
בשמים ובארץ בא' יי אדון | כל הנשמה.

590 §
אדיר שמך בכל הארץ כונת' כסאך מושבך |
שמתה בגוהי מרומים מרכבך שמתה בעליות
זבולך בערפלי | טהר מפאריך לזכרך גדודי אש
מהללין שבחך שרפי אש | עומדין לפניך
האופנים חזיות הק(ו)דש ואופני הוד ושרפי
להבה | וגלגלי מרכבה ב(כ)ל ו'בקול' רעש גדול
רעד ורעש אומ' הזכרה בשם | טטרוסי' יי מאה
ויא' פעמי' ואומ' טטריס טטריסין טטריס |
טטריס טטמופב טטריס טטריג טרי אכתרי
גחץ | גיקא אנהגיה אפיפבה בעירטרכסי
טריס אובד | סטיטי אדוה אביכה אהיהה אן הן
יהף טוחן טיפי יטי | עטריסיה טרפסס תירסיו
טטריפוס רחפין רדץ אנפץ | גחץ ארסס יה
פיהף יה ההה יפיפף יקדקא יחצץ רוצץ
//רהף || רהף רהף רהץ דחצב חצב אש חק
588

588

ברוך לכרך לבד זעוף ורסוס יפץ עפץ יהיר
לצתו | זוהיין דם זבור בכא זכריה יהו יהיה ה
צבאות תתקדש אשר | יצרת שמים וארץ זכר
יפארו כל גדודי מעלה ומעשה | וידך | ומתבל
ארצך אלהים יוצר כל אדיר בגדולה ואהוב
בגבורה | מוד' גבורי כח שהן עומדין לפניך
באימה ובצדק בא' הדר | העולמי' ואדון
הממשלה.

588 §
תתקדש אלהי השמים אדוני /הא | האדוני' אדיר
באדירים אל הכרובי' רוכב הכרובי' אל
צבאות(ה) | וממשלתו על צבאות אליו משרתים
ושמן מקדש על משרת' | הוא שמו ושמן הוא
הוא כהו ושמן כשמו. שמו כשמו /זע' ועופה זעף
יופי זעף אהסי הוה מן דמיי יהא הוא רחש /ב |
ברק אנוגאה הוא חילאה אחי אה הוא הוה דרי
עיל דרהרי | דסעל דריו ריו יש ויש זריו עין בעין
כח בכח גבורה בגבורה | גדולה סעד כסעד רש
צל בצל שדי יתלונן. תתקדש מלכו של /ע' עולם
שהכל תלוי בזרועך והכל שבח מגידין לשמך כי
אתה אדון | העולמי' ואין כמוך בכל עולמי'
בא' הקדוש במרכבו רוכב /כ' כרובים.

589 §
ברוך שמך קדוש שמך מלך חזק אדיר על כל
רי /מ' מעלה ומטה. אדון נסים. אדון גבורות.
אדון נפלאות. אדון /פ | פתח רישות. נותן חכמה
לחכמים ומדע לידועי בינה. אלדי | האלדים
ואדני האדני' האל הגדול הגבור והגורא אל
עליון יושב(ב) | בסתר עליון עושה נסים וגבורות
ונפלאות רבות אדיר חזק | גורא ומפורש אל
גדול וגבור על כל גורא' וגיבורי' ה אחד | הוא
שמו. אחד יהסף בחיל חביב חק חדרי
ברעותיה מג | דם אפטלון דקר נשיא זה את זה
הף חק רב מין יה מבוס אריו(תא) | ארפס כי
גואה איה אפופי חי ה אלדי עולם אתה אחד
ושמן | אחד אדון הכל אדיר כל העולם מי כמוך
חי ה מלכי ויוצרי. מי | כמוך אל חי וקיים כבודך
מלא הוד והדר קדושתך טהרה ועונה | כל גבורי
שמים לך מקלסין אדירי ארץ לך מפאריך כי
אין כמוך | בשמים ובארץ בא' אדון כל הנשמה

590 §
אדיר שמך בכל הארץ כונת' כסאך מושבך
שמת בגוהי מרומי' מרכבך שמת בעליות
זבולך בערפלי טהר מפאריך לזכרך גדודי אש
מהללין שבחך /ש | שרפי אש עומדין לפני
האופנים חזיות הקדש ואופני הדר /ו | ושרפי
להבה וגלגלי מרכבה בקול רעש גדול רעד
ורעש אומר | הזכרה בשם טטרוסיא' ה מאה.
ויא' פעמי' טטריס. טטריסין | טטריס. טטריס.
טטמופב. טטריס. טטריג. טרי | א | אכתרי.
גחץ. גיקא. אנהגיה. אפיפבה. צעיר. טריס.
טריס. | אכר. טטיוני. ארוה. אכיה. אהיה.
אזה. יחף. טחן. /ט | טיפי. יטי. עטריסיה.
טריפסס. תורסון. טטורפוס. רחפין. | רביץ.
אניע(ף)ץ. גחץ. ארססיאה. פיהץ. יה. ההב.
פיפף. יקרקרא. | יחצץ. רוצץ. דהף. דהוף. דהין.

15

וְהוּסֹס וְרוֹסֹס יִפֹּץ עֶפֶץ זָהִיר לְצַרֵּשׁ זֹהוּיָן | דָּס
וְכֹד בָּבָא זְכִירָה יְהוּ יִהּ יֵה' צְבָאוֹת תִּתְקַדֵּשׁ
אֲשֶׁר יִצְרֵת שָׁמַיִם וָאָרֶץ וְכֹכָב | יִפְאָרוּ כָל גִּדְדֵי
מַעֲלָה וּמַעֲשֵׂה יָדָיךְ וּמִבְּחַל אֲרֶץ אֱלֹהִים יִצֹר
כָּל אֲדִינָה | אֲדִיר בְּגִדּוֹלָהּ אֹהֹב בְּגִבּוֹרָה מוֹדִים 5
בְּגִבּוֹרָה כִּזְ שֶׁהָ עוֹמְדִין לִפְנֵיךְ | בְּאִמָּה וּבְצֹדֵק
בְּאִמָּה הִרָה הָעוֹלָמִים וְאִדּוֹ הַמַּמְשֶׁלָּה

588 \$

וְתִקְדַּשׁ אֱלֹהֵי שָׁמַיִם | אֶרֶץ אֲדָמָה וְאֲדָמָה אֲדִיר
בְּאַדְמֵיהֶם אֵל הַכְּרוֹבִים רֹכֵב הַכְּרוֹבִים אֵל |
מִקְדָּשָׁם עַל מִשְׁתֵּיהֶם | ?וְ שָׂמוּ שְׁמוֹ הוּא הוּא
10 בְּבִהּוּתָא וְשָׂמוּ [הוּא] כְּשֵׁמוֹ שְׁמוֹ כְּשֵׁמוֹ תֻּפְסָה זֶנֶף |
?וְ יֵעָ אֲחִישֵׁי הוּא סִין דִּמְיָ הוּא הוּא רָחֵשׁ בְּדָק
אֲנוֹנָהּ הוּא | ?יֵלֵאֵה אֲחִי חַה הוּא הוּא אֲחֵן דִּרְ עֵיל
רִדְרֵה | רִסְעֵה דְרֵז רוֹזִי שִׁשׁ וְרִזִּי | וְרִזִּי בְּעֵד כַּח
כִּכְכָּה בְּגִבוֹרָה בְּגִבוֹרָה גִּילוּלָה סַעַד בִּשְׁמֵךְ |
רֵשׁ צֶל בְּצֶל שְׁדִי יִתְלוֹן תִּתְקַדֵּשׁ מַלְכוּתָא שֶׁל עוֹלָם
שֶׁהִכָּל תִּלּוּ בְּחוּרֵךְ | וְהִכָּל שִׁבְחָה מְגִידָה לְשִׁמְךָ כִּי
15 אֲתָה אֲדֹנָי הָעוֹלָמִים וְאֵין כְּמוֹךְ כָּכָל | עוֹלָמִים..

589 §

בִּרְיֹן שֶׁמֶךְ קְדוֹשׁ שֶׁמֶךְ | מֶלֶךְ חֹזֶק אֲדִיר עַל כָּל
 רְוֵי מַעֲלָה וּמַטָּה אֲדוֹן נִסִּים אֲדוֹן גְּבוּרוֹת | אֲדוֹן
 נִפְלְאוֹת אֲדוֹן פְּרִישׁוֹת וְנוֹתן חֲכָמָה לַחֲכָמִים וּמַרְעֵ
 יִלְדֵי בֵּינָה | אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים
 הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר הַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן יִשׁוּב |
 בִּסְתֵר עֲלִיּוֹן עוֹשֶׂה נִסִּים וְגִבּוֹרוֹת וְנִפְלְאוֹת
 רַבּוֹת אֲדִיר חֹזֶק נוֹרָא | וּמְפֹרֵשׁ אֵל גָּדוֹל גְּבוֹר
 וְנוֹרָא עַל כָּל נוֹרְאוֹתָיו וְגִבּוֹרִים יי אֶחָד חֶק |
 שִׁשְׁמוֹ. אֶחָד יִהְיֶה כְּחֵיל חֲבִיב חֶק חֲדָרֵי כִרְעוּתִיה
 מִגִּדּוֹס אֶפְלִטוֹן | רֶקֶד יִימָּה זֶה זֶה הֶף הֶף בְּמִץ
 הֶף מִפּוֹס אֶפְרוֹס יי נוֹאֵה יִהְיֶה אֶפְסוּי | חֵי יי 70
 אֲאֵלֵּי עוֹלָם אַתָּה אֶחָד וְשֶׁמֶךְ אֲדוֹן הַכֹּל
 אֲדִיר כָּל הָעוֹלָם | מִי כְמוֹךְ חֵי יי מַלְכֵי יוֹצְרֵי
 מִי כְּכּוֹדֵךְ אֵל חֵי קוֹיִם כְּכּוֹדֵךְ מֶלֶךְ הָאֵל הָאֵל הָאֵל
 מְקוֹשֶׁשֶׁת טַהֲרָה וְעוֹזָה עַל גְּבוּרֵי שָׁמַיִם לֵךְ
 אֲדִירֵי אֶרֶץ לֵךְ מִפְּאֵרֵי כֵךְ | הַנֶּשֶׁמָה 5
 בְּשִׁמְשֵׁם וּבִרְאֵי בִּאֵר אֲדוֹן כָּל | הַנֶּשֶׁמָה

5908

[illegible]

יהצף רוצץ דהף דהף דהף דהצב חצב אש חק |
 בסק אכוב בובבק יבקך רך יחיו יה תחסיף
 חפצץ יחנץ יפוף ספף ארכי חופצי מ?סי עתי | 30
 עפעוף עוף עופיף אכיר סכלו ירוה | תטס
 גרל דלספסיס יה צמץ הצקוק יורב עשכב יחץ | 5
 יהף יחק קיר סופלכפס אאג גבנ בוג אניד
 דיגרו אסכאס פספיא תחריסרן | הגינא | הי
 הוי הוא חי יהוא ווי הגינא סגין | נזק ענרוג
 איכר טרפסיסו חד חוד וארכה | הגנא מהגנא
 10 תלתייה כונס אנגיס והנבוס מקטל הפקס פקס
 גרוס בהל ברך יפף רגשת | רכב. כפת לא אבק
 פרק חקק מרקק אכלכוך אכסוף אחסד אהנאה
 אהינא אהו פתנא | ע | עכדתי טכטוב טוב טבי | 35
 יתוק הל יה הף יג מביסע יהוה עס יוני סיני
 15 ומהגיה וגלוי | ה' | יגהר סברה שלט גיד שבי
 דרוף עיפעוף אעיפעוף אבי הגא יה קרקך הו
 הו וטרסטיה יהוה | קדוש שמך בשמך שמך רם
 ונשא על כל כרובים יתקדש שמך בקדושה
 יתגדל בגדולה יתגבר | בגבורה וממשלתך עד
 20 סוף כל הדורות כי גבורתך | לך | לנצח נצחי
 נצחי נצחי | ברוך אתה יהוה | אדיר ככ גדול
 בגבורה.

בחק אבג בוג | בקק יבקך רך יתו טטרסוף
 חפצץ יחנץ יפוף הפף | ארכי חפצי מנוסי עתי
 עפעוף עופיף זכיר סכב סכה | ירוה גור גריר
 5 דלספסיס | נמץ | צמץ הצקוק זיו רב | עשכב
 וארכה יהף יחק קיר הופלכפס אאג גבנ בוג אניד |
 דיגרא אסקניס פספיא טטריסג יי | טטריסג
 הגנא | הגינא הי הוי הוא חי והוא ווי הגינא
 תגינא נדק ענרוג | איכד תרפסיסא חד חוד
 10 וארכה | תגינא מהגיא הטלתייה | כונס אנץ | גיס זה
 נבוס מקטל הפתקפקי נדוס בתל ברך | יפף
 רגשת דבב בפתלא אבזק פרק חקק מליקק
 אכסוף | אחסר אהנא אהינא אהיפכנא עבתייה
 טבטיב טוב | טבי יהוק הל יה הף יתג מרסיע יי
 עייעי יהי ומתי | הוה גלי יה גר סברה שלט
 גיד שבי ברוף עיפעוף | אעיפעוף אבי הגא יה
 15 קרקך והוה טטריסיה יי | קדוש | שמך בשמי שמים
 רם ונשא על כל כרובים יתקדש שמך |
 בקדושתך יתגדל בגדולה יתגבר בגבורה
 וממשלתך עד | סוף כל הדורות כי גבורתך לנצח
 נצחי נצחים בא' יי | אדיר | בכח גדול בגבורה..

רחצב. חצב. אש. חק. בחק. אבג. | בוג. בקק.
 בק. הך. יה. גו. טטריסין. חפצץ. הנץ. יפוף.
 הפף. | אדכי. אפצי. מבוסי. עתי. עפעוף.
 עיפוף. צכיר. סכב. סכה. | יגדה. גור. גריר.
 דלספסיס. יהו. צמץ. הצקוק. ציו. רב. עשכב.
 20 יחץ. | יהף. יחק. קיר. הופל. כפף. אאג. גבנ. סג.
 אג. די. דיגרא. א' | אסקניס. כספיא. גוטריסג.
 הגנא. הגינא. יהי. הוי. הוא. הוא. | הי. והוא. הוי.
 הגי. תגינא. נדק. ענרוג. איכד. תרפסיסא. חד.
 חוד. וארכא. תגינא. מהגיא. הנלותייה. כונס.
 אנוס. והנוס. / מ | מקטל. הפתקפקו. הדס.
 כתל. ברך. יפף. רגשת. רכב. בפתלא. אבוק. | 25
 ברק. חקק. מבחק. אכסוף. יאכסוף | אחסר.
 אהנא. אהנא. אקיא. פככא. | עכטויה. טבטיב.
 טוב. טבי. יקקי. הלית. הף. יתג. מרסיע. | ה.
 עווי. הגי. ומתי. יהוד. גלי. יתג. סכה. שלט.
 גיר. שכי. / כ | כרוף. עפעוף. אעיפעוף. אבי.
 הגהיה. קרקך. הוא. הוא. טטריסא. | ה | קדוש
 שמך. בשם רם ונשא על כל כרובים יתקדש שמך
 30 / ב | בקדושה. יתגדל בגדולה. יתגבר כגבורה.
 וממשלתך עד סוף כל / ה | הדורות | הדורות
 כי גבורתך לנצח נצחי בא' אדיר ככ גדול
 בגבורה.

591 §

יי אלהי גדלת מאד הוד והדר | לבשת מי כמוך
 אדיר | במרום אשרי בוטחי כך מברכין | 20
 משבחין מפארין מקלסין מחבבין לשמך הגדול
 הגבור והנורא | מביעים מגיעין ברכה שירה
 חמרה קילוס תודה תהילה תירה | זכות ואמת
 צדק קדושה טהרה ניקוי וניקיון צהלה גילה |
 דיעות ישירות מלכות ענוה גדולה גבורה אדירות
 || עריצות ששון ושמחה ריצה הוד והדר כבוד
 35 תפארתך | אל קדוש מלך רם ונשא מלך הדור
 מלך אדיר מלך הדר מלך | ירום וירידאל
 וטופר | טופר | טטריסין ובודיאל ברנויא |
 טעצש אשוולוק טורטביאל הדריירו אדיריוס
 40 יי שמך | מבורך לעולם ועד ומלכותך לעומי
 עולמים. מושבך לנצח | כסאך לדור דור ודור
 בשמים ובארץ ממשלתך על העליונים | ועל
 התחתונים והכל מגיעין לפניך שיר ושבה והלל
 5 יי שמך | צדיק מכל אמ' צור עולמים. ושכינה
 אהובה לו.. |

ה אלהי | גדלת מאד הוד והדר לבשת. מי כמוך
 אדיר במרום אשרי | בוטחי שמך כך מברכין
 מפארין משבחין מקלסין מחבבין לשמך | הגדול
 הגבור והנורא מגיעין לפניך ברכה שירה חמרה
 5 וקילוס תודה | תהלה. תורה זכות ואמת צדק
 קדושה טהרה ניקוי וניקיון צהלה | גילה ריעות
 ישירות מלכות ענוה גדולה אדירות עריצות
 ששון | ו | ושמחה ריצה | והוד והדר כבוד
 ותפארתך | אל קדוש מלך רם | ונשא. מלך
 הדורי מלך אדיר. מלך הדר. מלך דרום.
 וירידאל. / ט | טופר. טטריסין. טעצש. אשר
 10 מל'מ. טרטיביאל. הדריירו. א' | אדיריוס. יהי
 שמך מבורך לעולם ועד. מלכותך לעולם
 ולעולמי | עולמי | מושבך לנצח כסאך לדור דור
 נצחך בשמים ובארץ. / ממ | ממשלתך על
 העליוני ועל התחתוני והכל מגיעי לפניך שיר
 והלל | לה שמך צדיק מכל אמן צור עולמים.

592 §

א'ר' ישמע' כך אמ' לי ר' עקיבה אני תפילה
 התפללתי וצפיתי | השכינה וראיתי את כל מה
 10 שעושה | שן | לפני כסא ומהיא התפילה. | בא' יי
 אלהים גדול שמך בגבורה יי אחד שמך ואין
 זולתך | ברומי שמים כוננת כסאך לעולם
 בחכמה אדיר אתה | ברחמים אדיר אתה בחכמה
 בכינה ו(ב) תבונה | ובתבונה | בראת עולמך |
 באדרתך ברורין גר | (ר)דין דמומן עומדין
 15 [???] לפני כסא | כבודך קבעת תבל גיאה וגיאות
 וכוונת כבודו והלל שיר | הילול ומפואר וכל
 גדודים שרפים שעומדין לפניך מהללין |
 ומפארין לשמך וגלגלי מרכבה משוררין שירה
 לפניך וכוונתה | כסא כבודך זמרה זמרה וזמרה
 ומלאכי שרת שעומדין מקדישין | לקדושתך

אמר ר' ישמעאל אני | תפילתי התפללתי
 וצפיתי השכמ וראיתי את כל מה שעושין לפני | 15
 כסא הכבוד ומה היא התפלה בא' אלהי גדול
 שמך בגבורה | א' | אחד שמך ואין זולתך
 ברומי שמים כוננת כסאך לעולם בחכמה | אדיר
 אתה ברחמים אדיר אתה בכינה ובתבונה בראת
 עולמך | בחכמה באדרתך בראת ברורים
 גדודים רמומים עומדים לפני | כסא כבודך
 קבעת הכל גאה וגאות וכוונת כבודו והלל ושיר
 20 / וה | הילול ומפואר וכל גדודי לפניך מהללי
 ומפארין לשמך וגלגלי / מ | מרכבה משוררין
 שירה לפניך וכוונת כבוד זמרה וזמרה ומלאכי
 שרת שעומדין מקדש לקדושת שמך מגדלי
 גבורתך ואומ' חי | צבאות שדי יהו לעולם

592 §

א'ר' ישמעאל אמ' לי רבי אני תפלה התפללתי
 וצפיתי השכינה. וראיתי | כל מה שעושין לפני
 50 כסא כבודו. וזו היא התפלה. ברוך אתה יהוה |
 גדול שמך בגבורה אחד שמך ואין זולתך ברומי
 שמים כוננת שמים | כסאך לעולם בחכמה
 אדיר את' בחכמה וכינה ו(ב) תבונה בראת'
 55 עולמך | באדרתך בראת' כרובים. דמומים
 עומדים לפני כסא כבודך. קבעת | הכל גבוה
 וגיאות. וכוונת' כסאך והלל שיר הולל ומפאר
 וכל גבורים | ושרפים שעומדים לפניך. מהללים
 ומפארים לשמך. וגלגלי מרכבה | משוררים | 15
 שירה לפניך. וכוונת' כסא כבודך. ומלאכי שרת
 שעומדים ומקדישים | לקדושת שמך מגדלים
 גבורתך. ואומרים חי יהוה צבאות שדי יהו

[illegible]

592 §
אמר ר' ישמעאל אמ' ל ר' עקיבא | תפילה
התפלל(ת)י וצִיפִיתִי השכינה וראיתי את כל מה
שעושים לפני כסא הכבוד | ומה היא התפלה
ברוך אתה יי אלהי גדול שמך בגבורה יי אחד
שמך ואין זולתך | במרומי שמים כוננת כיסאך
באכמה בכינה בתבונה בראת עולמך בגבורתך |
באדרתך בראת גדודין דמומים דקין עומדים
לפני כסא כבודך קצעתה | תכל גיא בניא
וכוננת בכבוד הלל ושיר הליל ומפואר וכל
גדודים ושרפים | שעומדים לפניך מהללים
ומפארים לשמך וגלגלי מרכבה משוררים שירה
לפניך וכוננ[?] שירה כסא [לך] כבודך זימרה
וברכה זימרה ומלאכי השרת | שעומדין לפניך
מקדישים לקדושתך מגלים לגבורתך ואומרים

לעולם | מלכותך מסוף העולם ועד סופו.
ולשמך הם מזכירים כל מה שבראת בעולם(ך) |
מי כמוך גדול שמך לעולם קדושתך לעולם.
קבורתך על כל המרכבה. אדירתך | על כל חיות
5 הקדש כי את' חי וקיים לעולם כל עולמך. טהור
את' ורחמך | מתגלגלים על מיצחי חיות. לנצח
נצחים ידי יחיד את' אהבת' מי | בכל עולמך.
ואמת וצדק שמך. כסאך הוד והדר כבוד
ותפארת קדושה | וטהרה מטלילין לפניך נקי
10 וניקיון תפארת ונצח.

ומגדלין גבורתך ואומרים חי יי' צב(ו)אות שדי
יהו | לעולם מלכותך מסוף העולם ועד סופו...
20 ולשמך מזכירין | כל מה שבראתה בעולמך מי
כמוך גדול שמך לעולם | קדושתך לעולם
גבורתך על כל המרכבה אדירותך על חיות |
הקדש כי אתה חי וקיים לעולם כל עולמך
טהור אתה ורחמך | מתגדלין על מנצחי חיות
א59 לנצח נצחים ידי יחיד (ויחיד) אתה. | אהבת
(?) מי זרחת בכל העולם ואמת וצדק שמך כסאך
| הוד והדר כבוד ותפארת קדושה וטהרה
מטלילין לפניך | ניקוי וניקיון תפארת ונצח.

מלכותך מסוף העולם ועד סופו ולשמך |
מזכירין כל מה שבראת בעולמך מי כמוך
גדול גדול שמך | ב | בעולם קדושתך לעולם
25 גבורתך על כל המרכבה אדירותך על | ח | חיות
הקדש כי אתה חי וקיים לעולם מכל עולמך
טהור אתה | ברחמך מתגדלין על מנצחי חיות
לנצח נצחים. ויחיד אתה | אהבת כל העולם
ואמת וצדק שמך כסאך הוד והדר כבוד | ו |
ותפארת קדושתך וטהרה מטלילין לפניך נקי
30 ונקיון תפארת | ונצח

593§

תתגל(ו)תתקדש לעולם | מלך אל קדוש רם
ונישא כי אין כמוך בשמים ובארץ בים |
ובתהומות במרומי שחק כסא כבודך משורר
וערבות | רקיע שם כסאך כוננת בהם מלאם
אדירות ועריצות | מטלסלים לפניך ששון
ושמחה אופני הוד וכרובי קדש | משוררין שירה
5 ועני ניחומה חיות קדש ממללין בזמרה | ברד
פיהם כנפיהם מים ויה ויהיו מגיעין לשמך צור |
עולמים ק'ק' יוון | יהו | יהו יהו יהו יהו
שלימין יה הויה | והו יה יה קדוש שמך משרתך
קדוש יי' אחד אל רם | ונישא רנה ויראה מלא
כסא כבודך

תתגל(ו)תתקדש | לעולם מלך אל רם ונישא כי
אין כמוך בשמים ובארץ בתהומות ובים
15 במרומי | שחק כסא כבודך משורר. וערבות
רקיע שכסאך שכונות בהן מלאים | אדירות
ועריצות מטלסלין לפניך ששון ושמחה. אופני
הוד. וכרובי קדש | משוררין שירה ניחומה חיות
20 הקדש ממללין בזמרה ברו פיהם. | כנפיהם
(י)מים ויה ויהיו מגיעין לשמך צור עולמים.
ק'ק' יוון ייה | יהו יהו יהו יהו חיל שלמון יה הניה
יהו יה יה קדוש שמך משרתך | קדושין יהוה
אחד אל רם ונישא רנה ויראה מלא כסא כבודך.
25

תתגל תתקדש לעולם מלך אל קדוש ורם
ונישא כי אין | כ | כמוך בשמים ובארץ בים
ובתהומות ברומי שחק כסא כבוד | מש | משורר
וערבות רקיע שבכסאך כוננת בהם מלאכי
כבוד. בהם | מ | מלאכי אדירות ועריצות
מטלסלין לפניך ששון ושמחה. אופני הוד |
וכרובי קדש משוררין שירה. עני ניחומה חיות
קדש ממללין בזמרה | ברור פיהם כנפיהם מים.
5 ויהיו מגיעין לשמך צור עולמין ק'ק'. | יון יהי
הוא יה חו שלימין יה הויה והוא יה יה קדושת
שמך משרתים | קדוש יה אחד אל רם ונישא
רינה ויראה מלאכי כסא כבודך | תתברך
תשתבח תתפאר תתרום תתנשא תתגל
תתקלס תתקדש | תתהדר תתחבק כי אתה כוננת
בכסאך שיר זמרה שיר שבח | והלל ותהלה
10 ותפארת ונצח ואתה יודע רזי מעלה ומטה גלויי
לפניך | ומי יוכל לשבח מרכבך לעולם תתברך
מכל צבא מרום תתהדר | מאופני הדר תתקדש
מכרובי קדש תתהדר מחדרי חדרים | תת

594§

תתברך תשתבח | תתפאר תתרום תתנשא
תתגל תתקלס תתקדש תתהדר | תתחבק כי
15 אתה כוננת בכסאך שירה זמרה שיר שבח והלל
ותהלה ותפארת ונצח ואתה יודע רזי מעלה
ומטה גלויין לפניך | ומי יוכל לספר שבח
מרכבך לעולם תתברך מכל צבא מרום |
תתהדר מאופני הדר תתקדש מכרובי קדש
תתהדר מחדרי | חדרים תתפאר מגדורי אש
20 תתחבק מחיות הקדש תשתבח | מכסא כבודך
שעומדין לפניך ומשוררין לפניך בכל יום |
ומגיעין קילוס לשמך הגדול הגבור והגורא כי
אין כמוך בשמים | ובארץ בא' יי' האל הקדוש..

תתברך | תתשתבח תתפאר תתרום תתנשא
30 תתגל תתקלס תתקדש תתהדר | תתחבק כי את'
כוננת בכסאך שירה זמרה שיר שבח הלל
ומטה גלוי לפניך ומי יוכל | לומר שיר
ושבח שמך הגדול שהוא גדול לעולם ולעלמי
עולמים מי יוכל | לספר מרכבך לעולם תתברך
מכל צבא. | תתקדש | תתגל מאופני הוד |
35 תתקדש מכרובי קדש תתהדר מחדרי חדרים
תתפאר מגדורי | אש | אש. תתחבק מחיות
הקדש תשתבח מכסא כבודך שעומדין לפניך |
45 ומשוררין לפניך בכל יום ומגיעין קילוס לשמך
הגדול הגבור והגורא | כי אין בשמים ובארץ
כמוך ברוך את' יהוה האל הקדוש.

תתפאר מגדורי אש תתחבק מחיות הקדש
תשתבח מכסא כבודך | שעומדין לפניך
ומשוררין לפניך בכל יום ומגיעין קילוס לשמך
15 ה | הגדול הגבור והגורא כי אין כמוך בשמים
ובארץ בא' יי' האל הקדוש..

595§

א'ר' ישמע' אמרתי לר' עקיבא היך יכול לצפות
למעלה מן | השרפים שעומדין למעלה מראשו
של רוויי יוי אלהי ישר. | אמ' לי כשעליתי
להיכל ראשון תפילה התפללתי וראיתי | מהיכל
רקיע ראשון ועד היכל ד' וכיון שעליתי להיכל |
5 שביעי הזכרתי ב' מלאכין וציפיתי למעלה מן
השרפים | ואילו הן סרדי הגליל. וכיון שהזכרתי
באו ותפשוני.. | אמ' לי בן אדם אל תתירא מלך
הקדוש הוא שהוא על כסא | רם ונישא. ובחור
הוא לעולם ואדיר על המרכבה באותה | שעה
ראיתי למעלה מן השרפים שעומדים למעלה
מראשו | של רוויי יוי אלהי ישר.
10

595§ 50
א'ר' ישמעאל. אמרתי לר' עקיבא היך יכול
לצפות למעלה מן השרפים | שעומדין למעלה
מראשו של רוויי יהוה אלהי ישראל אמ' לי
40 כשעליתי | להיכל ראשון תפלה. | וראיתי מהיכל
ראשון | שהתפללתי וראיתי מהיכל | לרקיע
ראשון עד היכל רקיע שביעי וכיון שעליתי
להיכל שביעי | הזכרתי שני מלאכים וציפיתי
למעלה מן השרפים. ואילו הן סרר | הגלילין.
5 וכיון שהזכרתי שמותם באו ותפשוני. ואמרו לי
בן אדם אל תתירא | מלך הקדוש הוא שהוא
קדוש על כסא רם ונישא. ובחור הוא לעולם
ואדיר על המרכבה באות' שעה ראיתי למעלה

595§
א'ר' אמ' ר' לר' עקיבא היך יכול לצפות
למעלה מראשו | של רוויי ה אלהי ישראל אל
כשעליתי להיכל ראשון תחלה התפללתי |
וראיתי מהיכל רקיע ראשון עד היכל שביעי
וכיון שעליתי להיכל | שביעי הזכרתי ב' מלאכי
וציפיתי למעלה מן השרפים | ואילו הם. | שריר
20 תגליו. וכיון שהזכרתי באו ותפשוני אמ' לי אל
תתירא | מלך הקדוש הוא שהוא על כסא רם
ונישא ובחור הוא לעולם | וא | ואדיר על
המרכבה באות' שעה ראיתי למעלה מן השרפים
שעומדין | למעלה מראשו של רוויי ה אלהי
ישראל.

חי יי צבאות שדי | יהי לעולם מלכותך מסוף
העולם ועד סופו לשמך מזכירין כל שבארת
בעולמך | מי כמוך גדול שמך לעולם קדושתך 15
לעולם גבורתך על כל המרכבה אדירתך על |
החיות הקודש כי אל חי וקיים לעולם בכל 5
עולמך טהור אתה ורחמך מתגדל | על מנצחי
חיות לנצח נצחים ידיד ויחיד אתה אהבתך
מזרחת בכל העולם | ואמת וצדק כסאך הוד
והדר כבוד ותפארת קדושה וטהרה מסלסלין 10
לפניך | וניקיון תפארת ונצח

593§

תתגדל תתקדש לעולם מלך אל קדוש רם ונשא
כי | אין כמוך בשמים ובארץ ובים ובתהומות 20
במרומי שחק בכסא כבודך משורר | לפניך
וערבות רקיע שכסאך כוננת בהם מלאים
אדירות ועריצות מסל | סלין לפניך ששון
ושמחה אופני הדר וכרובי קדש משוררים שירה 20
ענני נחומה | חיות הקדש ממללין בזמרה בדר
פיהם ויה זיהוון מגיעים לשמך שמך צור |
עולמים קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל
הארץ כבודו יד יי חי העולם | יי חי יהו יהו 25
יה קדוש שמך משרתך קדוש יי אחד אל ואחד
רם ונשא | רינה ויראה מלא כסא כבוד 25

30

594§

שבח והלל ותהלה ותפארת ונצח ואתה יודעי 71
רוי מעלה ומטה | גלויים לפניך ומי יוכל שבח
מרכבך לעולם תתברך מכל צבא מרום |
תתהדר מאופני הדר תתקדש מכרובי קדש
תתהדר מחדרי חדרים | תתפאר מגדודי אש
תתחבב מחיות הקדש תשתבח מכסא כבודך | 5
שעומדי לפניך ומשוררים לפניך בכל יום
ומגיעים קילוס לשמך | הגדול הגבור והנורא כי
אין כמוך בשמים ובארץ בא"י האל הקדוש..

594§

תתברך תשתבח תתפאר תתרום ותתנשא 35
תתגדל | תתקלס תתקדש תתהדר תתחבב
בראת כוננת בכסאך שירה וזימרה | שיר ושבח
והלל תהילה ותפארת ונצח ואתה יודעי רוי
מעלה ומטה לפניך | ומי יוכל שיר שבח שמך
הגדול שהוא גדול לעולם ולעולמי עולמים מי 40
יכול | לאמר שב[נ]ח מברכך לעולם תתברך
ובכל צבא מרום ת[נ]גדל מאופני || הדר 30
תתקדש מכרובי [ש]קדוש תתקדש מחדרי
חדרים תתפאר מגדודי אש | תתחבב מחיות
הקדש תשתבח מכסא כבודך שעומד לפניך 45
בכל יום | ושגייע קלוס לשמך הגדול הגיבור
והנורא כי אין כמוך בשמים ובארץ | ברוך אתה
יי האל הקדוש...

595§

אמ' ר' ישמעאל אל ר' עקיבא היאך יכול
לצפות למעלה | מן השרפים שעומדים למעלה
מראשו של רחיי יי | אלהי ישראל אל כשעליתי
להיכל ראשון תחלה התפללתי וראיתי מהיכל | 10
רקיע ראשון עד היכל ז' וכיון שעליתי להיכל ז'
הזכרתי ב' מלאכים | וציפיתי למעלה מן
השרפים ואלו הן שריד הגליו וכיון שהזכרתי
באו | ותפשיני אל אל תתיירא מלך הקדוש הוא
שהוא על כסא רם ונשא | ובחור הוא לעולם
ואדיר על המרכבה באותה שעה ראיתי למעלה
| מן השרפים שעומדין למעלה מראשו של רחיי
יי | אלהי ישראל..

595§

אמ' ר' ישמעאל | אמרתי לו לר עקיבא היאך יכול | 5
האדם לצפות למעלה מן השרפים שעומדין
למעלה מראשו של רחיי יי | אלהי ישראל אמר
לי כשעליתי להיכל ראשון תפילה התפללתי
וראיתי מהיכל | לרקיע ראשון ועד היכל שביעי 55
כיון שעליתי להיכל שביעי הזכרתי | שני
מלאכים וציפיתי למעלה מן השרפים ואילו הם
סירידי הגליו וכיון שהזכרתי | רתי שמותם באו 10
ותפשו אותי ואמרו לי בן אדם אל תתיירא מלך
קדוש הוא | שיושב על כסא רם ונשא ובהיר הוא
לעולם ואדיר על כל המרכבה | באותה שעה
ראיתי למעלה מן השרפים שעומדים למעלה

60

מן השרפים שעומדין למעלה מראשו | של רחוי
יהוה אלהי ישראל.

596 §

והוא היא התפילה. ברוך את' יהוה אל אחד | בורא 5
עולמו בשמו (אחד) יוצר הכל במאמר אחד
במרומי שמים כוננת' כסאך | שמת' בגובהי
מרומים מרכבך שמת' בעליית מרום זכולך
נטעת' באופני | הדר מפארין לוכרך גדודי
אן[ש] לשבכך מהללים שרפי אש. כולם טעוני' |
דממה דקה שבה ואומרים בהליכתך באימה
מהלכים ביראה מעטפים | עמוסים בגאון[ו]ה
לפאר ליוצר כל מלאים עינים על גביתן
מרא[ו]הן כמראה בוק זיום נאה | חכם מתוק זה
לעומת זה נושאים ומביעים נושאות ומביעות.
חיות טהורות | ק'ק' מלאכי השרת א' לפניך
גלגל חמה צבע בפיהם מבהיק איום | כזהרי
רקיע כנפיהם פשוטות יד[ו]הם פשוטות בקול
מים רבים קול | כנפיהם לפידע אש טורדים
ויוצאים מגלגלי עיניהם בקול רעש גדול |
משוררים שירה לפניך זיו מלאים גנה מפיקים
זיון מבהיק נאים | בצאתם ונשים בביאתן
שמיים בעמידתן זהרם נאה לפני כסא | כבודך
באימה עושים רצונך. מגיעים לשמך הגדול
הגבור והנורא פאר | וכבוד ומוכירים לזכר
מלכותך צהלה ורנה כי אין כמך ואין ככהניך |
ואין כחסידך ואין כשמך הגדול לעולם ולעלמי
עולמים ונעף בים | ויבש צופה בארץ ורעשה.
ומגבורתך מתרעש כל העולם מחיה מתים |
מעמיד המתים מעשן. גדול שמך לעולם אדיר
שמך לעולם קדוש שמך | לעולם אל אחד יהוה
אחוז. יה יה יהוה יה חי לעולם יה יהוה שמך |
לעלם [ו] יהוה זכרך לדור דור שרטיך וענ יעפי
יה מקמא נקם ונקן | עד דוד אבג בגבויה הגג הו
לעולם גבורתך. לעולם קדושתך. לעולם |
בשמים ובארץ לפיכך נקרא שמך גברך
לגדולתך ונסלסל ונגיע קילוס | לפני כסא כבודך
כי אין כמך בשמים ובארץ. ברוך את' יהוה
צור | העולמים.

40

596 §

ואיוו היא התפילה. ב'א' יי אל אחד | בורא
עולמו בשמו אחד יוצר הכל במאמר אחד
במרומי | שמים כוננת כסאך מושבך שמתה
בגובהי מרום | מרכבך שמתה בעליית מרום
זכולך נטעת באופני הדר | מפארין לוכרך גדודי
אש מהללך לשבכך שרפי אש כולם | טעונים
דממה דקה שבה ואומרים בהליכתך[ו] באימה
מהלכים | ביראה מעטפים עמוסין בגאווה לפא
ילפאר' ליוצר מלאים עינים | על גביתן מראיהן
כמראה בוק זיום נאה חכים זה לען[ו]מת | זה
נושאים ומביעים נושאות חיות טהורות ק'ק'ק'
מלאכי | שרת אומ' לפניך גלגל חמה נובע פניהם
מבהיק זיון כזהרי | רקיע כנפיהם | פרוטות
פרושות ידיהן פשוטות בקול | מים רבים קול
כנפיהן לפידי אש טורדין ויוצאין מגלגלי
עיניהם בקול רעש גדול משוררין שירה לפניך
זיו מלאים | נוגה מפיקין זיון | נעיים | נאין בצאתן
שמים בביאתן שמי[ו]חין | וזהר נאה לפני כסא
כבודך באימה ביראה עושים רצונך | מגיעין
שבה לשמך הגדול הגבור והנורא פאר וכבוד
מוכירין | לזכר? מלכותך צהלה ורנה כי אין
כמך ואין ככהניך ואין | כחסידך ואין כשמך
הגדול לעולם ולעולמי עולמים ונעף בים ויבש
צופה בארץ ורעשה מגבורתך מתרעש כל
העולם | מחיה מתים ומעמיד המתים מעפרן
גדול שמך לעולם אדיר | שמך לעולם קדוש שמך
לעולם אל אחד יי אחד יה יהוה יה חי
לעולם יה יהוה שמך יי שמך לעולם יי זכרך
לדור | דור. שרטיך וענ ועפי יה מקמא נקם ונקן
יערדך | אבג בגויה הגג הו | לעולם גבורתך
לעולם | קדושתך לעולם מלכותך בשמים ובארץ
לפיכך נקרא | שמך גברך לגבורתך ונסלסל ונגיע
קילוס לפני כבודך | כי אין כמך בשמים ובארץ
ב'א' יי צור העולמים.

596 §

והוא היא התפילה | ב'א' אל אחד ונורא בורא
עולמו בשמו אחד במרום שמים | כ | כוננת
כסאך כסאך מושבך שמת בגובהי מרום
מרכבך שמת | בעליית מרום זכולך נטעת
באופני הדר מפארין לוכרך גדודי אש | מהללך
לשמך שרפי אש כולם טעונים דממה דקה שבה
אומרים | בהליכתך באימה ומהלכין ביראה
מעטפין עמו סיף בגאווה לפאר | ליוצר מלאי
עינים על גביהם מראיה | בוק קיום נאה זה
נושאי | ומביעי נושאי חיות טהורות ק'ק'ק'
מלאכי שדי אומרי לפניך | גל / גלגל || גלגל
חמה טבע ביניהם מבהיק זיון כזהרי רקיע
כנפיהן פרוטות | ידיהם פשוטות בקול מים רבים
קול כנפיהן לפידי אש שמחי | וזהר | נאה לפני
כבודך באימה וביראה עושים רצונך מגיעין
לשמך הגדול | הגבור והנורא פאר ושבה וכבוד
מוכירין לזכר מלכות צהלה רנה | כי אין כמך
ואין ככהניך ואין כחסידך ואין כשמך הגדול
לעולם | ולעולמי עולמי ונעף בים וצופה בארץ
ורעשה ומגבורתך מתרעש | כל העולם מחיה
מת' ומעמיד המת' מעפרן גדול שמך לעולם |
אחד ה אחד שמו ה אחד. יה יהוה יהוה יה חי
לעולמי יה יהוה | ה שמך ה זכרך לדור דור.
שרטן. זען. ועפי. יה. מקמא. ק'ק' / נע | וערד.
א'ב' בג. הוי. הגג. חוא. לעולם גבורתך לעולם
קדושתך | לעולם מלכותך. לעולם בשמים
ובארץ. לפיכך נקרא שמך גברך | לגבורתך
ונסלסל ונגיע לפני כבודך כי אין כמך בשמים
ובארץ | ב'א' יי צור העולמים.

N8128

45

597 §

אמ' אלישע בן אבויה לשהיית עולה בפרס ראיתי את | אכתיאל יה אלהי
ישראל יהוה צבאות שהוא יושב על פתח פרס | ומאה ועשרין ריבוא של
מלאכי השרת מוקפין לי שנה אלף אלפין | ישמשוניה וריבו רבון קדמוני
יקומון. כיון שראיתי אותם | גבהלתי ונרעתי ודחקתי ונכנסתי לפני הקב"ה.
אמרתי לפניו | רבונו של עולם כתוב בתורתך. הן ליהוה אלהיך השמים ושמי
השמים. וכתוב אחד או' מעשה ידיו מניד הרקיע אחד בלבדי. | אלישע בני
כלום באת' לתרהר אחר מדותי. לא שמעת' משל שמושלם | בני אדם. לא
מצאתי המשל.

55

598 §

דין חרבא דמשה שנמסר לו בסנה ונגלה לו לר' ישמעאל בן אלישע כמעש' |
מרכבה וזה הוא. דקמאין יקראך. את מלכאל הזה אלת אכך | בידך חתיכות
טחין מאהלי אהל[ו] דאכת ואסתק פאה לה לב אטור | פאתואירי אמהלאל
סרופא גרא גתי תלבי ברכות נזיל לחון אסדות | תיגרא דנאמר טי בשהאל

מראשו של יריחו | יי אלהי ישראל

596 §

והוא התפילה ברוך אתה יי אל חור בורא
 עולם בשמך | אחד יוצר הכל במאמר אחד
 במרומי שמים כוננת כסאך מושבך שמת | 15
 בנוכחי מרומים מרכבותיך שרת בעליית מרום
 זכור נטעת באופני | מפארים לזכרון גדודי אש
 מהללים | לשבחך לפאר | ליוצר שרפי אש כולם | 10
 טעונים דממה דקה שבה אומרים בהליכתם
 באימה מהלכין ביראה | מעטפין עמוסין בגאווה
 לפאר ליוצר מלאים עינים כל גבוהים מראיהם |
 כמראה זיום נאה זה לעומת זה נושאים ומבועות
 נושאות חיות | טהורות ק'ק'ק' מלאכי שרת | 15
 אומרים לפניך גלגל חמה טבע פיהם מבהיק |
 זיום כוהרי רקיע כנפיהם פרישות ידיהם
 פרישות בקול מים רבים | קול כנפיהם לפידי
 אש טורדין וחצאין מגלגל עיניהם בקול רעש
 גדול | שוררים שירה לפניך זיו מלאים גוה | 20
 מקיפין זיום נאה בכל העולם כצאתם | ששים
 כבואם שמחים וזהרם נאה לפני כבודך באימה
 ביראה עושין רצונך | מגיעים לשמך הגדול | 25
 הגיבור והנורא פאר וכבוד מזכיריו לזכר כבוד
 מלכותך צהלה ורינה ואין כמוך ואין כחסידיך
 ואין כשמך הגדול לעולם | ולעולמי עולמים
 זועף בים ויבש צופה בארץ ורעש ומגבורתך
 יתרגש | על כל העולם מחייה המתים מעורר
 מתים מעופרים גדול שמך לעולם | אדיר שמך
 לעולם קדוש שמך לעולמי עולמים יי אחד יה | 30
 יהו יהו יהו יה | חי לעולם יהו יהו שמך יהוה שמך
 לעלם יהוה אדיר שמך לעולם קדוש | יהוה וזכר | 30
 לדור דור שרטץ זעזעפי יהמק מאנקם גוקוז
 יעזרד | בגוהי הגו יהו | לעולם שמך לעלם
 גבורתך לעולם קדושתך לעולם מלכותך | 35
 בשמים ובארץ לפיכך נקרא בשמך נברך
 לגבורתך נסלסל לקדושתך קילוס | לפני כסא
 כבודך כי אין כמוך באלוהים בשמים ובארץ
 ברוך אתה | יי צור כל העולמים.. | 5

596 §

והוא התפלה.. באי אל אחד בורא עולמו
 בשמו אחד יוצר הכל | במאמר אחד במרום
 שמים כוננת כסאך מושבך שמת בנוכחי | מרומך
 מרכבך שמת בעליית מרום זכור נטעת באופני
 הדור | מפארין לזכרך גדודי אש מהללין לשמך
 שרפי אש כולם טעונים | דממה דקה שבה אומ'
 בהליכתך באימה ומהלכין ביראה מעטפין | 20
 עמוסים | בגאווה | לפאר ליוצר מלאים עינים על
 גביהם מראיהם | בזק וזיום נאה זה י' נושאים
 ומביעים נושאי חיות טהורות קקק | מלאכי שדי
 אומ' לפניך גלגל חמה טבע ביניהם מבהיק וזיום
 כוהרי | רקיע כנפיהם פרידות ידיהם פשוטות | 72
 בקול מים רבים קול כנפיהם | לפידי אש שמחין
 זוהר נאה לפני כסא כבודך באימה וביראה
 עושין | רצונך מגיעין לשמך הגדול הנבור
 והנורא פאר ושבה וכבוד מזכירין | לזכר מלכות
 צהלה רנה כי אין כמוך ואין ככהניך ואין
 בחסידיך | ואין בשמך הגדול לעולם ולעולמי | 5
 עולמים וזעף כים ויבש וצופה | בארץ ורעשה
 ומגבורותיך מתרעש כל העולם מחייה מתים
 ומעמידין | המתים מעפרן גדול שמך לעולם
 אדיר שמך לעולם קדוש שמך | לעולם אחד ושמו
 אחד יי אחד יה יהו יהו חי לעולמים יהו |
 יהו יי יי שמך יי זכרך לדור ודור שרטץ זעזעפי
 יה מקמך | נקס קון יעדרר אבנגב יהו הגג | 10
 הגו חו יו לעולם גבורתך לעולם | קדושתך לעולם
 מלכותך לעולם בשמים ובארץ לפיכך נקרא |
 שמך לבדך נברך לגבורתך נסלסל ונגיע לפני
 כבודך כי אין כמוך | בשמים ובארץ בא"י צור
 העולמים..

O1531

597 §

רוז של סנדלפון כו' אמ' אלישע | בן אבויה כשהייתי עלה בפרדס ראיתי את
 אכתיאל | יה' יי צבאות שהוא יושב על פתח פרדס וק' ריבוא | של מלאכי | 15
 השרת מקיפין לו. שו' אלף אלפין ישמשוניה | וריבוא ריבון וג'. כיון שראיתי
 אותם ובהלתי ונרתעתי | ודחקתי את עצמי ונכנסתי לפני הק' ב'ה' אמרתי לפניו
 | רב' של עו' כתבתה בתורתך הן ליזי אלהיך השמים ושמי | השמים וג'. וכת'
 מעשה דיו מגיד הרקיע אחד בלבד. | אמ' לי אלישע בני כלום באתה אלא
 להרהר על מידותיי | לא שמעת משל שמושלך בני אדם.. ישנת ארבע | אלפים
 ושמונה מיאת ושניים לכריאות | עולם | ג'ה' סיימתי העתקת ההיכלות פה | 25
 באדליין בב תמוח כח יוליי | יוליי | ה' אלפים תריג דוב גאלדבורג ממדינת
 פולין |

598 §

בשם יי חרבא דמשה... | דקמאא. יקראך. את. מלכיאל חזה אז את אנון | בידך | 61
 | חתיתו | חתיכות טחין מאהילו אהל ראבות. דאסתון. | פאה לב אטור. פאתו
 איר. אמפראל סרופא גרא | גוט כלבי ברבות. גחיל להון. אסכות תיגרא | 5
 דנאהל. | מישאהל. ואיש אל תבי. טבאי סבר נאות. תגרא באהל. | בואל כלמיא.

ואיש אלתיב טבאי סכתאות תגרא באהל | בואל כל מי(?)א אסימך פסבור 40
הותחיי וך אורי בודחילי ספקום | בפחי באמיר איסטרוך ממכאי באכרות
באות בריכות אספותי || הגרואל יהיראל מאיהל דאנא אאכסות פתואל לברות 35
כותרך ולברך ולבריא | נ'ג

5

599§
זרמכות דרגיאל. אחך לגיחון כסביר ונורא' זמרנא אכיא גמא היידי אומן |
יצהבי איף פחסיה מלכיה באתר קיק אנא כאתיך תאן דידה סיתור אינון
ואנבלה | ואיכא גאלהא זכסאי(ארי)אדון אכדיה דא רביאל אכסני ביאש
אכ'יה לאיסגותי את יגוריהון יחלק חסר מלכא אכביטוב כינוה ואזור אינא 10
לחי לאך אסיאך אולך אמיאך אילך נתחבי | נתחבי אתרוס אסירוך רורת
תתגרא לורא לור פתוח הנה חלון כסא אסיוות תיחמי | זחר לאמנת גליל מאות
יאלא קאנת תאות איסא דקוסא יאון דאנא באהל תאיהל | אספא באר (ר)כת
אכחת ונאנת תאית גאות אטור יטאבירא אות מרבי | ארינא כל לל איפחו
אטרי מכסא פבאך טאס אלסטר סאר תרגיאל | (לג'ניאל) לגיניאל קמניאל 15
יאכחות סנח'י סנח'ו טהרזירי אותה דאיבית | יזביה אסבה ראנן אין נטת איבי
פחד'י נהל מאמא טורי אהבית | אמאנת(א)ה לאני לאליאל תחברא אראמית
אימחת תתרחיאל לחינה | ברי(י)נה אטיאל. נד.

600§ 20

יוסטאים טואל אסאך באלני באתמאי אב | אב רת' איב באסא סאתתא
אברתיא אניאם באדיך תגריחון | יהוה תרדי אסיוא | א)אית סאסילו ואטח חאר
אר סוף כרסיאה | אכבא קאתא פיונפיוות תקנה טאס טוחן ניתוח לא כאח 15
אהריאה אלח'ות | תאבי איסיריב אביה אוללה וחילאה אכסתון קלות מאלת
מארט'אות [מאר ט'אות] אתיאוא אלהים | אין אסטר מחרין חמושיה טעות
ברכתיביה יהוא מן שלמה איש יעור באהלי | אניק אחר ריגאל גחן איסבאל 25
אדות בליחואל לחומי אסבאות' תחקביא תחסי אף | תתפא אראבא באל
אסאל אסבאל מיופסי אפיבה אסטרני נחסייה כריה אנאין | סלמיאת לאכ'ות
איתחר אסטיאל לא שחר ראתא נבא אסדנחר אסטרך דאף | נגחל אבאר אוריה 30
אליחל אס טיטר ואר'ני דאסת חליא מיס אניאל מלכות | תאריה אסברית
תגרסת אסביחל נאור אנתתון וי'יתחור יאך אסתאך (נ'ד).

601§

שלום כסא טוב' איותא בית אתחל אטרא מאפסר ואנדאן חל ליאות תרס' | באון
וקרסל אסיפתאה בתחאות כרתא ואיפס אטנין איסחוב' | נאאר סי'האל 35
אסבךך אי אהל אמתה יאות טהפיאל אכריר חריץ | יאם תחרא יאסון אירבא
מלות תחדך באחל אזהאל להנכרי אחות |

602§

ומלאכא על בעירה דישמה איתתה לא תמה. ומלאכי דשליט על | חיותון 40
דמדברא מתנחילא. ומלאכא דשליט על ענפא בראל. ומלאכ' | דשליט על
רחשא תרגואוב. ומלאכ' דשליט על אילנא מאכתיאל. | ומלאכא דשליט על 30
כיטמוסא אביאם. ומלאכ' דשליט על נהריא | תלסיאל. ומלאכא דשליט על
דוסתא מבר'יאל. ועל אינשא קרא רבא | הדא הבמת תלגיא קרא רבא משה
יצלי ויבעי רחמי אינש בין טב | לבין ביש. 45

603§

ואמר לא כל שע' יהיב לאיניש למיצליה אלא תלת שעין. | שעתא ג)קמייתא
דיומא צלי ואדבר מאה שמהתא קדישא ותקיפא | וסכו מיהון תלת מאה 35
וארבעה אמן שלים. [קק] קן קן קניה באה | איכסנדרום תמא פטא דכמי.
קלאבא פמא אפם טרוקיא וטרחון | אמרסיו וגברא איון(לי)לי כסוכין נון(א) מזג
לא איש איסורא אינומטא | טותוסא פרקא. אירימינא קן תנו לי רפואה.

604§ 55

איוויה אור גדולה | כל אשר אחר הביט לבו פחות מכאן אבילי מעקרת רוא
בביר | אילו שאמר מקדימין אכלו מעקרת אכלו מיתק האריות והרוח || 40

605§

השבעתי עליכם אם זכר אם נקבה בשם יהוה גבור החיל חי חי | מי [כאל] בשם 36
יהוה | [גבריא] איאל רפאל קומי עליו מן האריות מן | האברות מן התאומות
השבעתי ברוחות הקשות בשם יהוה גבור | החיל יה יהוה יהוה פלוני ב'ר פלוני
קנא

אסימך. פסבור. הותתי וך. אורי | כורחילי הפרנס בפאיי באמיר איסטרין
ממסאי | דאנה אאל כסות פתואל. לברות כותרך. ולבדיאל | באברות. באות 10
ברביית אספות תגריאל היראל | מאיהל' ג'.

599 §

דר מכות זרניאל אחין לגיחוך בסריד | גוריאה. זמדנא. אביא גאמי הזי דיי
אוריין יצובי. | אאי. פחסיה מלכיה. קיקאנא | איטרמילין | באחין | כנאן דידה
סיתור אינון ואנכלה ואיכא גאל הא | זכחאי אדר אתון אבדיה טוב לאיסנוגי 15
את | יגוריהון אסבי טוב כיונתן ואידור אינא להילאך | אסיאך אוללך אמיאך
איללך נתח בי. את אס | אסיאך ארת ארד תגדא טרא טורפתות הנא | חלון כסא
אסירית תיחמי וזה לאמ(ו)ת 'לאמות' גלל | מאות יא לא קא גת תאות 20
איסאדקופא יאון דאנה | באהל תאיהל אספא בר רבת אכחת וגנאת תאית |
גאות אטור. טאפדא אות מרבי ארי ארינא | כל לל איפוא אטרי מכסא סבאך
טאס אל סטרפאל | תרגיאל לגיניאל קמפאל יאכחות סגרתי נחנן | טהור | || 25
טהראיך אומה דאיכותיו ביה' אסבה כאנו אין נטת | או בי פחדו גהל מאמאטו
בי אסבית אממתה לאני לא ליאל | תחברא ארמית אימחת תתריחל לחינה
ברינה אטיאל | ג'.

600 §

אסטאס טנאל אסאך באלכי באחמי אני איב | באסא סתתה אברכא אניאס 5
באביך תרגיהון יהנה | סרידיאס יוא אית סאסילו יאנוה סאר אס סוף ברסיהא |
אבנבא קאתה פנפאית תקנה טאס טיחן ניתחת לאב | אח אהריהאל סרות טאבי
אפיריב אביה אדללה יחילה | ארסתון קלות מאנות מאר טארות אתיאו אליס
אין | אסטור מחרין חמושיה טועת ברבבית יהיא מן | שלמה אמ' איש יעיר 10
באבלי אניק אחד ריגאל נחה | איס באן אבות בליתואל לחומי אסבאית תחק
אן תחיסיאך | פתתא אבא בא באל ריסאל אסראל מאפסי אפי בה אסטרי' |
נחסא באריה אנאין סלמיות לאכות אנתחר | אסטיאל לאטחר דאתא נכא 15
אסבנחר אסטחר | דאף גינחל אבאר אוריה אליא(ב)ל אסטריט דארי' |
(ד)אסתחל אמיה אמחל מלכות תאריה אסברית תגדנות | אסביחל גמיר 30
אנתחן נאחחור יאך אסתאך. | ג'.

601 §

שלוס כסא טוב איונא ביה איכחל אטרא | מאפסר ואנראן חל ליתא תרסבאין 20
וקרסאל איספתאות | בתתאות גרתא ואיפס' אנינן איסחוב גרדאי סיחאל | 35
אסברין אי אהל אמתה יאות טחנדיאל אבריר חריץ | יאס תחרא יאפון אירבא 62
מלות תחרך ברוחל אזהאל | להנכני אחות

602 §

ומלאכא על בעירא די שמה איתתא | לאינומא (ומא) ומהא דשליט על חיותא 40
דמדברא | מתנתיאל. ומה דשליט על עופא בדאל ומה דשליט | על ריחשא 5
תרגיאוב. ומה דשליט על תהומא סדרקא | ומה דשליט על טורים ראמפאל.
ומה (ה)דשליט על | אילנא מאכתיאל. ומה דשליט על בסמנסיא אריאס | מה
דשליט על ברוניא על גינת עבד ספיאל. ומה | דשליט על נהריא (סר) תרסיאל
מה דשליט על רוחתא | מבריאלי ועל אנשא קרה רבה הדא (המי) הבמת | 10 45
תלניא קרא רבא משה שעה יצלי ויבעי רחמי על | אנש בין טב לבין ביש

603 §

ואמ' לה כל שעה יהיב לאנש | למצלחיה אלא שעין ג' שעתא קמיתא דיומא
צלי | ואדכר מאה שמהתא קדישא ותקיפא וסכומיהון | תלת מאה וארבעה אמן 15
שלוס. קן קן קנין | באה איכסנדרוס תמא פטא דרימיקל אבא נימא |
אפסטאקיון וטרסון אמרסין וגברא איולי כסוביו | טא מיגלא איש איסורא
אינימטא. ט' ט' טא פרקא | אירי מנא קן קן תנו לי רפואה.

604 §

איוו היא אור גדולה | כל אשר אסר הבו שלני פחות ומבין אבילי מעקרת רוא | 20
ספר אילו שאמ' מקדימין אבלו מעקרת אבלו מותק | האריות והרוח.

605 §

השבעתי עליכם אם זכר ואם נקבה | התאומות השבעתי אתכם הרוחות הקשות 60
בשם יי' | גבור החיל חי חי | מיכאל | ג' כב' יי' | גבריאל | איאל | רפאל | עליו מן 62
האריות 'האריות' מן האברות מן התאומות | השבעתי אתכם הרוחות הקשות
בשם יי' גבור | החיל יה' יהוה יהוה פל' בר פל' קינין. |

606§

אמתי זהו חרבא של | משה שהיה עושה נסים וגבורות ויכלה לכל כשפים. והוא
נגלה | למשה בסנה. ונמסר לו השם הגדול והמפואר. ואם נגלה לרבי | ישמעאל.
כשעלה למרכבה ושמו אותו באמת והוא שמך. / ל | לאיתתא לא תקרב שלא
5 תבוכה. והוא מצילך מכל צרה בעולם | הזה.

607§

10 ואם רצית' לבודקו אמור על עץ עבות שמנה פעמים | והוא יבש.

608§

10 אם רצית' לאחוז דגים קח חול מן הים וקח עליה | תמרה ביד השמאל ואמור
עליהם והחרב והם באים במקום | אשר תשליך את החול.

609§

15 ואם רצית' לילך בים קח עץ מפלירה | וקוב אותו וחרו בו חוט שני וקשרהו
בעקבך. וכתוב ואמור | עליהם החרב ולך והכנס וצא בשלום.

610§

20 ואם רצית' לשכרו כתוב | החרב על טם קומפרידון ושמו אותו בקטמון
ומשתברין.

611§

25 לאהבה כתוב מרום ירך על שעריך שמך ושם האשה וכתוב | במגילת צבי בדם
אצבעך שם האשה ושם האיש ואמור החרב | והיא באה.

612§

30 ואם רצית' לברך קהל קח זרע ברשום ביד שמאלך | ואמור החרב ובזוק ורד.
ועד שיבא השמש ויטול אותך כרצונך | וצום ימים שלשה ועשן לבונה ופרח
לבן. ואמור החרב בבקר | ובערב מיד יבא וידבר עמך ויעשה עמך.

613§

35 ואם לשאילת חלום | קח שמן אפילסמיון וכתוב על קרנוס אירא טיקון והזכר |
החרב לפני הנר והכה הנר בשבט של זית וירבץ.

614§

40 ואם רצית' | לבא אצל אדם גדול קח שמן ורד ואמור עליו החרב. ותן על | פניך
ועל ירך וישמע לך.

615§

45 ואם רצית' לתת מריבה בקהל קח | חרדל מלא ספך דשמאלה. ואמור החרב
חרוק ביניהם ויהרגו | זה לזה.

616§

ואם רצית' | להף | להפריש איש מאשה קח בשר חמור | בפך. ואמור החרב על
שניהן וראה לא תקרב בידך.

617§

50 ואם | רצית' להפיל שונאך קח טס של עופרת ומשערו ובגדו וכתוב | החרב ורמי
בביתא חריבא וירבץ.

618§

55 ואם רצית' לילך בשוק | ולא יכירך אדם קח ארטמיסון ובשמים ופיח ועצשן
עצמך | וקח לב שועל ואמור החרב וצא.

619§

ואם היית' בים וקם סער | עליך עמוד נכח הגלים ואמור החרב והם נוטעים
60 וכתוב | בטס או בחרס או בעץ ויהלי לפני ה | ש | ספינה ולא | ט | תטבע.

- 606§
אמת {?} הוא זה חרבו של משה שהיה עושה | בו ניסים וגבורות ויכלה כל ילכלי 5
כשפים והיא נגלית | למשה בסנה ונמסר לו השם הגדול והמפואר | ושומר אותו
באמת והוא שומר אותך. לאיתתא | לא תגש שלא ת(י) כזה והוא מצליך מכל
צרה בעולם | הזה. 10
- 607§
ואם רצית לבדוק קח עץ עבות ואמור החרב | {הר} עליו ה' פעמ' במעלה
השמש ויבש. 10
- 608§
ואם תרצה | לאחוז דג(ם) {ם} קח חול מן הים ועיקר תמרה ביד שמאל | ואמור
החרב עליהן והן באין במקום שתשליך החול. |
- 609§ 15
ואם רצית להלך בים קח עץ מפרזלא וקוב | אותו וחרו בו חוט שני וקשור 15
אותו בעקבך וכת' | ואמ' החרב עליו ולך והכנס וצא בשלום. | ואם רצית להריץ
יפה כת' החרב בכרית' אי אדא | {ט} איקן. ותן יין בחרש חדש וישתו וירחצו
פניהם | ונוצחין. 20
- 610§
אם רצית לשבור אותו כת' חרם על טס | קיפריגון וסמון בקמטון ומשתברין. 20
- 611§ 25
להבהאל. | כת' מרם ירך על שערך שמך וכת' במגילת צבי בדם | אצבעך | בש |
בשמך ואמור החרב והיא באה. |
- 612§
ואם רצית לברך קהל קח זרע פרי שין ביד שמאל || ואמור החרב וגזוק בתוכם 63א
ור' עד שיבא השמש | ויטול אותך כרצונך וצום ימים ג'. ועשן לבנה | ופרח לבן
ואמור החרב בבקר ובערב מיד יבא וידבר | עמך ויעשה כרצונך
- 613§ 35
ואם לשאילת חלום קח שמן | אפיכלסמון וכת' על קרטים. אירטיקון והזכר | 5
החרב לפני הנר והכה את הנר בשבט של זית | וירביץ.
- 614§
ואם רצונך לבא אצל אדם גדול קח שמן | וורד ואמור חרב על השמשותן על
פניך וידיך | וישמע לך. 40
- 615§
ואם רצית ליתן ריב בקהל קח | חרדל מלא כפך השמאלית. ואמור החרב וחרוק 10
| ויהרגו זה לזה. 45
- 616§
ואם רצית להפריש איש מאשה | קח בשר של | חמור | חמר בניוך ואמור החרב
על שניהן | ור | אה לא תקר | {?} ע | בידך.
- 617§ 50
ואם להפיל שנאך קח טס של | עפרת וקח משערו ומבגדו וכת' וכת החרב ותן
בבית | החריבה וירביץ. 15
- 618§
ואם רצית להלך בשוף ולא יכירך | אדם. קח ארטימיס(ס) | ובשמים ופיח ועשן
עצמך וקח | לב שועל ואמור החרב וצא.
- 619§
ואם היית בים וקם סער | עליך עמוד נכח הגלים ואמור {?} חרב והם נוטשים. |
וכת' בטס או בחרס או בעץ ותלי יתיה לפני הספינה | ולא תטבע. 20 60

620§

ואם רצי' לשבור שונאך כתוב על חרס שלא נכנס לאור וטח | החרס 35
השלח|ח| בביתו.

621§ 5

ואם רצי' לעשות כל דבר קח בימין | ארטימום ואמור החר|ס|ב| נכח
השמש. ויעשה כל דבר וטהר | עצמך שבעה ימים ותצליח לכל דבר.
ולחב|י|רים עשה | מצות ושמור עצמך מכל שבועה. והצנע עצמך. וכן תצליח | 40
בכל אשר תעשה.

10

622§

חוק|| שעקץ קמטרן אחרין איפת נופיר וקיפוס סבבני כתם כיבתי| תימן אביץ. 36
כתי' על כף יד שמאל והבא גר חרש וכסה אותו ותן | בו מעט שמן זית ונפט
מעט ולבוש בגדים נקיים ותישן בבית | טהור. ומיד מלאך בא ומעמיד לך
ומגלה לך כל מה שאתה | מבקש. 15

623§

שאל ר' עקיבא את רבי | אליעזר הגדול. כמה משביעין את שר | הפנים לירד לארץ
לגלות | לאדם רזי מעלה ומטה ומחקרי יסודי מעלה ומחקרי יסודי מטה
ותעלומות חכמה וערמת | תושיה אמ' לי בני פעם אחת הורדתי ובקש לשחת
העולם | כולו כי שר אדיר הוא מכל פמליא של מעלה ותמיד עומד | ומשרת
לפני מלכו של עולם בנקיות פרישות טהרה ואימה | ויראה בכבוד קוניו לפי 15
ששכינה עמו בכל מקום. אל' ר' הריני | מזקיק בו על אחת (ש)ש(ב)עה בהודי
שהודתני בשעה שאני | מזקיק |ל|עצמי להשתמש בו יושב אני בתענית יום אחד |
שהוא מורידו וקודם לאותו היום יקדש את עצמו ד' ו(י)מים | מן קרי ויהא צובע
'צובע כמ' ויכבס ומת' ויצבע' באמת המים ולא יהא מסיה סיחה | ולתכלית
ימי טהרתו ביום תענית ירד וישב במים עד | צוארו ויאמר קודם שישיב

624§

משביע אני עליכם שרי | אימה ויראה ורעד. שאתם ממונים לפגוע במי שאינו
נקרה וטהור ונוגע להשתמש במשרתי עליון בשם הנכבד | בשם הנכבד והנורא
הזה שנקרא קתת יה היה סנן קק | רותת הו יה סניקק רותת הו יה פפנה יה וה | 464
יה אגקס יהוה אדיר על | כל ומושל בכל והכל | בידו שלא תזיקוני ולא
תרעישוני ולא תפחידוני | באמת. גבורות גולה הרוץ.

625§

ואחר יפתח וישבע | כי נתחזק כי חתם עצמו בשם של מ'ב' אותיות שמי | 5
שישמעו יתבהלו ויפחדו וירעשו כל צבא מרום | ויהזור וישכ(י)ע אותם ארד
גהו הי ח פצץ יה | שר שהוא פוגע ולהט בכל מלאכי חבלה

626§

בשם | הזה בלשון הזה לך אני קורא אוזיהיא שר הפנים | נער משרת לפני מלכו 10
של עולם שהוא שר | ורב על צבא מרום

627§

משביע אני עליך וגוהר אני עליך | שתוסיף לי להזקק | רצוני | לרצוני ותקבל
שבועות | גזירתה ושאלתי עשה ובקשתי תמלא ולא תבהליני | ולא תרעדיני ולא
תחלחליני ולא תזיע קומתי ולא ימעד | קרסולי ולא תעוות דיבור שפתי ואתחזק 15
ואתאמץ | והשבועה יתגבר והשם יסדר בגרוני ולא תאחזיני | עות ולא תנידי
רגל משרתיך לבהליני | וליראני לרפות | ידי ולא אשטף באש ולהבה בסופה
וסערה המהלכת | עמך נפלא ונשגב שכך פירושו יו הי גהו היה | עתה הו יה 20
ממס יג הי הי שצמס הי הו היה | מקצפו תרעש הארץ ולא יכיל הכל ועמו
ברוך | ומבורך..

623§

שאל ר' עקיבא את רבי | אליעזר הגדול. כמה משביעין שר הפנים לירד לארץ
לגלות | לאדם רזי מעלה ומטה ומחקרי יסודי מעלה ומטה ותעלומות | חכמה
וערמת תושיה. אמ' לי בני פעם אחת הורדתי ובקש | לשחת העולם כולו כי שר
אדיר הוא מכל פמליה|ה של מעלה | ותמיד עומד ומשרת לפני מלכו של
עולם. בנקיות פרישות | טהרה אימה ויראה בכבוד קונו לפי שהשכינ' עמו בכל
מקום | אמרתי לו ר' הריני מזקיק בו על אחת שבעה כהוריה שהורי | בשעה
שאני מזקיק עצמי להשתמש בו אמר לי. המזקק עצמו | להשתמש בו. ישב
בתענית יום אחד שהוא מורידו. וקודם לאות | יום ישב בתענית יום אחד שהוא
מורידו | יקדש עצמו שבעת | ימים מן הקרי. ויהיה צובע באמת המים. ולא
יהיה מסיה | סיחה עם האשה. ולתכלית ימי תעניתו וטהרתו. ביום | תעניתו ירד
וישב במים עד צוארו ויאמר קודם שישיב.

624§ 35

משביע אני עלי|ג|כם שרי אימה ויראה ורעד שאתם ממונים לפגוע | על מי 20
שאינו נקי וטהור ונוגע להשתמש במשרתי עליון בשם הנכבד | והנורא הזה
שנקרא. קתת יה היה סטקק רותת הו יה פפנה | יה זה יה אגקס יהוה אדיר על
הכל ומושל על הכל שלא תזיקוני | ולא הרעישוני ולא הפחידוני ולא תבהילוני
באמת גבורות הרדי' |. 40

625§

ואחר יפטר וישביע כי נתחזק והתם עצמי בשם של ארבעי | ושתיים אותיות 25
שנקרא קתתי זה סניקק רותת הור היה | פפנה היה זה אג קס יהיה אדיר
על כל אותיות שמשמעו | יתבהלו ויתפחדו וירעשו כל צבא מרום. ויחזור 45
וישיב אותם | ארד גוהו היוו פצץ יה שר שהוא פוגע ולהט בכל מלאכי חבלה |

626§

בשם הזה בלשון הזה לך אני קורא אוזיהיא שר הפנים | משרת לפני מלכו 30
של עולם והוא שר וכר(ב) על כל צבא מרום. |

627§

משביע אני עליך וגוהר אני עליך | שתוסיף לי להזקק | לרצוני | ותקבל
גזירתה. ושאלתי עשה ובקשתי מלא. ולא תרעדיני ולא | תחלחליני ולא תזיע
קומתי ולא תמעד קרסולי ולא תעוותי דבר | שפתי ואתחזק ואתאמץ. והשבועה 55
יתגבר והש' | יתגברו | יסדרו בגרוני. ולא תחזיני עדות ולא תרעדיני רגל
משרתיך לבהליני | וליראני לרפות ידי. ולא אשטף באש ולהבה בסופה
וסערה | סביב לו המהלכת עמך נפלא ונשגב שכך פירושו. יהיה | גהו היה
עתה הו יה ממס יג הי שצמס יהוה היה מקצפו | תרעש הארץ ולא יכיל הכל
ועמו ברוך ומבורך 60

620§

ואם רצית לשכר שנאך כת' החרב על | חרס שלא נכנס לאור וטוח החרס והשלך בביתו.

621§

ואם רצית לעשות כל דבר קח בימינך אריטימים ואמור | חרב נוכח השמש ויעשה כל דבר ויטהר עצמך ימים || שבעה ותצלח בכל דבר ולחבירים עשה מצוות ושמור | ען צמך מכל שבועה והצנע לנפשך ובכן תצלח בכל | אשר העשה..

10

622§

חזק.. שעקץ קמטרך.. | אחרך. איפת נופיר נקיפוסג'. || סגנון? סבנוי כחם | כי בתי תימן אביך. כת' על כף ידיך || שאל והבא | גר חדש וכסה אותו ותן בו מעט שמן וית ומעט נפט | ולבוש בגדים נקיים ותישן בבית טהור ומיד בא מלאך | ומעמיד לך ומגלה לך כל מה שאתה מבקש..

15

D436

M40

20

623§

שאל ר' עקיבא | לר' אליעזר הגדול כמה משביעין את שר הפנים לירד לארץ לגלות | לאדם ריו מעלה ומטה ומחקרי יסוד מטה ותעלומות חכמה ועורמ(ת) | תושיה אמ' לי בני פעם אחת הורדתיהו ובקש לשחת העולם כולו | כי שר אדיר הוא מכל פמליא של מעלה ותמיד עומד ומשרת לפני מלכו של עולם בנקיות פרישות טהרה ואימה ויראה בכבוד | קונו לפי ששכינה עמו בכל מקום אל הריני מזיק על אחת שבע(ה) | כהורי שהורתי בשעה שאני מזיק עצמי להשתמש בו יושב בתעני(ת) | יום אחד שהוא מורידו וקודם לאותו היום יקדש עצמו | ימים מקרי | ויהא צובע באמת המים ולא יהיה מסיח סיחה ולתכלית ימי טהורתו || ביום תעניתו ירד יושב במים עד צוארו ויאמר קודם שישביע |

623§

שאל ר' עקיבא את ר' אליעזר | הגדול כמה משביעין שר הפני' לירד לארץ לגלות | לאדם ריו מעלה | ומטה ומחקרי יסוד מטה ותעלומות חכמה ועורמ(ת) | תושיה. אמ' לי | בני פעם אחת הורדתיהו ובקש לשחת העולם כולו כי שר /א| אדיר הוא מכל פמליא של מעלה ותמיד עומד ומשרת לפני /מ| מלכו של עולם בנקיות פרישות טהרה ואימה ויראה בכבוד /ק| קונו לפי ששכינה עמו בכל מקום אל הריני מזיק על אחת /ש| שבעה בהורי שהורדנו בשעה שאני מזיק להשתמש בו יושב | בתענית יום אחת שהוא מורידו וקודם לאותו יום יקדש עצמו | ימים מקרי ויהא צובע באמת המים ולא יהיה מסיח סיחה | ולתכלית ימי טהרתו ביום תעניתו ירד יושב במים עד צוארו | ויורד קודם שישביע

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

624§

משביעיני אני עליכם שרי אימה ויראה ורעד שאתם ממוני' לפגוע במי שאינו נקי וטהור וכרגע /לה| להשתמש במשרתי עליין בשם הנכבד והנורא הזה שנקרא קתתיא. היה. סנוקה. רותת. הוה. סנוק. רותת. הויה. פפטה. יהוד. יה. אגס. יהוד. אדיר על הכל ומושל בכל והכל בידו שלא תזיקוני 1/ ולא תרשיעוני ולא תפחידוני גבורת גילה הרוץ |

624§

משביעיני אני עליכם שרי אימה ויראה | ורעד שאתם ממוני' לפגוע במי שאינו נקי וטהור וכרגע /לה| להשתמש במשרתי עליין בשם הנכבד והנורא הזה שנקרא קתתיא. היה. סנוקה. רותת. הוה. סנוק. רותת. הויה. פפטה. יהוד. יה. אגס. יהוד. אדיר על הכל ומושל בכל והכל בידו שלא תזיקוני 1/ ולא תרשיעוני ולא תפחידוני גבורת גילה הרוץ.

35

35

35

35

35

35

35

35

35

35

35

35

35

35

35

35

35

35

35

35

35

35

35

35

35

35

35

35

35

35

35

35

35

35

35

35

35

625§

ואחר כך יפתח וישביע כי נתחזק כי חתם עצמו בשם של מ'ב אותיות | שימש יתבהלו ויתפחדו כל צבא מרום ויחזיר וישביע אותם אדר | גהו היזו פצץ יה שר שהוא פוגע ולהוט בכל מלאכי חבלה

625§

ואחר כך | יש | יפתח | וישביע כי נתחזק כי חתם עצמו בשם של מ'ב אותיות | שימש /ית| יתבהלו ויתפחדו כל צבא מרום ויחזיר וישביע אותם. אדר. גהו. | 107

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

626§

בשם | הזה בלשון הזה אני קורא לך אוהייה שר הפנים נער משרת | לפני מלכו. 10 של עולם והוא שר ורב על כל צבא מרום

626§

בלשון הזה בשם | הזה אני קורא לך. אוהייה. שר הפני' נער משרת לפני מלכו של | עולם והוא שר ורב על כל צבא מרום

50

50

50

50

50

50

50

50

50

50

50

50

50

50

50

50

50

50

50

50

50

627§

משביעיני | עליך וגו' אני עליך שתוסיף לי לזקק לרצוני ותתקבל שבועת גורתי ושאלתי תעשה בבקשתי תמלא ולא תבהילני ולא תרעידני | ולא תחלחלי ולא תזיע קומתי ולא ימעדו קרסולי ולא יתעוות | דבור שפתי ואתחזק ואתאמץ והשכונה יתגבר והשם יסדר | בגרוני ולא תעידני עות ולא תעידני לרגל משרתי להבהילני | ליראני לרפות ידי ולא אשטף באש ולהבה בסופה וסערה המתהלכת | עמך נפלא ונשגב שכן פירושו והי גגהויה עתרג הויה ממם | יג הויה צ' שצמה | הויה היה מקצפו תרעש הארץ ולא יכולינו | הכל נעמו ברוך ומבורך.

627§

משביעיני עליך וגו' אני /ע| עליך שתוסיף לי לזקק לרצוני ותתקבל שבועת גורתי ושאלתי תעשה | בבקשתי תמלא ולא תבהילוני ולא תרעירוני ולא תחלחלי ולא תזיע | קומתי ולא ימעדו קרסולי ולא יתעמת דבור שפתי ואתחזק /וא| ואתחזק והשכונה יתגבר והשם יסדר בגרוני ולא תעידני /לר| לרפות ידי | עות ולא תעידני לרגל משרתי להבהילני ליראני | לרפות ידי ולא אשטף באש ולהבה בסופה וסערה המתהלכת | עמך נפלא ונשגב שכן פירושו. יהיה. גגהי. היה. עתרג. הויה. | ממם. יג. היה. שצמס. הי. הו. היה. מקצפו תרעש הארץ ולא /י| יכולנו הכל נעמו ברוך ומבורך

5

5

5

5

5

5

5

5

5

5

5

5

5

5

5

5

5

628 §

שוב אני קורא | לך בארבע עשרה שמותיך שאת | נגלה להם לנביאים וחזים
//להמתיק || להמתיק דברי נביאות בפיהם ולהנעים אמרי נועם. ודין פירושם | 40
וכינום מפורש רוח פסק(י)זיות ??? | וכינוי קסם גי' הו' הוה. מפורש | אטימון. 37
כינוי צצמס כיהו הי הוה. מפורש פיסקון. וכינוי | מ/ מפורש היגרון. כינוי 5
מצסום היו נה הוה. מפורש סויגרון. וכינוי | תצען גהוסס יו הי. מפורש מיש. 5
כינוי עקנה יהי זה יה. | מפורש(ס)מיקן. וכינוי כתמנת פני יה. מפורש
אסטנך. כינוי | אטממני הו הוה. מפורש סקטס. כינוי כפרדווסס יו יה. מפורש |
יהואל. כינוי פדרהו(ד)ליס סיהו. מפורש יופיאל. כינוי יגיו קמהו(ו) היה יו יה 10
זה יה. מפורש ססניאל יה. כינוי סקנמה יה יה | יה. מפורש קניאל יה. כינוי 10
צצמרת שיהו ויהוה. מפורש | דבראל. כינוי אנצצניתה יוד יהוה.

629 §

הריני משביע בארבע | עשרה שמות שכל רזים נסתרים. ואותיות וחותמות בהן |
נעשים ויסודי שמם וארץ בהם. 15

630 §

ארבע מהם חקוקים על | ראשי החיות. ואילו הן. סוגג טתי והו צץ גי | פ(ס)יר. 15
אדון | הנבירות. זהו בד הונ קסיסה בעל נפלאות. תצמץ ששג | ד(ד) | היתה בעל 15
פרישות. קנהה צניה ובר | גרדיה בעל העלם. | 20

631 §

וגם ארבעה מהם חקוקים על ארבע רוחות כסא. ואילו הן | נהי פרד גהו. הוה. 20
קדוש קדוש הקדושים. פצג ננע קוה יה | אדיר אדיר אדירון. ססכר לויל אוז יה 20
אל אלהי האלהים. אתכן | עתקר פניה מלך מלכי המלכים. 20

632 §

וארבע מהם חקוקים על | ארבע כתרי אופני גבורה העומדים נגד החיות.
כאמור | בלכתם ילכו. ופעמים יעמדו. ואילו הן פליינו גייה חיי שליט | על כל.
אגסט ארסס דוד. | יהיה | אדיר על כל. וגנהו ססיה צץ | הוה מושל בכל. דרהי 30
בירד כיהו שהכל בידו.

633 §

ושמם מהם חקוק | על כתרו של מלך עליון רם ונישא. ואילו הן. ותרעץ פפצץ | 25
קדרר חי תסיה. שלפניו תכרע כל ברך. וכל פה יודו לפניו. | אוקה. וה גרין שוי 35
גסוה מבלעדיו אין אלהים ומושיע.

634 §

בהם | אני משביעך וגוור ומקיים אני עליך. שתמהר ותדר אצלי. אני | פלוני בן 40
פלוני את | ולא שלוחך. ובירידתך לא תטרף דעתי ותגלה | לי כל מחקרי רוי 30
מטה ורוי בינה וערמת תושיה כאדם המספר | עם חבירו. כי בשמות הגדולים.
ואדירים ונפלאים ובחונים | וסדורים השבעתיך שבהן וכן כסא הכבוד ומושב
עליון חמרה שנעשה בה פלא ופלא מעד. עד שלא נוצרת | ולא נצרך | כל 35
צבא מרום עד שלש עשרה ארץ וחוצות ודרי ארץ וביריות | שבה 35

635 §

אני קוראך בחמשה שמות ברורים שבשמותיך שאני(?)ן | לך | לך למעלה מהם
חוץ מאחד והו פירושן. סגנה צנית רתיה | אליה. בסודרנהו עת צנוסס הוהו 50
היה אליה בהורדנסו | עששש | עשמש שהיה אליה. פטנוק צוהו ססנון יה ואהו |
יה אליה. אוהו(?)ן פטפטד הוה יהוה יה אליה.

636 §

משביע | אני עליך בחמשה שמות. כנגד חמשה שמותיך שאותות | שלהן כתובות 40
באש ועופפות למעלה מכסא הכבוד ואחת || עולה ואחת יורדת כדי שלא יציצו 55
בהן שרי הפנים וכך פ(י)רשון וניקובן | וסידורן. את למת גניסס הוה יה ייב
קרימוס קריר הוה יהוה | ייב. אה יסוג גהוה יה תתמנן יה ייב הורנה יה יה
(י)הוה | גהיה יה ייב | אקצ(י)רע | אקניעץ עלוור שקתתה וז היה ייב. | בהם 5
השבעתיך שאת | ידע ומכיר שבה וגודל שמות א(י)לה שלא | יוכל פה לשבח 60
ולא יוכלו אננים להקשיב שבה גדול של אחד מהם | עליהם נצטוית | ונוהר |
מפי עליון שאם תשמע שבועה בשמות | האלה עשה כבוד לשמך ומהר ורד
ועשה רצון משביעך ואם | תעכב הרי דוחפך | בריגיון אש רודפת ומעמיד אחד

628 §

שוב אני קורא לך ביד' שמותיך שאתה | נגלה להם לנביאים וחזים להמתיק
דברי נביאות || בפיהם ולהנעים אמרי נועם. וכך פירושם וכינויים | רח 64
פיסקונית. וכינוי קסס גי' הו' הוה. מפורש אטימון. | כינוי צצמס גיהו הי הוה.
מפורש פיסקון מפורש | הוגרון כינוי מצהוס היו נה הוה. מפורש סניגרון. | כינוי 5
תצניג גהוסס יהוה. מפורש משי. כינוי | צקנה יהי והיה. מפורש מוקן. כינוי
כתמנת | פני יהיה מפורש אסטס. כינוי אטממני הו הוה. | מפורש סקטס. כינוי
קדרדו סס יד הוה מפורש | יהו אי אל. כינוי פדר הוליס סיהו. מפורש | יופיאל. 10
כינוי קמהו זו היה וי היה. מפורש ססניאל יה. | כינוי סקנמה יה יה יה. 10
מפורש | קניאל יה. כינוי צצמכת. שיהו יה ויהוה. מפורש | דבראל. כינוי
אנצצניתה יה יהוה.

629 §

הריני משביע | בארבעה עשרה שכל רזים נסתרים ואותות | חתומות בהן 15
ונעשים. ויסודי שמם וארץ בהם. |

630 §

וארבעה מהן חקוקים על ראשי החיות ואילו הן | הוגג טתי והו צץ גי | ייסי גי
סיה אדון הנבירות והו בד | הונ קסיסה. בעל נפלאות. תצמץ שש גי | הוה. | בעל
פרישות. קתנת צניה ובר | גרדיה. בעל העול. |

631 §

וארבעה מהן חקוקים על ארבע רוחות כסא. ואילו הן | נהי פרד גהו וי | הוה 20
קדוש קדוש | קדוש. פפג ננע קמה יה | אדיר אדיר אדירון. | ססכר טיל אוזיה 20
אל אלהי האלהים את כן עתקר || פניה מלך מלכי המלכים. 65

632 §

וד' חקוקים על ד' כתרי | האופנים העומדים נגד החיות כאמור בלכתם | ילכו
ובעמדם יעמדו. ואילו הן. בליט גייה | וי יי יי | יהיה | שליט על כל. אנסנו צב
סס רור יה | אדיר על כל. וגנהו סס | צץ | הוה מושל בכל. | דרהי בירעניהו. 5
שהכל בידו.

633 §

ושנים מהן חקוקים על | כתרו של מלך עליון רם ונישא ואילו הן | ותת צץ | פפ צצ
קדרר חי תסיה שלפניו תכרע כל ברך | וכל | פה יודה לפניו אוקה | זה גרו שוי 10
שיה. מבלעדיו אין אלהים ומושיע.

634 §

בהם אני משביעך וגוור ומקיים | אני עליך שתמהר ותדר אצלי אני פל' בן פל'.
אתה ולא | שלוחך ובירידתך לא תטרף דעתי ותגלה לי כל מחקרי | רוי מעלה
ומטה וסתר צפוני מעלה ומטה ורוי בינה | וערמת תושיה כאדם שהוא מספר
לחביריו כי בשמות | הגדולים ואדירים ונפלאים ובחונים וסדורים השבעתיך | 15
שבהן וכן כסא הכבוד ומושב עליון כלי חמדה שנעשה | בהפלא ופלא מאז עד
שלא נוצרתה ולא נצרך כל צבא | מרום עד שלא עשה | שמם | ארץ וחוצות.
ודרי ארץ | וביריות שבה.

635 §

שוב אני קוראך בה' שמות ברורים | שבשמותיך שאני | לך למעלה מהן חוץ 20
מאחד. | והו פירושן סנך צניה רתיה אל יה עת צניסס | הו | הוה אל יה
בהורדנהו עשמש שהיה אלה פטנוק | צוהו ססנון יה ואהו אל יה אוהך
פטפטדי הוה יהוה | יה אל יה.

636 §

משביע אני עליך בה' שמות כנגד ה' | שמותיך שאותות שלהן כתובות באש 25
בולעות באש || ועופפות למעלה מכסא כבוד ואחת עולה ואחת יורדת | כדי 65
שלא יציצו בהן שרי הפנים. וכך פירושן וניקובן | והידורן אתלמת גניסס הוה
יה יה. קרימוס קריר | הוה יה יה ייב אהיסוג גהוה יה תתמנני יה ייב הורנה | יה 5
יה הוה גהיה יה יה ייב אקניעץ צל | דוד שקתתה וז חיה | ייב. בהם השבעתיך
שאתה ידע ומכיר שבה וגודל שמות | אילו שלא יוכל פה לשבח ולא יוכלו
אננים להקשיב שבה | גדול של אחד מהם עליון נצטוית | והוה | תה | מפי
עליון | שאם תשמע שבועה בשמות האילו עשה כבוד לשמך | ומהר ורד ועשה 10
רצון משביעך ואם תעכב הרי דוחפך | בריגיון אש רודפת ומעמיד אני אחד

628 §

שוב אני קורא לך ביד שמותי שאתה | נגליה לנביאים וחזוים להמתיק דברי
נביאים בפייהם | ולהנעים דברי נועם וכך פ' וכינויים והוא פסקונית וכינוי
קסם גי הוא || הזה כ' מפורש אטימון כינוי צנמס גיהו זה הוה מפורש פסקון |
74 מפורש הוגרון כינוי מסהו זה הוה מפורש סני גדרון כינוי | תסניג גהוסט
יוהיי. מפר' משי כנוי עקנזה יהי והיה. מפורש מיקון | כינוי כ' מנת פני היה.
5 מפורש אסטס כינוי אטמטט הוה | מפורש סקטס כינוי קרר סט דרו יד הוה.
מפורש יהואיאל כינוי פרד | הוריס סיהו. מפורש יופיאל כינוי קמהו וו היה וי
יה והיה מפורש | ססניאל יה כינוי | סקמנהה | יה יה י' מפורש קניאל יה
כינוי צצמכת | שיהו יה ויהוה מפורש זבראל כינוי אנצנות יה יהוה

629 §

הריני משביע | בארבע שכל רזים וסתרם ואותות חזותמות בהם נעשים ויסוד |
10 שמים וארץ בהם

630 §

וארבעה מהן חקוקין על ראשי החיות ואילו הן | הוגג נותי הו צץ גלי סיה אדון
הגבורות וז' בר הוג קסיסה | בעל נפלאות תצמץ ששנהי הה. בעל פרישות
קתנת צניה | זכר גרדיה בעל העולם.

631 §

וארבעה מהן חקוקין על ד' רוחות ואילו הן נקי פרד גהו זין הוה קדוש
קדוש פפג נג ענמה | יה אדירי ארירון ססכר טיל אוזיא אל אלהי
15 האלהים אתבץ עתקן | פגניה מ' מלכי המלכים

632 §

ור' חקוק' ועל ד' כתר האופנים העומדי | נגד החיות באמרם בלכתך ילכו
ובעמדי יעמודו ואילו הן בליט | גייה ודיי שליט על כל אנהנו צב סט דור יה
אדיר על כל זונהו | סט היצץ הוה מושל בכל דרתי. בירנייהו שהלך בידו

633 §

ושנים מהן | חקוקין על כתר של מלך עליון רם ונשא ואלה הן ותת צץ פץ | צץ
קדרר חי תסיה שלפניו תכרע כל ברך וכל פה יודה לפני אוקה | אוקה זה גרוו שוי
שה מבלעדיו אין אלהים ומושיע.

634 §

בהם || אני משביעך גזור ומקיים אני עלי שתמהו ותרד אצלי אני פלוני | בן
75 פלוני אתה ולא שלוחך וכי רדתך | תטרופ ותגלי לי כל | מחקרי רוי
מעלה ומיני צפוני מעלה ומטה ורוי בינה ועורמת | תושיה באדם שהוא מספר
עם חבירו כי בשמות הגדולים ואדירים | תפלאים ובחונים וסדורים השבעת
5 שבהם נכון כסא הכבוד ומוש | עליון כלי חמדה שנעשה בה פלא ופלא מאו
עד שלא נוצרת ולא | נצרף כל צבא מרום עד שלא עשה ארץ וחוצות ודרי ארץ
ובריות | שבחי טוב

635 §

אני קוראך בה' שמות ברורים שבשמותיה שאין לך | למעלה מהן חוץ מאחד
10 חוה פרוש צננקצני דתיה אליה עת | צניסס הו היה אליה בהוד דגהו עשמש
שהיה אל יה פטנוק צהו | ססען יה ואהה אל יה אז הנך פטפטרי הוה יהוה יה
אליה.

636 §

משביע אני בה' שמות כנגד ה' שמות שאותיות שלהן כתובות | באש בולעות
באש מכסא כבודך ואחת עולה ואחת יורדת | כרי שלא יציצו בהן שר הפנים
15 וכך פירשו וניקובו והידורו | אתלמת גניסס הוה יהיה קרי מוט קריד הוה יה
יה יהב אה | יסוג גהוה יה תתמנסיס יהב הורגה יה יה הוה גה יה יה יהב |
אקיעץ צל זר שקתתה זה חיה יהב. בהם השבעתי שאתה | יודע ומכיר שבח
וגודל שמות אלו שלא יוכל פה לשבח ולא | יוכלו אונים להקשיב שבח גדול של
20 אחד מהם עליהן נצטויות | והוהרת מפי עליון שאם תשמע שבועה בשמות האלו
עשה | כבודך לשמו ומהר ורד ועשה רצון משביעך ואם תעכב הרי | דוחפך
ברנין אש דוחפת ומעמיד אני אחר תחתך עשה || הכל לשמו ומהר ורד אלי

628 §

שוב אני קורא לך ביד שמותי | שאתה נגלה להם לנביא' וחזו' להמתיק דברי
נביא' בפייהם | ולהנעים דברי נועם וכך פ' וכינויים והוא פסקונית וכינוי
15 | קסם גי הוא זה ב' מפורש אטימון כינוי צנמס כיהו היה זה /מ | מפורש
5 פסקון מפורש | כ(ה)וגרון כינוי מסהו סהיו זה הוה מפורש | סניגרון כינוי
תסניג גהוסט יה. מפורש משי כינוי עקנזה. | יהי והיה. מפורש מוקין כינוי ב'
20 מנת פני היה. מפורש א' אסנוס | כינוי. אטורכו הו הוה מפורש. הואיל כינוי
פרד פוריס סיהו | מפורש יופיאל כינוי קמהו וו היה וי יה והיה מפורש
ססניאל | יה כינוי סיקמכיה יה יה יה י' מפורש קניאל יה כינוי צצמכת |
10 שיהו יה ויהוה מפורש זבראל כינוי אנצנות. יה יהוה

629 §

הריני משביע בארבע שכל רזים וסתר' ואותות חזותמות בהם נעשים | ויסוד
15 שמים וארץ בהם

630 §

וארבעה מהן חקוק' על ראשי החיות | ואילו הן הוגג נותי הו צץ גלי סיה אדון
הגבורות וז' בר הוג | קסיסה בעל נפלאות תצמץ ששנהי הה. בעל פרושו | ת(ת)
20 קתנת צניה | זכר גרדיה בעל העולם.

631 §

וארבעה מהן חקוק' על ד' רוחות ואילו | הן נקי פרד גהו זין הוה קדוש קדוש
הקדוש פפג נג ענמה | יה אדירי ארירון ססכר טיל אח ייא אל אלדי האלדי'
25 אתבן // עתקן | עתקן פני מ' מלכי המלכ'

632 §

ור' חקוק' ועל ד' כתר האופני' העומדי | נגד החיות באמ' בלכתך ילכו ובעמ'
יעמודו. ואילו הן בלוט גייה | ודי שליט על כל אנהנוצב סם דיר יה אדיר על כל
30 זונהו סם היצץ | הוה מושל בכל דרתי בירנייהו שהלך בידו

633 §

ושני' מהן חקוק' על כתר | של מלך עליון רם ונשא. ואילו הן ותת צץ פץ צץ
35 קדרר חי ר' תסיה | של(פ)נו(פ) תכרע כל ברך וכל פה יודה לפני אוקה זה
גרוו שוי שיה /מ | מבלעדיו אין אלדי' ומושיע.

634 §

בהם אני משביעך גזור ומקיים אני עלי שתמהו ותרד אצלי אני פל' בן פל'
40 אתה ולא שלוחך וכי רדתך | תטרופ ותגלי לי כל מחקרי רוי מעלה ומטה ורוי
בינה ועורמת | תושיה באדם שהוא מספר עם חבירו כי בשמות הגדולים ואדירים
10 | תפלאים ובחוני' וסדורים השבעתי שבהן נכון כסא הכבוד ומושב | עליון כלי
חמדה שנעשה בהפלא ופלא מאו עד שלא נוצרת ולא | נצרף כל צבא מרום
עד שלא נעשה ארץ וחוצות ודרי ארץ | שבחי

635 §

טוב אני קוראך בה' שמות ברורי' שאין לך למעלה מהן | חוץ מאחד. וזה פ' |
15 צננקצני דתיה אליה עת צניסס הוהו היה | אליה בהודרגהו עשמש שהיהאל יה
50 פטנוק צהו ססנון יה ואה | אל יה אז הנך פטפטרי הוה יהוה יה אל יה.

636 §

משביע בה' שמות | כנגד ה' שמות שאותו שלהן נתיבות באש בולעות באש
55 מכסא | בר כבודך ואחת עולה ואחת יורדת כרי שלא יציצו בהן שר /ה | הפני'
20 וכך פ' וניקובו והידורו אתלמת גניסס הוה יהיה קרי(ס) | קריי היה זה הו
גה יה יה יהב אקיעץ צל זר שקתתה וז' | חייה יהב. בהם השבעתי שאתה
יודע ומכיר שבח וגודל שמות אלו | שלא יוכל פה לשבח ולא יוכלו אונ'
להקשיב שבח גדול של אחד | מהם עליה' נצטויות והוהרת מפי עליון שאם
25 תשמע שבועה | בשמות האילו עשה כבודך לשמו ומהר ורד יעשה רצון
משביעך. | ואם תעכב הרי רוחפך בריגין אש רוחפת. ומעמיד אני אחר |
תחתך עשה בכל לשמו ומהר ורד אני פ' בן פ' ולא בועץ ולא | בביתוהו לא

650§

ואת' בעי תתי | . אן הוה טרטוס על אינש אמר חרבא על אוניא דשמאלא |
ויושם. חתן.

649§

אן בעי איתת' | כת' על פרק זכיתן ועביד יתיה פתילה והב בבוצינא ואדליק
| יתה ואי לא יכלת למכתב כוליה. כתוב מיניה זעיר ואדליק | בבוצינא בתרע 20
בית' | אן ואמר חרבא ושמיא רמנ

M40

O1531

N8128

651§ (318)

ארי' שאלה אחת | שאלתי מר' נחוניא בן הקנה
רבי על שם חותם גדול ועל שם כתר | נורא שם
חותם גדול כך למדתי אותו ממנו. סורטק.
דרעצצת. | עדר. גזיר. שורטיק. רדוריה. זהו
חותם שבו נחתמו שמים | וארץ. כתר נורא 30
אזבוגה. אבג'ד הו זהו ציה זהו כתר שמשביעי'
//בו | בו לכל שרי חכמה. 109א

652§ (319)

אמר ר' ישמעאל כל מי שהוא משתמש בחותם (ם)
| גדול ובפתח נורא ואינו מתפלל תפלה סופו
להאסף.

653§ (320)

תפלת חותם (ם) | גדול אל אמת תתקדש לנצח
ששמים בראת בתפילה ארץ יסדת | בחכמה.
בהיכל דממה כסאך כוננת | רגלך | והדום רגלך
בתבל | א/ ארצך כוכבי' ומזלות לך משתחוו' 5
שמש וירח כוננת בשמים | ובארץ בעמקי מים
בטבעות ידך כוננת שמים וארץ כוננת וכל |
צבא מרום בה עוני' תתקדש אלדי השמים
מלכ' | וי' תתקדש בכל /ש/ | שירות ותושבחות
על רוב הגדול שנתת בלב כל בשר בא"י
המבורך | בפי כל נשמה.

654§ (321)

תפלת כתר נורא אני ראיתי מלכו של | עולם 10
אתה הוא האל הגדול הגבור והנורא מלך מלכי
המלכ' הב' | כתר גדול וחביב מכל הכתרי'
וגבורותך מכל הנבירות. מי כיוצאנו | מי כמלכנו
מלך העולם תתקדש במעלה תתגדל במטה
תתברך | למעלה תתפאר למטה תתהדר בהדר' 15
תתקלס בשרפי' עושה | ג/ | גדולות וגו' בא"י
ורין על הגדור' באמונים.

655§

ארי' אני ראיתי | מלכו של עולם יושב על כסא 15
רם ונשא וגדוד אחד עומד מן עד | לרקיע
וסנדלפון שמו. ובשעה שהוא מבקש רוחי ה
אלדי ישראל | להשבע בתפילין ולהשליך
שבועה בידו הוא נוטל תפילין מראשו | ומבטל
גזרות מי יוכל לצפון לפניו של רחוקאל ה אלדי
ישראל לפניך | שמך ושמו שפתיו שמו דבריו אש
רוח שפתיו אש ברוחו התקין | כל העולם כולו 20
לפיכך אשרי אדם המשתמש ברו' הזה יקדיש /א/
אותו בקדושתו ויודע סתרי בראשית.

651§ (318)

ארי' ישמעאל שאלה | אחת שאלתי מר' נחוניא
בן הקנה רבי. על שם חותם | גדול ועל שם כתר
נורא שם חותם גדול כך למדתי | אותו מר' נחוניא 25
בן הקנה רבי. צורטק דרעצצת | עדרנויר שורטין
רדוריה. זהו חותם גדול שבו | נחתמו שמים 66א
וארץ. כתר נורא. אסכונג אב גד ה | ודהו ציה.
זהו כתר שמשביעין בו לכל שרי החכמה...

652§ (319)

ארי' ישמע' מי שהוא משתמש בחותם גדול
ובכתר | נורא ואינו מתפלל תפילות על כל אחת
ואחת סופו להפ'.

653§ (320)

תפילת חותם גדול. אל אמת תתקדש לנצח 5
ששמים | בראתה בתבונה וארץ יסדתה בחכמה.
בהיכל דממה כסאך | כוננתה והדום רגלך
בתבל ארצך | כוכבים ומזלות | לך
משתחווים שמש וירח כוננתה בשמים שמים וארץ
| במעמקי מים בטבעות ידך ציינתה | ציינתה'
שמים וארץ | וכל צבא מרום בה עונים תתקדש 10
אלהי שמים מלכינו | תתקדש בכל שירות
ותושבחות על רוב הגדולה שנתת | בלב בני
בשר בא"י | המבורך בפי כל נשמה..

654§ (321)

תפילת כתר נורא. אתה הוא האל הגדול הגבור
הנורא | מלך מלכי המלכים ברוך הוא כתר
גדול וחביב מכל הכתרים | וגבורתך מכל 15
הגבורה מי כמלכינו מי כאלהינו מי כיוצאנו |
מלך העולם. תתקדש במעלה. תתגדל במטה.
תתברך | למעלה. תתפאר במטה. תתהדר
בהדרים. תתקלס | בשרפים עושה גדולות עד 45
אין חקר ונפלאות עד אין וגו'. בא"י | ורין על
הורזים בר' באמונים..

655§ (821)

ארי' ישמע' אני ראיתי מלכו של עולם יושב על 20
כסא | רם ונישא וגדוד אחד עומד מן הארץ ועד
לרקיע | וסנדלפון שמו ובשעה שהוא מבקש רוחי
אלהי | ישראל | להשבע בתפילין ולהשליך
שבועה בידו הוא | נוטל תפילין מראשו ומבטל 25
גזירות מן הארץ. מי | יוכל לצפון לפניו של רוחי
אלהי ישראל פניו שמו ושמו | ואמרי שפתיו שמו
דבריו אש רוח שפתיו אש ברוחו | כולו. לפיכך 25
אשרי אדם המשתמש ברו' | הזה יקדיש אותו
בקדושתו ויודע סדרי שמים וארץ | ומאריך 67א
ימים לחיי עולם..

655§

ארי' ישמעאל אני ראיתי מלכו של עולם יושב 50
על כסא רם ונשא וגדוד | אחד היה עומד מן
הארץ ועד הרקיע וסנדלפון שמו ובשעה | שהוא 25
מבקש רוחי יהוה אלהי ישראל להשבע בתפילין
(ד) ולהשליך שבועה בידו | הוא נוטל תפילין
מראשו ומבטל גזירות מן הארץ מי יוכל לצפון | 55
לפניו של רוי יהוה אלהי ישראל פניך ושמן
ושמו ואמרי שפתיו | שמו דבריו אש רוח שפתיו
אש ברוחו התקין כל העולם כולו. לפיכך | אשרי
אדם המשתמש ברו' זה יקדיש אותו בקדושתו
ויודע הדרי | שמים. ומאריך חיים לחיי עולם. 60

D436

M22

10

651§ (318)

אמ' ר' ישמעאל שאלה אחת | שאלתי מר'
נחוניא בן הקנה רבי על | שם חותם גדול ועל שם
10 כתר נורא שם חותם גדול כך למדתי אותו | ממנו
סורטק דרעצצת עדר. נזיר. שורטיק. רדודיה
זהו | חותם שבו נחתמו שמים וארץ.. כתר נורא
אזבוגה אבנד | הו זהו ציה זהו כתר נורא
שמשיעין בו | לכל שרי חכמה..

652§ (319)

אמ' ר' ישמעאל כל מי שהוא משתמש בחותם |
גדול ובכתר נורא ואינו מתפלל תפלה סופו
להאסף.. |

653§ (320)

15 תפלת חותם גדול אל אמת תתקדש לנצח
ששמים בראת | בתפילה ארץ יסדת בחכמה
בהיכל דממ(ה) | כסאך כוננת והדום רגלך
בתבל ארצך כוכבים ומזלות לך משתחוים(ם) |
שמש וירח כוננת בשמים ובארץ בעמקי מים
בטבעות ידך כוננת | שמים וארץ וכל צבא
20 מרום בה עונים תתקדש אלהי השמים מלכנו |
תתקדש בכל שירות ותושבחות על רוב הגדול
שנתת בלב כל בשר | ב'א' המבורך בפי כל
נשמה..

654§ (321)

תפלת כתר נורא אני ראיתי | מלכו של עולם
אתה הוא האל הגדול הגבור(ר) || והנורא מלך
78 מלכי המלכים ב'ה כתרך גדול וחביב מכל
הכתרים | וגבורתך מכל הגבורות מי כיוצאנו מי
כמלכינו מי כ'י' אלהינו מלך | העולם תתקדש
במעלה תתגדל במטה תתברך במעלה
תתפאר(ר) | למטה יתהדר בהדרים. תתקלס
45 בשרפים עושה גדולות וגו' | ב'א' זרין על
הגדודים באמונים..

655§

אמ' ר' ישמעאל אני ראיתי | מלכו של עולם
יושב על כסא רם ונשא וגדוד אחד | עומדין מן
עד לרקיע וסנדלפון שמו וכשעה שהוא מבקש
רוחי | יי' אלהי ישראל להשבע בתפילין
ולהשלך שבעה בידו הוא נוטל | תפילין מראשו
ומבטל גזרות מי יוכל לצפון לפניו של רחמיאל
10 יי' אלהי ישראל פניך שמך ושמו שפתיו שמו
דבריו אש רוח שפתיו אש | ברוחו התקין כל
העולם כולו לפיכך אשרי אדם המשתמש ברו
הזה | יקדיש אותו בקדושתו ויודע סתרי
בראשית.

655§

50 אמר ישמעאל אני ראיתי את מלך העולם
שיושב | על כסא רם ונשא וגדוד אחד עומד מן
הארץ ועד הרקיע סנדלפון שמו וכשעה |
שמבקש רזו יי' אלהי ישראל פטו [פניו] שמו
ושמו פניו ואמרי שפתיו שמו דבריו אש | רוח
55 שפתיו אש ברוחו התקין כל העולם כולו לפיכך
אמרו אדם המשתמש | ברו זה יקדיש שמו
בקדושת שמים וארץ ומאריך ימי לחיי העולם
הבא.. |

60

656 §

א'ר ישמעאל | שאלתי לך עקיבא על ריו של סודולפן שמו בפיו נגורילא אלהו | אילום סבורירלא גנדי אוניי אפספא אפלא אננא מוסירן עליו | ורקנ יהודה אלתי ישראל שלשה שמות של חביבות גדודיי טהויי | חביביאל כיון שישמעעני שמות של מאן עמדת | חזקתים | על רשות | והיה אור בלבכי כאור ברק שהוא חולך הסוף העולם | ועד סופו.

10

(822) 656 §

אִי־רִשְׁמֵנִי שְׁאֵלֵהי לִרְיָ | עֵקֶב־עַל רוֹשׁ שֶׁל
סִנְדֵּלְפֹּן. אִמְּ לִי סִנְדֵּלְפֹּן שְׁמוֹ. צִפּאֵ | גִּנְדִּיאל
אֵלֶּהָ אֶל יוֹס סִכְדֵּרִיאל גִּנְדִּי אֲנִי אֶפְסָא |
אֵלֶּפָּא אֲנֹא. מוֹסִיף עֲלֵיו זֶרֶז וְזֶן יִי אֵלֵהי יִשְׂרָאֵל |
שְׁמֹת שֶׁ חֲבִיבֹת. גִּרְוִיִי |
חֲבִיבִיאל. כִּיֹּן שְׁגִילָה | לִי שְׁמוֹת שֶׁל מֵלֶאךְ
עֲנֻמִּתִּי וְחֻקֵּתִי אוֹתוֹן עַל רִשְׁוֹת | וְהִיא אוֹר
לְבִלְבִי כְּאוֹר בֶּרֶק שֶׁהוּא חוֹלֵךְ מִסּוֹף הָעוֹלָם |
וְעַד סוֹפּוֹ.

656 §

[illegible]

657 §

אֲדָר יִשְׁמְעָאֵל אָדָם שְׁאִינוּ מִשְׁתַּמֵּשׁ בְּרוּ זֶה
וּבְשִׁמּוֹת | שֶׁל מֵלָאךְ שְׁהוּא כּוֹתֵב אוֹתָן עַל רִשּׁוֹת
וּמוֹצֵאֵי עַל רִשּׁוֹת. אוֹ נוֹן | לִי חֲמִשָּׁה רֹעֵי צֶאֱן.
וְאִינוּ נֹתֵן לָהֶם דְּבָרֵי הַזֶּה. וּבְשִׁמּוֹת שֶׁל מֵלָאךְ |
וְיִזְכּוּר שְׁתֵּים. יֵשֵׁב בְּשֵׁתִים וְיַעֲמֹד בְּשֵׁתִים. וְיִזְכּוּר
שֶׁשׁ רֹחִי | יִהְיֶה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי שִׁכְתּוֹב
אוֹתָם שְׁלֹא בְּהִזְכָּרָה יֵצֵא לָבֹן | לְשִׁטּוֹת.

20

(824) (823) 6578

10 וּבִשְׁמוֹת אֵרֶץ יִשְׂרָאֵל אֲדָם שִׁמְשָׁמֶשׁ בְּרוּ הוּא | וּבִשְׁמוֹת
עַל שֵׁשׁ מֵלָכִים שֶׁהָיוּ כוֹתֵב עַל רִשּׁוֹת וּמוֹצְאֵי | עַל
יִשְׂרָאֵל אֲדָם תִּנוּ יָא וְחִמְשָׁה רִעִי מֵלָכִים וְאֵין תִּנוּ לָהֶם |
כְּדֹבֶר הָיוּ וּבִשְׁמוֹת שֶׁל מֵצָאן שֶׁהָיוּ כוֹתֵב עַל
יִשְׂרָאוֹת | יִכְוֹר שְׁתֵּים יֵשֶׁב בִּשְׁתֵּים וְיַעֲמֵד בִּשְׁתֵּים
וְיִכְוֹר | עַם רִיִּי יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל | לִפְנֵי שֶׁכָּתוּב
15 אֲתוֹן. אֵם כָּתֹב | אֲתוֹן כֵּלָּא אֲזֹכֶרָה יֵשֶׁא יֵשֶׁא | לְשׁוֹת
לְשׁוֹת וְיִלְשְׁתוּ |

6578

אִרְיָא אָדָם שִׁמְשָׁמֶשׁ בְּרוֹ (ה)זֶה וּבִשְׁמוֹת שָׁל
מִלָּא (ך) | שְׁהוּ כוֹתֵב עַל רִשּׁוֹת וּמוֹצֵיא עַל
יְדֵיהֶם אוֹר תְּנוּ לִי חֲמִשָּׁה רֵעֵה | צָאן וְאִנִּי וְנֹתָן
זֶכֶר כִּדְבָר הַזֶּה וּבִשְׁמוֹת שָׁל יִמְלֵךְ שְׁהוּ כוֹתֵב
עַל רִשּׁוֹת וְזִכְרוֹ קוֹרֵא יֵשׁ בְּכֶשֶׁתִּי וּמִצָּד בְּכֶשֶׁתִּי
וְיִזְכֹּר שֶׁם רוֹ ה' א' אֶלְרִי יִשְׂרָאֵל לְבִנֵּי קוֹדֶם
שִׁיכְתוּב אוֹתָם בְּלֹא הִזְכָּרָה יֵצֵא לְבוֹ / לֵשׁ |
לְשׁוֹת.

30

6598

אך ישמעאל שאלתי לך עקיבא דבר של עצרת. דבר של וראש השנה דבר של כל חודש וחודש. ודבר של חודש אדר. אמ' לי על כוון ששאלת לקרושה וטהרה שרות ומסידות בלבבך ואת ואת יכול לעמוד בכחן.

6598

א' 'שמע' שאלתי לר' עקיב' דבר של עצרת דבר של | ראש השנה דבר של כל חודש וחודש. ודבר של חודש | אדר. אמר לי על כולן ששאלתי לקדושה וטהרה ישרות | וחסידות בלבבך ואת יכול לעמוד בבחן.

6608

בכר של עצרת ה' יהי הפי הפא | הידא וזהא ידא דס יהוי כץ ירץ יקץ אילו 5
נח' בעלי הדס בערב | של עצרת. ובקריאת הגבר וכן הדס. וימן ההדס לתוך
פיו 1/ וימחקם לפיו וימחיקם.

6608

דבר של עצרת. | הִקְיָה הַפִּי הַפֶּא הַיָּזָא דִּי אֵדָא דִּסְ יְהוּ. אִילּוּ כְּת' | בְּעִלִּי הָדֵס 20
בְּעֵרֵב שֶׁל עֲצֵרֶת בְּקִרְיָאֵת הַגִּבֹּר יִתֵּן הַהֵדֵס | לְתוֹךְ פִּיּוֹ וַיִּמְחֹק אוֹתָם.

6618

גבר של ראש השנה יה ראה יהוה | כבא נורא סב סביב. דס זיהא. אילן כתי'
עלי גפנים ערב רה | בקריאת הגבר יתן גפנים בתוך פיו וימחקם.

661 §

דבר של ראש השנה. יה ראה | יי' גברא נורא סב סביב דס זיהא. אילו כת' בעלי
דפנים. בערב ראש השנה בקראות הגבר יתן דפנים | לתוך פיו וימחוק אותם. 25

662

10 וְכִי־שֶׁל כָּל־חֵדֶשׁ | וְחֹדֶשׁ־רַחֲמָנָא בִּיחַ טַבּוּר־רַחֲמָנָא טַרְסוּ יוֹטָא רַחֲמָנָא טוּ טוּ | אֵט
אֵא. אִילוּ כְּתוּבָא בְּצִפּוֹרָה | גִּדּוּל וְיִתְּן צִפּוֹרָה לְחֹדֶשׁ פִּינְיָה וְיִמְחָקֵם | כִּה תַעֲשֶׂה שְׁלֹשָׁה
עֶמְמִים. {וְאֵחָא} אֲכוּל מִלַּח כְּסִיבּוּלָת. קְמִיצָה | שְׁלֹשָׁה פַעְמִים וְיִשְׁתֵּי מִים
שְׁתִּיקוּם.

6628

דבר של כל חדש וחדש. || דד טבא טרטי ניטא. אילו כת' בציפורני(י)ך ותן 67ב
ציפורניך | לתוך פיד ומחוק אותם..

663

בר של ראש חודש | אדר זיו הרך היויא וככה יתרפא רום פיריאו כינים אור | 15
 יוריאה הוה יה יה יה יתיררו חכמה אילו כתו בקערה | של כסף יתו בו יין
 מחוק האותיות ביין וישתה. דיעות | יהוה רב ותושבחות הודאות הלולות
 דרשות נוראות ובכור | וישועות למלכינו למשיענו לגואלינו אמן סלה. שאלה |
 הר עמין שבעת ימים ורחץ בנהר שלש פעמים ביום | וטהר עצמך ממאכל 20
 וצמץ. ובשע' שאת' בא להפליא את | השם הזה תן בפיך עלי גליל והוא
 ותום תחילה ואחר כך | מתפלל. ברור שמך אר יהוה יהוה ואלו

6638

⁶⁰⁸ יבר על ראש חדש אדר. זיו, | הדרך. כיווא בבביה. יתרפא. דום. פיריאי.
| כינסו. | אור. אחי אוהבה. הזה יה יהו יהי. סדיר. וחכמה. | אילו כת' בקערה
של כסף. ותן לתוכו יין מחוק האותיות | בין. ידיעת יי רוב תושבות | והאותות |
הידורות | הללות קדושות נוראות גבורות ישועות למלכינו ולמושיענו |
לגאלנו איזא שולם. שאלה טהר עצמן ו' ימים זהו רוחן בנה שלשה
פעמי ביום וטהר | עצמן ממאכל רע ומים ומשעה שאתה בא להתפלל | את
¹⁰ השם הזה היו נתון כפיך לגילוי לעצמך אותו | תחילה ואחר כך תאה מתפלל
ברוך שמך. אה אה | ית יהוה יהי עלינו

656 §

אמר ר' ישמעאל | שאלתי לר' עקיבא על רזו של
סנדלפון | וא"ל סנדלפון שמו צפא | נגודיאל
אלהא אל יוס' זבדריאל נגדיי אנניי אנפפנא
אפלא אנגא | מוסיף עליו רזו זען יי' אלהי 15
ישראל ג' שמות של חכיבות גרויי | טהויי
חבוביאל כיון שגלה לי שמו של מלאך עמדי
חזקתי אותם | על רשות והיה אור בלכבי
כאור ברק שהוא הולך מסוף העולם ועד סופו..

657 §

אמר ר' ישמעאל אדם המשתמש ברוז הזה
ובשמות | של מלאך שהוא כותב על רשות
ומוציא על ידיהם אור תנו לי | חמשה רועה צאן 20
ואני נותן להם בדבר הזה ובשמות של מלאך |
הוא כותב על רשותו יזכור ישב בשמים
ויעמוד בשמים ויזכור | שם רזו יי' אלהי ישראל
לפניי קודם שיכתוב אותם אם כתב אותם |

656 §

אמר ישמעאל שאלתי לר' עקיבא על רזו של
סנדלפון | אמר לי סנדלפון שמו צפא | נגודיאל |
טהריי | חבביאל כיון שגילה | שמות של | מלאך
עמדי | חזקתי אלהי אילוס | סבוריאל נגדיי 5
אנניי אפפנא אפלא אנגא מוסיף וזו זעף יי'
אלהי | ישראל שלושה שימות של חכיבות גרויי
טהריי חבביאל כיון שגילה שמות של | מלאך 15
עמדי חזקתי אותם על רשוי ויהי אור כאור
ברק שהולך מסוף | העולם ועד סופו.. 10

657 §

אמר ישמעאל אדם שאינו מאמין ברוז זה
ובשמות | ובשמות של מלאך שכתוב אותם על
רשוי ומוציא על ידיהם אור תנו לי | חמשה 15
רועי צאן ואני נותן להם תורה דכבר הזה.

658 §

אמר ישמעאל אדם | שמבקש להשתמש בדבר זה
ובשמות של מלאך יזכיר שמים ויעמוד בשמים | 20
ויזכיר שם של רז' יי' אלהי ישראל לפני שיכתוב
אותם כי אם כתב אותם | בלא הזכרה יצא ליבו
בשטות..

M22

659 §

אמר ישמעאל ארבעה דברים שאלתי את | ר' עקיבא דבר של עצרת דבר של
ראש השנה דבר של כל חודש וחודש | דבר של ראש חודש אדר אמר לי על
כולם ששאלתי לקדושה וטהרה ישירות | בלבבך ואת יכול לעמוד בכחם.

660 §

דבר של עצרת הף הפא היזא זיהוא | ידא רם יהוא | לבבא נורא כב סביב רם 25
זיהוא | אלו כתוב בעלי הדס | בערב של עצרת בקריאת הגבר אילו ותן ההדס
בתוך פיך וימחוק.. |

661 §

. דבר של ראש השנה זה ראה לבבא | לבבא | נורא סב סביב רם זיהוא אילו כתוב |
בעלי דפנים בערב ראש השנה ובקריאת הגבר תן אותם בתוך פיו וימחוק |
אותם..

662 §

דבר של | ראש כל חודש חדש דרטבא טיניטא אלו כתוב בצפורנך | ותן 30
צפורנך בפך ומחוק אותם.

663 §

דבר של רז' אדר זיהוררך בי ואכב | | היה יתר פא רום פוריאי יכניס אור אהי 179
אהה הו זה יהו יהו יסדיר | חכמה אלו כתוב בקערת כסף ותן לתוכו יין
ומחות האותות ישנה היין ריעת | ריענות | | יהיה רוב תושבחות והודאות הללות
קדושות נוראות גבורות וישועות למ | לכינו למושיעינו לגואלינו אמן שלום
שלום. שאילה טהר עצמן | שבעת ימים והוי רוחץ בנהר שלושה פעמים ביום 5
וטהר עצמן ממאכל רע | ומיין ובשעה שאתה בא להתפלל את השם היה נותן
בפיך על גלגולו עם אותו | תהילה ואחר כך תהא מתפלל ברוך שמך אה אה יה
יה הו הו חי הא | הא

M40

659 §

אמר ישמעאל לר' עקיבא דבר של רז' | דבר של כל חדש וחדש
ורב של ראש חודש אדר אמר לו על כולם | ששאל לקדושה ולטהרה ולישירות 5
וחסידות בלבבך ואת יכול | ל | לעמוד בכוחך

660 §

דבר של עצרת. עצרת הף הפא היזא זיהוא | יד דם יהוא אלו כתב בעלי
הדס בערב עצרת ובקריאת הגבר תן | ההדס לתוך פיו וימחוק אותם 40

661 §

דבר של יה יה ראה ה ככרא נורא | סב סביב דם זיהוא אלו כתוב בעלי גפני
בערב ראש השנה | ובקריאת הגבר לפי וימחקה. 45

662 §

דבר של כל חדש זהרם דרטבא טרטי | ניטא אלו כתוב בצפורנך יתק ציפורנך 10
לתוך ומחוק אותם.

663 §

דבר | של ראש חודש אדר זיו הדרך כיויא | רכביה יתרפא זיום פיראי | יכ |
יכעס אור אהי אהה הוהה יהיה יהי יסדור וחכמה אלו כתוב | ב | בקערה של
כסף ותן לתוכו יין ומחוק האותיות ביין אל דעות ה | רוב תושבחות והודאות
הללו קדושות נוראות גבורות וישועות | למלכ' למושיע' לגואלנו אמן 15
אמן שלום. ואחר כך יתפלל | ברוך שמך אה יה יה הו הו חי הא הא. 60

מִכָּאֵל | מֵלֶאכָא רַבָּא זֶהוּא אִי־טֵרֶהוּן מִן קוֹרְסָא פֶּאֶלֶה הוּא חֻקֹּק | בִּאִילִין
מְקִלִּים לִיה בִּרְקִיעַ רֵאשׁוֹן. אַהֲא אַהֲא אַהֲא אַהֲא יֵהוּה | יֵהוּה יֵהוּה אִי אִי יָאוּ 25
יָאוּ.

§ 665
גבריאל מלאכא צדיקא בזה הוא | מקלים ברקיע שני. צבאות או או ואו אא יאו
את הוא שם | מפורש בה

סוריאליז ביה מקלים ברקיע שלישי. יהוה יהוה אל רחום | חנוך בך חייא וקיימן
הו הו או או פי פי תדיה יה אהו | אהו אהו

667§
אכתריאל ביה מקלס בריקע רביעי. או או אי הוה | הוה. [אש] אדיה אשר 30
אדיה כאח הוא שמי מפרשא בה מאנן | יתב בכורסיה יקרא אחי אדי כל
סבם. כד מראות נאות או | היה הי הו או יאו הוא בה.

§ 668 [ב](ר)פאל ביה מקלט ברקיע חמשי. | יאו הו יא יאו הו הו הו מאהו מאהו
יאהו יאהו. יאו או אווא | ואו יאיו

§669 ברדייל ביה מקלס ברק' ששי. ארוגי האדונים אל אלהי | שדי צבאות אה אה 35
אה או או אה ביה ביה הג הג הוד הו הו | יהו יהו הו הא יהו הא.

§ 670 יומאל מלאכא ביה מקלס ברק' שבי(עי). | . ועשן עצמך ובגדיך מר ולבונה ופחה ובכל מקום שתרצה את' / את' מתפלל ואת' ושמע בין ביום בין בלילה בין בים בין / ב' | ביבשה בכל שתוכיר בטהרה ושמור עצמך מכל רע שהוא | שם 40
המפרשה

§ 671 (344) אר' עקיבא ארבע' היינו | שנכנסנו לפרס. אחד הציץ ונפגע ואחד הציץ וקצץ את || הטיטות. ואני נכנסתי בשלום ויצאתי בשלום לא מפני שאני גדול | מחבירי ^באלא מפני | גרמו לי לקיים המשנה ששנו חכמים מעשין | יקריבן ומעשין ירחוקן

§ 672 (345) ואילו הן שוכנוסו לפרדס שמעון בן עזאי ושמעון בן זומא אלישע בן אביהו ור' עקיבא בן יוסף. אמ' להם ר' עקיבא. הוזהרו כשאתם מגיעים אצל אבני שיש 5 שטור אל האמרו מים מים משום ש' דובר שקרים לא יכון לנגד עיניו. בן עזאי הציץ ומה עליו הכתור או' יק' ב'עני יהיה המותה' לחסידיו וגור. בן זומא הציץ ונפגע. עליו הכתור או' דבש מצאת' אכול דייד פן תשבע וגו'. אלישע בן אביהו 10 קצץ את הנטיעות' עליו הכתור או' אל תתן פיד' וגו'. אמרו כשירד אלישע [בן] למטטרון ראה למטטרון שנתנו לו רשות ש' אחת ביום לישב ולכתוב זכיות של ישראל. אמ' שור חכמי'. למעלה אין עמידה ואין שיש' לא קנאה ולא תחרות ולא עורף ולא עניו. הרהר שמא שתי רשויו' יש בשמים. מיד הוציא 15 למטטרון לחוץ ספרגוד ותכיהו שיש' פוליס' אש. ונתנו רשות למטטרון לשרוף זכיות אלישע. יצתה' [בת קול]. ואמרו שובו בנים שובכם חוץ מאחר. ר' עקיב' [עלה בשלום וירד בשלום. עליו הכתור או'] {משכניו אחרך גרועה' הבאי' המלך חזרני וגו'.

מִיכָאֵל מְלַאכָּא רְבָא דְהוּא | אֲסֶרְהוֹן מִן כְּרִיסְיָה דְאַלְהָא הוּא חֻקֵּךְ בְּאַלְיָן מְקַלֵּם לָהּ | אַהָּא אַהָּא אַהָּא ג' יְהוֹה אִי אִי אוּ אוּ יְאוּ.

§ 665. גבריאֵל. | מלאכא צדיקא בדה הוא מקלס ברקיע שיני. צבאות | או או יאו אא או
 יאו יאו הא אה הו שם המפורש | בדה

§ 666 סודיאל מקלס ברקיע שלישי. יי יהוה אל רחום | וחנן בן חייה וקיימה הו' או ג'. פו ג'. פי ג'. יה ג'. | אהו אהו בה

§ 667 אכתריאל מקלס ברקיע רביעי. | או אי אי הוה הוה אהיה אשר אהיה באת
הוא | שמה מפרשא בה מטטרוך יתג בכורס'ן | יקרה. | מאז אהי פלמכס כך
מראות אות או או הי | הי הו הי אי יאו היא בה

§ 668 רפאל מקלס ברקיע | חמישי. יא או הויא יאוו ד' הו הו מאהו יאהו | אהו 25 יא(א)ו אי אא אווא ואו יא א.

בְּדִיאל מַקְלָס בְּרֻקֵּעַ || שִׁישִׁי אֲדוֹנֵי אֲדוֹנִיאל אֱלִים שְׂדֵי צְבָאוֹת אֶה ג' | או ג'. 68

670g
 יומאל מלאכא מקלס ברקע שבעי. ועשן עצמך | ובגדיך מור ולבונה ופרח
 לבן ובכל מקום שתרצה | אתה מתפלל ונשמע בין ביום ובין בלילה בין בים 5
 ובין | ברישה בכל עת שתזכיר בטוהרה ושמור עצמך מכל | רע שלא יזיקך שהוא
 שם המפורש...

N8128

671§
 אֲדָרָה עֵקֶב אֲרֵבֶּעָה | וְנִכְסֹוּ | הֵייוּ שׁוֹכְסֵוּ לִפְרֶדֶס | אֶחָד הָצִיץ וּפָנֵעַ וְאֶחָד מִמֶּנּוּ
 הָצִיץ וּמָת. אֶחָד הָצִיץ | וְקִצִּץ אֶת הַנְּשִׁירֹת וְאֵינִי נִכְסְתִי בְּשִׁלּוֹם וְיִצְאֵתִי בְּשִׁלּוֹם | 10
 מִפְּנֵי מָה נִכְסְתִי בְּשִׁלּוֹם וְיִצְאֵתִי בְּשִׁלּוֹם לֹא מִפְּנֵי שְׂאֵי גִדּוֹל | מִמְּהִירֵי אֵלָא
 גִּרְמוֹ לִי לֵקִים אֶת הַמִּשְׁנָה שֶׁשֶּׁנּוּ חֻכְמָא בְּמִשְׁנָתָהּ | מַעֲשֵׂי יִקְרְבוּ וּמַעֲשֵׂי
 רִחְמוֹ..

672§ ואילו הן שנכנסו לפדרס' | בן עזאי | בן זומא ואחר ור' עקיבא. בן זומא הציץ
ומת. עליו | הכת' | אומ' | יקר בעיני יי' המהות לחסידיו. בן עזאי' | הציץ | ונפגע
עליו הכת' | אומ' | דבש מצאת אכול דרך. אחר הציץ | וקיפץ | הנשיעות. עליו הכת'
אומ' | את תתן את פת חלוצי ארץ. בשרך. ור' עקיב' | נכנס בשלום ויצא בשלום
עליו הכת' | אומ' | משכני אחרך גורא.

664 §

מיכאל מלאכא רבדן דהוא אסרהון מן כורסא דאלהא הוא חקוק באילין |
מיכאל מקלס ל(?)ה אהא אהא אהא שלשה יהוי אי או יאו

665 §

מלאכא | גבריאל קרישה צדיקא בה הוא הוא מקלס ברקיע אל הו הו חי אה 10
יהו | יהו הו אלהיאל יואל בה הוא מקלס ברקיע שני צבאות או או וואו או |
יאו הא מה הו שם מפורש בה

666 §

טוריאל מקלס ברקיע שלישי יהוה | אל רחום וחנן כן שמך חייא וקיימא
הוג מו ג פי ג פי ג יהג אהו אהו בה |

667 §

אכתיאל מקלס. ברקיע רביעי אואו אי אי הוה הוה אהיה אשר אהיה | ב' את 15
הוא שמא מפרשא בה מטטרון יתיב בטרסי יקרא אהי אהי למכסא | מר מראית
ואות או או הי הו הו הי או יאו הי בה

668 §

רפאיל משמש. | ברקיע חמישי יא יאו הי יא יאו הו יד' הו הו מאהו יאהו יאו
איאא | וא וואא וואא

669 §

בוריאל מקלס ברקיע שישי אדני אדוניאל אלהים שרי צבאות | אה ג או ג וואו 20
בה בה הג הג הוד הי הו והו ההו ההו הו הא יהו | האבה

670 §

יומאל מקלס ברקיע שביעי ועשן עצמך ובגדיך מור ולבונה | ופרח לבן ובכל
שתרצה אתה מתפלל ונשמע בין ביום ובין בלילה בין בים | ובין ביבשה בכל
עת שתזכור בטהרה ושמור עצמך מכל רע שלא יזיקך | שהוא שם המפורש
סליק סליק

664 §

מיכאל מלאכא רבא ד' | דהוה אה דהו כרוסיי דאלתא הוא חקוק באילין מקלס
לה אהא | אהא ג' יהוד אי אי או יאו.

665 §

גבריאל מלאכא צדיקיא בהוירא מקלס | ברקיע שני צבאות או או יאו או או הוה
הוה אהיה אשר אהיה | באת הוא שמא מפרשא הוה שמה בה מטטרון יתג 20
בכורסיה | יקרא אהי אהי כל כל מכס מראות אות או או הי אי יאו הי | בה.

666 §

667 §

668 §

רפאיל מקלס ברקיע חמישי. יאו יאו הו וואו הו הו מאהו | 'מאהו' יאהו אהו
יאו אי אא אואו וואו יאהו

669 §

בוריאל מקלס ברקיע הששי | אדוני אדוני אל אל אלהים שרי צבאות אה ג' או 25
ג' בה בה הג הג | הוד השא הו הו הו הא יהוה הא בה.

670 §

יומאל מלאכא מקלס | ברקיע שביעי יעשן עצמך ובגדיך מור ולבונה ופרח
לבן ובכל מקום | טהור שתראה תתפלל ונשמע בין ביום ובין בלילה. בין בים 30
בין | ביבשה בכל עת שתזכור בטהרה ושמור עצמך מכל רע שלא | יזיקך שהוא
שם המפורש.

671 §

אמר רבי עקיבה היינו ד' | שנכנסו לפרדס וכו'. 30

672 §

673 §

674 §

346 ← 673 §

346+ 673§

ממבואי ביתי וכשהגעתי | אל הפרגוד יצאו מלאכי חבלה לחבלי או' להם 20
הק'ב'ה הניחו | לזון זה ראוי להסתכל בו.

(348) 674§

באות' שע' עליתי למרכבה יצת' בת | קול וכו'.

675§

10 אֲדָרְשִׁמְעֵאל אֲשֶׁרִי אָדָם שִׁיגְמֹר רַו זֶה מִשְׁחֵרִית | לִשְׁחֵרִית קֹנֵה הָעוֹלָם וְהָעוֹלָם
הָבָא וְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים חֹזֵק | לְהַקְבִּיל תְּשׁוּבָה פָּנֵי שְׂכִינָה לַעֲתִיד לֵאמֹר. זֶה הוּא.
גְּמוּר | בִּלְבָבְךָ וּבְכָל נֶפֶשְׁךָ וּבְכָל מַאֲדִיךְ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ פִּיךָ שְׁמוֹר מְכַל עֵץ קֶדֶשׁ |
עֲצֻמָּךְ מְכַל חֵטָא. וּמְכַל אֲשָׁמָה וּמְכַל עוֹן. וְאוֹנוֹ עֲצֻמָּךְ בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָ | וּבְכָל
רֵגַע וּבְכָל עֲוֹנָה תִּתְקַדֵּשׁ תִּשְׁתַּבַּח לַעֲדָה יִהְיֶה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ | מַלְכֵי הַמַּלְכִּים.
15 בְּרוּךְ הוּא לֵעַד כָּסֵא רַם אֲתָה שׁוֹכֵן בְּחִדְרֵי מְרוֹם הֵיכָל | לְאוֹהֵי כִי אֵת גְּלִיתִי רִים
וְרִזִּי רִים. סִתְרִים וְסִתְרֵי סִתְרִים.

676 §

30 אַתָּה | גִּלְתִּי מִשֶּׁשׁה וּמִשֶּׁשׁה לַיהוֹשֻׁעַ וּלְיֹהֹשֻׁעַ לִקְנִים חֻקִּים לְנִינְיָאִים | וְנִינְיָאִים
20 לְחִסְדִּים וְחִסְדִּי לִירֵאִי שָׁמַיִם וִירֵאִי שָׁמַיִם לְאַנְשֵׁי | כִּסֶּט הַגְּדוּלָּה וּמֵאֲשֵׁי
כִּסֶּט הַגְּדוּלָּה גָּלוּ כָּל יִשְׂרָאֵל וְהִיוּ שֹׂטָר | עוֹשִׂים בָּהֶם אֵת הַתּוֹרָה וּמֵרִבִּים
אֵת הַתַּלְמוּד וּמוֹכִירִים | לְפָנֶיךָ כֵּן שֹׂטָר לְבָדּוּ מִקִּיָּם הַתּוֹרָה וּמֵהַנֶּחֱךָ
35 חֻקִּים | וּמֵחֻקִּים וּמוֹמֵרֵי חַיִּי וְעוֹדֵי צוּרֵי סִתְרִים אֲנוֹתִיךָ סִתְרִי |
25 זַעֲפֻרִית מֶלֶךְ הַפְּנִים הַרְוֹאֵל גָּדוֹל עַל הַכֹּל וּשְׁקֻדָּהּוּיָהּ אֶלְךָ | אֶלְפִי אֶלְפִים
וְרִיבֵי רִבּוֹת עוֹמְדִים וּמִשְׁרָתִים לְפָנֶיךָ כִּסָּא הַכְּבוֹד | וּמִכְתִּירִים שֶׁמֶךְ וְאִי
אֶתְיִיגֶךָ (שֶׁלֹּא) הֵגַט טוֹוֹג אִי־שִׁקְרִיבִי בְּרִיךְ | שִׁבַּח שֶׁמֶךְ וְשִׁירַת עוֹדֶךָ וְכֹכֶךָ
40 זַעֲלֹם וְלַעֲלָמִי עוֹלָמִים שִׁבַּח שֶׁמֶךְ | סִתְרִי יִתְּלוּ וְשַׁעֲרֵי בֵּיתִי וּבִשְׁרֵת
זֹכְרֶךָ סִתְרִי סִתְרִים || יִתְּלוּ וְשַׁעֲרֵי בֵּיתִי יִתְּלוּ וְשַׁעֲרֵי לְפָנֶיךָ בִּירוֹת שִׁמְרֶךָ
40 וְאַרְצִי | בְּרֹא' אֵת חֹכֶם (כָּל) הָרִזִּים וְאֶדְוֹן כָּל הַסִּתְרִים.

676§

אתה גילית להמשה ומשה [משה] ליהושע ויהושע לקינים וחגי' | לנביאים
נביא' לחסידים וחסיד' ליראי השם ויראי השם' | לאנשי כנסת הגדולה ואנשי
כנסת הגדולה גילו לכל ישראל והיו' בני ישראל עושים בהן את התורה ומרבים בהן
את התלמוד ומזכירין' | לפניך כל סתר וסתר לבדו ומקיימין התוהוין ומתנהגין
חכמ' | ומתחכמים וממזרים כל ריו ריו צורם צורם סתרים' | אותיבכר סתרים.
ועפ"טרה בהן הפנים הדוריאלי' | גדול על כל חכמה ושקדחיה אלף אלפי
אלפים ורבי רבבות' | עומדין ומשמתין לפני כסא כבוד ומזכירין שמך ואי
אכתיר [ג] יור הגה הגה טו וז איסקרטיה בריך שבח ישמך' ושירת' עונך' וזכרך'
ולעולמי עולמים בשבח שמך סתר חכמה' | יתגלו. ובשירת זכרך סתרי סתרים
ושערי בינה' | יפתחו ויודו לפניך בריות שמים וארץ. ב' א' חכם' הרוים ואדון
כל המעלה.

6

677 §
אִרְיִשְׁמַעֲלָל בֶּן שֹׁלֵשׁ עָשָׂרָה שָׁנָה
הָיִיתִי רֹאשׁ ר' נַחֲוֵינְיָא בֶּן הַקָּנָא
רַבִּי בִּסְיוֹנָה דְּגֹל / וְכַצ' / וְכַצֵּר
40 [תָּ]דֹל וְכִסְכֵּנָה דְּגֹלָה מִקְרָא
שְׁהִייתִי קוֹרָא בֵּה הַיּוֹם | הָיִיתִי
שׂוֹכֵה לְמַחֵר מֵה עֲשִׂיתִי כִּיּוֹן
שְׂרַאיתִי שָׁאֵין תְּחוּרָה | עוֹמֶדֶת
בְּלִבִּי חֲפֹסֶתִי לְעַצְמִי וּמוֹעֶדֶת
עַצְמִי וּפְשִׁי מֵאֲכִילָה | וּשְׁתִּייה
45 וְרַחֲצִיָּה וְסִיכָה וְעֵינֵי עַצְמִי
מִתְשַׁמֵּשׁ הַמָּטָה וְלֹא | דְּבִרְתִּי וְלֹא
שְׁחָקִי וְלֹא יֵצֵא מִפִּי דְּבֵר מִכָּל
זֶמֶר וְעִיר

677 §

20 אֲרִי יִשְׁמַע' בֶּן שֹׁלֵל | עֶשְׂרֵה שָׁנָה
רָאָה ר' חֲנִינְיָא בֶּן הֲקֵנָה רַבִּי בִצְרַיָּה
גָּדוֹל בְּסוּגִיָּה גָּדוֹל וּבִסְכָּנָה גָּדוֹלָה.
מִקְרָא [שָׁז?] וְשִׁינִי קוֹרֵא הַיּוֹם
לַיָּמִים הָיִיתִי מִשְׁכָּח. וּמִשְׁנֵה
שְׁהִינִי | שְׁנֵה הַיּוֹם לִמְחֹר הָיִיתִי
מִשְׁכָּחוֹ הַיּוֹם מְעִיָּה כִּיּוֹן שְׂרָאִי |
אֲשָׁךְ תְּהוּהָה מִתְּקִימָתָא בִּי תַפְסִית
לְעִצְמִי וּמוֹנֵתִי אִתִּי | עִצְמִי וּנְפְשִׁי
מֵאֲכִילָהּ וּשְׁתִּיָּה מִרְחִיצָהּ וּסִיכָה
וְעוֹיְנִיתִי | מִלָּא מִתְּשַׁמֵּשׁ הַמִּיטָה.
25 וְיָצָא רִיעֲנִיתִי לְלֵא מִשְׁחָתִי וְלֵא
וְלֵא מִפִּי דְּרַבִּי מַכְלָם זְמוּר וְשִׁירִי

M40

O1531

N8128

M22

278 → 677 §

כִּה אָמַר יִשְׁמַעֲלָל בֶּן שֶׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה
שָׁנָה רָאָה אוֹתוֹ ר' נְחוּמָא | בֶּן הִקְנָה
סִיגוֹן וּבְצֶרֶךְ גְּדוֹל וּבְסִכְנָה
גְּדוּלָּה מִקְרָא | שְׁהִייתִי קוֹר' ?
הַיּוֹם לַיְמִים הָיְתָה מִשְׁכַּח וּמוֹשָׁה
שְׁהִייתִי שׁוֹנָה הַיּוֹם לַיְמִים הָיְתָה
מִשְׁכַּח וְתַלְמוּד(ו) | עוֹד שְׁהִייתִי
שׁוֹנָה הַיּוֹם לַיְמִים הָיְתָה מִשְׁכַּח מִה
עֲשִׂיתִי כִּיּוֹן שְׂרָאִיתִי שְׁאֵין תְּהוֹרָה
עוֹמֶדֶת | בִּלְ תַּפְשִׁיתִי לַעֲצָמִי וּמוֹעֲתִי
אֶת עֲצָמִי וּנְפֹשִׁי מֵאֲכִילָהּ וּמוֹעֲתִי
וְרִחִיצָהּ וּסִיכָה וְעִינֵיטִי עֲצָמִי |
וְתַשְׁמֵשׁ שְׁמִי(*) טַה וְלֹא רִינּוּתִי
וְלֹא שְׁחָתִי וְלֹא יֵצֵא מִפִּי דִּבְר
מִכָּל זֶר וּשְׂרִיר

6788

678 § מִד עֲמַד עַל ר' נְחוֹנְיָא בֶן הַקֵּהָדָ' וּלְקַחְתִּי מִבֵּית אֲבִי הוֹכִסִּי | לְלַשְׁכַּת הַגִּזְיֹת הוֹשְׁבֵעֵינִי בַּחֲתוּם גָּדוֹל שֶׁשָׁלוּ לְלוּבְרִיאל ה' אֱלֹדֵי יִשְׂרָאֵל | וְהוּא מִסְטָרָן ה' אֱלֹדֵי הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ אֱלֹדֵי הַיָּם וְאֱלֹדֵי הַיַּבֶּשֶׁה | מִדָּה סוּדָה שֶׁל חוּרָה וְיִמִּיד הָאֵרֶץ לִבְבִּי בִשְׁעָרֵי חוּמָרָה וְצִפּוֹ וְלִגְלִי | ע' [עֶשְׂרִי]

6788

678 §
מִד עַמְדַּתִּי עָלַי ר' נְחוּנְיָא || בן 869
הִקְהָה רַבִּי וּלְקַחְתִּי מִבֵּית אֲבִי
וְהוֹכִסְתִּי לִלְשֹׁכָה | הַגְזִית
וְהַשְׁבִּיעֵנִי בַּחֲוֹתָם גְּדוֹל שֵׁשׁ
לְבוּדֵי־אֵל | אֱלֹהֵי | יִשְׂרָאֵל וְהוּ
מִטְטָרֵן יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְהוּ
מִטְטָרֵן || אֱלֹהֵי | הַשָּׁמַיִם וְאַרְץ
אֱלֹהֵי הַיָּם וְאֱלֹהֵי יַבְשָׁה וְגִילָה וְרֵץ
מִדָּה | וּסְפָדָה שֶׁנֶּחֱזַק מִדָּה הָאֵרֶץ 5

788

678 §
 מיד | עומד עלי ר' נתנאי | בן הקנ' 55
 רבי ולקחני מבית אבי והכניסני |
 בלשכת הגויות. והשביעני בחותם
 גדול שיש לזבודיאל יהוה | אלהי
 ישראל וזה מטטרון יהוה אלהי
 {השמים} ישראל ??? מטטרון |
 יהוה אלהי השמים והארץ אלהי 60
 הים ואחלי היבשה. וגילה | לי מבי
 מידה מל חזרה מיד הארץ לרבי

675§

- 10 אמר ר' ישמעאל אשרי אדם שיגמר //הרזו|| הרזו הזה משחרית לשחרית קונה
העולם הזה והעולם הבא ועולמים | וזכה להקביל פני שכינה לעתיד וזהו גמור
בכל לבבך ובכל נפשך /וב| ובכל מאריך לעשות רצוני פיד שמור מכל עון
קדש עצמך מכל חטא | ועון ואשמה ואני עתיד בכל עת ובכל שעה ובכל עונה
תתקדש /ת| תשתבח תתנשא לעד ה' אלדי ישראל מ'מ המלכ' ב'ה כי על כסא
15 רם |ונשא אתה שוכן בחדרי מרום היכל גאווה כי אתה גלית רז' ורז' /ר| רזים
סתר' וסתר' סתר'

676§

- 20 אתה גלית למשה ומשה ליהושע ויהושע | לזקני וזקני לנביאי ונביאי'
לחסידך וחסידך ליראי ה' ויראי ה' /לא| לאנשי כנסת הגדולה ואנשי כנסת
הגדולה גילו לכל ישראל והיו בני י' |ישראל עושי' בהם את התורה ומרכי'
10 בהם את התלמוד ומזכירין | לפניך כל סתר וסתר לבדו ומקימין והגון
ומתנהגין ומתחכמים | ומזמר' רז' רז' עוזי רז' נורי סתר' או נתיכך סתר'
ועפטר' | מלך הפני' הדוריא אל גדול על כל החכמי' ושקר הווה אלף
25 אלפי' /א| אלפי' וריבי רבבות עומד' ומשרת' לפני כסא כבודך ומזכירין /ש|
שמך ואם אכתי אכתי גץ נורי הגג וגו' עוזי רז' איסקרטיה | ברוך שבח שמך
ושירת עונך וזכרך לעלם ולעולמי עולמי' בשבח | שמך סתר' חכמה יתגלו
ובשירת זכרך סתר' סתר' ושערי בינה | יפתחו וידו לפניך בריות שמים וארץ
ב'א' חכם הרז' ואדון כל /ה| הסתרים.

30

D436

B238

V228

35

677§ → 278

יכ'ז' תוספת אמ' ר' ישמעאל בן |
שלש עשרה שנה ראה אותי ר'
נחונייה בן הקנה בסיוף וצער
גדול ובסכנה גדולה מקרא
שהייתי קורא | היום הייתי שוכח
למחר ומשנה שהייתי שונה היום
למחר הייתי שוכח מה עשיתי כיון
שראיתי שאין התורה | עומדת בי
תפשתי לעצמי ומנעתי את עצמי
ונפשי מאכילה ושתייה ורחיצה
וסיכה ועיניתי את עצמי |
מתשמיש המטה ולא רינתי ולא
שיחקתי ולא יצא מפי דבר מכל
זמר ושיר.

677§ → 308

אמר ר' ישמעאל | שלש שנים היה
רואה אותי ר' נחונייה בן הקנה
בצער גדול | ובסיוף גדול מקרא
40 שהייתי קורא ושונה היום |ו|למחר
הייתי | משכח אותם וכיון שראיתי
שאין תלמודי מתקיים בידי |
עמדתי ותפשתי עצמי מאכילה
ושתייה ומרחיצה וסיכה |
45 ומתשמיש המטה ולא יצא מפי כל
דבר זמר ושיר.

50

678§ → 279

מיד עמד ר' נחונייה בן | הקנה רבי
ולקחני מבית אבי והכניסני
ללשכת הגזית והשביעני בחותם
גדול ובשבועה גדולה שיש
לזכוריא | יי' אלהי ישראל וזהו
מיטטרון יי' אלהי ישראל אלהי
השמים ואלהי הארץ אלהי
האלהים אלהי הים ואלהי היבשה
וגילה | מידה |זרה| שלתורה ומיד

678§ → 309

אמר | ר' ישמעאל מיד תפש אותי
ר' נחונייה בן הקנה ולקחני | מבית
אבי והכניסני ללשכת הגזית
55 הכשביעני בחותם גדול | בשבועה
גדולה בשם יד נקוף יד נקוי יד
הירץ יד צוקן | בחותם גדול שלו
בזכוריא |ה| באכתריאל |ה|
60 בשמים | ובארץ. וכיון ששמעתי
הרז הזה הגדול |תגדול| הזה

N8128

O1531

M40

M22

ושערי המזרח והאירן | גלגלי עיני
במעמקות ונתיבות תורה ושוב
לא נשתכח מפי | דבר כל מה
ששמעו אנני מפי רבי ומפי
התלמידים ובנתיבות | תורה
שעשיתי בהן | לאמתן שוב לא
הייתי שוכחן.

לכבי בשערי מזרח | המזרח | וצפו |
גלגלי עיני במעמקות ובנתיבות
תורה ושוב לא | נשתכח |
מפי דבר מכל מה ששמעתי
באנני מפי ר' | מפי התלמידים
ובנתיבות תורה | ש | יתי | בהן
לאמתן | שוב לא הייתי משכח
אותו..

ענינו במעמקות ובנתיבות תורה
שעשיתי בהן | לאמתן שוב | לא היו 30
משכח אותן.

679§ 10

א'ר | ישמעאל אם לא עשיתי
תורה כלום רב | המדה הזאת
אשר | קבעתי | מ | כהם | בישראל
כנגד כל התורה כולה כדי שירבו
כל התורה | כולה שלא ביגיעה.

679§
א'ר | ישמע' אם לא | עשיתי תורה 10
כלום רב | לי המידה זו שקבעתי
בהן | בישראל | כנגד כל התורה כולה
כדי שירבו את התורה | שלא
ביגיעה.

679§
א'ר | אם לא עשיתי תורה רב לי
המדה | | | | |
כנגד כל התורה כולה כדי שירבו
את התורה | כולה שלא ביגיעה

20

N8128

O1531

680§

א'ר | ישמעאל כיון ששמעו אנני רז גדול | זה נשת' העולם עלי לטהרה והיה לבי
כשכבתי לעולם | חוש | יום ויום דומה עלי נפשי כשעמדתי לפני כסא הכבוד.

680§
א'ר | כששמעו אנני רז גדול זה | נשתנה | העולם | עלי לטהרה והיה לבי כשכבתי
לעולם | | | | |
לעולם | | | | |
הכבוד.

25

681§

א'ר | ישמעאל אמ' לי ר' עקיבא בן גאים חזור אצל ר' נחוניא בן הקני' וישאל
את רבך ויגיד ויאמר ויפרש לך הפרשה מדה זו היאך | משתמש בה והיך
משביעין בה שמא תטעה ותשמש שלא | כהלכה ותעשה שלא כהוגן ויפגעו בך
כדבר פלוני ואלמוני | שפגעו בהן ושרת מדורתן בקרבן להיות באים על
ששמעו | שלא כהוגן וכשבקשתי את השאלה הזאת מלפני ר' נחוניא | בן הקנה.
וכי אמר לי תלמידי מה שאמר ר' עקיב' ובהקפי' | אני אומ' אלי אולי ברית
שהותר כרותה לאהרן וחמורה | שיצאת' ממנ' | כבר פגעוך ואבדוך מן העולם.
אלא חזור | והשב תשובה לבעליה ואמר לו למשרתים משביעין אותם | בלמלכם
ולעבד | משביעים אותו ברבו. כשחזר והשיב תשוב' | לבעליה מה עשה פיו
הוציא שמות ואצבעות ידיו סופרים | עד שיספור מאה ואחד עשר פעמים
וקבל המשת' | | | | |
שיספור מאה ואחד עשר פעמים. ולא יפחות מן השמות | ולא יוסיף עליהם ואם
הוסיף עליהם דמו בראשו.

681§
א'ר | ישמע' אמ' לי ר' עקיב'. בן | גאים | לך חזור אצל ר' נחוניא בן הקנה רבך
ושאל | את רבך ויגיד ויאמר ויפרש לך הפרשת מידה זו | היך משתמש בה והיך
משביעין בה שמא תטעה | ותשמש שלא כהלכה ותעשה שלא כהוגן ויפגעו | בך
כדבר פל' אלמוני שפגעו בהן ושרת מדירתן | בקרבן להיות כמים על ששמעו
שלא כהלכה | ועשו שלא כהוגן. וכשבקשתי את השאלה | הזאת מלפני ר' נחוניא
בן הקנה רבי. אמ' לי תלמידי | מה שאמ' לך ר' עקיב' פי אומר. אילולי ברית |
שהיתה כרותה לאהרן וחמורה | שיצאתם ממנה | | | | |
אלא חזור והשב תשובה | לבעליה ואמור לו למשרתים משביעין אותם במלכם
ולעבד | משביעין אותו ברבו. כשחזר והשיב תשובה לבעליה | מה עשה פיו
הוציא שמות ואצבעות ידיו סופרים | עד | עד שיספור מאה ואחד | א | עשר
פעמים וכן כל המשתמש | במדה זו פיו יוציא שמות ואצבעות ידיו סופרים עד
שיספור | מאה ואחד עשר פעמ' לא יפחות מן השמות ולא יוסיף עליהן. | אכר |
ואם פחת מן השמות או הוסיף דמו בראשו.. |

682§

א'ר | ישמעאל כל תלמיד חכם שהוא יודע ר' | גדול זה כיצד | יעשה. כשהוא
ישן על מטתו ערבית יקרא שמע ובבקר באשמורת | ראשונה ובתשע שעות ביום
ובלילה יעמוד על מטתו וירחץ פעמי' | ידיו ורגליו במים ויסוכם בשמן ויניח
תפילין ויעמוד ויתפלל לפני | מטתו וכשיגמור תפילתו יחזור וישב על מטתו
ויאמר ויפרש וישביע' | ויזכיר ויגזור ויקיים בשזחזיה והזכר יהיה מן מה
שהוא נק' | שמות על שם מטתו. מרגיאל זה מטתו. סגיריה זה מטתו. |
סגיריה זה מטתו. פוקך זה מטתו. אטמון זה מטתו. | ססגונדיה זה
מטתו. סרגון זה מטתו. סגנזיה זה מטתו. | ועפטריה זה מטתו. וזוכה
יה זה מטתו. זבואל זה | מטתו. וקרא זה אל זה ואמר ק'ק' יהיה צבאות
מלא כל הארץ | כבודו. ויגזור עליהם גזירות.

682§
א'ר | ישמע' כל תלמיד חכם שהוא יודע רז הגדול | הזה וישן על מטתו ערבית
וקורא את שמע ובבקר באשורת | באשמרת א' ובט' שעות בכל יום ובלילה
יעמד על מטתו | וירחץ פעמ' ידיו ורגליו במים ויסוך אותן בשמן | ויניח
תפילין ויעמד ויתפלל לפני מיטתו ולכשיגמור | תפילתו יחזור וישב על מטתו
ויאמר ויפרש וישביע' | ויזכיר ויגזור ויקיים שקדחזיה זה בד ית מה שהוא
נקרא שמות על שם מטתו מרגיאל זה מטתו. | טגריאל זה מטתו. ויניח
גפעיאל זה מטתו. גוזחאל זה מטתו. | עזיה זה מטתו. | | | | |
מטתו. ססגנדיה | זה מטט' | סוריאה זה מטט'. זרוריאל זה מטט'. פסקין | זה
מטט'. אטמון זה מטט'. סגרון זה מטט'. סגנדיה | זה מטט'. זעפונדיה זה מטט'.
זבואל זה מטטו. וקרא זה אל זה ואמר ק'ק' | גזירות.. |

683§ 55

א'ר | ישמעאל באיו מידה | משתמש בדבר זה. באימה ביראה בטהרה ובטבילה
בשירות | בפרישות בענוה ביראה חטא.

683§
א'ר | ישמע' באיזה מידה ישתמש אדם בדבר זה | באימה ביראה בט(ה)רה
בטהרה | בטבילות בשירות בפרישות | בענוה ביראת חטא.. |

684§

א'ר | ישמעאל יצום אדם ארבעי | יום כאחת ויאכל לחם שהוא עושה בידיו
וישתה מים שממלא מידיו | ולא יאכל בשר ולא ישת' יין ולא יטעום כל מאן
דהוא ואם יראה קרי | יחזור למדתו הראשונה.

684§
א'ר | ישמע' יצום אדם ארבעים יום כאחת ויאכל | לחם שהוא עושה בידו
וישתה מים שהוא ממלא | בידו ולא יאכל בשר ולא ישתה יין ולא יטעום כל
מיני ירק ואם יראה קרי | יחזור למידתו הראשונה. |

האיר לבבי בשערי מזבח וצפו עיני במעמקות ובנתיבות תורה ושוב לא | [ל]שתכח מפני דבר כל מה ששמעו אזני מפני ר' ומפי התלמוד ומנתיבות התורה שעשיתי בהם לאמיתן | שוב לא הייתי משכח לעולם אותן.

האירו עיני וכל | מה ששמעתי מקרא משנה וכל דבר לא הייתי משכח | אותם עוד ונתחדש העולם יעלי' בטוהר והיה כאילו באתי | מעולם חדש.

280 → 679 §

אמר ר' ישמעאל אם לא עשיתי תורה כלום רב לי המדה הזו | שקבעתי בישראל כנגד כל התורה כולה כדי שירבו התורה שלא ביגיעה. עד כאן תוספת.

M40

680 §

אמר כיון ששמעתי נשתנה העולם עלי לטהרה | והיה לבי כשבאתי לעולם חדש ובכל יום ויום דומה עלי נפשי כשעמד(תי) | לפני כסא הכבוד.

681 §

- ארי' אל ר' עקיבה בן גאים לך חזור אצל ר' | נחוניא בן הקנה ושאל את רבך 5
ויגיד ויאמר לך ויפרש הפרשת | מדה זו היך משתמש בה והיך משביעין בה 30
שמה תנועה יה | ותשתמש שלא כהלכה ותעשה שלא כהוגן ויפגעו כך בדבר פלוני | אלמוני שפגעו בהן ושרת מדירתן לקרבן להיות חכמי' על ששמעו | שלא כהלכה ועשו שלא כהוגן וכשבקשתי השאלה הזאת מלפני ר' | נחוניא בן הקנה 10
רבי אמר לו תלמידי מה שאל ר' עקיבה ומפי | א' | אומר' אילולי ברית שהיה כתובה לאהרן וחמורה שיצאתם | מ' | ממנה כבר פגעוך ואבדוך מן העולם אלא 35
חזור והשב תשובה | לבעלי' ואמ' לו | [ל] למשרתי' משביעי' אותם במלכם ולעבד משביעי' | אותו בדבור כשחזר והשיב תשובה לבעלי' מה עשה פיו הוצא 40
ש' | שמו ואצבעותי' עד שיספור ק"א' סופרי' פעמי' וכן כל המשתמש | ב' | במדה הזו פיו פיו יוצא שמות ואצבעות ידי סופרי' עד שיספור | ק"א' פעמי' לא יפחות מן השמות ולא יוסיף עליהם ואם פחת מהם | או הוסיף עליה' דמו בראשו.

682 §

- ארי' כל תלמיד חכם שידע | רז הגדול הזה וישן על מטתו ערבית וקורא את שמע ובבקר | ב' | באשמורת א' בט' שעות בכל יום ובלילה יעמוד על מטתו 20
וירחץ | פעמי' ידיו ורגליו במים ויסוך אותו בשמן ויניח תפילין ויעמוד | ויתפלל לפני מטתו וכשיגמור תפלתו יחזור וישב על מטתו ויאמר | ויפרש וישביע ויוכיר ויגזור וקיים. שקד הויה. זהובד. יהיה מה | שהוא וקרא שמו על שם מטטרון. מרגיואל זה מטטרון. נוגריאל | זה מטטרון. נפעואל זה מטטרון. 25
גוזיאל זה מטטרון. עזייה | זה מטטרון. גכוניה זה מטטרון. ססגריה זה מטטרון. סוריאל | זה מטטרון. זוריאל זה מטטרון. הפרקן זה מטטרון. 50
אטמון | זה מטטרון. סנון זה מטטרון. כנגדיה זה מטטרון. זעפטריה | זה מטטרון. זהובריה זה מטטרון. זבדיאל זה מטטרון. וקרא זה | אל זה ואמר ק'ק'ק' גזירות.

683 §

- אמר ר' ישמעאל באיזו מדה // ישתמש | ישתמש אדם בדבר זה באימה ביראה 111 א
בטהרה בטבילות בפרישות | בעונה ביראת חטא.

684 §

- אמר ר' ישמעאל יצום אדם מ' יום | כאחד ויאכל לחם שהוא עושה וישתה מים שהוא ממלא בידיו | ולא יאכל בשר ולא ישתה יין ולא יטעום כל מיני ירק ואם יראה | קרי יחזור למדתו הראשון.

6858

א"י. ישמע כל הברר הזה ירד ר' עקיב' לדרוש | במרכבה ואמ' אם חפץ
ובדומיו יי' אלהי ישר' מלך | מלכי המלכים יי' מלך שהוא מתוך שמות
שמותיו מורש וחלל שנקרא שמו עזרה | שמות עזרי חיה. החל
פצר ושרף שוורק עמים | זלכבה עננת שמוע אנד גינך דחוף | גירדו |
פדחוף אהה אהי גי' ספסיר וצאי | רופסרף למרגאל הזו מ(י) שטרון בקברו
אי עדיה | קדש ובאהבה שהוא אהבן אתו במרום וקוראן | לו (ש)רי צנא
מרום וזיתאל עבד ליי' אלהי ישר' ב'ז' | יי' אל רחום חנון ארך אפים ורב
חסד.

686 §

א' עקבה | כשהלכתי ובקשתי שאלה הוואת מלפני כסא הכבוד | ראיתי אתו
 ל' אלהי ישר' ששמה שמה גדולה ושלי' | דו ידו מימיו וטיפת את כסא
 הכבוד. ואמי עקיב' | בני כסא כבוד הזה ששמה ששמי יושב עליו כלי חמדה שהיתנה
 ידי ור' עקיב' אפי' | גד' גר שנתנינו לך שעה וגופו | ר' עקיב' ושפיותו דמים
 וגילוי עריות אינו נוקק לו. || {???} מטטרון עבדי אני מזיק לך לפעמי
 ולתלמוד | תורה הרבה וכשנפטרתי מלפני כסא הכבוד לדרת עם | בני אדם
 אמר לי עקיב' בני ר' והעד את המרה לבריות. | ויחד ר' עקיב' ולמד את המרה
 תו לבריות.

687 §

אֲדָרְיָשָׁם׃ כָּל תַּלְמִיד חָכֵם שִׁלְמַד רַז גִּדּוּל. יֵאָמֵר בֶּאֱיֵי חָכֵם הַרוּיִם | מֶלֶךְ
אֲדָרְיָשָׁם כָּל מַעֲשִׂים מֶלֶךְ אֲדָרְיָשָׁם כָּל (ה)סִתְרִים יִסְתְּרִים׃ גִּיל גִּיל כִּסֵּא | רִנּוֹן רִנּוֹן מוֹשֵׁב
עֲלֵיוֹן הָרֵעַ כְּלִי חֲמֹדָה שֶׁנַּעֲשֶׂה בַּה פְּלֹאוֹת | הַפְּלֵא וּפְלֵא. שֶׁמֶח חֲשַׁמֵּחַ מֶלֶךְ
שַׁעֲלִיד כְּשִׁמְחַת חֲתָן וְכֹלָה | בְּבֵית חוֹפּוֹת וְתוֹתְגֵל בְּכָל זֶרַע יַעֲקֹב. וְכִשְׁבָּאֵי
לְחֹסוֹת | תַּחַת כְּנֹפֶךְ כִּי שִׁיחָתָךְ עִם שִׁיחַת מֶלֶכְךָ וְעַם שִׁיחַת יוֹצֵרָךְ אֵתָּה תִּסְפָּר
דְּבַר שֶׁ׃

688 §

אִי־רִשְׁמֵעַל אֵי־רִאִיתִי מַלְכוֹת שֶׁל עוֹלָם יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַם וְנִישָׂא וְכָל־חַיִּילוֹתָיו
עוֹמְדִין וְכָל־צָבָא מֵרוֹם שְׂבָשְׂמִים מִשְׁתַּחֲוִים וְנִצְבִים עֲלֵיו מִיָּמִינוֹ וּמִשְׁמָאלוֹ.
אִמְרָתִי לֹלֶשֶׁר הַתּוֹרָה ר' לִמְדִינִי שִׁיעוּרוֹ. וְאִמְר' שִׁיעוּרוֹ שֶׁל יוֹצְרוֹ. וְאִמְר' 15
שִׁיעוּרוֹ | קוֹמָה תִּתְהַדָּר תִּתְבָּרַךְ

689 §

[illegible]

690 §

[illegible]

6918

ראיתי את יי' אלהי ישראל מלכו של עולם יושב על כסא רם | ונישא ומשמאלו
אילו שרי הפנים. רוח פסקון אטמון סגור | הוגרן מיטון מיקון אסטס הסטס
סקטס הס קוז זיווא | רבא זנטו.

6928

ואמ' לי אומ' לך שיעורו של יוצרנו בריך השם | הגדול הגבור והגורא זה זך
הטהור והנכבד האביר | והאמיץ (העוז) | הג' הג' הג' | זה זך והקיים ומרומם
מרומים שוכן | על כרוב אש יושב באופני לה(ה) | רוכב בערבות ביה שמו | שמו

אמר ר' ישמעאל על /ה/ הדבר הזה יד ר' עקיבא לדרוש במרכבה ואמר אם
הפך /ה/ ובוריתא /ה/ אלדי ישראל מלך מלבי המלכ' ביה מלך שהוא מתוך שנות
חצו /ה/ שמימיתא [מ?] מתוקן מדבש חלב שנקרא שמו עזויזה /ה/ החל כיצד
ושרד שווי עיניו וזוכבד עננת חניא אנד בכך /ה/ דנרו פדחור אחיה אחיה
וגיא ספסיפר וגאיה במסרין /ה/ למרגלא והו שמוסס קרבו איציה קדוש
ישראל אהו /ה/ אפסין וקורין לו שדי מרמון ויזיתאל עבד לה אלדי
ישראל בא"ה אל רחום ותנו ארץ אפיס ורב חסד ואמת.

15 ואמר ר' עקיבא | כשהלכתי ובקשתי שאלה הוּם מלפני כסא הכבוד ראיתי ה
אדלוי | ישראל ששמה שמה גדולה ושלח ידי וירי ימינו ושפח את כסא | הכבוד
ואמר ר' עקיבא בני כסא הכבוד הזה שאני יושב עליו | כלי חמדה שהבינה ד'
16 וירי ימינו אפי' | שנה | שנתינו לפי שעה | וגופו וקי מלצ' וגילוי עריות
ושפיכות(ת) דמ' | אני נזקק לי מטטרו(ן) | עבדי אני מוקי לו לפניו
20 ולתלמוד תורה הרבה וכשנפטרתי | מלפני כסא הכבוד לירד עם בני אדם אל
עקיבא בני ר' הגד | המדה לבריות וירד ר' עקיבא למד המדה הזאת
לבריות |

אמר ר' ישמעאל כל תלמיד חכם שילמוד רג' ג' חז' י' יאמר ב"א חכם
הררים מלך אדון על כל המעשי מלך אדון כל ה/ה הסתרים. גיל גיל כסא רגן
מנושם עליון הריע כלי המדה שבו. ע/ע עושה פלאות הפלא ופלא שמה תשמה
ומלך שעליך בשמחת ח/ח חתן וכלה בבית חופתן ותתגדל בכל זרע יעקב
ושכבאית לחיות לחיות חתה צל כופיך כי שיחתך עם שיחת מלךך ועם שיחת יוצרך
וכבר ש' ק' ק' ק'.

אמר ר' שמעאל אני ראיתי מלכו | של עולם יושב על כסא רם ונשא וכל
 חיליותיו עומדי | וכל צבא | מרום שבשמים משתחוה | וצב' | עליו מימינו ³⁰
 ומשמאלו. אמרתי || לו לשר התורה רבי למדני שיעורו של יוצא ואמר שיעור ³¹
 קומה | מתהדר תהדר

[illegible][illegible]

רִאיוֹן אֶת הָ| אֱלֹדֵי יִשְׂרָאֵל מַלְכוֹ שֶׁל עוֹלָם יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַם וְנִישָׂא וּמִשְׁמָאֵלוֹ |
אֱלֹדֵי שְׂרֵי הַפְּנִי רוּחַ פִּסְקָא אֲטָמוֹן סַנְגְּרִין הוֹגְרִין מִיכּוּן / מ' | מִיָּקָף אֲסַטְס הַס
טַס סַגְנוֹן הַס קוֹץ זִמָּא רַבָּא זַכְטָר

אמר] לי שיעורו של יוצרנו ברוך [?] השם הגדול הגבור והנורא זה [?] הטהור 20
הנכבד האביר ואמץ הנורא והקיים ומרומם [מרומי] שוכן על כרוב אש יושב
באופני להט רוכב בערבות [ביה שמו וגאותו שהוא קים ושמו קים לעולם

וגאוותו שהוא קיים ושמו קיים לעולם ולעולמי עולם' |

יֹשֵׁב | בְּאוֹפְנֵי לֵהָב רוֹכֵב בְּעֶרְכוֹת בֵּיה שְׁמוּ וּגְאוֹתוֹ בְּשִׁחָקִים שֶׁהוּא קִיִּים | לְעוֹלָם 30
וְלְעֵלְמֵי עוֹלָמִים

6938

[illegible]

693 §

[illegible]

6948

זה השם הגדול הג' והנר' | האדיר והטה' הנכבד והקדוש תתברך. וגו'. כי אתה גיליתיה | למשה להיות מפארים שמך ביראה בטהרה ובקדושה | אמ' אמ' סלה.. 20

694 § זה | השם הגדול | הגבור והנורא | האדיר | הטהור | הנכבד | הקדוש | תתברך | | ותקדש
10 חשתבו | תשׁתנשא | לעד | יהיה | אלהי | ישראל | מלך | מלכי | המלכי | ברוך | הוא | על |
כסא | רם | וגשא | את | שוכן | בחזרי | מרום | היכל | גאון | | כי | את | גלית | למשה | להיות
מפארים | לשמר | ביראה | בטרה | ובקדוש | | א״א״ס׃

6958

גובה פרסותיו ג' רבבות פרסאות. גובה | מכך רגלו ועד קרסוליו יב' אלפים
 ורבבות פרסאות. גובה | רגלו של ימין אפרמוסיה שמו. ושל שמאל אנתמץ שמו.
 מקרסוליו ועד ארכובותיו מ"ה אלפים רבב' פרסאות. גובה | קרסוליו של ימין
 תמצנתייה שמו. ושל שמאל תחמת שמו. || שוק של ימין גננייהדיה שמו. ושל
 שמאל ממנהחזיה שמו. מארכובותיו עד ירכותיו ס' אלפים רבבות פרסאות.
 גובה ארכוב | ותי"ה של שמו שחנצוס שמו' של שמאל | מננהוריה שמו'. ירך של
 ימין סמתני שמו. ושל שמאל תפתחיה שמו.

6958

15 (ל)רעות רגליו מלא כל העולם כולו. שו' כה אמר יהוה | השמים והארץ הדרום
רגלי. | גופה | גובה פרסותיו שלשת אלפים | רבבות גוב'. כף רגלו של ימיו
30 אפרמוסה אטיקס שמו ושל | שמאל אתמנץ שמו. מכף רגלו ועד קרסולו אלף
רבב' וחמש מאו' | פרסאו גבהו וכן של שמאל. ויש אומר' שו' עשר אלף
רבבות | פרסאו גובהו. | וכן של שמאל. קרסולו של ימין אסרקם תעמנהו |
20 תמנצ' | (ת)ניה תתסקם שמו. ושל שמאל אסותמס או אטרקס | אסתמץ שמו.
מקרסוליו ועד רכבותיו ארבע' וחמש אלפים | רבבות פרסאו גובה. ויא' יט
אלפים רבבות פרסאות גובה. | גובה | קרסוליו של ימין המצותניה שמו. ושל
35 שמו | אס נותוה שמו. | שוק של ימין קונויקגרי קנגי | הוזריה שמו. ושל שמאל
פהדיה | ממנהויה שמו. מארכובותיו ועד ירכותיו ס' אלפים רבב' | ואלף
25 פרסאות גובה. ויא' שתי עשרה אלף' רבב' פרסאו. גוב' | ארכובו של ימין
שסיס ססמנץ יהימי שמו. ושל שמאל | מנוסודיה פרנסיס מנה טהריה שמו.
40 ירך של ימין סתמני | יהימי ששנות פרנסיס שמי. ושל שמאל תפהודיא
אפרטמי | תמנהויה שמו.

6968

מיריכותיו ועד כתיפותיו. פ'ה' אלפים | רבבות פרסאות. גובה כתיפותיו עד צוארו י"ט אלפים | רבבות פרסאות. גובה מתניו אפסס גהורדייה שמו.

6968

מִשְׁבֹּחַ וְעַד כְּתִיפּוֹתַי פֶּה אֶלֶף רַבְבֹּ | פֶּרְסָאוֹת מַכְתִּיפּוֹתַי וְעַד צְוָרוֹ
 45 יֵאָ אֶלְפִים רַבְבֹּ | פֶּרְסָאוֹת. | וּמוֹתֵי מוֹתֵינִי אֶסְנִיגִינִי אֶסְנִיגִינִי שְׁמוֹ עַל
 | כִּלְיָי | לְבוֹ כְּהַ | בּוֹ שְׁבַעִים שְׁמוֹת צִצֵּץ צְהִיאל צוֹר צָבִי צִדִּיק סֶטֶף סֶטֶף
 35 צָבִי | שְׂרִי אֱלֹהִים צֶדֶק דְּגוֹל אֲדוֹם סָסָא אֲנֵא אֵיָּ הַבֵּי הָהָ | וְהָ צֶצֶן פֶּאָ
 כָּה הָיָ חֵי יִי רֹכֵב עֲרֻבּוֹתַי יָהּ יָהּ מִמֶּן | הָרָה יָהּ יִתָּה חֶפֶץ | חֵלְלָה אֵיָּ
 צֶעֶא זֹא אֲנֵא קֶקֶק קֶשֶׁר רָן | גִּיטֶר גִּיטֶר יָהּ יָהּ אֵל לָהּ הָהָ רָאוֹ יִי יִי
 50 יִי בִבְבֹ | בִבְבֹ בִבְבֹ טֶטֶט טֶטֶט טֶטֶט בִּכְךָ כִּלְלִי מִיָּמוֹ אוֹתִיּוֹתַי. בִּרְךְ | שֶׁם כְּבוֹד
 מִלְּכוּתוֹ לְעוֹלָם וְעַד. וְיֵאָ צִצֵּץ צֶדֶק צְהִיאל צוֹר צִדִּיק | סֶטֶף סֶסֶן יִי יִתָּה הִיָּ
 42 אֵהָה צֶצֶן פֶּאָךְ יָהּ אֵל לָהּ דְּגוֹל צָבִי אֲדוֹם גִּיטֶר | בּוֹ גִּטִּירָה הִיָּ יִתָּה שְׂרִי
 צְבָאוֹת אֱדִיהָ אֲדִיהָ שֶׁם אֱדִיהָ חֶפֶץ | לְרֹכֵב עֲרֻבּוֹת וְדֵהּ יָהּ מִמֶּן גִּיטֶר
 הָדֵר וְאֵל הָהּ וְהָהּ | וְיִשֶׁר סָסָא אֵא אֵהּ פַּחַה הָהִי רֶם בִּבְבֹ בִבְבֹ בִבְבֹ
 55 טֶטֶט | טֶטֶט טֶטֶט עֲמוֹ אֵל כָּךְ כִּלְלִי בִּכְךָ יָהּ צֶעֶא אֵיָּ אֲהוּ יִתָּה | מִיָּמוֹ
 אוֹתִיּוֹתַי. גּוֹבֹ | מַכְתִּיפּוֹתַי וְעַד צְוָרוֹ תֶּשֶׁעַ עֲשָׂרָה אֶלְפִים | רַבְבֹּ פֶּרְסָאוֹת. גּוֹבֹ
 כְּהָ מִיָּמִי זִכְרֵדִיָּו שְׁמוֹ וְשֶׁל שְׁמָאֵל תַּחֲמִנִּיָּה | שְׁמוֹ. וְשֶׁם אֲחֵר שֶׁל מִהוֹנִיָּה שְׁמוֹ.

6978

צוֹארוֹ וְרִיבּוֹ וְחֵ' אֲלֵפִים רַבּוֹת פֶּרֶס'. גּוֹבְהוּ סְנֵהי' אֱהִיָּה שֶׁ' עֲגוּל רֹאשׁוֹ
שֶׁ רַבּוֹת גּוֹ' אֲלֵפִי וְלֹ' | פֶּרֶסֶאוֹת. גּוֹבְהַ עֲטֶרֶה יִדְּוִרִיָּה שִׁמּוֹ. כֶּתֶר | שִׁבְרָאשׁוֹ 10
יִשְׂרָ' שִׁמּוֹ. שִׁיעוּרֵי שֶׁ אֲלֵפִי עַל שֶׁ אֲלֵפִ' | רַבְבֵּן פֶּרֶסֶאוֹ. קוֹמַת נוֹאִי רֹאשׁוֹ כִּד'

697 §

60 צואר רבא ד' אלפי רבבות | פרסאות גבהו. ויא' יג אלפי רבב' פרסא' גבהו. גוב' צואר | סנהיה אחיה סניהו ויהתקץ יבהתיקץ שמו. קומת נאי ראשו 10 כד אלפי רבב' פרסאות אובני. ראשו אחרתוריא ועטוטת שמו. וזו היא

693 §

זה כ"א ברוך שמו וגאאותו שהוא קים יהוה הוה יהודי יה | יה יהי יהי יה
והי הוא יה כ"ג יהודי כ"ג אה כ"ג | היה כ"ג הוא כ"ג האה כ"ג יהו היה הה
הו אה הו אה הויה | או יה יה אהה הו? | ההו יה יה אהיה אשר אהיה היה בני
ח/ | חיה שמוך על הגא מפשץ מצפן דעל גל ד' צפרן צפעא רבא | מעופפא
רבא

694 §

זה השם הגדול הגבור והגורא האדיר והטהור | הנכבד והקדוש תתרום
תתברך וג' כי אתה גילית למשה / לה | להיות מפאר' שמך ביראה בטהרה
ובקדושה א'א'ט

695 §

גובה / פרסות | פרסות' ג' רבבות פרסאות גובה רגל'ן | של ימין אפרמוסיא x112
שמו | גשל שמל אנתמין שמו מקרסוליו ועד ארכובותיו מ'ה אלפ' רבבונ(ת) |
פרסאות גובה קרסוליו של ימין | תת | תמתצנת גהה שמו. ושל | שמאל נתמת
שמו. שוק של ימין גנצצה דריה שמו. ושל שמאל | מכנה חויה שמו. מארכובותיו
ועד יר(י)כותיו ס' אלפ' רבבות | פרסאות גובה ארכובה של ימין שחסנינט
שמו ושל שמאל | מניהוריהם | ש' שמו. ירך של ימין סמתנני שמו ושל שמאל / ת |
תפתחי | שמו | חיה שמו.

696 §

מיריכותיו ועד כתיפיו פ'ה אלפ' רבבות | פרסאות. גובה כתי פותיל ועד
צוארו צ' אלפ' רבבות פרסאות | גובה מתניו אפסס גהורדייה שמו

697 §

צוארו ר' ריבוא רבבות | פרס | פרסאות גובהו סנכהיר אהיה שמו. עיגל ראשו
רבבות וג' / א | אלפ' ול' פרסאות גובה עטרה יארווריה שמה כתר שבראשו |
ישראל שמו שיעורו ש' אלפ' על ש' אלפ' רבבות פרסאות | קומת שאי ראשו

אלפי' רבבו' פרסא'. גובהו זו היא קומתו של ידידיה לכך הוא נקרא האל | הגדול והגבור. ברוך שם כבוד מלכותו.

קומתו של ידידיה נמצא שיעור כל הקומה מאח' וא'לפי' וחמש אלפי' רבבו' | ואלף וחמש מא' פרסא'. וללשון יא. נמצא שיעור | הקומה מא' אלפי' ושבע' רבבות פרסא' לכך הוא נקרא האל הגדול | הגבור והגורא ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. והו שיעור | יוצרינו. עגול ראשו הקיפו ט' מא' אלפי' רבבות וט' אלפי' ומאה | פרסא' רחבו ג' מא' אלפי' רבבו' ג' אלפי' ול' פרסאות ושליש | פרסא' מה שאין הפה יכולה לדבר ומה שאין האוזן יכול לשמוע | עטרה אדוידיה שמו. כתר שבראשו שיעורו שלש מאות אלפים | רבבות פרסאות על שלש מאות רבבות | פרסאות כתר ישראל | שמו. ואבן יקרה שבין קרניו ישראל עמי לי חקוק עליה.

§ 698

קווצותיו | תלתלים צ'. וי' קווצות יש להקב'ה' עד שלא חרב בית | המקדש ומשחרב בית המקדש צ'ת'. וכמה חסר | הכתר ת'. וב' מאזן ימינו עד און שמאלו ר'ד' אלפין | רודין של קווצות. ואזנו צ' עולמים. רוחב מצחו ו' ריבוא וח' אלפי' רבבות. פרסותיו מסגה י' שמו. | השחור שבעין ימינו ריבוא ואלף וחמש מאות פרס'. | וכן של שמאל. שחור של ימינו אסדרה שמו. | ושל שמאל הלובן של ימין פתרסיה שמו. | ושל שמאל נקססיה שמו.

קווצותיו תלתלים תשע מאות ועשר קצוות היו לו להקב'ה' עד | שלא חרב בית המקדש משחרב בית המקדש ארבע מאות רססי' | ילי כתר כמה חסר הכתר אר'ב' מאות ועשרים. מאזן ימינו | ועד און שמאלו מאתים וארבע אלפי' רודין של קצוות. ואזנו | תשעים עילום. רוחב מצחו שש רבוא וח' אלפי' רבבו' פרסאות | רחבו. מצחו מסגה יהיה אסתניהן ייאיה פנה שמו ועל מצחו | כתוב שבעים אותיו'. יה יה הה ההה הוא היה ויהיה אהה יהו | והה הה אה יה אה יה יה צצא ההו הוא ליה וסס הה הא | ליה ויה. ויא' שבעי' ושתי' אותיות יש כתר על מצחו ואילו הן | יהוה הה את ויה הא הא ה' יה יה הא הה ויה יי הו ה' ויהו | יה יה יא הה יה יא הה יה יאהה יה יהו(א)וא הו יוהיי היה | ויה יהו. גובה אזניו כגובה מצחו און ימין איצטחיה שמו | ושל שמאל מנגהוצציה שמו. השחור שבעין. ימינו רבוא ואלף | וחמש מא' פרסא' וכן של שמאל. שחור ימינו אסדרה | מטטסוס שמו. והשר שלו ביאל שמו. ושל שמאל מטטני יעמוציא | שמו. חיקקים היוצאים ממנו אודיהן לכל הבריות. לובן ימי | שתי' רבבות ושתי אלפי' פרסא'. וכו של שמאל. הלובן של ימין | פרתסי(א)ה סדדכסיה פרו' סס(א)ס(א)יא שמו. ושל שמאל עקסי(א)ה || בוקעקתיה שמו.

§ 699

פתח גלגלי עינוהי ג' רבבות | ויג' אלפים רבבו' פרסא'. מידת גבינו ממידת עינו | גבין של ימין הדרוולס שמו ושל שמאל אפרהיא צציהו | שמו. מראה פניו ומראה לסתות כמידת הרוח וביצירת | נשמה וזיו מבהיק וגורא מתוך חשך. וענן וערפל מקיפין | אותו וכל שרי פנים נשפכין לפניו מכח תואר יופיו והדרו. | אין בידיו מידה. אבל השמות מגולים לנו. חוטמו ריבוא | ואלף פרסא'. פגב צציה שמו. גבות עינו ג' רבבות | ואלף לסתות ע' רבבות פרסא'. עפרנגוניה שמו. פניו מלא כל העולם כולו. שפתיו ב' רבבות ואלף. | לשונו מסוף העולם ועד סופו מלמד. וכל מי שאינו אומר מידה | בפסוק (זה) הזה אינו אלא שוגג. לשונו אסיסגהיהיה | שמו. שפתו העליונה קתרהוטיה שמו. ותחתונה | הדרגיה שמו. יה נקז' הדרססיה שמו.

פתח גלגלי עינוהי ג' רבבות ויג' אלפי' וה' מאות | פרסאות. וכן של שמאל. מרת גבנו כמדת עינו. גבין ימין סדוולס | הדר וולר שמו. ושל שמאל אפרהיא צציו' שמו. מראה פניו | ומראה הלסתות כדמות רוח וכצורת נשמה. אין כל ברייה יכולה | להכירו. גוייתו כתרשיש וזיו מבהיק וגורא מתוך החשך | (ה)ענן וערפל | מקיפין אותו. וכל שרי הפנים נשפכים כקיתון מכח תאר יופיו | והדרו אין בידיו מ(א)ה אצל השמות מגולים לנו. און ימין אהתהיון | שמו. ושל שמאל מצי חזאה טסיה שמו. חוטמו רבא ואלף | פרסא' | פגב צציה ואככונטפיה שמו. גבו עינו ג' רבבות אלף | הלסתות | שבעי' וארבע רבבות פרסאות עפר | גנכזייתיה שמו. פניו | מלא כל העולם כולו. (ס)שפתיו שתי רבבות ואלף. לשונו | מסוף | העלם ועד סופו. שני' מגיד דבריו ליעקב. וכל שאינו או' מלה | בפסוק חותם בפסוק הזה אינו אלא שוגג מגיד דבריו ליעקב. | לשונו אסיסגהיהיה | שמו. שפתו העליונה אהרהוטיה שמו. | (ו)תחתונה שמו 15 הדרג' | (ה)היה שמו. זקנו הדרק מסיק שמו.

§ 700

ר' נתן | תלמידו של ר' ישמעאל אומ' אף החוטם נתן לי מדה מיומן | וכן | השפה וכן הלסתות א'עפי' שנתן לי מדה במצח נתן לי מדה | של | רוחב המצח הגובה הצואר. וכן השכם כאורך החוטם ואורך | החוטם כאורך אצבע א' קטנה. שפתו הע' | ליונה גברהטיה | שמו. שפתו התחתונה | הדרגיה הדרגיה שמו. פיו אש אוכל | אש מי שהוא מדבר אסא שמו. זקנו י'ה'ק' רבוא ואלף וחמש | מא' פרסא' זקס יהוקס הדרססיה שמו.

§ 701

גובה אזנו כגובה | הימין אקתא יוז שמו. ושל שמאל מצ'אה טסיק שמו. גובה | לסתות כחצי עגול הראש. וכן כל מרת אדם. משכם ימינו | עד שכם שמאלו יב' אלפי' רבבות פרסא'. גובה שכם ימינו | גב'ר חזו שמו. ושל שמאלו תתמניה שמו. שכם של ימין | מטטניהו ענג'ן שמו. ושל שמאל תתמנהניה שמו. ושם אחר | לו שלמיהי גניא שמו. מזרוע ימינו ועד זרוע שמאלו כ' רבבו | פרסאות. ויא' שותים עשרה אלפי' רבבו' פרסא' | זרועותיו | כפולים על שכמו. זרוע ימין ט' אלפי' רבבו' פרסא' | גובה. | וכן של שמאל. כל העולם כולו תלוי בו כקמיע ברוע גבור שני' | ומתחת זרוע עולם. זרוע ימין קטסיקיה | גברהחיה עססי' | שמו. ושל שמאל | מת? | הו'טסיה אנסי מטנהצציהן שמו. | כך יד ימין ד' אלפי' רבבו' פרסא' | גובה. | וכן של שמאל. רוחב | יד ימין ארבע' אלפי' רבבו' פרסא' | גובה. | וכן של שמאל. כך ימין | הסזויא אטגזיה הובייה שמו ושל שמאל הוא | הושהיה אשתויה | אשהויה שמו.

§ 701

גובה אזנו | כגובה כגובה | ימינו | הימין אקתהיון ש' ושל שמאל | מצחיהא טסיה שמו. משכם ימינו ועד שכם שמאלו | יב' אלפים רבבות פרס'. גובה ש(ב)כס ימינו גברהטיה | שמו. | ושל שמאל תתמניה שמו. ושם אחד שכמו שלמה | וגניא שמו. זרוע ימין ט' אלפים רבבו' פרסא'. | גובהו | וכן של שמאל. כל העולם כולו תלוי בו כקמיע בזרוע | גבור. שני' ומתחת זרועות עולם.

כ"ד אלפי רבבות גובהו זו היא של ידידיה | לכך הוא נקרא האל הגדול הגבור 15
הנורא בשמלו

5

10

698 §

קווצותיו | תלתלי קווצותיו יהלה ק' עד שלא בית המקדש משחרב בית /ה |
המקדש צ"ת וכמה חסר הכתר ת' וב' מאוזן ימינו עד אוון | שמאלו ר"ד אלפי
דורון של קווצות ואונז צ' עול(י)מ' רחב מצח | ו' ריבוא וח' אלפי רבבות
גובה פרסאות ר' ממסגה יי שמו. /ה | השחור שבעים | ו' אלף וח' ריבוא 20
פרסאות וכן של שמאל שחור | שבעים ימינו אסר היה שמו וכן של שמאל.
הילוכן של עץ ימין | ב' אלפי רבבות פרסאות וכן של שמאל. הילוכן בשל ימין
פתרסיה | שמו ושל שמאל נקוססי שמו.

20

25

699 §

פתח גלגלי עינוהי ג' רבבות | ויג אלפי. מדת גובניו כמדת עינוי גבין עד של
ימין הדרוולם | שמו ושל שמאל אפרהיא צציהו שמו. מראה פניו כמראה /ל | 25
לסתות כמדת הרוחות וכיצירת הנשמה והיוז מבהיר גורא | מתוך חשך ענן
וערפל מקיפין אותו וכל שרי פניו נשפכין /ל | לפניו מכח תאר והדרו אין
בידינו מדה. אבל השמות מגלין | לנו חותמות ריבוא ואלף פרסאות בנ בג צציה
שמו. גבות | עינוי ג' רבבות ואלף. לסתות ע"ז רבבות עפר גנוזיה שמו || פניו 30
מלא כל העולם כולו. שפתים ב' רבבות ואלף. לשונו מסוף /ה | העולם ועד
סופו מלמדי וכל שאינו אומר מזה בפסוק הזה אינו | אלא שונג. לשונו אסיס
גהיה יח שמו. שפתי העלינה קתר הוטיה | שמו. ותחתונה הדר גהיה שמו.
יהנוגן הדר ססיה שמו.

40

45

701 §

גובה | אונז באבה הימין אקתא יח שמו. ושל שמאל תתמניה שמו. /ו | ושם אחד 5
שכמו של ימין מהנפא שמו. ושל שמאל מציחאה שמו. | משכב ימינו עד שכב
שמאלו י"ב אלפי רבבות גובה שכס ימינו | גכרהיז שמו ושל שמאל תתמניה
שמו. ושם אחד שלמה וכביא | שמו. זרוע ימין טז אלפי רבבות פרסאות גובהו 55
וכן של שמאל | כל העולם כולו תלוי בו כקמיע בורז גרוד שנ' ומתחת זרועות |
עולם.

60

702 §

אצבעות ידיו | ל'ב' רבבות פרסא' ג' לכל אצבע. אצבעות יד ימין | תחמץ 20
תתמנה גנמץ ג' שמש גננה שש | ואת מונה מן גודל ואילך. ושל שמאל
רצמסתצס | אנגמץ אנגמה אששנו אצבעות רגליו | אלפי' || רבבות פרסא'. 72
גובהו ב' אלפי' לכל אצבע הן חסר הן | יתר. אצבעות רגל ימין אדרדמס
אדרמץ בבנהס | בבכץ מס ההום. ושל שמאל מרץ נהום נהום וקמס | החיון 5
החמסס. ובשל ידיים אתה מונה. לכך נקרא | ברוך

703 §

והפרסאות הללו בפרסאות שלו. וכמה היא | הפרסה ת' באמה שלו. ואמה שלו
זרתות וטפה. זרת | שלו מלא כל העולם. שג' מי מרד בשעלו מים ושמים | בורת
תכן. רוחב ידו ד' רבבות. ב' אלפים רבבו' | פרסא'. ואיפשר מי שכתוב מכל
פרסה ופרסה של | הק'ב'ד' כד' רבבות | {?} פרסאות של אדם ופרסאות הללו | 10
מדודה באמה שלו ואמה שלו ג' זרתות וטפה | וטפה מלא כל העולם. שג' מי
מלך בשעלו מים. | ומזרוע ימינו ועד זרוע שמאלו כד' רבבו' פרס'. | וזרועותיו
כפולים על שכמו. לכך נקרא זרוע | ימין קניססיה שמו. ושל שמאל מתקיה 15
אססיה. כפות ידיו ד' אלפים רבבות. וכן של שמאל. | כף ימין הורזיה שג' ושל
שמאל היאהוששיה | שג'. לכך נקרא האל הגדול ברוך.

704 §

א' מטטרון עד | כאן ראיתי רום ידידיה דמריה עלמא שלום. | מה דודך מדוד 20
היפה בנשים. דודי צח | ואדום. כולה הפרשה עד בנות ירושלים. |

705 §

א'ר' ישמעאל מי ששונה רז זה גדול פניו | {???} | מצהיבות קומתו נאה לו ואימתו
מוטלת על הבריות ושמו // הטוב | || הטוב הולך בכל מקומות ישר' וחלומותיו 73
מיושבים לו ותורתו | משתמרת בו ואינו שוכח דברי תורה כל ימיו טוב לו 25
בעולם הזה ונח לו לעולם | הזה ונח לו לעולם הבא ואפי' עונות נעוריו ימחול לו
לעתיד | כשיפטר מן העולם | לבוא | יצר הרע אינו שולט בו וניצול מן הרעות
ושדין ולסטין ומכל | ה | החיות רעות | הרעות | ומנחש ועקרב ומכל מויקין | 5
{???} ואני ר' עקיבא כיון | ש | שלמדנו שיעורו של יוצרנו טוב לנו בעולם
הזה ונח לנו לעולם | הבא.

706 §

מי שהוא שונה רז זה הגדול הזה שונה המשנה בכל יום | אחרי תפילתו יאמר אותו
בטהרה בבית או בבית הכנסת | משביע אני עליך מטטרון עבדו | של | {יִצְחָקִי} 10
ששמן כשם רבך שתיקק לי / לע | לעשות חפצי ויהיו פניי מצהיבות ותהא
קומתי נאה לי ותהא אימתי | מוטלת על כל הבריות ושמי הטוב ילך בכל
מקומות ישר' ויהיו חלומותי | מיושבים לי ותהא תורתי שמורה בנפשי ואל
ישכח דבר מפי ומלבי מן היום | הזה | יהלאה' | ועד היום הבא | ותיטיב לי
מטובך בעולם הזה ותקציני לעולם הבא | ותבקש עלי רחמים מלפני כסא 15
הכבוד שימחול לי על כל עונותי שעשיתי | בנעורתי | מנעורתי | ואל ישלש בי
יצר הרע ותצילני מכל רוחץ ושדין ופנעים | ולסטים ומכל בני אדם | ומפגע
רע ומ{???} רע' הרעים | ות | תפלטני מכל חיות | ה | רעות ומכל נחש ועקרב |
ומכל המויקין שבעולם ותסכור | {???} {???} {???} פי דוברי רעתי בא' יי שומע
תפילה.

702 §

אצבעו יד ימין טו' אלף רבבו' פרסאות | גוב' ג' אלפי' רבבו' פרסא' גובה כל
אצבע ואצבע. וכן אצבעו | ?? שמאל. אצבעו יד ימין תחמץ תתמנה גנמץ
גנשמש || גנשמש גנרשמש תלמת תצמץ גנמץ גנשמש גנשמש. ואתמנה | מן 43
גודל ואילך. ושל שמאל רצמסתצס אנגמץ אששנו תצמץ | תלמת אגן מן 5
ושושיל. וכן את? מונה מן גודל ואילך. אצבעות | רגל ימין חמש אלפים רבבות
פרסא' אלף לכל אצבעתן חסר הן יתר. | וכן של שמאל. ויא' י אלפי רבבו' 5
פרסאות ב' אלפי' רבבות לכל אצבע. | וכן של שמאל. אצבעו רגל ימין
אדרמס אדרמץ בלנהס בנפץ | מטההוס. אדרמץ אדרמת ברמס בלנהס
ואחז. ושל שמאל | מרצינהוס נהום וקמס החיון החמסס. | {י'זיוין} נויין הק? | 10
אחז ותהמוס ובשל ידיים את' מונה לכך נקרא האל הגדול הגבור | והגור' ברוך 10
שם כבוד מלכותו לעולם ועד.

703 §

הפרסא' הללו כפרסאות | שלו. וכמה הוא הפרסה שלו ארבע מאות אמה
באמה שלו. | ואמה שלו שלש זרתות וטפה. זרת שלו מלא העולם שג' מי | מד' 15
בשעלו מים ושמים בארץ תכן. רוחב ידו ד' רבבו' ב' אלפים | רבבו' פרסא'.
ואיפשר מה שכתו' מכל פרסה ופרסה של הק'ב'ד' כד' | פרסאות. של אדם. 15
ופרסאות הללו באמה שלו. ויא' כל פרסה ופרס' | ג' מילין וכל מיל ומיל י'
אלפי' אמה. וכל אמה שלש זרתות בורת | שלו זרת שלו מלא כל העולם (שג') 20
ושמים בזרת תכן.

704 §

א'ר ברוך מטטרון | עד כאן ראיתי רום ידידיה זמרי עלמא שלום. מה דודך
מרוד | היפה בנשים. דודי צח ואדום. שקוי | עמודי שש. חכו ממחק' | (ב) | 20
{?} | (כ) ולו מחמדים | (ס). ראשו | (א) כתם פז. עניני כוונים | {?} | לחיו כערוגת | (א)
| הבושם | (א). ידיו גלילי זהב | (א). זה דודי וזה רעי בנות ירושלים. | 30

705 §

א'ר ישמעאל מי ששונה רז זה הגדול הזה פניו מצהיבות קומתו | נאה לו. ואימתי
מוטלת על הבריות. ושמו הטוב הולך בכל | מקומות ישראל וחל | {?} | מוחיו 25
מיושבים לו ותורתו משתמרת בו | ואינו שוכח דברי תורה כל ימיו טוב לו 40
בעולם הזה ונח לו לעולם | הבא. ואפילו עונות נעוריו מחולין לו לעתיד לבא.
יצר הרע | אינו שולט בו. וניצול מן הרעות | ושדין ולסטין ומכל חי' רעות | ומנחש
ועקרב. ומכל מיני מויקין. ואני יי מתנבא שיעידו | של יוצרנו טוב לנו לעולם
הזה וטוב לנו לעולם הבא. 45

706 §

א'ר ישמעאל | מי שהוא שונה רז זה הגדול יתפלל אחריו שמו' ברכות. ואילו | 30
הן. משביע אני מטטרון עבדו ששמן כשם רבך שתזקק | לי לעשות חפצי ויהיו
פני מצהיבות ותהא קומתי נאה לי ותהא | אימתי מוטלת על הבריות. ושמי
הטוב ילך בכל המקומות מישר | אל | ויהי חלומותי מיושבים לי ותהא תורתי
שמורה לי בנופי ואל ישכח | דבר מפי ומלבי מן היום הזה עד היום הבא ותטיב 35
לי מטובך | בעולם הזה ותקציני לעולם הבא ותבקש עלי רחמים מלפני | כסא
הכבוד שימחול לי | כל עונותי שעשיתי | בנעורתי | ואל ישלש בי יצר הרע
ותצילני מכל שדין ופנעין ורוחץ ולסטין | ומכל בני אדם הרע' | ותפלטני מכל 40
חיות רעות ומכל נחש || ומכל עקרב ומכל המויקין שבעולם ותסכור פיות כל 60
דברי רעתי | ברוך אתה יהוה שומע תפלה.

702 §

אצבעות ידיו ל'ב רבבות פרסאות ג' לכל אצבעות /וא/ ואצבעות יד ימין
תתמך תתמנה ג' מכך גוש מש גונח /ש/ שש ואת מונה מן גודל ואילך ושל שמאל
רצמם תצנס יר' אגג מן אגנמת. אששן אצבעות רגלי' א' אלפי' רבבות
פרסאות/ | גובהן אלפי' לכל אצבע היו חסר היו מחיר אצבעות רגל ימין | 15
אדרמם אדרמך בננהם ככפץ מסההום ושל שמאל ובהרס | כהום זקקמם החיין
החמסם ובשל ידים אתה מונה לכך נקרא | ברוך

10

703 §

והפרסאות הללו כפרסאות שלו וכמה הוא הפרסאות שלו | ת' באמה שלו
באמה שלו שלש זרתות וטפה זרת שלו מלא כל | העולם שנ' מי מדר בשעלו
מים וגו' ורחב ידו ד' רבבות ב' אלפי' | רבבות פרסאות ואפשר שמי שכתוב
שכל פרסה ופרסה של | הקב' כד רבבות פרסה של אדם מזרוע ימינו ועד
זרוע שמאלו | כד רבבות פרסאות וזרועותיו כפול' על שכמו לכך נקרא 1/1 |
זרוע ימין קניס סיקיה ש' ושל שמאל מתקה אססיה ש' כפות | ידיו ד' אלפי' 25
רבבות וכן של שמאל. כף הימין הורזה ש' ושל | שמאל הוא ששיה ש' לכך נקרא
האל הגדול ברוך אמן.

25

704 §

ברוך מטטרון עד כאן ראיתי רום ידידיה עלמ' שלו. מה דודך /מ/ מדרד היפה
בנשים כל הפרשה עד בנות ירושלים.

30

705 § → 311

ב' אמר ר' ישמעאל כל תלמיד חכם | שהוא שונה את הרו הגדול הזה קומתו
נאה לו ושיחתו | מתקבלת ואימתו מוטלת על הבריות וחלומותיו מיושבים | עליו
ונל' צול מכל מיני פורעניות וכשפנות ומדינה של גהינה. |

35

705 §

אמר ר' ישמעאל כל מי ששונה רז הגדול הזה פניו מצהיבות | קומתו נאה לו 30
ואימתו מוטלת על הבריות ושמו הטוב /ה/ //הולך | | הולך במקומות ישראל
וחלומותיו מיושבים לו ותורתו משתמרת | בו ואינו משכח דברי תורה כל ימי
חיו טוב לו בעולם הזה | ונח לו לעולם הבא ואפילו עונות נעוריו ימחול לו
לעתיד לבא | יצר הרע אינו שולט בו וניצול מן הרוחות ושדין ולסטין כל חיות 5
רעות ומנחש ועקרב ומכל מזיקין ואני ור' עקיבא כיון שלמדנו | שיעורו של
יצרנו טוב לנו בעולם הזה ונח לנו לעולם הבא |

45

706 §

מי שהוא שונה הרו הגדול הזה שונה המשנה בכל יום אחר /ת/ תפלתו יאמר
אותו בטהרה בביתו או בבית הכנסת משביע | אני עליך מטטרון עבדי ששמך
כשם רבך שתיוק לי לעשות | חפצי ויהיו פני מצהיבות ותהא קומתי נאה לי 10
ותהא אימתי /מ/ מוטלת על הבריות ושמי הטוב ילך בכל מקומות ישראל
ויהיו חלומותי מיושבים עלי ותהא תורתי שמורה בגופי ואל אשכח | דבר מלבי
מן היום הזה ועד יום הבא ותטיב לי מטובך בעולם | הזה ותקציני לעולם הבא.
ובקש עלי רחמי' מלפני כסא הכבוד | שימחול על כל עונותי שעשיתי בנערותי 15
ואל ישלט בי יצר | הרע ותצילני מכל רוחין ושדין ופנע' ולסטים ומכל בני
אדם | הרע' ותפלטני מכל חיות רעות מכל נחש ועקרב מכל המזיקין | שבעולם
ותסכור פה דוברי רעתי ב'א' שומע תפלה. |

60

707 §

אדון רים חותם כל הסתרים מחתם מזכירי שמו חותם על רב חותם אדיר על כל החותמות והדר לכל הבריות. ב'א' אדיר [בכל] בהדרי תורה. מגזי ברכה ר' זה יוצא מבית גנוך ועל לבי יחקק ואכירי יתחתמו בי ואודה לפיך. ב'א' אדיר מכל לשון. כל מלאכי מרום היוודין לגנדי יתחתמו ולא יעשו בי רע. והתגדלו ויגדלו חכמתי וידה לפיך וזוהיה. ב'א' עושה פלאות הפלא ופלא. אל תפל אימה ויראה עלי. זכות ובינה בלבבי תאיר. ויאירו חותמיו למעלה מכולם. ב'א' רם משניה על הכל. יהוה אלהי ישראל השנת על כל איברי פתח על כליותי אל תו' תועזעני ברעה. וחתמני מכל פגע רע. ב'א' ר' ר' ר' על רים. ואדון על כל הגדודים.

708 §

אל אלים אלים י'הים אביר יוצר כל כליותי כי כך בכך יה אה באה 'באה' [חות] חת י'הת בחותם אגלוא רום תקין. מרומם בחותם גדול זריז בכתרו יבכתרו' ורם עלי וממשלתו על אברי (איברי) הוחק חוק חותם עלי [זה] והוציא אדיר | אדיר ביג י'פיג' תוממי (הוממי) רוממי קוממי רוגני הוד בי תוכלי חותם עלי זה | והוציא י'ס'א' אציאל קבדו(כדו) דפק דך הוא חותם על חותמות וכתר בראש [ל'] (כל) חותמות תתהדר [ב] תתברך איה והי הוד דרי תתגאה תתנשא ביה | יה זהו והיי הנעלם מעיני כל חי. הק יה יה אה יה יה מלכותו לעולם ועד. בהו בהו יהו שמע בקול תפילתי בשעה הזאת מלך אדיר | חוק חנון ורחום ועונה כל בריותי פנה לתפילת עבדך ועני בעת רצון | או יה זהו יהוה לעד. סליק מרכבה רבא. י'סליק מרכבה רבא'

708 §

אל אל (אלים) אבירי יוצר כל | כליותי כי כך בכך יה אה באה חות חת בחותם אגלה רום | צ'קף מרומם בחות גדול זריז בכתירו ורם על ממשלתו על כל | איברי הוא חק חוק חותם על אברי אדיר אביר ביג תוממי | רוממי קוממי אנני הור' | תוכלי חותם על כל חותמותהן | וזהו זה יה (ר) ברוך שם (ט) כבוד חותמות וזכר ??? כל חותמותהן | שמע בכל תפילתו בשעה הזאת מלך אדיר מלכותו לעולם ועד. בהו בהו יהו | חוק חנון ורחום | ועונה לכל בריותי פנה (ו) לתפילת (ר) עבדך ועני בעת רצון ?? | יה זהו יהוה לעד. סליק מרכבה | רבא.

709 §

יש אומרי מי שהוא שונה ר' הגדול הזה יתפלל אותו אחרי | שמנה ברכות האמורות למעלה קודם יתחום עצמו ויבקש | רחמים שלא יגוף ואחר ישנה. 25

710 §

א'ר ישמעאל כשאמרתי ה'ב' הזה לפני ר' עקיבא. אמר לי כל מי שהוא יודע שיעור של | יוצרו ושכחו של הק'ב' מובטח שהוא בן העולם הבא. 30

711 §

א'ר ישמעאל אני ור' עקיב' ערבים בדבר זה שבעולם זה חיים טלבי' | ולעולם הבא בשם טוב ובלבד שהוא שונה אותן במשנה בכל | יום ואני ור' עקיב' כיון 30 שלמדנו שיעור של יוצרנו טוב לנו | לעולם הזה וט(ר)ח לנו לעולם הבא.

40

45

50

712 §

א'ר ישמעאל שמעתי ב' קול נעימות קול מפי הגבורה א' אני הוא אדון כל הנשמות | כל אילו הנשמות | השמות | האמורי | בספר הזה הגדול אין להם | תמורה. וכל היודע ואינו משתמש בהן נשבע אני בכל שמות | שיש בו שלא 35 אשחיתנו לחיי עולם עד שישתלם שכר טוב | על הספר הגדול הזה ששכרו אין לו שיעור וטובתו אין פוסקת |

712 § - 854

חזו' 18 | אמ' ר' ישמעאל שמעתי נעימת קול מפי הגבורה | אומ' אני אדון כל הנשמות וכל אילו שמות האמורים | בספר הגדול הזה שאין להם תמורה והיודע ואינו משתמש בהן נשבע אני בכל שמות שיש 'בו' שלא אשחיתנו לחיי העולם עד שישתלם שכר טוב על ספר הגדול הזה | ששכרו אין לו שיעור וטובתו אינה פוסקת ועתיד | להנחיל גן עדן ויושב לפני כתלמיד. ואם ישתמש בו | יחלף טובתו לרעה ואמסרנו למלאך אכזרי שלא חס || על שמי הגדול ואבד שכרו לעולם הבא. אבל אשרי אדם | יודעו ומודהר בו זוכה ויורש לחיי העולם הבא. |

707§

- 20 אדון ריום סותר על הסתרים מחתם מזכירי שמו חותם על| רוב חותם אדיר על כל חותמות והדר כל הדר על כל הבריות | ב'א' אדיר בחדרי תורה מגזי ברכה יצא רז מבית גנוזך ועל | לבי יחקק ואיבריי יתחתמו בו ובשמך רכבו אורה לפניך ב'א' | אדיר מכל לשון כל מלאכי מרום היורד | יתחתמו ולא יעשו בי | רע יתגדלו ויגדלו חכמותי ואודה לפנים זרזו היה ב'א' עושה | 25 נפלאות הפלא ופלא. אל תפל אימה ויראה עלי זכות תורה | וכינה תאיר בלבי ויאירו חותמות למעלה מכולם ב'א' רם | מ | משניז על הכל. ה אלדי ישראל השגח אבריי פתח על כל כליותי | אל תעזבני ברעה ותצילני מכל פגע רע ב'א' רם על ריום ואדון | על הגדודים

708§

- 30 אל אלהים. אלהים אבריי יוצר כל כליותי כי כך | בכך יה אה באה הזת תת בחותם אגלוא רום תקיף מרום || חניי הו זכי תוכלי חותם עלי זה הוציאל קברוך דפק וך הוא /ח | חותם על חותמות וכתר בראש כל חותמות תתהדר תתברך. איה | והי הוה דרי תתנאה תתנשא ביה יה הוה חיי תנעלם מעיני כל | חי הק יה יה אה יה יה מלכות לעולם ועד כהו בהו הוה שמע בקול | תפלתי בשעה הזאת. מלך אדיר וחזק חנון ורחום ועונה כל בריותיו | פנה לתפלת עבדך ועניי בעת רצון או יהו יהו יה לעד א'א. | חם ונשלם. תהלה לאל עולם. | סליק מרכבה רבה.

25

952 → 710§

- 30 אמר ר' ישמעאל כשאמרתי את הדבר הזה לפני ר' /ע | עקיבה אמר לי כל מי שהוא יודע שיעזר זה של יוצרנו ושכחו של //של || של הבה שהוא מכוסה מן הבריות מובטח לו לחיי העולם הבא /ו | ומטיב לו בעולם הזה מוטב העולם הבא ומאריך את ימיו /ב | בעולם הזה.

953 → 711§

- 35 אר' לפני תלמידיו אני ור' עקיבא ערבין בדבר | שכל מי שיודע שיעזר זה של יוצרנו ושכחו של הבה מובטח לו | שהוא בן העולם הבא ובלבד שהוא שונה אותו במשנה בכל יום. | קומת מלא כורסין של אש רגבית גב הי זוג שמו. קווצותיו | קומתו דבר ברד רוכב שמו ויש להם חיצוי בנוי גגל שרב שמו. | ועינו אחד שהוא רואה מסוף העולם ועד סופו אע[נ]וסת /ש | שמו זיקוקין היוצאין ממנה אוריהן לכל הבריות. ועינו אחרת | שהוא רואה בה מה שעתיד להיות אטטוסתי שמה גופו דומה | לקשת וקשת דומה למראה אש בית להסביב. קשתו דומיה /ק | קסטיא שמה. חצו מן כמן שמו. חרבו מצמציה שמו. וכסא /כ | כבדו רודפים פירודפא שמו וכן סטיו.

45

500 → 712§

- 50 אמר ישמעאל שמעתי נעילות קול מפי | הגבורה אומר אני הוא אדון כל הנשמות וכל אילו השימות האמורות בספר | הזה הגדול אין להם תמורה הודיעו ואינו משמש בהם משביע אני בכל | שימות שיש לי שלא אשחיתנו לחיה העולם עד שישתלם שכר טוב על ספר | הגדול הזה ששכרו אין שיעור וטובתו אינו פוסק ועתיד להנחיל גן עדן | וישכ לפני כתלמיד לפני רבו ואם ישתמש בו יחליף טובתו לרעה ואמסר[ו]נו | למלאך אכזרי שלא חס על שמו הגדול ואבד שכרו לעולם הבא אבל אשרי | אדם יודעו ומזהר בו זוכה ויורש לחיי העולם הבא.

55

713§

אלו הם ב' שעות שיש לו רשות לאדם להשתמש בהן | או בשעה א' כשקורא 10
קרית שמע וישן ערבית | על מטתו בקריאת הגבר שהוא שעת א' מחצות הלילה

714§

מזמין | חלקי' ובשלש שורות שאלף אלפי' ורוב ריבי רבבות ואומרי' |
ק'ק' כת אחת אומרת קדוש וכו' ונפלת על פניה. וכת | אחת אומרת
קדוש וחזרת ונפלת על פניה. וכת אחת אומרת | קדוש קדוש קדוש ואומרי' 15
ק'ק' ה צבאות מלא כל הארץ כבודו. | חיות מתחת כסא הכבוד עומדות
אחריהן ואמרו ברוך | כ/ כבוד ה ממקומו. ומפני מה אין אומרי' במקומו מפני
ש/ שהשכינה בכל מקום ולעיתים לבא כשהשכינה חוזרת למקומו | בבית קדש
הקדשי' אומ' ברוך הוא כבוד ה ממקומו.

715§

למעלה | מן ויילון שמים שבו כלל הקדש אש ומים נופחי' למעלה שני' | אף יסדה 20
וגו' אל תקרי שמים אלא אש ומים.

716§

למעלה מן | ש/ שמים ים למעלה מן ים מים ובין ים למים זיקוקי' ברד ורעמין |
מהרפי' להם על שומרי רוח צפון שרי' ממונים עליהם. | ואלה שמותם. אל אל
אלי אל ואל לכוס בלעיל בלע' ובצלאל | על שער דרום שרי' ממוני' עליהם. 25
ואלה שמותם. רידנאל. | ודרכאל. ודרכאל. המון. חננאל. חניאל. על שער רוח
מזרח // שרים || שרים ממוני' עליהם. ואלה שמותם. גבריאל. גבריאל. 3114
ועדריאל. | כשריאל. רחמיאל. חניאל. על שער רוח מערב שרי' ממונים |
עליהם. ואלה שמותם. אלוט. סוקינאל. וחתנאל. זכריאל. /וב | ובטהמיאל.
וכרפליאל.

717§

למעלה מן שמים רקיע שקבועין בו חמה | ולבנה כוכבי' ומזלות מושלי' בכל 5
תהום ותהום ואורן יורד | עד ארץ התחתונה חמה ולבנה כוכבי' ומזלות
שני' אות אדלים | ברקיע (ה)שמים. על שער שרי' ממוני' עליהם. ואלה שמותם
נואל. רידנאל. ונאלי. ננאל. והלקוט. הננאל. על שער דרום. | שרי' ממוני' 15
עליהם. ואלה שמותם. בלאה. בהליאל. וכלביאל. ליאל. | וליאל. וזקריאל. על
שער מ' שרים ממוני' עליהם. ואלה שמותם | קותאל. פדאל. סנדיאל. עניאל.
עננאל. עניאל. אל אל.

718§

למעלה | מן הרקיע שחקי' שבהם אוצרות שלג ואוצרות ברד ואוצרות טל. |
ואוצרות מטר. אוצרות טללי' שבשמים של תחיית המת'. | אוצרות מ' על
שחקים. בשער צפון שרי' ממוני' עליהם. ואלה שמותם. פנואל. פנוי. 15
רמאל. דרמיאל. על שער | דרום שרי' ממונים עליהם. ואלה שמותם.
פדיה. צרואל. קניאל. | דינאל. שמעאל. שמעיאל. על שער מזרח שרי' ממונים
עליהם. ואלה שמותם. נופיאל. בהליאל. רנאל. /ר | רנאל. קלבאם. אטרונ. 25
על שער מערב שרי' ממוני' עליהם ואלה שמותם. טודיאל. קמואל. | רביאל.
הרציאל. מלטיאל. פלטיאל. למען

719§

מ'ס שבו מקדש ומזבח הקטרת ומזבח העולה וכל משרתי' לפני ה. על שער
צפון שרים | ממוני' עליהם. ואלה שמותם. שותריאל. מחניאל. רחומיאל. /ח/ |
| חנון | חנוניאל. קתואל. סריאל. ססאל. סריאל. על שער | שרי' ממוני'
עליהם. ואלה שמותם. נופיאל. בהליאל. רנאל. /ר/ | רנאל. קלבאם. אטרונ. 25
על שער דרום. שוראל. מחניאל. גדיאל. | חושיאל. עננאל. דקשתיאל. על שער
מערב לוהקנה אפית. | קטוטולטה. לרפקוס. וסימנס יחל.

720§

למעלה ממכון מעון /מל/ מלאכי' וגדודי' וכל צבא מרום שני' מענה אלדי
קדם. על | שער צפון. אהלל. אוניאל. חזקאל. מרגובל. מחניאל. | על 30
שער דרום נכבריאל. נפליאל. קדישיאל. הוראל. ורומיאל. | ומלכיא. על
שער מזרח שמשיאל. ברקאל. רעשיאל. סרביאל. | והדריאל. ויחזקאל רבא.

713§

אילו ב' שעות שיש רשות | לאדם להשתמש בהן או בשעה א' כשקורא קרית
שמע וישן ערבית על מיטתו | או בקרית גבר שהוא שעה א' למחצה בלילה.

714§ (798) (818)

מזמין חלקים בשלש שורות | של אלף אלפי' אלפים ורוב (ורוב) ריבי רבבות
וא' ק'ק' כת אחת אר' קדוש כורעת ונופלת על | פניה וכת אחת אר' קדוש 20
וכורעת ונופלת על פניה. וכת אחת אר' ק'ק' | יו צבאות מלא כל הארץ
כבודו. וחיות מתחת כסא הכבוד עומדות אחריהן | ואו' ברוך כבוד יו ממקומו. 274
ומפני מה אינם | אר' (אומרים) במקומו מפני שהשכינה | בכל מקום ולעיתים
לבא כשהשכינה חוזרת למקומה | בית קדשי' הקדשים | אר' ברוך הוא כבוד
ממקומו.

715§ (768)

למעלה מן ויילון שמים שבו כלל הק'ב' אש ומים | טפוחין' טפוחין למעלה
שני' אף ידי יסדה ארץ וימיני טפחה שמים אל תיקרי שמים | אלא אש ומים. 5

716§ (769)

למעלה משמים ים ולמעלה מים ימן ים' מים ובין ים למים זיקוקי' ברד ורעמין |
מהרפי' להם. על שער רוח צפון שרים ממונים עליהם ואלה |
שמותם אלא איליאל ואלכוס ואללכוס' בלעאל בלע' ובצלאל. | שער דרום
שרים ממונים עליהם ואלה שמותם דורנאל | דורנאל' דרכי' אל ודרכיאל
המון חננאל. | חננאל. על שער רוח מז' | שרים ממונים עליהם
ואלה שמותם. גבריאל גד' | ריאל ונעריאל | ועדריאל נשריאל רחמיאל 10
וח' | ונאליאל. על שער רוח מערב שרים ממונים עליהם | ואלה שמותם אלין
סוקיאל וחתנאל וזכריאל ובהטמיאל וכו' | פ' ליאל. |

717§ (770)

למעלה מן שמים רקיע שקבועין בו חמה ולבנה כוכבים ומזלות מושלים | בכל
תהום ותהום ואורן יורד עד ארץ התחתונה. חמה ולבנה כוכבים ומזלות | שני'
ויתן אותם אלהים ברקיע השמים. | על שער של צפון שרים ממונים | עליהם 15
ואלה שמותם טיאל וידעאל ונאל ננאל והלקוט הננאל. | על שער דרום | שרים
ממונים עליהם ואלה שמותם בלאה בהליאל וכלביאל ליאל וליאל וזקריאל
ויקריאל | על שער מזרח שרים ממונים עליהם ואלה שמותם מסיס' כראיאל
נעריאל | נעריאל ננביאל מסיס. | על שער מערב שרים ממונים עליהם ואלה
שמותם קוריאל | פדאל סדניאל עניאל עננאל עניאל אלא.. 35

718§ (771)

למעלה מן רקיע שחקים שבהן | אוצרות שלג וברד ואוצרות טל ואוצרות מטר
אוצרות מן טללי' בשמים | של תחיית המתים שני' אין כאל ישורון. | על שער
שחקים שער צפון | שרים ממונים עליהם ואלה שמותם פנאל פטאל פנוי
רפאל דמאל ודמאל דרמיאל. | על שער דרום שרים ממונים עליהם ואלה
שמותם פד' | צרואל קנאל ססיתניאל שמעאל שמעיאל. | על שער מזרח
שרים ממונים עליהם ואלה שמותם צדקאל קדישיאל תירניאל תורניאל |
עננאל. | על שער מערב שרים ממונים עליהם ואלה שמותם | טוריאל קמואל 5
רביאל הריאל מלטיאל פלטיאל..

719§ (772)

למעלה משחקים | מכון שבו מקדש ומזבח הקטרת ומזבח העולה וכל משרתי' |
שמשרתי' לפני יו. | על שער צפון שרים ממונים עליהם ואלה | שמותם
שותריאל מחניאל רחומיאל חנוניאל בתואל סרפיאל | ססאל סריאל. על
שער מזרח שרים ממונים עליהם סרפיאל בתליאל | רנאל רמאל קלבאם 10
אטרונ. | על שער דרום שרים ממונים | עליהם ואלה שמותם שותריאל מחניאל
גדיאל חושיאל עננאל וקשתיאל. | על שער מערב שרים ממונים עליהם ואלה
שמותם לוה' | קנה אטו' | קטוטולטה לרפקוס סימנס יחל.. 35

720§ (773)

למעלה מן מכון מעון | שם מלאכים וגדודים וכל צבא מרום שני' מענה אלהי
קדם | על שער צפון שרי' ממו' עליה' ואל' שמ' אהלאל אוניאל חזקאל | 15
מרגובאל מחניאל. על שער דרום שרי' ממו' עליה' ואל' ש' | נכבדיאל
נפליאל קדישיאל הוראל ורומיאל ומלכיא. | על שער מזרח | ש'מ'ע' ואש'

715§ → 455

למעלה מן וילן שמים שבו וכול הקב"ה | ואש ומים טפוחין למעלה שנא' אף ידי יסדה ארץ וימיני ספחה שמים אל תיקרי שמים | אלא אש ומים

716§ → 456

למעלה משמים ים ולמעלה מים מים ובין מים לים זקוקי ברד ורעמ' | מזהפין לכולם וחומות הוויקין של אש מקיפין להם על שערי של רוח צפון שרים ממנו' עליהם ואלה שמותם.. אל אל אלואל ואלכוס בלעזאל בלעזו ובצלאל על שערי | רוח דרום (שרי') ממנוים עליהם ואלה שמותם.. דוכנאל דרכיאל ודרכיאל המן חננאל | וחננאל על רוח מזרחית שרים ממנוים עליהם ואלה שמותם.. גבריאל | גבריאל ערדיאל ושריאל רחמיאל וחניאל על רוח מערבית(?) שרים ממנוים | עליהם ואלה שמותם אלצאל סוקיאל חנהאל ובהיאל ובהטמאל ובורפליאל |

717§ → 457

למעלה משמים רקיע שקובעים בה חמה ולבנה וכוכבים ומזלות מושלות בכל תהום | ותהום ואורם יורד ענן הארץ התחתונה שנא' ויתן אותם אלהים ברקיע השמים.. על שערי של רוח של צפון שרים ממנו' עליהם ואלה שמותם טיאל וידעאל ונאל | ננאל והלקום הננאל על שערי רוח דרום שרים ממנו' עליהם ואלה שמותם בלאה | בהליאל וכלביאל ליאל וליאל יוקריאל.. על שערי רוח מזרח שרים ממנו' עליהם | ואלה שמותם מפים כרמיאל נוהריאל גוריאל ונביאל מיסכ.. על שערי | רוח מערב שרים ממנוים עליהם ואלה שמותם קוריאל פראל סריאל ענאל ענאל | עניאל עלאל

718§ → 458

למעלה מרקיע שחקים שבהם אוצרות של אוצרות ברד ואוצרות | טל ומטר ואוצרות מן טלילי בשמים של תחית המלים שנא' אין כאל ישורון.. על| שערי רוח צפון שרים ממנוים עליהם ואלה שמותם פנאל פנאל פנאל פנאל דמיאל | דרמיאל על שער רוח דרום שרים ממנוים עליהם ואלה שמותם פדיה | צרואל קנאל ססיניאל שמעאל שמעאל על שער רוח מזרח שרים || ממנוים עליהם ואלה שמותם צדיקאל קדישאל תודניאל תרעאל תורת עמא | על שערי רוח מערב שרים ממנו' עליהם ואלה שמותם טוריאל קמואל | רביאל הריאל מלטיאל פלטיאל

719§ → 459

למעלה משחקים (??) מכון שבו מזבח הק(?) (ט)רת | ומקדש מזבח העולה וכל משרתין שנא' מכון לשבת פעלת יי' על שערי מכון | ש צפון שרים ממנוים עליהם ואלה שמותם שותריאל מחניאל רחומיאל חנוניאל | בתנאל סרפאל סכאל סריאל על שערי רוח דרום שרים ממנוים עליהם ואלה | שמותם שותריאל מחניאל גדיאל חדשיאל ענאל וקשתיאל על שערי רוח מזרח | שרים ממנוים עליהם ואלה שמותם טרפאל | בהלל(?) בהלאל רנאל רמאל | קלאכסא טרגמליאל על שערי רוח מערב שרים ממנו' עליהם ואלה | שמותם לזקנה אפית קטוסולס לרפחוס סמכס והאל

720§ → 460

למעלה ממכון | מעון שם מלאכיו וגרודיו וכל צבא מרום שנא' מעונה אלהי קדם.. על שערי | ב| מעון של צפון שרים ממנוים עליהם ואלה שמותם אהיאל אגזיאל חזקאל מרגביאל | שתניאל מתניאל על שערי רוח דרום שרים ממנו' עליהם ואלה שמותם | נבכריאל נפליאל קדשיאל הודיאל דומיאל מלכילאל על

על שער מערב. ענאל פליאל. ופליאל. | צורטק שם קדוש. טינופה פליפלי שם
השם.

שמיאל ברקאל רעשיאל יסרכיאל והדריאל ויחזק רבה. | על שער מערב
שמי' ואש' ענאל פליאל ופלאל צור(ר)טק | צורטק' שם קדוש | טיטפה פלי פלי
שם השם.

721§

למעלה ממעון | זכול שני הבט משמים מזבון(ר)ל.

721§
למעלה מן מעון זכול שני הבט משמים | ורא(א)ה מזבול

722§

למעלה מזבול ערבות וכיפי | קשת נחונות על ערבות גבוהות אלף אלפין וריבי 5
פרסאות | מדה כנגד עירין וקדישין.

722§
למעלה מזבול ערבות שני שירו לאלהים זמרו שמו סלו | לרוכב ערבות. וכיפי 10
קשת נחונות על ערבות גבוהות אלפי אלפים וריבי | רבבות פרסאות מידה
כנגד עירין וקדישין.

723§

למעלה מהן גלגלי אופני' על כיפי | הקשת גבהי אלף אלפי וריבי רבבות
מדה כנגד שרפים | וג' וגודרים.

723§
למעלה מהן גלגלי אופנים | נתונים על כיפי קשת גבוהים אלף (אלפי) אלפים 15
ורבי רבבות מידה כנגד | כל השרים הגדולים שרפים וגודרים..

724§

למעלה מהן רגלי החיות נתונים על גלגלי אופני' גבוהי | אלף אלפין וריבי 10
רבבות מדה כנגד השרי' והגדולי' וקלפי קשת | נתונות בראשית החיות ומהן
יוצא' קרני הוד רקיע הנורא | קרח הנורא. עשוו על קרני הוד גובהן אלף
אלפין וריבי | ר' | רבבות מדה כנגד אלפי שגאן.

724§
למעלה מהן רגלי החיות נתונים על | גלגלי אופנים גבוהין אלף אלפים וריבי 5
רבבות מידה כנגד השרים הגדולים. | וקופלי הקשת נתונות בראשי החיות ומהן
יוצא' קרני הוד רקיע קרח הנורא | נישוו על קרני הוד גבוהים אלף אלפים
ורבי רבבות מידה כנגד ריביותיים.. |

725§

למעלה מעין כמראה (ה)נוגה | ג' | נתון על קרח הנורא גובה אלפי אלפי
ורבי רבבות מדה כנגד | ריביותים.

725§ (780) (801)
למעלה ממנו מעון ומראהו נוראים נתון על קרח הנורא גובה אל' אל' אלפי' | 25
ריבי רבבו' מידה כנגד שרפי הוד וכו' כבוד..

726§

למעלה מעין ומראהו נוראי' נתון על המראה | ה' | הנוגה גובה אלף אלפין 15
ורבי רבבות מדה כנגד שרפי הוד | וכו' כבוד

726§ → 781
ולמעלה | מהן כמראה הנוגה נתון על קרח הנורא וגובהו אלף אלפים ריבוא | 30
מידה כנגד שרפי להבה וכו' כבוד הדר.

727§

למעלה ממנו כמראה אבן ספיר נתון על | מ' | מראה נוראי' גובה אלפי אלפי
אלפי' וריבי רבבות | מדה | כנגד | כולן. ואדון כל העולמי' בכבודו נתון עליו שני' 20
ואראה את השם | ותחת רגליו כמעשה לבנות הספיר. וכל העולם | תלוי
בו כקמיע שתלוי ביד גבור ומקיף' לו בו וכו'. וזהר ספיר | וברקת מפני מראית
העין.

727§ (783) (803)
למעלה ממנו כמראה | אבן ספיר נתון על מראה נוראים גובה אל' אלפי' 10
'אלפי' וריבי רבבות | כנגד כולם ואדון כל עולמים בכבודו נתון עליו שני'
ואראה את השם | ותחת רגליו כמעשה לבנות וכל העולם כולו תלוי בו כקמיע
שהוא תלוי | בורוע גיבור שני' מענה אלהי קדם ומקיפות לו סכות וזהר ספיר
וברקת | מפני מראית העין.. | 35

728§ - 376 (939)

אמר מטטרון רחמא עדות זו אני מעיד ביה אלדי ישראל שרום קומתו כשהוא
עומד היה רום | קומתו רל' רבבות פרסאות. רוחב עין ימין ג' רבבות וג' | א'
אלפי' פרסאות וכן לעין שמאל מזרוע ימינו עד שמאלו עד' | רבבות פרסאות 25
קומתו מלא כרסה של אש. הוכיני שמה | קו | קווצותי בקומתו דגבר שיש ויש
להן חצר כונו גלש שמו. | עינו אחד רואה מסוף העולם ועד סופו וניצוצי'
יוצאי' ממנו | אור לכל הבריות עינו אחד לאחוריו מהעתיד. אטטוס | ש'
שמפיו אש אוכלה אש כמו שהוא רוצה מדבר. דעה שמה | כינוי ג' מאות 30
מרבבות יקרנת מ' זו ע'ב שמותיו אלף ור' // כינויין || כינויין ששים ושש. ד' 115
אותיות כל קטורין כד קדושות יקרו מ'ב | יזי ריבותי.

728§ - 376
אמ' מטטרון רחמא עדות זה אני מעיד ביזי אלהי ישר' | שרום קומתו כשהוא 15
ישב על כסא הכבוד ק' ויח' פרסאות. רוחב | עינו עומד היה רום קומתו רל'
וס' רבבות פרסאות רוחב עין | ימין ג' רבבות וג' אלפים פרסאות וכן לעין
שמאלו. מזרוע ימינו ועד | זרוע שמאלו עד' רבבות פרסאות לכך נאמ' האל
הגדול הניביר והנורא. | קומתו מלא כרסה של אש. הובג שמיה קווצותיו 45
כקומתו | דגבר שש ויש להן חצר כונו גלש רב שמו. עינו אחת רואה | מסוף
העולם ועד סוף וניצוצין יוצאין ממנה אור לכל הבריות. || עינו אחת רואה 275
לאחוריו מה עתיד אטטוס סס שמפיו אש | אכלה אש כמו שהוא רוצה מדבר דעה
שמונה כינויין | כינויין' שלש | מאות מרכבות יקרן || (1) שבעים ושתיים שמותיו
אלף ומאתים כינוייה | ששים ושש אותותיו תשעים ושש כל קטורין עשרים 50
וארבע | קדושות יקרן || (1) ארבעים ושתיים יזי רבותי 5

729§ - 384 (957)

הוא אמר והיה העולם ושמו קיים לעולם ולעולמי' | ע' | עולמי'. תפארתך מלאה
תבל גדודים של זעם מימינו ובשמשם | של זעם משמאלו. ועוד חשך ענן ועפרל 5
וטיט היין לפני שבה | זרועות כוכבי' למעלה מן רוחות קולות רעמי' וברק'
ולפי הקשת | וסבל' וחבל' שעולין ויורדין ועליו חן וחסד עטרת גאות הדר
טבעת | של ארי חותם של נשר דמות של שור ופני אדם סתום וידו מונחת | על
הנער וגבור ועוזו וברוך הטהר עומדי' לפני הנער ובא ומשתחוה | ה' | לפני אהה
ושמי שמי בא' | א'מ'ה' א'קב'ה' והבדילנו מכל אומות וגיללה | לנו מסתרינו 10
הבינונו לידע שמו הגדול והנורא בא' | מגלה מסתרי' | לישראל

729§ - 384
הוא אמ' והיה העולם | ושמו קיים לעולם ולעולמי' עולמי' ותפארתו מלאה
תבל גדודים של זעם | מימינו וכו' שמט(ט)ם של זעם משמאלו ועוד חשך ענן 55
ועפרל וטיט | היוון לפניו שבה זורעים כוכבים למעלה מן רוחות קולות רעמים
| וברקיים וקופלי הקשת וחבלי של עולין ויורדין ועליו חן וחסד עטרת | גאות 10
הדר טבעת של ארי חותם של נשר דמות של שור ופני אדם סתום | וידו מונחת
על הנער ועיזו וגבור וברוך ואומרי הטהר עומדין לפני | הנער ובא ומשתחוה
לפני אהה ושמי שמי' ב'מ' יזי אלהינו מ'ה' א'קב'צ' | והבדילנו מכל אומות
וגיללה לנו את מסתרינו והבינונו | והכינונו | לידע שמו הגדול | והנורא בא' יזי מגלה
מסתרינו לישר'. 60

שערי רוח | מזרחית שרים ממוני' עליהם ואלה שמותם שמשאל ברקאל
רעשאל סרכיאל | והדריאל ויחזיק רבה על שערי רוח מערב שרים ממונים
עליהם ואלה | שמותם ענאל פלילאל נלאל צורטין (שם פניאל) קדוש טוטסה
פלי פלי שם השם |..

§ 721 → 461

ולמעלה ממעון זבול הבט משמים וראה

§ 722 → 462

למעלה מזבול ערבות נשא' שירו לאלוהי' | זמרו גו' וכיפי הקשת נתונות על
ערבות גבוהות אלף אלפים וריבי רבבות מידה | כנגד עירין וקדישין

§ 723 → 463

למעלה מהם גלגלי אופנים נתונים על כיפי הקשת גבוהים | אלף אלפי' וריבי
רבבות מידה כנגד שרפים וגדודים

§ 724 → 464

למעלה מהם רגלי החיות | נתונים על גלגלי אופנים גבוהים אלף אלפים וריבי
רבבות מידה כנגד השרים | הגדולים וקולפי הקשת נתונות בראשי החיות ומהם
יצא קרני ההוד רקיע קרה הנורא | כשוו על קרני הוד גבוה אלפי' וריבי רבבות
מידה כנגד אלפי שואן

§ 725 → 465

למעלה ממנה | מעון כמראה הנוגה נתון על קרח הנורא גבוה אלף אלפים
ורבי רבבות | מידה כנגד רכב ריבבותם

§ 726 → 466

למעלה ממנו ממון מעון ומראהו נוראין נתון על | על מראה הנוגה אלף אלפי'
ורבי רבבות מידה כנגד שרפי הוד וכרובי כבוד |

§ 727 → 467

למעלה ממנו כסא אבן ספיר נתון על מראה נוראים גבוה אלף אלפי' וריבי |
רבבות כנגד כולן ואדון כל העולם בכבודו נתון עליו שוא' ואראה אה יי ואר' |
ותחת רגליו וכל העולם תלויים בקמיע שעליו בזרוע גיבור שוא' מעונה אלהי
קדם | מתחת זרועות עולם ומוקפין לו סוכות וזהר ספיר וברקת מפני מראית
העין |

§ 728 → 468

.. אמר מטטרון שמשא רחימא עדות זו אני מעיד ביי אלהי ישראל שרומ קומתו
יושב על כסא כבוד כאן מגעו הסופרים לכתוב | וששים רבבות פרסאות רוחב
עין ימינו שלש רבבות ושלושת אלפים פרסאות ובין | לעין שמאלו מזרוע ימינו
ועד זרוע שאלו שבעים וש[?] ש רבבות פרסאות לכך נא' | האל הגדול הגיבור
הנורא קומתו כורסה של אש הו[ג]ב שמה קווצותיו בקומתו | דובר שמו ויש
להם חצר כונוני גלשוב שמו עינו אחת רואה מסוף העולם ועד סופו | וניצוצין
יוצאין ממנה ארץ לכל הבריות רואה לאחוריו מה ע[?] תיד אטוטסס שמפיו |
אש אוכלה כמו שהוא רוצה מדבר רעה שמונה כינויו שלש מאות מרכבות יקרו
| שבעים ושתים שמו[?] תיו אלף ומתאים כינויו שישים וששה אותותיו תשעים
וששה כל קשורין | עשרים וארבעה קדושות יקרו ארבעים זיו רבותיו

§ 729 → 469 (485)

הוא אמר והיה העולם ושמו קיים | לעלמי עולמים תפארתו מלאה תבל גרודיו
של זעם בימינו ובו שמוס של זעם | בשמאלו ועוד חושך ענן וערפל וטיט היון
לפניו שבה שזורעים בו כוכבים ולמעלה | מן השדה רוחו קלין רעמי' וברקים
וקופלי הקשב[?]ת וחבלים של חותם עולי' ויורד' | ועליו חן וחסד עטרת גיאות
הדר טבעת של ארי חותם של נשר וימות של שור | ופני אדם סתום וידו מונחת
על הנער ועיוזו וגיבור וברוך ואומרי הטהר' | המולה עומדים לפני הנער ובא
ומשתחוו לפני אהרר ושמי שמי.. ברוך אתה | יי אלהינו מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו והיבדילנו מאומות העולם וגילה לנו | מסתרו והבנו לידע
שמו הגדול והנורא בא' מנלה | ס] מיסתרו לבני ישראל |.

471→ 731§

472 → 7328

(487) 473 → 733§

474 → 734§

267

10

(488) 476 → 736 §

20

477 → 737 §

30

478 → 738\$

4

479 → 739§

02

740 § - 403

א'ר' ישמעאל' א'ר' לי ר' | נחזיה בן הקנה רבי בן גאים בשעה שצפיתי בצפיית המרכבה ראיתי | הדר גאון חדרי חדרים אדירי אימה בר(ר)ורי יראה בוערין | ומבהלין | בערתם בערה בזה(ה)לתם מבהלה.

O1531

תושבחות. אח' מס' תוש' אומ' קדוש. אח' אומ' | קר' מקיפין אומ' ברוך ש' 5 ותהילתו מלאה ארץ..

748 §

לאחר אילו מקיפ' | טיט(ט) היוון מכאן ואילך תהום תהו ובהו וחשך עד אין חקר ואין | מספר ואין שיעור ואין תכלית ש' ישת חושך סביבותיו סוכר | עד כאן יש לך רשות לדבר מיכאן ואילך כמותן אצבעו בעין. לפיכך | כת' בספר בן סירא במופלא ממך אל תדרוש ובמכוסה ממך אל | תחקור כמה שהורשית 10 התבונן ואין לך עסק בנסתרות. בכל | יום ויום הק'ב'ה' רוכב על כרוב וכשהוא חזר עובר ושט בכלול | וכשהוא מהלך על כרוב וכשהוא על כנפי רוח ש' וירכב על כרוב | וע' וידא על כנפי רוח.

749 §

בוא וראה בין מידת הק'ב'ה' למידת בשר ודם | מלך בשר ודם משגר לו שליח ממדינה למדינה וצריך לחזור ולהחזיר | לו שליחותו אבל הק'ב'ה' אינו כן ש' 15 והנה איש הבדים אשר הקסת | במתניו משיב דבר ולאמר' עשיתי כל אשר ציויתי וא' התשלח ברכים | וילכו ויאמר(ר)ו | לך הנו מלמד שבכל מקום שהן הולכין ושם הם | מצוי(ים) ועומדין(ם) | לפיך וא' עש' (עשינו) שליחותינו לקיים מה ש' הלא | את השמים ואת הארץ אני מלא..

750 § - 443

זה התהום התחתון על || ארץ התחתונה. למעלה מארץ התחתונה תהום למעלה 380 מתהום תהו | למעלה מתהו בהו למעל מבהו ים למע' מים למע' מן מים אדמ' אדמה ועל אדמה(ה) גדולתו | וגבורתו של הק'ב'ה' כמו ות(ו)קפו ותפארתו של יוצר בראשית ש' אל תירא | אדמה גילי ושם'

751 § - 444

זה תהום השני למעל' מאדמ' | ימן אדמה' תהום למע' מתהום | ת? (ה)ו למע' 5 מתהו בהו למע' מבהו ים למע' מים חרבה ובחרבה יש בה | יאורים וכל אנמים ש' ונתתי יא(ו)רים חרבה.

752 § - 445

זה התהום השלישי למעלה | מתהום תהו למע' מת' כו' ויכול' עד ים למע' מים ימים ולמ' מן מים | יבשה ועל יבשה | יש בה מים ונהרות וכל מקום ש' אשר לו הים והוא עשאוהו ויבשת | ידיו יצרו

753 § - 446

זה תהום הרביעי למע' מיבשה תהו' כמו שכת' למעלה | עד למעל' ממים 10 ארקא

754 § - 447

ובארק' יש בה שאלו תחתית ואבדון ובאר | שחת וטיט היוון ושערי מות ושערי צלמות וניהנם ורשעים | בהם ומלאכי חבלה ממונים עליה ושם חושך ועוביו כחומה של צור | ודיניהם של רשעי' קשה ומרה ומרה על גבי (גבי) מרה שן ורשעים בחשך | ידמו.

755 § - 448

מדור העליון וגובהו ת' שנה ועוביו ורחבו כך. מדור השני | אבדון מהלך 15 ת' שנה ועוביו ורחבו כך. מדור השלישי באר שחת | כמו כן. מדור הרביעי טיט היוון כמו כן. מדור החמישי שערי מות | כמו כן. מדור השישי שערי צלמות כמו כן מדור השביעי גיהנם | כמו כן. נמצא הילוכו של גיהנם ששת אלפים 80 ושלוש מאות שנה || והאש של גיהנם חזק הוא אחד מששים שבשערי צלמות. 81

740 § - 403

א'ר' ישמעאל' א'ר' לי ר' | נחזיה בן הקנה רבי בן גאים בשעה שצפיתי בצפיית המרכבה ראיתי | הדר גאון חדרי חדרים אדירי אימה בר(ר)ורי יראה בוערין | ומבהלין | בערתם בערה בזה(ה)לתם מבהלה.

O1531

741 § - 404

א'ר' ישמעאל' כיון ששמעתי מ' נחזיה || בן הקנה רבי השמועה הזו עמדתי על 749 רגלי ושאלתי ממנו שמות כל שרי | חכמה ומשאלה ששאלתי ראיתי כו'.

742 §

קמיצ טב ובדיק לשטריגא תלה | לנער ולחוש ז'פ' באותו ואמ' כן שחורה 15 אשטריגא שח(ו)רה שחחרת דם | תאכלי דם תשתי כאלוף תנעה כלוב תנהום כזאב תדרוס. משביע | אני עליך בשם שנושך בשם מלאך מלאך רפאל 5 ומיכאל וגבריאל ואוריאל | למשכבי במקומך ולא תדחל..

743 §

א'ר' ישמעאל שתי זרועות הללו למה | אלא אחת סובלת את העליונים ואחת 20 את התחתונים מלמד ששבעה מעונות | שבשמים וכל אשר בהן תלוין תחת זרועו של ימין ושבעה מעונות שבארץ | וכל אשר בארץ תלוין ועומדין תחת זרועו של שמאל לך נא' ומתחת | זרועות עולם. 25

744 §

אחורי ארץ התחתונה מקיפין אש ומים אחר אש ומים | מקיפין רעש ורעדה. 30 אחר רעש ורעדה מקיפ' ברכים ורעמים. אח' ברכ' | ורעמ' מק' | ויעין | חיעות. אח' זיק' וועו' מק' דמות החיות. אחר דמו' | החיות רצואו (רצוא) ושוב אח' רצואו וש' אומרי המולה אחר א' המולה | קול דממה דקה אח' קול 15 דממ' דק' א' קדוש. אחר א' קדוש אומ' ברוך. | ואומ' יי ימלך..

745 § - 440

ובארץ התחתונה יש שם חיות הקרש ואופנים | וכסא הכבוד ורגלי השכינה 35 עלובי ראשיהם ש' וארא החיות זה זה | אופן אחד בארץ וגו' כשם ששכינתו למעלה כך שכינתו למטה. || ש' כסה שמים הודו ותהילתו מלאה הארץ. וכת' 379 השרת מקיפין | ועומדין בכל מיני שבח ובכל מיני קילוס חביבות רגלי השכינה 40 | ש' ותהילתו מלאה הארץ

746 § - 441

ומקיפין לאותו מקום של רגלי השכינה | שמונה עשר אלף עולמים ש' ושם 5 העיר מיום יי שמה. ד' אלפים | ות' לרוח צפון. ד' אלפים ות' לרוח דרום. 45 ד' אלפים ות' לרוח | מזרח ד' אלפים ות' לרוח מערב. ד' אלפים ות' לרוח צפון מליאים | תהילה וכבוד כח וגבורה שבח וחמרה חן וגדקה עוז וגדולה נצח | וגבורה. וד' אלפים ות' לרוח דרום מליאים הוד והדר פאר 10 ורינה | ועטרת וגאון וגאון. וד' אלף' ות' לרוח מזרח מליאים שיר חדש | וקדושה וטהרה כתר ומלכות קול דממה דקה. וד' אלפי' ות' לרוח | מערב 50 מליאים תהילה ותפארת עטרת גילה ודיצה.

747 § - 442

אחורי | שמונה עשר אלף עולמ' מקיפין חומות אש. אחרי חומות אש | מקיפין 15 אש ומים אחרי אש ומים מקיפין הרים של ברד אחרי | הרים של ברד מקיפ' 55 גבעות של שלג אחרי גבעו' של שלג מקיפין כותלי | סופה. אח' כות' סופ' מק' כנפי סערה. אח' כנפ' סער' מק' כרובים | מעופפים אח' כרובי' מעו' מקיפ' כנפי הרוח אח' כנפי הרוח מקיפ' | אלף אלפי' אלפים מחנות. אח' אל' אל' 60 אלפי' מחנ' מקיפ' וואח' ? אלף אלפי' אלפים מחנות מקיפים ריבי רבבות | צבאות. אח' ריבי רב' צבא' מקיפ' אלפי' שוואן. אח' אלפי' שוואן מקיפ' || רכב 80 ריבותיים. אח' רכב ריבו' מקיפ' משוררי שירות. אח' מש' שיר' | מק' מרגני רגנות. אח' מר' רגנו' מק' תוקעי בשופרות. אח' תוק' בשר' | מק' מריעי בחצוצרות. אח' מר' בחצוצ' מק' ממתיקי נעימות. | אח' ממ' נעי' מסלטלי

O1531

O1531

762§

ולא עוד אלא שכל מדור ומדור | יש בה ז' אלפים חורים וכל חור וחור יש בו ז' אלפים סדקין | וכל סדק וסדק יש בו ז' אלפים עקרים וכל עקרב ועקרב יש בו ג' מאות חוליות וכל חוליא וחוליא יש בה ז' אלפי כרי מרה | תלויים ומשכים ויוצאין ממנה ז' נהרות של סם המות ואדם יתנוגע | בהן מיד נבקע כל אבר ואבר ונופלין מתוך גופו וכריסן נבקעת | ונופלת מלפניו ומלאכי חבלה עומדין ונוטלין כל אבר ואבר | ומסדרין אותן זה כנגד זה ומחזירין להם את הנשמה ומחין | אותן ומעמידין אותן על רגליהן ונפרעין מהן כל מה שעשו | 15 בדינה של גיהנם וכל אבר ואבר שחטא בו מלאכי חבלה נפרעין | ממנו.

763§

אם יש בו גזל מלאך הממונה על הגזל נפרע ממנו. | אם יש שפיכות דמים מלאך הממונה על שפיכות דמים נפרע | ממנו. אם יש בו עז' מלאך הממונה על עז' נפרע ממנו. ואם | יש בו חילול השם מלאך הממונה על חילול השם נפרע ממנו. 382 | משל לאדם שיש לו נושין (נושין) הרבה וכולן באין לפרוע ממנו ולא | מצאו אלא שולחן אחד של כסף מה עושין נוטלין כל אחד ואחד | קרדומו וחותרין כל אחד ואחד בעצמו זה מחתך נוטל בידו | והולך ולבסוף נוטל כלו ה(ה)שולחן 5 אף כך הרשעים שבגיהנם / ממ' | ממונים עליהם מלאכי חבלה בכל יום ויום נפרעין מהן

764§

כך כל | מידות של פורענות הללו. פורעניות שבגיהנם למי מזומנות | למינים ולמשומדים ולאפיקורוסין ולכופרין בתורה ולכופרים | בתחיית המתים ו(ל)אשר נתנו חיתיתם בארץ החיים ולאשר | חטאו יחטאה גדולה ולאשר פשטו ידיהם בכול ולאשר חטאו ה' | והחטיאו (הרבים) (את ישר'). כגון ירבעם בן נבט וחביריו וכולן יורדין | ומעמידין בפניהם ונידונין בה לדורי דורות ועליהם הוא אומ' | ויצאו וראו בפגרי האנשים הפושע' ב' כי תל' וגו'.

765§ - 452

זה התהום | החמישי. למעלה מן ארקא תהום למעלה מתהו' תהו' למ' מת' | בהו 15 למעל' מבהו מים למעלה ממ' תבל ועל תבל יש בה הרים | וגבעות וכל יושביהן שנ' הרים רעשו ממנו וגו' ויש אומ' ג' מאות וס'ד' מיני // ב(י)ריות.. 10 || ב(י)ריות יש שם מבני אדם שמראשם דומין לאדם וגופן | לארי יש מהן 383 שראשם דומה לשור וגופו. ויש מהן שיש לו | שני ראשין וארבע ידיים וגוף אחד וכרס אחד ושתי רגליים. | וכשהן יושבין דומין לשני בני אדם וכשהן מהלכין דומין לאדם | אחד ולא עוד אלא שבשעה שאוכלין ושותין מריבין זה עם זה | זה 5 א' אתה אכלת יותר ממני ואתה ש[?]ית יותר ממני וכי תעלה | על דעתך שרשעים הם חס ושלום שכולם צדיקים נמורים | הם ועל תבל עתיד הק'ב' לישב ולהקים פגרי מתים של אותם | בני אדם מן העפר שהן משימין את עצמן כאילו שוכבין | בעפר ומחה אותן ומעמידן על רגליהן להודיע להן ניסים 10 וגבורות | ונפלאות רבות וגוראות עצומות כדי שיהיו מודים בהק'ב' שהוא מחיה את המתים ואחריכך ישב הק'ב' | ומחלק להם חלק טוב ושכר | טוב לפי מעשיהן ומנחיל אותן אפי' כסא שלו שנ' מקים מעפר | דל. וגו'.

766§ - 453

זה תהום הששי. למעלה מן תבל תהום למע' מת' תה(ה)ו | למע' מת' בהו 15 למע' מב' ים למעלה מים מים למעלה ממים | חדר ועל חדר יש בו אדם ובהמה וחית השדה ועוף השמים ודגי | הים וכל מיני שקצים ורמסים תורה ומעשים טובים ויראת שמים | שנ' שמעו זאת כל העמים האזינו כל יושבי חדר.

והאש | שבשערי צלמ' חזק אחד משש' שבשערי מות. והא' שבשע' מות | אחד מס' מטיט היון. והאש כמו כן שבטיט היון מבאר שחת | והאש שבבאר שחת כמו כן מאכדון והאש מאכדון (שבאכדון) כמו כן משאול. | והאש שבשאול כמו 5 כן מגיהנם ובגיהנם נידונין בני אדם הרשעים | ושאול חציה של אש וחציה של ברד. ורשעים כשיוצאין מן ברד | דולק בהם האש וכשיוצא' מן האש לוחר בהן 15 הברד

756§ - 449

ומלאכי חבלה | ממונים ומשמרים ושמחן בגופיהן שנ' כי תולעתם לא תמות ואשם | לא תכבה. שאול כלין(ה) יכלה' והם אינן כלין שנ' וצורם לכלות שאול מזובול לו. | ואין זבול אלא בית המקדש שנ' בנה בניתי בית זבול לך וכל כך 10 למה | מפני שפשטו ידיהם במקדש 'בבית המקדש' שנ' מזובול לו על כן וירדו בס' ישרים | לבקר ואין ישרים אלא מלאכי השרת שנ' ישבו ישרים את פנד' | ואין בקר אלא משפט שנ' בבקר בבקר משפטו יוציא.

757§ - 450

ובכל יום ויום | יורד עליהם מלאך המות באימה גדולה ובקצף גדול וטורד אותם | שן האש לברד ומברד לאש כרועה שטורד את צאנו מהר לבקעה | 15 ומבקעה להר שנ' כצאן לשאול שחו מות ירעם

758§ - 451

ויורדין עליה' מלאכי | חבלה ודכין אותם בשאול התחתונה שנים עשר חדש וכן כבאר | שחת יב' חדש וכן בטיט היון יב' חדש וכן בשערי מות יב' חדש | וכן 381 בשערי צלמות יב' חדש. וכן בגיהנם יב' חדש עד שיהיו | לקנים שנ' ועשותם רשעים כי יליו אפר. כשיראו כל | הצדיקים ואומ' רבו' של עולם דין של אילו משיב להם הק'ב' | עדיין לא שבעה נפ(ש)י מהם מפני שהחריבו את ביתי ושרפו | את היכלי והגלו את בני לבין אומות העולם ועל אומ' העולם | הוא 5 אומ' לא ישוב חרון אף יי עד עשותו ועד הקימו מן(י)מותיו. ולאחר יב' חדש מורדין אותן לארקא ומעמידין אותן תחת נהר | של אש שהוא יוצא מתחת כסא הכבוד שנ' הנה סערת יי חמה | יוצאה וסער מתחולל על ראש רשעים יחול והיורד לארקא שוב | אינו עולה שנ' כדנה תימר(ר)ו(ו)ן | להון אלהא דשמיא 40 וארקא לא עברו | יאכדו מארעא ומתחות שמיא אלה.

759§

אמ' חכמ' שבארץ ישר' | שבעה מדורי גיהנם ברא הק'ב' מששת ימי בראשית כשביל | רשעים נמורים שעוברין על התורה ועל המצוות ומכעיסין להק'ב' | בכל יום וכופרין בהק'ב' ומו(ו)ד(ד)י(י)ן בנ' שנ' כי ערוך מאתמול תפתה | למה נקרא שמו תפתה שהכל נכנסין בו בפיתיו של יצר הרע | 15

760§

וכל גיהנם יש בו ז' מדורים וכל מדור ומדור יש בו שבעה נהרות | של ברד וכל אחד ואחד רחבו אלף אמה ועומקו אלף אמה | וארכו שלש מאות שנה וכל אחד אחד מושכין ויוצאין זה אחר זה | וכל אחד ואחד מרשע' שעוברין בהם 5 ושרפין במקומן

761§

וארבעים || אלפים מלאכי חבלה ממונים(ם) עליה(ם) וחז(ו)ר(ר)י(י)ן אותן 382 ומעמידין | אותן על רגליהן ומוריעין להם כל מעשיהם שהם רעים ואת | מעשיהם שהם מקולקלין ואומ' להן אף עכשיו עברו לפנינו בזה | אש שעברתם על דברי תורה ועל המצוות שנתן לכם הק'ב' | על הר סיני ואתם לא 5 יראתם מן האש של גיהנם ומן דינה של | אכדון ועכשיו תנו חשבון.

767§ - 454

זה תהום השביעי... למעלה מן חלד ווילון שהוא מכניס ערבית ומוציא שחרית 83
| ומחדש בכל יום מעשה בראשית ווילון אינו משמש כלום | שנ' הנוטה כדוק
שמים ולמה נקרא שמו ווילון כמו שהמלך | לפלטיץ שלו הם מכסים (מכסים)
5 אותו כך ווילון בשעה שיעלה עמוד | השחר ותצא חמה לשמש בעולם מכסה
פני רקיע ראשון | מפני גלגל חמה וכשנכנסת חמה פורש אותו כדי שתעלה |
לבנה כוכבים ומזלות לשמש בעולם..

768§ (715)

למעלה מן ווילון | שמים שנ' השמים כסאי. למעלה מן חלד נצב סולם גדול |
10 וראשו מגיע לשמים ושיעור גובהו של סולם ת'ק' שנה וש'ס"ה' | מראות יש בו
וכל אחת ואחת שני אלפים וחמש מאות | פרסאות ארכה ורחבה שמונת אלפים
ומלאכים קדושים | ושרים נכבדים ממונים עליו ואלה שמותם של שרים הממו'
עליו | ארציאל אדמהאל חרבהאל יבשהאל ארקאל תבלהאל | חלדאל וכולן
15 על שם של אדמה וכל מלאך ומלאך שהוא | יורד ועולה אינן עולין ואינן יורדין
אלא כרשותם בזמן | שהכתב בידו יורד ועולה מפי מטטרון.

769§ (716)

ולמעלה מן השמים | ים ולמע' מים מים ובין מים למים זיקוקי ברד ורעמים |
20 מרחפים לכלם. וחומות של אש מוקפות להן וסולם גדול | נצב בשמים וראשו 84
מגיע לרקיע ומלאכים קדושים ושרים | נכבדים ממונים עליו ואלה שמותם
אלאלאלאל בלוצאל בלעאל | ובצלאל גבריאל עדריאל ומודיאל והם ממונים
על מעשה שמים.

25

770§ (717)

ולמעלה מן שמים רקיע שקבועים בו חמה ולבנה וכוכבים ומזלות | עש כסיל 5
וכימה מושלים ככל תהום ותהום ואורם יורד עד | ארץ התחתונה שנ' ויתן
אותם אלהים ברקיע השמים ומניין | שרקיע נקרא שמים שנ' ויקרא אלהים
לרקיע שמים וסולם גדול | נצב ברקיע וראשו מגיע לשחקים ומלאכים קדושים
שרים | נג' כבדים ממונים עליו ואלה שמותם של שרים דוריאל דרכיאל |
10 ארכיאל דשניאל וחניאל קסאל הם ממונים על מעשה רקיע.

771§ (718)

ולמעלה לרקיע שחקים שיש בו ריחיים ועומדות וטוחנות | מן לצדיקים לעתיד
לבא שנ' יצו שחקים ממעל ודל' שמ' פתח | ושם ירושלים ובית המקדש עומד
ותלויין בשלשלאות של | אש מן שחקים ליכול חיות הולך ומבהיק כגלגל חמה
ומלאכי | צבאל צבאל מחנות מחנות כיתות כיתות מתפללין בתוך | לפני 15
הקב"ה' שנ' הרעיפו שמים ממעל ושחקים יזלו צדק ואין | צדק אלא ירושלים
ובית המקדש שנ' מלאתי משפת צדק | וסולם גדול נצב בשחקים וראשו מגיע
לבול ומלאכים קדושים | שרים נכבדים ממונים עליו ואלה שמותם זבואל
גדואל | שמאל טוריאל טרפליאל זריאל ידניאל חסדאל חסדיאל ורחמיאל |
384 והם ממונים על מעשה שחקים.

772§ (719)

ולמעלה משחקים יש בו 7 היכלות | של אש ו' מזבחות של להבה בנויים ו' (ז')
מחנות של מלאכים | עומדים ו' של גדודים נכונות ועומדות ומיכאל השר 5
הגדול | עומד בתוכם בראשם כבדן גדול לבוש בגדי כהונה גדולה ומקריב |
קרבת טהור של אש על המזבה ומקטיר קטורת על מזבח הקטרת | ומעלה תמיד
של להבה על המזבח שנ' בנה ביתי בית זבול לך | ומניין שנקרא זבול שמים שנ'
10 הבט שמים ורא' מזבול קדשך | וסולם נצב בזבול וראשו מגיע למכון. ומלאכים

30

O1531

778§ (799)

ושיעור היכלות כולן. גובהן של חיות הקודש | ר'ס"ה' אלפים חלקים כשיעורו
35 של הקב"ה' לכן נאמר רם על כל גוים | יו אל תיקרי גוים אלא גאים ואין גאים
אלא חיות הקודש שמתנאין | מרוב עוביין על כל מידות שמים וארץ והקב"ה'
מתנאה על כולן לכן | נאמר רם על כל גוים יו

779§ (724) (800)

ולמעלה מחיות הקדש כיפי הקטות נחונות | בראשי החיות גבוהות אלף אלפי
40 אלפים מידה כנגד שרים הגדולים | ולמעלה מהן קרני החיות יוצאות מכיפי 5
הקשת גבוהות אלף אלפים | רבוא מידה כנגד 'צבאות' משרתי אל

780§ (725) (801)

ולמעלה מהן רקיע כעין הקרח הנורא | הנתון על גבי החיות שנ' ודמות על
45 ראשי החיות רקיע כעין קרח | הנו(י)רא. וגובהן אלפ(י)ים ריבוא מידה עירין
וקדישין.

781§ - 726

ולמעלה | מהן כמראה הנוגה נתון על קרח הנורא וגובהו אלף אלפים ריבוא |
10 מידה כנגד שרפי להבה וכרוכי הדור.

782§ (727) (802)

ולמעלה מהן מעון כמראה | הנוראים נתון על מראב (מראה) הנוגה גובהו אלף
55 אלפים ריבוא מידה | וכסא אבן ספיר נתון על | (מ)ראה כ(ה)נוגה גובהו אלף
אלפים ריבוא | מידה כנגד עיוז וגיובר

783§ (727) (803)

ולמעלה מהן כסא הכבוד נתון על כסא | אבן ספיר גובהו אלף(י) אלפים
60 ריבוא מידה. ופרוס על כסא הכבוד | כנגד של מיני מאו(ו)ר(ר)ו(ו)ח וחוקין 15
כיוצא בו חמה וכל חמה וחמה מזיו | כולם שזיו חמה ולבנה ועיש וכימה וכסיל
וכוכבים ומזלות דומין | לפניו כדור הגר בפני אור השמש וכל בריא ובריה(ה)

ושרים | נכבדים ממונים עליו ואלה שמותם אמנואל ואפפאל ואדיריאל |
ובקבראל וגודיאל ונחליאל וגמדיאל ונחציאל וסמיאל. || והם ממונים על 385
מכון.

775 §

למעלה מן מכון ערבות שני' סולו לרוכב | (ב) ערבות. שבו אוצרות צדקות
ואוצרות משפט ואוצרות חיים | ואוצרות ברכה ואוצר' טללים וא' נשמות
וא' אמונה וא' חסד | וא' טללי חיים וא' טל אפרסמון שעמיד הק' ב'ה'
להחיות (בו) מתים. |

776 §

ואופנים וכרובים וחיות הקודש וגלגלי מרכבה ושרפי להבה וגודי' | אש אכלה 5
ובדודי צבא דגלי מערכה וענני אש וענני גחל וענני | לפיד וענני קל. וענני
כבוד. וכסא אבן ספיר וכסא הכבוד והק' ב'ה' | יושב למעלה מכולם אור
כמראה הלפיד חושך וענן וערפל סביביו | שלא יזוקו מלאכי השרת מזיו כבודו
ומזיו מלכותו שני' כי רם יוי' | ושפל יראה ומניין שמקיפין לו חושך ענן וערפל שני' 10
ענן וערפל סביביו | וא' ישת חשך סתרו. וכל | מן ריקע מהלך ת'ק' שנה. אבל
ערבות | ריקע ארכו מהלך ת'ק' שנה ועוביו מהלך ת'ק' שנה

777 §

ולמעלה מערבות | ריקע ורגלי החיות ועוביין כנגד כולן. ולמעלה מן (מהן)
ארכובי החיות | ועוביין כנגד כולן ולמעלה מהן צוארי החיות ועוביין כנגד 15
כולן | ולמעלה מהן ראשי החיות ועוביין כנגד כולן ולמעלה מהן קרני | ההוד
קרני ההוד ועוביין כנגד כולן וכל אבר ואבר שבחיות כנגד | ד' תהומות וכנגד
ד' מעונות וכנגד מן הארץ ועד לריקע וכנגד | מן ריקע לריקע

קדושים שרים | נכבדים ממונים עליו ואלה שמותם נהריאל גוראל נביאל
פרדיאל פלטיאל פציאל פצליאל פצפציאל והם ממונים על זבול. |

773 § (720)

למעלה מזבול מעון שני' מעונה אלוהי קדם שבו כיתות כיתות של מלאכים |
מחנות של משרתים חבורות של צבאים דגלים דגלים של גדודי | אש ושל 15
מערכות להבה שתי' או' שבחות ושירות ביום ובצהריים | תהילות וחמירות בערב
כיון שראוין שהגיע הלילה פוסקין שירות | מתוך פיהן דוממ(מ)ין במקומן שני'
יומם יצוה יוי חסדו. א'ר' כת | ראשונה שאמרה שירה וקדוש תחילה עדיין לא
שרתה. שכל כת | אומרת שירה וקדוש פעם אחת וכל אחת ואחת שירה וקדוש 10
פעם || אחת חוץ מתגעץ שאל שירה רבה דריקע שהוא מתחיל | שירה וקדוש 385
בראש כל מלאכי השרת כמרום בכל יום. ומניין | שמעון נקרא שמים שני'
השקיפה ממעון קדשך מן השמים.. | וסולם גדול נצב במעון וראשו מגיע למכון
ומלאכים קדושים | שרים נכבדים ממונים עליו ואלה שמותם מחניאל ומחניאל' 5
עדבואל | מלכאל מלטיאל מתצציאל מענואל מחקוקאל מצניניאל
ומצפציאל | והם ממונים על מעון.

774 §

ולמעלה מן מעון מכון שבו אוצרות שלג | ואוצרות ברד ואוצרות טל ואוצרות
מטר ואוצרות הרוח ואוצר' | ברקים ואוצ' רעמים ואוצ' זיקין ואוצר' גשמי 20
בצון ברכה ונדבה | ונדבה | ועליות אגלים נהרות של אש ונהרות של להבה 10
כולו אפרסמון | טהור שוקן מוהקנין ועומדין מששש ימי בראשית לצדיקים |
לעמיד לבא. חדרים של סופה וחדרים של סערה ומערה של | קיטור
ודלתותיהם של אש וכל האמ(מ)ו(ו)ר כמדות האלה | ה'ללו' בארץ | אין עיקר
אלא תחילת ברייתן משמים. ומניין שמכון | נקרא שמים שני' ואתה תשמע 15
השמים מכון שתיך. | וסולם | נצב במכון וראשו מגיע לערבות ומלאכים קדושים

M22

778 → 518

ומהלך | ונשנות כולם החיות ושיעורן חמשה ועשרים אלפים | חלקים משיעור 35
של הק'בה לכך נא' רם על כל גוים | יי אל תיקרי גוי' אלא גיאים אלו חיות
הקודש שמתנאות מפני רוב | גובהן על כל המידות שבשמים ובארץ והק'בה
מתנאה על כולם לכך נא' | רם על כל גוים ה'.

779 → 519

ולמעלה מחיות הקודש כיפי הקשת נתונות | בראשי החיות וגבוהות אלף 40
א[פ]לפין ריבוא מידה כנגד שרים הגדולים ולמעלה | מהם קרני ההוד יוצאות
מכיפי הקשת גבוה(י)ן אלף אלפין ריב[ו]א כנגד | מידה צבאות ומשרתי אל.

780 → 520

ולמעלה מהם ריקע כעין הקרח | הנורא נתון על קרני החיות שנאמ' דמות על 45
ראשי החי' וגומ' | שנאמר ריקע כעין הקרח הנורא נטוי על ראשיהם מלמעלה.
| וגובהו אלף אלפין ריבי מדה כנגד עירין וקדישין

781 → 521

ולמעלה מהם | כעין הקרח הנורא כמראה הגוה נתון על קרח הנורא וגובהו |
אלף אלפין ריבוא כנגד שרפי להבה וכרובי הוד והדר.. |

782 → 522

ולמעלה מהם כסא אבן ספיר כמראה | הגוה נתון על קר' בורא' | וגובהו אלף
אלפין ריבוא מדה כנגד עיוז וגבור 55

783 → 523

ולמעלה | מהם כסא הכבוד נתון על כסא אבן ספיר וגובהו אלף אלפין | ריבוא
מדה ופרוס על כסא הכבוד בגד של שני מאורות שאין | כיוצא בו ומחמרים 60
כולן שזיו חמה ולבנה כימה וכסיל וכוכב' | וכל מזלות דומין לפניו כזיו תור
בפני (ה)אור השמש וכל בריה | ובירה ומזלותיהם ומעשה בין שעשו בין ששועין

ומולותיהם | ומעשה ידיהן בין שעשו בין שעושין חקוקין עליו הק' ב'ה' חוקר |
 עליהן ובמעשיהן ובמולותיהם ג'פ' בכל יום שנ' כי רם יי' ושפל יראה. | וכן דוד
 20 א' המנביהי לשכת. אם נאמר בשמים למה נאמר בארץ. || ואם נאמר בארץ
 386 למה נאמר בשמים. מלמד שש' כל | ביריא וביריא וגופן ונשמתן ורוחן של
 5 בריות בארץ | והוא רואה בשמים ובמולותיהם ואת כל מעשיהן שהן | ש' עושין
 בארץ (ו) לכך נאמר בשמים ובארץ. ולא עוד אין | כל ביריה מתה והולכת מן
 העולם בארץ עד שנפל | שרה תחילה מלעלה שנ' והיה ביום ההוא יפקוד יי'
 על | צבא המרום במרום. זה שרן שבמרום. ועל מלכי האדמ' | באדמה. זה גופן
 של בריות שהן בארץ.

10

§ 784 (804)

ולמעלה מכולן | הק' ב'ה' יושב על כסא רם ונישא ומקיפין לו סוכות וזהר |
 10 וברקת וספיר מפני מראית העין וכל העולם כולו תלוי | בזרועו הגדולה
 כקמיע ביד גיבור ואין בו יגיעה כך אין יגיעה | בזרועו הגדולה שהיא סובלת
 15 עליוני' ותחתונים שנ' ומתחת | זר(ר)ו(ו) עות עולם.

§ 785 (805)

וארבע נהרות של אש מושכין מו(ו) צאין מזיעתן | של חיות מתחת רגלי הכבוד
 15 'כנגד' ארבע רוחות (רוחות) העולם ונעשים | לים גדול של אש וענני גחל
 20 מקיפין את הנהרות של להבה | ועב' קל מקיפין את ענני גחל. ואבני ברד
 מקיפין את | ענן | יעב' קל ואבני אלגביש מקיפין את אבני ברד. ושרי' אלים
 ושרי' אראלים ושרי' מלאכים ושרי' גדודים ושרי' צבאות ומלאכי אש ומלאכי
 20 לפיד ומלאכי גחל ואראלי' | וזהר וטפסרי להב וברורי בזק וחשמלי וזהר וחיילי
 ערב' | ממונים על שערי ערכות רקיע ועל נהרי דינור ועל ים | של אש שהוא
 25 סוכב לכסא הכבוד. וממנו יוצאין מלאכי | רבבות מלאכי השרת ועומדין מימין
 כסאו.

§ 786 (806)

וכנגדן / עו || עומדין משמאל כסאו ונהרות של אש מקיפין ועומדין ביניהן |
 30 ושרי' הגדולים ממונים על כל גדוד וגדוד ועל כל צבא | וצבא שממין
 ומשמאל. ומלמדין אותן שירה וחמרה לכסא | כבודו של מלך מלכי המלכים
 ברוך הוא.

§ 787 - 178 (807)

וכיון שהגיעה | זמנם של מלאכי' לומ' שיר' לפני הק' ב'ה' יה יד. שמעאל | השר
 35 הגדול הנכבד הגדול והגורא עומד על חלוני רקיע | תחתון לשמוע ולהקשיב
 קול שירות ותושבחות ומיר' | העולות 'העולות' מן הארץ מבתי כנסיות ומבתי
 מדרשות להשיר | ולהשמיע להם בערכות רקיע

§ 788 - 179 (808)

ומפני מה הוא עומד על | חלוני רקיע התחתון מפני שאין להם רשות למלאכי' |
 10 השרת לומ' שיר' 'תהילה' מלמעלה עד שפותחין ישר' את פיהם | בשירה תחילה
 מלמטה דכת' רוממו יי' אלהינו והשתחו | להר קודשו אילו ישר' כי קדוש יי'
 אלהינו אילו מלאכי' | כל רקיע ורקיע וכיון ששומעין כל שירות ותושבחות
 45 שאומרים | ישר' מלמטה. שנ' וקרא זה אל זה ואמר ק'ק' יי' צבאות | מלא כל
 15 הארץ כבודו

§ 789 (809)

אשריהם זוכים כמה חם חביבין | לפני המלך יותר ממלאכי השרת. שבשעה
 50 שמלאכי' השר' מבקשין לומ' שיר' תחילה מלמעלה באין סביבות כסא | הכבוד
 20 כמו הרים של אש וגבעות של אש ואומ' 'להם' החרישו | לי כל מלאך ומלאך
 וכל שרף ושרף וכל חיה וכל אופן | ואופן שבראתי עד שאשמע (ו) אאזין
 (ואאזין) תחילה כל שירות || ותושבחות ותפילות בני שנ' נאם דוד בן ישי ונאם
 55 הגבר הוקם על | משיח אלהי יעקב ונעים זמירות ישר' מלמד שעריבין על
 הק' ב'ה' קול | שירות ותושבחות ותפילות של ישר' יותר ממלאכי השרת שנ'
 ברוך | יחד כוכבי בקר אילו ישר' שמש(ו) לים 'שמשולים' ככוכבים שנ' ומצדיקי
 הרבים | ככוכבים לעולם וגו' ואו יריעו כל בני אלהים אילו פמליא | של מעלה
 5 שנ' אני אמרתי אלהים אתם. וכן דוד אומר | רוממו יי' אלהינו כי קדוש יי'
 אלהינו. רוממו יי' אלהינו | אילו ישר'. כי קדוש יי' אלהינו אילו מלאכי השרת
 60 שנ' | ? רומה על השמים אלהים ועל הארץ כבודך |

חקוקי' עלינו // הק'ב'ה || הק'ב'ה סוקד [חוקר] בהן ובמעשיהן שעושים שלשה פעמי' בכל יום ויו' שנא' | כי רם ה' ושפל יראה וכך דוד אמר המגביה לשבת המשפיל לראות | בשמים ובארץ אם בשמים למה בארץ ואם בארץ למה בשמים אלא | מלמד ששר כל בריה בשמים וגופם ורוחם בארץ והוא רואה בשמים | ובארץ בשמים ומזלם ובארץ גופם וכל מעשיהם ילכך נאמר בשמים ובארץ ולא עוד אלא שאין כל בריה מיתה והולכת מן העולם בארץ עד שנופל מולו בשמי' שנא' גשא' והיה | ביום ההוא יפקוד יי על צבא המרום במרום ועל מלכי האדמה | באדמה זה שר של[?]הם במרום ועל מלכי האדמה באדמה זה גופם של בריות | בארץ.

784 → 524

ולמעלה מכולם הק'ה יושב על כסא רם וגשא' ומוקפין לו | לו סוכת זוהר ספיר וברקת מפני מראית העין וכל העולם | תלוי בזרועו והגדולה כקמיע ביד גיבור ואין בו יגיעה אין | יגע בזרועו החזקה והגדולה שסובל את העליונים ואת התחתונים | שנאמר ומתחת זרועות עולם.

785 → 525

וארבע נהרות של אש מושיכין | ויוצאין מזיעת החיות ומתחת רגלי הכסא הכבוד כנגד ארבע | רוחות העולם ונעשים לים הגדול של אש וים גדול מוקף סביבות | כסאי ונהרות של להבה מוקפין | נהרות | את ים | של אש וענני נחל מקיפין | את נהרות של להבה ועבי קל מקיפין לאבני אלגביש ואבני אלגביש | מקיפין לאבני ברד ושרי אילים ושרי אראלים ושרי מלאכים ושרי | גדודים ושרי צבאות ומלאכי אש ומלאכי לפיד ומשרתי נחל ואראלי | זוהר וטפסרי להבה וכדורי | ובוריר | בוק וחשמאלי שלהבת וחיילי ערבות | ממנוי' על שרי ערבות רקיע ועל נהר דינור ועל ים של אש שסובב | לכסא הכבוד תשע מאות ואלפי רבבות ומלאכי שרת והאש עומדין | מימין כסאו.

786 → 526

וכנגדם עומדין כסאו ונהרות של אש מוקפין | ועוברים ביניהם ושרים הגדולים ממונים על כל גדוד וגדוד | ועל כל צבא וצבא שמימין שמאל ומלמדין אותם לאמר שירה וחמרה | של כסא כבודו של מלך מלכי המלכים הקב'ה

787 → 527

וכיגיע זמנם של | מ?לאכים לומר שירה חימרה לפני הקב'ה והוא שמועאל המלאך | שר הגדול והגיבור והני עומד על חלוצי רקיע התחתון לשמוע ולהקשיב | קול שירות ותושבחות ומירות העולות מן הארץ ובכל בתי כנסיות | ובכל בתי מדרשות להשמיע להם לפני ערבות רקיע

788 → 528

ומפני מה | הוא עומד על עמודי וחלוני רקיע מפני שאין להם רשות למלאכי | השרת לומר שירה תחילה מלמעלה עד שיפתחו ישראל את פיהם | בשירה תחילה מלמטה שנא' רוממו יי אלהינו והשתחו להדום רגליו | קדוש הוא אמרו לו ישראל מי קדוש כיי אלהינו אילו מלאכי השרת | כל מלאכי רקיע ורקיע בשומעם קול שירות ותושבחות שאומרים | ישראל מלמטה הם פותחים בקדוש קדוש קדוש מלמעלה שנאמר | קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו. |

789 → 529

אמר שמואל אשריהם ישראל כמה הם חביבין לפני | המקום יותר ממלאכי השרת שבשעה שמלאכי | השרת מבקשים לומר שירה תחילה מלמעלה באים סביבות כסא כבוד | כמו הרים הרים של אש וכמו גבעות גבעות של להבה אמר להם | הקב'ה החרישו לי כל מלאך ומלאך וכל שרף ושרף וכל חיה חיה | וכל אופן ואופן שבראתי עד שאשמע ואאזין תחילה וכל שירות | ותושבחות ותפילות ונעים ומירות ישראל מלמד שעריבין על הקב'ה | שירות ותושבחות חימרות ישראל יותר ממלאכי השרת שנאמר ברוך | יחד כוכבי בוקר ויריעו כל בני אלהים. כוכבי בוקר אילו ישראל שמשולי' | ככוכבים שנא' ומצדיקי הרבים נמנין ככוכבים לו. ויריעו כל בני אלהים | אילו (פלמיא) מלאכי השרת שנא' אני אמרתי וכך דוד אמר רוממו יהיה | אלהנו אילו מלאכי השרת. אמר הקב'ה אין כבודי בשמים אלא בארץ | אמתי רומה על השמים אלהים.

§ 790 – 180 (810)

- ולמה נקרא שמו של אותו מלאך שמעאל מפני | שעומד בכל שחר ושחר
ומשמיע קול שירות | ותושבחות העולות מן הארץ מבתי כנסיות ומבתי
מדרשות.. לפני כל ערבות רקיע ורקיע עד ערבות | ועד חיות הקודש ואופנים
וכרובי הדר וכיון | שהוא שומע ומשמיע לכל מלאכי רקיע ורקיע מיד | יורדים
כיתות כיתות שורות שורות חבורות | חבורות מחנות מחנות חיילות צבאות
צבאות | של מלאכי השרת מן כל רקיע ורקיע לתוך נהרי אש | ולתוך נהרי
להבה וטובלין עצמן שלש מאות ש"ס"ה | פעמ'.

10

§ 791 – 181 (811)

- וכי יש להן למלאכי השרת זב וזבה נידה | ויולדת או שום טומאה שהן צריכין
טבילה אלא | מלאכי השרת שהן ממנוין על מלאכת העולם. | עולין ויורדין בכל
יום 'ילשום' שלום בעולם וכיון שיגיע | זמן שירה עולין לרקיע ומפני ריחם של
בני אדם | שהן ילודי אשה בעלי טומאה בעלי זוב וטינוף | הם רוחצים עצמן
באש ומנקין ומטהרין עצמן || באש. ומהרים ומכבסים ומענינים ומגבירין |
ומגדילין ומגביהין ומקדישין ומסלסלין ומציצין | עצמן באש ומפארים
ומצפצים 'ומצפצפים' ומטרי) בין עד | שנעשו קדושים ומוקדשין טהורים
ומטהרים | והמים כמלאכי השרת ערבות

20

§ 792 – 182 (812)

- ואחר כך קוראים | זה לזה וממליכים זה את זה. ואחר כך נהרי אש | ברשות זה
את זה. ומגבין ועושים עצמן כאור | ברקם של זוהרי זוהר ואחר כך עולים
בסולם של | אש כבתחילה עד שמגיעין אצל | חל) חיילי ערבות | אצל השמאלי
'זוהר אצל' כרובים ואופנים אצל חיות הקודש | ונגלגלי המרכבה אצל הדורי
פנים ובעלי כנפים | אצל כסא רם ונישא

25

§ 793 – 183 (813)

- מיד הם עומדים כולם באימה | ביראה ברתת ובזיע בטהרה ובקדושה באימה |
וברעדה ומכסים בכנפיהם את פניהם לבל | יכירו דמות אלהים השוכן
במ(ר)כבה. ועומדין | כיתות כיתות מחנות מחנ' שאין להם חקר | וצבאות שאין
להם מספר כמה הרים של אש | וכמה גבעות של להבה לפני כסא. וכמה
צבאות | צבאות של מלאכי השרת. ויושב הק'ב'ה' על כסא | הכבוד ומלא כל
(הארץ) {העולם} כבודו

35

§ 794 – 184 (814)

- ואף חיות הקודש | מתכוונות ומתקדשות ומתטהרות יותר מהם | כל אחת ואחת
קשורה אלף אלפים כתרים של | מיני מאורות בראשן.. ומתלבשות לבושין של |
אש ומתעטפות

40

§ 795 – 185 (815)

- ומתיקרי(ו)ת יוטר מהן מפני שהמרכבה על גביהי וכסא הכבוד על רום
ראשיהן ושכינה למעלה מהן ונהרי וכ'. ונהרי אש עוברין || ביניהן לפיכך הן
מתכוננים ומזריזין ומהרים / 'ומית' | ומיתוספים ביראה בטהרה ובקדושה
ואומ' שירה | שבח חמרה ותה(ו)ו(י)לה וקילוס בקול אחד בדיבור אחד | בדעת
אחת ובנעימה אחת.

50

§ 796 – 186 (816)

- ולא זו בלבד אלא | שנופלין אלף אלפים ריבי רבבות לתוך נהרי | דיגור
ונשרפין לפי שאין בהן מוקדם ומאוחר | משפיל ומרים בשוררם שירה וקדושה
לפני | מלך מלכי המלכים לפיכך כל המוקדם והמ(ו)אחר | בשירה מתבירו
הרי {ש}הוא נשרף.

55

§ 797 – 187 (817)

- ואף חיות | הקודש אין מהם מקדים ומאחר מפני ששיעור קומתם | כאחת
ועוביים כאחת וכנפיהם כאחת וגבותם כאחת | וכתר ראשון חיוון כאחת ויופיין
כאחת ומכוונות | בארבע כאחת על רגלי הכסא זו כנגד זו גלגל זו כנגד זו ואופן
זו כנגד זו וזיה זו כנגד זו וכרוב זה כנגד | כרוב זה ושרף זה כנגד זה וכנף זה
כנגד זה | ונעימות זה כנגד נעימות זה והם פותחים את | פיהם בשירה

790 → 530

ולמה נקרא שם המלאך ההוא שר שמועאל | מפני שעומד בכל שחר ושחר ומשמיע קול שירות ותושבחות העולות מן | הארץ מתוך בתי כנסיות ובתי מדרשות לכני רקיע ורקיע עד ערבות | רקיע ועד חיות הקודש ואופנים ושרפים וכרובי הדר כיון ששומיע | ומשמיע וכל מלאכי רקיע ורקיע | לתוך נה | מיד יורדין כיתות כיתות | שורות שורות חבורות חבורות מחנות חילות חילות צבאות | צבאות של מלאכי השרת וכן כל רקיע ורקיע לתוך נהרי אש ונהרי | להבה ונהרי שלהבת וטובלין עצמן באש שבעה פעמי באו[?]תה שעה | בורקין עצמן באש שלש מאות ושישים וחמשה פעמים.

791 → 531

וכי יש להם | למלאכי השרת זב וטומאה גידה ויולדת שצריכין טבילה אלא מלאכי השרת | שממונים במלאכת עולם ויורדים בכל יום יום לשום שלום בעולם וכיון | שגיגע זמן שירה עולים לרקיע ומפני ריח בני אדם ילודי אשה בעלי // זב בעלי || זב בעלי טומאה וטינוף רוחצים עצמן באש ומכסין עצמן באש ומטהרין | ומנקין ומזהרין ומפרישין ומעיינים ומגברין ומגדלין ומטיבין עצמן | באש עד שעושין עצמן קדושים ומקודשים טהרין ומטהרין והיון כמלאכי | ערבות רקיע

792 → 532

ואחר כך הורין זה את זה ועולין מנהרי אש ברשות | זה את זה ומתגברין ועושין כאור וכברקים של זוהר. ואח"כ | כך בסולם של אש בתחלה עד שמגיעים אצל חיילי ערבות אצל חשמאלי | זוהר אצל חיות הקודש אצל גלגלי המרכבה הדופי פנים אצל בעלי | כנפים אצל כסא רם ונישא

793 → 533

ומיד עומדין כולם באימה ביראה ברתת | בוע בטהרה בקדושה באימה ובענוה ומכסים פניהם עם כנפיהם | אצל כסא רם ונישא לכל יכירו דמות אלהים השוכן במרכבה ועומדים | כיתות כיתות של אלף אלפי אלפים ושורות של רוב רובי רבבות ומחנות | מחנות שאין להם חקר וצבאות צבאות בלא מספר כמו הרים הר"ם | של אש וכמו גבעות גבעות של ברד לפני כסא הכבוד ובאותה שעה | יושב ה'קב"ה על כסא הכבוד וכבודו מלא העולם שנאמר מלא כל | הארץ כבודו..

794 → 534

ואף חיות הקודש מתכוונות ומתקדשות ומטהרות | יתר מהם וכל אחת ואחת קשורה אלף אלפין כתרים של מיני מאורות | בראשיהם ומלבשות לבושי אש ומתעטפות כסות של להבה ומכסות | פניהם בברק וה'קב"ה פורע [?] פניו

795 → 535

מפני מה חיות הקודש ואופני הוד | וכרובי הדר מתקדשים ומטהרים ומתלבשים ומתעטפין ומתכבדים | ומתקיימים יתר מפני של המרכבה על פניהם וכסא הכבוד על רום | ראשו ושכינה למעלה מהם ונהרי אש עומדין ביניהם ולפיכך הם | מתכוונו ומזהרין ומיזהרין ומיטפין ומזרקקים באור שבעתיים | וכולם עומדים באימה וביראה בטהרה בקדושה ואומרים שירה שבת | וזימרה צהלה וקילוס בקול גדול אחד בדיבור ואחד בדעת אחד | ובינעיסה אחת

796 → 536

ולא זה בלבד אלא נופלים מהם מלאכי שרת | אלף אלפין וריבי רבבות לנהר דינור ונשרפין מפני מה מפני | שאין בהם מוקדם ומאוחר שירה וקדושה לפני מלך מלכי המלכים | ה'קב"ה לפיכך כל המוקדם והמאוחר וחבירו בשירה מיד ונשרף |

797 → 537

ואף חיות הקודש אין בינם מוקדם ומאוחר מפני שרום קומתן | כאחת ועובדין כאחת ועטיפתן כאחת וגבורתם כאחת וכתר || ראשם כאחת וחיונם כאחת ואפיים כאחת ומתכוונות כאחת כארבע | רגלי הכסא זו כנגד זו גלגל זה כנגד זה והם פותחים את פיהם | אופן זה כנגד זה חיה זו כנגד זו וכרוב זה כנגד זה ושרף זה | כנגד זה וכנף זה כנגד זה ונעיסות זה כנגד זה והם פותחים את פיהם

גדולה באימה ברתת וכזיע בפחד | וברעדה בטהרה ובקדושה ובקול דממה
דקה | שנ' ואחר הרעש קול דממה דקה.

798 § (714) (818)

- 5 ומנושאים את | המרכבה בקול שירים ושירות שבה ותהילות | פאר חמרה
קדושים ומקדיש' טהורים מקלסין | עירין מרוממין גלגלים מזמירין ונחלקין
בשלש || יג' וי' יתיר וכפל ממקום שעשיתי כאן ציור רושם עד ד' דפים
שעשיתי | ג' ציור כי הענין כולו הוא כתוב למעלה רק מעט שנוי | שורות של
אלף אלף' ריב' רבב' ואומ' קדוש כת אחת | אומ' קד' ונופלת על פניה
10 וכת אחת אומ' קד' ונופ' על פניה. | וכת אחת אומ' ק' ק' י' צבאות מ' כ' כ'.
וחיות תחת כסא | הכבוד עונות אחריו ואומ' בר' כב' י' ממקומו. |

15

805 § (785)

- 20 וד' נהרות של אש | יוצאין ומושכין מזיעתן של חיות ומתחת | ארבע רגלי כסא
הכבוד כנגד ארבע רוחות | העולם ונעשים לים הגדול של אש. וים גדול | מוקף
(ס) ביבות כסאו ונהרות של להבה מקיפין || ים אש וענין גחל מקיפין נהרות של
להבה. | ועבי קל מקיפין לענין גחל. ואבני ברד מקיפין | לעבי קל. ואבני
אלגביש מקיפין את אבני | ברד. ושירי אלים ושירי אראלים. ושירי גדודי' | ושירי
5 צבאות. מלאכי אש ומלאכי לפיד | ומשרתו(י) גחל ואראלי זוהר וטפסרי להבה
| וברורי בוק וחשמלי שלהבת וחיילו ערבות | ממ(ו)נים על שערי ערב(ו)ת
רקיע ועל נהר | דינור ועל ים של אש שהוא סביב לכסא | הכבוד ואלף רבבות
10 ומלאכי האש | ומל' ומלאכי השרת עומדין מימין כסאו. |

806 § (786)

- וכנגדן עומדין משמאל כסאו ונהרות | של אש מקיפין ועוברי(י) נהים ושירים
| הגדולים ממונים על כל גודל וגודל ועל | כל צבא וצבא של ימין ושמאל
15 ומלמדין | אותן לומר שירה וזמירה ישל כסא הכבוד של מלך מלכי המלכים.

807 § (787)

- וכשיגיע זמן של מלאכים לומר שירה חמרה לפני לפני הק' ב' | שמועאל
המלאך שר הגדול הנכבד והגור' | עומד על חלוני רקיע התחת(ו)ן לשמוע
| ולהקשיב כל שירות חמרות ותושבחות | העולות מארץ ומן כל בתי כנסיות
20 ומדרשות להשמיע להן לפני | ערבות רקיע.

808 § (788)

- ומפני מה הוא עומד || על חלוני רקיע מפני שאין להן רשות למלאכי | (ה) שרת
לומ' שירה תחילה מלמעלה עד שיפתחו | ישר' את פיהן בשירה מלמטה שנ'
רוממו יי'. | אלהינו. וכל מלאכי שרת וכל מלאכי רקיע ורקיע | כששומעין קול
5 שירות ותושבחות שאומ' ישר' | מלמטה. הן פותחין בק' ק'. מלמעלה.

809 § (789)

- אמ' | שמואל אשריהן ישראל במה חביבין לפני הק' ב' | ממלאכי השרת
שמלאכי השרת מבקשין לומר | שירה תחילה באים סביבות כסא הכבוד הרים
| הרים של אש וכמו גבעות של להבה. אומ' להן | הק' ב' החר(י)שו לי כל
מלאך ומלאך כל שרף ושרף | וכל חיה וחיה וכל אופן וא(ו)פן שברא(ה)תי עד
| שאני | שאשמע ואזנין תחילה קול שירות ותושבחות | ותפילות ונעים זמירות
ישר'. מלמד שעריבין | לפני הק' ב' שירות ותושבחות של ישר' שנ' | ברון יחד
15 כוכבי בקר. אילו ישר'. ויריעו כל | בני אלהים אילו המלאכים.

799 § (778)

- מהלך חיות כולן חיות הקדש שיעורן כ'ה' אלפי' | חלקי' משיעור של הק' ב'ה'.
לכך נאמ' רם על כל גוים יי'. | אל תיקרי גוים אלא גאים. ואין גאים אלא חיות
הקוד' | שהן מתנאות מפני רוב גובהן על המידות שבשמ' | ובארץ והק' ב'ה'
25 מתנאה על כולן. לכך נאמ' רם על | כל גוים.

800 § (779)

- ולמעלה מן חיות הקדש כיפי קשת | נתונות בראש החיות וגובהות אלף אלפי'
ריבוא | מידה כנגד | (ה) שרים הגדולים. ולמעלה מהן ההוד | יוצא מכיפי הקשת
15 הגבוהים אלף אלפי' ריבוא כנגד | מידת צבאות משרתי אל.

801 § (725) (780)

- ולמעלה מהן רקיע | כעין הקרח הגורא נתון על קרני החיות שנ' ודמות | על
ראשי החיות רקיע. וגובהו אלף אלפי' ריבוא | כנגד שרפי להבה וכרובי הוד
35 והדר.

802 § (782)

- למעלה מ' מהכסא אבן ספיר כמראה נוראים וגובהו אלף | אלפי' ריבוא מידה
כנגד עיזו וגיבור.

803 § (727) (783)

- ולמעלה | מהכסא הכבוד נתון על כסא אבן ספיר וגובהו | אלף אלפי' ריבוא
מידה ופרום על כסא הכבוד בגד | של מיני מאורות שאין כיוצא בו ממחמדים
|| כולו שויו חמה ולבנה כימה וכסיל וכ(ו) כבים וכל מזל' | דומין לפניו כזיו הגד
45 בפני השמש וכל ביריה ומזלותיהן | ומעשה ידיהן בין שעשו בין שעשין חקוקין
ע(?) ליו | והק' ב'ה' פוקד עליהן כמעשהיהן שעשו ג' פעמ' בכל | יום ויום. שנ' כי
רם יי' ושפל יראה. וכן דוד הוא אומ' | המנביה לשכת המשפילי לראות. מלמד
שר | כל ביריה בשמים ורוחן וגופן בארץ והוא רואה | בשמים ובארץ. בשמים
מזלן. ובארץ גופן וכל | מעשהיהן. ולא עוד אלא שאין כל ביריה מתה והולכת
50 | מן העולם עד שנופל שרה תחילה מלמעלה שנ' | והיה ביום ההוא יפקוד יי' על
צבא המרום במרום | זה שרן שבמרום. ועל מלכי אדמה באדמה זה | גופן של
בריות שהן בארץ.

804 § (784)

- ולמעלה מכולן | הק' ב'ה' יושב על כסא רם ונישא. ומוקפין סוכת | זוהר ספיר
וברקת מפני מראה העין וכל העולם | תלוי בורעו הגדול' כקמיע ביד זרוע
גיבור ואין | בו יגיעה שהוא סובל את התחתונים ואת העליוני' | שנ' ומתחת
זרועות עולם.

בשירה גדולה ביראה באימה ברתת בזיע בפחד וברעדה | בטהרה בקדושה
ובקול דממה דקה שנאמר אחר |הרש| הרעש קול דממה | דקה

798 → 538

ומנשאין את המרכבה בקול שירות ושירים שבח ותהלה פאר | חימרה באותה
שעה קדושים ומקדישים טהורים ומקלסין עירין | מרוממין גלגלים מעלסין
מפארים כרובים חיות מברכין שרפים | משבחים גדודין מגדלים מלאכים
מומרים ונחלקים בשלש שורות של | אלף אלפי אלפים וריבי רבבות אומרים
קדוש כת אחת אומרת קדוש | וכורעת ונופלת על פניה וכת אחת אומרת
קדושה וכורעת ונופלת | על פניה וכת אחת אומרת קדוש קדוש קדוש יי צבאות
מלא כל הארץ | כבודו. וחיות מתחת כסא הכבוד עונות אחריהם ואומרות |
ברוך כבוד יי ממקומו.. ומפני מה אומרים כמקומו מפני שהשכינה | בכל מקום
ולעתיד לבא השכינה חוזרת למקומה לבית קדשי הקדשים | ואומרים ברוך
הוא ממקומו

O1531

O1531

(795) 815§

מפני מה חיות הקוד' | ואופני הוד וכרובי הדר מתקדשין ומטהרין | ומתלבשין
ומתעטפין ומתייקרין יותר מפני | שהמרכבה על פניהן וכסא הכבוד על רום
ראשו | ושכינה למעלה מהן ונהרי אש עובדין ביניה | לפיכך הן מתכוונין
ומזהרין ומוזקקין באור | שבעתיים וכולן עומדין בטהרה ובקדושה | ואומ'
שירה חמרה וצהלה וקילוס בקול אחד | ובדיבור אחד בדעת אחד ובנעימה
אחת

(796) 816§

ולא זה בלבד אלא נופלין מהן מלאכי השרת | אלף אלפים ריבי רבבות לנהר
דינור /ונש| | ונשרפין מפני מה. מפני שאין בהן מוקדם ומ' | ומואחד באומרים
שירה וקדושה לפני מלך מלכי | המלכים הקב'ה. וכל המוקד'ם או המואחר
מחבירו | בשירה מיד הוא נשרף.

(797) 817§

ואף חיות הקודש אין | בם מוקדם ומואחר. מפני שרום קומתן כאחת | ועובין
כאחת ועטיפתם כאחת וגבורתן כאחת | וכפיהן כאחת וכתן ראשן כאחת וחיוון
כאחת | ומכוונות בארבע רגלי הכסא זו כנגד זו גלגל | זה כנגד זה. ואופני זה כנגד
זה. וחיה זו כנג' | זו כרוב זה כנגד זה ושרף זה כנגד זה ונעימת | זה כנגד זה. והן
פותחין פיהם בשירה בתורה | ביראה באימה בפחד וברעד בזיע ברתת |
בטהרה ובקדושה ובקול דממה דקה שנ' אחר | קול דממה דקה.

(714) 818§ (798)

ומנשאין את המרכבה בקול | שירות ושבח ותהילה.. קדושים מקדישין | טהורין
מקלסין עירין מרוממין. גלגלין מעלסין | כרובים מפארים חיות מברכין.
שרפים | משמיעין הגדודים מגדלין. מלאכים מומרין. | ונחלקים בשלש שורות
של אלף אלפי אלפים | וריבי רבבות אומ' קד'. כת אחת אומ' קדוש | וכורעת
ונופלת על פניה. וכת אחת אומ' | ק'ק' וכורעת ונופלת על פניה. וכת אחת |
אומ' קדוש ק'ק' יי צבאות מ'ה'ל' וחיות הקדש מתחת | כסא הכבוד עונות
אחריהן ואומ' ברוך כבוד יי ממקומו. | ומפני מה אומ' ממקומו. מפני שהשכינה
בכל מקום. ולעתיד | לבא שכינה חוזרת למקומה לבי' קדשי הקדשים וא(ו)מ'
בר' כבוד יי ממקומו

(790) 810§

ולמה נקרא שמו | של מלאך ההוא שר שמועאל. מפני שהוא | עומד בכל
ש(ח)ר ושחר ומשמיע כל שירות | ותושבחות העולות מן הארץ מבתי | כנסיות
ומבתי מדרשות לבני רקיע ורקיע | עד ערבות רקיע עד חיות הקדש ואופנים
מ | ושרפים וכרובי הדר כיון שהוא שומע ומשמיע | לכל רקיע ורקיע מיד
יורדין כתות חבורות | שורות שורות מחנות מחנות חיילות | של
מלאכי השרת מן רקיע ורקיע לתוך נהרי | אש ונהרי להבה ונהרי שלהבת
וטובלין עצמן | ד' פעמ' ובודקין עצמן באש ש'ס'ה פעמ'.

(791) 811§

וכי יש להן למלאכי השרת זוב וטומאת נידה ויולדת | שהן צריכין טבילה. אלא
מלאכי השרת הממוני' | על מלאכת העולם וי(ו)רדין בכל יום לשום 'שלום'
בעולם | וכיון שמגיע זמן שירה עולין לרקיע. ומפני | ריחון של בני אדם ילוהי
אשה בעלי טומאה בעלי | זיבות וטינופין. רוחצין עצמן באש ומונקין | ומטהרין
ומה(י)רין | ומפרישין ומעיינין ומגברין | ומגדלין ומטיבין עצמן באש עד
שעושין עצמן | קדושין והיון כמלאכי ערבות רקיע.

(792) 812§

ואחר כך | קורא זה לזה ואומ' זה לזה ועולין | זה לזה | אש ברשות זה לזה
ומתגברין ועושין עצמן | כאור וכברקים של זהרי וזהר ואחר כך עולין | בסולם
של אש בתחילה עד שמגיעין אצל | חיילי ערבות אצל חשמלי וזהר אצל חיות
| הקדש אצל גלגלי מרכבה אצל הדורי פנים | אצל בעלי כנפים אצל כסא רם
ונישא

(793) 813§

מיד הן עומדין | כולם באימה ובפחד וברעד ובקדושה ובאמת ובעונה |
ומ(כ)סין | ומכסין את פניהם עם כנפיהם לבל יכירו דמות אלים | השוכן
במרכבה ועומדין כיתות כיתות של אלף | אלפי אלפים ושורות של רוב ריבי
רבבות ומחנות | מחנות שאין להם חקר. וצבאי צבאות בלא מספר | כמו הרים
הרים של אש וכמו גבעות גבעות של בדר | לפני כסא הכבוד ובאותה שעה
ישוב הקב'ה על | כסא. וכבודו מלא עולם. שנ' מלא כל הארץ.

(794) 814§

אף חיות הקדש מתכוונות ומתקדשות ומטהרין | יותר מהן וכל אחת ואחת
קשורה אלף אלפים | כתרים של מיני מאורות בראשיהן ומלבשות לבושי | אש
ומתעטפות כסות של להבה ומכסות פניהם | בכוכ והקב'ה פור פניו.

819§

יה שמך מכ(ב)ו(ו)ר' לעולמי עולמים. | מי כמך טטרוסיי יי אלהי ישר' |
בעל גבורות לך טטרוסיי | יי אלהי ישר' יהלך כסא כבודך לך יתנו גדלות
ורבות | ועוז ותפארת לך יחזקו לך יאמינו לך יקדשו לך ירגו' | לך ישבחו לך
יברכו לך ירוממו לך יפארו לך ינשאו | לך יגדלו לך יהודו לך יהללו לך
יקלסו לך יקדשו לך /טו' /טטו(ר)י(ו)סיי יי אלהי ישר' 5

820§

משרתך יכתירו לך כת(ר)ים /ר' /ושירו לך שיר חדש וימליכך לנצח נצחים
ותקרא | אחד לעולם טטרוסיי יי אלהי ישר' חכם א(ה)רזים | וארון הסתרים. 10

824§ (657)

א'ר' ישמע' אדם שהוא | מבקש להשתמש בדבר זה ובשמות של מלאך | יזכור
שמים ושב בשמים ויעמד בשמים ויזכיר | שם רח (רחו) יי אלהי ישר' לפני
שיכתוב אותן שאם | כתב אותן בלא אזכרה יצא לבו [ב]לשטות (לשטות...) || 20
825§
אלה שמות המלאכים המשרתים את יבצאל | ויבצאל הוא ראש לשר של אש 93ב
לכבותו | ולשננו כשלו וכך יאמ' בתחילת תפילתו | בשם יי אשבעית עלך מחוש
עינא דאית | בעינא דפרש בשם אתון קטיריא קדישא | וקדישא ג(ע)ורן יגעורו' 5
כל מחוש דאית בפל' בר פל' | א'א'א' סלה...

826§

בשם יי קמעה בשביל מזיקי | והיו ליי חייל כסער' יהבו ליי חייל וסלעו יחי
| והבו ליי גבורה דיפתח תרעא הדין דאנא | קאים קדמ(ו)הי בשם ברכאל 10
דקאים וממונה | על רקיע קדמאה ובשם שמיאל דקאים | וממונה על רקיע
תינינא ובשם ספדפאל | דקאים וממונה על רקיע תליתאה. ובשם | קבויאל
יקבריאלי דקאים וממונה על רקיע רביעאה | ובשם טר[ס]יאל דקאי וממונ' על 15
רק' חמישאה. | ובשם סעדיאל דקאי וממונ' על רקיע | שתיאה. ובשם
הדרניאל דקאי וממ(ו)נ[ה] על | רקיע שביעאה.

827§

אתון מלאכיא קדישא | פתחו לי תרעא הדין תב בקלת(ת)א ברנלך || משך הוא 94א
צפור רק בוך יעף ברנלך ומ(מ)יד | יפתח. חרי לב חשבון גדול שאין כמוהו
| אדע תן (ותן) דעתך שלא חטעה.

832§

סידור רבא דבראשית רבא. בראשית ברא | אלהים. אל תיקרלו (תיקרהו) 14 104ב
בראשית אלא ברא שית. וכן | מ' אתה מוצא בראשית ששה אותיות הן (הן)
שבחן | נבראו שמים וארץ. שו' כ' ביה יי צור עולמים | יה שמים. יהוה ארבע.
הרי כאן ששה הרי | למדתה שבאלו שמות ? ששה ברא הק'ב'ה' | את השמים 20
ואת הארץ ושמ' תאמר שמים | וארץ בלבד נבראו והלא העולם הזה והעולם
הבא || נברא בהן. שו' כי ביה יי צור עולמים. הא למדתה | שבאלו ששה 105א
אותיות ברא הק'ב'ה' | את[ה] [ה]שמים | וארץ. העולם הזה והעולם הבא.

833§

דא' בראשית | מהו בראשית. באו(ו)ת(ת) אחת ברא הק'ב'ה' את הש(ש)מ(מ)ים | 5
ואת הארץ. ואיזהו אות אחת שבה נבראו | שמים וארץ. שו' אלה תולדות
השמים והארץ | בהבראם. אל תיקרי בהבראם אלא בה' בראם. | באות זה ברא
הק'ב'ה' את השמים ואת הארץ | העולם הזה והעולם הבא. וחתמה (כטע)
בטבעת | אהיה אשר אהיה. ומפני מה חתמה בחותם. | שאילו לא חתמה בחותם 60
יה. אין כל בריא | יכולה לדרוש באותותיה מפני שלהבת אש. וכל מי שהיה

821§ (655)

א'ר' ישמע' אל??מעאל? אני ראיתי מלכו של | עולם יושב על כסא רם ונישא 15
ונדוד אחד עומד מן | הארץ ועד לרקיע וסנדלפון שמו בשעה שהוא | מבקש
רחוי יי אלהי ישר' להישבע בתפילים /ול' | ולהשליך שבועה בידו הוא נוטל
תפילין מראשו | ומבטל גזירות מן הארץ מי יוכל לצפון לפניו של //יי אלהי
ישר' || של רחוי יי אלהי ישר' פניך שמך ושמו ואמרי | שפתיו שמו דבריו אש 93א
רוח שפתיו אש ברוחו | התקין כל העולמ' כולך. לפיכך אשרי אדם המשתמש
| ב?? (ברו) הזה יקדיש אותו בקדושתו ויודע סדרי | שמי' וארץ מאריך ימים 5
לחיי העולמים. 25

822§ (656)

א'ר' ישמעאל שאלתי לר' עקיבא על רוז של סנדלפון | שמו צפדו נגיד(י)אל
יגדיאל אלהא אל יום(ם) | ובדריאל (ובדריאלל). | נגד(ד)יי אנני אפפא 30
(אפפא) אפ(פ)לא אנגא מוסיף עליו | ורוזען (ורוזען) אלהי ישר' שלשה שמות
של חביבות | גדיי טוהיי וטהויי חבוביאל כיון שגילה שמות של מלאך | עמדת 10
וחקקתי אותן על רשון והיה אור (ב)לבתי | כאור ברק שהוא הולך מסוף
העולם ועד סופו. |

823§ (657)

א'ר' ישמעאל אדם שאינו משתמש בן[ו] הזה | ובשמות של מלאך שהוא כותב
אותן על רשון(?) (ג) | ומוציא על ידיהן (ידיהן) אור תנו לו חמשה רועי צאן | ואני 15
נותן להם כדבר הזה.

539 → 819 §

יהי שמך מבורך לעולם ולעלמי עולמים | מי כמך טיטרוס יי אלהי ישראל
בעל גבורות לך טיטרוסיי יי אלהי | יהולל כסא כבודך לך יתנו גיאאות ורבכותא
ועז ותפארת לך יחזקו לך שומצו | לך יחדשו לך ירגנו לך ישמחו לך יברכו
כסא לך ישבחו לך יפארו לך ירוממו | לך ינשאו לך יהודו לך יהללו לך יקלסו
לך יקדשו לך טטרוסיי יי אלהי | ישראל

540 → 820 §

משרתיך יכתירו לך כתרים וישירו לך שיר חדש וימליכוך לנצח נצחים |
ותקרא לעולם ועד טטרוסיי יי אלהי ישראל חכם הרזים ואדון הסתרים |

O1531

O1531

15

830 §

וזה חשבון אחד גדול | שאין כמוהו. באדם שבורח ובכל גיבה | שיגב ובגב
עצמו אם יתפס אות (אותו) אם (ואם) | לאו חשוב שם הנגיבה על וגימרשה
(וגימטריא) / אל' | 'ושם' אדונים ושם היום שאתה עומד בו וכלול | את החשבון
כולו על חשבון אלגום ומה | אלגום. תוציא מכל מאה עשרה ומכל עשר' | אחד
ותשלך השאר ואחר כך ספור אותם | דד'. ואם נשאר' בידך א'. אמור לה(ה)ם
ודאי (בודאי) | חזר ותמצא אותו והוא במזרח או /ה' | הנגיבה או הנגב או
ח(ה)אדם שהלך לדרך | רחוקה. ואם ישת(י)י(י)רו בידך ב' הוא תפוס | ותבוס
בכח ולא יחזור לך עד שתתן שם || שחד. והוא בדרום בידי אחרי' חבוס ואם |
95 ישתיירו ג' אמור להם לא יחזור כלל והוא | במערב. ואם ישתיירו ד' אמור זה
הדבר | שאבד לכם או דבר שאתם שואלים נקיבה | היא ואינן זכר' והוא אחר כך
5 או אחרי איש | ששואל אותך ולא תמצא אותו אל' לזמן | רב.

831 §

זה פתיחת לב חמש עשרה דר' עקיב' | כל ראש חדש כתוב על צפורן גדול
דרכו לר' | דרכיך טנא טנא' טנא | טניא ולחזק אותו כן תעשה ו' פעמ' ואחר כך
| אוכל מלח או שתה מים קודם שתטענה כלום | ולאחר שתבד(ד)י(י)ל אמור על
10 הכוס של הבדלה | ארימם אריממם ארימ(מ)ו(י)מימם ונה מצא חן | בעיני יי.
אניסיאל אניסיסאל ופתחאל | ?ולגה חגימדה | חגימה חילג(י)ה. חננא
בר פפא. | רמי בר פפא | רמי בר פפא | נחמן בר פפא. | אחא | (מור) | בר פפא
15 אבא בר פפא. | רפרם בר פפא. | רכיש | בר פפא אדא בר פפא. | דארו בר פפא.
בא' | יי למדני חקיק. לעולם לא אשכ' פל' כי נס חייתי... | טוב אתה ומטיב
למדני חקיק. | יוה' הכסו' לא היה שם נכתב ||

828 §

אם יבא אצלך | אדם לישאל בשביל עבד או שפחה שחברו | או בשביל אדם
5 שהלך לדרך רחוקה אם יבא | בקרוב (או) אם לא יבא לעולם והיך הוא באיזה
20 | מק' חשוב שמו של יום שאתה עומד בו. | ושם אדון העבד(ד)ים או שם אשתו
של איש | שהלך לדרך רחוקה(ה) | והאם אין לו אשה חשוב | שם אביו או שם
10 אמו. ואם אין לו לא אב | ולא אם חשוב שם בנו ושם בתו. ואם אין | לו חשוב שם
האיש שישאל אותך ושם | האיש שהלך לדרך רחוקה או שם העבד על | חשבון
אל גום.

829 §

וכלול כל החשבון ב'ר(ד)ך והוסף | עליו יג' והוציא את החשבון שלו שבעה |
15 שבעה(ה) | ואם ישתיר בידך א'. אמור לו לא /ח' | יחזור לעולם. ואם ישתיירו
ב' יחזור. והוא | קרוב עם קרוביו ועם אוהביו לא יתרחק | ימך' כלל.
| ואם ישתיירו ג'. יבא בנחת בלא צער אלא | כמו שתלצה. ואם ישתיירו ד'.
20 אמור לו דבר | | יתרחק | יתרחק' לארץ רחוקה והוא לא יבא אלא לזמן | מרובה
אם ישתיירו ה'. אמור ימות האיש | ב/ | בחזירתו או יפלו ליסטים עליו ויכו
30 (ויכו) אותו ויעשו | בו חבורות קשות. ואם ישתיירו ו'. אמור לו | כבר גיסס
בשביל שהלך ובקרוב יחזור. ואם | ישתיירו ז'. אמור באותו | האיש | (היום)
35 שברח ביקש | לחזור אלא היהר | היהר | בליבו והלך ונתרחק ואין | בלבו
לחזור עולמית..

429 → 832 §

מעשה בראשית | בראשית ברא אלהם אל תיקרהו בראשית אלא ברא שית וכן |
את מוצא שבבראשית ששה אותיות הם שבהם | נבראו שמים וארץ שנא' כי
50 [?] (ב)ה(ה) | (ה)ה | צור עולמים יי שנים יהיה ארבעה הרי ששה | הא למדת
שביאלו ששה אותיות ברא הקב"ה שמים וארץ אם תאמר שמים וארץ | בלבד
נבראו והלא העולם הזה והעולם הבא נבראו בהם שנא' כי ביה יי צור | עולמים
הא למדת שביאלו ששה אותיות ברא הקב"ה את השמים ואת הארץ | העולם |
הזה והעולם הבא(ה)א לכך נאמר בראשית

430 → 833 §

דבר אחר בראשית מהו בראשית | באות אחת ברא אלהים את השמים ואת
הארץ ואי זהו אות אחת שבה נבראו | שמים וארץ שנא' אלה תולדות השמים
והארץ בהיבראם אל תיקרי אלה אלא בהא | בראם באות זה ברא אלוקים את
60 השמים ואת הארץ העולם הזה והעולם הבא | וחתומה בטבעת אהיה אשר
אהיה ומפני מה חתמה בחותמיה אין ברייה || יכול לדרוש באותותיה מפני
שלהבת אש וכל מי שהיה בא לדרוש באותותיה מיד | נתמלא העולם כולו אש

O1531

בא לדרוש באותותיה מיד מתמלא | כל העולם כולו אש. לפיכך סתם אותותיה
יחתמו | בחותמו. לפיכך נאמ' בראשית ברא אלהים. |

O1531

העולם. שו' הן יראת | יי' (היא) חכמה. ואין הן יאלא' אחד. שכן בלשון יווי' |
קורין לאחת הינא.

837 §

ומניין שברא ה[ב]ק'ב'ה' את | העולם בחכמה וכינה. שו' יי' בחכמה יסד | ארץ
15 כונו שמים בתכינה. ושמי' תאמ' שמים | וארץ בלבד נברא באילו ו' אותיות.
והלא | העולם הזה והעולם הבא ושמונה עשר אלף | עולמים נבראו בהן שו' כי
20 ביה יי' צור עולמי'. | ומה תל' כי ביה יי' צור עולמים. להודיע שברא | הק'ב'ה' יי'
אלפים עולמים והעולם הזה והעולם | הבא. שו' בהן צור עולמים צור עולם
לא | נאמ' אלא צור עולמים. העולם הזה והעולם | הבא ויח' אלפים עולמים
ומניין שיש ? || שמונה עשר אלף עולמים. והעולם הזה (באמ[ע]צ) | באמצעיהם.
x106 שכ' סביב שמונה עשר אלף. ושם | העיר מיום יי' שמה. מלמד שמיום שהתחיל
הק'ב'ה' וברא את העולם ותיקן מעשה בראשית. | קבע ה[ב]ק'ב'ה' שמה של
5 ירושלים ושמה של ארץ | ישראל. כדי להשרות שכינתו בתוכו. ואחר כך | נתעלה
וישב ברומו של עולם. שו' ד(ר)ומה על | השמים אלהים. ועל כל הארץ כבודך..

O1531

834 §

דא' בראשית ברא אלהים. אילו שש מידות | שבמעשה ידי אומן. ואילו הן
10 בניי(י)ת רקימות | אמצות שרישרות יטיבות תמיכות. אמ' | הק'ב'ה' בראשית.
בניתי רקימתי (ריקמתי) אמצתי יטי' | שרשרתי יטיבתי תמכתי את השמים
20 ואת /ה/ הארץ.

835 §

דא' בראשית. בראשית ראיית את | אבותיכם. בראשית בראשית לגוירה
שוה. | מלמד שלא ברא (ברא) הק'ב'ה' את עולמו אלא | בשביל ישראל. שאין
25 ראשית האמור אלא ישראל. | שו' קודש ישראל ליי' ראשית תבוא(ת)ה (תבואתה).

836 §

דא' בראשית || אל תיקרי בראשית אלא ברא ראשית מלמד | שלא ברא
10 הק'ב'ה' את העולם אלא בשביל ? | שנקראו ראשית. אילו הן תורה וישראל
ויראת | יי'. תורה מניין שו' יי' קני ראשית דרכו. | ואין דרכו אלא תורה שו'
5 דרכיה דרכי נועם. | אילו תורה נביאים וכתובים. וכל נתיבותיה | שלום. אילו
25 מדרש הלכות ואגדות. ומניין | שישו' נקראו ראשית. שו' קודש ישראל ליי'. |
ראשית תביאתו. ומניין שיראת יי' נקרא | ראשית שו' ראשית חכמה יראת יי'.
10 מיכן | שגדולה יראה לפני יי' מכל חכמה וכינה. | שברא בהן הק'ב'ה' את

O1531

842 §

דא' בראשית בראשונה ברא הק'ב'ה' שמים וארץ | וכונן מעיינות. והכין
35 תהומות. והכין שבעה מעיינות (מעיינות) נל' מענות | למעלה | וכנגדו יסד
ז' תהומות למטה. וטה רקיע למעלה וכנגדו יסד | אדמה למטה. וטה שחקים
למעלה. וכנגדו יסד חרבה | למטה. וטה מכן למעלה וכנגדו יסד | תבל למטה. |
25 יבשה למטה. וטה מעון למע' וכנגדו יסד ארקא למטה. | יסד זבול למע'. וכנגדו
40 יסד תבל למט'. וטה ערבות למ' וכנ' | יסד | חולד למטה. וטה כסא למעלה
| וכנגדו | ומכבודו נתן למטה. ||

843 §

בשיני פילג את המים ומהן לקח למעלה ומהן נתן למטה המים | שנתן למעלה
10 כונן עליהן שבעה מענות. וכסא הכבוד ומחיצתן של | מלאכים. ושנתן למטה
45 יסד עליהן ז' תהומות וכל מידות שבהן | וכיפת רקיע נתן על פני המים כדי
להבדיל מן (ה)מים העליונים למים | התחתונים. ומפני מה הפרישן הק'ב'ה'
5 מפני שהמים העליונים | זכרים והתחתונים נקבות וכשבקשו להשתמש זה עם זה
בקשו | להחריב את העולם באותה שעה היו המים הנקבות עולים להרים |
50 ויורדים לנבעות. חכרים היו(?) רצים אחריהם עד שגער | בהן הק'ב'ה'
יוהפרישן (ז)ה מזה. שו' יעלו הרים ירדו בקעות. ומניין שגער בהן הק'ב'ה' שו'
וכי' שו' מן גערתך יגוסן. ומניין ששם להם גבול לכל | אחד בפני עצמו שו' גבול
10 שמת כל יעבורן ואין בין מים | העליונים (ה)למים התחתונים אלא שלש
אצבעות בלבד וכיפת רקיע | מוקפת ביניהם כדי להבדילן זה מזה שו' יעש
55 אלהים את הרקיע | ויבדל וג'.

844 §

בשלישי אסף המים למק(ו)ם אחד והראה את היבשה | וקרא לה ארץ והוציא
ממנה עצים ועשבים וכל מיני זרעים. | ועץ פרי ועץ עושה פרי וכל מיני נטיעות
15 בענפיהם בפירותיהם | וכל מיני דשאם וכל מיני קיטנית בין שעושים פירות בין
שאין | עושים פירות שו' ויאמר אלהים תדשא הארץ וג'

לפיכך סתם אותותיה וחתמה בחותמיו לכך נא' בראשית |

5

O1531

שכהן. וכולם חתמם בטבעת || אהיה אשר אהיה. העולם הזה חתם. באהיה. אה 106
מלמעלה | יה מלמטה. אבל כסא הכבוד חתמו בטבעת יה יהוה יה זו | שכינה
יהוה וז רבן העולמים.

841 §

ומפני מה חתמם בחותמו | שאילו לא חתמם בחותמו. אין כל בריא יכולה
להשתמש | באותיות יה. מפני שלהבת אש שיורדת לפני הק' ב'ה' לשרוף | את 5
העולם באותה שעה. שבשעה שאדם דורש באותיות | שמו של הק' ב'ה' אותן
אותיות של אש שהן עומדות כנגד כתרו | של הק' ב'ב'ה'ה' פורחות משעה
לשעה ומעונה לעונה ומרגע | לרגע. וכיון שהן שומעות קול מדרש הדורש
יורדות לשרוף | את כל העולם מפני שאומרות זו לזו מה טיבו של זה שהוא | 10
משתמש בריאותיות של שם המפורש. לפיכך חתם אותן | יה משבעת ימי
בראשית וחתמם בחותם אהיה אשר אהיה. | וכל מי שהוא בא לדרוש באותות
יה מיד כשיורדות אותיות של | אש שהן עומדות כנגד כתרו של גבורה ומבקשים
לשרוף את | העולם. כדי שיהיו עומדות ועושות עליהן מלחמה אותן אותיות | 15
באהיה אשר אהיה ועושות עליהן מלחמה ואינן מניחות אותן | לשרוף העולם.
ואילו הן אותיות של אש שהן עומדות ופורחות | בכנפי להבה כנגד כתרו גבורה
תא צץ שצבץ טטר ינוד | יה הוד חד ודר עטרת יה גציטא טא ופרישא. אילו |
20 ארבעים ושלש אותיות | את של אש שהן פורחות בכנפי להבה כנגד | כתרו גבורה..

O1531

838 §

ד'א' | כי ביה י' צור עולמים. מלמד ששתים עשרה | {ע} ארצות ברא הק' ב'ה' 10
כנגד שנים עשר שטים | וארץ ישראל וירושלים באמצעיהם. ש' יצב | גבולות
עמים למספר בני ישראל.

839 §

ד'א' צור עולמי. | שאין צייר כיוצא בו שער עליונים ותחתונים | בלא סמנים
{בללא} ובלא כלום יגיעה. ברא | מאה ותשעים וששה אלפים עולמים ברוח פיו 15
ובדבר | שפתיו ש' בדבר י' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם. | ומניי | שברא
הק' ב'ה' מאה ותשעים וששה אלפים עולמים. | עולמים בגימטריא כך. ע' שבעים ו' ששה ל' שלשים מ' ארבעי י' עשרה מ' ארבעים. הרי מאה ותשעים
20 | וששה אלפים עולם ברא הק' ב'ה' למענו ש' ? כל פעל | י' למענהו..

840 §

ד'א' צור עולמים שהוא דומה לצור שסובל | את כל עמודי הבית אף כך
הק' ב'ה' סובל אותן קצ' צ' אלפים | עולם והעולם הזה והעולם הבא. תחת
זרעו הגדולה. ודומה | כמין קמיע שהוא תלוי בזרוע גיבור. ש' ומתחת זרועות
25 | עולם. לכך נאמר כי ביה י' צור עולמי הא למדתה שבאילו | שש אותיות ברא
הק' ב'ה' שמים. וקצ' צ' אלפים עולמי. והעולם | הזה והעולם הבא. וכל מדות

30

M22

431 → 842 §

ד'א מהו בראשית בראשון ברא שמים וארץ כיון מעיינות והותקין תהומות 35
התקין | שבע מעיינות למעלה וכנגדן יסד שבע תהומות למטה נטה למעלה
שמים וכן | גרד יסד ארץ {למט} {מטה}.. נטע מכון למעלה וכנגדו יסד יבשה
למטה.. נטה | שחקים למעלה וכנגדו יסד חרבה למטה.. {ג} {ט} רקיע למעלה
וכנגדו יסד {ס} {ד} אדמה למטה נטע מעון למעלה וכנגדו יסד ארקא למטה.. נטע
40 | זכול | למעלה וכנגדו יסד תבל למטה.. נטה ערבות למעלה וכנגדו יסד חלד
למטה | .. נטה כסאו למעלה ומכבודו נתן למטה..

432 → 843 §

בשיני פילג את המים מהם לקח | למעלה ומהם נתן למטה.. המים שנתן למעלה
45 עליהם טבע מעיינות | ונתן למטה יסד עליהם שבע תהומות וכרפת רקיע ונתן
על פני המים להבדיל | בין מים עליונים למים התחתונים ויעש אלהים את
הרקיע ויבדל..

50

55

433 → 844 §

בשלישי אסף | המים למקום אחד והראה את היבשה וקרא לארץ והוציא ממנה
עצים ועשבים | וכל מיני זרעים עץ פרי ועץ עושה פרי וכל מיני נטיעות
60 בענפיהם ובפני | רותיהם שנא' ויאמר אלהים תרשא הארץ וגו'..

845 §

ברביעי | ברא מאורות להבדיל בין היום ובין הלילה. נתן שמש למשול | ביום
וירח וכוכבים למשול בלילה. ש' יעש אלהים את שני המאורות | הגדולים וגו'. 20

846 §

בחמישי ברא דגים טמאים וטהורים וכל שרצי | המים ועופות טמאים וטהורים
על פני הארץ. וכל מיני חגבים | ש' ויאמר אלהים ישרצו המים וגו'.

847 §

בשישי ברא בהמות חיה | ורמש. ושבע חיות ושקצים ורמשים ש' תוצא הארץ
נפש חיה | למינה בהמ' ורמ' וגו'. אחר כולם ברא אדם | לשול | למשול בכול. | 25
דבר דיבר והכין צבאי' וכל אחד ואחד ציוה על עבודתו. גידל | מלאך בראש
כולם וגבריאל בראש השרים. הלל וחמרה טעמם יפ' לשון טעמו וראו גל' לפ'
| בפיהם שיר ותושבחות בגרון כולם. ויעש לו בים דרכים ובמים | עזים נתיבות.
עשויים. זה לזה אומרים מה נעשה | ומלאך ידיד מלמדן וסולמות עשה מזה לזה 107
שבהן עולין ויורדין | מהן עולין ולומר שבה ומהן יורדין לשום שלום בעולם.
מפני שכל | מלאך ומלאך ממונה על כל ביריא וביריא לשומרו.. |

שר של כסיל בש' גד'. שר של כוכבים בש' גד' | של | מלות בשמ' גדו'. שר
של גן עדן בשמ' גדו'. | שר של גיהנם. בש' גד'. שר של רשאים בש' גדו'. שר של
| שקצים. שר של רמשים. שר' של חיות. שר של בהמות. שר | של דגים. ש' | ר
של חגבים. שר של עופות. שר של מלאכים | שר של בריות. שר של כל ביריה
וביריה. שר של כל רקיע | ורקיע. שר של כל גרוד וגודוד. שר של חיות הקדוש.
| שר של כרובי הכבוד. שר של אופני גבורה בשמח' ג' | ושאר כל שר ושר נכבד 25
ונחמד וגהדר ונערץ

850 §

והיו | כולם עומדין בשמח' גדו'. במעון של שמחה. | ומחקני' | ושחקין. ומשמחין
ומרקדין ומנגנים ומקלסין לפניו בכל | מיני קילוס ובכל מיני זמר. ובכל מיני
שבח והלל והיו / מלאך || מלאכי | ה | שרת פותחין פיהן. ואומ' יהי כבוד יי' 108
לעולם | ישמח יי' במעשן.

השכינה ואמרה שוכו בגוים | גל' בנים | שוכבים חוץ מאחר באותה שעה בא
ענפיאל ה' השר נכבד | נהדר וגורא נפלא נחמד גורא נערץ בשליחות והביא
פולסאות | של אור והעמידני על רגלי.

857 § - 21

ארי' אל משה' המ' כל שרים הם / ג' גדול' גורא' נפלא' נכבד' שהם ממוני
ב' רקיעות ואילו הם. | מיכאל. גבריאל. שתקאל. וברדיאל. ושהקאל.
וזרקאל. וסדריאל. | וכולן שרי צבא רקיע הם ועוד יש לכל אחד מהם תצ' צ'
אלפי' ריבוא | מלאכי שרים. מיכאל שר הגדול ממונה על רקיע שביעי שהוא
ע' | עליון שבערבו'. גבריאל שר הצבא ממונה על רקיע ששי שבמכון. || 30
שתקאל שר הצבא ממונה על רקיע שביעי שבמעון. ברדיאל שר | הצבא
ממונה על רקיע שלישי שבשחקים. ברקאל שר הצבא | ממונה על רקיע שני
שבחילוק. סרקאל שר | הצא | הצבא ממונה | על רקיע ראשון שבשמים

858 § - 22

למטה גוהם | גל' מהם. גלגליאל השר שהוא / מ' ממונה על גלגל חמה צ' 5
מלאכי' רבי' ונכבד' שהם המריצי' את | גלגל | חמה ברקיע השמים. ש' ס'
אלפי' פרסאות בכל יום. למטה | מהן | אופניאל השר הממונה על גלגל חמה

848 §

בין השמשות וגברא עשרה דברים ואילו הן פי הארץ פי הבאר | ופי האתון 5
והקשת והמן והמטה והשמיר והכתב והמכתב והלוחות | ויש אומ' אף מקלו של
משה ועמוד האש ועמוד הענן. ויש אומרי' | אף המזיקין וקבורתו של משה
ומערה שעמד בה משה ואליהו | ור' יאשיה' שאמ' משום אביו אף האיל. ויש
אומ' אף הטבח והגנר. | ור' יוחנן אמ' אף הצבא. צבתא מצבתא | מן | מתעבדא
צבתא | קדמתא מאן עבדא בריא בידי שמים הוה. אמרו לו והלא יכול | לעשות 30
דפוס להניחה לתוכו ויתכנה וכל דאית בה. אלא לא | בריא הוה אלא מעשה
הוה..

849 §

בשביעי ישב הק' ב'ה' על כסא | שמחה והעביר לפניו ישר' של שמים בשמחה
גדולה. ושר של ארץ | בשמחה גדולה. שר של מים | ימים | בשמ' גדו'. שר של
נהרות בש' ג' | שר של הרים בש' גד'. שר של גבעות בש' גד'. שר של תהומות | 15
בש' גד'. שר של חמה בש' גד'. ש' | שר של לבנה בש' גד'. שר של | כימה בש' גד'.

855 § - 19 (900)

ארי' אל מטטרון שר | הפני' הדר מרום כיון שלקחני הק' לשמש כבוד וגלגלי
המרכבה | ואת כל ערבי השכינה מיד נהפך בשירי לשלהבת אש וגידיר' / ל' לאש
להטות ועצמותיי לגחלי רתמי' ועפעפי' לאדר ברקים וגלגלי' | עני' ללפיד אש
ושיער ראשי ללהט להבה וכל איברי' לכופי' / א' | אש בוערת וגוף קומתי לאש
יוקדת מימיני חוצבי להבות אש | ומשמאלי בוערי לפיד' וסביבותיי נפרחת 50
רוח סערה וסופה | וקול רעש ברעש מלפניי ומלאחריי.

856 § - 20

אמר ר' ישמעאל אמר | לי משה' המ' כל בתחלה הייתי יושב על כסא גדול
על פתח / ה | היכל השביעי ודנתי את כל בני מרומי מרשו' הק' וחלקתי גדולה
| ומלכות ורבות ושולטן הדר ושבת ועונה וכבוד וכל שרי מלכיות | כשאני יושב
בישיבה של מעלה ושרי מלכיות עומדי' לפניי / מ' | מימיני ומשמאלי מרשות
הקדוש וכיון שבא אלישע בן רוכיה | הוא אחר להסתכל בצפיית המרכבה
ונתן עניו בי היה מתיירא | ומדעוזה מלפניי ונפשו מבוהלת לצאת ממנו מפני
פחדו ו / ו / ואימתו ומוראי שראני יושב על כסא כמלך ומלאכי / ה | השרת 60
עומדי' עלי כעבדי' וכל שרי המלכיות השורים כתרים | סוכבי' אותו באותה
שעה פתח פיו ואמר סוורי' ב' רשויותיהם | בשמים מיד יצתה בת קול מלפני

845 § → 434

ברביעי ברא מאורות להבדיל בין | היום ובין הלילה נתן שמש למשול ביום וירח וזכוכים לממשלות בלילה שנא' יעש | אלהים את שני המאורות וגו'.

846 § → 435

בחמישי ברא דגים וכל שרצי המים ועוף | על פני הארץ שנא' ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה וגו'.

847 § → 436

בשישי ברא בהמה | חיה ורמש | נ]שנא' תוציא הארץ נפש גר' אחר כולם ברא אדם למשול בכולם דבר דיבר | והכין צבאיו וכל אחד ואחד ציוה על עבודתו גידל מלאך בראש כולם וגבריאל | בראש השרים הללו זמרה נועם בפיהם שיר ותושבחות בגרון כולם ויעש לזבים | נתיבות ולהם נתיבות עשר זה לזה אומה געשה ומלאך ידיד מלמדן וסולמות | עשה מזה לזה שבהם עולים ויורדים לומר שירה ושבח ומהן יורדין לשם שלום | בעולם

O1531

853 §

והיא היתה תחילה וראש לכל השמחות כולם. פתח | את פיו ואמ' מזמור שיר ליום השבת. אמ' הקב"ה לשבת | אתה אמרת מזמור שיר ליום השבת ולי אין אתה | אומ' מזמור שיר שאני אלהי השבת. עד שעמדה | שבת על רגליה ונפלה על פניה לפני הקב"ה ואמרה. | טוב להודות ליי'. וכל סידרי בראשית השיבו אחריה | ואמרו ולומר לשמך עליון.. | סליק סידרא דבראשית דמרכבא... ||

854 § → 712

אמ' ר' ישמעאל שמעת' געיתת קול מפי הגבורה | אומ' אני אדון כל הנשמות וכל אילו שמות האמורים | בספר הגדול הזה שאין להם תמורה והיידעו ואינו משמש בהן ושבע אני בכל שמות שיש יבו' שלא אשחיתו | לחיי העולם עד שישתלם שכר טוב על ספר הגדול הזה | ששכרו אין לו שיעור וטובתו אינה פוסקת ועתיד | להנחיל גן עדן ויושב לפני כתלמיד. ואם ישתמש בו | יחלף טובתו לרעה ואמסרנו למלאך אכזרי שלא חס || על שמי הגדול ואכזר שכרו ללעולם הבא.. אבל אשרי אדם | יודעו ומודהר בו וזכה ויורש לחיי העולם הבא.

M40

860 § → 24

וכן עושין ע"ב שרי מלכיות כשהן רואי' פתח היכל ראשון / ש | שבערבות רקיע וכן שומרי פתח היכל ראשון ושומרי פתח / ה | תיכל שני וכן כולן. וכן עושין שומרי פתח היכל שביעי כשהן / ו / רואין | רואין ד' שרי' ונכבדי' הממוני' על ד' מחנות שכינה.

861 § → 25

וכן עושין ד' מחנות שרי' ונכבדי' | הממוני' | כשהן רואי' את תנועץ שמא רבא | ויקרא וכן תנועץ כשהוא רואה ענופיאל השר הגדול שעל ראשי | אצבעות פרוטות ערבות רקיע העליון וכו'. וכן ענופיאל / כ | כשהוא רואה המון השרי' הגדולי' הנכבדי' והגוראי' והנועץ / ה | המרעיש כל מיני מרומי' בשעת הגעת זמן שלש קדוש שני' מקול | גדרו עמי' וכו'. וכן המון שר הגדול כשרואה טוטרסיאל / ו | וכן טוטרסיאל ה כשרואה ענונוניאל ה וכן ענונוניאל ה | כשרואה נעדריאל ה וכן נעדריאל ה כשרואה ססניגאל ה וכן | ססניגאל ה | כשרואה זוריאל ה וכן זוריאל ה כשרואה גבורתיאל | ה | וגבורתיאל כשרואה את טרפיאל ה השר כשרואה אשירוול | ה | השר ואשירוול | ה | השר מונה ראש

O1531

851 §

והיה ערבות רקיע מלא שמחה וקול | תודו ותן יודעין תוקף וגאווה ותפארת תהילה ורינה | שירה וצהלה. נצח עושר וכבוד ותוד ותדר באותה שעה | שג' הוד | תודר לפניו כנגד שבת. ועוז ותפארת כנגד | שבת ונפשו.

852 §

הביא הקב"ה שרה של שבת והושיבה | על כסא הכבוד. והביא לפניו כל שר ושר של יכלי' רקיע ורקיע | של כל תהום ותהום והיו מרקדין ומשחקין לפניו. ואומ' שבת | היא ליי'. ושאר כל השרים הגדולים | ש]משיבין ואומ' | ליי' היא שבת.. ואף אדם הראשון העלהו הקב"ה לשמי' | שמים העליונים לשוב ולשמוח בשמחתה של שבת | שבה עשה הקבה חזכות שמים וארץ והכל היו | שמחין בה. ואף אדם הראשון שש ושמוח עמהן. |

M40

859 § → 23

ועמו צ' מלאכים | רבי' המריצי' גלגל הלבנה שצ"ד. שצ"ד אלפי' פרסאות בכל לילה | ולילה כל זמן שהלבנה עומדת בתקופת במזרח שהוא בט"ז | בכל חדש. למטה מהן | הן | רהטיאל השר הממונה על המזלות / ו | ועמו פ"ב מלאכי' רבי' ונכבדי' שהוא מרהיט המזלות במסילת | ממערב למזרח וממזרח למערב מפני שהאהל אחד עושה | לכן הקב"ה לחמה וללבנה ולזכוכי' ולמזלות שהם מהלכי' בו / ב | בלילה ממערב למזרח. למטה מהן סככיאל השר הממונה על | הזכוכי' שלו ועמו ש"ס' אלפי' רבבות מלאכי השרת שהם גדולי' | נכבדי' המריצי' כוכבי' מעיר לעיר ממדינה למדינה בריקים / ש | שמים ולמעלה מהן יש פ"ב שרי מלכות מלכיות במרום כנגד | ע' לשונות כולם קשורי' כתרי מלכות ועטופי' עדיי מלכות | וכולם רוכבי' סוסי מלכות ותופשין שרביטי מלכות בידן וכל | אחד ואחד כשהוא מהלך בריקיע רצין לפניו בכבוד גדול וביקר | רב | שמש מלכות כדרך שמשמשין בארץ במרכבה ופרשות | וחילות רבות וככבוד ובתפארת כך משמשין במרום במרכב | ה | כולי'.

859 § → 23

אמר ר' ישמעאל אל משה' ר"מ כל מלאכי רקיע | ראשון כשהן רואין שר שלהן יורדי' מעל סוסי' ונופלי' על / פ | פניהם ועוד רקיע ראשון שהוא רואה שר רקיע שני מעביר | כתר כבוד מראשו ונופל על פניו וכן שני לשלישי וכן כולם | עד השביעי ושר רקיע כשהוא רואה ע"ב שרי מלכיות מעבדי' | בו.

על בני פרק מרומים | כשרואה גליצור השר רז כתר תורה כתר קדושה כתר מלכות | מעביר כתר בו

§ 862 - 26

וכן עושה גליצור השר כשרואה זבובאל ה | השר הממונה לכתוב זכיותיהן של ישראל על כסא הכבוד וכו' | וכן זבובאל ה | השר כשרואה ענפיאל השומר מפתחי היכל | ערבות רקיע ולמה נקרא שמו ענפיאל שענף הדורו וזוהו חיון | וזוהו מכה כל חדרי רקיע העליון כיוצא עולם מה יוצר עולם | כתוב בו כסה שמים הודו אף ענפיאל כן | וכן ענפיאל ה | כ | כשרואה סותר אשיאל ה השר הנכבד והנורא מכה וכו' | ולמה נקרא שמו כך שהוא ממונה בפני ע' ד' ראשי נהר | ד' דינור כלפי כסא הכבוד וכל שר שהוא נכנס ויוצא לפני | ש | שכינה אינו נכנס ואינו יוצא אלא מרשותו מפני שחותמות | נהר דנור מסורות בידו ולא עוד אלא שרם גובהו ע' אלפי | רבבות פרסאות והוא סותר אש של נהר דנור ויוצא ונכנס | לפני שכינה לפרש בכתובי | על באי עולם כענין שני דינא | י | יתיב וספרין פתיחו וגו'.

§ 863 - 27

וסותר אשיאל ה | כשרואה את ש | שקר הזאיה | השר הגדול הגבור והנורא מעביר בו | ולמה | נקרא שמו כך מפני ששוקל בכף מאזני | הפני הק' וכן שיקרהווי | ה | כשרואה זופנוריאל ה | השר הגדול הגבור והנורא הנער | בכל פמליא של מעלה מעבור בו ולמה נקרא שמו כך מפני כן | בנהר דנור ידועפו ממקומו | וכן זופנוריאל ה | השר כשרואה | אובונה ה | השר הגדול הגבור והנורא הנערץ הנפלא | ה | הנושג הנחמד הנקי בתוך שר' גדולי המכירי ברוי כס הכבוד | ולמה נקרא שמו כך לפי שאחר בגדי חיים ועטוף מעיל חיים | לצדיקי לעתיד לבא לצדיקי עולם וחסדי עולם כדי שיהיו ח | חיים בהם רזיי עולם.

§ 864 - 28

ואובונה ה | השר כשרואה ב' שרים | הרב' | הנכבד' | העומד' למעלה הימנו מעבור בו | ואלה | שמות ב' השר' | סופריאל ה | ממת יס'א ממת ומחיה שר גדול ו / ונכבד נורא ונהדר ונקי ישיש ועו ולמה נקרא שמו סופריאל | מפני ממת מפני שהוא ממונה על ספרי מתי' שר הגדול וכבד ונהדר | ונקי ישיש ועו. ושופריאל ה' | מחה | מפני שממונה על | ע | ספרי החיים מרשות המקום בה' ושפאמא תאמר הואיל | ה | והב' יושב על כסא רם אף הם יושבי' על כסא וערבות וכו' | וכתובי ת'ל וכל צבא השמים עומדי עליו מצב השמים לא נאמר | אלא וכל צבא השמים מלמד שאפי' מלאכי גדולי' שאין כיוצא | בהן בשמי מרום אין עושין צורכי השכינה אלא כשהן עומדין |

§ 865 - 29

וכיצד כותבין כשעומדין אלא זה עומד על סופה וזה עומד | על גלגלי סערה זה לבוש אצטלת של מלכי' וכן זה ושניה' עטריין | מעילי גאה זה קשור כתר מלכות וכן זה | זה גופו מלא עינים | וכן זה | זה מראיו כמראה בריקים וכן זה | זה עינים בשמים | בגבורתו וכן זה | זה את זיוו כיוו כסא הכבוד וכן זה | זה גובהו | כרוב' | רקיע' וכן זה | זה כנפיו כימות שנה וכן זה | זה כנפיו | כן | מ | רחבי רקיע וכן זה | זה שפת' בשערי מורח וכן זה | זה | לשונו ברום גלי ים וכן זה | זה מפיו תצא שלהבת וכן זה | זה מפיו | יוצאי' בריק' וכן זה | זה מיעתו האש דולקת וכן זה | זה מלשונו | בוער לפיד אש וכן זה | זה על ראשו אבן ספיר וכן זה | זה על | כתיפיו גלגל וכן זה | זה בידו מגלה של גחל וכן זה | שיעור | ה | המגלה | ד' אלפי' פרסאות שיעור שלנו ג' אלפי' פרסאות שיעור | כל אות שכותב' ש'ס'ה' פרסאות.

§ 866 - 30

אמר ר' ישמעאל א'ל | מ'ש'ה' | ה'מ' כל למעלה מהן מ'ב שר' | הללו יש אלוף אחר שר וכבד' | א' | אדיר ונהדר הדור הנערץ ובהו' | חזק גדול תקיף ומפואר נפלא // ונושג | ונושג נקי ונחמד שליט. ושלט גאה ורם ישיש ועו שאין כיוצא | בו 1119 בכל השר' | כולם רבביאל ה | השר הגדול הגבור והנורא שמו | ד' | שעומד אצל המרכבה וע'ב שמו כך שחמונו על גלגלי המרכבה | והן מסורי' בידו וכמה גלגלי' הם שמונה ב' | לכל רוח ורוח. | וסביבותיהן ד' רוחות מוקפות להן ואילו הן רוח עזה רוח רעש | רוח סופה ומ | כ' | תיהן | מושבין ויוצאי' ד' | נהרות של אש נהר | אחד | ש | לכלל צד ומביניה' | מוקפי' | ועומדי' ד' | ענני' | ואלו הן ענני' | א | אש לפידי ענני גחלי. ענני גפרית וענני שחולין ועומדי' כנוד | גלגליהן ורובלי' החיות נתונות על גבי גלגלי' ורעש ברעש בין גלגל | ורעש ברעש כל גלגל

וכשמגיע זמן לומר שירה רועשין המון | גלגלי רועדי' המון ענני' רועשי' כל שלישי ורועשי' כל פרישי' ונרת' | עו | כל גבורי' מודעזי' כל הצבאי' מתפחדי' כל הגדודי' ונחפזים כל | המוני' מתבהלין כל השרי' וחלים ונמוגו המשרתי' מתחוללים | המלאכי' והרגלי' וקול ישמעו גלגל גלגל כרוב לכרוב חיה לחיה | אופן לאופן ושרף לשרף שנ' סולו סולו לרוכב בערבות וגו' |

§ 867 - 31

ארי' א'ל מ'ש'ה' | ה'מ' למעלה מהן יש שר אחד גדול ותקיף ח | חייליאל ה שמו שר אדיר וכו' שר אלוף וגבור נורא שר שכל | בני מרומי' מודעזי' מלפניו שר שיכול לבלוע את העולם | כולו בבית אחת ולמה נקרא שמו כך לפי שממונה על החיות | ומכה אותם בפול האות של אות ומפאר אותם בתתם שבחן | ו | ותהלה רונה וממהר' לומר אחרייו ק' ובי'א.

§ 868 - 32

ארי' א'ל מ'ש'ה' | ה'מ' כל ד' חיות כנוד ד' רוחות כל חיה כמלוא עולם כולו | כל אחד ואחד לה ד' פני' וכל אחת יש לה ד' כנפי' וכל כנף | בכסיו של וכל אחד ואחד יש לו פני' בתוך פני' וכנפיים | ב | בתוך כנפיי' שיעור הפני' ר'מ'ח' פני' ושיעור כנפיי' ש'ס'ה' | כנפי' וכל אחד ואחד קשורי' בראשה ב' אלפי' כתרי' וכל כתר | כמראה הקשת כענין חיו כיו גלגל חמה וניצוצי' היוצאים | מכל אחד כיוו הגנה במזרח.

§ 869 - 33

אמר ר' ישמעאל א'ל | מ'ש'ה' | ה'מ' כל למעלה מהן יש שר אחד אדיר מופלא אמין | משוהב מכל מיני שבח כרוביאל ה שמו גבור מלא כח גבור | שר גאה ושר גאה עמו שר צדיק וצדקה עמו שר קדוש וקדושה | עמו שר ומפואר באלפי' צבאות שר מסתלסל בריכי חיילותיו / מ | ומקצפו | ב | ת'רעש תכל ומרגזו ירעדו מחנות ומאימתו יחולו / יס | יסודות ומגערותו ירעשו ערבות קומתו מלאה גללי' ורום קומתו | ברום ד' רקיע' | ורוחם קומתו ברוח ד' רקיע' | ועובי' קומתו | ב | בעובי' ד' רקיע' | מפתח פיו דולקת כלפדי' אש ויפיה' כאש אוכלת | ועפעפיו כוזהר ברק ועיניו כוזהר ההוד ומראה פניו כאש יוקד' | ת | וכתר קדושה על ראשו ששם המפורש חקוק בו שממנו בריקים | יוצאי' וקשת שביניהן בין כתיפיו וחרבו כברק על מתניו וחיציו | כבוק על חגוריו ותרסי' אש אוכלה על צואריו וגחלי' רחמים | על סביביו חיו שכינה על פניו וקרני' ההוד אור פניו על אופניו | וצניף מלוכה על גופו כולו מלא עינים

§ 870 - 34

וגובה קומתו כולו | כנפי' מימינו כולו להבה תלהב ומשמאלו להט תלהט וגחלי' בוערי' | ? ממנו ולפיד' מגופו וברקי' מבהיקי' מפניו ועומדי' עמו / ת | תמיד רעם ברעמו ואצלו תמיד רעש ברעש ב' שרי מרכבה | בקומו ולמה שמו כך לפי שממונה על מרכבות חיות וגבורות | ו | וכתר ראשם הוא מפאר ועטרת קרקרם מצחצח ותפארת גאונם | ממנה רובות שפרם הוא מרבה וגדול יקרים הוא מגדל ושרי' | תהלתם הוא מושרר ועו תפארתם הוא משגן וזוהר גדול הוא | מזריח ופאר חסדם הוא משיבוע וחמדת גוהם מרקדם / ו | וחדד וקרני' הוא וקשת הדרם הוא מהדר וסדר שבתן הוא | מסתלסל להביך מושב ליושב הכרובי' והכרובי' אצל חיות הקדש | וכנפיה' ברום ראשיה' ושכינה על גביה' | וזוהר כבוד על פניה' | ושרי' ותהלה בפיהם וידיה' תחת כנפיה' | ורגליה' מכוסות / בכ | בכנפיה' וקרני' הוד על ראשיה' חיו שכינה על אפיסתם ושכינת | אל על גביהן ואבני ספיר סביבות עמוד אש על רבעיהם | ו | ועמודי' לפיד בצידיהם ספיר אחד מהר וספיר. | ותספירי' | תחתם גחלי' רחמי' | כרוב אחד מהו וכרוב אחד מהו. | וכנפיה' | כרובי' | זה את זה מקיפי' על קרקרם בכבוד ופורשו לשורר | בהם שיר לשוכן שחקי' להעריץ בהם פאר למלך מלכי המלכים. // וכרוביאל | ו | וכרוביאל ה | השר הממונה עליה' מסדרם בסדרי' גאי' ויפים | ו | ונעימי' ומסלסלם בכל מיני סלסול יקר וכבוד וממהר אות' בכבוד | ועו לפעולת רצון קונם בכל עת רגע כי כל רום ראשיה' פעולת / כ | כבוד מלך רם יושב הכרובי'.

§ 871 (901)

ארי' א'ל מ'ש'ה' | ה'מ' כמה / ר | רוחות מנשבות תחת כנפי הכרובי'

§ 872

כל בריה ברוך שמו שמו לעולם | ועד ומבורך שם גדול כבוד מלכות עולמי' כי כשמו כן תהלתו. | כתחלתו כן מלכותו. וכמלכותו כן קדושתו. וכקדושתו כן תפארתו. | וכתפארתו כן ארך שיניו. וכארך שיניו כן אורך אפיו. וכאורך | אפיו

לבו שמסר לו מלאך וי' וינהגו בכבוד כפי מחשבות לבו [א] ואין לך פנה בעולם שפניו מן המלאך ולפי שהמלאך אפי' דך דק יותר מן האויר הוא קל והאויר סובלו ונעשה האויר עב [לגרם] נגדם ומקפץ ממקום [למקום] כחפצת הבורא והאר נענש על מפות לפי [שב] שיצרו ב/ בידו שנ' תמשול בו 15 והב' נתן יצר לאדם לראות אם ימשול ו/

879 §

דוד ונעש כשעשה בבית שבע וחזק' כמלאך בכל ושקר ש/ שכר המצות כ'מ תמשול בו כיצרו ישר משלח מלאך להשלים גורתם כתר ליהודה ופעמ' נגזר על האדם ליהרג וגלגל לשם | שמם כר' נחזיגא בן תרדיון שהיה הוגה את השם באותיותיו | וזכה שעל ידי אש דת ושרף וספר תורה עמו. ופעמ' מסית 20 | לטובה כיעקב שהלך לישא אשה או הולך ללמוד. וגם מסית לרע | מי יפתה את [יעקב] אחאב וסת את דוד

880 §

וכמה מלאך מוזמני' | על הנשמות [לדעם] ילדינ' לאחר מיתה וכמה עשות דין בגיהנם כתוב | עומדי' וכתוב עומד עליו אלא זה מטטרון שממונה כולם | זה 25 אומר בכה וזה אומר בכה ואומר המכריע כדין עומד לגמור | הדבר ואליהו זל של יל שולחי' הרבה שהרי כשנימול' בשבת איך | יהיה בהרבה מקומות למעלה.

881 §

ויש מלאך קבוע' בשמים ואין | נשלחי' לארץ אך הם לפני כסא הכבוד וכל אדם שולפניו יש | להם פני מלך ועומדי' מכאן לכבוד וכל שצריך לדבר לפני הכבוד | יוצא מן השורה ובא לפני הציבור ויצא קדום ויעמוד לפני ה. כ/ || 30 כתר' שיש כ' המלאך הוא שלישי של עולם ומודיעין זה לזה מה | שנגזר ושלוחין בכח הדיבור או לחיבור ומרוב שרואין שלהבת | אש יהוד שיצא מן הכבוד עושין באימה רצון קניהם ומתעטף' | כאש [להבה] ולבנה | טרם יקדשו יבאן חסר' | ספר ר' טיבה' ש פ' 5

882 § 1

היכלות | בחילוק כל אות שלפניה באלפא ביתא ויתהלך תנוך את האלדי' | ואינו כי לקח אותו אלדים. | אמר ר' ישמעאל כישע[?] ליתו למרום להסתכל בצפייתו | המרכבה הייתי נכנס בשעה היכלות חדר | בתוך חדר וכיון שהגעתי 10 בפתח היכל שביעי עמדתי בתפלה | לפני הב' ונשאני עיני מפי מעלה ואמרתי רבונו של עולם | בבקשה מלפניך שתגורם לי בשעה הזאת וכות אהרן בן עמרם | אוהב שלום ורודף שלום שקבל כתר כהונה מלפני יבסא' כבודך בהר | סיני שלא ישלטו בי קצפיאל השר ומלאך' שעמו ואל שליכוני | מן 15 השמי' מיד זימן לו מטטרון עבדו מלאך שר הפני' ופרח | בכנפיו ויצא כנגדי בשמחה רבה להצילני מידם ותפשיני ב/ | בידו לעיניהם ואמר לי בואך לשלום שנירצית לפני מלך רם | ונישא להסתכל בדמות המרכבה

883 § 2

באותה שעה נכנסתי להיכל | ברביעי והדריכני למראה שכונה [הגן] והציגני 20 לפני כסא הכבוד // להסתכל || להסתכל במרכבה וכשראוני שרי 122 הממכר[?] (ב)ה ושופר להבה נתנו | עיניהם בי ימדי' נודעו עיני ונרתעתי ונפילתי ממעמדי ונרדמתי | מ/ מפני וזה דמות עיניהם חיו מראה עיניהם עד שגער בהם הב' | ואמר להם משרתי כרובי ואופני כס עיניכם מלפני ישמעאל | אוהבי חביבי וכבודי שלא ירחע ולא ידעו ע. מיד בא מטטרון | שר הפני' 5 והחזיר לי נשמתי והציגני על רגלי ועדיין לא היה לי | כח לומר שירה לפני כסא הכבוד של מלך הכבוד אדיר על כל | המלכ' וזה על כל הרונני' עד שכלתה שעה לאחר שעה פתח | לי הב' ששרי שכינה. ששרי חכמה. ששרי שלום. ששרי כח. | ש/ ששרי גבורה. ששרי דיבור. ששרי שירה. ששרי קדושה. 10 ששרי | נעימה. והאיר את עיניו ואת לבי כאמרי תהלה ושבח ורנה | ותודה וזמרה פאר ונאה הליל עת. וכשפתחת פי ושבתתי | שירה לפני כסא חיות הקדש מתחת כסא של מלך הכבוד ו/ | ולמעלה מן הכסא עונין אחריי ואומרי' ק'ק' ובי' כ' מ.

884 § 3

אמר ר' ישמעאל באותה שעה היה נערי המרכבה ואופני להבה | ושופר אש 15 אוכלה באין ושואלין מאיזה עם הוא מאיזה שבט | הוא מה טיבו של זה. משיב מטטרון ואומר להם מעם ישראל | מוכרח הב' להיות לו לעם משביעי' לוי

כן נקמחו. וכנקמחו כן גבורתו. וגבורתו כן גדולתו. ו/ כ | וכגדולתו כן רוב 10 רחמים. לכן נאה לשמו הגדול והגבור והתפארת | והנצח וההוד ברוך שמו בקדושתו. כן כבודו בתפארת עזו. ו/ | גורא תהלות. גורא' מעשי' פלאי חזק' וגבורתיך ברוך שם כ/ | כבוד הדרו לעולמי עולמי' השם היקר האדיר האל 5 הגורא הגדול | החזק האמץ פליאל פלאים פלו' פלא נפלא מפליא פלאות צח | ואדום אמן עוזאל אדיר אלדים הנפלא החסין. | אהיה אשר אהיה שרי הסובל 15 תחתונים ונושא עלינו' איום ו/ | גורא הוא ברוך שמו בקדושתו. הצור העזוז וגורא הנכבד ו/ | והו' והחזק יה לבדו והקדוש הגורא האביר הנשגב הנשא ב/ | ברוך הוא. גבורותיו מי ילל. תהלותיו מי יהלל כל אלה קצות | דרכיו ומה 20 שמץ דבר נשמע בו ורעם גבורותיו מי יתבונן קדוש | קדוש קדוש ה צבאות מלא כל הארץ כבודו. | סליק

873 § (545)

אמר ר' עקיבא בשעה שעליתי וציפיתי בציבור | ראיתי בתוך שבילי שמים יש 15 בריות שאורכן | לר' למעלה ורחבן למטה ויש להפך היש מספר לגדודיו הלא ב/ | בויכיאיל הממונה על הכוכבי' ועמו ש' ס'ה אלפ' ריבוא של | מלאך' גדולי' ונכבדי' ורבי' ורמי' בקומו ומלבושי' אש לבנה ו/ | ומלאים | נפנים | 120 יענינ'. הנה ענופיאל השר שעל ראשי אצבעותיך | פרטו ערבו רקיע.

874 § (554)

אמר ר' עקיבא מי יוכל להרהר בו היכלות | כי בהיכל ראשון ד' אלפ' רבבות מרכבות אש וכו'

875 §

ויש בכל ר/ | רקיע בית חבורות עד אין קץ וסוף גדודי' לאין חקר צבאות 5 צבאות חיילות חיילות וכל מלאך כעין עד לא של אש כנגד ברם | ה הם כדאמר' בתנזומ' ובשחר טוב. וכתי' מלאך ה אליו ב/ | בלבית אש אליו עונה על מלאך בו יש לו לבת אש של אש כן מלאך / כ/ | כמנין יהוד אדוני מלאך' מלאך' [מלאך] מלהלך | הן ת' שנה כמההלך | העולם ויכול לפרוש ידו משמים לארץ 10 ויש מלאך גופי' תרי אלפ' | ושני כרנג אחד מסוף העולם ועד סופו משוט הארץ ומהתהלך | מ' מהלך' בגי' מ' ת' משוט' בגי' שנה | והן | והמלאך קופץ 30 ממחשבה | מלב אדם זה לכל אדם זה כמו מים תשים בכלי בחמה ותנועני' בכלי ילך וזה השמש לפי שעה ברצה ושוב וכן המלאך. ועוד | כשהוא בשליש העולם תדע המלאך ברנג אחד הרג ע' אלף ו/ | וכשהב' חפץ המלאך ירוץ 15 עד מהרה ירוץ דבריו רוח סערה | ע/ | עושה דבריו מלאכיו ורוחו. ויש מלאכי של רוחות ויש של רעש | ויש של ברק ויש של פיד ויש של גחל

876 §

דע כי אין רגע פנוי פני | למלכ' שאין להם פנאי אלא תדיר עושי' מלכות 40 וממחר' בשליחות | לעשות שליחות אחרת שני' עד מה ירוץ דבר' למחר השליחות | לעשות אחד והנה האיש לבוש הבד' וגו' ולא יעשה המלאך | 20 שליחות באחת. דוגמתו. אין ב' נביא' מתנבאי' בסגנון אחד. | ומה שגבריאל הכה חילו של סנחריב ושרפו מפני כשהלך לבשל | הפירות דרך עברו לחמט יש לו לעשות מדות. שמעתי ב/ | במלאכ' וברוחי' ובנשמות יש אומרי' למה אין לעיני מפני | ש/ שגופן דק ביותר הרי האבק דרך שגורא בעמוד אש שמשו 45 שנסכס בתוכו דרך חלונות קרי לאדם לראות חוץ מן האור | ה/ | הנכנס מדני דקות. ועוד אם ברחוק ממך קרי עכביש קטן | ולא יכול אדם לראות כי פרוץ הוא מאד וכל שכן אלא שהן דקין | ביותר ואילו היה קרי עכביש קטן גדול 30 מאד כשאתה עוצרו היה | קטן וכל שכן רוחין יכולי' לצמצם בקוטי' ולא שיכולין לעשות // בכל ב/ | בו בכל עת 121

877 §

אבל כן יעשה בכל שעה אלא כשיודעין כשהגיע זמנו | של אדם או כשניתן 5 רשות ואין אדם מחמת מאכלי' או משקי' | או מדמין עצמן עד שיגידו לאדם פלאות ראיית' כך וכך ואו | ניהן להם רשות להזיק או להמית כי שמעו כן מאחרי הפרגוד | וכן הרוחות והנשמות עולין למעלה ויחקרו מהו הקול והגיעו 10 להם | והכריזו ברק' שכל הבא לעשות רעה לאותו אדם יעשה.

878 §

ויש | אומרי' מה שגורא המלאך באותו דמות אינו למעלה שהרי | המלאך שלישי של עולם ואין נראה אדם קטן אלא משום | מ/ מחשבות בלב אותו אדם 10 פרטף מהשפפן שיהא נדמה לו ש' | כבוד לב פרעה וכת' כי אני הכבדתי את

902 § - 36

והשטן עומד בין הרחות הללו אינן מעשבות אלא תחת כנפי | הכרובי ש' וירכב על כרוב ויעוף וירא על רוח. ולהיכן הולכות | הרחות וכלות מלמד שמתחת יוצאות ונופלות בגלגל חמה | ש' הולך אל דרום וסובב אל צפון סובב סובב הולך הרוח | ו/ ועל סביבותיו שב הרוח. ומגלגל חמה חזרת ונופלת 20 בגזרות | וכימים בנהר' ובנבעות ש' כי הנה ה יוצר הרים ובורא רוח | ומימים ונהרות חזרות ביישוב ומיישוב חזרות ונופלות | בעירות ובמדינות ומשם נופלות לגן ומגן נופלות לעדן ש' | מתהלך בגן לרוח היום. ובתוך גן עדן מתערכות ונושבות | מ/ מצד זה לצד זה ומתבשמים מבשמי גן עדן וממרקחי 25 עדן | עד שופרות ומתמלאות מריח בושם טהור ומביאות ריח | מ/ מרקחי גן ובושמי עדן לפני צדיקי' וחסידיו יורשי גן עדן | ועץ החיים לעתיד לבא ש' עורי צפון ובואי תימן הפיחי | גני |יש?| יזלו בשמיו יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו. |

903 § - 37

ארי' אל מטטרון מ'ש' הדר מרום כל כמה מרכבות יש || להב' יש לו 30 125 מרכבות כרוב ש' וירכב על כרוב ויעף. יל'מ' רוח ש' | וירא על כנפי רוח. יל'מ' עב קל ש' הנה ה רוכב על עב קל. יל'מ' |ענני' ש' הנה אנכי בא אליך בעב הענן. יל'מ' מזבח ש' ראיתי | ה נצב על המזבח. יל'מ' רבותים ש' רכב אלהים רבותים אלפי | שונא. יל'מ' אהל מ(ו)עד ש' וידבר ה' אליו מאהל 5 מועד. |?| יל'מ' |כ/ כפרת ש' וישמע את הקול מדבר אליו מעל הכפרת. יל'מ' אבן | ספיר ש' ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר. יל'מ' מרכבות | נשירי' ש' ואשא אתכם על כנפי נשירי. יל'מ' תרועה ש' עלה | אלהים בתרועה. יל'מ' ערבות ש' סולו סולו לרוכב בערבות | ביה שמו. יל'מ' 10 |ערבות| עבים ש' השם עבים רכוב. יל'מ' |ח| חיות |ש' והחיות רצות ושב רצים ברשות ושבים ברשות שהשכינה | על רום ראשיהם. יל'מ' גלגלי' ש' ויאמר אל פנת לגלגל. יל'מ' |כ/ כרוב קל ש' רוכב על כרוב קל.

904 § - 38

ובשעה שהוא רוכב על כרוב קל | ומניח על גביו רגל אחד ועדיין לא הניח רגלו. 15 שבייה |ס/ סוקר שמונה עשר אלפי' עולמות כסרקא ומבין וראה |בא | באוכלוסיו יודע בכל אלו ואלו עד שהניח רגלו שנייה על | |רגליו| גביו ש' סובב |על| שמונה עשר אלף. ומניין שהוא סוקר | בכל אלו בכל יום ש' אלהים משמים השקיף על בני אדם |ל/ לראות היש משכיל דורש אלהים. יל'מ' מרכבות אופני' ש' |ו/ והאופני' אופני' סביב. יל'מ' כסא כבודו ש' אלהים יושב על |כסא קדשו. יל'מ' כס יד ש' כי יד על כס יד. יל'מ' כסא כבודו ש' 20 |כסא כבוד מרום מראשון מקום מקדשינו. יל'מ' כסא רם ונישא |ש' ואראה את ה יושב על כסא רם ונשא.

905 § - 39

ארי' אל | מטטרון מ'ש' למעלה מהן יש שר אחד גדול ונורא גבור ונכבד | 25 אלוף ונערץ ושיש ונח. ואפפיאל ה שמו שיש לו ששה עשר |פנים ארבעה לכל צד וצד ויש לו שמונת אלפי' ושבע מאות |וש/ ושש' ותשע עינים כמנין ששת ימות השנה שני אלפי' ומאה |ותשעי' ואחד ושש עשרה לכל צד וצד ואותם שתי עינים |ש/ שבפניו בכל אחד ואחד ברק' מבריקות ומכל אחת לפידים |ב/ 30 בעזרות ואין כל בריה יכולה להסתכל בהם שכל המסתכל בהם //מיד |מיד 126 אשרף ורום קומתו מהלך שני אלפי' וחמש מאות שנה |שאין כל עין בריה יכולה לראות ואין כל פה יכול לדבר כח |ו/ ובורות עוזו אלא מלך המלכי הב' בלבד.

906 § - 40

ולמה נקרא |שמו אפפיאל מפני שהוא ממונה על האופנים והם מסורי' |בירו 5 והוא עומד בכל יום ויום ומשמש ומפחד ומעזר אותם |ומסדר מסלסל את מרוצתם ומגדיל את דוכנם ומעזר דירת' |ומרה את פנתם ומדשן את מושבם והוא משכי' ומעריב |עליהם לילה ויום לרבות את תפארתם ולהגדיל את גאונם |ול/ ולעשותם מהירים בשבח קניניהם והאון |פ(פ)ני' כולם מלאות |ע/ 10 עינים מלאי' כופים. עינים כנגד כופים. כופים נגד עיני' |ומביניהם מביהיק' אור כאור נוגה ושבעי' ושתי' אבני' |ס/ ספיר קבועין על כתר שכל אחד ואחד יזו הולך בארבע ר/ |רוחות ערבות ולגל חמה שאינו הולך בארבע רוחות העולם |ולמה נקרא שמו צדקת מפני שזיו דומה למראה צדק ומקיפי' |להם 15 סוכות זיו זיו סוכות וזהר סוכות אור ספיר וברקת |מפני מראית דמות עינים.

896 § - 15

ארי' אל מטטרון מ'ש' מתוך אהבה |שאהב אותי הב' יותר מכל בני מרומי' עשו לי לבוליו של גיאה |שכל מיני מאורות קבועי' בו והעטפני ועשה לי כתר מלכות |שקבועי' בו ארבעי' ותשע אבני בואר באור גלגל חמה שזיו |הולך 15 בארבע ערבות רקיע ובשבעה רקיעי' ובארבע רוחות |ה/ העולם וקשרו על ראשי' וקראני ה הקטן בפני כל פמליא |ש/ שבמרום ש' כי שמי בקרבו.

897 § - 16

ארי' אל מטטרון מ'ש' | מתוך אהבה רבה ותמלה גדולה שאהבני וחכמני הב' יותר | מכל בני מרומי' כתב באצבעו בעט שלהבת על כתר שבראשי' 10 אותיות שנבראו בהן שמים וארץ. אותיות שנבראו בהן ימים | ונהרות אותיות שנבראו בהם הרי' וגבעות. אותיות שנבראו | בהן כוכבי' ומזלות. ברק' רוח ורעמי' קולות שלג וברד סופה |וסערה. אותיות שנבראו בהן כל צורכי עולם וכל סתרי' בראשי'ת | וכל אות ואת מפרחות פני' בפני' כמראה צאת השמש 25 ולבנה | בכוכבי'.

898 § - 17

ארי' אל מטטרון מ'ש' כשקשר לי הב' כתר | זה בראשי ועו ממני כל שרי מלכיות ברום ערבות רקיע וכל |ח/ חיילי רקיע ורקיע ואפי' שרי אלים ושרי 20 טפסרי' ושרי אראלם | שגדולו' מכל מלאכי השרת המשתמש' לפני כסא הכבוד ועין |ו/ ונתרעין ממני כפי רואי' ואלה שמותן של שרים. || ואפי' סמאל הרשע שלכל המשתנין שהוא גדול מכל מלכיות |שבמרום ירא ומודעו ואפי' מלאך האש. מלאך הברד. מלאך |הרות. מלאך הברק. מלאך הנועם. מלאך הרעם. מלאך השלג. |מלאך המטר. מלאך היום. מלאך הלילה. מלאך 25 הכוכבי'. מלאך |המקלות שמנהיג' את העולם מתוך ידי ה' וייעץ ונתרעין |מ/ מפני כשרואין אותי.

899 § - 18

ואלה שמותן של שרים המנהיגין |א/ את העולם. גבריאל מלאך האש. בריאל 30 מלאך הברד. רוחיאל |מלאך שהוא ממונה על הרות. בריקאל שהוא ממונה על ה/ |הברקים. ועמיאל שהוא ממונה על הנועם. זיקיאל שהוא |מ/ ממונה על הזיקים. ויעיאל שהוא ממונה על הזוועות. זעפיאל | שהוא ממונה על הזעף. רעמיאל שהוא ממונה על הרעמים. |רעשיאל שהוא ממונה על הרעש. שלגיל שהוא ממונה על |ה/ השלג. מטריאל שהוא ממונה על המטר. שמיאל שהוא 35 |מ/ ממונה על היום. לילגאל שהוא ממונה על הלילה. גלגילאל |ש/ שהוא ממונה על לגלגל חמה. אופניאל שהוא ממונה על |א/ אופן לבנה. כוביאל שהוא ממונה על הכוכבים. רהטיאל שהוא |ממונה על המזלות. וכולן נופלין על פניהם כשרואין אותו. |ואינם יכולין להסתכל בי מפני הוד והדר זיו וזהר יופי תואר |נוגה. אור כבוד |של| שעל ראשי.

900 § (855)

ארי' אל מטטרון מ'ש' | הדר מרום כל כיון שלקחני הב' בשמשות לשמש 20 את כסא | הכבוד ואת גלגלי' המרכבה ואת כל צרכי השכינה מיד ונתקן | לי בשרי' לשלהבת וגידדי' לאש ועצמותיי לגחלי רתמים. ואור |עפעפי' לוהרי ברק' וגלגלי' עיני' לפלפדי' אש ושערות ראשי' |ל/ ללחש וללהבה וכל איברי 45 לכפפיי אש בוערת וגוף קומתי | לאש יוקדת ומימיני חוצבי להבות אש. ומשמאלי' בער לפיד |אש. וסביבות מפרחות רוח סערה וסופה וקול רעש |ב/ ברעש מלפניי ומלאחורי'.

901 § - 35 (871)

סדר רוחות |אמר ר' ישמעאל אל מטטרון מ'ש' כמה רוחות |מ/ מנושבות || מנושבות מתחת כופות הכרובי' מנושבת רוח מרחפת רוח. ש' |רוח אלהים 125 מרחפת. מנושבת רוח עזש ש' ויולך | את הים | ברוח קדים עזה. מנושבת רוח קדים ש' |רוח הקדים נשא את |הארבה. מנושבת רוח של יום. ש' ונח נסע מאת ה יגו |ש/ שלים. מנושבת רוח קנאה ש' ועבר עליו רוח קנא. מנושבת 5 רוח רעש ש' ואחר הרוח רעש לא ברעש ה. מנושבת רוח ה |ש' וסרה מעליו רוח רעה. מנושבת רוח חכמה ורוח ביה |ו/ ורוח ידעה רוח יראה ש' ונוהה עליו רוח ה |רוח חכמה ובניה |רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת ה. מנושבת רוח עשמי' ש' |רוח צפון תחולל גשם. מנושבת רוח ברקים ש' ברק' למטר עשה 10 |מוצא רוח מאוצרותיו. מנושבת רוח משבר סלעים ש' ה עובר | ברוח גדולה וחזק. מנושבת רוח משית מים ש' ויעבר אלקים |רוח על הארץ וישובו המים. מנושבת רוח חימה ודאגה ש' |רוח גדולה באה מעבר המדבר ויוגע בארבע פנות הבית ויפול |על הנערי'. מנושבת רוח סערה ש' רוח סערה עושה דברו. |ו/ 15

הגדול שבערבבות. מהם שואלי את השאלות) | מלפני הגבורה. ומהם גומרי
את הדברי כנגד למעלה. מהם מקימי | את הגורות בארץ מתחת לעיניו שני
ואילין עיר וקדיש מן שמיא | נחת קרא בחיל וכן אמר גורו אילנא וקציצו
ענפיה אתרו עפיה | וברדו עיניה. ולמה נקרא שמם עירין וקדישין שהן
מקדישין את| הגוף והנשמה בפולסאות שלא ביום השלישי של דין שני יחינו /מ
| מיומים ביום השלישי יקימו ונחיה לפיו..

912 § 46

ארי אל | מטטרון משה' שבעי' שמות יש לכל אחד ואחד מהם כנגד שבעי' |
לשונות וכולם על שמו של הבה' וכל שם ושם כתוב בעט /ש| שלהבת (?) על
כתר גורא שעל ראשו של מלך רם ונישא ומן כל | אחד ואחד זיקוקין וברקין
יוצאין ממנו ומן כל אחד ואחד /ק| קרני וזהר מוקפין הימנו ומן כל אחד ואחד
אורות מבריקות | הימנו ומן כל אחד ואחד סוכות ואהלות בונה מוקפי' הימנו
| שאפי' השרפי' והחיות שהם גדולי' מכל בני העליוני' אינם /| יכולים
להסתכל.. |

913 § 47

סדר דין | אמר ר' ישמעאל אל מטטרון משה' כל זמן שבד' הגדול | יושבין
ברום ערבות רקיע השרי' הגדולי' שהם | נקראי' ה בשמו של הבה' וכמה הם
השרי' שבעי' ושני' שרי' | מליכות שבעולם חוץ משר העולם שהוא מדבר
בשבוש של עולם | לפני הבה' בכל יום יום בשעה פתיחת הספר שכל מעשה
/ע| עולם כתובי' בו כענין שני' דינא יתוב וספרין פתיחו. |

914 § 48

ארי אל מטטרון משה' כשהבה' יושב על כסא הדין |ע| עומד צדיק בימינו
וחסד משמאלו ואמת כנגד פניו. וכשעה | שבא אדם רשע ל[פ] (פ)ניו לדין יוצא
מדין יס'א מדין החסר כלפי פניו ועומד | לנגדו מיד נופל אדם על פניו
מתיראין ומודענין כל מלאכי | חבלה ממנו כענין שני' והוכן בחסד כסא וישב
עליו באמת. |

915 § 49

ארי אל מטטרון משה' כשפותחין מלפני הבה' את /ה| הספר חציו אש
וחציו שלהבת יוצאין מלפניו בכל רגע ורגע | לעשות בהן דין רשעי' וחרבו
משתלפת מגרתקה שזיה מתהיק | ככרך והולך מסוף העולם ועד סופו וניצוצי'
יוצאי' הימנו | כשיעור ככבי רקיע שני' ברק חרבו.

916 § 50

ארי אל מטטרון | משה' בשעה שהבה' יושב על כסא דין אמ' מלאכי(כ) (כי)
רחמים | עומדי' מימינו מלאכי שלום עומדי' משמאלו מלאכי חבלה | עומדי'
לקראתו סופר אחד למטה הימנו וסופר אן | (ח)ד למעלה | הימנו. ושרפי' כבוד
סוכבי' בארבע רוחות כסא בחומת | של ברקים ואופני' סוכבים להם בלפדי'
סבוכות כסא /ה| //הכבוד || הכבוד ועניי אש ועניי לפיד מוקפין להם מימין
ומשמאל וחיות | הקדש ונשאות כסא הכבוד מתחתיהם כל אחד ואחד יבשל
אצבעות שיעור גובהן של אצבעותיהם כל אחד ואחד | אלפי' ושבע
מאות ושבע וששת אלפי' פרסאות ומתחת רגלי | החיות מושכות ויוצאות שבע
נהרות אש וכל נהר ונהר אורכו | שלש מאות ושישים וחמשת אלפי' פרסאות
אורכו אין חקר ואין | מספר וכל אחד ואחד חזור בהן כמן כיפה בארבע רוחות
/ע| ערבות רקיע ונופל וכלה למען וממען לזולל ומזולל לשחקים | ומשחקי'
לרקיע ומרקיע לשמים ומשמים על ראש רשע שביניהם | שני' הנה סערת ה
יצאה וסער מתחולל עדר..

917 § 51

ארי אל מטטרון משה' פרסת רגלי החיות מוקפין שבע ענני גחל. | לפני ענני
גחל מוקפין שבע חומות של להב ולפניהם מוקפין | שבעה חומות של לפיד
ולפניהם מוקפין שבע אבני של גביש | ולפני אבני אלגביש מוקפין סביבי
שלהבות ולפני סביבי שלהבות | עליות סערה. ולפני עליות סערה מוקפין
חומות ואש. | ולפני אותם מוקפין אומרי' קדוש. ולפניהם ברוך. ולפני
אותם | ערפלי' טוהר מוקפין גחלי רתמים. ולפניהם מוקי' ימוקפים אלף /מח
| מתנות אש וריבי צבאות להבה. ובין מתנה למחנה ובין צבא | לצבא ערפל
מוקף ביניהם כדי שלא ישרפו באש. |

907 § 41

ארי אל מטטרון משה' | למעלה מהן יש צד אחד מופלא ואדיר יקר גבור
וערין אלון | ונגיד הדור ונכבד ונחמד וכולו מלא וכולו מלא שבח | ונוגה
וכולו מלא זוהר. וכולו מלא אור וכולו מלא יופי | חמד | גדולה דמותו
כמלאכי וגופו כושרי' זיוו כברקים תוארו | כ| כלפידים ויפיו כבזיקים והדור
כנחלי' הדור כחשמלי' ונוגה | כאור ונוגה מראותו כמאור הגדול ונוגה כשבעה
רקיעים | ו| ואור עפעפיו כאור שבעת' ואבן ספיר על ראשו כמלאח | עולם
כזיו עצם השמים לטוהר וגופו מלא עינים כוכבי' | ה| השמים שמלך להם חקר
ואין להם וכל עין כעין ככוכב ונוגה | ויש מהן כמאור הקטן ויש מהן כמאור
הגדול מקרסוליו ועד | ארכובותיו כוכבי' הברק. ומארכובותיו ועד | יריכותיו
לכוכבי' | הנוגה ומיריכותיו ועד מתניו כמאור לבנה. וממתניו ועד | צוארו
כמאור החמה. ומצוארו ועד קדקד ראשו כאורו לא | נעדר. וכתר שעל ראשו
כזיו כסא הכבוד שיעור של כתר | מהלך חמש מאות ושתי שני' ואין מיני זיו
ואין מיני זוהר ואין | מיני ונוגה ואין מיני מאור בעולם שאין קבועין באותו
| הכתר. |

908 § 42

ואותו השר שרפיאל ה שמו מפני שהוא ממונה על השרפים | ושרפי' להבה
מסורין בידו והוא עומד עליהם ליל יום ומלמד להם | שירה ותהלה פאר עוז
גאווה לפאר למלכם בכל מיני שבח וקדושה | ו| וכמה הם שרפי' ארבע כנגד
רוחות של עולם וכמה כנפי' יש להם | שש כנגד שש ימי בראשית. וכמה פני' יש
להם שש עשרה פנים | ארבע לכל רוח ושיעורם של כנפי' כל כנף וכנף כמלא
רקיע /שי| שיעורם של פני' כל פני' ופני' בפני פני' מורה מאירי' כל אחד /
ואחד כזיו כסא הכבוד שאפי' חיות הקדש ואופני' הוד וכרובי' /ה| הדר אין
יכולין להסתכל בו שכל המסתכל בו עיניו כחות מזי' גדול | שעליו ולמה נקרא
שמו שרפי' מפני שהן שורפי' פניקסאות של | שטן בכל יום ויום השטן יושב עם
סמאל הרשע שר של רומי' /ו| ועם דמואל שר של פרס וכותב עונותיהם של
ישראל על פניקסאות | ונותני' אותן לשרפי' להכניס אותה לפני הבה' לאבד
ישראל מן /ה| העולם והשרפי' יודעי' בריי' יה הבה' שאינו רוצה שתפול אומה
| זו של הבה' ישראל מה עושין שרפי' בכל יום יום נוטלין מיד | השטן ושרפי'
אותן באש יוקדת שכנגד כסא רם ונשא כדי /ש| שלא יכניסו לפני הבה' בשעה
| שהוא על הדין ודן על כל העולם | כ| כולו באמת.

909 § 43

ארי אל מטטרון משה' למעלה מן השרפי' | יש שר אחד מעולה מכל השרי'
מופלא מכל המשרתי' דריואל | ה שמו שהוא על גנוי ספרי' והוא מוציא ומביא
דלוסקס והוא | פותח ונוטל את הספרי' ונותן אותם ליד הבה' והבה' נוטלים |
מידו ונותן אותם לפניו ליד הסופרי' לקרות בבד' הגדול שבמרום | ערבות
רקיע בנפי' פמליא של מעלה. ולמה נקרא שמו דריואל | מפני שכל דיבור
ודיבור יוצא ממנו מלאך ועומד בשירות של | מלאכי' השרת ואומרי' שירה
לפניו בשעת הגיע זמן לומר /ק| קדוש.. //סדר ||

910 § 44

סדר עירין | אמר ר' ישמעאל אל מטטרון משה' למעלה מכל אילו יש |
ארבעה שרי' הגדולי'. עירין וקדישין שמם. רמים | ונכבדי' גוראי' ונחמדי'
נפלאי' ואירי' גדולי' מכל בני עליוני' ואין | כמותן בכל שרי' העליוני' ואין
כערך בכל המשרתי' כולם שכל אחד | ואחד שקול כנגד כולם ומחיצתן כנגד
כסא הכבוד וזיו דמותן | מענין זיו השכינה והן פאירין מפאר השכינה ומשבח
משבח | השכינה ולא עוד אלא שהבה' | עושה דברו בעולמו עד שנמלך |
עליהם תחלה ואח' עושה דבר בעולמו שני' כגורת עירין פתגמא | ומאמר
קדישין שאלתא עירין שני' וקדישין שנים וכיצד הן אומ' | לפני הבה' מלמד
שיעור אחד עומד מהו וקדיש אחד עומד מהו. | ולעולם הן מגביהי' שפלי' והם
משפילי' גאי' עדי ארץ והן מגביהין | שפלי' עד מרום.

911 § 45

ובכל יום ויום כשהבה' יושב על כסא דין דין /א| את כל העולם כולו וספרי
חיים וספרי מתי' פתוחין לפניו כל בני | עליוני' עומדין לפניו ביראה כפחד
ברעדה באותה שעה הבה' | וישב כריין על כסא הפני' לבושו ללך כמו של
ושער ראשו כמו | צמר נקי ומעילו כולו כאור ונוגה וכולו מלא צדקה כשרין והן
עירין | וקדישין עומדי' לפניו כשטורי' לפני השופט והם נושאין ונותנין | בכל
דבר ודבר וגומרי' את הדבר שבה לפני הבה' בדין כעניין שני' | כגורת עירין
פתגמא ומאמר קדישין שאלתא. מהם פוסקין /ה| הדברי' ומהם גוראי' בבד'

58 ← 924§

15 אר"י א' | מטטרון מ'ש' בשעה שמלאכי השרת אומר' קדוש בתי קונו | לפני
הב' יוצא' משרתי כסאו משמ' כבודו בשמחה רבה מתחת | כסא הכבוד וכל
אחד ואחד בידיהם אלף אלפי' ויביני רבבות | כתר' של כוכב' מעין מראה זיו
כוכב וגוה וקושרין אותן למלאכי השרת ולשרי הגדולי' שאתם שאומר' קדוש
שלתם כתרם. אח' | על שם שאומר' קדוש | ואחד על שם שאומר' קדוש.
20 ו' | ואחד שאומר' קדוש קדוש קדוש ה צבאות ובזמן שאין אומר' | קדוש
כתיקונו אש אוכלת יוצאת מלפני אצבעו קטנה של הב' | ונופלת בתוך
מערכותיו ומתחלקות לארבע מאות תשע' וששה | אלפי' כחות חלקי' כנגד
25 ארבע מחזות מלאכי השרת אוכלות א' | אותן בבת אחת שנ' אש לפניו | תאכל' |
תלך ותלחש סביב ציריו. אוכל' פוחת הלא את פיו דוובר דבר אחר ובורא
תחתיהם כמותם חלשי' ועומדי' כל אחד ואחד בשרו לפני כסא | כ' | כבודו
ואומר' קדוש שנ' חדשי' לבקרי' רבה אמותיהן ..

59 ← 925 §

30 אֲרִי אֶל מַטְטוֹן בֶּא וְאֶרְאָךְ אוֹתוֹת שֶׁנִּבְרָאוּ בּוֹ | שׁ | שְׁמִים וְאֶרֶץ. אוֹתוֹת
שֶׁנִּבְרָאוּ בְּקוֹ יִמִּי וְנִהְיֹת. אוֹתוֹת שֶׁנִּבְרָאוּ || בְּקוֹ כּוֹכְבֵי וּמִזְלוֹת אוֹפֵן לְהִכְנֶה 129
וּלְגַל הַחֲמָה וְכִסְלִי וְכִימָה וְכֹל | מִיָּי מֵאוֹרוֹת רָקָא. אוֹתוֹת שֶׁנִּבְרָאוּ בְּקוֹ
מַלְאֲכֵי הַשָּׁרֵת. אֲשֶׁר' | שְׂרַפִּי. חַיּוֹת. אֲשֶׁר' כִּסָּה הַכְּבוֹד וּלְגַלִּיל הַמֵּרְכָבָה.
אֲשֶׁר' כֹּל צוֹרִיכִי | עוֹלָם. אֲשֶׁר' חֲכָמָה וּבִינָה דִּיעָה וְהַשְׁכָּל. עֲנוּה יִשְׁרוֹת שִׁבְחָה
| מִמִּתְקִימִין כֹּל הָעוֹלָם כְּלוּל הָלֹכֵת אֲצִילוֹ וְתַפְשׁוֹ בִּידוֹ וְהַעֲלִי' | בִּכְפּוּי 5
הָרִאשִׁי אוֹתָם הָאוֹתוֹת וְכֹל שֶׁזֶן חֻקֵּי וְעַתָּה שְׁלֵחָתָה | עַל כִּסָּה הַכְּבוֹד
וְהַזְקִיף וּבְרָךְ | יוֹצֵאִין מִזֶּן מַמְלָכִים אֶת כֹּל הַחֲדָרִי | עֲרֻבוֹת.

60 ← 926 §

אֲרִי אֶל מִסְטָרוֹן בּוֹא וְאֶרְאֶךָ אִיפֹה תִּלְוִי | בְּרוֹם הַמִּים וְאִיפֹה אֵשׁ לֹהֶטֶת
 בְּתוֹךְ אֲבוֹי אֲלִיבִישׁ וְאִיפֹה / ב | בְּרַק־מִבְּרִיקִי בְּתוֹךְ הָרִי שֶׁלּוֹ וְאִיפֹה רַעֲמִי
 מִרְעִימִי בְּתוֹךְ / מ | מְרוֹמֵי עֲלִיוֹן וְאִיפֹה תִּלְהֶבֶת תִּלְהֶבֶת בְּתוֹךְ אֵשׁ יוֹקֶדֶת רַעֲמִי
 קוּלּוֹ / מ | מְשֻׁמֵּת בְּרַעַם וּבְרַעַשׁ וְהִכְלִיט וְתַפְסֵנוּ בִּידוֹ וְהַעֲלִיט בְּכַפּוּיָּו [וְהִרְאִינוּ
 אֶת כּוֹלֵם וְרִאֲתִי מִיַּם תִּלְוִי | בְּרוֹם עֲרֻבוֹת רַקִּיעַ בֶּשֶׁם | יֵה אֵהִיָּה אֲשׁוּר אֵהִי.
 מִהֶם יוֹרֵד־שָׁמַי' וְמִרוֹמֵי מֵי תַּבַּל שׁו' / מ | מִפְּרִי מַעֲשֵׂךְ תִּשְׁכַּבֵּה הָאָרֶץ וְרִאֲתִי
 שֶׁשֶׁלּוֹ וְאֲבוֹנֵי מִתְלַקְחוֹת | אֵלּוֹ בְּתוֹךְ אֵלּוֹ וְאִינוּ יוֹזֵקִין בֶּשֶׁם אֵשׁ אֹכֵלֶה שׁו' | כִּי
 ה' / אֵלְהֵךְ | אֵשׁ אֹכֵלֶה שׁוֹ. וְגו'. וְרִאֲתִי בְּתוֹךְ עוֹלָמֵי מִבְּרִיקִי | בְּתוֹךְ [לֵהֶבֶת אֵשׁ | יִהְיֶי
 שֶׁלִּי וְאִינוּ | נִיּוּזִקִין בֶּשֶׁם יֵה יִתְּדֵי צוֹר עוֹלָמֵי שׁוֹמֵי | כִּי בֵּה הַ צוֹר עוֹלָמֵי.
 וְרִאֲתִי רַעֲמִי וְקוֹלוֹת שֹׁחַ מִרְעִישִׁין בְּתוֹךְ לֵהֶבֶת אֵשׁ וְאִינוּ נִיּוּזִקִין | בֶּשֶׁם יֵד עַל
 כֶּסֶּה יֵה. שׁו' וְיֹאמַר כִּי יֵד עַל כֶּסֶּה יֵה. וְרִאֲתִי נִהְרִי | אֵשׁ בְּתוֹךְ הַנְּהִיר מִיַּם וְנִהְרֵי מִיַּם
 בְּתוֹךְ נִהְרֵי אֵשׁ וְאִינוּ נִיּוּזִקִין | בֶּשֶׁם עוֹשֶׂה שְׁלֹמֹם שְׁהוּא עוֹשֶׂה שְׁלֹמֹם בִּין
 אֵשׁ לֵהֶבֶת | וּבִין בְּרֵד לֵאשׁ בִּין רוּחַ לַעֲנֹן בִּין וְעֵנֶם לְדֹרִים.

61 ← 927 §

25 אר"י אל | מטטרון בוא ואראך נשמטן של צדיק' שגראו חזרו ונשמטן של |
צדיק' שעדיין לא נבראו והעלני אצלו ותפשני בידו והוליכני אצל | כסא
הכבוד והראני אותן השמות שגראו חזרו לקן שהם | מ/ מפורחות למעלה
מכסא הכבוד לפני הב' ואח' הלכתי ודרשתי | את הפסוק הזה ומצאתי
בענין כי רוח מלפני עטוף ונשמות | אני עשיתי אלו שמות של צדיק' שעדיין
לא נבראו בגוף.

62+ 9288

אֲרִי אֶל מִטְרָן בּוֹא וְאֶרְאֶךָ נִשְׁמַתְךָ שֶׁל רִשְׁעִים // ה' / הֵאָחָהּ || הֵאָחָהּ הֵן עוֹמְדִי
וְנִשְׁמַתְךָ שֶׁל בִּינוּנִי הֵאָחָהּ הֵן עוֹמְדִי נִשְׁמַתְךָ שֶׁל בִּינוּנִי הֵאָחָהּ הֵן יוֹרְדִין. וְאֶמֶר
לְנִשְׁמַתְךָ שֶׁל רִשְׁעִי יוֹרְדוֹת לְשֹׁאֹל | עַל שְׁנֵי יְדֵי מִלְאֵי חֲבֵלָה וְאֵלּוּ הֵן זַעֲפִיאל.
וּסְמִכְיָאל. סְמִכְיָאל | שְׁהוּא עַל גִּשְׁמַתְךָ שֶׁל בִּינוּנִי כְּדֵי לְסוֹמֵךְ וְלִשְׁתָּרֵן {מַחֲטָא}
מִזֶּה. בְּרוּךְ רַחֲמֵי שֶׁל מְקוֹם. זַעֲפִיאל שְׁהוּא עַל גִּשְׁמַתְךָ שֶׁל בִּינוּנִי | כִּדִּי 5
לְהוֹרִיד מִלְפָּנֵי הַבָּה' מִרְץ זַעֲפִיאל לְשֹׁאֹל לְדוֹנֵן בְּאֵשׁ בְּנִינָם | בְּמִקְלוֹת שֶׁל
גִּחְלִי וְהִלְכְתִּי אֲצִלּוֹ וְתִפְשְׁנִי בִּידֵי הוֹרְאִינִי אֵת כֹּ' / ב | בְּאֲצִבְעוֹתַי דִּיּוֹ וְרֵאִיתִי
דְּמוּת מִרְאֵה פְּנֵיהֶם כְּבִי אֲדָם וְגוֹפֵן | כ | כּוֹשֶׁר | וְלֹא עוֹד אֵלּא שְׂדֵי דְמוּת שֶׁל
בִּינוּנִי | דּוֹמִין כִּירְקוֹת מִפְּנֵי / מ' | מַעֲשֵׂיהֶם שִׁישׁ בָּהֶם דּוֹפֵי עַד שִׁיטְהֵרוּ {עֹז} 10
מִזֶּה. בְּאֵשׁ חַיֵּי דְמוּת | נִשְׁמַתְךָ שֶׁל רִשְׁעִי כְּשׁוֹלֵי קְדִירָה מִפְּנֵי רוֹב מַעֲשֵׂיהֶם
הָרָעִים.

52+ 918§

סדר מחנות / אמר ר' ישמעאל אל מטטרון מלש' ארבע מאות / ותשעי' וששת
אלפי' רבבות מחנות / יש לו להכה' ביום ערבות קרעי' וכל מחנה ומחנה ארבע
ותשעי' וששת / אלפי' מלאכי' וכל מלאך ומלאך רום קומתו בים הגדול ומראה
ומתו כמראה ברק עליהם כללידי' וחרוץ עומד / וכל קצין / וקצין
קלל. ושרי ההיל עומדי' בראש כל שורה ושורה. / יש / מהם אומרי' קדוש ויש
מהם אומרי' ברוך. / יש / מהם רצי' / שב / בשליחות / יש / מהם עומדי' בשמשות
בעין שנ' אלף אלפי' / ו / ישמשוניה וריבון רבובון / קדמהו / יקומן / דינא / יתיב
וספרי' / ופתח.

53← 919§

ובשעה שהגיע זמן לומר קדוש בתחלה רוח סערה יוצא | מלפניו ה'ב' ונופלת
במחנה שכניה יהי סער גדול ביניהם שני | הה סערת ה' חזמה וסער מחחולל
באותה שעה אלף אלפים | מהם נעשים יוֹקֵן. אלף אלפים מהם נעשים | לפידִי.
5 ואלף חמישים. אֲמִצֵּי הַלְבִּים. אֲמִצֵּי 1/ זָכִירִים. אֲמִצֵּי וְקִבּוּת. אֲמִצֵּי 5
דוֹלֵק. אֲמִצֵּי שְׁלֹהֶבֶת. אֲמִצֵּי וְיוֹקֵן. אֲמִצֵּי חֲשֹמְלֵי אוֹר. אֲמִצֵּי
שִׁמְבֻלִיקֵין עוֹל / מ/ מַלְכוּת רַם וְנִישָׁא יוֹצֵר כּוֹלֵם בִּירָאָה בִּרְתָת בּוֹיעַ בּוֹעֵם
וְחֻלְחֻלָּה | בְּפֹדוֹ וְרַעְדָּה וְאוֹרֵם מְחֻזְרִין לַמִּדְוֶת הָרָאשׁוֹנָה לְהִיּוֹת יִרְאֵת מַלְכֵם |
לְפָנֵיהֶם וְכָל שְׁעָה וְשְׁעָה כְּדִי שִׁיכּוֹנוּ לָבֶם לומר שירה בכל שעה | שני וקרא זה
10 אֵל הַ זָּכִיר.

54+ 920\$

אֲרִי אֶל מִטְטָרֹן מִשָּׁה' ב' | בִּשְׁעָה שְׁמֵלֵאכִי הִשְׁרַת מִבְקָשִׁין לוֹמֵר שִׁירָה עֲוֹלָה
נִהְיָר דִּינֹרָא ב' | בְּכַמְּהָ אֵלֶּךָ אֲלֵפִ' וְיִבִּי בְּרִיבֹתֵי כַח גְּבוּרֹתֵי אִשׁ וּמוֹשֵׁךְ וְעֹבֹבֵר
מִתְחַת כִּסֵּא הַכְּבוֹד בֵּין מִתּוֹת מִלֵּאכִי הִשְׁרַת וְגִדּוּת עֲבוּרֹת | וְכֹל מִלֵּאכִי הִשְׁרַת
יִירֹדִין תְּחִלָּה דִּינֹר וְטֹבֹלִין אֶת עֲצָמָן בַּאֲשׁ | שֶׁל נִהְיָ דִּנֹּר וּמִטְבִּיל' אֶת לִשְׁוֹנָם 15
וְאֶת פִּיָּהֶם שְׁבַע פַּעֲמִים | בְּהָה דִּינֹר וְאִח' עֲוִלִין וְלֹבֹשִׁין לְבוֹשׁ מִזְמִיק סִמֵּל
עֲטוּפוֹ | טַפְלֵי חֲשֵׁמֶל וְעוֹמוֹר' | בֶּארְבַּע שׁוֹרֹת כְּנֵג כִּסֵּא הַכְּבוֹד בְּכֹל ר' |
רְקִיעַ עֲטוּפָה.

55+ 9218

20 אֶרֶץ אֵל מִסְטָרָן מִשָּׁה' בִּשְׁבַע הַיְכָלוֹת / עוֹמֵד אַרְבַּע מִרְכָּבוֹת שְׁכִינָה וּלְפָנֶי
כָּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹמְדִים / אַרְבַּע מְנוּחֹת שְׁכִינָה בֵּין מְנוּחָה לְמְנוּחָה וְעוֹבֵר וְנֹרֶה
שֶׁשְׁמָא' אֵין וְבֵין נֹרֶה לְנֹרֶה מוֹקֵף עֲרֵפֶל טוֹהַר. וְכֵן כָּל אֶחָד וְאֶחָד / ע' / עוֹמֵד' /
וְנִפְרִין וְכֵן עֲמֹד לְעֲמֹד מְקִיפִין וְעוֹמְדִין / ג' / גִּלְגָּלִי שְׁלֹחָתָה וְכֵן
לְגִלְגָּל לְגִלְגָּל מִרְכָּבָ' שְׁכִינִי לְפִיד / וְכֵן שְׁבִיב לְשִׁבִּין / מְקִיפָ' אוֹצֵר בְּרִק'. אַחֲרֵי
25 אוֹצֵרִי בְּרִק' מְקִיפָ' כִּנְפֵי טוֹפֵה / ג' / גִּזִּי סַעֲרָה רִחוּת. קוֹלוֹת רַעְמִים רַעְמִים
עוֹמִים אַחֲרֵי זִידִים / מ' / מְקִיפִין וְנוֹת.

56 ← 922§

[illegible]

57 ← 9238

אֲרֵר אֶל מַטְרֹן מִשָּׁה' | כְּשִׁמְלֹאכִי חֲשֵׁרֶת אוֹמֵר' | קְדוּשׁ כָּל שְׁמוֹת הַמְּפֹרָשׁוֹת
 קִיקוּקוֹת ב' | בַּעַשׂ שִׁלְחֵנָה עַל כֶּסֶד הַכְּבוֹד מִפְּרָחוֹת כְּבוֹשֵׁר' | בִּשְׁשׁ עֲשָׂרָה | כ'
 10 כּוֹפֵ' | מִקִּיפּוֹת וְשִׁכְבּוֹת אֶת הַזֵּבֶ' | בִּאֲרֵב רִחוּת וְיָחִיד שְׁכִינָתוֹ | וְלֹאכִי וְהַצֵּבֶ' |
 וּמִשְׁמֵרֵי הַלֵּהָה וְאֹפִיָּה בְּבוֹרָה וְכוֹכָבִים שְׁכִינָה | ו' | מִתּוֹת הַקִּדְשׁ וְשׁוֹרֵף וְאֶרֶאֱלֵ' |
 וְטַפְסָרִי וְגִדְדִי וְאֹכְלָה וּמַעֲרֹכֹת | לִפְדֵּי' | וְצִבְאוֹת הַלֵּט' | וְשׁוֹרֵי קְדוּשִׁים' | וְשׁוֹרֵי
 כְּתוּרֵם' | לְבוֹשׁ מַלְכוּת' | עֲשׂוּי' [ע] | כְּבוֹד אֲבִירֵי וְתַפְאֵרֶת אֲחֵרֵי אֲדַרְתַּי חֲזוּגֵי
 נִבְרָאָה וְנִפְלִי' | עַל פִּינֵיהֶם שִׁלְשֵׁל פַּעֲמֵיהֶם וְאוֹמֵרֵי בִשְׁכִמְלֵ' |

929S - 63+

וראיתי נשמתן של אבות העולם אברהם יצחק ויעקב ושאר צדיק' |
כשמעמידן אותן מקבריהם ועולין לרקיע ומתפללין לפני ה' ואומ' |
בתפלה רשבה' עד מתי אתה יושב על כסא כאבל שהוא יושב בימי | אבלו
5 וימין לאחורך ואי אתה גואל את בניך ומגלה את מלכותך | בעולם ואי אתה
מרחם על בניך שמשמשין כעבד' בין אומות | ה' העולם ועל ימין' שהיא
לאחרית שבה נטות וטיפות שמים | ו' ושמי השמים אי אתה חומל. באותה שעה
משיב ה' לכל אחד | ואחד מהם בלבד ואומר מפני הרשע' הללו שחטאו
לפני כן וכך | כשעו לפני כן וכך וכך היאך אני יכול
10 להושיע | את בניי מבין אומות העולם ולגלות מלכותי בעולם לעיני הגוים |
להושיע את ימיני הגדולה ונפילה ומפלת על ידם. באותה שעה | קורא אותי
ואומר לי מטטרון עבדי טול את הספר' וקרא | א' את מעשיהם הרע' מיד
נוטלי אלי את הספר' וקורא את | מ' מעשיהם ונמצא' שלש' כריתות
שכל רשע ורשע עבר. ועוד שעברו על כל אותיות של תורה וכל ישראל עברו
15 תורתך | על תורתך לא נאמר אלא תורתך שעברו מאלף ועד תיו על | שלש'
ושש כריתות בכל אות מיד ככה אברהם בפ' | עצמו יצחק בפני עצמו.
יעקב בפני עצמו. ואח' אומר להם | ה' אברהם אהבי יצחק בחיירי יעקב
30 בכורי. עכשיו אני יכול | להשען מבין אומות העולם ומיד בא מיכאל שרם של
ישראל | צ' צווח ובוכה בקול גדול ומר ואמר למה ה' תעמוד ברחוק. |

930S - 64+

א' א' מטטרון בוא ואראך פרגוד של מקום שהיא | פ' פרוסה לפני ה' |
שכל דור דורות העולם כל העולם וכל מעש' | דורות העולם בין פשעו ובין
שעושיך עד סוף כל הדורות חקוק' | בו והלכתי והראני באצבעות ידיו כאב
25 שהורה לבנו אותיות של | תורה וראיתי דור דור' וימליכיהם דור דור' ורונניהם
דור דור וראשיהם וריעיהם | דור דור ושוטריהם ונוגשיהם וסיריקיהם
ופקדוניהם | ושו' ושוטריהם ושוטריהם ומלמדיהם ועוזיקיהם וחסידיהם
ונגידיהם | והוריהם והכמיהם וראשי מדרשיהם וראשי ישיבותיהם דור | דור
קציניהם ונשיאיהם ואלופיהם דור דור וחקניהם דור דור | ומנהיגיהם. וראיתי
30 אדם ודורו מחשבותיהם ומעשיהם משותלח | ודורו ומחשבותיהם ומעשיהם. נח
ודורו | המבול ומעשיהם | ומ' ומחשבותיהם. שם ודורו ומחשבותיהם. נמרוד
דור הפלגה. | א' אברהם ודורו ומעשיהם ומחשבותיהם. יצחק ודורו ומעשיהם
15 | ומחשבותיהם. ישמעאל ודורו ומחשבותיהם ומעשיהם. יעקב | ודורו
ומחשבותיהם ומעשיהם. יוסף ודורו ומעשיהם ומחשבותיהם | ש' שבטים ודורו
ומחשבותיהם ומעשיהם. עמרם ודורו ומחשבותיהם | ומעשיהם. משה ודורו
35 ומחשבותיהם ומעשיהם. אהרן ודורו | ומ' ומחשבותיהם ומעשיהם. מרים ודורו
וגו'. נשיאים חק' וגו'. | שופט' וגו'. יהושע וגו'. עלי וגו'. אלקנה וגו'. פינחס
וגו'. שמואל | וגו'. שאול וגו'. דוד וגו'. שלמה וגו'.

931S - 65+

מלכי יהודה וגו'. מלכי ישראל וגו'. מלכי אומות העולם וגו'. רחוני ישראל וגו'.
אלופי ישראל וגו'. | אלופי אומות העולם וגו'. עשירי ישראל וגו'. עשירי אומות
העולם וגו'. חכמי ישראל וגו'. חכמי אומות | לא' לא' וגו'. נשיאי ישראל וגו'.
25 נשיאי אומות העולם וגו'. ראשי ישיבות ישראל וגו'. | ר' ראשי אומות העולם
וגו'. אנשי שם ישראל וגו'. אנשי שם | א' אומות העולם וגו'. דייני ישראל וגו'.
45 דייני אומות העולם וגו'. מלמדי תנוקת ישראל וגו'. מלמדי תנוקת של אומות
העולם וגו'. מלצי ישראל וגו'. מלצי אומות העולם וגו'. נביאי ישראל וגו'.
30 נביאי | נביאי אומות העולם וגו'. וכל קרב מלחמה שאומות העולם עושין |
עם ישראל בימי מלכותם. וראיתי משיח בן יוסף ודורו וכל מעש' | שעושיך
שם אומות העולם. וראיתי משיח בן דוד ודורו וכל קרב | ומלחמת מעשיהם
5 ומפלעותיהם שהם עושין עם ישראל בין | לטובה בין לרעה. וראיתי את
כל קרבות ומלחמות שגוג ומגוג | עושין לט' הדור וכל מעשה הדור בין שבישראל בין
עמם לעתיד לבא | ו' ושאי פורסי הדור וכל מעשה שהיה עושה
שבאומות | העולם בין שעשו בין שעושיך לעתיד לבוא עד דורי דורות עד | סוף
חקיקין על פרגוד של מקום. ואני ראיתי בעיני את כולם | ולבסוף שראיתי
10 פתחתי פי ואמרתי בשבחו של מקום כאשר דבר | המלך שלטון וגו'. שומר
מצוה לא ידע דבר רע וגו'. ואומר מה | רבו מעשיך ה'. ואומר מה גדלו מעשיך
ה' וגו'.

932S - 66+

א' א' מטטרון רוחן של כוכבי' שנימוקין ברקיע וכל לילה ולילה | ב' |
בועמו של מקום והיכן הם הולכי' והיכן הן עומדי' הלכתי אצלו | ותפשני
15 והראני את כולם באצבע' ידי וכן בניצוצי שלהבת | וסביבות' | ? | מרכבותיו
של מקום מה עשה מטטרון מ'ש' באותה שעה הכה | כפו על כפו והפריח את
כולן ממקומן מיד פרחו ממקומן | ב' בכנפי שלהבת ועלו וכסו בארבע רוחות
כסא המרכבה והגיד | לי כל אחת ואחת את שמותם ואת כנייהם ש' מונה
20 מספר' | לכוכבי' לכולם שמות יקרא מלמד שהניח ה' לכל כוכב וכוכב |
| ו' שם לכולן נכסין במניין על ידי רהיטאל המלאך ברקיע השמים | לשמש את
העולם ויוצא' במניין לקולם את הבה' בשיר' ובחושבנות | ת' | כענין ש'
השמים מספר' כבוד אל ומעשה ידיו מגיד הרקיע | ולעתיד לבא הבה' עוזרן
25 ש' חדשי לבקר' וגו'. אין פותחין את | פיהם ואומר' שירה ומה שירה ואומר' |
ש' כי אראה שמך | וגו'.

933S - 67+

א' א' מטטרון בוא ואראך נשמתן ורוחן של | משרתים שגופן ושרפים מאשו
של מקום שהיו יוצאין מאצבעו | קטנה והם נעשי' גחלי' של אש בתוך דינור
ורוחן ונשמתן היו | עומדי' אחורי השכינה כל זמן שמלאכי השרת אומר' שירה
30 שלא בזמנה ושלא כראוי ושלא כהוגן הרי הן נשרפין ולוחטין | באש של קוניהם
ובלהב של בוראיהן במקומן ורוח סערה מנשבת עליהן | ומשילכת אותן לנהר
דינור ונעשין שם הרי' הרי' של גחלי' ורוחן ונשמתן | חזרות לבוראן ועומדות
כולם אחר קוניהם והלכתי אצלו ותפשני | ב' בידו והראני את כולן נשמתן של
5 מלאכי' ורוחן של משרת' שכן עומדות | אחרי' ואופני' אינן רשאים להסתכל בה. עד
וחומות של אש מקפות להם באות' | שעה פתח לי מטטרון שערי חומות של אש
שזן עומדות בתוכן | א' אחרי שכינה מיד נשאתי את עיני וראיתי אותן של כל
אחד ואחד | דמותן של מלאכי' וכנפיהם כעוף מעשה שלהבת מפעלות אש
10 יוקדת | באותה שעה פתח פיך את פי בשבחו של מקום ואומר' מעשה ה' | וגו'.

934S - 68+

ואמר ר' ישמעאל א' בוא וראה יד ימינו שהיא נשלחת | לאחור מפני חרבן
בית המקדש שכל מיני זיו' מאורות מובהקות | ממנה שבה נבראו תשע מאות
וחמש' וחמשה ריקע' שאפי' | ש' שרפ' ואופני' אינן רשאים להסתכל בה. עד
הנעת יום תשועה | לבא והלכתי אצלו ותפשני בידו והעליני בכנפיו והראני
אותה. | וכל מיני שבה רנה ותהלה שאין פה יכול לומר שבחה ואין עין |
15 יכולה להסתכל מפני רבותה ותושבתא ויקרא וכבודה ותפארת' | אלא שכל
נשמתן של צדיק' שהן זוכין ורואין ושמתח' של ירושלים | הן עומדות אצלה
ומקלטות לפניה ומבקשות רחמי' מלפניה ואומ' | שלש פעמי' בכל יום עזרי
עזרי לבשי עוז וזרע ה' עזרי' וגו' | וכ' | וכענין ש' מוליד לימין משה וזרע
20 תפארתו באות' שעה היתה | בוכה ימינה של מקום ומושכות ויוצאות חמש?
נהרות של | ד' דמעה מחמש אצבעותיה ונפולות לתוך ים הגדול ומרעישות את
העולם | וכולי' כענין ש' רוע התרועעה ארץ פור התפוררה ארץ וגו'. | נוע
25 של ימינו הגדולה.

935S - 69+

וכשרואה הבה' כי אין צדיק | כדור ואין חסיד בארץ ואין צדקה ביד אדם ואין
איש כמשה | ואין מפניע כשמואל שבקש רחמי' מלפני המקום על התשועה |
שיחזור אותה לפניו לעשות בה תשועה גדולה לישראל. מיד וזכר | הבה' צדקתו
תכוחו וחסדו ורחמי' של עצמו ומושיע לעצמו | את וזרועו הגדולה ותסמוך לו
30 כל צדקתו כענין ש' ורא כי אין | איש | איש כמשה שהיה מבקש רחמי' כמה
פעמי' במדבר על ישראל ובטל | את הגזרות מעל ישראל. וכי אין מפניע
כשמואל שפגע בהבה' וקרא | וענה לו ועשה לו הבה' רצונו שאפי' שלא כראוי
כענין ש' הלא קציר | חטים היום אקרא אל ה' ולא עוד אלא ונודע לו למשה
5 ש' משה | ואהרן בכהונו ושמואל בקוראי שמו וגו'. ואומר אם יעמוד משה |
ושמואל לפני ותושיע לו וזרועו אמר הבה' באות' שעה עד אימת | אצפה לבני
לעשות בצדקתן תשועה לזרועי אני בשבילי ובשביל | צד | צדקתי החזיתי
אושיע את רועי ואציל את בני מבין אומות העולם | ש' למעני למעני אעשה
כי איך אייחל

942 § - 379

- מלך כבוד. מלך כביר כח. | מלך כונן כסאו בצדק. מלך כובש כעסים. מלך 30
לובש צדקה. מלך | לובש רחמים | כשרון | כשריון. מלך לוהט. מלך מחול
וסולח. מלך | ממת ומחיה. מלך מכפר עוונות. מלך מעביר. מלך מכסה. /מ
//מלך | מלך מהדר. מלך מוריד ומעלה. מלך מוריש ומעשיר. מלך משפיל. 133א
| מלך מרים. מלך מטריף ומכלכל. מלך מפרנס ומעורר. מלך מרום | ונישא.
מלך מלא רחמים. מלך מלא זכיות. מלך מלכותו לנצח. /מ | מלך מושל על כל.
מלך מגן. מלך מפליא פלאות. מלך מצמיח /ש | ישועה. מלך מתיר אסורים. 5
מלך ממליך. מלך משובח ומפואר. |

943 § - 380

- מלך נורא עלילה. מלך נערץ. מלך נשגב. מלך נושא ונפלא. מלך | נכבד נאמן.
מלך נאמן ונעים. מלך נוצר חסד. מלך נאה. מלך /נ | נושא עון. מלך נכון. מלך
נצח נצחים. מלך סומך ונפלים. מלך | סובל עולמים. מלך מתוך להבות אש
וענין הוד. מלך סולח עונו. | מלך שניא כח. מלך עיוז וגבור. מלך עליון 10
ונורא. מלך עונה בצדק. | מלך עובר על פשע. מלך עושה פלא. מלך עושה
בראשית. מלך /ע | עתיק. מלך ערץ. מלך פודה ומציל. מלך פועל ישועות.
מלך פותח | יד לכל. מלך צדיק וישר. מלך | צדיק | צח וארום. מלך צופה
עתידות. | מלך צור עולמים. מלך צח צבי צבאות. מלך קרוב 15
לקוראיו. | מלך קנוא ונוקם. מלך קונה שמים וארץ. מלך קרושים למעלה. | מלך
קדם מעוני.

944 § - 381

- מלך רם ונשא. מלך רחום וחונן. מלך רם כל /ר | רמים. מלך רוכב ערכות.
מלך רוכב על כסא הכבוד ועל הכרובים | ועל כנפי (ה) רוח. מלך רוצה
בתשובה. מלך שוכן שחקים. מלך שומע | תפלה. מלך שיר. מלך שוכן במעלות
שדי. מלך תיקן. מלך תמים | דרכו. מלך תולה עולם על בלי מה. מלך תהלתו 20
במעלה ומטה. | כמו ששמו מלך מלכי המלכים ברוך הוא ולו המלוכה
והרחמים | והסליחות. מלך סולח לכל עוונתי הרופא לכל תחלואיכי. מלך |
שהוא עושה עמנו אות לטובה בעבור שמו הגדול. שני מגיד /ד | דבריו ליעקב
חוקיו ומשפטיו לישראל.

945 § - 382

- לך השם הגדולה והגבורה | והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ לך 25
השם הממלכה | והמתנשא לכל לראש. מי ימלא גבורות ה מלך מלכי המלכים.
ומי | ישמע תהלות מלך. ומי יוכל להגיד תהלותיו וגבורותיו שניא כח מי | יוכל
להגיד כח מעשיו. ומי לספר רובי פלאותיו. ומי יש בו בינה | לחקור כבודו. ומי
יש בו מחשבה לספר חסדיו. אשריהם ישראל | אשר שמו בטחונם עליו ומצותיו 30
חפצו שמו שהב' אוהב אותם || ומרחם עליהם כאב על בניהם ומדריך באור 133ב
החיים ומציל מדרך | המות. הדרך אותי פלוני עבדך בן אמתך הדריכני
באורח החיים | אשר בטחוני שמת עליך.

946 § - 383

- מי כאדוניו מי כאלהינו ומי כמלכינו | ומי כמושיענו. אין כאלהינו אין כאדונינו
אין כמלכנו אין /כמ | כמושיענו. נודה לאלהינו נודה לאדונינו נודה למלכנו 5
נודה /למ | כמושיענו. לך גדולה. לך גבורה. לך נאה גדולה ומלכות. לך הוד לך
| הדר לך נאה הדרה לך נאה מלכות עוז לך עיוז לך נאה וכבוד /ו | ועוז לך
גדול אתה ועושה נפלאות ואתה ה לבדך. אתה עשית | את השמים ושמי השמים
וכל צבאם הארץ וכל אשר עליה. יודוך | ה אל ראשון ואחרון גבור חיל ורב 10
להושיע ה צבאות אשרי אדם | בוטח בך.

947 §

- ארי אני ראיית את מלך מלכי המלכי ברוך | הוא והוא יושב על כסא רם
ונישא וחיילותיו עומדי לפניו מימינו | ומשמאלו. אל מלאך שר הפני' ששמו
מטטרון. רוח פסקית. פסקון. | איטגון. חניגון. איגירון. סגרון. סגירון. מיקון. 15
הס טס. סבעס /ה | המקם. חזקרון. יזוא וטוש. זטמף.

936 § - 70

- באותה שעה מגלה הב' | בעולם זרועו הגדולה ומראה לה לאומות העולם 10
שאורכה כאורכו | של עולם מסוף העולם ועד סופו ורחבה כרחבו של עולם
ותואר | זיוה כזוהר השמש כגבורתו בתקופת תמז מיד ישראל נגאלין /מ |
5 במיניהן נראה להם משיח שיעלה אותן לירושלים בשמחה ולא עוד | אלא
אוכלין מלכות ישראל עם משיח מארבע רוחות העולם | ואין אומות העולם 15
אוכלין עמהם זהו שני חשף ה זרוע קרשו /ל | לעיני כל העמי' וראו כל אפסי
ארץ את ישועת אלהים ה ביד יחנו | ואין עמו אל גבר. ונאמר והיה ה למלך
על הארץ.

937 § - 71

- אלו | שמותיו של הב' שהם יוצאין מכמה כתרי' של אש וכמה כתרים | של צדק
בכמה כתרים של שלהבת בכמה כתרים של חשמל. וכמה | כתרים של בזק. 20
ועמה אלף מנות שכינה וריבי צבאות גבורה | ונוהגין אותה כמלך בכבוד ביקר
15 ובחוסן וזרוב רנה ורגן ובעמודי | אש ובעמודי להבה נותנין כבדקי אור
וכמראה חשמל נותנין /ל | להם כבוד ועוז וקוראין לפנייהם ק'ק' שני וקרא זה
אל זה ואמר | ק'ק' וואלין אותן בכל ריקע וריקע שבמרום כבני מלאכי'
אדירי' | ונכבדי' וכשמחזירין אותן אל מקום כסא הכבוד כל החיות 25
שבמרכב(ה) | פותחין את פיהן בנש' כבכבוד שמו של הב' ברוך שם כבוד
20 | מלכותו לעולם ועד.

938 § - 72

- ואותם השמות של הב' שלא בפיר' אין /ל | להם חקר ומספר. ואילו הם
אדיריון ק'ק' כתבתי אותם /ב | במקום אחר. כפתבתי הוא יה שם הגדול 25
25 במקום אחר כתובי' | אלף אלפי אי'ב' תיו לקחתיו פקד פקדתיו למטטרון
עבדי שהוא | אחד מכל בני מרומים כדאיאת באלפא ביתות דר' עקיבא. | הם
וושלם. שבה לבורא עולם. ||

939 § (728)

- אמר ר' ישמעאל אל מטטרון שרא רבא דסדהותא | מעיד אני בעדות זו בה 132ב
אלהי ישראל אלהא | חייא וקיימא מרנא וריבונא מבית מותב יקרא ועילאה
מאה | ושמונה עשרה רבבות פרסאות מזרועו של ימין עד זרועו של /ש | שמאל
5 שבעי' ושבע רבבות. רומיה מאתי' ושלישים וששה רבבות /פ | פרסאות מגלגל
עין של ימין ועד גלגל עין של שמאל שלש' רבבות /גו | גולגולתיה שכתיה
35 שלש' ושליש מאות ושליש עשרת שבראשו ששים | רבבות אלפי' כלפי שמי'
רבבות אלפי ישראל לפיכך קרא האל הגדול | הגבור והנורא. בליתי' ירדות
אל חי. בליאת בליה בויאת בזוחת(א) | קטן חמקוק בגוף בעבור משושי 10
בשכ' מלך.

940 § - 377

- אמר כל היודע רז זה | מובטח לו לחיי העולם הבא. וניצול מדינה של גיהנם.
וניצול מכל /ג | גזרות קשות ומכל מיני פורעניות. וניצול מכל מיני כשפי'
שהוא /מ | מלשתנא ומשוזב לנא ומפרק לנא ומפלט לי אני פלוני מכל דבר | רע
ומציל אותו מכל גזרות קשות ומכל מיני פורעניות למען שמו /ה | הגדול. 15

941 § - 378

- לפיכך אנתנו חייבי' להודות לך להלל לשבח לפאר ולרום | ולהודר לברך
לגדל לייחד להקדיש ולהמליך. מלך אדיר. מלך אביר. | מלך אמת. מלך אחר.
מלך אחרון וראשון. מלך אדון. מלך אמן. | מלך בחור. מלך ברוך. מלך ברור. 50
מלך בורא. מלך בוחן. מלך גדול. | מלך גבור. מלך גא'. מלך גואל. מלך גון.
מלך גבוה. מלך דר /ב | במרומים. מלך דגול. מלך דין. מלך דין. מלך דורש
20 דמים. מלך דובר | ומקיים. מלך דובר שלום. מלך דובר צדקה. מלך הדור
בלבוש. מלך | הוגה המולה. מלך הוד. מלך הדר. מלך ועד. מלך ותיק. מלך
זוכר | רחמים. מלך אומר ועושה זן. מלך זוכר הנשכחות. מלך זוקף /כ |
כפופים. מלך זוכר רחמים. מלך חסיד. | מלך חרום וחונן. מלך | חונן דלים. מלך
55 חוקר כליות. מלך חי החיים. מלך חי וקיים. מלך | חזק. מלך חונן דלים. מלך
חוקר כליות. מלך חי החיים. מלך חוצב | להבות. מלך טוב ומטיב ישר. מלך
טהור ומטהר. מלך טוב לרעי' | ולטובים. מלך טוב לקווי. מלך יחיד. מלך
ישר. מלך יודע ועד. | מלך יושב בסתר. מלך יציב. מלך יתרון.

§ 948 → 480

אמר ישמעאל | אומר אמר לי מטטרון אומר אני לך כמה שיעורו של הקבה
אמר לו אמר לי ר' | שיעור פרסות רגליו מלא העולם ושנא' כה אמר ה' השמים
כסאי והארץ הרים רגלי | .. גובה פרסות רגליו של רבבות פרסאות כף רגלו
הימין פרמסיה שמו ושל שמאל | אסתמץ שמו מקרסוליו ועד ארכובותיו תשעת
אלפי רבבות מכף רגלו ועד קרסוליו | אלף רבבות וחמשת ושמנת אלפים
פרסאות גובה שוק הימין אלף אלפין רבבות | פרסאות וחקקננין הרריה שמו
ושל שמאל ממנהדחיה שמו | מארכובותיו ועד | || תפגיהוה שמו מארכובותיו
ועד ירכו שנים עשר אלפי רבבות ואלף פרסאות | גובה ארכובו של ימין
ששונס שמו ושל שמאל {???} | מנהדהיה שמו מירכיתו ועד | צידו עשרים
וארבעת אלף רבבות ושני אלפים פרסאות גובהו סגוהו שמו גובה | מתנין
אפסנהוריה שמו צידו שלשת אלפי רבבות ושתי אלפין פרסאות גובהו |
מתניו סגוהו שמו

15

§ 949 → 481

עיגול ראשו שלשים וששה אלפים רבבות פר[ש]סאות מה שאין פה | יכול לדבר
ולא און יכולה לשמוע כבודו עתר הורדיה שמו זקני ריבוא אלף | ושמנה מאות
פרסאות והרבוסוסיה שמו מראה עניו ומראה לסתות כדמות | אדם וצורת
גשמה שאין כל ברייה יכול להכירו וגוי(י)תו כתרשיש חיווהי מבהיק | ונהור
מתוך החושך וענן וערפל סובבין אותו אף על פי שמקיפין אותו כל שרי | פנים
נשפכין לפניו בתיקון מפני תואר יופיו והדרו ואין בו רע מידה כולו | אלא
שמות. גולין לנו אבל חוטמו סגב(?) (ג)צציה שמו והלסתות אבליגנותיה שמו |
לשני מסוף העולם ועד סופו מגיד דבריו ליעקב וכל מי | ?ותם בפסוק זה הרי |
זה שונג ש' מגיד דבריו ליעקב ושל שמאל אססגוהו היה שמו רוחב מצחו |
ארבעת אלפין רבבון ושמנת אלפין פרסאות ממסניהו היה שמו

35

§ 950 → 482

שחור שבעינו | הימין אלף ושבע מאות פרסאות וכן השמאל שם ימינו אזוהיה
ולשמאל שמו | הלוכך שבהם שתיים ריבא ושני אלפים פרסאות וכן השמאל עין
ימינו מטנחיה | הוה | שמו ושל שמאל תתנינוניה שמו ושם אחר יש מהזנונה חרוע
ימינו שתיים עשרה אלפי | ריבבות פרסאות וכן לשמאל זרועותיו כפלים של
ימין גבדהחיה ושל שמאל | מתגהיוצציהו שמו אצבעות ידיו חמשה עשר
אלפי רבבות פר[ש]סאות שלש לכל | אצבע הן חסר והן יתר וכן לשמאל
של ימין תתמין תחת גמנת שמש | גגנה שמו של שמאל תתמין תחת גמנת
אגמץ אששון וכן את מונה מן הגדול | והולך בבית ידיו ארבעה אלפי רבבות
פרסאות וב ש של ימין החזררה ושל שמאל | ההחיה שמו אצבעות רגליו עשרת
אלפים רבבות פרסאות ושתיים אלפים פרסאות | לכל אצבע הן חסר והן יתר
שמו של ימין אדרמץ אדרמת בבעסם בכננתכחחמם | אהום שמו ושל שמאל
זיואן גזחין הקמף אחוס תתמס וכן לידיים אתה מונה והולך | לפיכך נקרא האל
הגדול הניבור והגורא המקוק הקטוס הקטוף כעבור | ס) מסס וכל | הידיע ר' זה
מובטח לו שהוא בן העולם הבא וניצול מדין של גיהנם ומחיבוט | הקבר ומכל
כשפים וכל שאינו חותם לפסוק הזה הרי הוא שונג ש' כי יי אלהיכם | הוא אלה
האלהים ואדוני האדונים.. אבל אומר לך חשבון פרסאות וכמה הוא | שיעורן..
ואילו הן חשבון פרסאות כל פרסה ופרסה שמנה מילין וכל | מיל ומיל
ארבעת אלפים אמה ואמתו ארבע זרתות בזרתו {??} (ח)רתו מסוף העולם ועד |
סופו שנא' מי מודד בשעולו מים ושממם בזרת תיכך..

55

§ 951 → 483

ר נתן תלמיד של ר' ישמעאל | אמר אף החוטם נתן לי מידה ומיד? והמצח
בגובה צואר והצואר כשריפ? | באורך החוטם ואורך החוטם כאורך צד אצבע
קטנה וגובה כחצי עיגול הראש וכן | מידה לכל אדם שמע ר' ישמעאל שפתו
העליונה קרדחוטין שמו והתחתונה | חורגוהחיה שמו לחיו כערוגת הבושם וג'
כל מי שאינו חותם בפסוק הזה שונג מלת | גבעיו כמידת עיניו עינו הימין

60

שמה. פיו | אכלה מה שהוא מדבר מדרסא שמו ומה שהוא מדבר כוח בפיו |
 15 כתר שבראשו חמש מאות אלף על חמש מאות ישראל שמו. ואבן | יקרה שבין
 קרניו ישראל עמי לי חקוק עליה דודי צח ואדום וגו'. ראשו כתר פז קווצותיו
 תלתלים וגו'. עיניו כיונים על אפיקי מים | לחיו כעריגת הבושם. שני אלפי
 5 רבבות פרסאות וכל מי שאינו חותם | בפסוק הזה הרי זה שוגג. לחיו כעריגת
 הבושם מגדלות מרקחים | שפתותיו שושנים נוטפות מור עובר. ידיו גלילי זהב
 20 ממולאים | ב | בתרשיש שוקיו עמודי שש וגו' חלו ממתקים וכולו מחמדים זה |
 דודי זה רעי. אגטיא. טחוק. יחוק. טוב טהור יור יוד יוד יהוד | יה חסין יה קדוש
 קדוש קדוש ה צבאות מלא כל הארץ כבודו. מדת | גבניו כמדת גבות עיניו של
 10 ימין הדרו הדרו וולד שמו. ושל שמאל | אפרה צציתו שמו. גובה אוניו כגובה
 מצחו של ימין אצטהייה שמו. | ושל שמאל מטנהוצייה שמו. נמצא כל השיעור
 כולו רוב ריבי | ר | רבבות אלפי פרסאות גובה ואלף אלפי רבבות פרסאות
 רחב.

§ 952 - 710

15 אמר ר' ישמעאל כשאמרתי את הדבר הזה לפני ר' ע' עקיבה אמר לי כל מי
 שהוא יודע שיעור זה של יוצרנו ושכחו של // של | של הבה שהוא מכוסה מן
 20 הבריות מובטח לו לחיי העולם הבא | ו | ומטיב לו בעולם הזה מוטב העולם
 הבא ומאריך את ימיו | ב | בעולם הזה.

§ 957 (729)

תפארתו מלא כל הארץ גדודים של זעף מימינו וגדודי' || וסימני' של זעף
 135 משמאלו וסימני' שבעה שבעה ובתוך הסימני' זוהר | וחשך וענן וערפל וטיט
 היון ולפניו שדה של זרועי. בין כוכבי' בין | כוכב לכוכב מקור של ברכים בין
 ברק לברק פתח של חשמאל. ולמעלה | רוחות ורעמי' קולות וברקים קיפלי
 הקשת. וחבלי' של חותם עולי' | ויורדי' בו. על הבה חן וחסד וכבוד ורחמים
 5 והוד והדר ועטרת | ותפארת ונאות וידו של הבה מונחת על ראש הנער משרתו
 ששמו | מטטרון ואומר עיון וגבור ואומר קדוש וברוך. ואומ' המולה בא' |
 ועומדי' לפני הנער והנער בא ומשתחזה לפני הבה אהה שמו | ומ | ומשבח
 10 ואומר ברוך כבוד ה ממקומו. יהוה הו יהוה יה יהוה | ואומרי' אחרייו
 בש' כמ' לו

§ 958 - 385

ונכנס לפני כסא הכבוד. מהלכ' לימכו | ל | לזרני של אש ואבני' של ברד
 וכותלי' של זעף ולרוח שמאלו מהלכים | כנפות סערה וגבורה של זופה
 וכשהוא נכנס הנער תחת כסא | ה | הכבוד הבה מחזקו באור פני' וכל מלאכי
 השרת בא' | ואומרי' לפני | הבה האל הגדול הגבור והנורא ומשבחין הבה
 15 שלשה פעמים בכל | יום ויום על ידי הנער ונותן הבה מזיו ומהדרו על מלאכי
 אומות | ת | העולם והנער הזה קומתו מלא העולם וקורא הבה נער

§ 959 - 386 - 389

הנער | הזה מטטרון שר הפנים שנכתב שר עולם הגדול על כל השרים | ועל כל
 מלאכי השרת ועומדי' לפניו והוא עומד למעלה למעלה למרום | ומשמש לפניו
 20 אש אכלה כסא שמו זה מטטרון שר הפני' שנכתב | באות אחת שבו נבראו שמים
 וארץ. וחכמה בטבעת אחיה אשר | אחיה

§ 960 (733)

ונכתב בשש אותיות ובשבע אותיות. ובשש אותיות | ובשבע שמות
 ובשבע קדושות ונותן על ששה משמותו ונחקק | על שתיים עשרה אבנים. ונכתב
 בשבעה קולות. בששה על רום ששה | וניתן בחדרי חדר' ובסתרי סתרים
 25 ובפלאי פלאות למשה ולא נתן | הבה רשות להשתמש בו לא לאדם הראשון
 ולא לשם הגדול. לא | ל | לאברהם ולא ליצחק ולא ליעקב אלא למשה בלבד
 ש' הגה אנכי | ש | שולח מלאך לפניך והזהיר הבה משה שישתמש בו ש'

§ 953 - 711

30 א' (י) לפני תלמידיו אני ור' עקיבא ערבין בדבר | שכל מי שיודע שיעור זה
 של יוצרנו ושכחו של הבה מובטח לו | שהוא בן העולם הבא ובלבד שהוא
 5 שונה אותו במשנה בכל יום. | קומת מלא כורסין של אש רגבית גב הי זוג שמו.
 קווצותיו | קומתו דבר ברד רוכג שמו ויש להם חיצו בנוי גול שרב שמו. | ועינו
 35 אחד שהוא רואה מסוף העולם ועד סופו אע" | וס' / ש | שמו ויקוקין היוצאין
 ממנה אוריהן לכל הבריות. ועינו אחרת | שהוא רואה בה מה שעתיד להיות
 10 אטטוסתי שמה גופו דומה | לקשת וקשת דומה למראה אש בית להסביב. קשתו
 דומיה | ק | קסטיא שמה. חצו מן כמן שמו. חרבו מצמציה שמו. וכסא | כ | ב |
 כבודו רודפים פירודפא שמו וכן סטיו.

§ 954

רגלי כסא כבודו | הן הן חיות העומדות תחתיו. רגל כסא ראשונה | שהיא | חייא
 15 עגליי אצבייא שמה. רגל כסא שנייה שהיא חייא. בככב | רגלי רגל פער שמה.
 רגל שלישית שהיא חיה בככב אגלי שמה | רגל רביעית שהיא חיה אצבייא בן
 45 כן שמה. ודמות פניהם | טבע של ארי וחותם של נשר ודמות השור ופני אדם
 סתום | ארבע פני' לאחת וארבע פני' לפניה אחת. וארבע פני' לכל פנה | ופנה.
 20 שש' וארבעה פני' לכל חיה וחיה. וארבעה פני' לאחת. | ו | וארבעת כנפי'
 לכנפותיהם. וארבעה פני' לכל כנף וכנף ששים | וארבע כנפי' לכל חיה וחיה.

§ 955

שר פני אדם והוא אליה אמץ כאמץ | א | אמת רמץ שמו. שר פני אריה הודו
 15 ריה הירועה אל אודה הוד | ה | המה תפגמא שמו. שר פני השור שוב אליה
 במצמצב אמץ | מ | מסכיא שמו. שר פני נשר אפפי אליה צד ממציאל
 25 והורידאל | שמו. וכשתא ישראל כמעשה העגל נגזו פני השור והביא | ת |
 55 תחתיו פני הכרוב. שר פני הכרוב אליא כרוביא כרוביא | פס | פספסאי.
 פצפציא הקנקית שמו.

§ 956 - 375

הן הן אומרי קדוש. הן הן אומרי | ברוך ש' מגיד דבריו ליעקב חוקיו ומשפטיו
 60 לישראל. וכל מי | ש | שאינו חותם בסתר מעשה בראשית הרי זה שונה
 בתפארתו | של הבה

הררילוס שמו ושל שמאל אבדה ויצאיהו שמו | גובה אוחו כנבחה מצחו שם של
ימין איזשהאין שמו ושל שמאל יצאיהו ויטטיה | שמו נמצא כל השיעור כולם רוב
ריבו רובי רבבות אלפי | | | פרסאות גובהו אלף ואלף | אלפי אלפי אלפים
אלפים פרסאות רחבו..

5

10

§ 952 → 484 15

אמר ישמעאל כשאמרתי לפני ר' עקיבא כל חשבון הזאת אמרתי לו כל היהודע
שיעור זה ושבתו ליוצרו שהוא מכוסה | מכל הבריות מובטח לו שהוא | | |
מבני העולם הבא וטוב לו לעתיד לבא וצריך | בקדושה וטהרה לחיות קוראי
במשנה בשניות וחמישיות בצום ובתענית.. | קומתו מלא העולם כורסיה של אש
הודג שמו קווצותיו כקומתו דובר שלום | בניווין גלשרב שמו עינו רואה מסוף
העולם ועד סופו פיו אש אוכלה אש חסד | שמו והם כינוי קשתו רום קסטיה
חרבו מצמציה שמו רגל כסאו הראשון וגולי | שמו שניה אצבייה שמו שלישית
ק שמו רביעית בבכב שמו

25

M40

ושמך סובל. אתה עזו ושמך עזו. אתה עתיק ושמך עתיק. | אתה פאר ושמך
פאר. אתה צדיק ושמך צדיק. אתה צח ושמך | צח. אתה קדוש ושמך קדוש.
אתה רחום ושמך רחום. אתה | שפיר ושמך שפיר. אתה שדי ושמך שדי. אתה
תמים ושמך | תמים. ב'א' האל הקדוש.

30
3136

§ 964

עלינו לשבחך ולפארך ולגדלך וליחדך | צור כל העולמים ואדון כל העולם
ואדון כל הבריות אלה כל /ה/ הנשמה חי החיים ראשון ואחרון. ה מלך גאות
לבש וכר עד /ע/ עדותך. לדוד מזמור לה הארץ ומלואה תבל וכר. מזמור
לדוד | הבו לה בני אלים כל המזמור. אתה הוא ה לבדך אתה עשית | את השמים
ושמי השמים וכר |ך/ ה הגדולה והגבורה והתפארת | והנצח וההוד וכר עד
מודים אנחנו לך נוצר חסד לאלפי' נושא | עין ופשע וחטאה ונקא אל אלהים ה
שדי צבאות. יה אהא. יהא. | יה אהיה אשר אהיה יהוד יהוד אל רחום וחנן.
ארך אפים ורב | חסד ואמת.

10

§ 965

יגדל נא כחך להפיר ממנו כעסך ורוגזך וחמתך | /ו/ ואפק ועברתך וחרונך
תרחיק ממני אני פלוני בן עבדך וכן /א/ | אמתך ממני ומפלגותי ומכל אשר
לי ומכל ביתי ומעבדך ומנוחלתך | ומעריך ויהמר רחמיך ואמונתך ה עלינו
ותחסס והגן ותרחם עלינו | ועל סגולתך ויאמרו הכל ה הוא האלהים ה הוא
האלהים |

§ 966

ואתה תפול על פניך וסח יושב שמים שוכן בשמי שמים דר /ב/ בערפל רוכב
ערכות יושב וכול שוכן מעון שוכן שחקי יושב על | כסא מרום ברכיע השביעי
כולו אור שבעתים ומאורו יבהיק /ב/ בכל המעונות ובו כסא כבוד וכן על
ארבע חיות כבוד ובו /א/ | אוצרות חיים ואוצר נשמות ואין חקר ותכלית
למאור הגדול /א/ אשר בו ומכובד שמתלו תאיר הארץ ומלאכי' בעמדי אור
ואורם | כאור נוגה לא יכבה כי עיניהם כניצוצי צדק ומעמדם על גבי | אור
מפארים באימה ליושב בכסא האור כי הוא לבדו ואין /ו/ | זר אתו ואין אפס
בלתו ולפניו נהרות אש מושכי' ומשאנו /י/ | יגורו אלים ומשאנתו ירופפו
עמודים ומקולו ינעו אמות /ה/ | הספים וחילוליו עומדי' לפניו לא ישורו
דמות פניו כי הוא /ג/ | נסתר מן העין ואין אדם יכול לראותו כי היה דמותו מכל

15

20

25

M40

השמך | מפניו ושמע בקולו אל תמר ב'. ומושה אמר לפני ה'ה' אף אין | פניך
הולכי' אל תעלינו מזה. ומלאכי' אשר עמו רואי' וסוכבים | לפני כסא הכבוד
הן מצד אחד והחיות מצד אחר ושכינה שריה // על כסא | על כסא הכבוד
באמצע

30
136

§ 961 → 390 (736) 35

ורוח אחד עולה על השרפ' ויורדת על | משכן הנער ואומרת בקול גדול קול
דממה דקה וך כסא הכבוד | מיד שתיקן דממן גדודיו עירין וקדישין חושי'
ודחופ' בנהר דינור | וחיות נתונות את פניהן בארץ והנער הזה מביא האש
בחרישית | ונותן באחוניה' של חיות כדי שלא ישמעו את הקול הדיבור של |
הקב'ה ואת השם המפורש שהנער מוכיר באותה שעה וכן הוא | קורא אותו
הב' בשמו הקדוש והטהור והאדיר והחזק והעזוז | והאהוב והגבור והנכבד
והנורא. אדירהו את הרכי. החי' /ו/ יהוד אהיה אשר אהיה החי יהוד יואי הב' |
הה והה והה והה | הה יחי ה' ה' ה' ח' עולמים זה שמו לעולם וזה זכרו לדור
ודור | וב'שכמ'לו. | ופ' | ופיר' בלשון טהרה יהי. ההיו. היה יהי יה. הה. יה. |הו.
הי. יהוד. יייהו. יהו ההי. והי. היה. יהי. הו ההיו. חיי. הוה. יהוד | יהו. ההו. הי.
הוה. בשכמ'לו.

10

45

§ 962 → 391

אל דמאמרך אדוניו צדק צבא /יש/ ישראל מייחלי צדקך כך יצדקו צדק סלה
צדקתך ירוממו לרומם לך | יחד יפצחו פה ויאמרו ה אדונינו מה אדיר שמך
בכל הארץ אשר | תנה הדרך על השמים אתה קדוש ושמך קדוש. אתה אדיר
וש' ושמך אדיר. אתה אמיץ ושמך אמיץ. אתה אמת ושמך אמת. | אתה ברוך
ושמך ברוך. אתה בחור ושמך בחור. אתה גדול | ושמך גדול. אתה גבור
ושמך גבור. אתה גאה ושמך גאה. | אתה | אתה דגול ושמך דגול. אתה הדור
ושמך הדור. אתה ותיק ושמך | ותיק. אתה ועד ושמך ועד. אתה וך ושמך וך.
אתה מווק | ו/ ושמך מווק. אתה חסין ושמך חסין. אתה חי ושמך חי. אתה |
טהור ושמך טהור.

15

20

55

§ 963 → 392

אתה יקר ושמך יקר. אתה כביר ושמך | כ/ כביר. אתה ישר ושמך ישר. אתה
לוהט ושמך לוהט. אתה מרום | ושמך מרום. אתה מתוק ושמך מתוק. אתה נורא
ושמך נורא. | אתה נעים ושמך נעים. אתה נערץ ושמך נערץ. אתה סובל | /ו/

25

בריה. ברוך שמו בכל המדברות. ומבורך | בנחלי הים. ברוך שמו לכדו בכסא.
ומבורך בישיבת עזו. / ב | ברוך שמו לעולם ועד. א'א'א'ס הללויה.

970 §

[illegible]

971 §

כשמו כ $\frac{1}{2}$ | גדולתו. [וכש] ובגדולתו כ תהלתו. וכתהלתו כ מלכותו. וכמלכותו | כן קדושתו. וכקדושתו כ תפארתו. ובתפארתו כ אורך שיניו. וכאורך שיניו כן אורך אפיו. וכאורך אפיו כ רוח חסדיו. וכרוח | חסדיו כן גבורתו. וגבורתו כ נקמתו. ונקמתו כ גדולתו. $\frac{1}{2}$ | ובגדולתו כ רוב רחמיו. גבורתו כ רוב רחמיו כ טובתו.

9728

לכן נאה לכבוד | שמו הגדולה והגבורה והתפארת והנצח והזהר כי כל בשמים
| וב| ובארץ שמו ממנו וכו שם כבודו ומעולו שמו בכבוד לעולם ועד | עליונ|
| וברכו שמו ומ|פ|ואר יקר הדרו. יה עליו פוח אל יהוד | עליו פוח אלי.
| ברוך ברוך ברוך שמו ומבורך שמו. ומבורך | שמו. ומהלל שמו. ומפואר
| שמו. ומקדוש שמו. ומשובח שמו. | ומרומם שמו. על כל ברכה ותהלה. כי
| שמו כן וכך שמו כי |/| לפני כל נכון שמו ולעולמי עולמי נכון שמו.
| ומשמך רעמו |נ| דדרי אש מפארי' שמו דדרי להב שמבשים שמו. ושופים
| מ| מהלל' לשמו. חיות מקדיש' לשמו. ואופני' מטשרים שמו. כי | שכן
| עשה כל הבריות ושמים כל חזו משמן |חזו| ינוס הים לאחור |מ| משמן. כל
| משבריו וגליו מאדיר' שמו. וכל דרי מעלה וכל מעון |ומען| ירעד ויפתחו
| משמים. שמים וארץ דרי תהום ואבדון |צ| ציה וצלמות. אדם ובהמה הרים
| וקבעות. ונבעות ימים ונהרות |אש| וברד שלג וקיסור ורוח גדולה
| ומלאכי אש. ומלאכי |מים ומשמים ירופפו וכל אשר נשמת רוח חיים באפי'
| שים| כבוד לשמו.

967 §

והוא מקדים לכל עולמי והוא מקדם לכל מעשר. הוא / מקלן עדן ועוד
הוא עד לא שמים וארץ והוא לכדו ואין ר' / ואין אפס בלית תולה בורה 5
מעונה ובכל מעונות אימתו / ובכל מלאכי ראתו כי ברוח פיו נחשבו והלדו
תצבו וכלו והוא / אחד ואין שני לו ואין לו תרומה ואין דומה לו ואין וולתו.
ואצוה / אין לבני חי הוא מלך מלכי המלכי מלך על כל מלכי הארץ ומתנשא
במלכות שמים חוקר לבכות עד לא ונצרו יודע מחשבות עד לא / תהייה 10
ברוך שמו ומבורך יקר הדרו לעולמי ולעולמי עולמים. ועדי עד לנצח נצחי 15
כי אין לבדו וולתו אין אליהם

968 §

והוא בקולו | מרעיש הארץ ומעתיק ימים ומפרק הרים באפו ומרעיע הים בכחו
20 | ומשוטט עומדי עולם במבטא. ונושא הכל בבורעו ועלם מעיני | כל חי וישב
בכסה הכבוד גדול מלכות קדשו ומשוטט בכל העולם | והוא רואה כל והוא
גראה והוא גולה ונסתרות וידוע מה בחשכי | והוא הפך צלמות לבקר אותו
מאיר לילה כיום וכל נסתרות גלויות | לפניו כשמש ולא יפלא ממנו דבר והוא
מלך הקדוש המהלך על | כנפי רוח והוא מושל בכל עולמי ואין עוד מלבדו.
25 | וכל | מזלות ושמש וירח וכוכבים ומלאכי משתחוו | לו והוא גלה [ש](ב)גן[ע]ן | ערן
והוא מולוט בעץ חיים כוונת

969 §

ברוך שמו בכל דור ודור ומבורך) | כמעין מעלה ועתיק יומין ועמו עתק
וצדקה. ברוך כבודו /מ| ממקומו ומבורך בתפארת יקרו ממלא ומכין דעת
לב יראיו /ל| לחקור ולדיע עוז יראת שמו ברוך שמו {?} במושג הדור ומבורך
|בתפארת עוזו. 'ברוך שמו' [כל שכן] באוצרי שלו. ומבורך בנהרי שלחביות.
|ברוך שמו בערפלי זיו. ומבורך במותרי הלוטות. ברוך שמו /ב| בקולות
ורעמים. ומבורך בריצות בריקים. ברוך שמו בפי כל /ג| ושמה. ומבורך בפי כל

35

אבגדה וחט יכל מן סעפן קרשת את בש גר דהן וף זע חס מן יאכל | אשת
בטע גיף דיכץ הלק ומר ונשת | אל בן(ם) גן דש וף זץ חק [ש] מר יש כח
| איך בכר גלש דמה הנך וסם זען חתף טציץ | אט בח גו דית כש לר מק סן
הן | וזהו פירושם ביצירת השם כמו שמפורשים בהחתלת הדף | וזהו שם
המפירש היוצא מן ברכת כהנ'

9828

דע כי מן ברכת כהנים המשושלת בתורה יוצא ממנה שם המפורש ש'ן וכהנה
מברכין את ישראל בבית המקדש לפיכך אמרו רבותינו דל א'ן מ'סקל'ן
ככה'ן [בזמן שנושאים א'ן] [?][?][?] בבית המקדש מפני שהיו מברכין
ישראל בשם המפורש והו' מעלימין קריאת השם בנעימת אחיהם הכהנים
ומזה יוצאין שלשה יודין ⁴⁴⁴ שהנוגו לכתוב במקום יהוה שם הקדש... כיצ'ן
ברכת כהנים י'ש בה שלשה פסוקים יברכך.. [יברכך י'א] יאר.. [יאר י'א] שא

9798

בְּרִיךְ הַנּוֹתֵן לִיעֶרֶךְ כח | דַּע כִּי זֶה הֵשֵׁם יוֹצֵא מִן וִירָא מִלֵּאךְ יִהְיֶה אִילּוּ בִלְבַת אִשׁ
מִתּוֹךְ הַסֵּנָה וִירָא | וְהִנֵּה הַסֵּנָה בְּעֵרָה בְּגֹשֶׁת וְהַסֵּנָה אֵינֶינּוּ אוֹכֵל. 25
45 {????} אִסְרָה | נָא וְאִרְאֶה אֶת הַמְּרָאָה מִתּוֹךְ הַגִּזְלָה שֶׁלֹּא יִבְעֵר הַסֵּנָה. וִירָא
יִהְיֶה כִּי סָר לְרֹאוֹת וִיקְרָא אֵלָיו אֱלֹהִים הַנּוֹתֵן הַסֵּנָה וַיֹּאמֶר מֶשֶׁה מֶשֶׁה | וַיֹּאמֶר
הַנְּי. וַיֹּאמֶר עוֹד אֱלֹהִים אֶל מֶשֶׁה כֹּה תֹאמַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל | יִהְיֶה לְעֹלְמִי
30 אֲבוֹתֵיכֶם אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב שְׁלֹשֵׁי אֲלֹהִים | זֶה מִי לְעֹלָם
וְזֶה זְמִיר לְדֹר דֹּר. ||

§980 ומסורת כל המרכבה יוצא ממה תצק אלי | דבר אל בני ישראל ויסעו ויאמר 180 יי | אל משה וטה את ירך על הים וישבו המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו ותעז להם מרים שירן ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים.

981 §

דע וכן כי כל השימות המפורשות הקדושים של שם הקדוש הזה הוא אתניק
| ברוך הוא אֵלֶּי שִׁסּוּרָם מִהַפְסוּקִים הַנוֹכְרִים לַמַּעֲלָה מִכָּל מָקוֹם אֵין אַתָּה
| מוֹצֵא בִּיאֻרָם וּמִקְרָאם כְּמוֹ שֶׁהֵם אֵלֶּא מִשֵּׁשׁ הָאֶלֶּפָּא בִּיתוֹת הָאֵילָלָה וְאֵילוֹ הֵן

המלכ' גבוה מתגאה על /ה/ הגא' נאה המתהדר על הדורים הדר המתנשא על האיתני' /א/ איתן ומרומם על כל הגוראים פאר למלכים תהלה לברורים. גדולה לקדוש' ומצא' לכל ומתוך למיחיל שמו ו' בכל דרכיו /ו/ וישר בכל מעשיו ונעים בכל מדותיו ו' בעצה וברעת ברוך בבינה /ה/ ובעלילה דיין ועד לכל דבר ושופט לכל מדה אדיר בחכמה /ו/ ובכל אדיר בטהרה ובקדושה.

976§

מלך אמת ויחיד. מלך חי וקים | לעולמים. מלך ממת ומחיה. מלך יוצר כל מכה ובורא כל /ר/ רפואה. מלך יוצר כל ברכה. מלך כל מעשיו כל יצוריו. 10 מלך | לכל שפל לכל אמיץ חזק הוא. מלך רם ונישא נשגב. ונפלא יקר /ו/ | ונכבד ידיד ישיש וחזק ואמיץ עליו ועניו קדוש וטהור צדיק וישר | ואמן חסיד (ו) חסן גדול וגבור עוז איתן היושב על כסא רם ונשא | עוז אדיר יקר נורא שהוא סלול על קשורי גאות. ומתוקן על /ע/ | עטורי פאר בחדרי היכל גאות 15 צופה במסתרי' ורואה במעמקי' | ובכל מקום שם הוא ולא להשיב על דבריו ולא לאחר את רצונו | וחפצו ולא להמיר ולא מקום לנוס ממנו ולא סתר להחבא /מ/ מפניו ימלוך לעולמים מלך ימלוך כסאו לדור ודור.

977§

מלך רחום | ותנון סולחן ומוחלן מגלגל ומעביר תהדר בכל שיר. תתפאר | 20 בכל נועם. תתרוםם בהבלי גאות. תתנשא בהבלי פאר. /ת/ | תתנבה על כל מעשים תתנאה על כל יצורים. תתכבד על כסא | כבודך. תתייך על חמדתך. תתברך על כל הברכות. תשתבח בכל | התושבחות. תתהלל בכל הלל. תתקלס בכל הרגות. /לע/ | לעולמים. תתקדש לעדי עד. טטרוסי' | אלהי ישראל מלך | על עולמים. ואדון כל מעשים וחכם כל הרוים ומושל בכל 25 הדורות | אלהים אחד אשר מעולמים ימלוך. יחיד אשר נצח נצחים /ס/ סלה יהי שמך מבורך לעולם ולעולמי עולמים. מי כמון מלך |

978§

אתה שנאת הבלי שוא ואני אל הדרכני בנתיב מצותיך כי | בו חפצתי. הט לבי אל עדותיך ואל אל בצע. חושה לעזותי /ת/ | תשועתי. אחישה מפלטי לי 30 מרוח סופה מסער. ואני /ע/ | עני ואביון | אלהים חושה לי עזרתי ומפלט אלהי אל תאחר. | חסלת צלותא דאליהו זכור לטוב. ||

M22

שם שלישי ישי מן ישמרך | יאי מן יאר ש מן ישא הרי' למפריע' | מן יהוה של 10 של יאר' | מן יהוה של ישא הרי שיי הוא שם רביעי' | מן ישמרך' | מן יהוה של יאר' | מן יהוה של ישא הרי וו והו שם שיש' | ה' מן יהוה למפריע של יברכך' | מן יהוה של יאר' | מן יהוה של ישא | הרי ההה והל שם שביעי' | מן יהוה של יברכך' | מן פניו של יאר' | פ' מן פני מן ישא הרי ופף והוא שם שמיני 25 ה' | מן יהוה של יברכך למפריע' | ג' מן פני של יאר' | מן פני של ישא הרי הן והוא שם תשיעי' | מן יהוה | של יברכך' | מן פני של יאר' | מן פני של ישא 15 הרי יי והוא שם עשירי' | וממנו יכתוב שם יהוה בתורה בנביאים ובכתובים מן יהוה וו ההה |

985§

ודע כי שלושת הפסוקים האלה של ברכת כהנים הם שישים אותיות ונמצאו | עשרה שמות האילו של שלושים אותיות חצי האותיות של שלשת הפסוקים ואם | ישאל אדם ויאמר למה אין השם | י? | יוצא מכלל שלשת הפסוקים ונשיב לו | 20 מפני שאינם שוים במנינם שיצאו מכוונים שלושתם חזק רב מרדכי | המפרש מנחתו כבוד 55 | נשלם ספר מעשה בראשית שבה לאל בורא בראשית |

973§

ואני בן פלוני עבדך עפר ואפר נכה לב ושפל רוח //רמה | | רמה ותולעה צל 138 עובר' וצין השדה באתי להפיל תחייתי ותפילי לפניך | | למצוא חן וחסד וצדקה ורחמי' לפני כבוד מלכותך כי אתה קרוב /ל/ לקוראך ומצוי לדורשך קדוש גורא. 'ברוך אתה' | | רחום ותנון ברוך אתה. ו' | אל טוב ומטיב ברוך 5 אתה. ו' עשה נא חפצי ובקשתי מפני כסא /כ/ | כבודך ופתח לי אני עבדך 5 תפתח לי שערי תפלה ושערי תשובה | ושערי תורה. ושערי חכמה. ושערי בינה. ושערי דיעה. ושערי השכל | ושערי צדקה. שערי רחמים. ושערי יראת שמים. שערי ברכות | ושערי פרנסה וכלכלה. בכבוד ותכתבני בספר החיים ועם 10 הצדיקים | תן חלקי וגורלי ותכתבני לחיים טובים בעבור שמך הגדול הגבור | והנורא והמפורש והאמין והחזק הנישא הנפלא והקדוש והנכבד | והנותר 10 ק'ק'ק' | ה צבאות מלא כל הארץ כבודו.

974§

אשר מלאכי צבאך | ת | לך ירעו. לך יהדרו. לך י? | אמינו. לך יכתירו. לך יסלסלו. לך יפארו. לך יקדישו. לך ירוממו. לך ישבחו. לך יעריצו. ויפתחו 15 בכשר | וקילוס תהלה שירה חמרה ברכה שבה ההל קילוס תודה והורות | ניצוח ניגון והגיון גילה וקדולה פאר עוז עילון עילש שינוב פלאות | וישע נחת מנוחה ונחמה ושלוח השקט ושאן ובטח טובה אהבה | חמדה ונחמדה חן וחסד ויופי 20 תואר | עוז | אור חמלה זיו וזוהר | זכות וזרז הופע ועיטור גונה אור ענק רקח ממולח מאור /אד/ | אדירות אדירות ועריצות כח גובה ויקר חזק ממשלה ואומץ גישאי | רוממה וזהיון קדושה וטהרה ונקיון עיוז וגבורה ושל גדולה גאות | 20 ומלכות והדר וכבוד ותפארת | להריאל | ה' אלהי ישראל /המ/ | המפואר בתפארת המהודר ברקמי שיר המעטור בהוד וכבוד | והדר עטרת גאות וכתר 25 נוראות ששמו ערב לו וזכרו מתוק לו וכתרו | הדר לו והדרו נאה לו וכבודו נחמד לו ומשרתיו מגעמים לו וישראל | מזכירן עיוז ונפלאותיו מלך מלכי המלכ' 25 ואלהי האלהים אדוני | האדוני' המסובב בקשר כתר מלכות המוקף בענפי נגדי גונה /ש/ | שבענף הדרו כסא שמים ובהדרו הופיע ממרומים.

975§

מפיו /נד/ | נדמעכו תהומות ומתוארו נלזו שחקים גאים מפליט תוארו | וא | 30 ואיתנים מפוצץ כתרו ויקרים טורד חלקו וכל עצי' ישמחו בדברו | וירגו דשאים בשמחתו ודבריו ילזו בשמים טורדים ויורדים | | ויוצא' יוקדים בלהבי 35 אש וחיוב נותנין לשחר' בשלוח למקומה | כס מלך אהוב נחמד וגקי המנבזה על

35

M22

983§

ואם בקשתה להוציא מה' יודין | של שם חשוב מן | וישמרך לאחר עשרה 45 אותיות | י? | תניע עד יוד של יהוה והוא | אות עשירי הרי יוד אחד עוד חשוב מן יאר עד יוד של פניו עשר אותיות | לפניך הרי יוד שני עוד חשוב מן ישא עד יוד של פניו עשר אותיות לפניך | הרי יוד שלישי. נמצאת אומר פסוק הראשון וקרא למפרע עשרה אותיות ופסוק | שיני ושלישי וקראים ככתבם לפניהם 25 מתחילתם עד עשרה אותיות ומנין כולם שלושים | שלושים אותיות שבברכה ויגיעו שלשה יודין של שם ביחד ולכך נהגו לכתוב את | השם בשלושה יודין בכל מקום ומאלה השלושים אותיות המנויות יוצא שם המפורש | על עשרה 50 שמות שבברכת כהנים שהיו מברכים את ישראל שנא' ושמו את | שמו על בני ישראל ואני אברם וזהו השם הגדול הנכבד והנורא | | ביי ראש מרא שיי יקק 180 וו ההה | ופף קן יי. ברוך שם כבוד מלכותו לעלם | ועד

984§

הרי אילו כולם שלושים אותיות והרי עשרה שימות וזה סימנם בשלושת | ה/ | הפסוקים אחר ופנים ככתבם וזהו פירושו כף מן וישמרך למפרע ויוד | מן 5 יאר יוד מן ישא הרי כיי והוא שם אחד ריש מן וישמרך ומן מן יאר ו' | מן ישא הרי ראש והוא שם שני ימי מן וישמרך ירי מן יאר יאי מן ישא הרי | ארא והוא